ஸ்ரீராமஜெயம்.

சீர்காழி அருணாசலக்கவிராயர்

இயற்றிய

இராமநாடகம்

இதனுள்

இராஜசேகர முதலியாராலியற்றிய

இராமாயண

ஓரடிக்கீர்த்தனையும்

உரு-லிதோகிராப் படங்களுடன்

அடங்கியிருக்கின்றது.

சுத்தப் பதிப்பு.

சென்னை-சூளை,

பி. வி. கோவிந்தசாமிமுதலியார்

பரிசோதித்த

பிரதிக்கிணங்க

சென்னை,

கே. வெ. துரைசாமி முதலியார்

அவர்களால்

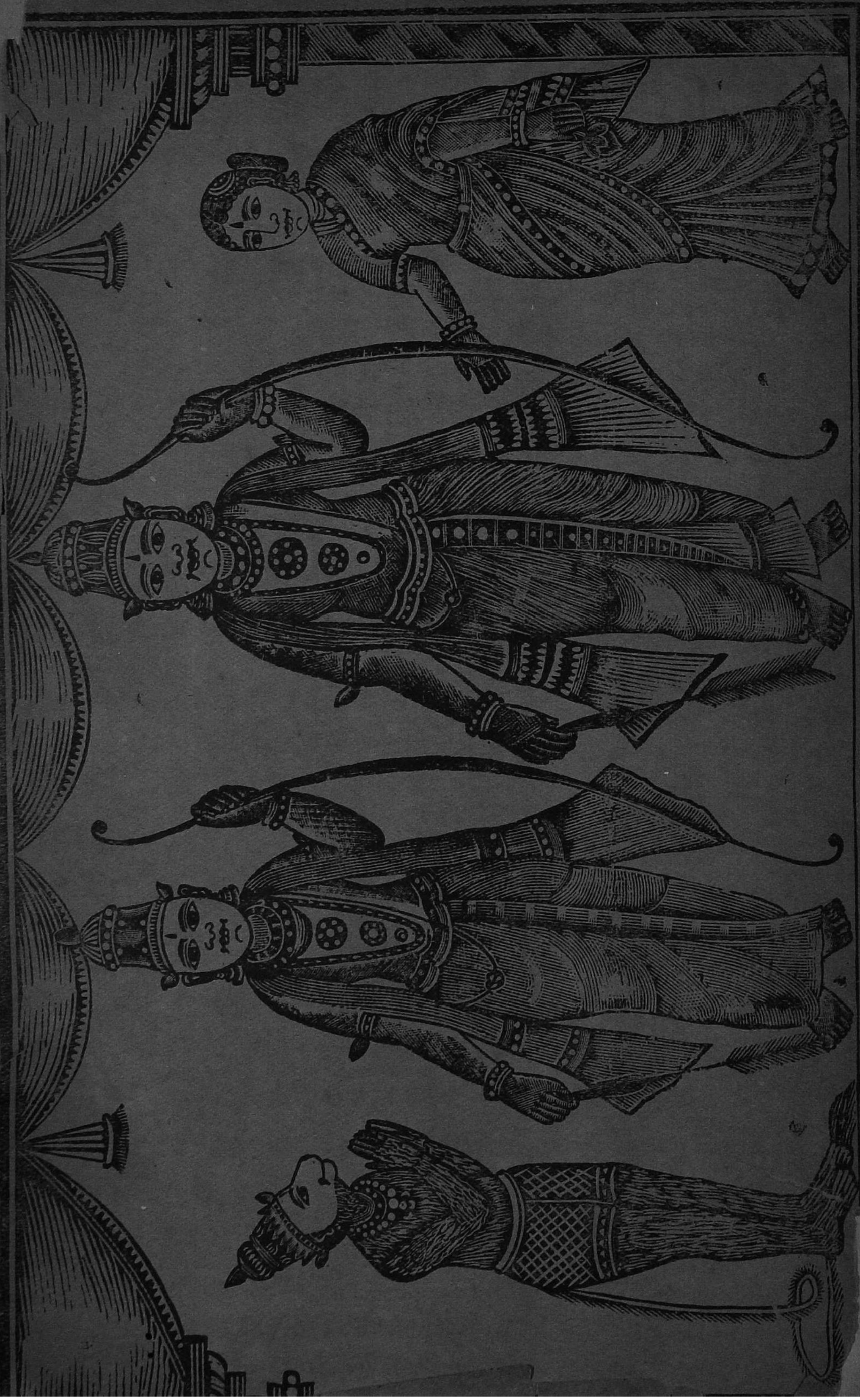
ஸ்ரீ ஆதிமூலம் பிரஸ்ஸிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1923

விலை] [ரூபா 1-8-0

டைடில் பேசன்னை தனியாம்பாள் விலாசம் பிரஸ்ஸில் பதிப்பித்தது.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இராமாயண ஒ[illegible]டிக்கீர்த்தனை.

விருத்தம்.

ஏர்கொண்டநான்மறையின் பொருளையெல்லாம்
இனியதமிழாற்செய்து தொண்டர்க்கீந்த
பார்கொண்ட குருகூர்வாழ் சடகோபாழ்வார்
பதமலரைப்பணிந்துதிருச் சென்னைமேவுந்
தார்கொண்டபுயாசலன் ஒப்பில்லாவீரன்
சதுரன் அயன்றொழும் ராமச்சந்திரமாலின்
சீர்கொண்டதிருவருளின் பெருமைதன்னைத்
தேறுவேன்மனமகிழ்ந்து கூறுவேனே.

தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கோதண்டதீக்ஷாகுருவே பக்தரிர்தய
கோகனகமலர் மருவே

அநுபல்லவி.

தாதண்டுமலர்ச்சோலை-விண்கற்பகத்தின் மேலே
தழைக்குஞ்சென்னைநகர்வாழ்-ஸ்ரீவெங்கடேச மாலே
பூதகிமுலைஉண்ணல்போல்-ஆவிஉண்டொருக் காலே
போற்றும்யாதவர்க்கின்பந்-தேக்கச்செய்தாய்பரி வாலே

புத்தமுதத்தினை நற்சுரருக்குமுன்
உற்றிடமிக்க அளித்திடுசற்குண

பூஜிதம்பெறு ராமசந்திர
ணேசவுந்தர ரூபரஞ்சித

புகழலர்மகள்தழுவிய அதிபுஜபல
மிகுபரிமளமுறு துளவணிரவிகுல

புண்யபீடும்அண்ட பகிரண்டங்களை உண்ட
திண்யனே அகண்ட புகழ்கொண்டபிரசண்ட (கோதண்ட)

தசரதன் சுதனுவுதித்து
தரணிமன்னர் மன்னவன் அதிபுஜபல (தசரதன்)

தகைமைவாய்ப்பஉயா மனுநெறிமுறைகொடு
தகுமயோத்திநகர் அரசுசெய்ரவிகுல (தசரதன்)

சர்ப்பராஜசய னத்தின்மீதுதுயிர்
உற்றுவீறுபர வஸ்துவானதொரு

தசமுகனல்இடர்படும் உயர் அமரர்கள்
நசையுடனே துதி தரநரவொருஉடு (தசரதன்)

தார்புனைஈசனும்வின் சூரியனும்வேதனும்
மாமகவானும்அவன் பாலனுந்தேயுவுஞ்
சீர் அனுமான் சுக்ரீவனர்சாம்பவன்
வாலிஅங்கனீலன் ஆய்வரவானவர்

வானரங்களாய்மண்ணினில் வந்திடச்செய்துமட்டி
தானவர்குலத்தைவிண்ணிற் சேர்த்திடகங்கணங்கட்டி ()

சங்குசக்கரமு மங்களத்தினில்மி
குந்தஅற்புத அனந்தநற்றவனும்
வந்துதித்திட நினைந்திடத்தரையில்
சம்ப்ரமஞ்சத்தில்இல குஞ்சுமித்திரையின்

தன்னிடம்லட்சுமணன் சத்துருக்கனும்கைகேசி
மின்வயிற்றிற்பரதனுந் தம்பியர்ஆய்சனிக்கத்
தான்கண்ணிக்கோசலை வயிற்றிற்சித்திரைமாதம்
ஆனவநவமிபுணர் பூசநக்ஷத்திரநாளில் (தசரதன்)

சந்த்ரவிம்பமுக முங்கிர்பைவளர்தரு
கின்றகண்களுநெடுஞ்சிலைஎனுநுத

லுஞ்சிறந்தபவளந் தனைநிகரத
ரந்தகுந்தலஒளிர் குண்டலம்அணிசெவி
களுநிலவெறிகமு கிணைநிகர்களமொடு
விரைகமழ்துளவணி புயமலைகளும்அலர்
கமலமலர்அனைய கரமலர்களும்நெடு
உலகம்அதனைஉணும் அழகியவயிறொடு
தாரணிமார்பும்வண் டாமரைத்தாள்களுஞ்
சாமளமேனியும் ராமநன்மானமுந்

தயங்கஅருமறை உணர்புங்கவர்மிகு
ஜெயம்விஜயபவ எனமங்களமோடு (தசரதன்)

தசரதன் சுதனு வுதித்து தனுவிற்கதித்து
தாடகைப்பாவியை வதைத்து

விசுவாமித்திரனுடன் மிதிலைக்குச்செல்லும் போது
வேதச்சிரத்தில்நடம் ஆடும்சீர்ப்பாதப் போது
இசைவுறப்பட்டளவில் அகலிகைஎன்னு மாது
எழுந்தாள்கல்லுருமாறி மீது

இந்த்ரபோகசன கன்வில்லைரண்டு
துண்டமாகவொடித் தான் அதைக்கண்டு

சுந்தரிசீதையைத் தந்தனனேமகிழ்
கொண்டிடவேமண மானபின்னேவரு

கின்றவழிஅதனிற் பரசுராமன்வில்
முறிந்திடவேசெய்து சனகியோடயோத்தி

வந்துகூனிகல கந்தனைல்அரசி
ழந்துநீடுபுகழ் தம்பியோடுமலர்

மங்கைசீதைபதம் நொந்துவாடிவர
கங்கைமாநதி கடந்துவாசமலர்க்

காவிரிதருசித்ர கூடபர்வதத்தில்
மேவிபரதனுக்குப் பாதுகைஅளித்தபின்

விரிதண்டகவன வருகொண்டதில்அத்
திரிஎன்றிடுதவ முனிவன்கிர்பைபெற்

றிட்டபின்புவிராதன் இருகைஇது
முட்டவிண்டிட வேசெய்துசரபங்க

முனிவன்ஆசிர மந்தனிலேஎழிற்
சனகியோடெய்தி இந்திரன்போனபின்

தண்டகாரண்ய வாசிகள்படுதுயர்
கண்டனோர்இடர் தீர்த்தரஇணை அறு

கருணைகொண்டே அந்த வனமதிற்பத்து
[illegible]நடம்நின்றுவரும் வழியிற்சுவதிட்ட

மாமுனிவரங்கொண்டே அகஸ்திபன்றனைக்கண்டு
சேமவிற்சரங்கொண்டு துதித்தவன்றனைவிண்டு

சென்றுசடாயுஉற வாடப்பஞ்சவடியில்
நின்றுவிடாதமய லோடுகெஞ்சியபெரு

நீலிசூர்ப்பனகை காதுமூக்கரிந்து
காலனுர்க்குநிகர் ஆகப்போர்க்குவந்த

கரதூஷணத்திரி சிரசன்ஆதியரை
அஸ்ரநாழிகைதனில் மறவிகாட்டதனில்

அனுப்பிமான் உருவாய்வந்தமாரி
சன்கையாற் பிடித்திடவேபோன

தருணங்கண்டிராவணன் தபசிபோல
விரைவில்வந்துசீதையை நிலத்தினோடு

மேல்எடுத்துச்செல்லும் போதுசடாயுவின்
ஆவிஇனைவதைத் தசோகவனத்தினில்

அரியசிறையில்இட வேசானகிதன்னைப்
பிரியும்அதிகதுயர் ஆலோசினம்நண்ணிப்

பின்மதிக்கவந்தனைச் சொர்க்கம்ஏற்றிச்சவரி
சொன்னவிதங்கொடு சுக்ரீவனைத்தனது

சொந்தம்ஆக்கி அக்ரமமிகுவாலிதனை
முந்தவாட்டிவிக்ரம அனுமானை அளி

மொய்த்தகுழற்சீதைதனைத் தேடவிடுக்கஅவன்
உத்தமசம்பாதிதன்னால் உளவறிந்துகொண்டு

ஒப்பில்லாதவிஸ்வரூபங் கொண்டுமயேந்திரம்ஏறிச்
செப்பமாய்க்கடலைத் தாண்டிலங்கையிற்சேர்ந்து

திடமுறுலங்கணியை முதற்பலியிட்டுச்சீதையைக்
கடிபெறுலங்கைஎங்குந் தேடிக்காணுமற்பின்பு

காவல்மிகும்அசோக வனற்திற்றிரிசடையன்பு
மேவக்காத்திடவட முகம்பார்த்திருக்கக்கண்டு

விஜயகோதண்டராம தூதன்நான்என்றுசொல்லி
நசைதருங்கணையாழி கொடுத்துத்திடமுங்கூறி

நாயகிசீதைதந்த சூடாமணிகைக்கொண்டு
தீயகிங்கரர்எண்ப தாயிரம்பேர்களோடு

செழுத்தஅசோகவனத்தையும் அழித்திடக்கண்டெதிர்த்தக்
கொழுத்தராட்சதசேனை யொடுசம்புமாலிமிகுத்த

கொடுமைசெய்பஞ்சசேனா திபர்களும்அக்ஷதனும்
மடியநாற்பதுவெள்ளம் அரக்கரோடிந்திரசித்தன்

வந்துபோர்செய்ய அநுமந்தன் அந்ததளத்தைச்
சிந்துசிந்தாக்கிஇந்திர சித்தன்தேரைஅழித்துச்

சிலையைமுறித்துமுடித் தலையைஉடைக்கஅவன்
வலியபிரம்மபாசத்தாற் கட்டராவணன்அப்போ

வாலில்நெருப்பையிட அந்தநெருப்பைலங்கையின்
மூலைக்குமூலைஇட்டுக் கொளுத்திநீறுக்கிவிட்டு

உளமகிழ்கொண்டுமீண்டு வந்துசாமியைச்சேவித்து
அளிதிகழ்சூடாமணி தரக்கண்டுமகிழ்ந்தபின்பு

அடல்மிகுத்த எழுபதுவெள்ளவானரப்
படையும்ஒப்பில்அதின் அதிபரும்நீடிய

பரிவோடுதென்கடல் அருகில்நிறைந்தபின்
சரணம்அடைந்துநின் துணை அடிதந்தருள்
சாமிஎன்றவி பீஷணன்றனக்குலங்கா
பூமிதந்துவிகாதஞ் செய்தவருணன்மேற்
பொற்கணைவிடுத்தவனை வரச்செய்துபுஜபல
சித்திரக்கவிஇனங்கள் அதைக்கொடுவிரைவொடு
சேதுபந்தனஞ்செய்வித்து நீள்கடல்வளைந்திடு
மாதிரம்பயந்திடச் செயராவணன் இலங்கைதன்னை
வந்துமுத்திரைசெய்துகொண்டு தம்பி அங்கதன்மீதும்
முந்திவிக்கிரமஅநுமந்தன் அம்புயந்தன்னிலும் ஏறி
மூதண்டந்திகில் மேவிஅதிர்ந்திட
கோதண்டந்தனில் நாணொலிகொண்டுற
குரைகடல்வெருவிட நெடுநிலம் அதுதனை
ஒருசுமைஎனஉறும் உரகன்உடல்நெளிய
உயர்மதிகதிர்வழி பிசகிடநெடுவரை
அயர்தரவுடுஇனம் அதுதரையில்உதிர
அணிரதகஜபரி பரிசனவகைமிக
அணிஅணியொடுவர அதிவலிமைகள்சொலி
அனல்கக்கிடும் அத்திரசத்திரமழு
கனசக்கரம் நெட்டயல்பட்டயமொடு
கதிர்வீசுங்கதிர் முத்தலைசூலங்
கதைவார் அஞ்சிலைகைக்கொடுதாளங்
காளஞ்சின்னந்தாரையள் மத்தளபேரிகள்பலவித
மேளம்பின்னும் நாகசுரத்தொடுபூரிகைஒலிதர
வீரராவணன்தேரில் ஏறிபோர்க்களத்தில்வந்து
சேரவேஅவன்சேனைவீரர் யாரும்போரில்முந்த
தீயவச்சிரமுஷ்டி துன்முகன்சுபாரிசன்
மாயபிரகஸ்தன்கெட்ட வன்மனங்கொள்நீசரை
வானரவீரர்கள்கொல்ல ராவணன் இவரைவெல்ல
ஜானகிமணாளன்வில்லிற் சோனைமாரிஎன்றுசொல்லத்
தகுஞ்சரங்களைவிட்டு அவன்தேர்வில்லைமுறித்துத்
திகழ்மணிமுடிபத்துந் தரைமேல்உருளச்செய்து
திடமொடுசண்டைசெய்ய நாளைவாஇன்றுபோவென்று
விடைதரமனம்நொந்து தனியாய்ப்போய்லங்கைசேர்ந்து
வெற்றிசேர்கும்பகர்னனை நித்திரையில்இருந்தெழுப்பி
அத்ததியில்சண்டைக்கு விடுத்திடஅவன்களத்தை
அடுக்கராகவன்அம்பு தொடுக்கவேகும்பகர்னன்
கொடிக்குள்காலுங்கையும்போய் படிக்குள்ளேமுண்டமாகி

2

நொந்துபின்சாமிதனைச் சிந்தனைபேசி
இறந்ததை ராவணனறிந்ததிகாயனை

அனுப்பஅவன் பரிசனத்திரளினொடு
முனைத்தலைவர்களுஞ் சமர்க்களம்அணுகிடு

முச்சிரத்தன்வயமஸ்தன் கும்பன்தேவாந்தகனும்
அச்சமற்றரணமஸ்தன் வம்பன்நராந்தகனும்

அனுயான்முதலோர்கையால் மடிந்திட—அதிகாயன்
சினமாகியிளையோனொடமர் செய்துமுடிவாகச்

செய்திதெரிந்திந்திரசித்தன் தேரில்ஏறி
வெய்யசதுரங்கம் மொய்க்கப்போரில்வீறி

விஞ்சுசுக்கிரீவன் பனசன்சாம்பன் அனுமான்
வஞ்சம்அற்றநீலன் முதலினோர்கள் தமையும்

வாட்டக்கண்டு லட்சுமணன் தன்வில்லினிற்சரம்
பூட்டஇந்திரசித்தன் ரதகஜபரிஜனம்

புரவியாவற்றும்மாண்டு தானும்மிகமெலிந்து
இரவில்நாசுபாசத்தை ஏவஅதனால்நொந்து

இலக்குமணன்முதலோர்க ளத்திற்படுங்கராமன்
அக்கணமவிடமேவி திகைத்துவருந்தும்வேளை

அடல்சேர்கருடன்வர நாகபாசந்தெரித்து
விடயாவரும்எழுந்து போரில்வீறிக்கதிக்க

மிதம்அற்றசேனைசூழ உக்கிரங்கொண்டுவந்தெதிர்த்த
மதம்உற்றசூரியசேது வச்சிரதந்தன் பெரும்பக்கன்

மாலிசிங்கன்பேயன் பரிதிக்கண்ணனையும்
ஆலம்அஞ்சுந்தீய குருதிக்கண்ணனையும்

ஆர்க்குங்களத்தலைவர் மாய்க்கராமலட்சுமணர்
தாக்கமகரக்கண்ணன் அக்கினிகேதுமடிய

தசமுகன் அதைத்தெரிந் திந்திரசித்தனைவிட
வசைகொள்ளும் அவன்களம் வந்துலட்சுமணனுடன்

வாதுசெய்யஇளையோன் அப்போதுசரமாரிவெய்யடன்
மீதில்எய்யஅதனால் அப்பாதகன் திரேகம்நைய

விண்ணில்மறைந்துதன் ஊரைச்சேர்ந்துருது
பண்ணிவெல்லஎண்ணி போருக்கம்பனோடு

பாவிமகோதரனை ஏவஅவர்களம்
மேவிபலத்துடனே ராவில்அமர்புரிய

வீறும்அனுமான்தன்னால் அகம்பன்நிகும்பன்சிரங்களுருண்டபின்
சீறும்மகோதரன்கைச்சரங்கள் அழுந்திடவருந்தி இளையவன்

திகைங்கும்வேளையில் இந்திரசித்தன் அங்குவந்து
மிகுத்தபிரம்மாஸ்திரம்விடுக்கத் தம்தமுதலோரிசாய்ந்திட
வித்தகஸ்ரீராமன்கண்டு மெத்தவும்ஆகுலங்கொண்டு
சித்தப்பிரமைஆக அன்று அத்தய அனுமான்சென்று
செழித்தசஞ்சீவி பருவதத்தைக்கொண்டுவந்தன்
பிழைத்தனைவரும்போருக் கெதிர்க்கஇந்திரசித்தென்னும்
பித்தன்மாயாசீதையை வெட்டிநிகும்பலையா
கத்தின்சாலேசேர அதைத்தெரிந்திளையவன்
கணைமழைபொழிந்தரக்கன் செய்யும்யாகமழித்து
க்ஷணமதில்இவன்சிரத்தைக் கொய்துதேவர் துதிக்க
சாமிபாதநேரில்லைதக்க ராவணனறிந்ததன்மேலமர்செயவிட
பூமிபாரமானதுஷ்டமூலபலங்கள் ஓர்ஆயிரம்வெள்ளமும்
போரிலேஏறுதல்கண்டுவானர வீரரோடவேலன்றியாகிய
தீரராகவன்சண்டமாருதம் ஆகிகீசர்கள்பஞ்சுபோலேகெட
திவ்வியமோகனாஸ்திரம்ஏவி எங்கும்ராமனாகத்தோன்றிட
வெய்யர்யாரும்பார்க்குள்தாவி தங்களிற்றுங்களேமாண்டபின்
வேதனையேசெய்யும் ஜாதககாதக
பாதகனான மகோதரன்போர்செய்து
படையும்போய்ராகவன் கைக்கணைதன்னால்ஆவிவிண்டு
மடியவேராவணன்சதுர்ச் சகுனம்மென்மேலுங்கண்டு [யும்
வந்துபெருஞ்சண்டைசெய்யச்சாமிராவணன்பத்துசிரத்தை
விந்தைஅம்புகொண்டுகொய்யக்கொய்யமீண்டும்மீண்டுமுளை
வேளையிலேஇதமாக பிரதாபகு [க்கஅவ்
ணவிபீஷணன் ஓதும்உபாயத்தி
னால்இணையறுபிரம் மாஸ்திரம்அதனைவிட்டு
ஆலம்அணையவிழி ராவணன்நாபியில்வைத்த
அமிர்தகலசத்துடன் முடிகள்சிதறச்செய்து
இமையவர்கள்முனிவர்கள் படுதுயரம்ஒழித்து
இணையில்லஎழிற்சனகி தீயினிற்குளித்தபின்பு
துணைவன்கவிப்படைவி பீஷணனுங்கற்பிலங்கு
தூயசீதைதன்னொடுபுஷ்பக மீதிலேறிதுன்னிணைமுற்றிலும
மாயவேசெய்கின்றமகத்துவ மானசேதுஅணையில்ஒப்பறு
மாதேவற்கன்றுநீராட்டி இறைஞ்சிதிரும்பிமுன்வந்தவழிகளை
சீதேவிக்கன்பொடுகாட்டி மகிழ்ந்துநடந்துபன்னருந்தவரில்லை
திகழும்பரத்துவாசன்மடத்தினிற்சேர்ந்தபினை திடத்துடன்அனுமானை
புகழும்பரதராஜன்இடத்தினிற்கே விடமொடிக்குள்ளேஅவனபோன
போதுசாமிவரவைக் காணேனென்றுபரதன்
ஒதுங்கீயினில்விழப் போகக்கண்டுஅநுமன்

மோதிரந்தந்துபரதருதோருபதிவரமுனிமடம் வந்துசேர்ந்தானென்று
ஆதரவுஞ்சுபமுங்கூறிபரதனிடம் விரைவில்விடைகொண்டு ஆஞ்சநேயன்

அக்கணந்திரும்பிலோகரட்சகன் உண்ணும்வேளைக்க
ரைக்கணம்முந்திவந்தோதப் பட்சங்கொண்டவனைக்கூட

வைத்துவரதன்பொசித்துப் புஷ்பகமதிற்கதித்து
சத்யபரதன் துதிக்க உத்தமகுகன்மதிக்க

தகைமைமேவிய அயோத்திநகரில்வந்து
திகழும்மூவுலகம் போற்றஒளிசிறந்த

சித்திரமிகுந்த சிங்காசனமீதினில்
அற்புதம்உற்றசெந் தேன்மொழியாள்எம

தன்னைசீதையோ டமர்ந்துபேரிகையு
மன்னுதாளமிகு தங்கநாகசுர

வாத்தியம்ஒலிக்கவரு சுரர்மருமலர்கொடு
நாற்றிசைஇறைக்கவெகு முனிவர்கள்மணிமுடி

நரபதிகளும்வா னரபதிகளும்பூ
சுரர்துதிசொலவே கவரிகள்அருகே

தூயலட்சுமணனுடன் சத்துருக்கனும்வீசிட
நேயம்உற்றபரதன்உட் களித்திதம்பேசிய

நிழவெறிதருசந்திர வட்டங்குடைகவிக்க
பலமிகுஅனுமந்த னற்றுணை அடிபிடிக்க

பகர்வசிஷ்டனால் மகுடாபிஷேகங்கொண்டு
ஜெகதலத்துள்ளோர் துதிபேசச்சேர்வைதந்த

தீனதயாநிதியே அடியார்உள
மேநிலையாய்நிதம் வாழ்வாதாஉயர்

வேதாஅரிஅணை மேவுவினோதா
தாதாசுரர்முதலோர் துதிபாதா

சதுரனேசரா சரங்களைத்தருமூலா
துதிசெய்ராஜசேக ரன்றமிஇக்கனுகூலா

சுமுகசுகுணசுந்தராங்க சுகிர்தநய
விமலவிபவவிந்தை யோங்கிடுமிகுஜய (கோதண்ட)

கேண்தடாதீக்ஷாகுருவே—பக்தரிர்தய
கோகனகமலர் மருவே.

இராமாயண ஓரடிக்கிர்த்தனை.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

உதவிச்சிறப்பு.

இஃது, சிற்றேரி

அருணகிரிமுதலியார்பேரில்

தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அருணகிரிவள்ளலைப்போலே இசை ஆர்பெற்றார் இந்தபுவிமேலே

அநுபல்லவி.

தெருண்மிகுந்திடு தீரன்-சிற்றேரிஎன்னும்ஊரன்
அருஞ்செங்குவளைத் தாரன்-அற்புதம்சேர்வசீரன்

ஆழிசூழ்உலகம்எழும்மதித்திட உற்ற
வாழ்வினால்உயர்பு சூழ்வுறநிலைக்கப்பெற்ற (அரு)

சரணங்கள்.

சண்பை அருணாசலப் பண்புறுகவிஞன்சொல்
தின்பெருராமநாட கம்பெருகம்புவிமேல்

தன்இதயத்துள் மதித்துப்-புலவர்களால்
நன்னயம்ஆகச் சோதித்து- இசைதாளங்கள்
முன்னிலும்பாங்கா அமைத்து-நற்சரஸ்வதி
என்னும்அச்சினிற் பதித்துவிளங்கச்செய்த

இங்கினும்நற்சுவையைத்தரும்அற்புதசொற்புகழ்விற்பனஉற்றிகொற்றவன்
ஈசன்மீதுபலர் வீசியசுகந்தமாரன்
மாசிலாதகிதி பூசிதைமிகும்குபேரன் (அரு)

தேசமையும்செங்கோல்வி லாசமாநடத்தும்
ராசர்களும்புகழ்ந்து பேசவாழும்புருஷ
சிங்கபூஎன்னும்கெப்பீரன் குளோதிங்குபோர்டில்
தங்கிய விவகாரன்-பலபாஷாப்பிர
சங்ககன ஒய்யாரன்-பலம்கொள்சது
ரங்கதள வில்வீரன் நினைவிசிஷ்ட

அத்துவி தப்பரிசுத்தன் எவர்க்கும்அனைக்கு நிகர்த்தமானந்தன் அனைத்துல
காதிபன்கனக சோதிமுடிபுனையதூதன்
வேதமும்துதிசெய் மாதவனைநினைநேயன் (அரு)

தலத்தினில்உயர்ந்தநன் னலத்தைஉற்றிடும்கங்கா
குலத்தினில்அவதரித்து சுலட்சணமஉற்றமிகு
சத்வகுண விலாசன்-முத்துபந்த
வத்தில் உதித்தபாலன்-மாதர்மகிழ்வி
சித்திரஇங் கிதலோலன்-செல்வம்நிறைந்த
நித்தியமங் களசீலன்-மனதில்என்றும்
நிர்ப்பயம்உற்றிடு சற்சனர் மிக்கவி யப்பின் உரைத்து மதிக்கும்அருட்கடல்
நீடுமேருஎன நாடுபுயசுந்தரன்
ஈடிலாதபுகழ் கூடியசுதந்தரன் (அரு)

உதவிச்சிறப்பு.

வெங்கடசுப்பராயப்பிள்ளைபேரில்

கியால்மெட்டு.

இஃது, மண்ணுடி.

தரு-பைரவிராகம்-அடதாளம்சாப்பு.

பல்லவி.

இப்போதே அழைத்துவா போடிசேடிநீபோய்

ஒப்பில்வீராசாமிசெய்த வப்பயன்எல்லாம்உருக்கொ
டிப்புவியில்வந்தசெனும் சுப்பிராயமகிபனை(இப்)

ஆவலுடன்பாடிவரும் பாவலர்க்கருள்கரனை
மாவலமையுடையோனை கோவைசியசிகாமணியை(இப்)

நீடியபுகழ்சேர்ஆயர் பாடிவளர்க்கண்ணன்அடி
நாடிமலர்சூடிஇசை பாடியகுணாகரனை(இப்)

ஓங்குபுகழ்கெவுனர்மெண்டு பாங்கியில்டிப்டிமானேஜர்
வெங்கடாஜலசெட்டியார்பாங்கனை இன்றிங்கென்முன்னே(இ)

முத்தமிழினல்உயர்வு பெற்றபுலவோர்கள்இடர்
உற்றசமயத்தினில் அடுத்தசெய்சகாயனை(இப்)

ஆரம்எறிகடல்சூழும் பார்உள்ளோர்புகழும்எழு
மூரினில்வாழ்ந்திடும்முல்லைத் தாரனைஉதாரனை(இப்)

சென்னைபுரிமன்னிவளர் நன்னயகவுண்டாண்டு
சென்னல்ஆபீஸ்தன்னில்மிகு உன்னதஉத்தியோகனை(இப்)

மாபாவிகளைக்கொன்றேஇப் பூபாலனம்செய்யதேவ
கீபாலன்வளர்ந்ததந்த கோபாலகுலமணியை(இப்)

அங்கைஉடையதிரு வெண்ணைநல்லூர்ச்சடை
யப்பமுதலியாரும் கற்றூர்-கம்பருக்குமுன்
அகம்மகிழ்ந்திடவே-காயம்செய்தேராமா
யணத்தில்என்றைக்கும் யுற்றூர்-ஆதலினுலே

மங்களம்ஆம்செந்தோன்றி மாலைமருவும்மார்பா
வைசியகுலம்இலங்க வந்துதித்திடும்தீபா
மதுரம்ஒழுகமிருது மொழிபகர்பூபா
வரும்இரவலர்மகிழ அருள்பிரதாபா (செய்)

அழிவில்வேதங்கள்ஓதிக்-கிருஅறுத்திட்டபெரி
யாழ்வாருக்கோர்சகாயம் புரிந்துபல்லாண்டில்
அகன்றஉலகிரேழ்உள்ளவும் செல்வநம்பியும்
அமர்ந்திருக்கின்றான்புகழ்விரிந்து எங்கும்நிறைந்த

வழுவில்மாயவன்பால்வாள் வலியால்மந்திரம்கொண்ட
மங்கையார்கோனுக்குமுன் பரிந்துசகாயம்
மகிழச்செய்தேபுல்லவ ராயன்திருமொழியில்
வாழ்ந்திருக்கின்றான்நீபார்தெரிந்து இன்னமும்சொல்வே

ஒழிவில்லாமல்யுல கோருக்களித்துச்சொர்னம்
ஓங்குகவிபெற்றூரே உலகில்பிரபுக்கள்முன்னம்
உடல்பொருள்கள்எவையும் நிலையிலைபின்னம்
உறுதியிதுவேறுவேறு துதியில்லைஇன்னம் (செய்)

நவமன்மதனைப்போல்உருவம் இருந்தென்சௌபாக்கியம்
நலம்இருந்தென்என்றுள்ளம் வைத்தாய் பாடும்
நாவலமைஉடைய பாவலர்க்களித்துப்பா
நாம்கொள்வோம்என்றுனநதம் ;உற்றூய்-இந்தப்

புவியில்இப்படிசெய்தேகவிகள்பெற்றூர் என்றுன்தன்
புத்தியினுலும்ஆலோ சித்தாய்-நீயும்
புகழ்பெறஎங்கள் மனம்மகிழ்வுறச்செய்தெங்களால்
புத்தமும்போலக்கவி பெற்றூய்இனிஓர்

கவியில்லாமானிடர்இப் புவிமேல்இருந்துமின்ன
தனதனகவஸ்துவர் கனம்அனுபோகித்தென்ன
ததியினில்உதவிசெய் பவர்களில்உன்ன
தானேஇனிஎவர்கள் எனினும்புகழ்துன்ன (செய்)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இராம நாடகம்.

ஆக்கியோன் பெருமை.

கொச்சகக் கலிப்பா.

கம்பஇராமாயணம்பார் கடலேஉண்டு
நம்பவரும்ராமநாடகமாம் மாமழையை
அம்புவியில்க்காழி அருணாசலமேகம்
கும்பும்உயிர்ப்பயிர்க்குப் பெய்துவினைகொய்ததுவே. (க)

மேற் காப்பு.

வழிபடுகடவுள் வணக்கம்.

விநாயகர் தோத்திரம்.

நேரிசை வெண்பா.

ஆனைமுகனே அரனார்திருமகனே
சேனையர்கோனாகவளஞ் செய்வோனே-ஞானமே
நாடகத்தைக்கொண்டஉன்றன் நல்லருளாலேராம
நாடகத்தைச்சொல்லுவேன் நான்.

க-வது-தரு-சௌராஷ்டிரராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விநாயகாசரணம்-ஜெயஜெய விநாயகா சரணம்

அநுபல்லவி.

அநாதரட்சகனே-கெஜமுகனே-ஐங்கரனே சிவசங்கரன்மகனே(வி)

சரணங்கள்.

1. அன்பிலாத பேயேன்-என்னுடைய
அறிவுவிளங்கவே துணை வருவாயே
என்குலதெய்வம் நீயே-இந்த
ராமநாடகத்துக் கனுகிரப்பாயே (விநா)

2. வானவர்பணி வேனே-நல்ல
வாக்குத்தந்துகாத்தருள் சீமானே
நான்உனதடி யேனே-ராமா
நாடகத்துக்கருள்புரிநீ தானே (விநா)

3. உன்மைஞானந் தோணும்-உன்றன்
உதவியாலேநல்லபுத்திகள் பூணும்
நன்மையெய்திடுங் காணும்-ராம
நாடகத்தைச்சொல்நீ முன்னிற்கவேணும் (விநா)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இராம நாடகம்.

பாயிரம்.

காப்புடைகடவுள் வணக்கங்கள்.

அனுமார் தோத்திரம்.

நேரிசை வெண்பா.

கோதண்ட தீக்ஷா குருராம நாடகத்தைத்
தீதண்ட வாறடியேன் செப்பவே-கோதண்டா
மாருதியே அஞ்சனையாள் மைந்தனே நற்கருணை
மாருதியே நீதுணையா வா.

உ-தரு-கலியாணிராகம்-ரூபகசாப்பு-தாளம்

பல்லவி.

துணைவந்தருள்புரிகுவாய்— அனுமந்தாநீ *
துணைவந்தருள்புரிகுவாய்

அநுபல்லவி.

துணைவந்தருள்வாய்நல்ல சொலப்பொருளதுபுல்ல
இணைஒன்றில்லாதவல்ல ராமநாடகம்சொல்ல (துணை)

க. துஷ்டவாலிதோழமையை விண்டேனே-விண்டு
சுக்கிரீபன்தோழமையைக் கொண்டேனே-வெகு
திட்டமாராகவனைப்போய்க் கண்டேனே-அவன்
வசப்பியசொல்அமுர்தத்தை உண்டோனேசுக்கிரீவன்
சஷ்டமும்அரசிழந்த
நஷ்டமும்அவனிருப்பும்
சட்டமாச்சொன்னமாருதி
இஷ்டகருணைவாருதி (துணை)

---

* இந்தப்பல்லவியை இரட்டித்துப் பாடும்போது அனுமந்தா நீ என்கிறதற்குப்பிரதியாக (என்றனக்குற்ற) என்றும் (எனக்குபக்க) என்றுஞ்சொல்லிக்கொள்ளவும்.

2. அஷ்டதிக்கில்தென்திசை உகந்தோனே-சீதைக்காய்
அரியபிலத்துனிள்ப்பு குந்தோனே-அப்போது
பொட்டெனப்பூமியினைப்பி ளந்ததானே-உயிரைப்
போக்கவேமனம்த ளந்தோனே-சம்திபா
எட்டவே இருந்துமெள்ள
கிட்டவே வரஅவற்குப்
மட்டதைச் சொல்லும்தூயனே
மூட்டிலா ஆஞ்சநேயனே (துணை)

3. உக்கிரமாவிஸ்வசொரூபம் எடுத்தோனே-மாயேந்திரத்
துலைந்துகடலைத்தாண்டி விடுத்தோனே-பொல்லாத
அக்கிரமலங்கணியைக்கீழ்ப் படுத்தோனே-நற்றிரு
ஆழியைத்தேவிகையினில் கொடுத்தேனே—ஆறுபோல்
மிக்கவேரத்தங்கள்வாயால்
கக்கவே ராட்சதர் எல்லாம்
மக்கவே செயும்ருத்திரனே
முக்கியமாம் வாயுபுத்திரனே (துணை)

4. தேவிசூடாமணிகையில்த் தரித்தோனே-சொன்ன
சேதிகள்எல்லாம்அங்கி கரித்தோனே-படு
பாவிராவணன் லங்கையை எரித்தோனே-ராமன்
பக்கல்வந்துற்றசேதிகள் விரித்தோனே-இந்த
பூவுலகத்தோரும்தேவர்
கோவும்முனிக்கணமும்ப
ராவியசிரஞ்சீவியே
மேவிய எனதாவியே (துணை)

5. அருமையாஞ்சஞ்சீவியே எற்றேனே-பிர்ம்ம
அஸ்திரவேதைகள்எல்லாம் தீர்த்தோனே-சீதையை
உரிமையாய்ராகவன்பக்கல் சேர்த்தோனே-பரதன்
உயிரைவிடுமுன்னமேபோய்க் காத்தோனே- தவத்தில்
பெருமையார்முனி-விருந்தினில்
தருமராமனோ-டருந்தின
ஒருமையார் சஞ்சீவி-ராயனே
பிரமபட்டம்பெறும்-உபாயனே (துணை)

பெருமாள்-தோத்திரம்.

விருத்தம்.

அண்டர்தம்துயரம்தீர அயோத்திமாநகரில்வந்து
தண்டகாரணியஞ்சென்று சமுத்திரமீதணையாய்க்கட்டி
கொண்டுராவணனைமாட்டக் கோதண்டங்கையில்ஏந்தும்
புண்டரீகக்கண்ணன்ராம பொன்னடிக்கமலம்போற்றி. (4)

3 தரு-சௌராஷ்டிரராகம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

எனக்குன்இருபதம்நினைக்கவரம்அருள்வாய்-ஸ்ரீராமச்சந்திரா
எனக்குன்இருபதம்நினைக்கவரம்-அருள்வாய்

சரணங்கள்.

1, எனக்குன்இருபதப்நினைக்கவரம்அருள்
இனிததசரதன்-தனக்குமகன்எனும்
மனத்தினுடன்அவ-தரித்துமுனிவரன்
மகத்தில்அரக்கியை-வதைத்தஅரசே (எனக்கு)

2, நடக்கையிலேஅகலிகைக்-கிருபைவைத்து
நடத்திச்சனகன்வில்-ஒடித்துச்சனகிகை
பிடித்துப்பரசுரா-மனுக்கும்மதையைப்
பிரித்துநகரில்வந்-திருக்கும்அய்யனே (எனக்கு)

3. தரிக்கும்முடிபர-தனுக்குதவிநதி
தடத்தில்குகனுடன்-அடுத்துச்சித்திரகூட
வரைக்குன்சானகியொ-டிருக்கத்துணைவன் நல்
வணக்கம்செயமகிழ்குணக்குஞ்சரமே (எனக்கு)

4. துடித்தபரதனுப்-ஒடுக்கமுடன்வரத்
தொடுத்தமிதியடி கொடுத்தரசுசெய
வடக்கில்அவனையும்- விடுத்துநடுவிலே
வனத்தில்வரும்பிரா-தனைக்கொன்றவனே (எனக்கு)

5. விடுக்கரியசடா-பவுக்குறவுசொலி
விடுத்துக்கொண்டுபஞ்ச-வடிக்குச்சென்றவுடன்
அடுத்தசூர்ப்பநகி-கொடுத்தகரதூ
ஷணத்திற்சிரர்முடி-துணித்தராகவா (எனக்கு)

6. தணித்துவருமாரீ-சனைக்கொன்றொருவெந்
தனுக்கருளிஅநுமனைக்-கண்டொருசுக்ரீ
வனுக்குதவிவாலி-தனைப்பொருதிவா
னரபபடையை-ஆ-தரித்துறையே (எனக்கு)

7. இருக்கும்அநுமன்வந்-துரைக்கநிசசரர்
இருக்கைஅறிந்தபின்-எரிந்தகடலிலே
பெருக்கஅணைசெய்து-வருக்கம்வருக்கவருக்கமா
பெலத்தைஅரக்கரைத்-தொலைத்ததெய்வமே (எனக்கு)

8. கொடியஇந்திரசித்தன்- பிரகஅதன்முதலாகக்
கொள்மூலபல-வெள்ள அரக்கர்தம்
முடியும்கும்பகர்னன்-முடியும்ராவணன்
முடியும்பொடியாக-விடுபுங்கவனே (எனக்கு)

9. நினைத்தபடிவிபீஷணர்க்கரசுபெற
நிறுத்திஒருபுஷ்ப-ரதத்தில்ஏறிவந்து
தனத்தில்உயர்தரும்-அயோத்தியிலேசிமா
தனத்திருக்கும்ரகு-குலக்குமரனே (எனக்கு)

அபசாரக்ஷமை.

விருத்தம்.

கனமானவால்மீகர் சுலோகஞ்செய்தார்
கம்பரும்ராமாயணத்தைக் கவியாச்செய்தார்
உனதாசையாலே நாடகமாச்செய்தேன்
உளறினல்என்னபலன் உண்டாம்உன்ருல்
முனிமார்சொல்லிய ராமமந்திரத்தை
மூவரும்ஒதிய ராமமந்திரத்தை
வனவேடன்மராமரா வென்றேமுத்தி
வழிகண்டான்அதுகொண்டே மொழிகின்றேனே.

4-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளம் சாப்பு.

பல்லவி.

ஐயனே ரகுராமனேஎன்சொல் அபசாரம்உபசாரம் ஆக்கிக்கொள்வாயே

அநுபல்லவி.

கையில்ஆகாதநான் ஏதேதுசொன்னுலும்
காக்கக்கடன்என்பிழையை நீக்கக்கடன்உன்பாரம் (ஐயனே)

சரணங்கள்.

1. எள்ளத்தனையுங் குற்றம்
இல்லாதபரி சுத்தம்
தெள்ளித்தெளிந்தேன் மொத்தம்
செய்தேன்இதோ சுத்தம்
வெள்ளைக்கவி ஒன்றும்-இதுசின்னப்
பிள்ளைக்கவி என்றும்-சொல்வதல்லால்
விள்ளத்தருமோ பழுதுகள்
உள்ளத்தருமோ சாமிநீ
தள்ளத்தகுமோ திருவுளம்
கொள்ளத்தகுமோ அறிகிலேன் (ஐயனே)

2. நற்பொருள் நீதமும்
நவரசு பேதமும்
வைப்புள்ள கீதமும்
வண்ணவி நோதமும்

ஒப்புத் தெரிவேனே-அதில்உள்ள
தப்புத் தெரிவேனே-இலக்கணச்
சொற்பிக்கறியேன் உன்புகழ்
கற்பிக்கறியேன் சொல்லி
மெய்ப்பிக்கறியேன் சாமி
ஒப்பிக்கறியேன் எங்கள் (ஐயனே)

3. உத்தமமுனி முன்னம்
உரைக்ககம்பர் சொன்ன
நற்றமிழ்தன்னைச் சின்ன
நாடகம் தென்ன
வைத்திப்படி கண்டேன்-பெரியோர்முன்
புத்திப்பிழை கொண்டேன்-என்சாமி
பித்துச்சொல் வைப்போலே
சத்திக்கஜ ருக்காலே
நத்திச்சொலும் என்மேலே
சித்தத்தின்இ தத்தாலே (ஐயனே)

நூற்பெருமை.

விருத்தம்.

சதிர்பெறும்ராமகாதை சதகோடிபிரபந்தம்ஆகும்
அதில்ஓர் அக்ஷரஞ்சொன்னலும் அருவினைப்போகும்என்றே
விதியினல்முனிவால்மீகி விளம்பியஉறுதிகொண்டு
மதியினல்அறிந்தமாத்திரம் வகுத்துநாடகம்சொல்வேனே (6)

5-தரு-சாவேரிராகம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

மகத்துவம்உள்ளகதைராமகதைஇதுவேகேட்கவேணும்-முனி
வருக்கும்பலமனிதருக்கும்இதுபொதுவே

அநுபல்லவி.

மிகுத்தமிகுத்தபுராணஞ்சொல்லும் கதை
விரும்புமோமறுநாள்ச்சொன்னல் அதை
அகத்தில்ஆநந்தந்தருமே இதுசொல்ல
அடிக்கடிசொல்லினும் வெறுக்குமோ (மக)

சரணங்கள்.

1 சேர்க்கும்பொருள்களில் என்ன இணைச்செவி ஏர்க்கும்பொருள் இது
செபமும்இதுபெருந்தபமும் இதுஎன்றுதெளிவதேநல்ல
சூத்திரம்
பார்க்குள்இதையறியார்க் கெல்லாம்பிறந்தெடுத்தஉடம்பாழ
பாத்திரம்
பக்தியால்இதுகற்றவர்க்குப் பலிப்பதுபரமபதக்ஷேத்திரம்
தீர்க்கமாஇதைக்கேட்கின்றோர் பெரும்
திருமனையில்வருவாரேதே வரும்
ஏர்க்கும்இதின்குணமுயார்க்குச் சொல்லவரும்
இகபரங்களில் சகலமுந் தரும் (மக)

தருமராஜன்கைநேரும்போதினில்ஒருமையாஅதைத் தடுக்குமே
சற்றேபடிக்கினும்புத்தியாகிபாக்யமும்சகலபாக்யமும் அடுக்குமே
பெருகுநவக்கிரகம்ஏகாதசப்பலனைபிரியமுடன்வந்து கொடுக்குமே
பேயும்பூதமும்நோயும்சூனியமும்பிணிசெய்யாதபடி விடுக்குமே
மரணசெனனவியாதிதமக் கின்னம்
வருந்துவார்வருந்தாதபடி தின்ன
அரியமருந்திதுஆம்என்றே முன்னம்
ஆதிசிவன்உமைகாதிலே சொன்ன (மகத்துவ)

சீமைதனிற்கங்கயமுனைமுதற் பெருந்திவ்யதெய்வநதி ஸ்நானமும்
சேனைமாநிலம்யானைமுதல்ஆகச்செய்யும்பலபல தானமும்
ஆமிதாம்என்றுகூறுகின்றவேதாந்தம் முதல்கலைக் கியானமும்
அதுவும்அல்லாமல்எதுநினைந்தாலும்உதவும்அந்தி தானமும்
சாமிநாரதமுனிவன்சொல்லி வைத்த
சரித்திரம்வால்மீகர்உரைத்தபடி கொற்ற
ராமன் அவதாரம்ஆம்முன்னே மெத்த
நயம்கொண்டாதிகாவியம்என்றே பெற்ற (மகத்துவ)

அவையடக்கம்.

விருத்தம்.

முத்துமுதல்விலை இல்லாமணிகள்பெற்ற
முதியகடல்ஆடுகின்றோர் அதிலேஎழு
சற்றும்உதவாதமணியாம்பருக்கை
தான்போடக்களிப்பானசமுத்திரம்போலக்

கர்த்தன்எனும்ராமச்சந்திரன்கதைப்பாக்கேட்கும்
காதிலேநாடகமா அதனைச்சொல்லிக்
குற்றமிகச்செய்தாலுங்குணமாக்கொண்டு
கூட்டுவீர்என்கவிபாராட்டுவீரே.

இதுவும் அது.

அரன்முடிமேல்கங்கைபகீரதன்கொணர்ந்தே
அந்நாள்செய்தர்ப்பணம்போல்இந்நாள்இந்த
நரரும்அந்தக்கங்கையிலேதர்ப்பணத்தை
நடத்திமுத்திபெறுகின்றார்அதுபோல்ஆதிப்
பிரமன்முகத்தினில்வந்தராமகாதை
பெருமுனிவால்மீகிசொல்லக்கம்பர்சொன்னார்
விரவுதமிழ்ப்பத்தாலேநானும்சொன்னேன்
யேற்கொள்வீர்என்பிழைதீர்த்தாட்கொள்வீரே.

6-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிழைபொறுக்கவேணும் பெரியோரே-பிள்ளைஉமக்குநான்காணும்

அநுபல்லவி.

மழைநிறத்தராமசாமிகதை இன்ன
வகையென்றறிந்தும்அறியாமலும்நான் சொன்ன (பிழை)

சரணங்கள்.

1. ஆதியில்பிரமதேவர்நூறுகோடிவிஸ்தாரம்
ஆதிகாவியம்என்றித்தை மதித்தாரே
பேதமில்இருபத்துநாலாயிரம்ஆகப்
பிறகுவால்மீகர்சொல்லி விதித்தாரே
போதாயனர்முதல்மாதவர்இக்கதையைப்
புனைந்துவடமொழியால்த் துதித்தாரே
ஓதியகம்பர்பன்னீராயிரம்கவிஆக
உரைசெய்துதமிழிலே பதித்தாரே
காதலால்இவர்செய்யநான்அதுக் கிப்பாலே
கருடன்பறக்கவொருகொசுவும்ப றந்தாற்போலே
ஈதொருநாடகமாஓதினேன் புவிமேலே
எட்டும்ரண்டும்தெரியாஏழைநான் ஆசையாலே (பிழை)

2. வாவியபெருவெள்ளம் பாயுங்கடலிலே
வாய்க்காலும்பாயும்அல்லோ நில்லாமல்
யாவதும்கற்றோர்சொல்லைக் கேட்கிறநீங்களும்
என்சொல்லும்கேளும்தடை இல்லாமல்
காவியமும்பஞ்ச லட்சணமும்தெரியக்
கற்றஉங்களைப்போலே சொல்லாமல்
கேவலம்நான்இதைப்பாகவதர்படிக்கும்
கீர்த்தனையாய்ச்சொன்னேன்ஈ தல்லாமல்
தேவதேவராமன்பேரே உற்றது
தேடிஅந்தப்பேர்இந்தநாடகத்தில் வைத்தது
பூவோடேகூடியநாரும்மணம் பெற்றது
போலேவிளங்கும்அதினாலேசொன்னேன் கற்றது (பிழை)

3. திரிந்தும்நமசிவாயநாராயணா என்று
செபிக்கும்மந்திரம்இரண்டும் மெய்தானே
உரைக்கும்மந்திரமிரண்டில்இரண்டாம் எழுத்திரண்டும்
ஒருராமன்ஆகிவந்த பெருமானே
அருள்செய்தகதைஇதைஇலக்கணம்ஆகச்சொல்ல
அறிவேனோசின்னஞ் சிறியேனே
பரப்பியபாலையுஞ்சோற்றையுங்குழந்தைகள்
பாச்சிச்சோச்சிஎன்னும் படிநானே
பொருத்தம்இல்லாச்சொல்லால்உரைசெய்தாலுந் தள்ளப்
போமோஉங்களால்ஆமேதிருத்திக் கொள்ள
அரைச்சொல்கொண்டம்பலம்ஏறினால்மெள்ளமெள்ள
அரைச்சொல்லும்முழுச்சொல்லலாம் ஆகையால் இதில்உள்ள (பி)

மங்களம்.

விருத்தம்.

மூவருக்குந்தேவியர்க்குந்தேவரோடு
முனிவருக்கும்முன்னிந்தக்கதையைச்சொன்ன
நாவருக்குந்தசரதற்குந்தேவிமார்க்கும்
நற்றம்பிமார்களுக்குஞ்சீதையோடு
ஆவருக்கங்கோவருக்கம்அனுமான்மற்றோர்
ஆழ்வார்கள்ஆரியர்ஐம்படைஅனந்தன்
மாவருக்கும்இதைப்படிப்போர்கேட்போர்க்கெல்லாம்
வளஞ்சொல்வான்ராகவன்மங்களஞ்சொல்வேனே.

எ-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

ஸ்ரீராமச்சந்திரனுக்கு செயமங்களம்—நல்ல
திவ்வியமுகச்சந்திரனுக்கு சுபமங்களம்

அநுபல்லவி.

மாராபிராமனுக்கு மன்னுபரந்தாமனுக்கு
ஈராறுநாமனுக்கு ரவிகுலகோமானுக்கு (ஸ்ரீ)

சரணங்கள்.

1. கொண்டல்மணிவண்ணனுக்குகண்ணனுக்கு மங்களம்
கோசலைகுமாரனுக்குவீரனுக்கு மங்களம்
புண்டரீகத் தாளனுக்கு
பூச்சக்கிர ஆளனுக்கு
தண்டுளவத் தோளனுக்கு
சானகி மணாளனுக்கு (ஸ்ரீரா)

2. கோவைமணிவாயனுக்குமாயனுக்கு மங்களம்
கோதண்டகையனுக்குமெய்யனுக்கு மங்களம்
தாவுகுண சீலனுக்கு
சத்திய விலாசனுக்கு
தேவர்அநு கூலனுக்கு
தெசரதன் பாலனுக்கு (ஸ்ரீராம)

3. பகிரண்டநாதனுக்கு வேதனுக்கு மங்களம்
பரதனும்அன்பனுக்கு முன்பனுக்கு மங்களம்
சகலஉ ல்லாசனுக்கு
தருமந்த காசனுக்கு
அகலவி லாசனுக்கு
அயோத்தியா வாசனுக்கு (ஸ்ரீரா)

பாயிரம்-முற்றிற்று.

கொச்சகம்-1-வெண்பா-2-விருத்தம்-6-ஆக-9-தருக்கள்-7.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

முதலாவது

பாலகாண்டம்.

கடவுளர்வணக்கம்.

விருத்தம்.

ஆதிஆய்நடுவாகி முடிவும்ஆகி
அண்டபகிரண்டமும்ஆய் அனைத்தும்ஆகிப்
போதினை ஆலினைவெள்ளிப் பொருப்பைவிட்டுப்
புகழ்பொறைகள் தருமம் எல்லாம் பொலிந்துநல்ல
நீதிசேர் அயோத்தியில்வாழ் தசரதேந்திரன்
நெடியமாதவத்தினில்வந் துதித்தஎங்கள்
சோதிஆகியராமன் நாடகத்தைச்
சுயஞ்சொல்வான்மகிழ்ந் துதோடயஞ்சொல்வேனே. (1)

எவரும்வணங்கியரகுராமன்-எதுவும்நினைந்ததுதருமராமன்
ரவிகுலசுந்தரசெயராமன்-நாடகத்தைச்சொல்லவே-ஆ-ஆ
கவளநெடுங்கரதலசாமி-கமலதிரியம்பகம்உளசாமி
பவனிவரும்கெசமுகசாமி-பாதபற்பந்துணையே-ஜெயஜெயா
துணிவுளபுசபெலராவனே-சுரன்முடிபொடிபடமோதுமால்
அணிபெறுதசரதராமநா-டகமதுரைசெயவே-ஆ-ஆ
திணிதருபுயம்இருநாலுசேர்-திசைமுகன்இசைபெறுநாவில்வாழ்
மணிமிகுசரஸ்வதிபாததா-மரையெனதுதுணையே-ஜெயஜெயா
கோனெடுவானவர்தேடவொரு-கோசலையாள்விளையாடவரு
ஞானகிறுபாகரராமகதை-நாடகமாசொல்லவே-ஆ-ஆ
வானவன் ஆம்மணவாளமுனி-வாருதிநீள்கருடாதிபதி
சேனையார்கோனுடனேபதின்மர்-சேவடிகள் துணையே-செயசெயா
வாசவன்மாகரரொடுலோகாந்திர-மாசிகள்பூசுரர் இவர்எகாந்த
பூசித்ராகவனுட ஆராய்ந்த-புகழதுரைசெயவே-ஆ-ஆ
காசினிமீதினில்மிகுமூடாந்த-காரமதோடவேவருவேதாந்த
தேசிகர்தாமரைமலரேபோன்ற- திருவடிகள்துணையே-செயசெயா

திருமகள்சானகிசேரும்வாமன் செயமொடுகோசலம்வாழும்நேமன்
கருமணியேகிகர்ஆகும்ராமன்-கதைநயதுரைசெயவே-ஆ-ஆ
குருகையில்மேவியகாரியமாறர்-குணநிதிஆகியபாஷ்யகாரர்
மறுளறுதேசிகர்மாசிலாத-மலரடிகள்துணையேசெயசெயா
மைக்கடல்வாய்விண்டுபொங்கவே-வைத்தொருபாணம்துரந்தமால்
விக்கிரமராமன்பிரபந்தம்ஆம்-விந்தையதுசொலவே-ஆ-ஆ
பக்குவம்ஆம்அன்புகொண்டுவாழ்-பத்தரையாளும்திறங்கள்சேர்
சக்கரகோதண்டவாள்-சங்கம்இவைதுணையே-செயசெயா

அரசியல்.

கட்டியன்-தரு.

அகோராசாதிராசன்-மகாதேசப்பிரகாசன்
ராசபரமேசுரன்-தேசநரமீசுரன்
ராசமார்த்தாண்டன்-ரணரணங்கோத்தண்டன்
ராசகெம்பீரன்-நேசசம்பீரன்
பாஸ்கரகுலதீரன்-சிலாக்கியமுளவீரன்
புத்தியில்பிரகஸ்பதி-வித்தையில்சரஸ்வதி
நயகுணசீலன்-பயசனபாலன்
நல்லார்க்குமித்துரு-பொல்லார்க்குச்சத்துரு
சுதரிதகுணநேசன்-தசரதமகாராசன்
மனுநீதிகோணமல்-சனவேதைதோணமல்
ஆறில்ஒருகடமைகொண்டு-மாறுபடுபகையைவென்று
திங்கள்மும்மாரிபெய்ய எங்குமுப்போகஞ்செய்ய
செங்கோல்முகம்சாயாமல் வெங்கோல்முகம்பாயாமல்

அறுபதினாயிரம்வருஷம் பசுவும்புலியும்ஒருதுறையில்நீர்உண்ணராச்சியபரிபாலனம்பண்ணினகீர்த்தியைச்சொல்லுகிறமார்க்கம்.

விருத்தம்.

மகாராசன் அசமகாராசன்ஈன்ற
மகாராசன்மிகுசூரியவங்கிசராசன்
சுகராசன்கௌசலைநாயகிகைகேசி
சுமித்திரையாம்தேவியர்கைதொட்டராஜன்
மிகராசர்பணிந்திடஇந்திரனேக்காத்த
விசயதசரதராஜன் அயோத்திவாழும்
செகராசன்ஒருவன்மனுநீதியாலே
தேசமெல்லாமொருக்கீழ்ச்செய்தாண்டானே

2-தரு-சாவேரிராகம்-திரிபுடை-தாளம்.

பல்லவி.

ராசராசர்க்கும்-ராசன் தசரத-ராசன் இருந்தானே

அநுபல்லவி.

தேசதிலகன் அ யோத்திநகர்க்கொரு
திலகன் ரவிகுலதிலகன் ஆகவே (ராச)

சரணங்கள்.

1. மந்திர தந்திரமும் நித்தியநைமித்தமும்
மகங்களுந்தினம் செழிக்கவே
வன்புலியொடு பசுவும்ஓர் துறைநீர்
உண்டுகொண்டுபயம் ஒழிக்கவே
இந்திரபதமுங் குபேர தனங்களும்
எவருஞ்சிறிதென்று பழிக்கவே
எங்கெங்குமுப்போகம்விளையவே
திங்கள்தோறும்மும்மாரி கொழிக்கவே (ரா)

2. நாலுவர்ன்ஞசிரமங்களுஞ்சொன்ன
நடைபுரண்டு பாயாமலே
நரர்க்கும்வேறுள்ள உயிர்க்கும்வயதுகள்
நடுவிலே தேயாமலே
கோலம்ஆகிய மிருகமும்பறவையுங்
குறிகடந்து மேயாமலே
குடியில்ஆறில்ஒரு கடமைகொண்டுசெங்
கோலின்முகஞ் சாயாமலே (ராச)

3. மாறுமங்கையருக்கும் மன்னவருக்கும்
மார்பும்முதுகுங் கொடாமலே
வளரும்அஷ்டலட்சுமியுந்தன் அற
மனைவிட்டடியை எடாமலே
அறுபதாயிரம்வருஷமும்ஏ
காதிபத்தியம் விடாமலே
ஆரும்மனதில்விசாரத்தால்ஆ
ராச்சிமணியைத் தொடாமலே (ராச)

சக்கிரவர்த்திமக்கள் வேண்டிவருந்தல்.

விருத்தம்.

இருந்ததசரதராஜன்நெடுநாளாய்ப்புவியாண்டேன்
இனிமேல்இந்தப்
பெரும்புவியை ஆள்வதற்குமுத்தியிலேசேர்ப்பதற்கும்
பிள்ளைகாணேன்
அருந்தவனேகுலகுருவேவதிஷ்டமுனியேபிள்ளை
அதைநான்காண
வருந்துவதில்லாவகையைமொழியென்றான் இதற்கென்ன
வழிஎன்றானே.

3-தரு-துசாவந்திராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிள்ளையில்லாதபாக்கியம்-நான்பெற்றிருந்தென்னசிலாக்கியம்

அநுபல்லவி.

வள்ளலேசென்மமலடன்என் ஒருகாலே
வசைகொண்டேன் தசரதன் நான்புவிமேலே
கள்ளிஆனதுநெடுகவ ளர்ந்ததாலே
காய்உண்டோகனிஉண்டோ அதுபோலே (பிள்)

சரணங்கள்

1. மறுவில்லாதுஇந்தசூரியவங்கிசம்இது
வளரும்வங்கிசம் ஆச்சே-யிது
மழைபெய்ந்தடிமறைந்தால்ப்போலஎன்
மட்டிலேநின்று போச்சே
அறுபதாயிரம்வருஷமும் வருந்தும்
அரசுதான்இனிஆரைக்கொண்டு திருந்தும்
குறைவில்லாதஅந்தசஞ்சீவி மருந்தும்
கொடுக்குந்தெய்வமும் நீதானேகிடைத்திருந்தும்(பிள்)

2. பெருக்கக்காண்பதேகாண்பதல்லாமல்
பெறுவதொன்றுங் காணேன்-மிகு
பிச்சர்போலேநெடுநாளும் உண்டஉண்ட
எச்சிலைஉண்ணல் ஆனேன்
விருத்தன்நான்இனித்தசிலே செல்ல
வேணும்அல்லாமல்புவி ஆள்வதுசிறப் பல்ல

இருத்தும்வாழை அடி வாழைஆய்ப்புல்
இவன்மகன்இவன் ஆம் என்றுபேர்சொல்ல (பிள்)

3. மோந்தால்முத்தியும்வரும்பரத்திலே
முத்தியுங்கூட வருமேமேலே
சாய்ந்தால்உடம்பெங்குங்குளிருமே
தழுவஇன்பந்தருமே
வாய்ந்தபொன்னுல களவும்போய்ச்சனி
மண்டலமுந்திருத்திக் கொண்டேன்புவிதனில்
ஏந்தினேன் இல்லையே ஒருபிள்ளைக்கனி
என்னவீடென்ன வாசல்எனக்கினி (பிள்)

தேவர்களுக்கு பெருமாள் அருளிப்பாடு

விருத்தம்.

மன்னவன்ஆம் தசரதபூபதிஇவ்வாறு
மக்கள்இல்லாத்துன்பத்தை வதிஷ்டனோடே
சொன்னஉடன் அந்தமுனிவனும்தியானித்தான்
சுரர்முதல்ஆனவர்கள் மகமேருமேலே
சின்ன அரக்கரைநடுங்கி வாழ்த்தும்போது
சிறைக்கருடன்மீதினில் அச்சுதனும்வந்தான்
பொன்னின்மலர்அவன்பதத்தில் இறைத்தேகண்ணீர்
பொழிகின்றார்அரக்கர்துன்பம் மொழிகின்றாரே. (5)

4-தரு-அசாவேரி-ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கடைக்கண்ணால்இரங்கிப் பார்அய்யா-பார்த்துக்
காராவிட்டால்இனிமேல் ஆர்அய்யா

அநுபல்லவி.

அடைக்கலம்என ஓடி வந்தோமே-நாங்கள்
ஆலைக்கரும்புபோல நைந்தோமே-சாமி (கடை)

சரணங்கள்.

1. சொற்காதிபுவனம்எல் லாம்தாவிக்-கொண்டு
திரத்தக்கும்பகர்னன் தனேவி-மற்ற
பக்கம்இந்திரசித்தென்னும் பெருங்கோவி-ஆளப்
பண்ணிவைத்தானேரா வணன்-பாவி

செக்குள்ளே அகப்பட்டஎள்ளுப் போலே-அரக்கர்
கைக்குள்ளே அகப்பட்டஎங்கள் மேலே-உனது(கடை)

2. அளகேசன்புஷ்பகம் தனைவிட்டான்-இலங்
கையிலேசூரியன்தேரும் வரஒட்டான்-மெத்தத்
தளரஇந்திரனைக்கூடச் சிறையிட்டான்-அரக்கன்
சறுவகொள்ளை அடிக்கத் தலைப்பட்டான்
எளியோர்களைஇப்படிஈனர் ஒடுக்கல்-ஆமோ
கிளியைவளர்த்துப்பூனைக்கிட்டக் கொடுக்கல்-ஆமோ(கடை)

3. பாவிஅரக்கன்பேச்சே மேலாச்சு-நாங்கள்
படைத்தபலங்கள்எல்லாம் மேல்ப்பூச்சு-நல்ல
பூவைவண்ணாஅரக்கன் கைவீச்ச-வெள்ளிப்
பொருப்பேஅறியும்இனி என்பேச்சு
ராவணன்வதைக்கிறான்எங்கள்மேல் என்ன-கண்டோ
தேவரீகேளாவிட்டால்திக்குத்திசை இன்னம்-உண்டோ(க)

பெருமாள்சந்நிதியில் தேவர்கள்முறைபாடு.

விருத்தம்.

இசையும்வானவர்கள்கூடி இப்படிசொல்லாமாயோன்
அசையும்வாள்அரக்கர்தம்மை அகற்றுவோம்அஞ்சவேண்டாம்
தசரதன்மதலை ஆகித் தரணியில்வருவோம்நீங்கள்
திசைதொறுகவிகள் ஆகிச் சேரும்என்றுரைசெய்வானே.

5-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அவதாரஞ்செய் திடுவீரே * நீங்கள்
அரக்கர்ப்பத்தை விடுவீரே

அநுபல்லவி.

கவனவாலியும்சுக்ரீவனும் ஆகிக்
கண்ணுயிரவனும்கதிரோனும் போகி (அவ)

சரணங்கள்.

1. அதிகம்ஆனருத்திரன் அங்கசனும்அனும சீலன்
அக்கினியேசேனைக்கதிபன்ஆன நீலன்

* நீங்களுக்குப்பிரதி ஆக இனிமேல் என்றும் சொல்லிக்கொள்ளவும்.

சதுர்முகப்பிர்ம்மாவேசாம்பவன்எனுங் காலன்
தகும்உபேந்திரன்வாலிதனக்குப் பாலன்-ஆக
அவதாரம்.

2. சங்கமுஞ்சக்கிரமுஞ்சேஷனும் பரிவாகத்
தம்பியர்ஆய்வரத்தானேநாம் பூலோகத்
திங்கள்ஆனதசரதராஜன்குறை போகச்
'சுறுக்காவருவோம்எவரும்அதின்முன் ஆகப்-போய்
அவதாரம்.

3. வானரவடிவாலும்மானிட வடிவாலும்
தான்அல்லாதரன்சாகானே ஒருகாலும்
ஆனபடியினாலேஅனைவரும் புலிபோலும்
கானிலும்இருங்காட்சிதருவோம் மென்மேலும்-வந்து
அவதாரம்.

பெருமாள் திரு அவதாரம்.

விருத்தம்.

இவ்வகையாமாயவன்முன் நடந்ததென்றே
எண்ணிமுனிகலைக்கோட்டு முனிவனாலே
அவ்வகையாம்புத்திரகா மேஷ்டிதன்னை
அயோத்திஅரசனைக்கொடு செய்வித்தபோதில்
பைவளரும்பாம்பணைமேற் பள்ளிகொள்ளும்
பரமனேதசரதன்செய் பாக்கியத்தாலே
மெய்வகைசேர்உலகெல்லாம் வினைவிக்கியான
விதிசெய்வான்அவதாரம் அதுசெய்வானே.

6-தரு-கௌளிபந்துராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பரப்பிரம்மசொரூபமே-ஸ்ரீராமம்ஆகப்-பாரில்வந்ததுபாரும்

அநுபல்லவி.

வரத்தினால்அரக்கரைவானத்தில் ஏற்றவும்
வானத்தில்தேவர்கள்மலர்மாரி தூற்றவும் (பரப்)

சரணங்கள்.

1. பத்திமுனிவன்கலைக்கோட்டுமாமுனி
பண்ணியயாகபலன் தேயு

சத்தியதசரதற்கறுபதினாயிரம்
சம்வச்சரபலன்நிறை வேற
சித்திரைமாசம்நவமிகடகம்
செழும்புனர்பூசம்தேன் ஊற
ஒத்தகிரகங்கள் நால்வரும்பதினொன்றில்
உட்சத்தில்ஐவரும் ஏற-ஆதி(பரப்)

2. சீர்ஆரும்லட்சுமணன்சத்துருக்கன்சுமித்
திரைவயிற்றில்நின்று போ
பாரார்புகழ்கைகேசிவயிற்றில்நின்று
பரதன்வந்துபுவி சேர
ஆராலும்கொள்ளாதஆநந்தம்மேல்க்கொண்டு
அம்புவியோர்இடர் தீர
கார்ஆரும்குழல்வல்லிஇருவர்க்குமேலான
கௌசலைகண்களி கூற-ஆதி(பரப்)

3. தேவர்முனிவர்பகைதீர்ந்தோமென்று
சென்னியில்ப்பூந்துழாய் முடிக்க
பூவுலகத்துளவேதியர்எல்லோரும்
புகழும்வேதாகமம் படிக்க
பாவிஇலங்கையின்மேல்ச்சூரியன்தேரில்உள்ள
பச்சைப்பரிஏழும் நடிக்க
ராவணன்ஆதிஇருக்கின்றராட்சதர்
எவர்க்கும்இடக்கண்கள் துடிக்க-ஆதி(பரப்)

கௌசிகர் ஸ்ரீராமரைக்குறித்துகேட்குதல்.

விருத்தம்.

மைந்தர்இவ்வாறுவந்து வதிஷ்டனால்பேரும்பெற்றார்
அந்தநாள்விசுவாமித்திரன் அணிதசரதன்முன்வந்தான்
இந்தநாள்எனதுவேள்வி இராமனால்முடியவேணும்
தந்திடஇதுநல்வேளை தாவென்றான்காவென்றானே. (8)

7-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

இராமனைத்தருவாய்-செகரட்சக-ராமனைத்தருவாய்

அநுபல்லவி.

தாமசம்நீசெப்பாதே-தசரதேந்திரா-இப்போதே (ராமனை)

சரணங்கள்.

1. அரன்பக்கஞ் சொல்வேன்
அரிமுன்னே சொல்வேன்
இரண்டுந்தப்பினால்உனைவிட்
டெவரால்ப்பகை வெய்வேன் (ராம)

2. தாடகைப் பாவி
தவிர்த்தாள்என் வேள்வி
பீடைவாராமல்க்காத்தால்ப்
பிழைக்கும்என் ஆவி (ராம)

3. உம்பர்வி சாரம்
ஒழிக்கஅந் நேரம்
சம்பரனைக்கொன்றுயே
தருவாய்இந் நேரம் (ராம)

4. கோபத்தில் ருத்திரன்
குருவிசுவா மித்திரன்
ஆபத்துகாக்கவேணும்
அதனால்உன் புத்திரன் (ராம)

சக்ரவர்த்தி அதைமறுத்தல்.

விருத்தம்.

சொல்லிதுமுனிவன்சொல்லத் திடுத்தனன் தசரதேந்திரன்
சில்லிதுவேள்விக்காக்கச் சிறுபிள்ளை ராமன்என் தான்
சல்லியஞ்செய்யும்அந்தத் தாடகைதனைநான்கொல்வேன்
பலபலஉரையேன்திராணி பார்என்பான்நேர்என்பானே. (9)

8-தரு-ஸ்ரீராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ராமன்எதுக்கு-இதுக்கோஅவன்வர வேணும்
நான்வருகிறேன் காணும்

அநுபல்லவி.

பூமிஅரசன்என்றுநான்இருந்தென்ன கொள்ளை
சாமிஅவன்எந்தகுழந்தைப் பிள்ளை

சரணங்கள்.

1. என்இந்த தோத்திரம்(தாடகை)
எனக்கெம் மாத்திரம்
வானுளோர்வந்துதடுத்தாலும் அடிக்கிறேன்
நானேவந்துன்வேள்வியை முடிக்கிறேன் (ராமன்)

2. பேயைக்கொல்வ தரிதோ-காரியம்
பெரிதோவீரியம் பெரிதோ
ஆயுதம்பிடிக்கறியான்கேளாய்ஒரு சொல்லை
வாயில்முலைப்பால்மணம்மாற இல்லை (ராமன்)

3. கவலைஎன் கொண்டாய்-என்முன்ஒரு
காலும்வாராள் கண்டாய்
அவளையும்படையையும்அடிக்கிறேன் பாராய்பாராய்
இவனுல்என்னஎழுந்திரு வாராய்வாராய் (ராமன்)

வதிஷ்டர் தகவுரைத்தல்.

விருத்தம்.

இனமதில்அயோத்தியவேந்தன் இதுசொல்லவிஸ்வாமித்திர
முனிவனுக்கோபஞ்செய்தான் முன்னின்றவதிஷ்டன்கண்டான்
உனதுமைந்தனுக்குமன்னு யோகநாள்வந்ததென்று
கனமுடன்விரித்துசொல்லிக் காட்டுவான்பூட்டுவானே. (10)

9-தரு-முகாரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மோசம்வாராதையாநான்சொன்னவார்த்தை மோசம்வாராதையா

அநுபல்லவி.

கோசகன்பின்னேராமனைக்-கூட்டிவிடுவாய்சொன்னேன் (மோ)

சரணங்கள்.

1. உப்புநீர்மேகஞ்சேர்ந்தால்-உலகிலிப்பிர வாகம்
அப்படிஉன்மகனுக்கு-அடுத்ததே யோகம் (மோ)

2. மறுஉண்டோவதிஷ்டன்சொல்-வார்த்தைக்குரெண்டோ
பொறுபொறுமுளைப்பாரைப்புதைப்பாரும் உண்டோ (மோ)

3. சோதிக்கவேண்டாம்நான்-சொல்வதே சீலம்
ஆதித்தன் குலத்துக்கின்-றனுகூல காலம் (மோச)

கௌசிகர் ஸ்ரீராமருக்கு நீதிசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

முனிவதிஷ்டன்இவ்வாறு சொல்லவேந்தன்
முறையாலேராமனை லட்சுமணனோடே
இனிதழைத்துக்கூட்டிவிட்டான் வழிக்கிவேண்டி
இருவரும்மந்திரங்கொண்டார் வெயில்படாமல்
தனிநடந்தார்வேல்வியில்த்தா டகையும்வந்தாள்
சாமியும்பெண்உனநினைந்தான் முனிவன் அந்த
நினைவறிந்தான்பெண்இவளோ அல்லராமா
நில்என்றான்இப்பொழுதே கொல்என்றானே. (11)

10-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பெண் இவள் அல்ல ராமா-தாடகை
வண்ணம்கொண்டநமன் இவள் ராமா

அநுபல்லவி

மண்ணில்மெத்தஉயிரை-வதைத்திந்த நிர்மூடி
கண்ணில்கண்டதுகோடி-காணாதனந்தம் கோடி(பெ)

சரணங்கள்.

1. இஷ்டமாமுனிவர்என்றொரு பேர்தரித்
திருக்குங்கடலுக்கிவள்பெருத்தமந் தரகிரி
அட்டகாசஞ்செய்தால்அதுவொரு பாடாவிரி
அண்டகூடம்எங்கும்இடியுமே அரிகரி
எட்டுத்திசையிலும்ஓடி முட்டுமேஇவள்ஆதாளி
முட்டினால்மலையும்பிளந் திட்டுமே தூளிதூளி
எட்டியும்பார்க்கக்கூடுமோ கிட்டி ஒருகாளிகூளி
விட்டுநான்சொல்லவேணுமோமட்டில்லாப்பாவ சண்டாளி(பெ)

2. ஆயிரங்குணம்ஒருலோபகுணத்தால்த் தகட்டும்
அதுபோல்இம்மருதத்தை அழித்தாலும்அழிக்கட்டும்
மாயைஇவள்பேர்சொன்னால்முனிவர்க்கும்பல்லு கிட்டும்
வற்றல்என்றெம்மைத்தள்ளிவைத்தாளே இந்தமட்டும்

தூயதிசை ஆனையெட்டும் ஈஎறும்பாய்விழக்காட்டி
வாயில்வொருபல்லிடுக்கி லேஅடக்குவாயேகூட்டி
தீயவடவாக்கினிபோலப் பாயுவாள்கைகளைநீட்டி
பேயையும்பிடுங்கித்தின்னும் பேயெனவந்தவெள்ளாட்டி (பெ)

3. ஒருகுமதிஎன்னும்பெண்ணைப்பிளந்தான் இந்திரன் அப்போது
ஒருபெண்கியாதிமயமாயன்ஒழித்தானே புவிமீது
பெருமானேஇவள் அந்தப் பெண்என வுங்கூடாது
பெண்என்றால் பேயும்இறங்குமேஅதி வளுக்கேது

இருடிகள்உடப்பைமெத்த உருசைஎன்றுகண்டுகொண்டோ
பெருமதஞ்செய்வோரைக்கொல்ல வருகிருள்இதென்னமுண்டோ
நிருதிஇவளைப்பெண்என்று சருதுகிருய்என்னகண்டோ
ஒருநொடியிற்சொல்லவேணும்குருமொழிதனக்கும்ரண்டோ (பெ)

தாடகை முதல் ஆனவர்கள் வதம்.

விருத்தம்.

செய்திகளை இவ்வாறுரைக்கச் சிரமேல்க்கொண்டேரகுராமன்
வெய்துவணங்கிக்குருவிசுவா மித்திரன்சொல்லேவேதச்சொல்
மையம்எனவேமகங்காக்க வரிவில்வளைத்தான் தாடகையும்
எய்தபாணம்பட்டுருவி எழுந்தாள்மலைபோல்விழுந்தாளே. (12)

11-தரு-நாதநாமக்கிரியைராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கொடியதாடகைபாவிவிழுந்தாள்-பொல்லாக்
கொடியதாடகைபாவிவிழுந்தாள்

அநுபல்லவி.

கொடியதாடகைபாவிவிழுந்தாள் செம்பொன்
முடியன்ராவணன்வெற்றிக்கொடி விழுந்தாற்ப்போல் (கொ)

சரணங்கள்.

1. உரைக்கதேவர்துன்பம் மறக்க-காலன்
ஒருக்காலுங்காணுதருசிகண்டு பறக்க
அரக்கர்ஆதிககங்கள் இறக்க-நல்ல
அனுகூலகாலங்கள்முனிவர்க்குப் பிறக்க (கொ)
2. முதண்டகோடிக்கப் பாலே-ஓசை
முழங்கவிஸ்வாமித்ரன்சாலைக் கப்பாலே

கோதண்டபாணிஅம் பாலே-நிலே
குலேந்துபுரண்டலறிக்கொண்டுமட் பாலே(கொடி)

3. நடலேவஞ்சனேமாயம் தடுக்க-சுவாமி
நாள்க்கொண்டுமுதல்ப்பலிஅரக்கரைக் கொடுக்க
கடினசுவாகுபட்டுப் படுக்க-ராமன்
கணேயாலேமாரீசன்கடல்ஓட்டம் எடுக்க(கொடி)

அகலிகைசாபவிமோசனமும் சரித்திரமும்.

விருத்தம்.

தாடகைதான்விழுந்தபின்பு தேவர்சொல்லச்
சகலபடைகளுங்கொடுத்தே முனிவர்எல்லாம்
கூடவரக்கௌசிகையே முதல்ஆம்தீர்த்தம்
கொண்டாடிகௌதமன் ஆசிரமம்சேர்போதில்
காடதிலேரகுராமன் பதத்தூள்சிந்தக்
கல்லுருப்போய்நல்லுருவாய் விளங்கிநின்ற
பாடகக்கால்அகலிகையை இவள்ஆர்என்னப்
பரிந்துவிசுவாமித்திரமுனி பகர்கின்றனே. (13)

12-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தேவிஇவள்ராமா கௌதமன் ஆவிஇவள்ராமா

அநுபல்லவி.

ஆவலினல்ப் பண்டு
மேவல்மனம் கொண்டு
அந்தரம் நாடிய
இந்திரன் கூடிய(தேவி)

சரணங்கள்.

1. மாபத்தியால்க்கங்கைஆடத்தடை பெற்ற
மாமுனிகண்டுவெகுண்டுபயம் சுற்ற
கோபத்தினல்இடும்சாபமொழி மெத்த
கூறையிலேகரும்பாறைவடி வுற்ற(தேவி)

2. வெம்பியமாமுனிகண்ணில்எதிர்ப் பட்ட
வேளேயில்க்கண்டுபொருமல்முனி திட்ட

அம்பொன்முடிதொட்டடிஅளவும் முட்ட
ஆயிரம்கண்அந்தவாசனுக் கிட்ட(தேவி)

3. ஞானத்தினுல்உன்னைஒதினபேர்க் கெந்த
நன்மையுண்டாமோஅறியேன்இப்போ திந்த
கானகத்திலேஉன்றன்பாதத்தூள்கள் சிந்த
கல்உருமாறிஅகலியையாய் வந்த(தேவி)

ஸ்ரீராமர் சீதையைக்கண்டு ஐயுறல்.

விருத்தம்.

இடம்ஆம்விசுவாமித்திரன்இந்தச் சேதிஉரைக்கலட்சுமணன்
உடனேநடந்துமிதிலையில்போய் ஒருமாமணிமேடையில்சீதை
மடவாள்காணத்தன்னை அந்த மயிலைத்தானும்ரகுராமன்
கடல்வாய்வருசெந்திருஎனவேகண்டான்விரகம்கொண்டானே.

13-தரு-சாவேரிராகம்—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆரோஇவர்ஆரோ-என்ன-பேரோ-அறியேனே.

அநுபல்லவி.

கார்உலாவும்சீர்உலாவும்மிதிலையில்
கன்னிமாடந்தன்னில்முன்னேநின்றவர் (ஆரோ)

சரணங்கள்.

1. பண்ணிப்பதித்தால்ப்போல் இருஸ்தனமுங்-கூடப்
பாங்கியவர்கள்இன்னமும் துரைத்தனமும்
எண்ணத்தாலும்வண்ணத்தாலும் பங்கயப்
பெண்ணைப்போல்கண்ணில் காணும்மங்கையர்(ஆரோ)

2. பாக்கியம்என்பதிவர் தெரிசனமே-அதிங்கே
பலித்தென்னபுண்ணியமோ மனமே
மூக்கும்விழியும்தீர்க்கமாய்இனமும் பெண்கள்
பார்க்கப்பார்க்கநோக்கம்கொள்ளுமோ கண்கள்(ஆரோ)

3. சந்திரவிம்பமுக மலராலே-என்னைத்
தானேபார்க்கிறுர் ஒருக்காலே
அந்தநாளில்த்தொந்தம்போலே உருகிறுர்
இந்தநாளில்வந்துசேவை தருகிறுர்(ஆரோ)

கௌசிகர் ஸ்ரீராமர் வரலாறு கேட்குதல்.

விருத்தம்.

மனதில்இந்தப்படிநினைந்து மறுநாள்எழுந்துமகஞ்செய்யும்
கனகமணிமண்டபத்தினில்ப்போய்க் காகுத்தனுந்தம்பியுமிருந்தார்
அனையகாலத்திவர்பெருமை அருமைதெரியஉரையும்என்றே
சனகன்உரைக்கக்கௌசிகன் உத்தரிப்பான்விவரம்விரிப்பானே.

16-தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆரென்றெண்ணுமலேநாளும்இதன் அதிசயங்களைச்சொல்லக்கேளு

அநுபல்லவி.

சூராதிசூரன் ராமன்எனும்பேரன்
சுகுணதீரன் ரவிகுலகுமாரன் இவனை(ஆர்)

சரணங்கள்.

1. ஆதியில்த்தசரதன்புத்திரகாமேஷ்டி
யாகஞ்செய்யவென்று தொடுத்தான்-வந்த
பூதந்தந்தபரமானந்தத்தைநால்ஆகப்
பொன்னின்கமலத்திலே எடுத்தான்-அதில்
சோதிகோசலைக்கொன்றுங்கைகேசிக்கொன்றும்
சுமித்திரைக்கிரண்டுமாக் கொடுத்தான்-மூத்த
பேதைகோசலைஇடத்திந்தராகவன்
பிறந்தான்என்கவலையை விடுத்தான்-இவனை(ஆர்)

2. தலைஆம்பரதன்லட்சுமணன் சத்துருக்கன்
தம்பியர்இவனுக்கு நேயம்-மிகக்
கொலையாளன்சுவாகுவையுஞ்சேனையையும் இவன் அம்பு
கொண்டுபோனதென்ன மாயம்-நான்
உலையாதென்வேள்வியைமுடித்தானே இவன் அம்பால்
உருண்டதோதாடகை காயம்-மெத்த
மலைபோலேவந்ததும்பனிபோலேபோச்சிந்த
மகாராசன்செய்தச காயம்-இவனை(ஆர்)

3. துரத்துஞ்சாபம்அகலிகைக்குத்தாடிணாலே
துடைத்தானே அவள்உடல் மாசை-சொல்லும்
பெருக்கமென்ன இவன்பிறக்கவேஉலகெங்கும்
பிறந்ததேமங்கள ஓசை-உங்கள்

பருத்தவில்இவன்கைக்குப் போதுமோபோதாதோ
பார்க்கவேணும்இன்னோர் ஆசை-பிங்கே
வரச்சொன்னாலும்வரக்கிடைக்குமோவலிவிலே
வந்தானேநீங்கள்செய்த பூசை-இவனை(ஆர்)

ஸ்ரீராமர் வில்வளைப்பது.

விருத்தம்.

புங்கவன்ஆம்முனிவன் இந்தவாறுசொல்லப்
போர்வில்லைஅறுபதினாயிரம்போலே
அங்குவரும்படிசெய்தான்இதைநாண்ஏற்ற
ஆகும்என்றால்மருமகனே ஆகும்என்றான்
சிங்கம்எனுஞ்சனகனுடன்விண்ணும்மண்ணுந்
திடுக்கிடவேஎல்லோரும்ராமன்கையால்
துங்கமுள்ள அந்தவில்வளைவுகாணத்
தொடக்கண்டார்இரண்டுதுண்டாய்விடக்கண்டாரே. (16)

15-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வில்லானதுரண்டாய் ஒடிந்துவிழுந்ததேபாரில்

அநுபல்லவி.

கல்லியாணராமன்-அனகன்கையால்-மிதிலையில்வாழ்சனகன் (வில்)

சரணங்கள்.

சுத்திப்பெறும்முனிவோர்மங்கள சோபனங்கள்பலகூற
பத்துத்திசைவானவர்எல்லோரும் பனிமலர்மாரிகள்தூற
சித்தப்பிரமையாலேநால்இரு திசையானைகள்தலைபீற
கத்திப்பிடியிடையாள்சானகிகாதல் எண்ணம்ஆனதுநிறை ()

சிங்காரமாகரவிகுலமே சிலாக்கியம்என்னஒளிவீச
உங்காரம்செய்தராஜர்எல்லோரும் ஒருத்தர்போலமுகங்கூச
இங்கேபெண்சீதைசெய்தவப்பலன் லபிச்சுதென்றுலேர்பேச
செங்காதான்அல்லால்ஒருவருக்கும்கிளப்ப ஒண்ணாதமகாப்பிரயாச

தருமாகமசாஸ்திரகோடிகளும் சகலவேதக்களும்பாட
வருமாமுனிவிசுவாமித்திரன்சொல்மறுவில்லாதபடிகூட
ஒருகாலனும்இந்தஓசைதன்னை ஒர்க்கொணாமல்செவிமூட
இராமாஇனிஇவனேகோதண்டதீட்சா குருஎன்றுகொண்டாட (வி)

மிதிலைக்குச் சக்கரவர்த்தியின் எழுச்சி.

விருத்தம்.

நண் அரியவில்லது தான் ஒடிந்தபின்பு
நடைத்தூதர்கலியாண ஓலைகாட்ட
அண்ணன் எனும் தசரதனும் பயணபேரி
அதுமுழங்கத்தேவியரும் படையுங்கூடத்
தண் உலவுசந்திரகிரி பிறவும்சென்றான்
சனகேசன்சதுரங்க தளத்தினோடே
எண் அரியகளிப்பாக வழிமேற்கொண்டே
எதிர்வந்தான்உடன்மிதிலைப் பதிவந்தானே. (17)

16-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராசன் ஆம் தசரதராசன் -சனகமகா-ராசன்பதிக்குவந்தானே

அநுபல்லவி.

வாசவன்பணிராக வேசன்கல்யாணஓலை
வாசகம்கண்டுவிசு வாசநேசம்உண்டாகி(ராச)

சரணங்கள்.

1. கொட்டம்இடும்கெசமும்-அட்டம்இடும்துசமும்
எட்டியகுதிரையும்-கட்டியதேர்நிரையும்
இட்டமுள்ளராசரும்-அட்டாளதேசரும்ஆய்
பட்டவர்த்தனர் இணங்க-கப்பணம்
இட்டுமற்றவர் வணங்க
வட்டவெண்குடையும்முடிகளும் துலங்க
மகரதோரணங்கள்முறைமுறை இலங்க
சட்டம்ஆனதிசைஎட்டின்மேலும்படை
மட்டில்லாமல்கூட-கட்டியம்போட-பெண்கள்பாட-கொண்டாட

2. உச்சமாணிக்கத்தாலே-தச்சபல்லக்கின்மேலே
அச்சுதன் தாய்முதலா-மெச்சியதேவிமார்கள்
இச்சையால்முன்னேபோ-கச்செய்துபின்னாகவே
பச்சைப்பசுங்கிளி என்னவே-பாங்கியர்
மொய்ச்சுக்கொண்டு துன்னவே
வச்சிரபாணிஎன்னமலர்முகம் மின்ன
மண்ணும்விண்ணும்என்ன அதிசயம் என்ன

உச்சமீதுகரம்வைச்சமன்னவர்கள்
எச்சரிக்கைபேச-கவரிவீச-வெகுவிலாச-உலாச

3. மெத்தப்பெருஞ்சேனைகள்-சுற்றத்துந்துமிபேரி
சத்தமேகம்போல்ஆர்க்க அத்திசையிலேநின்று
சத்திரபதிகனகன்-நெற்றிநேர்ஆகவர

முற்றியகடல் மேலே-புகுந்த
மற்றொருகடல் போலே
பத்திஆகஇருபடைகளும் கலந்து
பார்த்திரண்டுராஜருமுகம் மலர்ந்து

வெற்றிஏறிய-புசத்திலேஅவனை
ஒற்றிஅணைத்துமாற்றி-மிகுந்தகீர்த்தி-படைத்தமூர்த்தி- அயோத்தி

ஸ்ரீராமர் பவனி வருதல்.

விருத்தம்.

வந்ததசரதராஜன் தன்னைமுன்னே
வந்திருந்தராமனும் தம்பியும்போய்க்கண்டார்
அந்தஇருவருந்தந்தை அருளைக்கொண்டார்
அரசர்இருவரும் பின்னேவரமுன்சென்றார்
பந்தம்உள்ளமிதிலை வீதியிலேதேர்மேல்
பவனிவரும்ராமனைக்கொண் டாசைகொண்டு
செந்திருவைநிகரான பெண்கள்பின்னே
செல்லுவார்மதிமயங்கிச் சொல்லுவாரே. (18)

17-திபதை-கௌளி-பந்துராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. சோதிநெடுந்தேர்மிதிலை வீதியினில்வரக்கண்டு
சுவாமிமுகம்காணவந்தார் வெகுமாதர்
பூதலம்தனில்இந்தவூர் மாதவம்என்செய்ததோ
புண்ணியன் இங்கேவந்தான்என்றார் வெகுமாதர்

2. ஆடகலோகத்தமுதை ஈய்கள்மொய்த்துக்கொண்டதுபோல்
ஐயனைமொய்த்துக்கொண்டார் வெகுமாதர்
கோடைதனிலேதண்ணீர் ஓடைகண்டமான்கள்போலக்
கூடிக்கொண்டோடிவந்தார் வெகுமாதர்

3. ஆழியும்வளையும்செம்பொன்ஓலையும்மாலையுமருட்டாள்
ஆடைவிடாமல்நின்றாள் ஒருமாது

கேழ்விமுறையில்லையோ-சுவாமிஉன்முன்னே அம்பாலே
கிழிக்கின்றான் மாரன் என்றாள் ஒருமாது

4. பெருத்தமலைபோல்வில்லை-ஒடித்தாயேசீதைக்காக
பெலத்தவன்நீயேயென்றாள் ஒருமாது
வருத்தமோமாரன்கையில்கருப்புவில்லைவொடிக்க
மாட்டாயோவென்றாள் ஒருமாது

5. கண்ணுக்கோருருவாய்பார்ப்பார்கண்ணிலெல்லாதோன்றும்
இவன் கண்ணனே ஆகும்என்றாள் ஒருமாது
மண்ணுவிண்ணும்கடந்தானைகண்ணுல்வளைத்து கொண்டாள்
வைதேகியேபெண்ணேஎன்றாள் ஒருமாது

6. சாய்ந்தொருவரையும்காணாள்-சாமிதனையேகண்டாள்
தனியனோராமன் என்றாள் ஒருமாது
வார்த்தையும்உடமைகளும்-பூர்ந்துகிலும்சேர்ந்தாள்உயிர்
மாத்திரம்சேராமல்நின்றாள் ஒருமாது

7. எங்கேஎன் உளம்புகுந்தான்—கண்கதவிணலேமூடி
இறுக்குவேன் இவனையென்றாள் ஒருமாது
மங்கையரேஎன் மனது வள்ளல்பின்னேபோச்சுதங்கே
வரக்கண்டதுண்டோஎன்றாள் ஒருமாது

8. தன்மருகஆகஇந்த-மன்னனைப்பெற்றசனகன்
தர்ம்மவான்என்றுசொன்னாள் ஒருமாது
கன்மனதுக்காரன்இவன்-தன்மகளுக்காகவில்லை
என்வளைக்கச்சென்றான்யென்றாள் ஒருமாது

சீதை சபாமண்டபத்துக்கு வருதல்.

விருத்தம்

பாவையர் இப்படிஉருகப்பவனிவந்தான்
படைஅரசர்தசரதனும்பலரும்வந்தார்
மாவிசுவாமித்திரனுடன்தம்பிமாரும்
மருங்கிருக்கராகவனும்இருந்தான் இப்பால்
தாவுபுகழ்வதிஷ்டமுனிவார்த்தைகொண்ட
சனகன்உரைகொண்டுமண்டபத்தில்
பூவுலகில்த்தேவர்சிறைமீட்கவந்த
பொருளினால்சீதையெழுந்தருளினளே

18-தரு-சாவேரிராகம்ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அன்னைசானகிவந்தாளே-ராசாதிராஜர்
அனைவர்க்குங்காட்சிதந்தாளே

அநுபல்லவி.

கன்னிமார்என்னுந்தாரா கனத்தில்ச்சந்திரனைநேரா
பொன்னின்ஒளியும்பூமணமுங் கொண்டுதொடர்ந்து
மன்னன்சனகன்மணி மண்டபத்தில்நடந்து(அன்)

சரணங்கள்.

1. சுந்தரப்பாதம்வைக்கவே ரத்தினச்சிலம்பின்
சோதிநிலத்தில்மொய்க்கவே பூமிஆகிய
தன்தாய்மகளுக்கென்னவே விரித்ததேமாந்
தளிர்போல்எங்கெங்கும்மின்னவே
அந்தஅமுர்தங்கண்ட இரதிரன்போலேதாகம்
ஆகியராமன்முன்னே தோகையர்நடுவாக
கந்தமலர்க்கைவளைச் சோதியினாலேரண்டு
கடைக்கண்கள்கொண்டுராமன் வடிப்பங்கள்கண்டுகொண்டு (அன்)

2. வீரராமன்கைதீண்டியே இடும்போதவன்
மென்கைபிடிக்கவேண்டியே அம்மன்கைஆன
வாரீசமலர்விரித்துக் காட்டுஞ்சூரியன்போல்
மாணிக்கக்கங்கணந்தரித்து
சோாநடைகொண்டு நேர்ஆகாமல்மெத்தத்
துவளும்அன்னங்கள்போலக் கவரிமங்கையர்சுற்ற
ஸ்ரீராமனைவிடுத்து ஆர்ஆருக்குந்துய்ய
தெய்வம்இவள்என்றெண்ணிக்கைகள்அஞ்சலிசெய்ய(அன்)

3. சீவியகூந்தல்மேலே பூரணச்சந்திரன்போல்
தெரிந்திடஒருக்காலே மாலிகைசூடி
தாழ்வில்லாமல்முன்னாலே தேவர்கள்செய்த
தவம்வெளிவந்தால்ப்போலே
மூவுலகுஞ்செலுத்தும் ராவணனுக்குப்பண்டு
முத்திகொடுக்கவந்த சித்திரவடிவைக்கண்டு
தேவிஇவள்என்றால் ராகவன்இந்தச்சின்ன
சிலையோஒடிப்பான்எழு மலையும்ஒடிப்பான்என்ன(அன்)

4. தெரிசனங்காணப்போகுமோ சொல்லஎன்றாலும்
சேஷனாலேயும் ஆகுமோ இந்திராணிமுதல்
அரிவையர்க்குமெய்நாணுமே ராமனும்காண
அனந்தங்கோடிகண்வேணுமே
பிரமன்முதல்எதுவும் பெற்றவளுக்குநல்ல
உருவினில்இனிவேறு உடமைகள்என்னசொல்ல
அருமைபாவுலகில்க்கல் யாணதினத்தில்பெண்கள்
திருமங்கிலியத்தில்இடும் திருஆகியஎங்கள்(அன்)

ஸ்ரீராமர் மணக்கோலங்கள்.

விருத்தத்.

சீலம்கொண்டிந்தப்படிவந்த சீதைமாதரோடும்சென்றுள்
மூலங்கொண்டகௌசிகனும் முகூர்த்தம்நாளைஎன்றுசொன்னான்
ஓலம்கொண்டவேதன்முதல் ஓராயிரத்தெட்டண்டமுந்தன்
கோலம்கொண்டராமன்மணக்கோலங்கொண்டான்கொண்டானே

19-தரு-சௌராஷ்டிரராகம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ராமசாமிகொண்டகோலம்-என்னாலேசொல்லப்போமோ

அநுபல்லவி.

கோமிதிலைராசன்முன் அநேக கோடிமன்மதனேநிகர்(ராம)

சரணங்கள்.

1. பாதகடகஞ் சேர்த்திமருங்கினில்
பசுப்பொன் ஆடை போர்த்திமார்பின்
மீதுபொன்னூல் ஏற்றிதன்நாமமும்
விளங்கவே சாத்தி
சீதைஆசைஇது எனப்பாராட்டி
தெரிந்தசந்திரசூரியர் அதைநாட்டி
ஒதிமாறுகாதிலேஒளிக்காட்டி குண்டலங்கள்பூட்டி(ராம)

2. சுமுகப்பட்டம் வரித்துநவரத்தின
தொங்கல்மாலை பரித்துமுடிமேல்
விமலகுடம் தரித்துபீதாம்பரம்
மேனிமேலே விரித்து

கமலமாமலர் ஆனதுகாண
　கங்கணங்கள்செங் கையினில்ப்பூண
அமுர்கிரணசந்திரன்போல்முகங்காண யோககல்யாண(ராம)

2. ஆகமிது வன்னவன்னம்
　ஆனபணிகள் மின்னபச்சை
மேகம்போலே சாந்திவிளங்கும்
　மேனியில்க்கலவை வந்தி
வாகுமந்தர கிரிமுறுக்குண்ட
　வாசுகிஎன் மணிவகைகொண்ட
நாகரீகமேயூரம்ஒளி மண்டவீரகோதண்ட(ராம)

கலியாணச் சடங்குகள்.

விருத்தம்.

சக்கிரபதிஆகிய ராகவன்இவ்வாறு
　சமைத்தநல்லமணவாளங் கோலம்கொண்டான்
அக்கணமேதம்பியருங் கோலங்கொண்டார்
　அரசர்களுந்தசரதரும் மந்திரிமாருந்
திக்கில்உள்ளமுனிவரும் வேதியருங்கூடித்
　திரைகடல்போல்மிகப் பொங்கிமிதிலைதன்னில்
முக்கியம்உள்ளபலசடங்கின் விதிகள்எல்லாம்
　முறைசெய்தார்கலியாணத் துறைசெய்தாரே.

2-திபதை-மோகனராகம்-அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. கல்யாணபேரிகை அடித்தார்-சனகன்
　சொல்லியவார்த்தையைப் படித்தார்
எல்லாரும்ஆனந்தங் கூடினார்-அவர்
　எங்கெங்கும்நின்றுகூத் தாடினார்

2. வாழைகமுகுகள் நாட்டினார்-நெடு
　வானமட்டும்பந்தல் ஓட்டினார்
ஆழிபோலேதிரை அமைத்தார்-அலங்
　காரவேதிகை சமைத்தார்

3. தூணுக்குத்தூண்உறை பூட்டினார்-சந்திர
　சூரியர்போலக்கண்ணாடி மாட்டினார்

சாணுக்குச்சாண்மாலை தொடுத்தார்-தங்கத
தாளமுங்கும்பமும் எடுத்தார்

4. கொன்னரிமாலைகள் வீக்கினார்-முத்தும்
பொன்னும்பவளமுந் தூக்கினார்
கின்னரிவீணைகள் பாடினார்-மெத்த
கேளிக்கைமாதர்கள் ஆடினார்

5. பூரணக்கும்பங்கள் பதித்தார்-முக்கிய
முசுரர்வேதத்தால் துதித்தார்
தோரணத்தால்வெளி மறைத்தார்-எங்குஞ்
சொர்ன்னவருஷமா இறைத்தார்

6. மாணிக்கத்தீபங்கள் ஏற்றவும்-நல்ல
வாடைகஸ்தூரிகள் தீட்டினார்
ஆணிப்பொன்ஆடைகள் சாத்தினார்-பனிநீர்
ஆலைத்தெருவெங்கும் ஊற்றினார்

7. சந்தனத்தால்க்கோலந் தீட்டினார்-பஞ்ச
தருவையும்நன்றாக நாட்டினார்
சுந்தரப்பாலிகை கூட்டினார்—நறுந்
தூபமுந்தீபமுங் காட்டினார்

8. பொன்ஆலவட்டம் பட்டமுந்-திவ்விய
புஷ்பமும்விந்தமுங் குந்தமுந்
தன்னாரவண்ணமாக் கட்டினார்-எங்குந்
தங்கப்பொடிகளாக் கொட்டினார்

9. மத்தளம்மல்லரி தாளங்கள்-பஞ்ச
வாத்தியம்நாகேச மேளங்கள்
தித்திகளால்ச்சக்கிர வாளமுந்-திக்கும்
செவிபடுமேஅண்ட கோளமும்

10. சனகனுந்தசரத ராசனும்-வா
சனுடனேஅள கேசன்போல்
களிவுளசந்தோஷம் மீறினார்-வந்து
கலியாணமண்டபம் ஏறினார்

11. வெள்ளிவிடையினை ஊர்ந்தார்-உமை
வேணிஅரன்வந்து நேர்ந்தார்
வள்ளியுங்கந்தனுஞ் சேர்ந்தார்-மூத்த
மைந்தன்வல்லபையுஞ் சார்ந்தார்

12. வேதனும்வாணியும் நாடினார்-தே
வேந்திரன்இந்திராணியுங் கூடினார்
மாதவர்தேவர்மென் மேலே-அந்த
மண்டபஞ்சேர்ந்தார்இப் பாலே

13. மங்களம்ஆம்ராமச் சந்திரன்-சூரிய
வங்கிசமணிஆன தந்திரன்
கங்கைமுதல்த்தீர்த்தம் ஆடினான்-மிகக்
கலவைச்சலவைகள் சூடினான்

14. மாலைமகுடமு கத்தணி-பட்டம்
வாகுவலயஞ் சரப்பளி
காலணிகைவளை பாரித்தார்-பதக்
கங்கள்முதல்அலங் காரித்தார்

15. தனதாம்பரதன்கை நீட்டவே-மற்ற
தம்பியர்சாமரை ஆட்டவே
கனகாதங்கண்டு தாவினான்-ராமன்
கலியாணவேதிகை மேவினான்

16. எப்பொருளும்பெற்ற கோதையே-அஷ்ட
லட்சுமியும்ஆன சீதையை
ஒப்பனைசெய்யவுந் தேடுமோ-என்
ஒருத்தனாலேசொல்லக் கூடுமோ

17. பூமிஉள்ளோர்க்கெல்லாம் ஆவியை-நல்ல
பூவைஎனுஞ்சீதா தேவியை
சாமிஅருகினி லேதந்தார்-வ
திஷ்டரும்தருப்பைகொண் டுவந்தார்

18. முத்தானதண்டுளம் விரித்தார்-வேத
முறையேசடங்கெல்லாந் தரித்தார்-முனிவர்
உத்தமமந்திரம் விளைத்தார்-முனிவர்
ஓமாக்கினியை வளர்த்தார்

19. தானதருமங்கள் ஓங்கவே-ரா
ட்சதர்போய்ப்பூமிபாரம் வாங்கவே
வானவருக்கின்பம் சுற்றவே-ஓமம்
வலங்கொண்டெழுந்தது மெத்தவே

20. சல்லாபன்ஆகிய கேசன்-சீதை
. தன்னை அந்தமிதி லேசன்
எல்லாருங்காணமுன் ஞலே-சொல்லி
ஈந்தானேராமன்கை மேலே

21. அயனுந்தையல்கை பிடித்தான்-கலி
யாணவிதியெல்லா முடித்தான்
செய்யவளும்திரு மாலே-போலச்
சேர்ந்தெழுந்தாரேமென் மேலே

ஸ்ரீராமர் அக்கினிவலம்வருதல் முதலியதுகள்.

விருத்தம்

ராகவன்சீதையைப்பாணிக் கிராணம்செய்து
நற்றீயைவலம்வந்தான் சீதைபாதம்
மோகமுடன்பற்றி அம்மி மீதில்வைத்தான்
முக்காலும்அருந்ததிமுன் காட்டிஞன்பின்
ஏகமனதுடன்முனிவர் தந்தைதாய்மார்
எல்லார்க்கும்சேவித்தான் அப்பால்இன்பம்
ஆகஒருநன்மனையில்ச் சீதையோடும்
அமர்ந்திட்டான் அண்டம்எல்லாம் சுமந்திட்டானே. (22)

சோபனம் பாடுதல்.

இதுவும் அது.

மணம்உள்ளமலர்மாரி அந்தவேளை
வானவர்கள்பொழிந்திட்டார் முனிவர்எல்லாம்
கணம்உள்ளஆசீர்வா தங்கள்சொன்ஞர்
காவர்கள்பொன்மலர்கள் சொரிந்தார்தாய்மார்

பணம்உள்ளநல்வரிசை பலவும்ஈந்தார்
பக்திஉள்ளபந்துக்கள் எல்லாம்மொய்த்தார்
குணம்உள்ளசுமங்கலிகள் அங்கேவந்து
கூடினார்சோபனங்கள் பாடினாரே. (23)

19-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சோபனம்சோபனம்-ராம-சுவாமிக்கும்சீதைக்கும்
சோபனம் சோபனம்

அநுபல்லவி.

பூபன் தசரதபதிக்கும் சோபனம்
புண்ணியசனகபூபதிக்கும் சோபனம் (சோபனம்)

சரணங்கள்.

1. தாமம்மேவியரதிக்கும்ரதிசுந் தரனுக்கும்-சோபனம்
சீர்மகள்இந்திராணிக்குப்இந் திரனுக்கும்-சோபனம்
மாமதிபெருகும்வாணிக்கும்அவள் வரனுக்கும்-சோபனம்
தாமரைமலர்திருவுக்கும்தாமோ தரனுக்கும்-தேவிக்கும்
[அரசனுக்கும்-சோபனம்(சோபனம்)

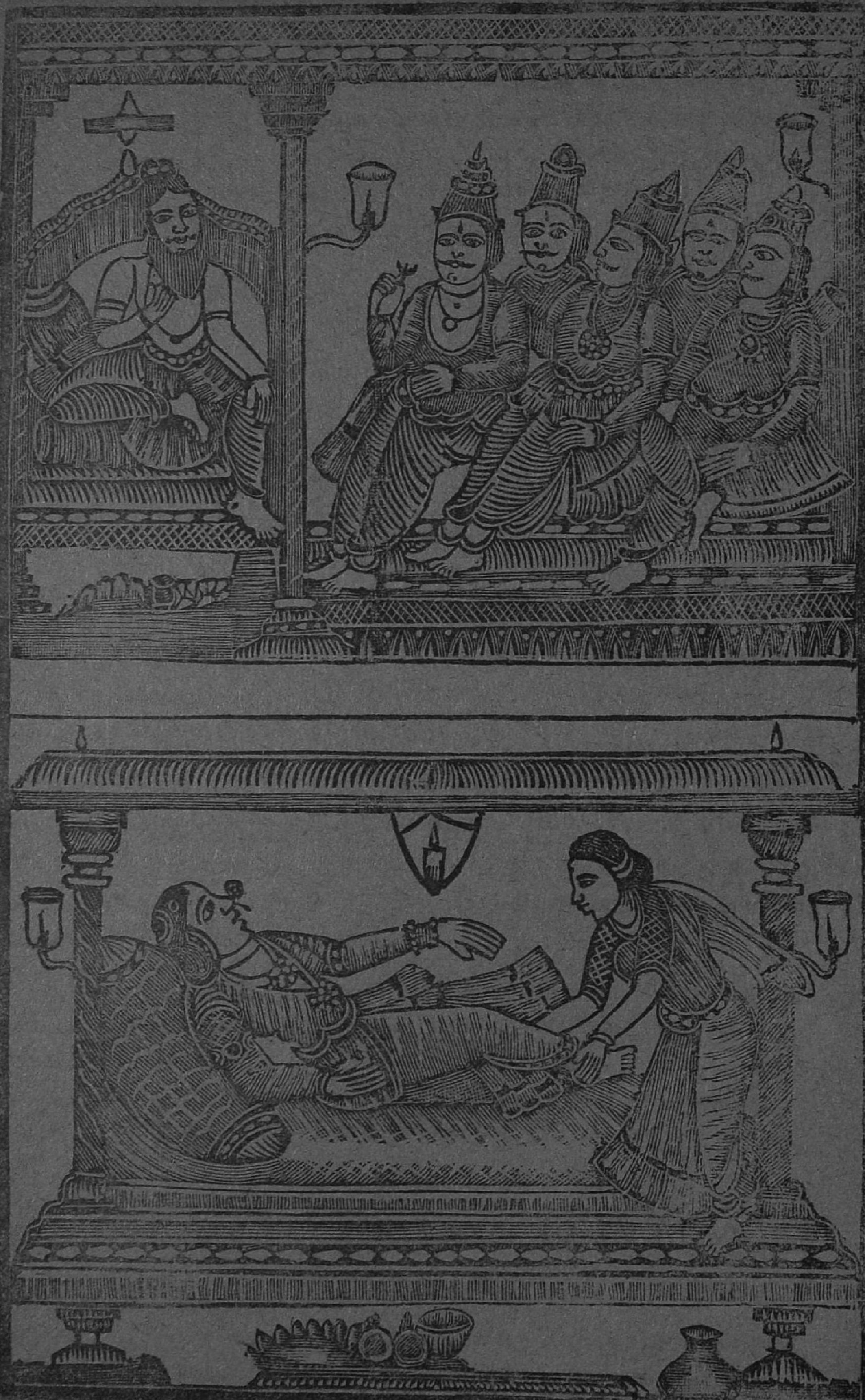
2. நேர்வருசுமந்திரன்முதல்மந்திரி நேசர்க்கும்-சோபனம்
நேர்பெறுவதிஷ்டன்கௌசிகன்முதல்ஆம்யோகீசர்க்கும்- சோபன
வார்முலை ஆரம்பைமாதர்க்கும்எண்டிசை வாசர்க்கும்-சோபனம்
சேவைசெய்துயனம்மகிழும்ஐம்பத்தாறு தேசர்க்கும்ராசாதிராசர்
[க்கும்-சோபனம்(சோபனம்)

3. வருகௌசலைகைகைசுமித்திரைஎனுந் தாய்மாருக்கும்-சோப
பெருகுபரதன்முதல்ஆகியமூன்று பேருக்கும்-சோபனம்
ஒருமையாயிதுசொன்னவால்மீகர்கம்பர் இருவோருக்கும்-சோப
அருணசலகவிநாடகம்இதுபடிப் பாருக்கும்கேட்கும்
[எல்லாருக்கும்-சோபனம்(சோபனம்)

ஸ்ரீராமருக்கும் பரசுராமருக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்.

திருமகள் ஆம்சானகி கல்யாணம்செய்து
செயம்உளதம்பியர்க்கும் விவாகங்கள்செய்து
வரும்வழியில்ச்சகுன விரோதத்தினாலே
வலைபோலேமுனிபரசு ராமன்வந்தான்

பெருகுதசரதன்கண்டு நடுங்கும்போது
பிரசண்டகோதண்ட குருராமன்தானும்
ஒருவருப்நேர்இல்லைஎன வில்லைவுந்தி
உரஞ்சொல்வான்உடனே உத்தரஞ்சொல்வானே. (24)

2-திபதை-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. மண்ணினில் அரசர்போல்க் காணுகிறுயேஆசீர்
வாதம்ரகு ராமா
கண்ணினில்வேதியர்போல்த் தோணுகிறுரேநமஸ்க்
காரம்பரசு ராமா

2. தாடகைஎன்னும்பெண்மேல் சண்டைகொள்ளராசர்க்குத்
தான்விதியோ ராமா
வேடர்கள்தொடுக்கும்வில்லைப் பிராமணர்தொடத்தலை
விதியோபரசு ராமா

3. ஆனல்ப்பெண்கொலைசெய்யல் ஆமோவுனக்கிது
அடைவோரகு ராமா
தான்ஆகப்பெற்றெடுத்த தாயைக்கொலைசெய்தாயே
தகுமோபரசு ராமா

4. தருமமாஎன்னைப்பெற்ற தகப்பன்சொற்படிசெய்தேன்
தாய்க்கொலையோ ராமா
குருவார்த்தைதடுக்காமல் நானுஞ்செய்தேன்பெண்
கொலையோபரசு ராமா

5. சொத்தைவில்ஒடித்ததை மெத்தமெத்தவேஎண்ணித்
துள்ளாதேரகு ராமா
கற்றவேதியன்என்று பொறுத்தேன்பொறுத்தேன்குதிக்
காதேபரசு ராமா

6. அந்தவில்வளைத்தாயே இந்தவில்வளைஇந்தா
அடடாரகு ராமா
இந்தாவளைத்தேன்இதில் வைத்தஅம்புக்குவழி
எங்கேபரசு ராமா

7. அம்புக்குவழியில்லை நான்பிராமணன்இனி
அனுக்கிரகஞ்செய் ராமா

பின்புத்திக்காரன்இரு பிறப்பன்உன்னேடே என்ன
பேச்சுபரசு ராமா

8. சந்திசெபதங்கள் எல்லாம்உன்சரத்துக்கே
தந்தேன்ரகு ராமா

வந்தவழிபார்த்துக்கொண் டோடிப்போவதேநல்ல
மார்க்கம்பரசு ராமா

ஸ்ரீராமர் திரு அயோத்தியை சேர்தல்.

விருத்தம்.

இன்னவகைசொன்ன ராகவனைவாழ்த்தி
இனிதவஞ்செயப்பரச ராமன்போனான்
அன்னவன்கைக்கொண்டவில்லை வருணராசன்
அடைக்கலமாவைத்துவிட்டு ராமச்சந்திரன்
மன்னவருந்தம்பியருந் தேர்மேல்கொண்டு
வரஅருகேதானும் மணித்தேர்ஏறி
மின்அனையசீதையுடனே சந்தோஷம்
மிகவந்தான் அயோத்திமா நகர்வந்தானே. (26)

பாலகாண்டம்-முற்றிற்று.

வசனம்-1-விருத்தங்கள்-24-ஆக-25.
தோடயம்-1-திபதை-3-தருக்கள்-18-ஆக-22.

ஆக பாயிரம்-1க்கும்-காண்டம்- 1-க்கும் கூடிய
கொச்சகம்-1-வெண்பா-2-வசனம்-1-விருத்தம்-30-ஆக-34.
தோடையம்-1-திபதைகள்-3--தருக்கள்-25-ஆக-29.

சக்கிரவர்த்தித்திருமகனார்
திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இரண்டாவது

அயோத்தியா காண்டம்.

சக்கிரவர்த்திமுடிசூட ஸ்ரீராமரைவேண்டுதல்.

விருத்தம்.

வனிதைதமணிச்சனகியுடன் அயோத்திமேவி
மணவாளராமன்என இருக்கும்நாளில்
கனிவுபெறப்பரதனைச் சத்துருக்கனோடே
கைகையென்பால்விடுத்துசின்னாள்க் கழிந்தபின்பு
இனியதசரதன்வதிஷ்டன் மந்திரிமாரும்
இசைந்தபடித்துறந்திட ராகவனைக்கூடித்
தனிமகுடம்புனைனவே அவனுக்கன்பாய்ச்
சாற்றுவான் தன்கவலை ஆற்றுவானே.

1-தரு-மத்தியாவதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தமனுத்தரவேணும்மகனே-ராமா இந்த மனுத்தரவேணுமகனே

அநுபல்லவி.

இந்தமனுத்தரவேணும் மகனே-ராமச்
சந்திரனேபுவிஆளத்தகும்நீ உத்தமனே(இந்தமனு)

சரணங்கள்.

1. அறுபதினாயிரவருஷ காலம்-வாழ்ந்தேன்
அதிலேகாணுதெல்லாம்கண்டறிந்தேன்இந்த்ரசாலம்
பறுவதமோஎன்சாய ஆதூலம்-இனிப்
பார்க்கவேணும்என்கண்ணால்நீபாராளும் கோலம் (இந்த)

2. முடியாதமோகாந்த காரப்-இத்தை
முதுமையிலுந்துறவாமல் இருந்தென்ன சாரம்
குடிதாங்கிஎனக்கோர்உப காரம்-இந்தக்
குவலயங்கைக்கொண்டுமுத்திகொடுப்பதுந்தன்பாரம்(இந்த)

3-ஒருவன் அறுபதினுயிரத் தோரை-கங்கை
உதவிமுத்திகொடுத்தானேபகிரதன்முன்னேரை
இருநிலத்தில்அதுபோல்உன் பேரை-உதவ
எனக்குமுத்திதரஆள்வாய் இனிஇந்தப்பாரை (இந்த)

4-உள்ளத்தைஉன்னேடேசொன் னேனே-முன்னுள்
ஊமைக்கண்டகனவா உள்ளடக்கினேனே
பிள்ளைக்கலிதீர்த்தபெரு மானே-இந்தப்
பெரும்புவிநீகொள்ளமுத்திப்பெறவேணும்நானே

5-மலர்க்கையால்பிடிப்பாய்செங் கோலே-எந்தன்
வார்த்தைதடுக்காய்எனவே உரைத்தேன்ஒருக்காலே
தலைச்சுமைதந்தான்என்றெந்தன் மேலே-சற்றும்
தாழ்வாயெண்ணுதேயினிற்தாங்கா தென்னுலே (இந்த)

6-வாழைஅடிவாழையென மேலே-இந்த
மண்டலத்தைஆண்டதுண்டுமன்னர்ஒருக்காலே
சூழ்மதில்அயோத்தியை அது போலே-நீயும்
சுமந்தாளவேணும்எந்தன் சொல்வழியினுலே(இந்த)

7-குலத்தில்உள்ளகுறையெல்லாம் வாங்கும்-உந்தன்
குணத்தாலேஉலகெல்லாம்மென்மேலே ஓங்கும்
மலைக்குமலை அல்லவோ தாங்கும்-இந்த
மண்டலத்தைநீதாங்கினுல்என்கவலை நீங்கும்(இந்த)

ஐம்பத்தாறுதேசத்து ராஜர்கள்வருதல்,

விருத்தம்.

ஈங்கிவைஇப்படி மகனை இஸசயக்கூறி
இனியதசரதராஜன் கணிதர்சொல்லப்
பாங்குறெறுதேச ராஜர்க்குராமன்
பட்டாபிஷேகம்இன்றைக் கறிவீர்என்றும்
நீங்கள்எல்லாம்அயோத்திநகர் வருவீர்என்றும்
நினைப்பினுல்தன்ஓலை அனுப்பிவிட்டான்
ஆங்கவரும்மிகமிகச்சந்தோஷம்மீறி
அந்தந்ததேசம்விட்டே அணுகினுரே. (2)

2-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

வந்தனர் எங்கள் கலியாண-ராமச்சந்திரன்-திருமுடிகாண.

சரணங்கள்.

1. வந்தனர்அந்தந்ததேசத்துள்ளோர் நாடும்
மன்னன்இராமனைச்சொர்ன முடிசூடும்
சந்திரிஒலையைக்கண்டெதிரே கொண்டு
தம்தலைமேல்வைத்துக்கண்களிலே ஒற்றி(வந்)

2. வங்களர்சிங்களர்மாளவர் சோளர்
மராடர்கர்ன்னுடர்மகதர் குருதர்கள்
கொங்கணர்டங்கணர்குச்சரர் மச்சர்
குலிங்கர்கலிங்கர்தெலுங்கர் முதலாக(வந்)

3. சோளாசாளுவர்உற்களர் பப்பரர்
சேதிபர்குந்தளர்சிந்தர் அவந்திகர்
ஆரியர்சீனர்விதர்ப்பர் விதேகர்கள்
ஔட்டர்பராஷ்டிரர்சுராஷ்டிரர் முதலாக(வந்)

4. புண்டரீகக்கண்மராமனுக்கு முடி
பூணச்செய்தான்இதுகாணப்பெற்றோம் என்று
மண்டும்ஐம்பத்தாறுதேசத்து ராசரும்
மன்றாடிமன்றாடிக்கொண்டாடி கொண்டாடி(வந்)

திரு அயோத்தியை அலங்கரித்தல்.

விருத்தம்.

தேசத்தில்வந்த ராசர்எல்லாம்
தெசரதராசன் சமுகம்தனிலேகூடி
நேசமுடன்ராமனுக்கு மகுடம்சூட்ட
நினைத்தபடிசெய்யெனவே மகிழ்ந்துகூற்
ஆசகனும்அயோத்திமா நகரில்வேந்தன்
ஆணைமேல்த்துந்துமிகள் அடிப்பீர்என்னப்
பூசுரரும்ராசர்களும் அறிந்துகொண்டு
பூரிப்பார்நகரம்அலங் கரிப்பாரே. (3)

1-திபதை-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1 விசயதுந்துமி அடித்தார்-நகர்எங்கும்
தசரதன் அருளியமொழி படித்தார்
திசைதிசைசொல்லி விடுத்தார்-வாசலில்
அசையும்விசையகேதனம் எடுத்தார்

2. பூரணகும்பம் அமைத்தார்-தெருவெங்கும்
தோரணம்அழகுடனே சமைத்தார்
வாரணம் அலங்கரித்தார்-முனிவர்கள்
ஆபரணம்முறைமுறை ஆர்ப்பரித்தார்

3. மாலிகைதொடுத்து வைத்தார்-முத்துமுளைப்
பாலிகைபலபலபடுத்து வைத்தார்
ஆலயம்விளக்குவிளக்கு வித்தார்-பூமலர்ச்
சோலையுஞ்சாலையுந்துலங்கு வித்தார்

4. அத்திகள் பொருவாரும்-வெள்ளைவட்ட
முத்துக்குடைபிடித்து வருவாரும்
சித்திரம் புனைவாரும்-சந்தன
கஸ்தூரிகளபத்தால் நனைவாரும்

5. சிந்தூரம் எழுதிடுவார்-பரிமளச்
சந்தனத்தால்தரை மெழுகிடுவார்
கந்தப்பொடிகள் இறைப்பார்-மாவணப்
பந்தல்இட்டந்தரவெளி மறைப்பார்

6. வானவர்வந்து திரிவார்-அடிக்கடி
மேனகைஊர்வசி நடம்புரிவார்
வானவித்தைகள் படிப்பார்-அதுக்கினம்
ஆனகோகிலம்போலச் சுதிபிடிப்பார்

7. அங்கே எதிர்சொல்லுவார்-இடம்காட்டி
இங்கேஇரும்இரும் எனச்சொல்லுவார்
சிங்காசனம் அணிவார்-கௌசலை
கண்காணவேஇணை அடி பணிவார்

8. சடங்குகள் செய்வாரும்-சமித்துகள்
இடம்படுதருப்பைகள் கொய்வாரும்
உடன்தையாய்த் திரிவாரும்-பொன்மழை
இடம்கண்டவர்க்கெல்லாம் சொரிவாரும்

9. ரம்பையர் நடமாட-வீணையில்
தும்புருநாரதர் இசைபாட
செம்பொன் மவுலிசூட-ராமற்குச்
சம்பிரமமும்சொல்லமன்னர் எழுந்தோட

10. சல்லரி பேரிதாளம்-துந்துமி
மல்லரியொடுநரி செசமேளம்
சொல்லிய அண்டகோளம்-கிழிபட
எல்லையுமகுமுறிடு மேநீளம்

11. இப்படி கொண்டாடி-ராமனுக்கு
ஒப்பனைசெய்வதே தெனநாடி
அப்போது தோய்ப்பாடி-கூனியம்
வெப்புடன்வந்தாளே குடிகேடி

கூனி கைகேசியைக் கலைக்கவருதல்.

விருத்தம்.

துடித்திடும்அயோத்தி ஆளும் சொர்ன்னமாமுடி ராமற்கே
பதித்திடவேணுமென்று பலரும்ஆர்ப்பரிக்கக்கண்டாள்
இதைக்கலைத்திடுவேன்என்று ராமன்வில்உண்டையாலே
கொதித்திடுமனத்தாள் ஆன கூனியும்தான்வந்தாளே (1)

3-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கூனிவந்தாளே-பொல்லாத-கூனிவந்தாளே

அநுபல்லவி.

போனநாள்ராமன்செய்த பகையால்க் காய்ந்து
பூனைபோல்இருந்து புலிபோல்ப் பாய்ந்து(கூனி)

சரணங்கள்.

1. அடுக்குமோராமனுக்கு அரசொருக் காலே
ஆர்கொடுக்கிறார் அத்தைஅறிகிறேன் மேலே
கெடுக்கிறேன்நான்என்று புரக்கடத் தாலே
கிணறுவெட்டப்பூதம்புறப்பட்டால்ப் போலே (கூனி)

2. பூமிபரதனுக்குத்தகும்என உரைக்க
பூவைகைகேசிதன்மனதைக் கரைக்க
ராமன்பகையைநினைந்தடிவால் நுரைக்க
நடுங்கிவிழுந்தலைந்துபெருமூச் சிரைக்க (கூனி)

3. கொட்டியபஞ்சுபோல்உடம்பெல்லாம் தளர்ந்து
கூனிகுறுகுறுத்துவில்லைப்போல் வளைந்து
பட்டம்கட்டஒட்டுவேனோஎன் றளைந்து
பழையபகையையெண்ணிப்பழமுள்ளு களைந்து (கூனி)

4. சந்தானதுபோய்முடங்கிய காலி
சளைபோலேநரைத்துத்திரங்கிய தோலி
இந்திராதிதேவருக்கனு கூலி
இலங்கைராட்சதர்கள் குடிக்கொரு நீலி (கூனி)

கைகேசி கூனியைக்கோபித்தல்.

விருத்தம்.

வந்ததொருகூனிமன தெரிச்சதாலே
வல்லியெனும்கைகேசி தனையெழுப்பி
இந்தமன்னன்ராமனுக்கு மகுடம்சூட்ட
எண்ணினான்என்னுமொழி சொல்லுமுன்னே
விந்தைமுகமலர்ந்துநவ ரத்தினமாலே
வெகுமானம்செய்திடவும் அவமானித்துச்
சிந்தைவஞ்சத்தோடுகலைத்த கூனிணக்கைச்
சேதிப்பேன்என்றுகைகை போதிப்பாளே. (5)

4-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ராமனுக்குமன்னன்முடிதரித்தாலே-நன்மையுண்டொருக்காலே

அநுபல்லவி.

பாமரமேஉனக்கென்னடி பேச்சே
பழம்நழுவிப்பாலில் விழுந்தால்போல் ஆச்சே(ராம)

சரணங்கள்.

1. இந்தவார்த்தைசொன்னாய் எனக்கெவர்
ப்பிர்ம்மாதிகளும்வரு வாரடி
இதுவேவநல்ல சீரடி
வாயாடாதே பாரடி
ஆரடி எனக்குச்சரி(ராம)

2. பரசுராமன்கொர்வம் தீர்த்தவண்டி
நம்மையெல்லாம் காத்தவண்டி
பட்டம்கட்ட ஏத்தவண்டி
நாலுபேரில் மூத்தவண்டி
அவண்டி என்கண்மணி(ராம)

3. பரதன்பட்டம்கட்டாவிட்டால் நட்டியோ
அவன்சர்க்கரைக் கட்டியோ
என்பிள்ளைராகன் உட்டியோ
வெட்டிப் போடுவேன்உன்னை(ராம)

இதுவும் கைகேசியைக் கூனிகலைத்தல்,

விருத்தம்.

தங்கம்ஆம்அயோத்திஆளச் சொல்லிபராமனுக்கே
தங்கமாமுடிகொடாமல் சடைமுடிகொடுப்பேன்என்று
பங்கம்ஆம்கூனிமுன்னுள்ப் பகையினாலேகைகேசி
மங்கையாள்எதிரேபின்னும் வார்த்தையால்க்கலைக்கின்றாளே. (6)

3-திபதை-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்.

1. ராமன்முடிசூடும் என்றபேய்மதி உனக்குவந்தது
ஏதம்மா-என்ன-வாதம்மா
சீமாட்டிஉன்பிள்ளைபரதன் காமாட்டிஆனானேஎன்ன
செய்கையே-அம்மா-கைகையே

2. உன்மகன்ஊர்க்கில்லாவேளை த்தன்முடிசூட்ட
உன்னினன்-கோசலை-எண்ணினள் அந்த
மன்னவனும்அவள்சொன்னவார்த்தைகடவாமலுன்னை
வாதித்தான்-ஏதோ-போதித்தான்

3. கண்உள்ளபோதல்லவோ-கண்காட்சியென்பதறியாயோ
கன்னியே-என்ன-உன்னீயே ஆர்க்கும்
பண்ணியபயிரில்அல்லோ-புண்ணியம்தெரியும்அடி
பாவி-எந்தன்-ஆவியே

4. ஓடம்விட்டஆறும்அடிச்-சுடும்என்றுசொல்லும்வார்த்தை
உள்ளதோ-பெண்ணே-இல்லதோ அதுபோல்
ஈடழிந்துன்தாய்தந்தைமார்-உன்னைவந்தடைந்தபோதில்
என்செய்வாய்-எவரைக்-கெஞ்சுவாய்

5. ஊருக்கோபால்வார்த்துன்பதுஉடலுக்கோபால்வார்த்துன்பது
ஓதடி-செய்வ-தேதடி அடி
ஆருக்கும்பெண்ணேமண்பிள்ளை-ஆணுலும்தன்பிள்ளைஎன்ப
தறியாயோ-ஒன்றும்-குறியாயோ

6. கவுசலைபிள்ளைக்குப்பட்டம்-கன்டினல்உன்பிள்ளைக்கென்ன
கட்டுவாய்-எவரைக்-கிட்டுவாய் பரதன்
தவசிஆய்ச்சந்நியாசிஆகிப்-பரதேசம்போவதேநல்ல
சமர்த்தடி-கோபத்தை-அமர்த்தடி

7. சீர்ஆனகோசலைவீட்டுச் சிறுக்கிக்கும்சிறுக்கிஆகச்
செகுத்தாயோ-என்னை-வகுத்தாயோ அடி
யார்யார்கையில்என்னென்னபடவேணுமோஅதெல்லாம்பட
லபித்ததே-தெய்வம்-சபித்ததே

8. பலநாளும்உன்னோடேநான்தான்-பாடுபட்டதெல்லாம்வீணே
பாதகி-அடி-தோதகி
இலவுகாத்தகிளிபோலே-போகவோநான்உன்னைநம்பி
எண்ணினேன்-வீம்பு-பண்ணினேன்

9. நண்ணும்தன்மகன்மேலேபோல்- உன்மகன்மேலேகோசலை
நைவாளோ-பட்சம்-செய்வாளோ அடி
கண்ணில்எண்ணெயேகரிக்கும் பிடரியில்எண்ணெ தான்என்
கரிக்குமோ-அன்பு-தரிக்குமோ

10. நாயகன்கோசலைபிள்ளை-ஆகில்உனக்கென்னவரும்
நன்மையே-சொல்வாய்-உண்மையே ஆர்க்கும்
தாய்கையில்பசும்பொன்னிலும்-தன்கையில்தவிடேமேல்ஆம்
தையலே-இதென்ன-மையலே

11. என்னசெய்வேன்என்கிறாய்நீ-முன்னேகொண்டவரம்ரண்டும்
இல்லையோ-தரச்-சொல்லையோ அந்த
மன்னவன்உனக்குச்சொன்னவார்த்தைக்-கிரண்டுசொல்வானோ
வாங்கலை-இதுவே-பாங்கடி

12. ஒருவரம்பரதன்நாடாள-ஒருவரம்ராமன்காடாள
ஓதடி-இதேசூதடி இந்த
இருவரமும்கொண்டால்உனக்-கீடுசோடுண்டோடிமக
ராசியே-என்தன்கைகேசியே

கைகேசிக்கும் சக்கரவர்த்திக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்.

அந்தவகைகூனிசொல்ல மனதுவேறாய்
அப்படியேசெய்வேன்என மானச்செய்து
கொந்தளம்சோரவளை சோரமண்மேல்
குப்புறவேகிடந்திடும்கை கேசிதன்னை
வந்ததசரதன் கையால்த்தூக்கி
மலர்மேனிதுடைத்தெனது மானேதேனே
பைந்தொடியேஉன்குறையே தெனப்பட்டோலை
படிக்கின்றாள் தசரதனும் துடிக்கின்றானே. (7)

3-திபதை-நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. இந்தஅலங்கோலமும்இந்தமனோதுக்கமும்
ஏன்வந்ததோகைகை மின்அரசே-உந்தன்
சிந்தையில்நினைந்ததைஉள்ளங்கைநெல்லிக்கனிப்போல்
தெரியச்சொல்வாய்கைகை மின்அரசே

2. மருவும்மலரும்போலப்பாலும்நீரும்போல
மானம்வைத்தாண்டீரே மன்னவரே-உந்தன்

கருவிழிமணிபோலக்கரிசனம்ஆவளென்னைக்
கண்ணுண்டாய்க்காத்தீரே மன்னவரே

3. காத்ததற்கென்னகுறைஇப்போதும்என்னஉன்னைக்
கைகழுவவிட்டேனே மின்அரசேநீ
பார்த்தேதுகேட்கிலும்பெந்தவரமானாலும்
பரிந்துதருகிறேன்காண் மின்அரசே

4. மற்றொன்றும்இல்லைவரமெனக்குமுன்நீர்கொடுத்த
வரமிரண்டுங்கேட்கிறேன் மன்னவரே-என்றும்
உற்றதுசொன்னால்அல்லோ அற்றதுபொருந்தும்நான்
உள்ளதுசொன்னேன்காணும் மன்னவரே

5. அந்தவரமிரண்டுந்தந்தேன் இனிஉனக்கு
அட்டிசொல்வேனோகைக மின்அரசே-உன்
மைந்தன் இராமன் ஆனைவார்த்தைபிரட்டறியேன்
வாங்கிக்கொள்வாய்கைக மின்அரசே

6. முன்ஒருவரம்பரதன்நாடாளமாணிக்க
முடிபெறவேணுமய்யா மன்னவரே-அதின்
பின்ஒருவரம்ராமன்காடாளச்சடைமுடி
பெறவேணுந்தாருமய்யா மன்னவரே

7. மலைப்போஒருவர்செய்தவஞ்சனையோஎன்ன
வார்த்தைசொன்னாய்கைக மின்அரசே-அது
கலைப்பார்கலைத்தாக்கால்கல்லுங்கரையுமென்ற
கதைப்போலாச்சுதேகைகை மின்அரசே

8. கலைப்பாள்கவுசலைஉமக்குண்டெனக்குவேறே
கலைப்பார்ஒருவர்இல்லை மன்னவரே-நீர்
சலத்தால்சொல்லுகிறீரோசொன்னதேசொன்னதுநான்
தடுமாறிச்சொல்அறியேன் மன்னவரே

9. மூத்தவனைத்தள்ளிவிட்டுஇளையவனைப்பட்டங்கட்டல்
முறைமைஅல்லவேகைக மின்அரசே-யாரும்
எத்துமனுவிக்கியானசாஸ்திரத்தினில்முன்னம்
இசைந்தபடியிதுவே மின்அரசே

10. மூத்தவன்இந்திரனோஉபேந்திரனோஅகிலாண்டம்
முழுதுஞ்செலுத்துகிறான் மன்னவரே-வெகு

நேத்திஇதுமுன்சொன்னவார்த்தையைவிட்டுசாஸ்திர
நெறிகள்போதிக்கில்ஆமோ மன்னவரே

11. ஆனையிருந்துகொண்டு அரசாளுமண்டபத்தில்
அறியாப்பிள்ளைபரதன் மின் அரசே-சிறு
பூனை இருந்துகொண்டுபுலம்புகிறதுபோலப்
புலம்பல்ஆமோகைகை மின் அரசே

12. ஆனையும்பூனையும்நீர்பெற்றபிள்ளை அல்லால்
அசலார்பெற்றபிள்ளையோ மன்னவரே-நீர்
மானம்வைத்தால்போதும் அணுவும்மலை ஆம்அந்த
வகையைநான் அறியேனோ மன்னவரே

13. ஆயிரமானாலும்பெண்புத்தியை அறிய
ஆராலும்முடியுமோ மின் அரசேநல்லது
போயினதுபோகட்டும்ராமனை ஊரைவிட்டேன்
போச்சொல்என்கிறாய்கைகை மின்அரசே

14. எதுக்குராமனை ஊர்விட்டுப்போகச்சொல்லுமென்கிறாய்
என்றுகேட்கவந்தீரே மன்னவரே-நடுப்
பாதிக்குள்பரதனை ஊரில்தங்கவொட்டாமல்
பண்டேன்துரத்திவிட்டீர் மன்னவரே

15. அவனுஞ்சம்மதிக்கவேபாட்டன்ஊர்போவென்றேன்
அநியாயம்சொன்னேனோ மின் அரசே-உனக்கு
கவனம்இல்லையோஎன்னகாரணமோஇந்த
கபடம்பேசாதேகைகை மின் அரசே

16. கவனமும்உண்டுஒருகாரணமுமில்லை
கபடமும்பேசஇல்லை மன்னவரே-இன்று
இவனுஞ்சம்மதிக்கவேஊர்விட்டுப்போகச்சொல்லுமென்றேன்
என்னதப்பிதஞ்சொன்னேன் மன்னவரே

17. பூமியுந்தருகிறேன்பரதற்குப்பொனமுடியும்
பூட்டுகிறேன்கைகை மின் அரசே-என்
சாமியையென்உயிரைராமனைப்பிரிந்தால்நான்
தரிக்கரியேன்கைகை மின் அரசே

18. என்னுயிர் அவன்போனால்இருக்கறியாவதன்றீர்
என்னசத்தியம்இது மன்னவரே-அவனை
சின்னஞ்சிறுவயதில்முனிபின்போகச்சொன்னீர்
சீவனுக்குண்டோதுன்பம் மன்னவரே

19. கும்பிடுகிறேன்உந்தன்காலையும்பிடிக்கிறேன்
கோபஞ்செய்யாதேகைகை மின்அரசே-நீ
எம்பெருமானைஎன்தன்கண்மணிராமனைஇங்
கிருக்கச்சொல்என்பாய்கைகை மின்அரசே

20. தாரைநீர்ஏற்றபோதேஎன்சரீரம்உமது
தம்சரீரம்அல்லவோ மன்னவரே-நீர்
ஆரைக்கும்பிடுகிறீர்யார்காலில்விழுகிறீர்
அசலார்என்றெண்ணல்ஆமோ மன்னவரே

21. அடியில்விழுவேன்யென்றும்அடங்கிஒடுங்கியேநா
அனந்தம்வார்த்தைசொல்லியும் மின்அரசே-சற்றும்
கடினம்இல்லாதுபோலேஈரச்சீலையைப்போட்டு
கழுத்தைஅறுக்கலாமோ மின்அரசே

22. காட்டுப்புறுவுக்காகச்சதைஅரிந்தமன்னனைக்
கதையிலும்கேட்டிலீரோ மன்னவரே-நீ
வீட்டுப்பெண்சாதிக்காகஇத்தனைசாகசமும்
வேணுமோபோதுபோதும் மன்னவரே

23. கண்ணும்கருத்தும்ராமன்கண்ணுளனும்ராமன்
காப்பவனும்ராமனே மின்அரசே-நான்
எண்ணுந்தெய்வமும்அவன்போனால்என்னுயிர்போம்
இருக்கச்சொல்என்பாய்கைகை மின்அரசே

24. எனக்குப்பொய்வாராதுபொய்சொன்னால்தோஷம்என்றீர்
எந்தமதியால்சொன்னீர் மன்னவரே-நான்
வனத்தில்போகச்சொல்லும் என்றசொல்திருப்பிவிட்டாலது
மகத்தானபொய்அல்லவோ மன்னவரே

25. ஆனால்ரா மனைவனத்தில்ப்போகச்சொல்வதால்
ஆவதுண்டோகைகை மின்அரசே-அருங்
கானிலேராமனைப்போகச்சொல்வதிலும்யென்
கண்கேட்கிலும்தருவேன் மின்அரசே

26. நானுசச்சொல்லஇல்லெதெய்வம்சொல்லியத்துக்கு
நான்என்னசெய்வேன்காணும் மன்னவரே-ராமன்
போனுலும்கானகத்திலேஅவனுக்குவரும்
பொல்லாங்குஉண்டோசொல்வீர் மன்னவரே

27. போஎன்றுசொன்னவுடன்பொறிகலங்கிஎன்சீவன்
போய்விடுமேகைகை சண்டாளி-நான்
ஆஎன்றுபோனபின்னே அள்ளியிடுவார் உனக்
காரடிகைகேசி சண்டாளி

28. ஒட்டாரம்கட்டுகிருய்ராமன்போனுல்என்சீவன்
உடனேபோமடிகைகை சண்டாளி
கட்டியதாலிக்கயிற்றைஉன்மகற்குப்பட்டங்கட்ட
காப்புகட்டிகைகை சண்டாளி

29. வாதமுனிவன்ஆனவதிஷ்டமுனியேஉன்னை
வரம்கேட்கிறேன்தாராய்என் தெய்வமே-அந்த
பரதன்வந்தால்அவன்உற்றுரிமைசெய்யாமல்
பத்துதரமாச்சொல்யென் தெய்வமே

30. அண்டர்முனிவர்அல்லபகையாளிகள்அல்ல
அசலார்ஒருவர்அல்ல தெய்வமே-நீமுன்
கொண்டபெண்சாதிதானே தசரதன்ஆவிக்கு
கூற்றுவன்ஆய்வந்தாளே தெய்வமே

31. ஒளிவாய்இருந்துகொன்றபிள்ளைப்பழிக்குமுனி
உரைத்தசாபம்இதுவோ தெய்வமே-உலகம்
எளியாரைவலியார் அடித்தால்வலியாரைத்தெய்வம்கேட்கும்
என்பதும்இதுதானே தெய்வமே

32. பண்ணிட்டஎறும்புக்காபுருஷனைக்கொல்லவந்த
பாவிதன்பெண்இவள்அல்லோ தெய்வமே-இந்த
மண்ணுக்குள்த்தாயைப்பார்த்துப்பெண்ணைக்கொள்என்று
வசனம்பிசகுவருமோ தெய்வமே[சொல்லும்

3. உதிக்குப்கண்போனுல்யென்ன உயிர்போனுலுமென்
உத்தமன்ராமன்மாத்திரம் தெய்வமே-அயோத்தி

பதிக்குப்பதியாகியேஇருக்கிருன்என்றுகாணுப்
பாவிநான்ஆயினேனே தெய்வமே

ஸ்ரீராமர் வனம் ஏகக்கைகேசியின் விடைபெறல்.

விருத்தம்.

கொன்றவன்போல்த்தசரதன் இப்படிபுலம்ப
கூற்றுவன்போல்க் கைகேசிராமன்தன்னைக்
நின்றநிலைக்கழைத்துவர யென்னவந்து
நெடுமனைவாசலுக்குள்ளே புகுந்தபோதில்
என்றும்அரசன்சொல்வான் நானேசொல்வேன்
ஏற்றீரேழ்வருஷம் ராமாநீகாட்டில்
சென்றுதவம்செய்பரதன் உலகைஆள்வான்
செல்என்ருள்இதுவேந்தன் சொல்லென்ருளே. (8)

கைகேசி ஸ்ரீராமரை வனத்துக்கு ஏவுதல்.

இதுவும்அது.

உளம்மகிழ்ந்தொருகைகேசி உரைத்தவாய்மொழியைக்கேட்டு
களங்கம்இல்லாதராமன் கானகம்சொல்லநானே
தெளிந்தபார்பரதன்ஆளச் செய்ததேமேன்மையென்று
தளர்ந்திடாத்தாயைவாழ்த்தித் தாழ்ந்துபின்விடைகொண்டானே.

5-தரு-சுருட்டி-ராகம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

என்பாக்கியமேபாக்கியம்-எவர்க்குண்டிந்தசிலாக்கியம்

அநுபல்லவி.

அன்பாகவனம்போக அனுக்கிரகம்செய்தாயே (என்)

சரணங்கள்.

1. குழியில்பயிர்தனையெடுத்துக் கூறைமேல்ஏறவிட்டு
வழுவானகளைமாற்றி வளர்க்கிறதுபோலே
சுழலும்இந்தராச்சியத்துக்குச் சூடுமணிமுடிமாற்றி
தழுவும்முத்திராச்சியத்துக்குச் சடைமுடிதந்தாயே (என்)

2. கொக்கரித்தபேர்யெல்லாம் கூடத்தீய்ப்பாய்வாரோ
பக்கம் உள்ளபேர்என்னைக்காப் பாற்றநினைப்பாரோ
சித்திக்கும்இந்தவலைநீக்கித் தேடும்பரகதிசேரத்
தக்கதவம்செய்யென்றுநீ தயவுசெய்தாயே (என்)

3. ஒருபிள்ளைராமன்பா லோகசாதகம்செய்ய
ஒருபிள்ளை பரதன் இந்த உலகம்தன்னை ஆள
இருபிள்ளையாலும்கைகை இகபரம்பெற்றுள்என்ன
வருசொல்உண்டாச்சுதென்ன மாதவம்செய்தேனோ (என்)

ஸ்ரீராமர் வனமேகுதற்காகக் கோசலைபுலம்பல்.

விருத்தம்-

இப்படிசிறுதாயாரை இறைஞ்சியே அனுப்பிக்கொண்டு
மைப்படிவண்ணராமன் வந்துகோசலை அம்மைக்குத்
தப்பிலாதடிவாரெல்லாம் தான்சொல்லக்கன்றைத்தேடி
வெப்புறும்பசும்போல்அன்னை விழுகின்றுள் அழுகின்றுளே. (10)

4-திபதை-முகாரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. அய்யையோ ரகுராமா-வனம்போக-தெய்வம்சம்மதிஆமா-உனைநான்
எவ்வகைபிரிவேனோ நான்இனி-செய்குவதறிவேனோ

2. என்ஒருதாயகமே-ரவிகுல-மன்னவர்நாயகமே-அரன்
உன்னையும்வெறுத்தானோ-வெறுத்தும்-தன்னுயிர்பொருத்தானோ

3. சூடாமணிமுடிபோச்சோ தலைமேல்-சடைமுடிவரல்ஆச்சோகேட்க
உடல்பதறுதேமகனே-மனம்விட-விடஉதறுதேமகனே

4. தாய்வரம் அதுகண்டு-பூமியை-காவல்பரதன்கொண்டு-ஆளட்டும்
நீவனம்போவான்ஏன்-இப்படி-தீவினைஏவான்ஏன்

5. கலியுகம்மேவிட்டதோ-சூரிய-குலமுறைபோய்விட்டதோ-நீஇந்த
நிலமைவிண்டிடல்ஆமோ-பரதன்-தலைமைகொண்டிடல்ஆமோ

6. எப்படிநான்சகிப்பேன்-உனைப்பிரிந்து எப்படிநிற்வகிப்பேன்-ராவினில்
எப்படிகண்விழிப்பேன்-உயிர்கொண்டு-எப்படிநாள்கழிப்பேன்

7. பொன் அடிகசங்காதே-மேனியில்வன்னமுமசங்காதோ-வெயில்பட்டால்
என்னென்றுருகுதிப்பாயோ-கல்லுமுள்ளும்-என்னென்றுமிதப்பாயோ
8. நீசெலும்வனந்தானே-உன்னுடனே-சொலுவேன்நானே-என்னிட
ஆசையெல்லாமறந்தே-இதுக்கோ-கோசலைபெண்பிறந்தேன்

ஸ்ரீராமர் கோசலையைத்தேற்றி விடைகொளல்.

விருத்தம்

தாய்வருந்திடஇவ்வாறு தளறுவான் தன்னைநோக்கிப்
பாய்வரும்பதினால்ஆண்டும் பதினாலுநாளேஅம்மா
நீவருந்திடுவதேனோ நின்கிருபையாலேகானில்ப்
போய்வருவேன்கேள்என்று போற்றுவான்தேற்றுவானே.

6-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வனம்போய்வருகிறேன் அம்மா-கோசலை அம்மா
வனம்போய்வருகிறேன் அம்மா

சரணங்கள்.

1. வனம்போய்வருகிறேன்நான்பெற்றமாதாபிதாவசனம்தானே
தனம்தனிமந்திரம்அது சகலதந்திரமும்அது
சத்தியமும்அதுபர முத்தியும்அதுதானே (வ)

2. கானகம்நான்போகவேணும் நீர்கணவனைக்காப்பாற்றும்காணும்
நானிலம்பரதனுக் கல்லஎன்னப்போமோ
நான்இருந்தரசனைப் பொய்சொல்லச்சொல்லல்ஆமோ (வ)

3. ஆதிகதைஅறிவீர்நீரும்-சகரர் அறுபதினாயிரம்பேரும்
தாதைசொல்படிதங்கள் உயிர்கொடுத்தாரேமுனம்
தகப்பன்சொல்லப்படிக்குநான் தவம்செய்வதோகடினம் ()

4. என்றவன்சொல்வேதம்தானே பரசுராமன்தாயைவெட்டினனே
ஆண்டுபதினாலும்போய் வருவான்எனக்கண்டோ
அரசன்எனைப்போஎன்றால்திருவாக்கெதிர்வாக்குண்டோ

ஸ்ரீராமர் வனம்ஏகலைப்பற்றி லட்சுமணர் கோபங் கொள்ளல்.

விருத்தம்.

சுந்தைதைபக்கவுசலைக்குத் தேற்றியராமன்மீண்டு
சுந்தரிமித்திராதேவி துணைஅடிவணங்கும்போதில்
இந்தமாமகுடம்சாமிக் கீகிறேன் இப்போதென்ன
அந்தமாம்லட்சுமணன்தான் ஆக்கிரகஞ்செய்கின்றானே. (12)

7-தரு-கௌரிபந்துராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நானேலட்சுமணன்-ஆனால்கொடுக்கிறேன்-ராமனுக்குமகுடம்.

அநுபல்லவி.

சேனைபேர் என்னோ டெதிர்க்கட்டும்குதிக்கட்டும்
சித்திரக்கணையால்வென்று அத்தனைபேரையுங்கொன்று (நா)

சரணங்கள்.

1. குருடன்ராசமிழி மிழிக்கிறால்ப்போலேபட்டம்
கொள்ளுமோபரதற்கு முடிசூட
தரணியில்சர்க்கரையும் மாவும்சரியாயெண்ணும்
தசரதனும்கிடந்து மனம்வாட
இரவிமுன்சனிபோல என்னோடெதிர்த்தமன்னர்
எவரும்பயந்துவிரு துகள்போட
அரசிட்டசாமிக்குத் தவசிட்டநீலிமகன்
ஆட்டுக்குட்டிபோலேஓடகேட்டுக்கையையும்தள்ளாட (நா)

2. தொகுத்தகாளிநடிக்க கூளிதாளம்பிடிக்க
திண்டங்கள்எதிராகப் படமாட்டி
பகைத்தரசர்தலை பனங்குலைபோல்வுதிர
படுகளம்எங்கும்ரத்தக் கடல்மூட்டு
இகத்தில்நானே அடிமை ராமனே ஆண்டவன்
என்பதெல்லார்க்கும்தெரி வுறக்காட்டி
வகுத்தபிர்ம்மாதிதேவர் வந்தாலும்அவர் அவர்
மர்மம்எல்லாத்தையும்ஒட்டி தர்மத்தைநிலைக்கநாட்டி (நா)

3. சுட்டமண்ணும்பச்சைமண்ணும்ஒட்டுமோ சாமி
துணை அல்லால்எனக்குண்டோ உபகாரம்

எட்டிப்பறந்தாலும் ஊர்க்குருவிகருடன்ஆமோ
இந்தப்பரதனுக்கேன் அதிகாரம்
வெட்டித்தலைதலையாய் குவியாவிட்டால்என்கை
வில்லாலேஆவதுண் டோவீரம்
பொட்டெனவேஅயோத்திப் பட்டணமெல்லாம்வந்து
போர்கொடுத்தாலும்விட்டேரம்ஆர்தொடுத்தாலும்இந்நேரம் ()

ஸ்ரீராமர்லட்சுமணர் கோபத்தைத்தணித்தல்

விருத்தம்.

சினங்கொண்டஇளையோன்இங்கே சிறியேசொல்லும்ஓசை
கனங்கொண்டராமச்சந்திரன் காதிலேவிழக்கண்டோடி
இனங்கொண்டதந்தைவார்த்தைக் கெதிர்உண்டோதம்பிஎன்று
மனங்கொண்டுதேற்றிக்கோபம் மாற்றுவான் ஆற்றுவானே.

8-தரு-மத்தியமாவதிராக-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இத்தனைகோபமும்நல்லாய்-வந்தது-ஏதடா தம்பி இதுசொல்லாய்

அநுபல்லவி

தத்துவம்ஆகஉன் தன் புத்தியெல்லாம்வெள்ளை
தகப்பன்பேர்விளக்கிற பிள்ளை அல்லோபிள்ளை (இத்த)

சரணங்கள்.

1. இரும்போதாய்மனங்காட்டிலே போய்த்திரி
என்னவும்வாய்வருமோநீ அத்தைப் பரிகரி
கரும்புக்கசப்பததல்லாம்வாய்க்குற்ற மேசரி
காலஞ்செய்ததல்லாமல்ஆர்செய்தார் அரிகரி(இத்)

2. தகப்பனைச்சத்தியவாக்கியன் அல்லன்என்றுக்கழிக்கவோ
தாய்கொண்டவிரதத்தைமுடியாமல் அழிக்கவோ
அகத்துணைஆம்பரதன்செல்வத்தை ஒழிக்கவோ
அப்புறமுனைக்கண்டபேர்எல்லாம் பழிக்கவோ(இத்)

3. உராமாகுந்தவஞ்செய்தால்நல் லதோதீதோ
ஒன்றும்பேசாதேகோட்டைக்குள்ளேபடைவெட்டாதோ
அரசபரதன்கொண்டால்நமக்கினி மேல்வாராதோ
ஆக்கப்பொறுத்தநமக்காறுமட்டும் பெறுதோ(இத்)

சுமித்திரைலட்சுமணருக்குப் புத்திசொல்லல்.

விருத்தம்.

அற்புதத்தம்பிகோபம் ஆற்றியேராமன்தாயார்
பொற்பதம்வணங்கும்போது பூவைகைகேசிஎவ
வற்கலைமாதர்காட்ட வாங்கிலட்சுமணநீஎன்
சொற்படிகொடுபோஎன்று சுமித்திரைகூறுவாளே.

5-திபதை-பைரவிராகம்-அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. இந்தமரவுரிஅந்த வனத்தில்க்கொண்
டேகுடன்ஈதென்வார்த்தை லட்சுமண
அந்தவார்த்தையேமந்திரமா அண்ணன்
அடிபூசைசெய்அடா லட்சுமண

2. அண்ணன்இவன்மணிவண்ணனே என்றெண்ணி
அரைநொடிபிரியாதே லட்சுமண
கண்ணின்இமைபோலே எண்ணமெல்லாஞ்செய்து
கட்டிக்காத்திருடா லட்சுமண

3. வெம்பியர்காட்டினில் அரக்கர்வந்தால்அண்ணன்
முன்போய்நீநில்அடா லட்சுமண
தம்பிஉடையவன் படைக்கஞ்சான் என்னுஞ்சொல்
சாதித்துக்கொள்அடா லட்சுமண

4. அலைஆழிபுரண்டாலும் அண்ணன்இருக்கஉன்னை
ஆரால்என்னசெய்யல்ஆம் லட்சுமண
மலைமீதில்இருப்பாரைப் பன்றிவாய்வதுண்டோ
மயங்காதேதியங்காதே லட்சுமண

5. உளங்கொண்டுஅண்ணன் எப்படிசொல்வான்அப்படி
ஊழியம்கேள்அடா லட்சுமண
இளங்கன்றுபயம்அறியாதென்றுல்ப்போல்நீ
எதிர்த்தொன்றுஞ்சொல்லாதே லட்சுமண

6. தாயேசீதைஉன்புகப்பன்ராமன்இந்த
திலமேவனம்அடா லட்சுமண
ஆயாசம்பாராதேஎள்ளென்னும்முன்எண்ணெய்
ஆகச்செய்துவாடா லட்சுமண

7. பின்னுஞ்சடையும்மரவுரியுங்காணவோராமன்
பிறகேவந்தேன்நன்று லட்சுமணு
குன்னமாஎண்ணுதேதெய்வம்பன்னியதிருக்
கூத்துக்கென்னசெய்யலாம் லட்சுமணு

8. கர்த்தன் ஆனராமன்சித்தத்திலேதெண்ணும்
கட்டளைப்படிதானே லட்சுமணு
புத்திஆகச்செய்தால்அப்போதல்லோஎன்தன்
புத்திரன்நீபோய்வாடா லட்சுமணு

ஸ்ரீராமர் பிரிதலைக்குறித்துச் சீதையிரங்கல்.

விருத்தம்.

மண்ணும்இரங்காமரம்இரங்க மறுதாயாரைஅனுப்பிக்கொண்
டெண்ணும்இரங்கும்லட்சுமணன் இசைந்துவரவேரகுராமன்
நண்ணும்சனகிதனைப்பார்த்து நான்போய்வருவேன்ஈரேழு
பண்ணும்பருவம்வனம்என்முன் பரந்தாள்சீதைகரந்தாளே. (15)

9-தரு-உசேனிராகம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எப்படிமனந்துணிந்ததோ சாமிவனம்போய்வருகிறேன்
என்றால்இதை ஏற்குமோபூமி

அநுபல்லவி.

எப்பிறப்பிலும்பிரியவிடேன் என்றுகைதொட்டீரே
ஏழையானசீதையைநட் டாற்றில்விட்டீரே (எப்)

சரணங்கள்.

1. கரும்புமுறித்தால்போலேசொல்லல் ஆச்சுதோ-ஒரு
காலும்பிரியேனென்றுசொன்னசொல்லும்போச்சுதோ
வருந்திவருந்தித்தேவரீர் வெல்ல
வார்த்தையால்க்கொல்லாமல்க் கொல்ல
இரும்மனதுண்டாச்சு தல்லோ
என்னைவிட்டுப்போகிறேன்யென்று சொல்ல(எப்)

2. அன்னைகொண்டவரமென்னையென்னைத் தள்ளவோ-நீர்
அழகுக்கோவில்யெடுத்துகிலம்வூன்றிக் கொள்ளவோ
குன்னமோஉமக்கென்னைத் தாரம்
கொடுத்தவன்மேல்அல்லோ நேரம்

என்னையிட்டுக்கொண்டுபோவதோ பாரம்
இதுவோ ஆண்பிள்ளைக்கு வீரம் (எப்)

3. நாடிநீர்போய்யிருக்கும்வனத்தின்பேர்சொல்லவேணும் அத்தை
நான்நினைத்துகொண்டிறந்தால் அங்கேபிறக்கல் ஆம்காணும்
கூடிநாடிஉகந்திருக்குங் காடு
குறைவில்லாஎன்மீதிலே நாடு
காடுநீர்இல்லாத வீடு
கால்வையும்தெரியும்என் பாடு (எப்)

ஸ்ரீராமர்வனம்ஏகலால் புரசனங்கள்புலம்பல்

விருத்தம்.

ஆவதனால்சீதைமன தறிந்தராமன்
அப்படியேவருகவென்றான் வெளியேவந்தாள்
தேவர்களுமுனிவர்களுங் கலங்கிநின்றார்
செயராமன்லட்சுமணன் சீதையென்னும்
மூவர்களுமரவுரியை உடுத்திக்கொண்டார்
முறையாலேஅயோத்திநகர்த் தெருவின்மேலே
போவதுகண்டவ்வூரின் ஆணும்பெண்ணும்
புலம்பினார்கண்ணீர்விட் டலம்பினரே. (16)

6-திபதை-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. அரசுமணிமுடியொடும்ஆனைமேல்
வருகிறதிருக்காட்சியைக்காணமல்
அந்தத்தெருவீதியிலேவந்து நொந்தார்சிலபேர்கள்
மரவுரியும்சடைமுடியும்காணு
வதற்கோகுதிகுதித்தோம்எனத்தங்கள்
வாயோடுவாய்பேசாமலேமனம் மடிந்பார்சிலபேர்கள்

2. அய்யோஇந்தஅருமைத்திருமகன்
மெய்யேவனம்போனால்நமக்கினி
ஆறுதலேஏதெனக்கண்பிசைந் தழுதார்சிலபேர்கள்
செய்யாவினைசெய்திடும்பாதகி
கைகேசிக்குஇன்றைக்குநெஞ்சுக்கல்
திடுக்கெனவேவிழுந்ததோஎன்மனம்திகைத்தார்சிலபேர்கள்

3. கண்ணுக்குகண் அருகேஎண்ணின
எண்ணம்யெல்லாம்போச்சேநாமந்தக்
காடேகெதியாய்ப்போமென்று கரைந்தார்சிலபேர்கள்
பண்ணின தவம்இதுக்கோ தசரதன்
புண்ணியவான் ஆனால்ஒருதாம்
பழிகாறிசற்றழையாளோ என்று பதைத்தார்சிலபேர்கள்

4. சொல்லியவரந்தாவென்றுகணவனைக்
கொல்லவேவழிபார்த்தாள் அல்லாமல்
தூரதிஷ்டியாய்ப்பார்த்தாளோஎன்று துடித்தார்சிலபேர்கள்
கல்உருகவும்புல்உருகவுங்கண்ட
கைகேசிக்குத்தன்மகன்மாத்திரம்
கரும்போஇவன்வேம்போயென்மனம்கசிந்தார்சிலபேர்கள்

5. முறையோயென்னமூடப்பிள்ளையாகிலும்
முத்தினபிள்ளைஎன்றுசொல்லும்பழ
மொழிஆகிலும்ராமனுக்கில்லையோவென் றழுதார்சிலபேர்கள்
குறையாமலேஇருக்கின்றசூரிய
குலத்திலேநல்லமரத்தில்புல்லுருவிபோல்
குடிகேடியெங்கிருந்தால்யெனக்குலை குலைந்தார்சிலபேர்கள்

6. மைஆர்கண்ணிஇளையவள்தோதக
வலையிலேசிக்கித்தலைமகள்ராமனை
மன்னவன்செய்ததென்னசொல்வோமென்றுவைத்தார்சிலபேர்
கைகேசிபிள்ளையுங்கூனியும்
கட்டாந்தரைஅட்டையைப்போல்மண்ணைக் [கள்
கண்டிக்கொண்டினிப்புரளட்டுமெனக்குடிகலைந்தார்சிலபேர்

7. சானகியென்னும்லட்சுமிபோனபின்
மாநகரத்தில் ஆர்இருப்பார்அவள்
தமக்கைஅல்லோஇருப்பாள்யெனத் தவிர்த்தார்சிலபேர்கள்
கானகம்புகுவதமுன்னே தசரதன்
வானகம்புகுவதிலைவரமென்று
கரைக்காணக்கப்பலோர்போலவே பரிவார்சிலபேர்கள்

8. சத்தியம்ராமனைவரச்சொல்லி
மற்றொருவர்முடிகொடுத்தான்இந்த
தசரதன்மெத்தநல்லவனேயென்று தளர்ந்தார்சிலபேர்கள்

எத்தனைபேர்சந்தைக்குவந்தாலும்
எல்லாருந்துணை ஆவாரோராமனுக்கு
இளையவனேதுணைஇந்தவூரியஎன்று இடிந்தார்சிலபேர்கள்

9. மணிமுனிவரச்சொல்லிமுகூர்த்தத்தில்
சடைமுடிவரச்சொன்னனேஇந்த (கள்
வதிஷ்டனைப்போலவசிஷ்டன் உண்டோஎன்றுவைதார்சிலபேர்
துணியுமோமனம்அடடாஉண்கிற
சோற்றிலேநஞ்சுகலந்தால்ப்போதவே [பேர்கள்
தொடுத்தாள்பழிகெடுத்தாள்கைகையென்றுசொன்னார்சில

15. பாவமும்வரும்பழியுமிகவரும்
தீபமில்லாமனைபோலேஇந்த
பட்டணம்பறிபோமோயென்றுமண் படிந்தார்சிலபேர்கள்
ஸ்தாவரமில்லாஇளங்கொடிபோலவும்
பாய்மரம்இல்லாமரக்கலம்போலவும்
தாமரைஇலைத்தண்ணீர்போலவும் தவித்தார்சிலபேர்கள்

சுமந்திரன் புலம்பல்,

விருத்தம்.

மாநகர்இப்படிபுலம்பத் தேர்மேல்க்கொண்டு
வழியில்ஒருசோலையில்போய்ப் பாதிச்சாமம்
ஆனதிதுவந்தவரோ உறங்கிவிட்டால்என்னைத்
அயோத்தியிலேஅவர்போக வேணும்தேரைத்
தான்உருவவடதிசையில் விட்டாலென்னைத்
தான்மீண்டான்எனப்பலருமங்கேமீள்வார்
ஏன்இனிதாமதமென்று ராமன்சொல்லி
எழுகென்றான் சுமந்திரன்நொந்தழுகின்றானே. (17)

ஒ-திபதை-நீலாம்புரி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. செகம்மகிழும்ராமச் சந்திரன்-போகாமல்தேரை
திருப்புவான்அல்லோ சுமந்திரன்-எந்தன்
மகன்வருவானென் றிருப்பானே-ராசனுக்கெந்த
வாய்கொண்டுசொல்ல இருப்பானே

2. ஊரில்என்னைக்கண்டபேர் சொல்ல-தசரதனுக்
கோர்ட்டம்பீர்உடம்பாய் அல்லோ-உன்பிள்ளைகளை

தேர்இறக்கிவிட்டேன்என் பேனே-முகமறியாத்
தேசத்திலேவிட்டேனென் பேனே

3. மக்களைவிட்டோடிவந் தானே-என்றவுடனே
மன்னவனும்உயிர்நைந் தானே-இப்போதுநான்
தெற்கிலேநின்றல்லவோ போகுவேன்—எமன்விடுத்த
சேவகன்போல்அல்லோ ஆகுவேன்

4. உன்னம்உன்னைக்கூவிக் கூவி-தசரதனுக்
கிருக்குமேநல்உயிர் மேவி-நான் இந்தவார்த்தை
சொன்னவுடன்போமே ஆவி-இந்தப்பழியை
சுமக்கவோநான்வந்தேன் பாபி

ஸ்ரீராமர் சுமந்திரனுக்கு நீதிஓதுதல்,

விருத்தம்.

மந்திரிசுமந்திரன்இந்த வண்ணமேகூறராமச்
சந்திரன் அவனைநோக்கிச் சகலமுந்தெரிந்தநீரே
எந்தன் தாய்சொன்னவார்த்தைக் கிரண்டுதான்செப்பல்ஆமோ
சிந்தைஏன் இனிமேல்என்று தெளிவிப்பான்தெளிவிப்பானே. (18)

10-தரு-பைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சொல்லும்சொல்லும்-சுமந்திரரே-நில்லும்நில்லும்.

அநுபல்லவி.

நல்லராத்திரிஇதுபோல்இல்லை காணும்
நகர்உள்ளோர்களும்நீரும்போக வேணும்
அல்லநீர்வேறேசொன்னால் விரும்புமோ
அணைகடந்தவெள்ளம்அழைத்தால்த் திரும்புமோ(சொ)

சரணங்கள்.

1. வீரம்பேசிக்கொண்டெழுந்தசேவகன்
வெட்டுங்களம்கண்டுமுதுகை இடல்ஆமோ
ஆரும்சரணவேதவசுக்கென்றுவந்து
அதுக்கெல்லாம்பயந்தச்சப் படல்ஆமோ
வாரும்காணும்பெற்றதாய்சொல்விரதத்தை
மறந்துபின்னைஒருவிரதத்தைத் தொடல்ஆமோ

சூரியகுலத்திலேபிறந்துமுந்திமுந்தி
தொடுத்தகாரியத்தைநடுவே விடல்ஆமோ(சொல்)

2. மன்னன்பரதற்குநான்இருக்கிறேன்
வருகிறேன்இளக்கரிப் பேன்என்றும்
பின்னுமறிந்தறியாத்துக்குமன்னன்
பெரியஉதவியேஉறுதி தான்என்றும்
என்இடத்தில்வைத்தஅன்புபோல்கைகை
இடத்தில்வைக்காவிட்டால்வனம்போறேன் என்றும்
அன்னைமார்க்குமன்னனுக்கும்பதினாலு
ஆண்டும்போய்வந்துவணங்குவேன் என்றும்(சொல்)

3. உலகிலேஒருநன்மைசெய்யஇடை
யூறுமெத்தவரும்ஆகை யால்அதை
நினையதென்னல்ஆமோகாலம்போய்வார்த்தை
நிற்குமேபின்னைவேறேஎண் டோவதை
பலரும்தவிக்கிறார்என்றுதாய்மொழி
பழிக்கவோநான்வந்தேன் என்னகதை
மலைவிழுந்தாலும்தலையேதாங்கவேணும்
மலைத்தவர்க்குப்பலன்பலிக்கு மோஇதை(சொல்)

ஸ்ரீராமரைநினைந்து சக்கிரவர்த்திபுலம்பல்.

விருத்தம்.

வீரன்எனும்ராமன்உரை சுமந்திரன்கொண்டான்
மீண்டதேர்வழிபலரும் மீண்டார்சேதி
ஊரதிலேவசிஷ்டமுனி உடன்போய்ச்சீவன்
உண்டிலேஎன்றிடும்வேந்த னுடனேசொன்னான்
கூர்எறியிலேவிழுந்த வெண்ணெய்போலும்
கொதித்திடும்கொப்பறையில்விழும்புழுவைப்போலும்
சீருளதண்மகனைநினைந் தேங்கிச்சிந்தை
சிதறினான்தசரதனுங் கதறினனே.

8-திபதை-கண்டாராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. சின்னஞ்சிறுதாமரைப்போல்பொன் ஆனபாதங்கள்நோவ
தேடிவனமோடிவிட்டாய் ரகுராமா-ராமா

என்னை இந்தவேளைநடுத்தண்ணீரில்கைவிட்டால்ப்போலே
எப்படிதுணிந்துவிட்டாய் ரகுராமா-ராமா

முடிக்குமகுடஞ்சூட்டிமுகம்பார்க்கஇருந்தேனே
மோசம்கைகேசிசெய்தாள் ரகுராமா-ராமா
உடுத்தபுடவைதானேபாம்பாய்க்கடிக்குமென்னும்
உளவறியாமல்ப்போனேன் ரகுராமா-ராமா

3. மாலைஇட்டகைகேசிதான் காலனைப்போலேவந்தென்
வாணுளைக்கொண்டாள் அய்யோ ரகுராமா-ராமா
வேலிக்குமுள்இடவேஎன் காலுக்குமுள் ஆகவந்து
விளைந்ததென்விதிவசம் ரகுராமா-ராமா

4. ஆனைமேல்பவனிஆக அபிஷேகமுடிசூடும்
அலங்காரம்என்றுகாண்பேன் ரகுராமா-ராமா
நான்ஒன்றுநினைக்கத்தெய்வந்தான்ஒன்றநினைத்ததையோ
நான்செய்தபாவம்ஈதோ ரகுராமா-ராமா

5. தாயும்நீதங்தையும்நீ சற்புத்திரமாணிக்கமும்நீ
சகலபாக்கியமும்நீயே ரகுராமா-ராமா
நீஇல்லாநாடிதெல்லாம் நிலவிலாமுற்றம்போலே
நெடும்பாழ்அடைந்ததய்யோ ரகுராமா-ராமா

6 படித்துப்படித்துச்சொல்லிக் காலும்பிடித்துக்கொண்டேன்
பாவிகைகேசி அய்யோ ரகுராமா-ராமா
அடிக்கடிப்பந்து விசைகொண்டெழுந்தாற்போலேஎன்
ஆயுசுக்குலைவைத்தாளே ரகுராமா-ராமா

7. குடைமகுடந்தரித்துக் குவலயம்தன்னையாளும்
கோலம்காணுமுன்ஆக ரகுராமா-ராமா
சடைமகுடந்தரித்துக் காட்டிலேபோஎன்றேனே
சண்டாளன்என்போல்உண்டோ ரகுராமா-ராமா

8. தெருதல்எங்கும்காணேன் திக்குத்திசையுங்காணேன்
தெய்வமும்துணைகாணேன் ரகுராமா-ராமா
ஆருதல்எங்குங்காணேன் அந்தரத்தில்கோல்எறிந்த
அந்தகன்போல்ஆனேன் அய்யோ ரகுராமா-ராமா

9. பார்எல்லாம்பரதன்கொள்ள உன்னையுங்கண்ணின்முன்னே
பறிகாட்டிற்போஎன்றேனே ரகுராமா-ராமா

கீரைக்குப்புல்லுருவி கீழேமுளைத்தாற்போலே
கெடுகாலிஎங்கேவந்தாள் ரகுராமா-ராமா

10. சேனைகாவலர்கூட நான்கூடமுடிசூட்டி
சிங்காசனம்வைக்குமுன்னே ரகுராமா-ராமா
ஆனைநிழலைப்பார்க்கத் தவளைகலங்கினாற்போல்
ஆனாளேகூனிஅய்யோ ரகுராமா-ராமா

11. சற்றேபொறுத்துச்சென்றால் சகுனதோஷம்என்றோநான்
சாவேன்என்றறிவாயோ ரகுராமா-ராமா
சுற்றும்அழுகைக்குரல்கேட்கிறத்துக்குமுன்னே
சுருக்காநடந்துவிட்டாய் ரகுராமா-ராமா

12. குலத்தைவிலக்கவந்த மகனேஉனக்குப்பட்டம்
கொடுத்துவாங்கிக்கொண்டது ரகுராமா-ராமா
கலத்திலேசோற்றைஇட்டுக் கைப்பிடித்தாற்போல்ஆச்சே
காலப்இப்படி ஆமா ரகுராமா-ராமா

13. பாயும்அமுதமும்பொன் பள்ளயமும்இங்கிருக்க
பரிகாட்டிலேநடந்து ரகுராமா-ராமா
காயுங்கிழங்குதின்னல் ஆச்சோதெய்வத்துக்கும்
கண்இல்லையோமகனே ரகுராமா-ராமா

14. வீசும்நெருப்பைப்போலே கடுங்கோடையுங்கானலும்
வெய்யிலும்மேல்ப்படுமே ரகுராமா-ராமா
காசாம்பூமேனியெல்லாம் வேர்வைமுத்துமுத்தாகக்
காண்பாளோகவுசலை ரகுராமா-ராமா

15. பூமேலேவிழுந்தாலுந் தழும்புபடுமோவுந்தன்
பொன்ஆனமேனிஅய்யோ ரகுராமா-ராமா
மாமலையுங்கொடியுஞ் செடியும்பொடியுந்தாக்க
வழிநடந்தறிவாயோ ரகுராமா-ராமா

16. முடிக்கபிஷேகஞ்செய்துன் அடிக்கீழேஓடுந்தண்ணீர்
முந்திக்கொண்டாரானாலும் ரகுராமா-ராமா
பிடித்தொருபடிதந்தால் குடிக்கேனோகுடித்தெந்தன்
பெருந்தாகந்தணியேனோ ரகுராமா-ராமா

17. இழைஆயிரம்பொன்பெற்ற பீதாம்பரம்உடுத்த
இடைமிதிலேமகனே ரகுராமா-ராமா

பழிகாறிதான்கொடுத்த மரவுரிதான்உடுக்கப்
பார்த்தானேஊர்உள்ளோர்கள் ரகுராமா-ராமா

18. பார்த்தாலும்பசிபோமே பால்வடியுமோஉன்தன்
பவளவாய்முகந்தன்னை ரகுராமா-ராமா
காற்றேட்டம்ஆகவந்து சற்றேநீகாட்குஎன்னைக்
கரையேற்றிவிடலுண்ணுதோ ரகுராமா-ராமா

19. பிள்ளைதன்தொடைமேலே பெற்றவன்சீவன்விட்டால்
பெருங்கதிஉண்டென்பாரே ரகுராமா-ராமா
கள்ளக்கைகேசிகையில் காட்டிக்கொடுத்துவிட்டு
கடக்கப்போய்நிற்கல்ஆமோ ரகுராமா-ராமா

20. கண்ணும்இருண்டதையோ கருத்தும்அழிந்ததையோ
கைகாலும்ஓய்ந்ததையோ ரகுராமா-ராமா
எண்ணம்குலைந்ததையோ என்றுநான்காண்பேன்உன்தன்
எழுதருமுகம்தன்னை ரகுராமா-ராமா

ஸ்ரீராமரைக்குகன் தன்ஊரில் இருக்கவேண்டல்.

விருத்தம்.

புலம்பியமன்னன்இவ்வா றிடிந்துசீவன்
போயினன்வைகுண்ட புரத்தைச்சேர்ந்தான்
பெலம்தரும்மன்னவர்அன்னை யெடுத்தான்எண்ணெய்ப்
பெருந்தோணியில்இட்டார் இப்பால்ராமன்
நலம்தருலட்சுமணன் சீதையுடனேகங்கா
நதிஅடைந்தான் முனிவரொடுகலந்தான்அந்த
சலந்தனையுங்குகன்விடுத்த தோணியாலே
தாண்டினன்அவன்இருக்க வேண்டினனே.

11-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இங்கேயிருங்காணும் தரிசனந்தந்தென்னை ரட்சிக்கவேணும்

அநுபல்லவி.

மங்கைஆம்என்தாயும் ராமாநீயும்இந்த
வரிசைத்தம்பியும்அய்ய ஒருபத்தன்குகன்உய்ய(இங்)

சரணங்கள்.

1. பூவுண்டுகனிவுண்டுஊண்உண்டுதேன் உண்டு
புதுமரஉரிகளும்போர்வை உண்டு

தாழ்வுண்டுதடம்உண்டு கங்காநதி உண்டு
தான்வேணபட்சணமுண்டு நான்செய்பட்சணம்வண்டு(இங்)

2. எட்டுதிக்கிலும்செல்லுவேன் கிழங்குவகைகெல்லுவேன்
எதிர்த்தவரைவெல்லுவேன் வழிசெல்லு வேன்
கட்டிக்காத்துநானே கண்இமைபோலே தானே
காலாலேகாட்டினதெல்லாம்கையாலேசெய்குவேனே (இங்)

3 நித்தியம்உம்மைப்பிரியேன் மற்றொன்றையுங் குறியேன்
நின்றுமறக்கறியேன் நான்சிறி யேன்
முற்றிலும்நிறைதிங்கள் எனவேவிளங்கும் உங்கள்
முகம்கண்டால்பசிபோமே முத்திமோட்சம்உண்டாமே(இ)

ஸ்ரீராமர் குகனை சினேகங்கொள்ளல்.

விருத்தம்.

தனதுபுகலும்குகனேஎன் தம்பிஉனதுதம்பிகண்டாய்
எனதுதுணைவன்நீகண்டாய் இச்சீதையும்உன்மதனிகண்டாய்
மனதுபொருந்தத்தாய்சொன்னவரத்தால்காட்டில்இருப்பதல்லால்
உனதுநாட்டில்இருப்பமோ உரைப்பாய்இதைஆதரிப்பாயே.

20-திபதை-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. காட்டில்இருக்கவந்து காட்டுக்கருகான
நாட்டில்இருக்கல்ஆமோ குகனே
பூட்டகமோஇது குளிக்கப்போயும்சேறு
பூசிக்கொள்ளல்ஆமோ குகனே

2. பதிநாலுவருஷம்போய் நாம்எல்லாம்ஒருமிக்கப்
பதியில்இருக்கல்ஆமே குகனே
மதிமோசமோஆனை எறியும்திட்டி
வாசலில்நுழைவான்என் குகனே

3. உன்பரிசனம்என்னது உன்ஊரும்என்னதுஉன்
உறவும்என்உறவாச்சே குகனே
என்பிறகேநீவந்தால் இந்தவரவைக்காக்க
எவர்உண்டுநீசொல்லுவாய் குகனே

4. பொறுத்தஎனதுதவம் முடிக்கவேணும்அந்தப்
பொறுப்புஉனக்கில்லையோ குகனே

குறுக்கபேசாதேமுதல் கோணிஞல்முட்டக்
கோணும்தடைசொல்லாதே குகனே

5. ராமன்பரதன்லட்சுமணன் சத்துருக்கன்என்ன
நால்வர்பிறந்திருந்தோம் குகனே
ஆம்உன்உடனேஐந்துபேர் ஆனேம்சீர் ஆனேம்
அதிகபலவான்களானேம் குகனே

6. குருவியின்தலைமேலே பனங்காய்போற்புவிஆளக்
குழந்தைபரதனடா குகனே
அருகில்இருக்கிருயே நான்இருக்கிருப்போலே
அடிக்கடிபார்த்துக்கொள்வாய் குகனே

7. உடன்ஆனதம்பிஇவன் உனதுமதனிஇவள்
உனதுதுணைவன்நானே குகனே
இடர்வன்படுகிருய் நான்என்றும்நீஎன்றும்
இரண்டாகஎண்ணுதே குகனே

8 சற்றேகாணு முன்னே கங்கைக்கரைஏற்றிஎன்
தனையும்கரைஏற்றின குகனே
சித்திரகூடத்துக்கு வழிஎங்கேநீஇங்கே
திரும்பஒன்றும்பேசாதே குகனே

ஸ்ரீராமர்சீதைக்குச் சித்திரக்கூடவளம்காட்டல்.

விருத்தம்.

வரதன்எனும்ரகுராமன்குகனைஇந்த வகைதேற்றிப்பரத்துவாசக்
குரவன்அனுமதியாலேதம்பியும் சீதையுந்தானுங்கூடிப்போனன்
பரம்உளசித்திரகூடமலைசேர்ந்தான் முகமலர்ந்துபார்த்தான் அங்கே
காதலத்தைச்சீதைமுன்னேநீட்டுவான் மலைவளங்கள்காட்டுவானே.

21-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பாராய்பெண்ணே பாராய்பெண்ணே-பாக்கியசனகன்கண்ணே

அநுபல்லவி.

சீராகநமக்குநேர் ஆகிறஇந்தசித்திரகூடமலைரத்தினபீடம்போலேபா

சரணங்கள்.

1. மாதவர்முனிவர்சொல் வேதங்களைக்கிளி
வாடிக்கையாற்கற்று வனமெங்கும் படிப்பதும்
கோதுந்தினைக்கொல்லையினிற் பம்மைகள்எடுத்து
குரங்குகள் அடிப்பதும்
ஆதவன்குதிரையைப்போல் பசும்பாறைஒளிபாய்ந்த
ஆடுகள்பசுமையாய்க் கோடேறி நடிப்பதும்
பேதகம்இல்லாமல் மேல்ஓடும்மேகத்தைப்
பெண்ஆனை எனக்கையால்ஆண்ஆனை பிடிப்பதும் (பா)

2. மூலமுனிவர்க்குமலை ஏறப்படிபோலே
முடங்கிஅடங்கிக்கொண்டு மலைநாகம் கிடப்பதும்
காலில்அழுந்தாமல் புல்எல்லாம்கொம்பாலே
கரும்பன்றிகள் இடப்பதும்
கோலஅயோத்தியில் இட்டகொடிபோலே
கோல்மூங்கிலிற்பாம்புத்தோல்பட படப்பதும்
வாலைப்பிடிகொடுத்துக் குறுகும்கண்முனிவர்க்கு
மந்திகள் அங்கங்கேவழிகாட்டி நடப்பதும்(பா)

3. அருவிநீரைமொண்டு துதிக்கையாலானைகள்
அருந்தவர்பெருங் கமண்டலம்தனில் விடுப்பதும்
குருவிகள்தினைக்கதிர் மூக்கினால்மடத்திற்
கொண்டுபோய்க் கொடுப்பதும்
பரவும்ஓமகுண்டத் தெரிவளர்ந்திடமயில்
பசுமைஆம்சிறகைவிசிறிபோல் எடுப்பதும்
திருமாமுனிவர்முப்புரிநூல் அணிவதற்குச்
சிலந்திநூல்கொண்டுபோய்குரங்குகள் கொடுப்பதும்(பா)

சக்கிரவர்த்தியைக்குறித்துப் பரதர்புலம்பல்.

விருத்தம்.

துய்யமலைவளங்களை இவ்வாறுகாட்டித்
தோகையுடன்சாமி லட்சுமணன்தான்செய்த
செய்யபர்னசாலையினில் இருந்தான்இப்பால்
செயம்உளகேகையநாட்டில் வசிஷ்டன்ஓலை
பைஅறிந்துடன்மீண்டார் தாய்கைகேசி
பதத்தினிற்சத்துருக்கனுடன் பரதன்வீழ்ந்தான்

அய்யனும்தசரதன்சீர் அறிந்தான்தேம்பி
அழுகின்றான் அழுதழுது விழுகின்றானே. (23)

22-திபதை-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

அரசேஎனதையனே எனதப்பனேஎங்கே நடந்தாய்
உரைசேரும்விண்ணவரோடேநீஉறவாடவோ தொடர்ந்தாய்
முறையும்உந்தன்நிறையும் எக்கியத்துறையும்எல்லாம் தானே
பிறகேகொண்டுபோன தென்னகுறையோ அறி யேனே
சத்தியமும்சுகிர்தியமும்நித்தியம்நித்தியமும் அல்லோ சிறந்தாய்
மித்திரனே தர்ம்ம புத்திரனேராமபத்திரனேஎங்கே மறைந்தாய்
அழகாஉன்னைத்தொழ ஆசைகொண்டடுத்தேன்இது பொய்யோ
எழுதாப்பொறிக்கழுதால்இதில் என்னதான்வரும் அய்யோ
சீலராகவன்மேலே மாமுடிகோலினைவைக்கும் முன்னே
காலஞ்செய்திடுங்கோலம்தன்னை என்னால்என்னசெய்யலாம் மன்னவா
அமபரந்தனில்சம்பராசுரன் துன்பமேசெய்கி றானோ
உன்பிராணனைராமன்மேல்வைத்த அன்பெல்லாம்இது தானோ
அய்யன்முனிவசிஷ்டன் விட்டகைஓலையின் பேச்சே
மெய்யென்றிருந்தேனே நான்விழித்தேன்கன வாச்சே
எண்ணினால்என்ன அண்ணன்ராமன் இங்கிருக்கின்றானே இந்நேரம்
புண்ணியவானை என்கண்ணில் காணவேபோமோஎன்வி சாரம்

பரதர் கைகேசியைக்கோபித்தல்.

விருத்தம்.

வருதுயரம்ஒருவிதத்தால் பரதன்தேறி
மன்னன்இறந்தாலும்என்ன அண்ணன்ராமன்
திருமுகம்கண்டாற்போதும் எங்கேயென்றான்
தேசமெல்லாம்ஒருவரத்தால் உனக்கேசொன்னேன்
ஒருவரத்தால்அவனைவனம் போகச்சொன்னேன்
உள்ளபடிஇதுமகனே பிள்ளைநீங்கப்
பெரியமன்னன்இறந்தான்என் றுரைத்தாள்கண்ணீர்
பெருகினான்கையைநொந் துருகினானே. (24)

13-தரு-காமாசுராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

என் அடிபாவிகைகேசி என் அடிசெய்தாய்-நீ
என் அடிபாவிகைகேசி-என் அடிசெய்தாய்

சரணங்கள்.

1. மன்னனைக்கொன்றண்ணன்வனம் போகவிடுத்தாய் இன்னம்
இன்னம்உண்டோபாவிஎன்னை ஏண்டிகெடுத்தாய்(என்ன)

2. என்றுபாவிஉன்வயிற்றி னில்வந்தேனே நான்
அன்றுதாயேஅன்றுபேய்என்று நொந்தேனே(என்ன)

3. அய்யன்ராமன்காய்கிழங்கு கிண்டல்ஆமோடி நாம்
நெய்யும்பாலுஞ்சோறும்வாரி மண்டல்ஆமோடி(என்ன)

4 உன்னைக்கொன்றுஎன்பழியைப் பின்னைத்தீர்க்கிறேன் எங்கள்
மன்னவன்ராமன்வைவான்என்றெண்ணிப்பார்க்கிறேன்(எ)

5. தின்றால்அல்லோநஞ்சுகொல்லும் என்பதுபொய்யோநான்
ஒன்றுமறியேனேஇதுக்கென்செய்வேன் அய்யோ(என்ன)

6. மன்னவன்பின்னேயேடீ போகல்லோவேணும் இனி
என்னையுங்கொன்றாகிலும்நீ சாகல்லோவேணும்(என்ன)

7. தரமோநான்புவிஆளத் தரமோகண்டாய் ரண்டு
வரமோகழுத்தறுக்க அரமோகொண்டாய்(என்ன)

8. நாயகன்ராமனுக்கினை சொல்லப்போமோடி ஓர்
ஆயிரம்நட்சத்திரம்ஒரு சந்திரன்ஆமோடி(என்ன)

பரதர் கோசலாதேவிக்குச் சத்தியம்கூறல்.

விருத்தம்.

கோவித்தபரதனந்தக்கைகைவிட்டுப்புறக்கோசலையைக்கண்டான்
சேவித்தான்கைகைசெய்தறிந்திலையோஎன்றந்தத்தேவிகேட்டாள்
ஆவிக்கும்ஆவிஅண்ணன்ராமனைவஞ்சித்தறியேன்அறிந்தேனாகில்
பாவிக்கும்பாவியாய்விடுவேன்என்றுசத்தியங்கள்பண்ணுவானே.

24-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சேரும்கதியில்சேருவேன் அம்மா-இந்தராமத்துரோகம்
தெரிந்தால்அனுபவிக்கிறேன் அம்மா

அநுபல்லவி.

தீராதநெஞ்சுக்குத்தெய்வமே சாட்சி
திரும்பத்திரும்பஎன்கண் காட்சி
ஓரிபோற்பெரியோரை வைதவன்
உண்டவீட்டுக்குரண்டகஞ் செய்தவன்(சேரு)

சரணங்கள்.

1. அய்யம்இட்டுஉண்ணுதவன்குடிகெடுத்தவன்அப வாதகன்,
அகத்தில்ஒன்றும்புறத்தில்ஒன்றும்செய்யும்துற்குணபோதகன்
செய்தநன்றிவிடுத்தவன்தீங்கெடுத்தவன்பிர்ம்ம காதகன்
செய்யும்அவரைக்குறுக்கேதடைசெய்தவன்கொலை பாதகன்

அய்யம்தீர்த்துநெஞ்சை உறந்தவன்
அசல்உடலமைக்குப்பேயாப் பறந்தவன்
கைஅடித்துக்கொண்டாணை மறந்தவன்
கன்றுக்குப்பாலைவிடாமற் கறந்தவன்(சேரு)

2. தீர்த்தக்கரைப்பாவியும்கடுங்கோவியும்செனத் துரோகியும்
செபதபவிரதஈனனும்பரஸ்திரீசெனஅனு போகியும்
பூர்த்தியாம்மதுபானியும்அக்கியானியும்அவி போகியும்
பூமிக்குச்சுமைஆகவந்தபுகழ்இல்லாத தேகியும்

வார்த்தையாற்பிரட்டும்படு கோளனும்
வழக்கழிவுசொல்லும்அசட் டாளனும்
தூர்த்தவிர்த்திவிடாமிண் டாளனும்
சோற்றிலேநஞ்சிடும்சண் டாளனும்(சேரு)

3. ஆறுகுளத்தில்உடைஇல்லாமல்அம்மணத்துடன் நடந்தவன்
அன்னைவார்த்தைதந்தைவார்த்தைகுருவுவார்த்தைகடந்தவன்
தேறும்நல்லோர்பெரியோரைகண்டெழுந்திராமல்க்கடந்தவன்
திருடனுக்கிடங்கொடுத்தவன் இடங்கொடுத்தவன்பின்னேதொ டர்ந்தவன்

வேறில்லாரைப்பகைத்து விண்டவன்
வேட்டகந்தன்னிலேஇருந் துண்டவன்
சீறும்படையைப்பயந்து கண்டவன்
செடியிலேதலைதுறுத்துக் கொண்டவன்(சேரு)

குகன் பரதன்சேனையைக்கண்டு கோபித்தல்.

விருத்தம்.

சத்தியப்செய்துடனே சத்துருக்கனோடே
தசரதன்செய்கடன் முடித்துநானேராம
பத்திரனை அழைப்பேன்என் றெழுந்தூராரும்
படைகளும்தாயாரும் வதிஷ்டமுனியுஞ்சூழ
சுற்றுசடாமுடித்துப் பரதன்கங்கைத்
துறைக்குவடகரைக்குவந்தான் வரக்கண்டாங்கே
இத்திசையில்ராமன்மேற் பகைகொண்டன்றோ
ஏறினன்என் றுகுகன் சீறினனே (25)

15-தரு-காபிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

என்னத்துக்குபரதன்படைவந்தது என்திராணிபாரும்வேடரே

அநுபல்லவி.

மன்னவனுக்கடிமை நான்என் றுதெரியாமல்
வனத்தில்வந்தும்துரத்திப்பிடிக்கவந்தாரோ (என்னத்துக்கு)

சரணங்கள்.

1. ஆழநெடுந்திரைக்கங்கை ஆறுகடந்தாலும்என்ன
தோழன்என் றுராமன்என்னைச் சொல்லியருளியதொரு
சொல்லேனோ சொன்னபடிக்கு
நில்லேனோ நான்பிடித்ததை
வில்லேனோ இவரைக்
கொல்லேனோ (என்ன)

2. அடிஒட்டின்மேல்க்கரணம் போடவந்ததுபோல
முடியத்துரத்திஎன்ன மோசம்செய்யவந்தாலும்
முறியேனோ வளைதடிகொண்
டெறியேனோ தலைதலையாய்
பறியேனோ கொல்ல
அறியேனோ (என்ன)

3. ஆனைகட்டசங்கிலிதான் எடுத்துக் கொடுத்தால்போல்
என்எதிர்த்துக்கொண்டார்இவரைப் பொடிபொடியா
இடியேனோ வரவொட்டாமல்
அடியேனோ வந்தமன்னரைப்
பிடியேனோ என்சொல்
முடியேனோ (என்ன)

லட்சுமணர் பரதர் சேனையைக்கண்டு கோபித்தல்.

விருத்தம்.

திடப்பெருகுகன் இவ்வாறெண்ணிஐயம்
தெளிந்துதெரிசிக்கவந்தான் பரதன் அன்பால்
நடந்ததெல்லாம்குகனுக்குச் சொன்னான்கங்கா
நதிகடந்தான்சேனைகளைப் பரத்துவாசன்
மடந்தனிலேஇளைப்பாற்றிச் சித்திரகூட
மருங்குவந்தான் அவனை லட்சுமணன்கண்டிங்கே
தொடர்ந்துகொல்லவரும்இவனைக் கொல்வேன் என்று
துடிக்கின்றான்ராமன்முன்னே படிக்கின்றானே

16-தரு-அசாவேரி-ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஒருமொழிமாத்திரம்தாரும்சாமி எனக்குத்தாரம்
ஒருமொழிமாத்திரம்தாரும்சாமி

அநுபல்லவி.

பரதன்சேனைஇதுநான்மரம் ஏறிப்
பார்க்கத்தெரிந்ததையாபழி காறி
வரவிடுக்கவந்தான்நம்மைச் சீறி
வரட்டும்ஒருகைபார்க்கிறேன்எனத் தேறி(ஒரு)

சரணங்கள்.

1. வஞ்சகம்பரதன்செய்த கோரம்தீர்த்தால்
வாங்குமோஎனதுவங்கை வாரம்தேவரீர்இந்த
வஞ்சியும்நீரும்போய்ச்சற்றே தூரம்இருப்பீர்இந்த
பட்டுமேசெய்திடும் உபகாரம்
கொஞ்சநேரத்தில்என்சிலை பூட்டி
குரைக்கும்நரிக்குஇரை ஆகவே காட்டி
பிஞ்சிடாமல்இந்தச்சேனையைக் கூட்டி
பிரளயகாலருத்திரனைப்போல் மாட்டி
நஞ்சுநஞ்சுபஞ்சுபஞ்சா எவர்களும்
நெஞ்சிரங்கவெஞ்சரங்களைத் தொடுக்கிறேன்(ஒரு)

2. வண்டியும்தேரும்கப்பல்போல்ஆட அதிலேரத்த
வாரிவெள்ளம்கரைபுரண்டோட எதிர்த்தமன்னர்

மண்டைகள் மலைமலையாய்ப்போட பேயும்பூதமும்
மகிழ்ந்துகொண்டுதலைகள் பந்தாட
அண்டொணுதபெரும்படைகள்மென் மேலே
ஆடிக்காற்றில்விழுகும்சருகுகள் போலே
சண்டைவார்கணைகள்தொடுக்கிற தாலே
சரிந்துநிலைகுலைந்தொரு காலே
விண்டுவிண்டுபிண்டுபிண்டு விழவிழ
கண்டகண்டதுண்டம்துண்டம் ஆக்கிறேன்(ஒரு)

3\. ஆள்அடிமைலட்சுமணன்தொட்ட அம்புகள்பாய்ந்து
ஆனைமத்தகம்பிளந்துகொட்ட அதில்வந்தபேர்
வாள்எல்லாம்மீன்போல்ப்புகுந்துகிட்ட அந்தச்சேனையை
வாரிக்கொண்டுரத்தம் கடல்முட்ட
தோளும்தாளும்அறுந்துதுடி துடிக்கத்
துள்ளிதுள்ளிச்சிலகவந்தங்கள் நடிக்க
மூளைச்சேற்றில்விழுந்திடுப்புகள் வெடிக்க
முகங்கண்டலர்க்கெல்லாம்குறளிகள் படிக்க
வாளிஆடகானிஆட பலபல
கூளிஆடதூளிஆட அடிக்கிறேன்(ஒரு)

ஸ்ரீராமர்சக்கிரவர்த்தியைக்குறித்துப் புலம்பல்.

விருத்தம்.

இந்தவகைசொல்லதம்பீ உனக்குலோகம்
ஈரேழும்நேர்ஆமோ நமக்குப்பூமி
தந்திடவும்வணங்கிடவும் வந்தகன்கண்டாய்
தம்பிபரதனும்எனை விரோதிப்பானே
அந்தமதிவிடுவிடென்னப் படையைநீக்கி
அண்ணன்முன்னே பரதன்வந்துபணிந்தபோது
தந்தைஉளனேஇலனே என்றுன்கேட்டான்
தயங்கினன்ரகுராமன் மயங்கினனே, (28)

17-திபதை-கண்டாராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1\. மெய்யைநிலைநிறுத்திஉன் மெய்யைவிட்டுப்போனதென்ன
மெய்த்தவனே என்னைப் பெற்றவனே
கையிலேவளர்த்தஎன்னை இப்படிகண்கலக்கங்கள்
கண்டாயோ என்னை விண்டாயோ

2. வீட்டில்இருந்துமுகத்தை காட்டுவாய்என்றிருந்தேனே
வெறுத்தாயோ என்னை ஒறுத்தாயோ
காட்டிலேபோம்முன் ஆகருண் நாட்டிலேபோனதென்ன
காரியமோ இது வீரியமோ

3. தத்தளிக்கும்பரதற்குப் புத்திமதியோசனைகள்
சாற்றுவையே பயநீ மாற்றுவையே
எத்தனைகாரியத்துக்கும்என் கர்த்தன்இருக்கிறன்என்றே
எண்ணினேனே அவம் பண்ணினேனே

4. எண்ணும்உன்உயிர்இருக்க உயிரைமாத்திரம்
இறந்தாயோ என்னை துறந்தாயோ
கண்ணுக்குற்றம்கண்ணுக்குத் தெரியாதென்றுசொன்ன
கதையாச்சே நல்ல வதையாச்சே

5. இந்திரன்பழையைபோலே வந்துனதுமுன்னேமுறை
இட்டானே குறை பட்டானே
அந்தரத்திலேசென்றாலும் எந்தாய்இங்கேயிருக்க
ஆர்படுவார் தோர் ஆர்விடுவார்

6. என்இரண்டுகால்மிதித்த உன்னிடமார்பும்வயிறும்
இருதாளும் உன் இருதோளும்
வன்னிதின்னக்கண்டேன் என்னைப்போல்ஒருபிள்ளை
வாய்ச்சுதல்லோ பேய்ஆச்சுதல்லோ

7. தன்அறியதாறுவந்து தாய்வாழையைக்கெடுத்த
சதிதானே தலை விதிதானே
பிள்ளையென்றுநான்பிறந்து பெற்றவனைக்கொன்றான்என்று
பேர்எடுத்தேன் நல்ல சீர்எடுத்தேன்

8. கண்ணில்எண்ணெய்குத்திஎன்னைக் காத்துக்கொண்டிருந்துபட்
கட்டுமுன்னே பலன் கிட்டுமுன்னே [டம்
வெண்ணெய்திரண்டுவரச்சே தாழிஉடைந்தால்ப்போல்
விடுத்தாயே என்னைக் கெடுத்தாயே

9. நாலுபேர்பிள்ளையினும் என்மேல்உன்மனமெல்லாம்
நாட்டினையே பா ராட்டினையே
காலிலேதைத்ததுஉன் கண்ணிலேதைத்ததுபோல்
கார்த்தாயே இன்று தீர்த்தாயே

10. வெந்தனம்கடந்தன் ஊரினில்வந்தார்முகத்தில்
விழிப்பேனே ஆரை அழைப்பேனே
என்தன்முகம்திருத்தி உச்சிமோந்துதழுவி
எடுப்பார்ஆர் முத்தம் கொடுப்பார்ஆர்
11. மாமந்திரசாலையும் சிங்காதனமும்ஒளி
வாங்காதோ கண்டால் ஏங்காதோ
பூமண்டலாதிபர்கள் தாம்வந்துபணியும்அம்
புஜபதனே ஐயோ தசரதனே

ஸ்ரீராமனை வதிஷ்டர் தேற்றுதல்.

விருத்தம்.

அரசனைஎண்ணிஇவ்வா றழும்இராகவனைநோக்கி
வரமுனிவதிஷ்டன் அங்கே மலர்க்கையாள்கண்ணீர்மாற்றி
விரகினல்எவராலும் விதியினைவெல்வாருண்டோ
புரவலாகேளாய்என்று போற்றுவான்தேற்றுவானே. (29)

17-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ராமாநீயும்-இப்படிகிலேசிக்கில்-ஆமாஎன்சாமி

அநுபல்லவி.

பூமான்எனும்தசரதன்போ கையினாலே
புலம்பிப்புலம்பிக்கொண்டுகுழந்தைப்பிள்ளையைப்போல (ரா)

சரணங்கள்.

1. கனிந்துகண்ணீர் இறைத்தாவதுண் டோசாரம்
கையாள்எள்ளும்நீரும்இறைக்கவே னும்இந்நேரம்
நினைந்துபார்க்கில்இதுமகன்செய்யும் உபகாரம்
நீஅறியாதுண்டோஉனக்கேன்இந்த விசாரம் (ரா)

2. புண்ணியபாவம்இரண்டும்மெய்யென்று மனஸ்கரி
பூட்டும்வாளுள்அதில்போட்டு வைத்ததிரி
எண்ணும்இவ்விரண்டிலும்உயிர்விளக் கேசரி
இரண்டுபோனால்விளக்கிருக்குமோ அரிகரி (ரா)

3. பெறுதவன்முள்ளவர்க்கும்அடிக்கடி மேதினி
பிராணபயம்உண்டென்றுசொல்லுமேபெருந் தொனி

அறுபதாயிரம்ஆண்டு அரசிருந்தான் தனி
அதுவும்போதாதென்று அழல்ஆமோஅவற் கினி (ரா)

ஸ்ரீராமர்முன்னே பரதர் புலம்பல்.

விருத்தம்.

அலகிலாக்குறைநீக்கி வதிஷ்டன்தேற்ற
அறிந்துகங்காநதிமூழ்கித் தந்தைக்குள்ள
குலவிதிஎல்லாஞ்செய்தான் சீதைதானும்
குளிர்ந்தகங்காநதிமூழ்கித் தெளிந்தபோது
தலம்அதனை ஆளும்முடி தரிக்காய்தம்பீ
சடைமுடிஎன் தரித்தாய் என்றுரைக்கக்கண்ணீர்
பலபலெனஉதிர்ந்திடத்தன் மனதில்உள்ள
படிராமன்முன்பரதன் பகருவானே. (30)

12-திபதை-எதுகுலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. மன்னவன் தன்னையுங்கொன்று உன்னையும்இந்தப்படி
வைத்தாள்வயிற்றுக்குள்ளே அவம்
ஜென்மித்தநான்அல்லோ மாதவஞ்செய்யவேணும்
தேவாஉனக்கேன்இந்த மாதவம்

2. உறவுபோலேஇருந்து குளவிபோலேகொட்டி
உன்னையும்போகச்சொன்னாளே படுபாவி
மறுபடியும்வந்து சந்தோஷஞ்சொன்னாளே
வைத்திருக்கவேணுமோ என் ஆவி

3. உடன்ஆம்துணைபிரிக்க தந்தைஉயிர்மரித்த
ஊருஞ்சிரிக்கவரம் கொண்டேனே
இடறினகாலிலே இடறும்என்பதெல்லாம்
என் இடத்திலேதானே கண்டேனே

4. அருந்துணையேஎன தையாவேஎன
தரசேநீபர தேசியோ
பிரிந்தென்னைப்போஎன்றாய் பழிகாரனோநான்
பிள்ளைபிறந்தநேர் வாசியோ

5. உலகம்எல்லாத்தையும் நீஆளவேணும்பின்
ஒருவர்ஆண்டுகுறை வாங்குமோ
மலைதாங்கும்பாரத்தை மலையேதாங்கவேணும்
மண்ணாங்கட்டி என்ன தாங்குமோ

6. ஆனைமேல்இட்டபாரம் பூனைமேல்இட்டால்போலே
அரசாளுவதென்ன கோலமோ
கானகம்நீஇருக்க நான்போயி அரசிருக்கல்
கதையோஇதுகவி காலமோ

7. தன்இனந்தன்னைக்காக்கும் வேலிபயிரைக்காக்கும்
தப்பிதம்இல்லைஇந்தப் படிதானே
உன்இனந்தன்னைநீயே வந்துகாத்தருள்என்னால்
ஒன்றும்ஆகாதுசொன்னேன் அடியேனே

8. தேவேந்திரனுக்கு மகுடந்தரித்துவைத்த
தெசரதமகாராஜன் பூமியே
நீவேறெண்ணல்ஆமோ நீயேவரவேணும்
நீஆளவேணும்என் சாமியே

ஸ்ரீராமர் பரதருக்குப்புத்திசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

பரதன்இவ்வாறுகூறப் பரிந்துஸ்ரீராமன் தாயார்
விரதம்ஏன்விட்டாய்இந்த விரதம்ஏன்கொண்டாய்நான்போய்த்
தாமுடன்பதினால்ஆண்டும் தவஞ்செயவேணும்நீபோய்த்
திரமுடன்புவிஆள்என்று தெரிவிப்பான்விரிவிப்பானே.

18-தரு-சுருட்டிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இன்னஞ்சிறுபிள்ளைபோலேஎன்னை அழைக்கிறாய்என்னை
என்னசொல்வேன்பரதாஎன் கண்ணின் மணியே

அநுபல்லவி.

அன்னைதந்தபணிவிடையே தர்மம்என்றுமதித்தேன்
அப்படிநீமதிக்காமல் இப்படிவந்ததில்தானே (இன்)

சரணங்கள்.

1. வாய்த்தமழைவிட்டும்தூவானம்விட்டதில்லைராமன்
வனத்தில்வந்தபின்னும்என்னசொல்லையா
நேத்தியாய்ப்பதினாலுவருஷமட்டும்சொன்னபடி
நில்லென்றால்நில்லாமலென்னதொல்லையா
ஏர்த்ததகப்பன்சொன்னவார்த்தைகொண்டுபுவியாள
இசைந்தேனே அந்தநாள் அறிந்தாய் அல்லையா
மூத்தவனும்ஒருவிதத்தில்தகப்பனுமேசொன்ன
மொழிகொண்டுபுவியாளொணாதோவல்லமைஇல்லையா (இ)

2. மத்தர்ப்போல்ப்பொய்யுரைத்துத்தகப்பன்வீணைகட்டிகொள்ள
மகன் இருந்துபட்டங்கட்டிக்கொள்ளலாமோ
சத்தியமாய்வேதமெல்லாம்கண்கண்டதெய்வமென்னும்
தாய்தகப்பன்உரைகடந்துதுள்ளலாமோ
பத்தியாத்தவம்எனக்கும்புவிஉனக்கும்பிரித்திருக்கப்
பங்கல்லாய்பங்கைவிழுந்துஅள்ளல்ஆமோ
பித்தன் அல்லடா தம்பிநீசமர்த்தன்என்றிருந்தேனே
பேயாகிலும்பெற்றதால்வார்த்தைதள்ளலாமோ (இன்)

3. முன்னாகநான்கொண்டுபின்னாக அரசுனக்கு
முறையாலேதந்தேனென்னுரைபொய்யாமல்
உன்னாலும்என்னாலும்சொன்னபடிநடக்குமென்று
உசரப்போனதசரதற்குவசைவையாமல்
சின்னபின்னங்களாய்ப்பட்டணமும்பரிசனமும்
சேற்றில்நட்டகம்பம்போலேதொய்யாமல்
என் ஆணை தம்பிநீ உன்நாட்டைஆளடா
எப்படிநான்சொன்னாலும் அப்படிநீசெய்யாமல் (இன்)

பாதுகைக்குப்பரதர் பட்டாபிஷேகஞ்செய்தல்.

விருத்தம்.

பதிஎனும்ராகவன் இவ்வாறுரைக்கக்கேட்டான்
பரதனும்சம்மதிகொண்டான்பதினால்ஆண்டாம்
அதில்வராவிடில்முடிவேன்என்றுகொண்டான்
அண்ணன்மிதியடிகொண்டான் அனுப்பிக்கொண்டான்
துதிஅயோத்தியில்புகுந்தான்நந்திக்கிராமம்
துன்னினான்சுமந்திரன் அதிகாரம்செய்ய
மிதியடிக்குமுடிதரித்தான்தெற்கேநோக்கி
விழிக்கின்றான் தன்பழியைகழிக்கின்றானே.

அயோத்தியாகாண்டம்

முற்றிற்று.

விருத்தம்-ஙஉ.

திபதைகள்-கஉ-தருக்கள்-கஅ-ஆக-ஙo.

பாயிரம்-க-க்கும்-காண்டங்கள்-உ-க்கும்-கூடிய

கொச்சகம்-க-வெண்பா-உ-வசனம்-க-விருத்தம்-சாஉ-ஆக-சாசா,

தோண்டயம்-க-திபதை-கரு-தருக்கள்-சங-ஆக-ருகூ.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மூன்றாவது,

ஆரணியகாண்டம்.

ஸ்ரீராமர் அத்திரியைக்கண்டு தண்டகம்சேர்தல்.

விருத்தம்.

துதிபெறுதம்பியர்கள் மந்திரிமார்கள்
தொல்முனிவர்புரசனங்கள் குகன்போனாலும்
பதிவுறுநம்இருப்பிடத்தைக் கண்டுகொண்டார்
பரிவினால்வந்துதினம் சூழ்வாரென்று
சதியெனும்சானகிபின்னும் தம்பிமுன்னும்
தான்வரச்சித்திரக்கூட மலைக்கப்பாலே
உதையரவிமுன்பனிபோல் முனிவர்துன்பம்
ஒழிக்கின்றான்ஸ்ரீராமர் வழிக்கொண்டானே.

1-திபதை-தோடிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. வழிகொண்டுராகவன்விண்டான் அந்த
வழியில்அத்திரிமுனியைக்கண்டான் முனி
பொழியும்ஆசீர்வாதமுங்கொண்டான் தந்த
பூங்கனிகிழங்கமுதுண்டான்

2. அழுக்கில்லாதசொர்னச்சாயை ஆன
ஆடையணிகள்வெகுவாயே அன்பு
செழிக்கும்சீதைக்கொருதாயைப்போலே
செய்தானேமுன் அனிசூயை

3. அதுகொண்டம்முனிவன்அவ்வன்னை இடத்
தனுமதிகொண்டவர்முன்னே நல்ல
முதுதண்டகாரணியம்தன்னைக் கண்டு
மூவருஞ்சென்றாரேபின்னே

விராதன் வதையும் துதியும்.

விருத்தம்.

பேய்கலந்தவிராதன் அந்தவனத்தேவந்தான்
பூவைசானகியைஎடுத்துக்கொண்டான்ராமன்
மேய்கலந்ததம்பியும்தானும்போர்செய்தான்
விட்டிலன்என்றவர்களையும்எடுத்துக்கொண்டான்

மைகலந்ததோளே இருவோரும்வெட்டி
மாய்த்திட்டார்தம்படலால் அரக்கன் அங்கே
கைகலந்ததிவ்யதேகத்தைப்பெற்றுன்
கதிசொல்வான்ஞானமுள்ளதுதிசொல்வானே. (2)

1-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அறிவார்ஆர்உன்னை அறிவார்ஆர்

அநுபல்லவி.

அறிவார்ஆர்மானிடம்போலே குறியாவேஷம்கொண்டதாலே
சிறியேன்செய்தபிழைதன்னைக் குறியாதேராகவாஉன்னை (அறி)

சரணங்கள்.

1. எடுப்பானும்எவர்க்கும்இன்பம் கொடுப்பானுங்குட்சியினிலே
விடுப்பானும்ஆலிலைமேலே படுப்பானும்நீஆசுவேபா
ராட்டுவாய் கதியைக் காட்டுவாய் உலகைச்
சாட்டியில்லாப்பம்பரம்போல்ஆட்டுவாய்உன்மகிமையை

2. தாய்அறியும்பிள்ளைதன்னைத் தாயையும்பிள்ளைஅறியும்
நீஅறியுப்உயிர்உன்னை ஆரறியாதென்னஇந்திர
சாலமோ இதென்ன கோலமோ உனது
காலாலேமுடிந்தணைக்கையாலே அவிழ்க்கப்போமோ (எ)

3. அரவம்ஆகிமேல்உகந்தாய் ஒருகொம்பினுலேசுமந்தாய்
சரணம்அதினுல்அளந்தாய் பெருநிலமங்கைமேல்வைத்த
தாகமோ இளையால் மோகமோ உன்மார்பில்
ஏகமாய்இருக்கின்றவள் வேகமேசெய்யாளோஉன்னை (எ)

4. உள்ளசராசரம்எல்லாம் வள்ளலேஉன்நாபிமலர்ப்
பொன்னவில்வந்துஒருவர் பிள்ளைஎனநீவந்தது
ஞாயமோ இதென்ன மாயமோ சேற்றிலே
மேயும்பிள்ளைபூச்சிபோலே தோயவும்தோயாதவுன்னை (எ)

5. வேதத்தின்மேலேவேதாந்த நாதத்தின்மேலேஞானிகள்
போதத்தின்மேலேவிளங்கும்பாதத்தைஎன்மேல்வைத்தாய்
யோக்கியனே அடியேன் சிலாக்கியனே சுருதிசொல்
வாக்கியனேசுவாமிஎனது பாக்யமேபாக்யம்உன்தன்னை ()

6. பாகண்டுசொல்லாளை இந்தநாய்கண்டதென்றுகொள்ளாதே
தாய்கண்டுபொறுக்காததை ஊரோகண்டுபொறுக்கும்மலர்
தாமனே பன்னிரு நாமனே எவர்க்கும் [த்
வாமனேஎனும் சீதாபிராமனே உன்பெருமையை (அறி)

தண்டகவனத்துரிஷிகள் ஸ்ரீராமரோடுமுறையிடல்.

விருத்தம்.

துதிவிராதன்வணங்கி உயரப்போனன்
சுவாமிசரபங்கன் ஆசிரமத்தில்போனன்
அதில்எதிர்கண்டிந்திரனும் போனன்ராமன்
அருள்முனிதம்பதியோ டனலில்ப்போனன்
கதிதருதண்டகவனத்து முனிவர்தம்மைக்
கண்டுகனிஅமுதையன் உண்டிருந்தான்
சதிசெயும்ராட்சதராலே கொஞ்சச்சீவன்
தரிக்கின்ருர் அவர்கள்கையை விரிக்கின்ருரே.

2-திபதை-புன்னுகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. ராமபத்திரராமச்சந்திரா ராமா ஆசீர்வாதம்
பூமியைச்சுமைகழிக்கும்தர்ம புத்திரா ஆசீர்வாதம்
2. அரக்கர்கையால் நெருக்கியிட ஆலக்கரும்பெனத்தானே
நெருக்கிடைஆய்வருந்தும்எம்மை நிலைநிறுத்தாய்எங்கோனே
3. விழல்ஆனராட்சதநெருப்பால் வெதும்புகிருேம்ஒருக்காலே
மழைமுகம்கண்டிடும்பயிர்போல் [மகிழ்ந்தோம்நீவாலாலே
4. புரைசேரும்ராட்சதரால்ப் பூனைகளாய்ப்போனேமே
அரசேஉன்வரவுகண்டோம் ஆனைகள்போல்ஆனேமே
5. வள்ளல்தசரதன்மகனே மனக்கவலைதீராயோ
என்அளவுன்கிருபைக்கண்ணல் எங்கள்முகம்பாராயோ
6. பஞ்சுபறந்தாலும்அய்யா படியும்அல்லோஒருதேசம்
நெஞ்சுபறந்திடும்அதற்கு நிலைகாணேம்லவலேசம்
7. உத்தமனேஅரக்கரைவே ரொடுப்பிடுங்கிஎறிவாயே
இத்தனைபேர்செயும்தவங்கள் எல்லாம்நீபெறுவாயே

8. புலிக்கூட்டம்திரிகாட்டில் புகுந்திடுமானெனநாமே
கலிக்கிராட்சதர்திரியும் காட்டில்இருக்கின்றோமே

9. இயற்கைகுலேந்தரக்கர்களால் இறந்துவிட்டோம்பேர்நாமம்
வயிற்றினில்வாள்கட்டிக்கொண்டுமறந்துவிட்டோம்சேபஓமம்

10. உங்காரம்செயில்அரக்கர் உலகில்என்னபடுவாரோ
இங்கேநீஇருக்கில்அவர் எட்டியும்பார்த்திடுவாரோ

ஸ்ரீராமர் தண்டகவனரிஷிகளுக்கு அபயம்ஈதல்.

விருத்தம்.

தருக்களும்மலேயுஞ்சூழ்ந்த தண்டகவனத்தோரிந்த
வருத்தம்ஆம்மொழியைக்கேட்டான் வணங்கியேராமன்நீங்கள்
செருக்கியேதவங்கள்செய்வீர் தேவர்க்கேவல்ஆளா
இருக்கிறேன்அரக்கர்துன்பம் இனிவிடும்எனச்சொல்வானே. (4)

2-தரு-கலியாணிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அஞ்சாதிருங்கள்சந்நியாசிகளே தண்டகாரண்யவாசிகளே

அநுபல்லவி.

அஞ்சாதிருங்கள்உங்கள்ஆசீர்வாதம்துணே
அப்புறம்ராட்சதர்க்குண்டெண்கையிலக்கணே
செஞ்சாமாருதம்போலேநொடிக்கிறேன்
பஞ்சாகப்பறந்தோடஅடிக்கிறேன் (அஞ்)

சரணங்கள்.

1. கண்டோரைக்கொல்லுவேன் கொல்லாமல்விட்டால்
காகுத்தன்என்றுநீர்சொல்லாமல்
மண்டிஎதிரத்துமுன்நில்லாமல் காலில்
வந்துவணங்கினுர் அல்லாமல்
எண்டிசைமேல்அவராலேஆனமட்டும்
ராட்சதசேனேகள்வந்துபோராடட்டும்
அண்டபகிரண்டம்ஆபிரத்தெட்டும்
அப்புறப்போனலும்என்கண்ணேயோஎட்டும் (அஞ்)

2. அந்தணராலேபசுவாலே தங்கள்
ஆவிகொடுத்தவர்விண்மேலே
முந்தியதேவர்க்கும்அப்பாலே சொல்லு
மூர்த்திகள் ஆவார் அதனுலே
இந்திரன் ஆனதேவன் வந்து தடுக்கிறேன்
என்றாலும்ராட்சதர்போரில் அடுக்கிறேன்
சுந்தரகோதண்டவாளிவிடுக்கிறேன்
சூரியனைக்கண்டபனிபோல்ஒடிக்கிறேன் (அஞ்)

3 மங்கியேதாயார்நிலம்கிற மூடி
மன்னன் உயிரும் தடுமாற
எங்கள் பரதனும்வேசாற நான்
ஏன் வந்தேன் என் சென்பம்ஈடேற
உங்கள் பணிவிடைநானேபொருக்கிறேன்
உக்கிரகோதண்டத்தில்நாணிஇறுக்கிறேன்
எங்கெங்கும்என் கையாலேநொறுக்கிறேன்
ராட்சதபூண்டெல்லாம்வேரோடறுக்கிறேன் (அஞ்)

ஸ்ரீராமர் பஞ்சவடியைக்காணுதல்.

விருத்தம்.

அருள்முனிவர்க்கிந்தவகைதேற்றித்தண்டா
காரணியந்தனிற்பத்துவருஷம்நீக்கி
வரும்வழியில்வதிஷ்டமுனி தவமும்கொண்டு
வந்தகஸ்தியமுனிவரனைவணங்கி அன்னுன்
தருசிலையும்புரமெரித்தகணையும்கூடும்
சங்கையிலாதேதரித்ததுங்கராமன்
பரிவுள தம்பியும்ஜானகிதானும்சொல்லும்
படிகொண்டான்பிறகுபஞ்சவடிகண்டானே. (5)

ஸ்ரீராமர் சடாயுவைக்கண்டுபஞ்சவடி தங்கல்.

விருத்தம்.

அகஸ்தியமுனியையனுப்பிக்கொண்டந்தவழியில்ச்சடாயுஎனும்
தகப்பனுரைகொண்டவன்காட்டத்தருநீர்க்கோதாவிரித்தாண்டி

சகிக்கும்இளையோன்செய்தபர்ன்னகச்சாலைதனிலே சனகியுடன்
மிகுத்தோர்பஞ்சவடியிலுள்ளோர்விருந்தாய்ராமன்இருந்தானே.

3-தரு-அடாணாராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இருந்தானேராமச்சந்திரன் பஞ்சவடியில்
இருந்தானேராமச்சந்திரன்

அநுபல்லவி.

இருந்தானேராமச்சந்திரன் ரிஷிகளைக்காக்கும்தந்திரன்
வருந்தராட்சதர்கூடி வரும்வழிதன்னைநாடி (இ)

சரணங்கள்

நிருதர்கள்பசிபார்த்து நிரைநிரையாய்க்கைகோர்த்து
வரும்விகாதத்தைத்தீர்த்து மாமுனிவோரைக்கார்த்து (இ)

அலைந்தமுனிவர்சோகம் ஆகுலம்எல்லாம்போக
இலங்கையில்அனுபோக ராட்சதர்க்கெமன்ஆக (இ)

பலத்தராட்சதர்ஆட்ட பாட்டங்கள்எல்லாம்மாட்ட
சலித்தபேர்துன்பம்ஓட்ட தர்மத்தைநிலைநாட்ட (இ)

சூர்ப்பனகை ஸ்ரீராமரைக்கண்டு மோகித்தல்.

விருத்தம்.

இருந்தராகவன்பூமேனிஎழில் எல்லாம்நோக்கிஆசை
புரிந்தசூர்ப்பநகைலங்காபுரி இராவணற்குத்தங்கை
அருந்தும்மோகத்தால்ஐயன் அடிமுடிஅளவும்கண்டு
தெரிந்துள்ளேஎண்ணிநெஞ்சம் திருகுவாள்உருகுவாளே. ()

3-திபதை-நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

1. தேவனோமனிதன்தானோ யாவனோயெள்வனம்உள்ள
சித்தனோ இவன் கர்த்தனோ பிரமன்
பாவனையால்கண்டபெண்கள் ஆவியைக்கொள்ளைகொள்என்று
படைத்தானோ என்னை உடைத்தானோ

2. எட்டாணைக்கையும் இவன்கைமட்டாமோசொரசொரென்ன
இருக்குமே உள்ளே சுருக்குமே முன்னே
பட்டமன்மதன்தவம்செய் திட்டிந்தஉருவாய்ப்புறப்
பட்டானோ தவசு தொட்டானோ

3. ஈசனுக்குமுக்கண்இந்திர ராசனுக்கோஆயிரம்கண்
எண்ஆச்சே இவர்கிருகண்ஆச்சே இவனைப்
பேசினால்என்சாமிஇவன் கேசவன்தானோநான்ஒன்றும்
பிறியேனே ஆரோ அறியேனே

4. புந்திபவளத்தைஇவன் செங்கனிவாய்க்கொப்புசொல்லப்
போகுமோ நிகர்ஆகுமோ ஐயோ
அந்தவார்த்தையைத்துப்பென்றநிந்தையால்பவளம்துப்பென்
றாச்சுதே உவமை போச்சுதே

5. முடிவைத்தகுழல்ச்சடையாமுடியாவிட்டால்பெண்கள்எல்லா
முடியாரேமானம் மடியாரோஇவன் [ம்
அடிவைத்தபூமிப்பெண்மேனிபுளகித்தால்போல்அல்லோபு
அரும்பினாள் மெத்தவிரும்பினாள் [ல்லே

6. மரவுரிசேர்இடைபீதாம் பரமதைச்சேராததென்ன
மாயமோஇது ஞாயமோசந்
திரன்இவன்முகம்என்றாலும் வரவரஅதுக்கும்கலை
தேயுமே களங்கம் தோயுமே

7. நவம்செய்த்தாமரைப்பெண்ணும் செபம்செய்கிறாள்இவள்மா
நாடவோ வந்து கூடவோ [ர்பில்
தவம்செய்யவந்தானோநான்முகன் தவஞ்செய்ததற்காகக்காட்
தந்தானோ தேடி வந்தானோ [சி

8. ஏனும்இவன்இலக்கணம் எல்லாம்செய்த அயனேமோசம்
இட்டானோமதி கெட்டானோ இவன்
காலில்தூளுக்கொவ்வாஇந்திரன் மேல்உலகைஆள்வதென்ன
கர்மமோ அது தர்மமோ

9. எடுத்திவன்சுந்தரத்துக்காம் அடுக்கானபூஷணம்பூண
திருப்பான்என் அருவருப்பான் ஏன்சும்மா
விடுத்தவன்அல்லவோ பொன்னின்குடத்துக்குப்பொட்டிட்டு
வேணுமோ அதிகம் காணுமோ [ப்பார்க்க

10. தப்பிலாஇவனைச்சேர இப்படிபிர்ம்மாஎனக்குத்
தந்தானோ இவனும்வந்தானோ ஒகோ
எப்படிஆனாலும்இவன் பொற்புயம்தன்னைச்சேராமல்
இருப்பேனோ ஆவி தரிப்பேனோ

11. இந்தவிதம்எண்ணிமலர்ச் செந்திருப்போல்மாயவேஷம்
இட்டாளேநாணம் விட்டாளே நல்ல
பைங்தொடிஆய்ச்சூர்ப்பநகை வந்துராமச்சந்திரன்முன்னே
படர்ந்தாளே கிட்ட நடந்தாளே

ஸ்ரீராமர்பக்கல் சூர்ப்பநகை வருதல்.

விருத்தம்.

அட்டிசொல்லாதன்னைஉரை கொண்டராமன்
ஆணைவருகிறவழியைப்பார்க்கும்சிங்கக்
குட்டியைப்போல்அரக்கர்வரும் வழியைப்பார்த்து
கொண்டிருந்தான்அவன் இருந்தசாலைமுன்னே
கட்டுஇடும்பிணிஉள்ளே அடங்கிநாச
காலம்வரவெளிவந்தால்ப் போலேபொல்லா
மட்டிஇராவணன்குடியை நாசம்செய்யும்
வகைவந்தால்எனச்சூர்ப்ப நகைவந்தாளே. (8)

4-தரு-பியாகடைராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

வந்தாளே சூர்ப்பநகை வந்தாளே

அநுபல்லவி.

வந்தாளேமன்மதசததகோடிவடிவுளராமன்மேல்மையல்மிகநாடி
பந்துமுலையைமூடி பஞ்சவடியைத்தேடி
பாவம்செய்யும்கிர்மூடி ராவணன்குடிகேடி (வந்)

சரணங்கள்.

ராவணன்குபேரனுக்குத் தங்கைபகை-இல்லாத
நன்மைத்துனர்கொண்டுவந்த நங்கை
தேவரீருக்கிவள்பெண்ட நீலி
சீதைக்குத்தெரியுமோராட்சத சோலி
ஏவலுக்கெளியவன்நான் அநுகூலி
என்றுசொல்லிஅரக்கர் குடைகாலி (வந்தா)

மானிடப்பெண்கொண்டீர்என் கண்டோ-என்னுடன்
மருவிதாழ்ந்தால்உமக்குப்பயம் உண்டோ
ஆனாலும்என்னபாவிகருப்பு வில்லி
ஐங்கணைபிளக்குதேஎன் உடல் கெல்லி

சேனைலீலைசெய்வேன்காம வல்லி
திரட்டுப்பால்குமட்டுதோஉமக்கென்றுசொல்லி (வந்தா)

எதிரிலேவந்ததேஉமது யோகம்-நாம்
இருவோரும்இசைந்ததோகாந்தர்வவிவாகம்
சதிசெய்தேன்எமக்கும்உமக்கும்யேக ராசி
சம்மதிஆனதேநல்லமுகூர்த்த வாசி
கதகதென்றெரியுதேகாமாக்கினி வீசி
கட்டிக்கொள்ளும்என்றுதில்லுமுல்லும் பேசி(வந்தா)

ஸ்ரீராமருக்கும் சூர்ப்பநகைக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்.

வந்தசூர்ப்பநகைதன்னை மதித்தராகவனும்நோக்கி
அந்தமானுடவர்பெண்ணோ அரம்பையோஅறிவோம்என்றும்
தொந்தமாதவத்தோர்க்கானசொல் அறிந்துரைப்பாள்என்றும்
தந்தைவார்த்தைக்குவார்த்தை சரிசரிஎதிர்சொல்வாளே. (9)

4-திபதை-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. செம்பவளவல்லிபோல எங்கேவந்தாய்வந்த
சேதியென்னசொல்வாய் பெண்பாவாய்
கும்பிடப்போனதெய்வம் எதிர்வந்ததென்றுசை
கொண்டுகாணவந்தேன் என்கோவே

2. ஆசைவில்லின்மேலோ மரவுரிமேலோதின்னும்
அருங்கனிமேலோசொல் பெண்பாவாய்
ஆசைவில்லின்மேல்இல்லை மரவுரிமேல்இல்லைஉன்
அதரக்கனிமேல்உண்டு என்கோவே

3. அதரக்கனிகொடுக்கத் தவசிகட்கடுக்குமோ
அடுக்காதவார்த்தைசொன்னாய் பெண்பாவாய்
அதரக்கனிவதிஷ்டர் அருந்ததிக்கீயலையோ
அவர்தவசிஅல்லவோ என்கோவே

4 தவசிஅதுசெய்தாலும் பிர்ம்மகுலம்உன்குலம்
க்ஷத்திரியகுலம்என்குலம் பெண்பாவாய்

இவைஅவைஎன்பதென்ன காமுகருக்குக்கண்ட
இடத்தில்என்பதுபொய்யோ என்கோவே

5. உன்வீட்டில்அண்ணன்ஆன ராவணன்அறியாமல்
உன்னைப்பிடிக்கல்ஆமோ பெண்பாவாய்
என்வீட்டில்அண்ணனும்நான் உண்ணவள்ஆனபின்பு
இசைவதற்கையம்இல்லை என்கோவே

6. தன்வீட்டுவிளக்கென்று முத்தமிடுவார்உண்டோ
தகுதிஅல்லவேஅது பெண்பாவாய்
என்வீட்டுக்காரன்ஆனால் அரக்கர்உறவுமுண்டாம்
இந்திரப்பட்டமும்ஈவேன் என்கோவே

7. அரக்கர்உறவும்பெற்றேன் உன்போகமும்பெற்றேன்
அருந்தவம்பலித்ததே பெண்பாவாய்
பெருக்கம்என்னசொல்ல என்சுகம்பெற்றபின்பு
பெறும்பாக்கியம்வேறுஉண்டோ என்கோவே

8. தவசிகளுக்கிதெல்லாம் எதுக்குக்காட்டினில்
தவசேபெரும்பாக்கியம் பெண்பாவாய்
தவசிதவசிஎன்று மெள்ளமெள்ளச்சொல்லி
தள்ளிவிட்டிடல்ஆமோ என்கோவே

9. தனிஆகஉன்னைநான் கைபிடித்தால்உந்தன்
சாதியார்என்செய்வாரோ பெண்பாவாய்
தனியாய்முருகன்வள்ளி கைபிடித்தானேஅந்த
சாதியார்என்னசெய்தார் என்கோவே

10. அநியாயகாரியத்தைப் பயமில்லாமல்செய்தால்
ஆர்க்குஞ்சம்மதியாமோ பெண்பாவாய்
இனிஒருவரும்ஒத்தால் ஒருவர்க்கும்பயமில்லை
எவர்க்குஞ்சம்மதியாமே என்கோவே

11. ஆனால்மனுஷகணம் ராட்சதகணத்தோடே
ஆடுமோ கூடுமோ பெண்பாவாய்
நான்ஆனால்எப்போதும் தேவருக்கேவல்செய்வேன்
ராட்சதசங்கையில்லை என்கோவே

12. சங்கைஏன்என்றாய்க் குபேரனும்உனக்கொரு
தமையன்என்றாய்அல்லோ பெண்பாவாய்

தங்கைஆனாலும்என் தமையன்ஆனாலுமென்ன
சந்தேகம்உனக்கென்ன என்கோவே

13. அங்கவன்பகைவந்தால் சங்கரன்பகைவரும்
எங்கும்பகைஆகுவே பெண்பாவாய்
திங்கள்சூடியும்மாலும் நான்முகனும்நீயென்றன்
திருஷ்டிக்கிகாணுகின்ற தென்கோவே

14. திருஷ்டிக்குக்கண்டாலும் ஒருத்திஇருக்கவேறே
தேவைஎன்னசொல்வாய் பெண்பாவாய்
மட்டுச்சொல்லுகிறாயோ பெருமரம்சுற்றிய
வள்ளிவிடுவதுண்டோ என்கோவே

15. விட்டிடுமோஎன்றாய் விளையாட்டுப்பூசல்இது
விளைப்பூசல்ஆகுமோ பெண்பாவாய்
தட்டுதலைசொல்லி என்னைப்பயம்உறுத்தி
தடுத்துவிட்டிடல்ஆமோ என்கோவே

16. ஒட்டாரம்கட்டாதே இளையோன்அறியாமுன்னே
ஓடிப்பிழைத்துப்போவாய் பெண்பாவாய்
அட்டாதுட்டிகள்பேசி அகற்றுகிறாயோநல்ல
தாகட்டும்பார்க்கிறேன் என்கோவே

சூர்ப்பநகை தன்உறவை நினைந்து புலம்பல்.

விருத்தம்.

வாதாடும்சூர்ப்பனகைதன்னைநோக்கி
மணிவண்ணன்எனக்கிந்த மனையாள்சீதை
போதாதோஓர்உறையில் இரண்டுவாளோ
புறங்காக்கும்தம்பிக்கு மனையாள்இல்லை
நீதானேபோஎனவே சீதைமேலே
நேர்வாளைலட்சுமணன் கூர்வாளேந்தி
காதோடுமூக்கரிந்த பின்னும்பல்லுக்
கருகுவான் உறவைநினைந் துருகுவாளே.

5-திபதை-கண்டாராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

அருமைப்பிறப்பே அண்ணேன் ராவணனே-என்னை
அருமைத்தங்கச்சிஎன்ற ராவணனே-உன்தன்

கருவிழிபோலேகாத்த ராவணனே-எந்தன்
கண்ராவிஎன்னசொல்வேன் ராவணனே

2. சிங்கம்இருக்கக்குட்டிவசம் ஆமோ-உந்தன்
செல்வத்தங்கையைஒருவர் தொடப்போமோ-என்னை
அங்கப்படுத்துமனிதன் செய்வானோ-செய்தும்
அஞ்சாநெஞ்சுபடைத்தும் உய்வானோ

3. ஊர்க்குருவிஉயரப் பறந்தாலும்-அது
உசந்தகருடன்ஆமோ ஒருகாலும்-இந்த
பார்க்குள்ளேமனிதர் மிருந்தாலும்-உந்தன்
பாதத்தூளுக்கொப்பாரோ எக்காலும்

4. எட்டுத்திக்கும்உன்பேரைப் பழித்தானே-மனிதன்
என்னையுங்கொண்டையை பிடித்திழுத்தானே-அய்யோ
கிட்டிச்செவியரிந்து முனைந்தானே-உன்னைக்
கிள்ளுக்கீரைஆகவே நினைந்தானே

5. துணைகும்பகர்ணாஇங்கே மேவாயோ-என்றும்
தூக்கம்பேய்பிடித்தநீ ஆவாயோ-அடா
பிணமேகராதூஷணா வாரீரோ-நான்
பெண்பிறந்துபட்டதைநீர் பாரீரோ

6. அத்தைமருமகன்என்ப திதுதானோ-பிரம்ம
அஸ்திரம்விட்டால்மனிதன் அழியானோ-இந்திர
சித்தேஎன்போலஉந்தன் முளைபோச்சோ-தேவேந்
திரனைச்செயித்ததெல்லாம் விழல்ஆச்சோ

7. குட்டிமனிதன்என்னை வதைத்தானே-எந்தன்
குலைகடங்கிடவேபோட் டுதைத்தானே-மெள்ள
எட்டிப்பார்த்திவன்அண்ணன் பிரிந்தானே-இவனை
ஏவிவிட்டறியான்போல் இருந்தானே

8. இந்திரசந்திராதியர்கள் பணிகேழ்க்க-உலகில்
எந்தெந்தவீரர்களும் முடிதாழ்க்க-வந்து
பந்தியிருக்கும்உங்கள் சபைநேரே-மூக்குப்
பறிபோய்நான்வருவேனோ துரைமாரே

சூர்ப்பநகை ஸ்ரீராமருக்குமீளவும் இதவுரைத்தல்.

விருத்தம்.

பேய்வடிவாம்அரக்கிஇந்தப்படி அழுதாள்ராமன்இடம்
பின்னும்வந்தாள்
தேவரீஅறியாதோ இளையவன்இப்படிசெய்தான் ;
செய்தான்என்ன
கோவம்உள்ளஇடத்தில்அல்லோ சந்தோஷம்உண்டு
என்னைக்கூட்டிக்கொண்டால்
ஆவதுமெத்தவும்உண்டு கேள்என்பாள்மருவிஎன்னை
ஆள்என்பாளே. (11)

5-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

என்உருவினில்கொஞ்சம்கொய்தீர் எனக்கென்னதாழ்ச்சிநீர்செய்தீ

அநுபல்லவி.

அன்னியன்ஆகஎன்னைப்பிரிய விடாமல்-என்
அழகுகண்டொருவர்கண்ணேறு படாமல் (என்)

சரணங்கள்.

1. நடுப்படையில்ப்போனாலும் வடுப்படாமல்உம்மை
நானேசுமந்துகொண் டெட்டவோ-ஆகும்
திடுக்கிடவேஉம்மை எதிர்த்தபேர்தலைகளை
திருகிமலையாக் கொட்டவோ-நல்ல
குடித்தனத்துக்கிவன் ஆகும்ஆகாதென்று
குறிப்பதின்னம்மூட்ட மூட்டவோ-கேட்டால்
இடுப்புசீதைக்குக்கொஞ்சம மூக்கிவளுக்குக்கொஞ்சம்
என்றெவர்க்கும்சரிக் கட்டவோ-எண்ணி(என்)

2. குற்றம்போலேசெய்து குணம்செய்தீர்என்னைக்கொட்டி
கொள்ளுங்காமப்பேயைக் கொல்லவோ-நல்ல
பத்தினிஆகநின் றிராமல்க்காய்கனிகளைப்
பறித்துக்கொண்டுவரச் சொல்லவோ-உமது
அஸ்தம்பட்டபோதே சொந்தம்ஆனேன்இனி
அரக்கரைமேவொரொடும் கெல்லவோ-நல்ல

புத்திபண்ணிவைத்துக் கொண்டீர்பொங்கியும்பால்
புறம்போகல்ஆகாதென் றல்லவோ-சாமி (எ)

3. பதிக்குப்போகும்போதுசீதைக்குமேலான
பருவப்பெண் என்முன்னே நிற்கலாம்-எம்
கதிக்குப்பழுதுகண்டால்அடங்காதவளைநாம்
கண்டித்தோம்என்றுஒப் பிக்கல்ஆம்-நல்ல
துதிக்கென்னகாண்முட்ட நனைந்தார்க்கீரம்இல்லை
எனக்கும்அப்படியேமெய்ப் பிக்கல்-ஆம்சாமி
அதுக்கல்லஎன்றாலும் அரக்கர்மாயைகள்அறிந்
தவள்எனவேகிட்ட வைக்கல்ஆம்-என்றே (எ)

சூர்ப்பநகை கரனோடே முறையிடல்.

விருத்தம்.

பண்ணியசூர்ப்பநகை இந்தப்படிக்கேசொன்னாள்
பாராமல்ஸ்ரீராமன் துரத்எவிட்டான்
அங்கிலேயேமூக்கறைச்சி மூளிஆகி
அரக்கிசென்றே அண்ணனுக்காப்பாடுபட்டேன்
பின்னைஒன்றால்ப்பட்டதில்லை உங்களோடே
பெண்பிறந்துபட்டபிழைஇதுதான்என்று
மின்னிலைவேல்க்காரன்காலில் மரம்போல்காய்ந்து
விழுந்திட்டாள்அவன்கேட்க மொழிந்திட்டாளே. (12)

9-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பட்டபாடுகேளாய்-கரனேநான்-பட்டபாடுகேளாய்

சரணங்கள்.

1. பட்டபாடுகேளாய் பணைத்ததோளாய் பிடித்தவாளாய்
குட்டிமனிதன்என்னை சட்டியிழுத்தப்பின்னை
பெட்டிப்பாம்புபோலே ஒட்டிஅண்ணாவே (பட்ட)

2. ஏற்கும்பெண்ணைக்கண்டேஅண்ணனுக்குண்டேஎன்றுகொண்
தூக்கப்போனேன்பெண்டு காக்குமனிதன்கண்டு [ண்டே
மூக்குங்காதும்ரெண்டும் போக்கடித்துக்கொண்டு (பட்ட)

3. திருத்தம்ஆனசூரர் இரண்டுவீரர் நராவதாரர்
அரக்கர்வேர்களைந்து நறுக்கவேநினைந்து
இருக்கிறாரேவந்து ஒருத்திபெண்பிறந்து (பட்ட)

4. பங்கம்இன்னம்வேணுமோகாதுதோணுமோமூக்குகாணுமோ
லங்கைஆளும்வல்லி தங்கைஆன செல்லி
கங்கையர்க்குள்நல்லி உங்கள்பேரைச்சொல்லி (பட்ட)

கரதூஷணத்திரிசிரர்களின் வதை.

விருத்தம்.

காதலிசூர்ப்பநகி இந்தப்படிக்கோடாலிக்
காம்புகுலத்துக்குக்கே டென்றுல்ப்போலப்
பாதகன்ஆம்கரன்முதல் ஆனவர்க்குச்சொல்லிப்
படைக்கடலேமூட்டிவிட் டப்பாலேநின்றுல்
சாதகன்ஆம்ராமச்சந்திரன் சாலேநீக்கிச்
சண்டகோதண்டத்தை வளைத்தம்பாலே
ஓதமெனுமரக்கர்உயிர் முகுர்த்தந்தன்னில்
ஓட்டினன்தருமநிலை நாட்டினனே.

7-பந்துவராளிராகம்-அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

அடித்தானேரகுராமன் கோதண்டம்கை பிடித்தானேசெயராமன்

அநுபல்லவி.

அடித்தானேரகுராமன் முடுக்கானகரநாமன்
அனுப்பினபதினன்கு முனைத்தலைவரைஆங்கு
அரக்கின்கண்காட்டியே பொருக்கெனமூட்டியே
அப்புறத்திலேஒண்டக் கைபிடித்தகோதண்ட
அய்யன்கைகளில்வாரி எய்கின்றசரமாரி
அதிஞல்உரைக்கரும் பதிஞல்அரக்கரும்
அலைகடல்போல்யெழத் தலைதலையாய்விழ
ஆனைப்படமுடியச் சேனைக்ககுல்வடிய (அடி)

சரணங்கள்.

1. கரிகள்பலவுஞ்சுற்ற பரிகள்அதிலும்அத்த
கட்டியதேர்களும்ஒத்த நட்டனைவீரருமெத்த
கருந்துகளாஅலைந்து பெருங்கடல்போல்வளைந்து
காகுத்தன்சாலையைப்பற்றி மேகத்தைபோலவேசுத்தி
கங்குகங்காய்முனைதரப் பொங்கிஅங்கேவரவாக்
கதிகாணவரப் பதினலாயிரக்

கனகத்தேரொடுங்கூடி கதிரவனைப்
பனிமொய்த்ததெனமுடி ராமனைமொய்த்துக்

கரனும்தூஷணன்திரி சிரவனும்வரஅரக்கி
களிப்பாகக்காட்டினளே நமனும்பசி
இளைப்பாறமூட்டினனே அத்தைராகவன்

கண்டானேதம்பியைக் கொண்டானேஒருமனு
கார்த்திருசனகிதன்னை இந்தசண்டையைப்
பார்த்திருமுனையும்என்னை என்றுநானியைக்

காதண்டஇளுத்துமுனைக் கோதண்டம்வளைத்துமழைக்
கற்கடச்சந்திரன்போலே சரமாரிகள்!
உக்கிரம்கொண்டுவிடலாலே வல்அரககர்கள்

கரம்அறுந்தவர்களும் சிறம்அறுந்தவர்களும்
கண்டம்கண்டம்ஆனபேரும் கட்டைகள்போல
துண்டம்துண்டம்ஆனபேரும் இருக்கிக்கட்டும்

கவசங்கள்கிழிந்தோருந் துவசங்கள்கிழிந்தோறுங்
கடைவாய்கிழிந்தோறும் பிடித்துவந்த
குடைபோய்அழிந்தோரும் கணைதொடுக்கும்

கைச்சிலைஆனதும்அற்று வச்சஆயுதமுமற்றுக்
கையைக்கையைப்பிசைவாரும் குற்றுயிர்ஆகிப்
பையப்பையஅசைவாரும் நெற்றிப்பிளந்து

கத்தும்பரிகளுந்தலை சுற்றும்பரிகளும்ரத்தங்
கக்கும்பரிகள்அனேகங் குடல்அறுந்து
முக்கும்பரிகள் அநேகமதயானைகள்

கைத்தளம்பிளந்துபெரு மத்தளம்பிளந்துவைத்த
காத்திரங்களும்பிளந்து நெருப்புபோலும்
நேத்திரங்களும்பிளந்து மலைமலையாக

கதறுண்டுசிதறுண்டு மதகுஞ்சரம்உருண்டு
காடுகளாவிழுந்ததுகள் கண்ணுக்கெட்டாத
மேடுகளாஎழுந்ததுகள் இவையறிந்து

கடித்தானேஇருபல்லைப் பிடித்தானேஒருவில்லைக்
காய்ந்தானே திரிசிரன் ராகவன்மேலே
பாய்ந்தானேகுணமுரசன் பாய்ந்தவன்துர

கதத்தையும்எறிவந்த ரதத்தையும்அய்யன்அவன்
கைச்சிலையும்முறித்துவிட்டான் அவனுடைய
முச்சிரமுந்தறித்துவிட்டான் அவன்பிறகே

காத்திருந்தெதிராலே ஏற்றுவர்களைமேலைக்
காற்றிற்பஞ்சுகள்போலே தூற்றிவிட்டொருக்காலே (அடி)

2. வெற்றிராமன்தொடத்தொட அஸ்திரங்கள்படபட
வீட்டில்ஓடுவாரையும் காட்டில்ஓடுவாரையும்
வில்லைவிட்டெறிவாரையும் கொல்லையிற்பரிவாரையும்
விலக்கங்கொண்டவரையும் கலக்கங்கொண்டவரையும்
விருத்தஞ்செய்தீர்என்றும் நரற்கஞ்கினீர்என்றும்
விசைகொண்டதூஷணன் வசைகொண்டபாஷாணன்
விசையத்தேர்பூட்டினனே சக்கிரம்போலே
திசைஎட்டும்ஓட்டினனே ஓட்டிஎதிர்த்து

விட்டவிட்டகணைகளும் தொட்டதொட்டகணைகளும்
வெடிபடநீக்கினனே ராமன்அம்பால்
பொடிபடஆக்கினனே பிறகேவந்த

மேற்படைகளும்புரண்டு நாற்படைகளுந்திரண்டு
வெகுவாகக்குதித்தாரே எல்லாரும்ஒரு
முகமாகமிதித்தாரே மிதித்தவர்கள்

வெட்டும்வெட்டும்என்பார்சிலர் கட்டும்கட்டும்என்பார்சிலர்
மெல்லும்என்பார்சிலபேர் நான்இவனைக்
கொல்லும்என்பார்சிலபேர் அரக்கர்விட்ட

வேல்ஒடிந்து கால்ஒடிந்துகோல்திரப்பெரு
வெள்ளத்தில்மிதப்பாரும் ஆனைவிழுந்த
பள்ளத்தில்பதைப்பாரும் மதிகலங்கி

மெத்தஉள்ளங்கெடநொந்து ரத்தவெள்ளந்தனில்வந்து
விழுந்தார்அநேகம் அரக்கர்ரத்தவெறியால்
அழிந்தார்அநேகம் அரக்கர்தூஷணன்கண்டு

விளைத்தானேசெருவில்லை வளைத்தானேகணைசெல்ல
விடுத்தானேமழைபோலே ராகவன்அதைத்
தடுத்தானே கணையாலே

விடுகணைபொடிபட ஒருகணைசடுதியில்
மெய்த்தமுனையோதொட்டானே சாமிக்குநெற்றி
மத்தியிலேபடவிட்டானே ரகுநாயகன்

மீறிஅவன்ஏறிவரு தேரதிலேசாரதியை
வெட்டினனேகணையை எய்துகுதிரைகளைக்
கொட்டினனே தலைகள்கொய்து கொய்யத்தல்லாமல்

வில்லுந்துணிந்திட அவன் சொல்லுந்துணிந்திடத்தேரை
வேறுவேறொறுக்கினனே அவன்கைகாலைக்
கூறுகூறாநறுக்கினனே நறுக்கினபின்
மின்னும்அவன்எதிர்ஆகப் பின்னும்ஒருகணைபோக
விரலொத்துத்தொடுத்தானே தூஷணமும்
சிரம்அற்றுப்படுத்தானே அதனைக்கண்டு
விண்ணுலகில்அனைவரும் மண்ணுலகில்முனிவரும்
வெருள்துன்பம்பிரிந்தாரே வாழ்த்தொடுபுஷ்ப
வருஷங்கள்சொரிந்தாரே அரக்கர்பட்ட
வெற்றிநல்லோர்தொடுக்க ரத்தவெள்ளாறெடுக்க
விசையமங்களம்பாடத் திசையெங்கும்கொண்டாட (அடி)

3. தத்திவரும்பரிகளும்-சுற்றிவருங்கரிகளும்
தாவிவரும்பெருந்தேரும்-சேவகம்பேசியபேரும்
தளகர்த்தவீரரும்-வளமிக்கசூரரும்
சாரிசாரிஆகவந்து-போரிலேமிகமுனைந்து

தம்பிதூஷணன்பட்ட-புண்பாடதுமுட்ட
தணல்போலேசிவந்தானே சாதிலிங்கம்போல்
இணைக்கண்கள்செவந்தானே செவந்தபின்பு

தாக்கியபுலியையொத்து மூக்கிலேவிரலைவைத்துத்
தாழ்ச்சிஇதுஎனநொந்தானே நொந்துபொல்லாத
ராட்சதகானும்வந்தானே வந்துசுற்றிலும்

சதுரங்கத்தளத்தோடே ரணரங்கம்அதைத்தேடி
சாமிராகவனைக்கண்டான் மனிதன்இவன்
ஆமெனமனதிற்கொண்டான்—சேனைகள்விட்ட

சக்கரம்இருப்புலக்கை கப்பணம்முசண்டிபண்டி
சஸ்திரம்வேலாயுதங்கள் குறித்துவிடும்
அஸ்திரம்சூலாயுதங்கள் பொடிப்பொடியாய்

தறிபட்டுமுறிபட்டும் விலகச்சிலைவளைத்துச்
சாய்த்தானேசரதாரை ரகுநாயகன்
தேய்த்தானேவெகுபேரை வரும்அரக்கர்

தலையைச்சிலையைரத்தின முடியைக்கொடியைவெட்டிச்
சரித்தானேபலகணையால் அடிவயிற்றை
எரித்தானேசிலகணையால் இரைக்குவந்த

சாகினியும்டாகினியும் காளிகளும்கூளிகளும்
சதுர்கூடிப்பார்த்தாடுமே கவந்தம்அதுக்
கெதிர்ஆகக்கூத்தாடுமே படைகள்எல்லாம்

சரியானதுகண்டுகரன் ஆனவன்முண்டு
சாஹசங்கள்செய்தானே ஒருநொடியில்
ஆயிரம்அம்பெய்தானே எய்ததுகண்டு

சற்றுநேரத்தில்அய்யன் அத்தனைகத்தனைவிட்டு
தவிடாகஊதினனே பின்னையுஞ்சில
அவன்மேலேமோதினனே அரக்கன்அங்கே

சாதித்தகணையாலே ஆதித்தகுலநாதன்
தனுவையும்ஒடித்தானே தவமுனிவர்
மனதையும்மடித்தானே ராமனுக்குத்

தடத்தில்பரசுராமன் இடத்தில்பறித்தவில்லைத்
ததியினில்எடுத்தானே வருணன்அங்கே
உதவியாக்கொடுத்தானே கொடுக்கவொரு

சரத்தாலேரகுவீரன் வரத்தாரைபயமெல்லாம்
தனித்தானேஉளந்தனிலே கரன்சிரத்தைத்
துணித்தானேகளந்தனிலே இப்படிஅந்த
சனஸ்தானவருக்கத்தில் மூனேந்தாரைமுகூர்த்தத்தில்
தான்ஒருவனும்ஆக வானவர்துயர்போக (அடித்தானே)

சூர்ப்பனகை ராவணனோடே முறையிடல்.

விருத்தம்.

முடிவரியகரன்படையை முடித்தராமன்
முன்போலச்சாலையிற்போல் இருந்தான்இப்பால்
இடிகுரற்சூர்ப்பநகிசென்றாள் இலங்கைதன்னில்
ஈளறும்பும்அழுதிடாராவணன் முன்வீழ்ந்தாள்
அடிவரலாறுகள்என்ன உன்னைஇந்த
அவமானம்செய்ததென்ன அவர்ஆர்என்ன
கெடிஅரக்கன்குலமுழுதும் வேரைவாங்கிக்
கெடுக்கின்றாள்அரக்கிசொல்லத் தொடுக்கின்றாளே.

6-திப்தை-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்,

கண்ணிகள்.

1. கண்டேன்கண்டேன் அடாஅண்ணேன்
காட்டுகிறேன்பஞ்ச வடியிலே-யார்க்கும்

அண்டாநகரர்இருக்கிறார்அவர்க்
கவரேகிகர்இந்தப் படியிலே

2. தருமசீலராம்அயோத்தி
தசரதமகாராஜன் பாலராம்-அவர்
விருதுகட்டிஅரக்கர்தங்களை
வேர்அறுக்கவந்த காலராம்

3. நீதந்தெரிந்தவராம்அவர்கைக்கு
நேத்தியாஇருவரில் அமைந்தாராம்-அதில்
கோதண்டம்அரக்கர்சீவனைக்
குடிக்கவேணுமென்று சமைந்ததாம்

4. ராமலட்சுமணர்வடிவெலாம்என்
னாலேசொல்லிமுடி போகுமோ-அந்த
காமராசன்வடியும்அவர்
காலில்தூளுக்கிணை ஆகுமோ

5. கிட்டிப்போய்ராமனைஎன்சுகக்
கேளியிலேமையல் கொண்டேன்-அங்கே
திஷ்டிப்பிரியமானபெண்கள்
சிகாமணிஒருத்தியைக் கண்டேனே

6. சுந்தரமும்அவள்சிகப்பும்
தொட்டிட்டுக்கொள்ளலாம்
இந்தவயதினிலேஎன்கண்ணால்
எங்குங்கண்டதில்லை அண்ணாவே

7. மன்னாஉன்னால்நான்அவளை
வாய்க்கடங்காப்பிடியாய் பிடித்தேனே-ஒரு
சின்னமனிதன்கையால்என்தன்
செவியும்மூக்கும்போக்கடித் தேனே

8. அந்தோஎன்னாலேபதினா
லாயிரம்தேர்க்காரரும் மூண்டாரே-எதிர்
வந்தார்கரன்முதலானோர்அந்த
மனிதனாலேகால் மாண்டாரே

9. செப்புச்சிலையும்அல்ல அந்தப்பெண்
செம்பொற்சிலைவார்த்தாப்போல் இருக்குதே-நான்
ஒப்பெங்குக்காணேன் அவளே
உனக்காம்என்மனம் உருக்குதே

10 தாவிப்பிடித்தேனே எனக்குமெள்ளத்
தப்பிவிட்டால்வந் தெடுப்பாயே-அந்த
தேவிஇங்கேவந்தால்உன்னிட
சீவனையாகிலும் கொடுப்பாயே

சூர்ப்பனகி ராவணன்முன் சீதையைவர்ணித்தல்.

விருத்தம்.

கன்னம்அறுந்ததனக்கென்றும் கானம்போனானென்றும்இங்கே
பண்ணலாமோவிடுவிடுநீ பார்த்தனென்றபெண்ணவளைச்
சொன்னவுடனேஉயிர்கிடந்து துடிக்குதடியேசூர்ப்பநகி
இன்னம்ஒருகால்சொல்என்றான் எடுத்தாள்சொல்லதொடுத்தாளே.

8-தரு—சுருட்டிராகம்—அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

காணவேணும்லட்சம்கண்கள் சீதாதேவிதன்
காலுக்குநிகரோபெண்கள்

அநுபல்லவி

சேணுலகெங்கும்வாட்டித் திசையெங்கும்கீர்த்திநாட்டித்
திரியும்ராவணா உன்றன் இருபதுகண்போதுமோ

சரணங்கள்.

1. குவளைவிழிகளோபாணம் அவள்தன்வார்த்தை
கொண்டால்அதுவேகல்யாணம்
நவரத்தினதங்கத்தோடுநடையிலே அன்னப்பேடு
அவனிமேல்இல்லைமீடு அவளுக்கவள்சோடு(கா)
2. தங்கக்கொடிபோல்இடையும் சீவிவகிர்ந்து
சாய்ந்தபின்னலின்சடையையும்
இங்கிதமிருதுவாக்கியம் இவளேதேவதா யோக்கியம்
மங்கையற்குசிலாக்கியம் வாய்ச்சால்உன்னதேபாக்கியம் (கா)
3. தவமுனிஒருத்தன்பெண்டு அவனுக்கேற்ற
தம்பிஒருத்தன் அங்குண்டு
அவளேநல்ஐஸ்வரியம் அவளேநல்லகாம்பிரியம்
அவள்வந்தாலல்லோவீரியம் அப்போமுடியுமுன்காரியம்(கா)

மாரீசன் ராவணனை இடித்தல்.

விருத்தம்.

கடுத்ததங்கைஇதுசொல்லச் சீதைமேலே
கருத்தாடக்காமப்பேய் தலைசுற்றாட
உடுப்பதுவும்உண்பதுவும் மறந்தான்சிந்தை
உலைமெழுகானான் அரக்கன்அம்மானேநீ

அடுத்தெனக்குராமன் மனைவியைத்தாஎன்றான்
அதுகேட்டவுடன்நாராசம்காய்ச்சி
நடுச்செவியில்வைத்தாற் போலேமாரீசன்
நடுக்கின்றான்ராவணனைத்தடுக்கின்றானே. (16)

9-தரு-துவாசந்திராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னபுத்திநினைத்தாயடா அடாராவணா என்னபுத்திநினைத்தாயடா

அநுபல்லவி.

பின்னொருத்திஅல்லராமன் மன்னவன்தேவியைச் சொல்ல
அன்னவனம்பிங்கேசெல்லஉன் இனத்தையெல்லாங் கொல்ல

சரணங்கள்.

1. புள்ளிப்பொறி வரலாலே-மூங்கில்எரிந்து
வெள்ளிச்சாம்பலாய்ப் போலே
கொள்ளியாய்வந்தாள்உன் தங்கை அள்ளிராமன்கணையிங்கே
தள்ளிவிடுமுன்னே தலை துள்ளிவிடுமேநமக்கு (எ)

2. சிந்தைமதிபண்ணல் ஆமோ
சிந்தையிலும்எண்ணல் ஆமோ
முன்தொருத்திஆசையிட்டாள் சந்திரனும்வழிபட்டான்
வந்தகலியைத்தொட்டானிந்திரனும் மகிமைகெட்டான் (எ)

3. உத்தமசீதையை உன்னாதே-உன்னினால்அவன்
சாற்றிலேவிடுவான் என்னாதே
புத்திரர்தலையுஞ்சேர்ந்த மித்திரர்தலையும்ராம
பத்திரரம்புகொய்யும்கொய்யும்சித்திரவதைசெய்யும்செய்யும்()

4. துப்புள்ளவிராதன் இறந்தான்-ராமன்அம்பாலே
அப்படிகரனும் பறந்தான்
இப்படிவராதேநாடித் தப்புவதல்லவோமோடி
செப்பினேன்உள்ளதுதேடிக் கைப்பொருட்கும்என்கண்ணுடி

5. வேலையில்லாவேலை எண்ணினாய்-சின்னஞ்சிறிய
பாலகர்யோசனை பண்ணினாய்
கோலம்ஆனசீதையென்று காலமாய்அடங்கிநின்று
காலன்வந்ததைத்தேராமல் மூலகாரணம்பாராமல் (எ)

6 வேதனையும்சூதும்வாதும் சொன்னாயே-இந்தப்
பேதைமதிபோதும் போதும்

சீதைஎண்ணம்எண்ணத்தானேவாதை உண்டாசீமானே
மாதுலன்உனக்குநானே ஏதுஅறிந்துசொன்னேனே (ஏ)

7. பைந்தொடிசீதைபேர் சொல்லாதே சொல்லாதேஅது
எந்தவிதத்திலும் பொல்லாதே
வந்திடுமேராமபாணம் என்தன்உரையேபிரமாணம்
என்தலைக்கும்பாயும்பொய்யோ உன்தலைக்கும்பாயும்ஐயே(ஏ)

8. முன்னம்விஸ்வாமித்திர ஞலே-யாகசாலை
தன்னுள்வந்துநமன் போலே
அன்னையுங்கொன்ருன்சுவாகு தன்னையுங்கொன்ருன்அவனை
உன்னஅதிரஅடுக்குதே இன்னம்நடுநடுக்குதே (ஏ)

லட்சுமணர்பொன்மானைப் பொய்மான்என்றல்.

விருத்தம்.

இசையாமாரீசன்இந்த வார்த்தைசொன்ஞனே
ராவணனுஞ்சீறிஞன் வார்த்தைசொன்ஞன்
அசையவேசீதைவிழிக் கெதிரேநின்ருன்
அவளும்ராமனைப்பிடித்துத் தருவாய்என்ருள்
பகையிஞல்லட்சுமணன் பொய்மான்என்ருன்
பாராமல்நான்இதனைப் பிடிப்பேன்என்று
விசையராகவன்நடந்தான் வாயைவாயை
மெல்லுவான்தம்பிபின்னும் சொல்லுவானே.

7—திபதை—தன்னியாசிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. வர்ன்னமானும்அல்ல சொர்ன்னமானும்அல்ல
மர்மமான்என் சாமி
பின்னைத்தெரியும்இது நம்மைமருட்டவந்த
பெரியகால நேமி

2. பார்த்தமான்ஈதல்ல இந்தமான்மடிப்பு
பண்ணவந்த மானே
கூத்துப்பார்க்கப்போனஇடத்தில்பேய்பிடித்தால்போல்
குலையுதென்மனம் தானே

3. ஊழியஞ்செய்கிறநான் இந்தமான்சந்தேகமான்என்
றுள்ளதுசொன்னேன் அய்யனே

ஏழைசொல்அம்பலம் ஏறுமோகட்டளை
இட்டபடியே செய்வேனே

4. மானேமாயம்இதுதானே அம்மைகைக்கு
வந்தால்ச்சொர்ன்ன மழையோ
ஏனேபிடித்துத்தா என்றுசொல்லுகிறுளே
என்னகாலப் பிழையோ

5. அந்தஅன்னைசொல்லாமல் அய்யன்தசரதனும்
அலங்கோலம் ஆனேனே
இந்தஅன்னைசொல்லாமல் என்னமோஅண்ணனுக்கு
ஏதென்று தெரியேனே

6 அப்போதுவேள்வியில் வந்தமாரீசன்என்றே
அயிர்க்கின்றேன் நீஆராய்
தப்பிதஞ்சொல்லறியேன் அப்புறம்சித்தத்துக்குச்
சரிப்போனபடி பாராய்

லட்சுமணர் சீதாதேவியைத் தேற்றல்,

விருத்தம்.

உறுந்தருதம்பியிந்தவண்ணம்சொன்னான்
உத்தமராமனும் அந்தமான்பின்யேகிக்
குறுங்கணையால்எய்தான் மாரீசன்வீழ்போதில்
கூக்குரல்இட்டான் அதனைச்சீதைகேட்டாள்
இரும்கணவன்குரல்இதைப்போய் அறிநீஎன்றுள்
என்னஅன்னே அண்ணனையென்சொன்னீர்இந்த
வெறுங்கவலேஏன்எனலட்சுமணன்துன்பம்
விடச்சொல்வான்சீதையைத் தேறிடச்சொல்வானே.

10-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆர்என்றுராகவனைஎண்ணிநீ ரம்மா-இத்தை
அறிந்துசொன்னீரே அறியீரோநீ ரம்மா

அநுபல்லவி.

ஏராவார்த்தையிது வசையோடொக்குமே போரில்
எண்டிசைஅதிபரும் அண்டினபடைவுடன்
மண்டினுலும்என்அண்ணன் சுண்டுவிரல்போதர்தோ (ஆர்)

சரணங்கள்.

1. விந்தைஆகவெண்ணெய்க்குப் பல்லுமுளைத்தால்போலே
மிஞ்சிராட்சதஅண்ணர் தன்னைவளைத்தால்
வந்தராமன்அதுகண் டேங்கிஇளைத்தால்வேறே
மந்திரம்என்னஒரு தந்திரம்என்னவானில்
இந்திரன்கதிப்பானோ சந்திரன்உதிப்பானோ (ஆர்)

2. ஆதிருத்திரன்வில்ஒருவர் ஒடிக்கப்போமோ-அத்தை
அறிந்துப்பெண்புத்தியால் எம்சித்தம்நோமோ
வேதையர்என்னையும் சோதிக்கல்ஆமோ-நல்ல
வேதண்டம்என்னப்பெருங்கோதண்டம்தன்னை-அண்ணன்
காதண்டம்வளைக்கும்முன் மூதண்டம்பிளக்குமே (ஆர்)

3. பண்ணினமாயையாலே அந்தமாரீசன்-மானும்
பருவத்தில்அங்கேஓலம் இட்டானேநீசன்
எண்ணாத்துன்பம் ஏதுக்கிருக்கிறேன்தாசன்-அவனை
எண்ணினால்ஒருமேகவண்ணன் உடனேநெற்றிக்
கண்ணன்உடனேகூட்டி அண்ணனையுமெண்ணாமல்(ஆர்)

சீதைக்கும் ராவணசந்நியாசிக்கும் சம்வாதம்.

விருத்தம்.

மெள்ளவேஇளையோன்இந்த விதம்சொல்லிநடந்தான்பின்னே
கள்ளம்ஆம்தவசியாகிக் கடுகிராவணன்தான்வந்தான்
வள்ளலேவாரும்என்றாள் வஞ்சனைஅறியாள்சீதை
உள்ளமாமுனிவர்என்றே உரைக்குரைசொல்லுவாளே.

8-திபதை-ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. வாரும்என்றவுடனே ராவணசந்நியாசி
வந்துகண்டானே அந்த நாளே
ஆரோநீர்என்று வஞ்சகன்கேட்கவே
அன்னைஎதிரேசொல்லு வாளே

2. தசரதன்பாலன் தம்பியுடனேபெற்ற
தாய்சொல்லவந்தான்இந்தப் பூமி
இசையும்சானகியென்பேர் காகுத்தன்மனைவிநான்
இங்கேயிருக்கிறேன்என் சாமி

3. இந்தவனத்தில்மெத்த பழுத்தபழம்போலவே
எங்கேவந்தீர்தேவர் ஆயே
வந்ததுசொல்லுகிறேன் சந்தோஷம்ஆகச்சற்றே
மனதுவைத்துக்கேளாய் நீயே

4 பேரால்பெரியவன் ஆயிரம்வேதம்வந்தோன்
பிரம்மதேவனுக்குகொட் பேரன்
ஆராலும்அசையாத கயிலாசமலைதன்னை
அசைத்துப்பிடுங்கினகெம் பீரன்

5. அமைந்ததேவரையும் அஷ்டதிக்குப்பாலரையும்
ஆக்கினையால்அந்தமகா ராசன்
சுமந்ததலையும்சும்மாடுமாத்திரிய
திரைத்தனம்செய்யும்இலங் கேசன்

6. நலங்களினாலே அந்த இலங்கைக்குச்சொற்கம்ஒரு
நகரம்போலக்காணும் மாதே
இலங்கையைவிடல்ஆமோ என்னகாலமோநான்
இங்கேவந்தேனே இப் போதே

7. சினமித்தமுனைவாளும் மிகுந்தநாளும்அந்தச்
சிவன்கையில்வாங்கினவன் தானே
மனதுக்கினியப்பெண்கள் மாணிக்கம்ஒன்றுதேடி
வருந்துகிறேன்திவ்விய மானே

8. வீராதிவீரன் அஷ்டதிக்கெஜதந்தங்களை
வெடுக்கென்றொடித்தவச்சிர ஆமன்
ஓரரன்காணியா மூன்றுலோகமுங்காக்கும்
ஒருத்தன் அரக்கன்கன யோகன்

9. மூன்றுலோகமுங்காக்கும் அரக்கன்என்றீர்அவன்
மூவேழுலகங்களும் நாளை
கீண்டெறியவந்தானே ரகுவீரன்என்றுசொல்லக்
கேளீரோஎங்கள்பெரு மாளை

10. பெருமாள்பெருமாள்என்ற மனிதன்வந்தரக்கரை
பிடுங்கிஎறிவான்என்றாய் பெண்ணே
ஒருமுசல்குட்டிவந்து சிங்கம்தன்னை அடித்த
உவமைபோல்ஆச்சுதுகாணும் கண்ணே

11. உவமையென்றீர்காணும் பதினாலாயிரவரும்
உருண்டாரேமனிதனால் அய்ய

உவர்ராவணன்போல் இருபதுதோளர்அல்லாமையால்
இரந்தார்மனிதன்கொலை செய்ய

12. ஆயிரந்தோள்இருந்தும் கார்த்தவீரியன்தன்னை
அடித்தான்மனிதனல்லே முன்னே
தாய்இதுசொன்னவுடன் சந்நாசிவேஷம்விட்டுச்
சண்டாளன்எழுந்தானே பின்னே

13. தீமுகன்ஆய்அரக்கன் ஆகாதவார்த்தைசொல்லச்
செவியில்கைவைத்தே தேவி
ஓமபிண்டத்தமுதை நாய்இச்சைபட்டதுபோல்
உரைத்தாஎன்னடாஅடா பாவி

14. நின்றநிலைக்கேதப்பிஒடி அப்புறம்போடா
ரெகுவீரன்பிழைக்கவொட் டானே
என்றவுடன்சீதையை நிலத்தோடேதூக்கிவஞ்சகன்
யெடுத்துதேரினில்இட் டானே

சடாயு ராவணனுக்குப் புத்திசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

தேரினில்இப்படிசீதைதனைக் கொண்டுபோய்அளவில்சீறிவந்து
போரினில்ராவணைபத்துமுடியுந் தெரிக்கபுடைப்பேன்கண்டாய்[று
பேரில்சீதையைவிட்டால்பிழைப்பாயில்லாவிட்டால்பிழையாய்என்
வீரியமாய்ச்சடாயுவந்துகிளம்பினன் புத்திசிலவிளம்பினனே.

11-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விடுவிடடாசீதையை விடுவிடடா-ராவணா
விடுவிடடாசும்மா விடுவிடடா

அநுபல்லவி.

சுடுநெருப்பிவளாலே அடியோடேவேகாதே
சுருபத்தைதெரியாமல் நரகத்தில்மூழ்காதே
அடடாசொன்னேன்சொன்னே நடுவிலேசாகாதே
ஆசையினாலேகுல நாசமாய்ப்போகாதே(விடு)

சரணங்கள்.

1. என்செய்தாய்இவள்நெஞ்சம் என்றெண்ணாமல்
ஏழைஎளிமையாக் குறியாதே
என்தாய்இவள்மனம்நொந்தால் இருப்பாயோ
எந்தன்வார்த்தைகேள் முறியாதே

கொஞ்ச அரக்கர்மான்குட்டியென்றுராமன்
குட்டிசிங்கம்என்றும் அறியாதே
குதிக்கிறாய்உங்களைவதைக்கவந்தானே அவன்
கொல்லவரும்யானைமுன்னேகல்லுகள்விட்டெறியாதே (விடு)

2. கர்த்தர்மூவருக்குங்கர்த்தன் ஆகும்இந்தக்
காகுத்தன்என்றுகொண் டாடுவேன்
கையாலேநீயெய்வதெல்லாம்சிறைக்
காற்றிற்பஞ்சுபஞ்சாய் சாடுவேன்
பத்திதனைஇங்கே வைத்துப்போடாஅவன்
பக்கத்தில்தானேகொண் டோடுவேன்
பார்அடாஇல்லாவிட்டால் கூர்ஆனகத்தால்உன்
பத்துத்தலைகளுங்கிள்ளிபத்துத்திக்கிலும்போடுவேன் (விடு)

3. கைக்குள்ளேமடக்கி இக்கணமேநான்ஒரு
மிக்கஉறிஞ்சுவேன்உன் தலைமூளை
கருங்காக்கைகளுக்கும் நமனுக்கும்உன்னைநல்ல
விருந்தாக்குவேன்பாரடா இவ்வேளை
முக்கணன்வரம்பெற்றும் அக்ரமஞ்செய்தாலது
தக்குமோகேடல்ல வோநாளை
முனைகெட்டுபோவாய்சீதை தனைவிட்டுபோடாதேவர்
முன்கொடுத்தவரம்எல்லாம்ஏன்கெடுக்கிறாய் முட்டாளே()

சடாயுவுக்கும் ராவணனுக்கும் உயுத்தம்.

விருத்தம்.

பொருத்தானிந்தப்புத்திசொல்லப்பொல்லாஅரக்கன்கொள்ளாமல்
வெறுத்தான்அதற்கப்புரம்தேரை விடும்போதினிலேநெடுந்தூரம்
குறித்தேபோனகுமாரர்வந்து கூடுமளவுமிவனைஇங்கே
மறிப்பேனென்றுசடாயுவும்வாய் மடித்தான்சண்டைபிடித்தானே.

12-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கொத்திக்கொத்திஅடித்தானே இடித்தானேசடாயுராஜன்
கொத்திக்கொத்திஅடித்தானே.

அநுபல்லவி.

பத்துச்சிரத்திலும் தாளிலுந்தோளிலும்
பற்றிக்கரத்திலும் பாரிலுந்தேரிலும்

தத்தித்தத்திப்பரந் தெத்திஎத்திகையால்
குத்திக்குத்திஎங்கும் சுற்றிச்சுற்றிமூக்கால் (கொ)

சரணங்கள்.

1. ஆலகாலம்போலேசீறிஎதிர்த்தேரி உடம்பெங்கும்கீறிபறித்து
கோலாகலத்தேரைமறித்துஅச்சைமுறித்துப்பத்துமுடியும்
காலாலுங்கையாலும் மேலேகிள்ளிக்கிள்ளி
கண்டகன்நாலைந்து குண்டலமுந்தள்ளி
மேல்வரும்அம்பல்லாம் வாலில்விழத்தட்டி
வீணைக்கொடியையுந் தூணியையும்வெட்டி (கொ)

2. ஈர்எழுகணையவன்தொடுத்துவிடத்தடுத்துகவசத்தையுகெடுத்து
நேராகப்பின்நூறம்பைபூட்டிவிடமாட்டி சிறகால்விழகாட்டி
போராடகண்டொரு சூலம்அவன்போட
புதையாமலேஅது சிதறிஅப்பால்ஓட
கூர்ஆனமூக்காலே பாகனைமடித்து
கொல்லுவேன்என்றவன் வில்லையும்ஒடித்து (கொ)

3. மோதுமவன்தெண்டால்சாய்ந்துகளை தீர்ந்துகுதிரைகளைபாய்ந்து
பாதகனைவிழத்தாக்கிகளைஆக்கி மணிரதத்தைப்போக்கி
சூதிவன்செய்கிறான் என்றறியப்பட்டும்
தோழன்மருமகன் என்கிறதைத்தொட்டும்
காதகராவணன் மோதிஅரவெட்டும்
கத்தியினால்ச்சிற கற்றுவிழமட்டும் (கொ)

சடாயுவிழவே சீதைபுலம்பல்.

விருத்தம்.

அடித்தநம்சடாயுராஜன் அவனிமேல்வீழ்ந்தாள்சீதை
கொடிக்கொருகொழுகொம்பில்லாக் கொள்கைபோல்ஆனால்இந்த
முடித்தலைபத்துள்ளானை முடிப்பதார்எனவேஅச்சம்
பிடித்தநல்வடித்தகண்ணீர் பெருகினாள்உருகினாளே.

13-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னசெய்வேன்சீதை நான்இனிமேல்
என்னசெய்வேன்தெய்வமே

அநுபல்லவி.

என்செய்வேன்மான்பின்போன இருவீரரும்வாரீரோ
வஞ்சராவணன்செய் வகைமோசம்பாரீரோ (என்)

சரணங்கள்.

1. எய்தும்வீட்டினில் இருஎன்றுசாமிசொல்ல
இருந்தேன் இல்லைநானே
மையலாயென்னைப் பிறித்திடச்சனிபோல
வந்ததே பாழ்மானே
கைபிலுல்ப்பிடியும் என்ற தல்லாமல்நான்
கண்டேனோ பலன்தானே
அய்யய்யோஉண்ணாமல்த்திண்ணாமல்ஊர்
அம்பலம் ஆனேனே (என்)

2. ஈனராவணன் கெலிக்கச்சடாயுமன்னன்
இறந்ததுஎன்ன தொல்லையே
ஆனபோதிவன் குடிக்கென்னகாலமோ
அறிவேனே சாமியில்லையே
வானமேவனமே அவருக்குச்சொல்ல
மாட்டீரோ என்சொல்லையே
ஏன்என்றுகேட்பார் இல்லையேஎன
எடுத்துமி ழிப்பார்இல்லையே (என்)

3. பூட்டும்வில்இளை யோனையிடும்புசொல்லிப்
போபோ என்றேனே
தாஷ்டீகராவண சந்நியாசிசெய்த
சதிக்குள்ளாய் நின்றேனே
வீட்டிலேபுகுந்தேன அந்தமாமனைக்
விதிபோலே தின்றேனே
காட்டிலேபுகுந்தேன் இந்தமாமனைக்
கண்முன்னே கொன்றேனே (என்)

ஸ்ரீராமர் சீதைக்காக தம்பியோடிரங்கல்.

விருத்தம்.

இஷ்டம்உள்ளசடாயுவுக்கிவ் வாறுசொல்ல
இரங்கஅவனுடன் அரக்கன்இலங்கைசேர்ந்தான்
மொட்டவிரும்அசோகவனச் சிறையில்வைத்தான்.
முன்போனதம்பிதன்னை அண்ணன்கண்டான்

பட்டபருவங்கள்எல்லாம் அறிந்தான்வந்து
பன்னகசாலையையும் சீதையையுங்காணுன்
வட்டமலர்வாடித் தேடித்தேடி
மயங்கினுன்ஸ்ரீராமன் கலங்கினுனே. (23)

9-திபதை-ஆகிரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. உற்றசீதையைப்பிறிந்தேன் உனதுபுத்தியைஎறிந்தேன்
தத்துகள்எல்லாம் அறிந்தேன் தம்பி லட்சுமணு

2. கட்டிவைத்தபுதையலைக் கல்லிஎடுத்தவன்போலத்
தட்டிக்கொண்டுபோனுன் அய்யோ தம்பி லட்சுமணு

3. நன்மைசெய்யவந்தோம் இதுகன் மம்ஆய்விளைந்தபோது
தர்மம்என்ன தானம் என்ன தம்பி லட்சுமணு

4. தேரோடேபாரோடேதூக்கித் தீண்டாமல்தெற்குவழியே
ஆரேகொண்டுபோருன்இத்தை அறிவாய்லட்சுமணு

5. நலம்உள்ளோர்கவலைதீர்க்க நாம்இந்தகவலைஎற்கத்
தலைஎழுத்துவந்ததல்லோ தம்பி லட்சுமணு

6. உண்டானுல்இப்போதேநேரே ஒட்டமாஒடினுல்த்தேரை
கண்டாலும்காணல்ஆம்யாஎன் கண்ணே லட்சுமணு

ஸ்ரீராமர் சடாயுவின்மேலே விழுந்திறங்கல்.

விருத்தம்.

இவர்இப்படியோசனைபண்ணி இருயோசனைதூரம்போனுர்
எதிரேவில்ஒன்றுகண்டார் அற்றுக்கிடந்ததூணிகண்டார்
கவசம்கிடந்ததொன்றுகண்டார் கண்டார்சூலங்கொடிகண்டார்
கடுந்தேரோடுசாரதிமுடியைக் கண்டார்இந்தப்படிதோற்ற
அவசம்பிரக்கராவணனை அடித்துத்துறத்தும்இடங்கண்டார்
அவன்ஆயுதங்கள்ஒடிந்ததெல்லா மங்கேகண்டார்பிறகிவற்றி
விபரங்கண்டார்ராமன்வந்து வீழ்ந்தசடாயுகிடைகண்டார்
வெள்ளிமலைமேல்கருமலைபோலவிரைந்தான் விழுந்துகரைந்தானே

11-தரு-புன்னுகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவிதிகாணவோ வந்தேன்-சடாயுஅய்யா
இதுக்கோநான்பிள்ளைபிறந்தேன்

அநுபல்லவி.

தந்தைதகப்பனைகொல்லச் சமைந்தேன் அதென்னசொல்ல
இந்தநாள்உன்னையும்நல்ல எமன்போலேகொன்றேன் அல்லோ (இ)

சரணங்கள்.

1. வண்ணம்ஆம் சீதையைநீக்கினேன்-நானும்ஒருசே
வகன்போலே வில்லுந்தூக்கினேன்-ஐயாஇப்போதென்
கண்முன்னேஉன்னையும் போக்கினேன்-மரமீதேறிக்
கைவிட்டேன்போல்என்னை ஆக்கினேன்-நான்என்செய்வேண்
எண்ணினஎண்ணம்எல்லாம்போய் இளக்காரம்ஆய்த்தளர்ந்தேன்
பெண்ணும்அல்லஆணும்அல்ல பெருமரம்போல்வளர்ந்தேன் (இந்)

2. வையகந்தன்னையும் விடுத்தேன்வனத்தில்வந்து
மலைப்போலேஉன்னை அடுத்தேன்-தம்பிசொன்னத்தை
அய்யய்யோகேளாமல்த் தடுத்தேன்-என்புத்திதன்னை
அநியாயத்திலே மடுத்தேன்-கபடஞ்செய்த
பொய்அரக்கனைகொல்லாமலப்புறம்போய் அல்லோகெடுத்தேன்
கையில்ஆகாதவன்போல்க்கண்டோர்பழிக்கஉடம்பெடுத்தேன் (இ)

3. என்உயிரைப் போக்கடிப்பேன்-முனிவர்க்குநான்
இசைந்தபடி முடிப்பேன்-அண்டங்கள்எல்லாம்
சின்னபின்னம் ஆகஇடிப்பேன்-இதுபார்த்திருந்த
தேவரையும் ஆவிகுடிப்பேன்-எந்தனுடனே
முன்னாள்நீசொன்னவீரம்முடித்தாய் அல்லோஇந்நேரம்
என்னால்உண்டோஉபகாரம் எதுக்கெடுத்தேன்சரீரம்(இந்)

ஸ்ரீராமர் கோபத்தைச் சடாயு ஆற்றுதல்.

விருத்தம்.

மதிமுகராகவன் இரங்கத்தம்பிவந்த
வரலாறெல்லாஞ்சொல்ல மண்ணும்விண்ணும்
கொதிஎடுக்கச்சீதைதன்னை எடுத்தான்உன்னைக்
கொலைசெய்தான் அரக்கன் அவன்குலத்துவாசி
அதுகிடக்கஉன்கொலைபார்த் திருந்ததேவர்
அனைவரையும்மடிப்பேன் என்றுராமன்சீற
இதுஉனக்குமுறைமைஅல்ல மகனேஎன்ன
எற்றுவான்சடாயுமன்னன் ஆற்றுவானே.

15-துசாவந்திராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராமநீஇந்தக்கோபம்செய்யல் ஆமா
இருந்தல்லோபடுக்கவேணும் ராமா

அநுபல்லவி.

பூமியுடன்சீதையை ராவணன்கொண்டுமீண்டாய்
போகையில்சண்டைபோடப் போச்சுதென்சிறைகண்டாய்
ஆம்அவனைக்கொல்லாமல் நாம்விடுவோமோகண்டாய்
அதுக்குமுன்கிலேசத்தாலே பதட்டம்ஆகஒருக்காலே (ரா)

சரணங்கள்.

1. இன்பம்வருவதும் துன்பம்வருவதும்
எடுத்தஉடற்குநில வரந்தானே
சம்புவானசிவன் தானும்தலைஒட்டைத்
தன்கையில்ஏந்திக்கொண் டிரந்தானே
அம்புவிபடைத்தபிரம்மதேவனும்
அறுப்புண்டானேஒரு சிரந்தானே
நம்பும்சந்திரனும் சூரியனும்பாம்பாலே
நடுங்கிறர்இன்னம்திரந் தரந்தானே
உன்பிழையும்இந்தவகை ஒத்ததல்லஆகையாலே
அம்பினால்ராவணன்தலை அறுப்பாய்பனங் குலைபோலே
தம்பிள்ளைபெண்டுகளோடே தாழ்ந்துநின்றொருகாலே
வெம்பதராம்அரக்கற்குவேலைசெய்யும் தேவர்மேலே (ரா)

2. சேனைஇந்திரனுக்கும் தேவர்க்கும்உயிர்நிலை
செய்ததனதுதந்தை உபகாரம்
ஆனைகெட்டவன் குடத்தில்தேடினைப்போல்
அவரைவெறுத்தால்உண் டோசாரம்
ஈனராவணன் சீதையைக்கொண்டுபோய்
எவ்விடத்தில்வைத்தானோ இந்நேரம்

போனதிசைதேடி அவனைவேர் அறுத்துப்
புண்ணியத்தைநாட்டுவ துன்பாரம்
மானினைத்தொடர்ந்துபின்னே போனதென்னலங்கோலம்
போனதினால்வந்ததிந்த சானகிபிறிந்தசீலம்
சானகிபிறிவரக்கர் ஆனவர்க்குநாசகாலம்
ஆனதனால்தேவருக்குநீநினைப்பாய் அனுகூலம் (ரா)

3. வெள்ளிவெண்மதி வளர்வதும்தேய்வதும்
விதியின்பயன் அல்லவோ ஆமோ
உள்ளதொருவர்க்கு நிறைவதும்குறைவதும்
ஊழின்படிஎன்ப தறியாமோ
தெள்ளித்தெளிந்தஎன் கண்ணேஉனக்கினி
தெரியச்சொல்லுவார் எவர்தாமோ
கிள்ளிஎறிகுவாய் ராட்சதச்செடிகளை
தேகம்கொண்டிப்படிஉன் மனம்நோமோ
துள்ளிசமுத்திரம்பொங்கினால் கொள்ளுமோகிணறநேகம்
வள்ளலேஉன்முன்னேலங்கைக்கள்ளர்கட்கெங்கேநிர்வாகம்
என் அளவுநீமுனிந்தால் அள்ளுப்பொடிஆமேலோகம்
மெள்ள இருந்துபகையைத் தள்ளுவதல்லோவிவேகம் (ரா)

சீதையின்பிரிவாற்றுமல் ஸ்ரீராமர் இரங்கல்.

விருத்தம்.

பொறைஅடையத்தந்தைஇந்தபுத்திசொல்லிப்பரமப்பதம்போகவு
விறகுதம்பிஇடக்கண்டான்சாமி சடாயுவுக்குள்ளவிதியுங்கண்டான்
கறைஇருளும்வரக்கண்டான்சீதைமுகக்கமலம்ஒன்றும்காணான் ஆகி
மறைவுசெய்தார்ஆர்எனவே தியங்கினான்ஸ்ரீராமன் மயங்கினானே

10-திபதை-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. நல்லோர்பெரியோர்என்னை வசையும்சொல்லல்ஆச்சே
நடுக்காட்டில்என்னைத்தெய்வம் அகலக்கொண்டுபோச்சே

பொல்லாராவணனைக்கண்டு கலங்கினாளோபேதை
பூனைகண்டகிளிபோலே புலம்பினாளோசீதை

2. ஆரும்இல்லாதகாட்டில் அதட்டினானேபாவி
அய்யோநினைக்கநினைக்கப் பதைக்குதேஎன்ஆவி
வாரும்வாரும்என்றென்னைக் கூவிஇரைந்தாளோ
வழிமேலேகண்ணைவைத்துப் பார்த்துக்கரைந்தாளோ

3. வீடேபர்னசாலைஎன் றெண்ணிஇருந்தேனே
விதிமோசத்தாலேதம்பி விட்டுப்பிரிந்தேனே
காடேமலையேயென்றன கவலைகடுக்கீரோ
கண்ணாட்டிபோனவழி காட்டிக்கொடுக்கீரோ

4. துளித்தமான்குட்டிவந்தென் முன்னேநின்றபோதே
சொன்னானேதம்பிஅதை உண்மையென்றெண்ணாதே
வெளுத்ததெல்லாம்பால்என்றே எண்ணிஅடுத்தேனே
வீட்டுவிளக்கைவெட்ட வெளியில்விடுத்தேனே

5. அங்கலாய்ப்பாளேசீதை கண்ணைநனைப்பாளே
அரக்கர்க்குப்பயந்தான் என்றென்னைநினைப்பாளே
சிங்காரவேட்டைஆட வீணேபோகினேனே
சிறகுபறிகொடுத்த பறவைஆகினேனே

6 தணிக்காநெருப்பைப்போலே மூளுதேவிசாரம்
தாரத்தைதாட்சியாதான் வீரம்என்னவீரம்
அனைப்பானேசிறகால்என் றெண்ணம்எண்ணினேனே
அய்யோசடாயுவுக்கும் பாவம்பண்ணினேனே

கவந்தன்வதையும் துதியும்.

விருத்தம்.

சானகியைஇந்தவண்ணம் நினைந்துராமன்
ததும்பையிலேதம்பியும் தண்ணீர்க்குபோனான்
போனவிடத்தேமுகிமுக் கறிந்துமீண்டான்
புனிதர்இருவரும்கவந்தன் கைக்குள்ஆனார்

ஆனபிறகவன்உயிரை முடித்தார்அந்த
அரக்கனும்அந்தரத்திலே தேவன்ஆகி
தீனம்இல்லாப்பரமபதம் தனிலேஏறச்
சொல்லுவான்சாமிதுதி சொல்லுவானே.

11-திபதை-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்.

1. ஆதியும்ஆகிஅநாதியும்ஆய்இந்த
அகிலம்எங்கும்நிறைந் தாயே
பேதகம்இல்லாமல்ஆலந்தளிர்உள்ளே
பிள்ளையாகிஉறைந் தாயே

2. உன்தன்பதத்தைவேண்டித் தவம்செய்வார்கள்இந்த
உலகத்திலேஉள்ள ஞாயம்
எந்தப்பதத்தைவேண்டி நீதவஞ்செய்யவந்தாய்
ஈதென்னகண்கட்டு மாயம்

3. முலையானதும்இல்லைகெர்ப்பக்குறியும்இல்லை
முளைத்தாயேஒரு தூணில்
மலைவாய்உலகத்தோர் பிறந்தான்பிறந்தான்என்பார்
வாய்க்குண்டோஎன்வார்த்தை வீணில்

4. என்னையேஅறியாத அரக்கன்என்றுயேநீ
இரண்டுசெய்தபிறி வேனோ
உன்னைநீதானும் அறியாயேசாமிநான்
உன்னைஎப்பஅறி வேனே

5. காட்டுவானும்நீயே காணுவானும்நீயே
கற்றுயேஇந்திர சாலம்
போட்டுவிட்டுத்தேடி தவிர்ப்பார்போல்த்தவிக்கிறாய்
போதும்போதும்இந்தக் கோலம்

6. சூரியகாந்தம்தரு தீபத்தைக்கொண்டந்த
சூரியனைப்பணிவது போலே
ஆரியனேஉந்தன் அனுக்கிரகம்கொண்டுநான்
அறிந்ததைச்சொல்வேன் என்னாலே

7. எனதுசாபம்தீர்த்தாய் அதுபோல்ச்சவரிஇங்
கிருக்கிறவளேக்காண வேணும்
தனதவள்சொல்லுவாள் சும்மாஇருந்தால்ஒன்றும்
சாதிக்கல்ஆமோசொல்லாய் காணும்

8. திடமாஅவள்சொன்ன படியேசுக்ரீவனைச்
சேரும்அவன்உடனே செல்லு
கடல்போல்வானரங்கள் வருமோசனகியைக்
கணத்தில்கொண்டுவரச் சொல்லு

9. தடுக்காமல்க்கேளாய்ஒர் சிற்றுள்எட்டாளுக்குச்
சரிஅல்லோஅறியாயே நீயே
திடுக்கென்றுசெய்யல்ஆமோ பதராதகாரியம்
சிதறுதென்வார்த்தை ஆராயோ

ஸ்ரீராமர் சபரிக்கு முத்திஅருளி அப்பால்ஏகல்.

விருத்தம்.

பத்திபாய்க்கவந்தவன்இந்தப் படிசொல்லிக்கதியில்ப்போனன்
சத்தியராமன்பின்னே சவரிஆசிரமத்தில்போனன்
அத்திசைஅமுதுகொண்டான் அவள்உபசாரம்கொண்டான் [னே
முத்தியுங்கொடுத்தான்சொன்னமொழிகொண்டான்வழிகொண்டா

ஆரணியகாண்டம்.

முற்றிற்று.

திபதைகள்-கக-தருக்கள்-கரு-ஆக-உகூ,
பாயிரம்-கக-க்கும்-காண்டங்கள்-ரு-க்கும்-கூடிய
கொச்சகம்-க-வெண்பா-உ-வசனம்-க-விருத்தம்-சுக-ஆக-கூரு.
தோடையம்-க-திபதை-உகூ-தருக்கள்-ருஅ-ஆகஅரு.
சக்கிரவர்த்தித்திருமகனர்
திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

நான்காவது,

கிஷ்கிந்தாகாண்டம்.

அனுமார் மறைந்து நின்று யோசித்தல்.

விருத்தம்.

சவுரிசொன்னவழிபிடித்து ராமனும்தம்பியும்நடக்கத்
தான்கண்டேங்கிக்
கவலைகொண்டுசுக்ரீவன்விட அனுமான்மறைந்துநின்று
கருதிப்பார்த்தான்
தவவடிவர்வரிசிலையர் புரிசடையர்இளங்குமரர்
தருமசீலர்
இவர்எவரோஎன்றுசொல்லி நண்ணுவான்யோசனையால்
எண்ணுவானே. (1)

10-திபதை-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1 இன்னார்இனியார்என்று தெரியேனே-புண்ணியம்
என்னசெய்தேன் இவர்கள் வரத்தானே

2. இங்கேஎன்கண்ணின்முன்னே உதித்தாரே-வந்து
கங்கைஉதித்தாற்போலே குதித்தாரே

3. காளைப்பருவத்திந்தக் காட்சிதந்தாரே-இவர்
வேளைக்குதக்கவேஷங் கொண்டுவந்தாரே

4. தேவர்க்குந்தேவர்இவர் என்றுசொல்லவோ-அவர்
மூவர் இவர் இரண்டு பேர்கள்அல்லவோ

5. அசங்காதபலம்உள்ள சிலாக்கியவான்கள்-இவர்
பசும்புற்றேயநடவா பாக்கியவான்கள்

6. எல்லாவல்லமையும் செய்யஉரியோர்-இவர்
கல்லாக்கலைகள்எல்லாம் கற்றபெரியோர்

7. பிராணசஞ்சீவிபோலே ஒன்றைவிடுத்தார்-தங்கள்
திராணியால்அதைத்தேடி இங்கேஅடுத்தார்

8. அடைவானமூப்பிளமை பூணுகிருரே-இவர்
உடலும்நிழலும்போலக் காணுகிருரே

9. வளைத்தவில்லும்அம்பும் கைக்கொண்டபடையோர்-இவர்
இளைத்தபேரைக்கைதூக்கும் எண்ணம்உடையோர்

10. குவடும்காடும்செடிக ளும்புரியுதே-அய்யோ
இவரைக்கண்டுபேயுங்கண் ணீர்சொரியுதே

11. பறவைகளும்கரைந்து முகம்வாடுதே-இவர்க்கு
சிறகைவிரித்துமேலேபந்தல் போடுதே

அனுமார் ஸ்ரீராமருக்கு வரலாறுகூறுதல்.

விருத்தம்.

மாசகலஇந்தவண்ணம் எண்ணிச்சின்ன
வண்ணிவடிவுடன்நின்றான் நீஆர்பிள்ளாய்
பேசெனவேவாயுமகன் அனுமான்என்பேர்
பெருமலையில்வாலியினுல்ச் சுக்ரீவன்
ஆசகலஒளித்திருப்பான் தேவரீரை
அறிந்துவரஎன்னைவிட்டான் வந்தேன்என்னத்
தாசாதிசுக்ரீவன் எங்கேஎன்று
தான்சொல்வணங்கி அனுமான்சொல்வானே. (2)

1-தரு-சுருட்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுக்ரீவன்பேர்நீ சொன்னபோதே அவன்
சுகுர்தம்அல்லவோ சுகுர்தம்

அநுபல்லவி.

தற்காலத்திலே பாலால்முலைவிம்மித்
தாய்ஆனவள்பிள்ளைபேர்சொல்லி அழைத்தால்போல் (சுக்)

சரணங்கள்.

1. பட்டமரம்துளிக்கும்உங்கள் வசனத்தாலே
பரிந்தீரோஅவனுக்குப்பயம் உண்டோஇனிமேலே

வெட்டுணிவாலிஎனும்கோடைகொண் டொருக்காலே
வெதும்பியபயிர்க்கொருமேகம் இறைத்தாற்போலே (சுக்)

2. படைத்தபுவியும்சொந்த மனைவிதன்னையும்விண்டு
பதைக்கிருன்செடியில்லாக் கொடிபோலவேதுவண்டு
அடைக்கலம்தந்தால்உமக் கனந்தம்பலன்கள்உண்டு
ஆர்க்குக்கிடைக்குமுங்கள் அருமைக்கனிவாய்கொண்டு (சு)

3. பலமிக்கவாதியெனும் தறிதும்புக்காளையிலே
பருத்திப்பட்டாப்பாடெல்லாம் பட்டோமேநாளையிலே
மலைஇற்றுமயிரியிலே தொங்குகிறவேளையிலே
வந்தீரோஎன்னதவம் செய்தோம்முன்நாளையிலே (சுக்)

4. கோரவாலிவிடுக்க வந்தீர்இன்றென்னசங்கை
கொண்டஎங்களை ஆண்டு கொள்வதுமதுபங்கே
ஆர்என்றுகேட்கில்உம்மை என்னசொல்வேனே அங்கே
அடியேனும்அவனாலே அனுப்பவந்தேனேஇங்கே (சுக்)

அனுமார்தேற்றச சுக்ரீவன்சரணம்அடைதல்.

விருத்தம்.

அனுமான்இப்படிசொல்ல அயோத்திதன்னில்
அய்யன்உதித்தது முதலாச்சீதைபோன
மனவேதைகடைசியா நடந்தவாறே
கருந்தியிளையோன்சொல்ல அறிந்துகொண்டான்
கனமானவிசுவருபம் காண்பித்தான்
கவிக்குலவேந்தனையும் காண்பிப்பேன்என்று
தனதாம்தன்அரசன் உடனேபோய்எல்லாம்
சாற்றினான்அவன்கவலைமாற்றினானே

2-திபதை—ராகம்-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. குணசம்பிரமதீரர் ராமலட்சு
மணர்என்றிருவீரர் அவர்தம்மை
மணமா அடுத்தவர்க்கு மறுசிகம்தேடுமோ
க்ஷணம்ஆகிலும்விட்டுப் பிரியவும்கூடுமோ

2. கண்டேன்கண்டேன் ஆனந்தம்
கொண்டேன்கொண்டேனே நல்ல

புண்டரீகக்கண்ணனே அந்தமூத்தவன்
மண்டலீதனவனே தம்பிவாய்த்தவன்

3. சத்துருவென்பதுதுடைத்தோர் விசுவா
மித்திரன்கைஅம்புபடைத்தோர் வெகு
வெற்றிமருவுகீர்த்தி மேவியகுணசீலர்
சித்திபெறும்அயோத்தி தெசரதராசன்பாலர்

4. குடிலத்தாடகைமேலே அம்புபோட
ஓடிபட்டமரம்போலே விழுந்தாளே
அடிவைத்தஉடன்அந்த அகலிகையெழுந்தாளே
சடிதிக்குள்கௌதமர் சாபமும்ஒழிந்தாளே

5. ஒடுக்கிஒடுக்கிச்சொன்னாலும் ராமன்கீர்த்தியை
அடக்கப்போகுமோஎன்னாலும் மிதிலையில்
மிடுக்குடன்உருத்திரன் தடக்கையில்அறிந்தானே
எடுத்தாப்போல்எடுத்தானே ஒடித்துவிட்டெறிந்தானே

6 மாமணம்நிறைவேற்றி பரசு
ராமன்கெருவமாற்றி அயோத்தி
கொடிமுடிதன்னைராமன் கொடுத்தானேதம்பிக்கங்கே
நாம்எல்லாம்ஈடேற நடந்துவந்தானேஇங்கே

7. முன்னேவிராதன்மடிந்தான் ராமன்அம்பாலே
பின்னேசரனுமுடிந்தான் இதுஅல்லாமல்
வன்மாரீசனுக்கும் வாளிதொடுக்கல்ஆச்சே
பொன்மான்செத்தஇடம் புல்லுமுளைத்துப்போச்சே

8. எடுப்புள்ளபெரியோரே கவந்தனை
அடித்தாரேஎதிர்நேரே இவரே
அடுக்கனைக்கிணற்றிலே அமுதம்எழுந்தாற்போல்
கிடைத்தாரேஒருவர்க்கு கிடைக்குமோஇப்பாலே

9. அலைவாய்த்துரும்பெனவே நித்தம்நித்தம்
மலைபோல்விசாரம்தின்னவே மெத்தமெத்த
பலநாளிலும்பட்ட பாடெல்லாம்விண்டோமே
நலம்ஆகவாலிக்கொரு நமனையுங்கண்டோமே

10. ராசன்மகனேஎண்டா பலபல
யோசனைபண்ணவேண்டாம் வரந்தரும்
ஈசுரன்உன்பங்கில் இருந்தானேஇருந்தானே
பூசைசெய்தான்என்றிப் போதல்லோதெரிந்தானே

11. சுகம்கண்டுமேவல்ஆமே அவர்மலர்
முகம்கண்டாற்பாவம்போமே சுக்கிரீவா
புகுந்தவர்சேவைகாணப் புத்திமுத்தியும்தரும்
இகபரம்இரண்டிலும் எதுநினைந்தாலும்வரும்

12. இக்கதைஅன்றுவீறி அனுமான்சொல்ல
சுக்கிரீவன்மனம்தேறி புறப்பட்ட
அக்கணம்ஒருமன தாகவேதுணிந்தானே
மைக்கடல்வண்ணன்ரா மனைவந்துபணிந்தானே

13. பணிந்தவன்தன்னைப்பார்த்து ரகுநாயகன்
அணிந்தகண்கிருபைபூத்து சுக்கிரீவா
பிணங்கும்வாலிக்குவில்லுபிடித்தேன் என்றெடுத்தேனே
இணங்கும்உன்னைரட்சிப்பேன் என்றுகைகொடுத்தேனே

ஸ்ரீராமர் சுக்கிரீவனுக்கு ஆதரணைசொல்லல்

விருத்தம்.

சரணம்எனஇப்படியே சுக்கிரீவர்சொல்லச்
சாமிஅபயம்கொடுத்தான் அனுமான்தானும்
முரண்உளவாலிக்கும் ஓர் அரக்கனுக்குப்
முன்புசண்டைவரலாலே தம்பிதன்னை
உரன்அழித்துமண்ணையும் பெண்ணையும்கைக்கொண்டே
ஓட்டிவிட்டான்இவன் இங்கேஒதுங்கினான்உன்
பரம்எனவேவாரம்எடுத் ததையேஎண்ணிப்
பாவிப்பான்ரகுராமன் கோவிப்பானே.

3-திபதை-தோடிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. சுக்கிரீவாஉன்மனக்கிலேசங்கள்
எனக்கேஆம்அது தீரடா
இக்காலத்தில்முடிக்காம்வாலியை
வைக்கநீஅது பாரடா

2. பெருவாலிக்குள்தலைசாயக்கணை
பிசகாதப்படி தொடுக்கிறேன்
அரைநாழிக்குள்ளேமுடிசூடிப்புவி
அரசாளக்குடை கொடுக்கிறேன்

3. துடுக்காமனைவியை எடுத்தான்எனஉரை
கொடுத்தான் அவனைஇந் நேரமே
கெடுத்தேன் அவன்முடி பொடிக்காவிடில்வில்லை
எடுத்தாவதில்என்ன சாரமே
4. உடைந்தேசரண்என அடைந்தோர்களைமுற்றும்
தொடர்ந்தாதரித்திட வேணுமே
கடும்போரினிலேகை விடும்போதினில்இந்த
உடம்பால்என்னபலன் காணுமே

சீதை ஆபரங்களைக்கண்டு ஸ்ரீராமர் இறங்கல்,

விருத்தம்.

அண்ணன்இராகவன் சுக்ரீவனுக்கிவ்வாறே
அனுக்கிரகித்துவாலி சோதனைக்குவேண்டி
வண்ணமராமரம்ஏழும் அம்பால்எய்து
வழியிலேதுந்துபிதன் எலும்பைக்கண்டு
திண்ணன்எனும்தம்பியினுற் கிளம்பிவிட்டுத்
தேரிலேபோம்சீதை முடிந்துபோட்ட
துண்ணெனும்ஆபரணங்கள் காட்டக்கண்டு
துடிக்கின்றான்சாமிகுறை படிக்கின்றானே. (5)

4–தரு-கண்டாராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. நின்றுதெரிந்தகுலமடந்தையர்
தங்களைக் கொண்டீரோ- இல்லையோ
கணவன்இருந்தும்உடமைஎறிந்த
பெண்களைக் கண்டதோ

2. அரசிலேமணிமுடிசுமந்துல
கம்கொள நாடினேனே-ஐயையோ
சிரசிலேசடைமுடிசுமந்தொரு
பெண்பழி சூடினேனே

3. தசரதன்தபசுகள்புரிந்துவ
ரும்பாலன் ஆனேனே-ஐயையோ
மிசைபடும்சுவைஉளகரும்பில்
வெறும்பூ ஆனேனே

4. வாரிதிதந்தவர்கங்கைஅழைத்தவர்
மரபில் வந்தேனே-ஐயையோ

பாரியைஆனாலும்ரட்சணைசெய்யப்
படாமல் மெலிந்தேனே

5. மங்கைஎனப்பார்க்க நான்முகக்சோடைக்கு
மாற்றிட்டுத் தீர்ப்பானே
அங்கிங்கும்பார்த்தேன் வனம்பார்த்தேன்இனி
ஆர்முகம் பார்ப்பேனே

6. வீண்பணிதிஎதுக்கார் என்னைமீட்பவர்
மேல்என் றறிந்தாளோ-ஐயையோ
ஆண்பிள்ளை அல்லநான் பெண்பிள்ளைஎன்றெண்ணி
அணியை எறிந்தாளோ

7. அவளுக்குநானும் எனக்கவளும்பீட்டும்
ஆரங்கள் பூண்பேனே-ஐயையோ அவள்
பவளக்கனிவாயும் முத்துநகையும்நான்
பரிந்தென்று காண்பேனே

8. பணிதிஇங்கிதுசனகுஅங்கம்நி
றைந்திடச் சேர்வேனே-ஐயோ அவன்
குணசௌந்தரியமலர்முகங்கண்டு
கண்களி கூர்வேனே

9. குலம்கருமகொடி உடன்தவஞ்செய்து
போந்தேன் என்பேனே-ஐயையோ
இலங்கையில்விட்டு வெறுங்கையாய்வந்து
சேர்ந்தேன் என்பேனே

10. இல்லளைவிட்டு வல்லாண்மைபேசி
இன்னம் இருந்தேனே-ஐயையோ
புல்லாளைச்செய்து கொல்லையிலேவைத்தாற்
போதே இருந்தேனே

ஸ்ரீராமருக்குச் சுக்கிரீவன் துணிவுகூறல்.

விருத்தம்.

இந்தவிதம்ஆகாராமச்
சந்திரன்மனம்நோகும்வேளை
தொந்தம்உளசுக்ரீவ
னுந்துணிவுசெப்புவானே.

2-தரு-நாட்டைகுறிஞ்சிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்குஇந்தவிசாரம் ஏதுக்கித்தனைதூரம் *

அநுபல்லவி.

போதும்பிரம்மாண்டம்அப் புறம்போய்வருகிறேன்
சீதையைக்கொண்டுவந்து க்ஷணத்திலேதருகிறேன்(ஏது)

சரணங்கள்.

1. தருமராமரம்எய்தாய் துந்துமிஎலும்பைத்
தம்பியாலே எறிந்தாய்-சாமி
கருஎனதுதருவேன் என்பலன்உன்பலன்
களும்நீயே அறிந்தாய்-ராவணன்
இருபதுதலைகளும் உன்பெருங்கணைபோல
திருகிறேன் தருகிறேன் தேவியைக்கைமேலே(ஏது)

2. மின்பனிகாட்டிஉனக்குநான் இந்த
வேதனை காட்டினேன்-சாமி
நின்பெருங்கவலையை நீக்கவேணுஞ்சும்மா
நேரம்பா ராட்டினேன்சாமி
என்குறைமுடிக்கிற தென்னஇதுக்குமுன்னே
உன்குறைமுடிக்கிறேன் ஒருநிமிஷத்திற்சொன்னேன் (ஏது)

3. சுத்தர்ஆகியமூவர்க்கும் தேவர்க்கும்
சூழுமோ படைக்கூட்டம்-என்படை
மெத்தஉண்டுவரும் வெற்றியும்தரும்இனி
மேல்என்ன முகவாட்டம்
உற்றசீதையைஉதவுகிறேன் இதுநிதானன்
கற்றுகற்றுச்சொல்லிஎனகாரியம்அல்லோபிரதானம் (ஏது)

ஸ்ரீராமரை வாலி நிந்தித்தல்.

விருத்தம்.

ராமனைஇந்தப்படி சுக்ரீவன்தேற்ற
நல்அனுமான் வாலியைக்கொன்றிப்போதிந்தக்

* இவ்விடத்தில் சாமிஉனக்கு என்றுவருவித்து ஏதுக்கித்தனை தூரம் என்றுஒட்டி இரட்டித்துப் பாடிகொள்க.

கோமகன்சுக்ரீவன்முடி சூட்டியெல்லாம்
கூடும்என்றுன்சாமியும் அங்கிசைத்தான்அப்பால்
பூமகன்வாலியும்தம்பி தானும்சண்டை
போடயிலே அய்யன்அம்பு போடச்சாய்ந்து
பேய்முகனும்வாயில்வந்த தெல்லாம்வாலி
பேசுவான்ராகவனை ஏசுவானே (எ)

3-தரு-சாரங்கராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஏனிந்தமதிகுறித்தாய் மறைத்துவாளி
எடுத்தென்மேல் என்தெறித்தாய்

அநுபல்லவி.

மானபூஷணன் ஆன தசரதன் உன்னைப்பெற்று
வரங்கள் தந்தது நல்லாய்
குரங்கைவெல்லவோ சொல்லாய் (ஏ)

சரணங்கள்.

1. நரர்க்கும்வானரர்க்கும்உண் டோதொந்தம்-முன்பின்
ஞாதிவழக்குண்டோசொல் அனுபந்தம்
அரக்கன்அழிவுசெய்தால் பலவந்தம்-ஆகி
ஆயுதம்இல்லானை அடிப்பதே உன்சந்தம்
அதுவும்அல்லாமல் ஆண்மைசொல்லாமல்
எதிர்நில்லாமல் என்னைவெல்லாமல் (ஏ)

2. வலியமரங்கள்ஏழும் தொளைத்தாயே-அந்த
வலிமையிருந்தும்எனக் கிளைத்தாயே
கலிராசன்போல்வந்து மூளைத்தாயே-நடுக்
காட்டில்மறைந்துவில்லைக் காணமல்வளைத்தாயே
காரியம்இதுசுத்த கபடம்உனைப்பெற்ற
சூரியகுலம்மெத்தத் துலங்கும்அடபித்த (ஏ)

3. தன்மம்வளர்க்கவந்த ரகுராமா-பாதகன்
தனக்குமூத்தபிள்ளை நீஆமா
உன்மனதுதான்என்ன மிகநோமா-வாலி
உயிரைக்கொண்டாற் சீதைஒழிந்ததுயரம்போமா
உனக்குஞாயமோ உள்வுபாயமோ
எனக்கபாயமோ என்னஅழாயமோ (ஏ)

வாலிகுற்றங்களை அவனுக்கு ஸ்ரீராமர் விரித்தல்.

விருத்தம்.

இன்னனவாலிசொல்ல இராகவன் அவனைநோக்கி
மின்னையும்கொண்டாய்தம்பி மேதினிதனையும்கொண்டாய்
பின்னையும்கொல்லவர்மம் பிடித்திட்டாய்அதனைக்கொண்டே
உன்னைநான்கொல்லுனேதோ உரைஎன்றான்உரைஎன்றானே.

4-அடாணாராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வடிப்பம்வடிப்பமாய்ப்பேசிக் கொள்ளாதே அடாவாலிஉன்
வாயைமூடடா ஏண்டாதுள்ளாதே

அநுபல்லவி.

கடத்தடாஈதெல்லாம் ஆயிரம்கால்அரைக்காற்
பணம்அடாகடை கட்டடா(வடி)

சரணங்கள்.

1. பிலம்தனிலேநீ புகுந்தபோதில்உன்
பின்பலனுமிவன் தொடர்ந்ததும்
பேய்அறைகிறாப்போலே நீஅறைஇவன்
பின்வாங்கிக்கொண் டிடைந்ததும்
தலமதனிலேஅபவாதம்ஆகத்தம்பி
தாரத்துக்கும்உனக்கும் நடந்ததும்
சாபத்தாலேநீ ஏறுமலைமேலே
தப்பித்தவறிஇவன் அடைந்ததும் சொல்லாமல்(வடி)

2. வார்த்தைக்குமாத்திரம் குரங்குருபம்நீதி
வகையும்தொகையும்சொல்லி நிறைக்கிறாய்
மனதாரச்செய்த வினைபோமோவீண்
வார்த்தைகள்ஏன்சொல்லி இறைக்கிறாய்
மூத்தவன்தம்பி தாரம்என்றறிந்தும்
முறைபிசகினை குறைக்கிறாய்
மூடன்போலேவாயாடுகிறாயடா
முழுப்பூசினிக்காயும்சோற்றிலே மறைக்கிறாய்(வடி)

3. அம்புகையுமா எதிர்நின்றால்உன்தன்
அபயம்என்றுவருவாய்என் அடிக்கு

ஆராகிலும்நொந்த பேராகிலும்அடுத்
தாரைக்கெடுக்கல்ஆமோஉன் குடிக்கு
தம்பித்துரோகிஉன்னைச் சித்திரவதைசெய்யத்
தகுமோநான்பிடித்த பிடிக்கு
தர்மத்துக்குள்ளும் பாவத்துக்குப்புறம்பும்ஆய்
சரத்தாலேகொல்லத்தொடுத்தேன்இந்தப்படிக்கு (வடி)

ஸ்ரீராமரை வாலி வரம்கேட்டுக்கொள்ளல்.

விருத்தம்.

மழைநிறத்துராமன்இந்த வாறுசொல்லவாலியும்சம்
மதித்தான் இப்பால்
பழையதொருநினைவுகொண்டான் அறிந்தும்அறியாமலும்நான்
பதறிச்சொன்னேன்
தழையும்மகன்சுக்கிரீவன் அனுமன்உனதடைக்கலம்என்
சாமிஎன்தன்
பிழைபொறுப்பாய்எனச்சொல்லிக் கூசுவான்மனுஒன்று
பேசுவானே.

9-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சாமிரகுராமா இவர்கள்உன் தஞ்சப்ரகுராமா

அநுபல்லவி.

ஆம்இவரால்என்னகாணும் ஆகிலும்ராசாங்கம்வேணும்
நீமாத்திரம்வெல்லநினைத்தாற்காரியம்அல்ல (சாமி)

சரணங்கள்.

1. எனதுமகன் அங்கதன் உனதுபகையைவாட்டுவான்
ராட்சதகுலங்களை உபேட்சைஇல்லாமல்மாட்டுவான்
அனுமந்தன்உந்தன்கோதண்டம்என விசையங்கள்காட்டுவான்
அந்தராவணனைஎன்போற் றெங்தோம்தொங்தோம்என்
[றூட்டுவான் (சாமி)

2. அந்தத்தில்உன்தனைக்காணத் தந்தானேஇதுவுஅல்லாதே
அநித்தியம்தனக்குநித்தியம் எனக்குதந்தானே இப்போதே
என் தம்பிசுக்கிரீவன் பிழைதந்தாலும்கிருபைவிடாதே
என்மேல்தொடுத்தஅம்பை எடுத்தவன்மேல்தொடாதே ()

3. நெடுந்தவம்ஏதோஎன்சிவன்விடும்போதுகண்டேன்உன்காட்சி
நினைக்கொணுபரமபதம் எனக்கல்லவோகாணியாட்சி
அடங்கலும்ரட்சிக்கவந்து தொடங்கினநீசர்வசாட்சி
ஆள்இல்லாப்படைவெட்டுமோஐயா உனக்குண்டோதாட்சி

வாலி சுக்கிரீவனுக்கு மதிசொல்லுதல்.

விருத்தம்.

இன்னவாறுசாமிதன்னை இரங்கிவரம்கொண்டிடும்வாலி
பின்னை இளையசுக்ரீவன் பெருமான்முகத்தைமிகநோக்கிச்
சொன்னேன்இதுநீகேள்என்றான் சுவாமிராமன்இவன்பணியை
எந்நேரமும்செய்என அவனை இரந்தான்தனக்கோர்வரம்தந்தானே.

6-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஆதிதேவனே ஸ்ரீராமன்என் றறிசுக்கிரீவனே

அநுபல்லவி.

வேதசாஸ்திர புராணம்எல்லாம்கூடி
விரிப்பதும்இவளேசொல்லத்தரிப்பதும் இவனேநல்ல (ஆதி)

சரணங்கள்.

1. அடைவுடன்இவன்கையில்விழமுத்தி
ஆகுமோ நித்தியம்-பணி
விடைசெய்தார்குறை வுண்டோவுனக்கிது
வேஅல்லோ பத்தியம்-வேறே
தொடரும்தெய்வங்கள் என்பதெல்லாம்சும்மா
சொல்வதேநீ நிமித்தியம்-ஒன்றும்
தடையில்லாபிரம் மாதிகிர்த்தியம்எல்லாம்
தப்பாதிவன்கிர்த்தியம் அப்பாசொன்னேன்சத்தியம் (ஆ)

2. மதிஅரசுகொண்டதில்மதங்கொண்டு
மயக்கம் பண்ணாதே-எங்கும்
எதிர்இல்லாஎன்னைக் கொன்றான்இவன்போலே
ஈடு நண்ணாதே-ஐயன்
உதவியைஅடிக்கடி எண்ணவேணும்
ஒழிக்க ஒண்ணாதே-நன்றி

சிதறிஇவன்ஓர் மனிதன்ஆய்என்று
திருக்கானபுத்தியை ஒருக்காலும் எண்ணாதே(ஆதி)

4. அகலாமல்அனு காமற்சாமியை
அனுதினமும் சுற்றி-இவன்
மகிழ்வாகஇட்ட வேலைகள்செய்து
வருவதே பக்தி-இத்தை
இகழாதுகொண்டால் இதுவேசித்தி
இதுஅல்லோ வெற்றி-சொல்லி
உருகுவதேதன்இனி சகலபாக்கியமும்
உருவாய்பரமபதமும் பெறுவாய்இதுவேபுத்தி(ஆதி)

வாலிஇறந்தபின் தாரைபுலம்பல்.

விருத்தம்.

வாலிஇந்தவரங்கொண்டு வளர்வைகுந்தம்சேர்தான்
வேலின்நெடுங்கண்உள தாரை மின்னற்கொடிபோலேகணவன்
பாலில்விழுந்தாள்வானரபூ பதியேகெதியார்எனக்கென்று
மேலில்விழுந்தாள்நெடுமூச்சு விடுத்தாள்புலம்பத்தொடுத்தாளே.()

5-திபதை-கெண்டாராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. மன்னவனேஎங்கள்வாலியேநல்லவானர பூபதியே
இன்னவேலைஇந்தமரணம்உனக்கென் றிருந்ததோ தலைவிதியே

2. இறவாமருந்தையும்தருவாயேநீஎப்படி இறந்தாயோ
மறவாதேசிவபூசைசெய்கின்றவழிபாடு மறந்தாயோ

3. ஆனைக்கும்அடிசறுக்கும்துள்ளிவிழல்ஆகா தென்றேனே
சேனைதுரையேநான்உன்னைகொடுத்திங்கேதெருவிலேநின்றேனே

4. என்உயிர்நீஆனால்உன்மேலேபாய்ந்தகணை என்மேலேபாயாதோ
உன்வுயிர்நான்ஆனால்உன்வுயிரோடே என்உயிர்கூடமாயாதோ

5. விந்தைமனிதன்கைக்குநீயும்விழுவாயோவேறொருவாலிஉண்டோ
என்தன்உயிர்இன்னமிருக்குதேஐயோ,என்னைப்போல்நீலிவுண்டோ

6. மறைந்துராமன்கணைதொடுக்காவுன்மேல்வழக்குதொடுத்தாலே
குறைந்திடாக்கடல்கடைந்தமுதமும் நீகொடுப்பாயேகைமேலே

7. செய்ந்நன்றி அறியாரோகாலதூதர்என்னதேவரோமறுபேரோ
ஐயையோஅவர்க்கமுதமும்உன்னைப்போ லாரினித்தருவாரோ

8. நான்அடிஉந்தன்பிராணநாதன்என்ற நம்பிக்கைபொய்போமோ
வானரம்பையர்மேல்ஆசைகொண்டென்னைமறந்துவிட்டோடலாமே

9. வன்னமேருமுதல்மலையில்உன்கால்வைத்தவடிவுகளினிபோச்சே
நின்னைமறைந்தம்புபோட்டராகவன்நீதிக்கு வடுவாச்சே

10 மருந்தமுதுதந்தசாமிவந்தான்என்றுமகிழ்ந்துதேவர்கண்டாரே
விருந்தமுதுசெய்யாஎன்றேஉன்னைவேண்டிஎதிர் கொண்டாரே

ஸ்ரீராமர் சுக்கிரீவனுக்கு ராஜநீதிகூறுதல்.

விருத்தம்.

கொம்பனையாள்தாரைஇவ்வாறகன்றாள் அங்கதனய்யன்கூர்வாட்கொண்டான்
தம்பிஇளையவன்கையால்முடிசூட்டச்சுக்ரீவன்தரித்துக்கொண்டான்
பின்புரகுராமன்இருபதத்தினில்வந் தவன்பணிந்தான்பிறகுசாமி
அம்புவியைஆளும்வகைதெருளுவான் புத்திசொல்லிஅருளுவானே.

எ-தரு-சௌராஷ்டிரராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அரசுசெய்வதென்ன எறிந்துபோட்ட தல்லடாசுக்ரீவா

அநுபல்லவி.

நிருபனஎன்றபோதேகெர்வம் மெத்தகாணும்
நெருப்பாறும்மயிர்ப்பாலமுமா நடக்கவேணும்(அரசு)

சரணங்கள்.

1. கோலமன்னவருக்குச் சதுரங்கம்-செங்
கோலைப்போலத்தருமோ உத்துங்கம்
நாலுதிசைக்குஉள்ள ஆதங்கம்-தீர்த்து
நடத்தவல்லவன் அல்லவோ துரைசிங்கம்
ஆலகாலதுஷ்டர் உறவென்றுதுள்ளாதே
அநுமானைப்போல்ஒத்த அமைச்சனைவிள்ளாதே
காலம்தெரிந்தபெரி யோர்களைதள்ளாதே
கால்போகாஇடத்திலே தலையிட்டுக்கொள்ளாதே(அரசு)

2. மங்கையர்களுடனே சூட்சி-கொண்ட
மன்னவர்க்கவமானம் காணியாட்சி
எங்கள்இடத்தில்அந்த அத்தாட்சி-போதும்
இதைவிடஇனிவே றேன்சாட்சி

உங்கள்வாலியும்மங் கையரால்முனிசிந்த
உருண்டானே அறிந் தாயேமுந்தமுந்த
செங்கோல்கோணினல் எங்கும்கோணும்அந்த
தேசத்துநன்மைதன்மை ராசருக்கல்லோ இந்த(அரசு)

3. பண்ணினதீமையினல் ஒருகூளி-என்னைப்
பரதேசிஆக்கினளே அவதானி·
எண்ணிஎளியவரை அதுபால்-சரியா
எதிரிட்டுக்கொண்டால்அது வேஆனி
உண்மையாகஇன்னம் உறுதிசொல்வேன் இப்போது
ஒருத்தர்செய்தஉதவியை மறக்கில்அதுவேதீது
மண்ணில்இருந்து வழக்கோரம்சொல்லொண்ணுது
மயிரைப்பிளந்துவிவ காரங்களைஒது(அரசு)

ஸ்ரீராமர்கார்காலம் சீதையை நினைத்து இரங்கல்·

விருத்தம்.

மாமகுடம்புனைந்த சுக்கிரீவனுக்கிவ்வாறே
மதிசொல்லிமதங்கமுனி மலையின்மேலே
எம்மழைகாலம்எல்லாம் இருந்துசீதை
எண்ணத்தான்ரகுராமன் வண்ணமாறிக்
காமலர்ச்சோலையை மயிலைக்குயிலைமானைக்
கானகத்தைப்பார்த்து விரகாக்கினியாலே
வேமுருகுவெண்ணெய்போற் கரைந்துசிந்தை
விளங்குவான்தனியேதான் கலங்குவானே. (13)

7-திபதை-நாதநாமக்கிரியைராகம்—ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. மான்காள்பழிகொண்டீர் பொன்
மான்உருவாய்என்னை வந்துகெடுத்தீர்
நான்அறியாவிசனங்கள்கொடுத்தீர்
கண்காள்வழிசொல்லீர்
கண்ணைவிட்டுத்திரி வாருண்டுயிர்போலப்
பெண்விட்டுப்பிரி வார்களும்உண்டோ

3. மயில்காள்ஒன்றுசொல்லீர் சொல்ல
வாய்இலையோஉங்கள் சாயலைநேர்தரு
சேயிழைஆனவள் போயதெவ்வாறே

குயில்காள்ஒன்றுகூறீர் சொன்றூற்
குர்[illegible]னடோஎன துத்தமியாகிய
பத்தினிசானகி எத்தைபோனுள்

3. கிளிகாள்உரையீரோ ஒரு
கேள்விகேளீர்படு பாவிகளேஎன
தாவியேநேர்தரு தேவிவராளோ
அளிகாள்கிருபைஇல்லையோ உவந்
தாடுகிறீர்உயி ரோடுயிர்ஆனவள்
ஓடுகையால்உயிர் வாடுகிறேனே

4. காலமேஅவகாலமே என்தன்
காதகிஆகிய சீதைபிரிந்திட
நீதுணை ஆகிய தோதகம்ஏதோ
கோலமேயென்னகோலமே வெகு
கொச்சையும்ஆய்மிரு லச்சையுமாய்உயிர்
வைச்சிடவோஇனி லட்சுமணுசொல்

ஸ்ரீராமரை லட்சுமணர்தேற்றுதல்

விருத்தம்

வெம்பியேராமன்இந்த விதம்சொல்லிஇறங்கும்போதில்
எம்பிரானேஈதென்ன ஈதென்னகோலம்சாமி
உன்பெருமையைநீகாணுய் உருகிறுய்எனதுசொல்லித்
தம்பிதான் துன்பமெல்லாம் தணிவிப்பான் துணிவிப்பாளே.

8-தரு-யமுனுகலியாணிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சாமிஏதையா இந்தவேதை சாமிஏதையா

சரணங்கள்

1. பூமிஉள்ளோர்க்கெல்லாம் ஆதாரராமா
நீமனதில்இப்படி நினைந்திடல்ஆமோ (சாமி)

2. சங்கைஏன்உனக்குச் சமானம்வேறேதோ
உன்கையில்கோதண்டம் ஒன்றும்போதாதோ (சாமி)

3. அடிப்பாரோராட்சதர் அதிகமோஆடு
கடிக்கும்என்றுஏறி கலங்குமோநாடு (சாமி)

4. உன்மகிமைஅறியாய் உருகிறுய்இங்கே
பிரம்மாதிதேவர்க்கும் பிழைப்பினிஎங்கே (சாமி)

5. உதவிசெய்வோர்க்கிடை யூறுண்டோகாணும்
பதருதிருந்தல்லோ படுத்திடவேணும் (சாமி)

6. அனுமாதிகள்பலம் அறியாயோசாமி
நினைவுநீகலங்கினுல் நிற்குமோபூமி (சாமி)

7. சொன்னேன்குறையில்லை சுகஇனிமீதே
அன்னைசீதையும்வால் ஆக்சுதிப்போதே (சாமி)

சுக்கிரீவன் தாமசம்கண்டு ஸ்ரீராமர் கோபித்தல்.

விருத்தம்.

மதிமான்ஆனதம்பிஇந்த வகையேசொல்லராமச்சந்திரன்
இதிலேதெளிந்தேசானகிபோய் இருக்கும்இடம்எவ்விடம்காணேன்
சதியால்நமதுசுக்ரீவன் சரற்காலமும்போய்வரக்காணேன்
விதியால்அவனை அழைஎன்றே விடுத்தான்கோபம்எடுத்தானே(13)

9-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வருகிறுனோவாரானோ சுக்ரீவன்மனதை அறிந்துவாராய்தம்பி

அநுபல்லவி.

திருகுசொன்னுல்அவன் குலம்ஒன்றுவெட்டுவேனே
சித்திரத்தினுங்குரங்கை வைத்தெழுதவொட்டுவேனே (வரு)

சரணங்கள்.

1. தருணத்தில்உதவியைமறந்தானே மதங்கொண்டு
தண்ணீரும்மூக்கால்பிழைபொறுக்கு மல்லவோகண்டு
மரபுக்குச்சற்றேஇன்னம்பார்க்கவே ணுமேபண்டு
வாலியைக்கொன்றஅம்புபோல ஆயிரம்அம்புகளுண்டு(வ)

2. கரத்தாலேஅபயம்கொடுத்தவன் தன்னைவன்னக்
கனகசிங்காதனத்தில்வைத்தோ மேமின்ன
சரற்காலம்போனவுடன்வருகிறேன் என்றுசொன்ன
சத்தியம்மறந்தவனைச்சித்திரவதை செய்தால்என்ன (வரு)

3. அரியமராமரங்கள்தொளைத்தரா மன்வில்லை
அறிவாயோஅறியாயோஎன்றுகேள் ஒருசொல்லை
ஒருமசகும்இவனை அடிப்பதற் கென்னசொல்லை
உண்மையாகஎனக்கவன் சம்மதிதெ ரியஇல்லை(வரு)

சுக்ரீவன் மதுபானத்தை நிந்தித்தல்.

கொச்சகம்.

சாமிஇந்தப்படிஉரைக்கத் தம்பியும்கிஷ்கிந்தையிற்போய்
ஆம்அனுமான்தாரையைக்கண் டதுசொன்னான்அவராலே
கோமகன்சுக்ரீவன் இளங்குமரன்வரவறிந்துகெட்டேனே
மாமதுவுண்டென்றுரைவான் சொல்லிக்கரைவானே. (16)

10-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

மதுவே உன்னாற்கெட்ட திதுவே

அநுபல்லவி.

புதுமைநான்பாவி சுக்ரீவன்எய்த
பூமிதந்தானுக்குச் சாமித்துரோகம்செய்த (மது)

சரணங்கள்.

1. சுவாமிஎன்றங்கதன் கூவிஎனைத்தட்டத்
தொட்டதும்விட்டதும் நான்அறியேன்முட்டப்
பரமன்ஆய்உன்னைக் குடித்தேனேபொட்ட
பஞ்சமாபாதகன் ஆனேன்கடைகெட்ட(மது)

2. பித்தாம்உடம்புக்கு மத்தும்புறப்படும்
பெண்என்றும்தாய்என்றும் தெரியாமலேவிடும்
குத்திரம்ஆம்நர கத்தினிலேஇடும்
குடித்தவன்அடுத்தவன் எடுத்தவனும்கெடும்(மது)

3. குன்றுதவாலியை வென்றுபிறந்தேனே
கோதண்டதீக்ஷா குருவாற்சிறந்தேனே
ஒன்றுஅவன்செய்த நன்றிதுறந்தேனே
உன்னைக்குடித்தேனே என்னைமறந்தேனே(மது)

4. வையகம்தந்து மதிதந்தெனையாள
வைத்தானைஎண்ணமல் வைத்தாய்பழிமூள
ஐயயோநான்சொன்ன காலம்சற்றேநீள
ஆசாமற்போனேனே ஒகோசண்டாளா(மது)

லட்சுமணர் சுக்ரீவனை யிடித்தல்.

விருத்தம்.

மன்னன்ஆம்சுக்ரீவன் மதுவினால்மயங்கிவிட்டேன்
என்னவேசுறுக்காய்வந்தான் எதிர்கண்டதம்பிசொல்வான்
சொன்னநாள்தவறிஇந்த துடுக்குநீர்செய்தீர்சிந்தை
இன்னம்ஏதென்றுகோபம் எழுகின்றான்மொழிகின்றானே. (17)

11-தரு-சௌராஷ்டிரராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தகாரியம்இதுகாண் சுக்கிரீவரேநான் வந்தகாரியம்இதுகாண்

அநுபல்லவி

வந்தகாரியம்இது வாலியைக்கொன்றதுப்போத்
வணங்கிராகவனுக்கன்றுமழைநாட்போய்வருவேன்என்று
தந்துரைஆடிஅகந்தைகள்மூடி இருந்ததைநாடி அறிந்திடஓடி

சரணங்கள்.

1. அங்கென்சாமிநொந்திருக்க அதுகண்டென்நெஞ்சைஉருக்க
அலைந்தலைந்தென்கால்பெருக்க அசந்துங்கள்ஊரைநெருக்க
வாங்குவாசலைப்பிடித்தேன் அடைத்தகல்லைத்
தூங்கிசம்ஆகஇடித்தேன் வானரங்களை
அங்கங்கேஓடஅடித்தேன் தாயைக்கண்டு
உங்காரவார்த்தைபடித்தேன் அவள்சொன்னது
சங்கையில்ஆயிரங்கோடிபேர்வெகுதூரம் போனார்சேனையோ
இங்கிதோவருவார்என்இனிஇந்தவிசாரம் என்றாள்பிறகே
தங்கியவாள்அனுமானும்வந்தான்அந்தநேரம்யாம்உன்அடிமை
உங்கள்உதவிமறவோமென்றான்உபசாரம் நீரும்மெய்போலே
எங்கேமான்மலர்க்கைதொட்டீர் இருமோசந்தவணைஇட்டீர்
ஏன்காணும்வராமல்விட்டீர் எப்படிநினைவுகெட்டீர்
இங்கிதம்ஆகியவங்கணமுறிய விங்களம்நீர்செய்தசங்கையைஅ
றிய(அந்த)

2. அஷ்டலட்சுமிக்கும்அன்னை ஆகியசனகிமுன்னை
அகலவிட்டசாமிதன்னை அறிந்துமவனாலேபின்னை
விட்டுரப்சூழவைத்தீரே சொன்னநாளில்வந்
தொட்டாமல்தாழவைத்தீரே ராட்சதர்இன்னும்
நெட்டாகவாழவைத்தீரே தேவரையெல்லாம்
பொட்டாகவீழவைத்தீரே இந்தச்சாமிக்கும்
எட்டியபலசாலிகள்இருந்தால் அங்கேசேரும்பிரம்மாதிதேவர்
மட்டினும்ஓர்திசைஎட்டினுல்வீரர்எல்லாரும் வாட்டும்சிங்கக்
குட்டிமுன்னேநரிக்குட்டிகள் ஆக்குவேன்பாரும்பிறகாகிலும்
சட்டமானதளத்துடனே நீர்வாருமனுகெட்டாமல்
அட்டிசெய்வாலியைமுட்ட அடித்துவெகுராச்சியங்கட்ட
அரசுமணிமுடியிட்ட ஆண்டவன்உரைக்கப்பட்ட
கட்டளைஎன்கிறமட்டுகள்தாண்டிதட்டிய உங்களைவெட்டிட
வேண்டி(அந்த)

3. கர்த்தன் உண்டபின் உச்சிஷ்டம்கண்டுண்பதே என் அதிர்ஷ்டம்
காய்கனிநீர் தந்தால் இஷ்டம் காணுமோஇதென்ன கஷ்டம்
புத்திதான் எங்கேபோச்சோ ஐயனைப்பசியில்
வைத்தும்நான் உண்பதாச்சோ ஐயையோ உங்கள்
பத்திஎல்லாமேற்போச்சோ சகாயத்துரோகம்
கற்றவர்க்கித்தனை பேச்சோ என் அண்ணன் ஆன
உத்தமனுக்குத்துணை மற்றுண்டோ ஒருவரைக்கொண்டு கோதண்டம்தன்னை
சற்றேவளைக்குமுன் செத்தானே வாலியும்பண்டு அவனைக்கொன்ற
அஸ்திரம்போல் இன்னம் அஸ்திரம் அனேகங்கள் உண்டு தெரிந்திருந்தும்
இத்தனைநீர்செய்ததென்ன இளக்காரம்கண்டு காரியம்கொள்ளச்
சுற்றினீரேபிரியாமல் துரோகபுத்திஎறியாமல்
சொன்னநாளைக்குறியாமல் தோஷமென்று அறியாமல்
சத்தியமோசொல் அசத்தியமோதான் முற்றிலும்நாடி-இட
த்தனியேநான்(அந்த)

வானரப்படைத்தலைவர்களும் படைத்தொகையும்.

விருத்தம்.

அடல்சேர்தம்பிஇதுசொல்ல அறிந்தேஅடியேன்புத்திஎன்று
உடனேசுக்கிரீவன்சாமி உபயபாதம்வந்துகண்டான்
விடவேபோனதூதர்களில் வீரர்சேர அணிஅணியாய்க்
கடல்போல்வந்துராகவனைக் கண்டார்சேவைகொண்டாரே. (18)

7-திபதை-மங்களகௌசிகைராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

1. சதவலிபடைகள்பத்துநூறு யிரம்கோடி-சுசே
ஷணன் படைகள்பத்துநூறு யிரம்கோடி
பதுமமுகன்பதினல்நூ றுயிரம்கோடி-தீர்க்க
பாதன் இடைப்பன்ஒரா யிரம்கோடி

2. பனசன்படைகள்பன்னீ ராயிரம்கோடி-நீலன்
படைகளும்பதினையா யிரங்கோடி
அனுமன்இருபத்தையா யிரங்கோடி-போரில்
அட்சயன்படைமுப்பத்தையா யிரங்கோடி

3. ததிமுகன்படைமுப்பதா யிரங்கேடா-நல்ல
சாம்புவன் ஆயிரத்தறு நூறுகோடி
மதிதுமிந்தன் நூறுநூறா யிரங்கோடி-அந்த
மயிந்தன்இருபதா யிரங்கோடி

4. கேசரிபடைஐம்பதா யிரங்கோடி-மிகக்
செவையாட்சன்படைஆ யிரங்கோ

வீசுதுன்முகன்இருநூ றுயிரக்கோடி வந்த
விருப்பாக்ஷனலன்ப தாயிரம்கோடி
5. குமுதன்படைநாற்பத்தெண்ணா யிரம்கோடி-நளன்
கூட்டும்படைகள்நூறு யிரக்கோடி
சமுகப்படைஇந்தபடி கூடிக்கூடி-வரச்
சாமிகண்டுமகிழ்ந்தானே கொண்டாடி

சாம்புவந்தன் அனுமாரைத்துதித்தல்.

விருத்தம்.

மிக்கானகவிஎழு பத்துவெள்ளம்
வீரரொடுசாமிகண்டான் சுக்கிரீவன்தான்
தெற்கானவழிசெல்ல ராமன்தானும்
சீதைஉருச்சொலித்தருமோ திரமும்பெற்றான்
பிக்கானமலைகளும் நாடுகளுந்தேடிப்
பிலம்புகுந்துகடந்துசம்பா தியின்சொல்லாலே
கைக்கானமயேந்திரம்சேர் அனுமான்தன்னைக்
சுதிசெய்வான்சாம்புவனும் துதிசெய்வானே

8-திபதை-கேதாரகௌளராகம்-திரிபுடைதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. ஏதுகாணும்சும்மா அறிந்தும்அறியார்போல்
இருக்கிறீர்ஆஞ்ச நேயரே
ஓதுமேன்வெண்ணெய் இருக்கநெய்தேடு
வோமோவாதராசன் சேயரே
2. காதலால்நல்ல காலம்பிறந்துகா
ணுதுகண்டவர் போலவே
சீதைசேதிசம்பாதிவாயினால்
தெரிந்துகொண்டோமே சாலவே
3. துணியுமேன்வுமக் கிலங்கைதான்என்ன
தூரமோகடல் தூரமோ
அணுவும்மகம்மேரு ஆகும்மேருவும்
அணுவாம்வுமக்கென்ன பாரமோ
4. வருத்தம்ஏன்இலங்கையும் வும்மிடவாலால்
மாட்டியிழுத்தாலும் செல்லுமே
திருத்தம்என்னபேச்சு விளக்கிருக்கத்தீ
தேடுவோமோநாங்கள் சொல்லுமோ
5. ஒருத்தர்ஆய்ப்பிரம்ம தேவன்பட்டமுட
உமக்கென்றேபுகழ் மேவினீர்

குருத்துக்குழந்தையில் சூரியன்தேர்நிலை தாவினீர்
குலைஎதிர்கொண்டு

6. வாசவன்கைவச் சிராயுதத்தால்ஓர்பால் வீரரே
மயிரும்உதிராத
தேசம்மேல்எந்த ஆயுதங்களாலும் சூரரே
சிந்தைகலங்காதே

7. இயற்கையால்எந்த வேஷமெடுக்கினும் தேவரே
எடுக்கவேவல்ல
செயித்திடாதபஞ் சேந்திரியங்களையும் பாவரே
செயித்திடும்மானு

8. ஓதும்சுக்ரீவன் ஆக்கினைதெரியுமே நாளையே
உயிரைவைப்பானே
காதுக்கிடுவது முகத்துக்கழகெங் வேளையே
களைரட்சிப்பீர்இந்த

9. எட்டுத்திக்கின்அப் புறத்தினிலேலங்கை கூடுவீர்
இருக்கினும்பாய்ந்து
கொட்டைப்பாக்குப்போல்எட்டுமலையையும் யாடுவீர்
தொட்டெடுத்துவிளை

10. அமைத்தசாமிமோ திரத்தைப்பிடித்தீரே காரமோ
ஆர்க்குண்டிந்த அதி
உமக்கில்லாப்பொறி எமக்குவந்ததோ சாரமே
உரைப்பதென்உப

அனுமார் கடல்தாண்ட இசைதல்.

விருத்தம்.

பாட்டிலவுரைக்கும்அங்கதன்முன் படித்துச்சாம்பன் துதிசெய்யக்
கேட்ட அனுமான்மிகநாணிக் கேளீர்அடியேன் தனைப்பொருட்டாக்
கூட்டிநீர்ஏவுதலால்நம் கோமான்அருளும்உமதருளும்
ஈட்டும்சிறையாக்கடல்கடப்பேன் என்றான்புலனைவென்றானே (20)

கிஷ்கிந்தாகாண்டம்
முற்றிற்று

விருத்தம்-கசு-கொச்சகம்-கஆகஉ0
திபதைகள்-அ-தருக்கள்-கக-ஆக-ககூ
பாயிரம்-க-க்கும்-காண்டங்கள்-௬-க்கும்-கூடிய
கொச்சகம்-உ-வெண்பா-உ-வசனம்-க-விருத்தம்-ாO-ஆககடுரு.
தோடயம்-க-திபதை-உசு-தருக்கள்-ருஅ-ஆக-அரு.
சக்கிரவர்த்தித்திருமகனார்
திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஐந்தாவது

சுந்தரகாண்டம்.

அனுமார் கடல்தாண்டிப் பாய்தல்.

விருத்தம்.

வாய்ந்திடுசிறுபிள்ளை ஆம்பொழு தொருதினமாங்கனி ஆமெனவே
காய்ந்திடுகதிர்எதிர்பாய்ந்தவன் நெடுகியகடல்களுப்பிலேபிசகித்
தோய்ந்திடவரைசாய்ந்திடவிசுவ சொருபம்எடுத்தனுமான்
நாந்துதிபேசும்மயேந்திரம்ஏறி அண்ணாந்தெதிர்பாய்ந்தனனே. (1)

1-தரு-நாதநாமக்கிரியைராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மாய்ந்தானே அனுமான் மயேந்திரம் ஏறிப்பாய்ந்தானே அனுமான்

அநுபல்லவி.

பாய்ந்தொருமூவல கேந்தியராவணன்
பாயந்திடமேவுகு லாந்தகன்எனவே(பாய்)

சரணங்கள்.

1. கேசவராகவ பூசிதனேஎனும்
வாசகம்ஆனது நேசம்விடாமல்
மோசநிசாசரர் நாசமதாய்விட
வீசியவாலஎம பாசமதாகப்(பாய்)

2. வட்டநெடுக்கடல் முட்டம்உரம்கிழி
பட்டுமறைந்திடு திட்டுகள்தெரிய
நெட்டைநெடுங்கிரி எட்டுமறும்பொடி
பட்டுதிரும்படி நட்டணை ஆகப்(பாய்)

3. எடுத்தொருராகன் கொடுத்தகைமோதிரம்
இடுக்கியேகாதிலே மடக்குள்ளேயடக்கி
மிடுக்குளராட்சதர் நடுத்தலைமேல்விழும்
இடிக்கிணை ஆகவே திடுக்கெனவோடி(பாய்)

4. அண்டர்கள்முனிவர்கள் கண்டதிசயமொடு
மண்டியமருமலர் கொண்டனர்பொழிய
விண்டலரவிசகி மண்டலம்இருசிறு
குண்டலம்எனமுக மண்டலம்அசைய(பாய்)

5. சுமந்திடும்தாய்உரை சுமந்ததன் ஈர்அடி
சுமந்துவிசுவரூபம் சமைந்ததினுலே
அமிழ்ந்தியகடல்படு திமிங்கிலமொடுதிமி
திமிங்கியும்விசையினில் மிதந்திடமேலே(பாய்)

6. அந்தமலையில்உள தந்திகரடிபுலி
நொந்துதிசைதிசைபி ரிந்தவவைவெருள
முந்துகொடிமுடிபி ளந்துபளபளென
உந்திணை அடிகள் உதைந்துகிளம்பி(பாய்)

இலங்கணிவதை.

விருத்தம்.

வாரவிஸ்வரூபம்உடன் பாய்ந்தான்வார்த்தை
மைநாகற்குரைத்தான் மத்தியில்அங்கார
தாரைஎனுமரக்கிகுடல் பிடுங்கிக்கொண்டான்!
தலம்குலுங்கஇலங்கைமுன்னே குதித்தான் அங்கே
தாரம்எள்ளஅரக்கிஇலங் கனிதான் ஆல
காலம்எனவடவாசற் காவற்சாரி
ஆரடாஎன்றதட்டிவந்தாள் அனுமான்கையால்
அறைகொண்டாள்கொண்டளவே தறைகண்டாளே. (2)

2 தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இலங்கணிமடிந்தாளே அனுமான்கையால் பலங்கெடமுடிந்தாளே

அநுபல்லவி.

சலம்கொள் ஈர்இரண்டு தலையும்விரித்துக்கொண்டு
அலங்கோலம்ஆய்ப்புரண்டு அலறிஉளறிப்பண்டு(இல)

சரணங்கள்.

1. பதைப்பினலேஎட்டுக் கையும்பறக்கவிட்டுப்
பாராமலைபோல்எழுந் தாரவாரம்இட்டு

அதட்டி அதட்டி ஆயுத மெல்லாம்தொட்டுத்தொட்டு
அத்தனையும்பொடியா அனுமான்கை அடிபட்டு(இல)

2. பிடிபடாமல்இந்த ஊர்காத்திருப்பேன்ஆதிப்
பிரம்மாஉரைத்தபடி ஆச்சுதேளன்சேதி
அடிபட்டுக்கொண்டேன்போ கிறேன்உனக்கினிமீதில்
ஆட்டுக்குட்டிகள்இந்த அரக்கர்படைஎன்றோதி(இல)

3. ஆரும்எதிர்த்திடாத என்னைநொடிக்குட்சீறி
அடித்தாயேஉன்னையெதிர் பாரில்லைமனந்தேறி
மாருதியேநமஸ் காரமென்றுகூறி
வணங்கிவடக்குகோட்டை வாசற்காவற்காறி(இல)

அனுமார் இலங்கையில் சீதையைத்தேடுதல்.

விருத்தம்.

மோதும்இலங்கணியை ராவணன்படைக்கு
முதற்பலிஆகக்கொடுத்து முகுர்த்தங்கொண்டு
மாதவன் ஆகியராமன் பாதந்தன்னை
மனங்கொண்டுராட்சதர்மேற் சினங்கொண்டப்பால்
தூதன் அனுமான் மாடகூடஞ்சோலை
சூளிகைமாளிகை எல்லாஞ்சுற்றிசுற்றி
நாதன்உளமகிழ்ந்தருளுஞ் சீதைதன்னை
நாடினன்இலங்கைஎங்குந் தேடினனே.

3-தரு-தோடிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தேடித்திரிந்தானே சீதாதேவிதன்னை அனுமானே

அநுபல்லவி.

ஆடிப்பறக்கின்ற காற்றும்நுழையாத
அலங்கக்கொத்தளந்தங்கும்இலங்கைப்பட்டணமெங்கும்(தே)

சரணங்கள்.

1. வாரணச்சாலையும் மந்திரச்சாலையும்
மலர்ச்சோலையுஞ்சா வடிகளும்
தோரணமேடையும் பூமலர்ஓடையும்
துலைகளுந்தலைவாசற் படிகளும்

தேர் அடிகளும்சொர்னப்பேர் அடிகளும்செங்நெற்
சேர் அடிகளும்மதில் அடிகளும்
கீரைவிரைபுகுதா வளைகளுந்தொலைகளும்
கெடிகளுஞ்செடிகளுக் கொடிகளும்

நாரியர்காவல் இருக்குஞ்சிறைகளும்
நாடகசாலையும் நவரத்தின அறைகளும்
ஏராளமாககோலம் எழுதியதரைகளும்
ஏகாந்தஸ்தலமுந் தண்ணீர்ப்படித்துறைகளும்

இடுக்குகளும்இருட் டொடுக்குகளும் இருட்-உறி
அடுக்குகளும்மூலை முடுக்குகளும்பாய்ந்து(தே)

2. மலைநிகர் ஆகியஉப்பரிகைகளும்
மாடமுங்கூடமுந் திரைகளும்
பலபலபுரவியின் வெள்ளமும்பள்ளமும்
பாதாளஞ்செல்லும் புரைகளும்
கொலைசெய்யுமரக்கர்கள் கிடைகளும்நடைகளும்
குங்குமநீர் ஆற்றங் கரைகளும்
நலமுள்ளசந்தியும் பந்தியுநாற்பத்து
நாலுலட்சம்வீதி நிரைகளும்

அலைகடல் ஆகிய அகழியுங்கேணியும்
ஆயிரவெள்ள மரக்கர்தங்காணியும்
தலையெடுப்பாக உயர்ந்தஅட்டாணியும்
சத்திரச்சாலையும் ஒத்திட்டாணியும்

தடத்திலுமுனிவர்கள் மடத்திலும்பெண்கள்செய்
நடத்திலும்புகைபோகா இடத்திலும்போய்ப்பாய்ந்து(தே)

3. மைந்நாகமலைபோலே தூங்குங்கும்பகர்னன்
மனையிலுஞ்சூழ்ந்தகொட்ட டகையிலும்
பொன் ஆரணிமார்பன் இந்திரசித்திருக்கின்ற
புதுமனையிலுஞ்சு ளிகையிலும்
மெய்ந்நாளும்பேசும் விபீஷணன்வீட்டிலும்
வீட்டில்ஓமகுண்ட வகையிலும்
பின் அதிகாயன் அட்சயன்தேவாந்தகன்
பேர் ஆனமாடமா ளிகையும்

வன்னக்கிளிகள் வளர்பஞ்சரத்திலும்
வானவர் தானவர் பணிநகரத்திலும்

அன்னைமண்டோதரி வாழும்ரதத்திலும்
அணில்எனவேதொத்தி அணிஅணியாய்ஒற்றி
அணைகள்எல்லாந்தத்தி அணுஅணுவாய்ச்சுற்றி (தே)

அனுமார் ராவணனைக்கண்டு கோபித்தல்.

விருத்தம்.

இலகுமரக்கனையும் மண்டோதரியுங்கண்டே
இவளேசானகிஆவாள் எனஉள்ஏங்கி
நிலைகலங்கிமுகத்தொழுகு கோட்டுவாயும்
நெடுமூச்சுங்கண்டிவன்ஓர் அரக்கிஎன்றே
மலர்விழியில்அறைந்துகா தினிலேகையை
வைத்துடனேஅரிகரீ என்றுசொல்லிப்
பலபலயோசனை அனுமான் எண்ணிஎண்ணிப்
பாவிப்பான்ராவணன்மேற் கோபிப்பானே. (4)

4-தரு-அடாணாராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தராவணனைக் கண்டுசும்மாபோனால் என்னஅனுமான்நானே.

அநுபல்லவி.

அந்தராமத்துரோகி இவன்பலம்குறியேனே
ஆத்திநாற்கிழித்தாற்போல் கிழிக்கநான் அறியேனே(இந்)

சரணங்கள்.

1. புவிஅடங்கலும் கிட்டவேமண்டோதரி
புலம்பும்ஓசை முட்டவே-கண்டவர்கள்
எவருங்கெக்கலி கொட்டவே-வாலினாலே
இழுத்துப்பிடித்துப் பொட்டவே-கட்டி
இறுக்கிறேன்தோள்ஒடிய முறுக்கிறேன்தலைபத்தும்
அறுக்கிறேன்தேங்காய்போல் நொறுக்கிறேன்அல்லமாமல் ()

2. பன்னகசாலை விட்டுத்-திருட்டுவேஷம்
பண்ணிஇலங்கை மட்டுங்-கொண்டுவந்தேன்
அன்னையைச்சிறையில் இட்டுவைத்தஇப்பாவி
அரக்கன்என்எதிர் பட்டுங்கன்னத்தில்
அடிக்காமலும்கைகளை ஒடிக்காமலும்நெஞ்சியிலே
இடிக்காமலும்என்கோபம்முடிக்காமலும்- போவேனோ(இந்த)

3. காலனுக்குப காரமாகுமேதேவர்
களுக்குமுண்டதி காரங்-விருதாவாய்
மேலினிஏன்வி சாரம்-சாமியெங்கே
வேலைக்கிதுவே நேரம்-இப்போது
வெல்லவேணுமிவனைக் கொல்லவேணுமென்பேரைச்
சொல்லவேணும்பிறகு செல்லவேணுமில்லாமல்(இந்)

அனுமார்சீதையைக் காணாததால் இரங்குதல்.

விருத்தம்.

மாதரசைத்தேடஎன்று தூதனாக
வந்தஇடத்திந்த ராவணனைக்கொன்றால்
பேதகமாமிவனுயிரை வாங்கவீரன்
பிரசண்டகோதண்டமே தக்கதென்று
போதுளதாமரையிலைமேல் தண்ணீர்ப்போலும்
புதையல்இழந்தவர்போல அனுமான்ஏங்கிச்
சீதைதனைக்காணாமல் ராமமந்திரம்
செபிக்கின்றான்வெளியில்வந்து தவிக்கின்றானே.

5-திபதை-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. இந்தஇலங்கையர் எழுநூறுயோசனை
எங்கெங்கும்போய்த்தேடி னேனே
கந்தமலர்க்குழலாள் என்தாய்சீதையைக்
கண்ணிற்காணாமல்வாடி னேனே

2. பாராதஇடமில்லை தாயாஞ்சீதையை
பாதகன்செய்ததென்ன சூதோ
தீராநெஞ்சுக்குத் தெய்வமேதுணைநான்
செய்யும்வகைதானினி ஏதோ

3. அற்பராகுமிந்த வஞ்சனை அரக்கர்செய்
அதர்மந்தானேமெய் தானோ
எப்படி ஆகிலுந்தர்மமேதலைகாக்கும்
என்பதெல்லாம்பொய் தானோ

4. நாடிச்சேதிகொண்டு வருவானென்றுசாமி
ராமன்சொல்லுவான்என்றன் பேச்சே
தேடிவருவேனென்றுவிருதுகூறிவந்து
செடியிலேநுழைந்தாற்போல் ஆச்சே

5. மேட்டுக்குப்பையைப்போலே இலங்கைபட்டணமெங்கும்
வேருடனேகொல்லு வேனோ
காட்டுமென்தாயைஎன்று ராட்சதப்பயல்களை
கையாற்பிசைந்துகொல்லு வேனோ

6. விலங்காமல்தவணை சொல்லிவந்தநாளெல்லாம்
வீணேதிரிந்துகுறைத் தேனே
சலந்தனிலோஇந்த நிலந்தனிலோநாக
தலந்தனிலோமறைத் தானே

7. உலகிலெந்தக்காரியம் ஒருதரம்ராமாஎன்றால்
உடன்கூடுமென்னுமல்லோ வேதமே
பலதரம்ராமாஎன்றும் எனக்கிந்தக்காரியம்
பலியாதென்னவி னோதமே

8. ஆனைதன்பலந்தன்னை அறியாதுபோலேதேவி
ஆராரைக்கைகுவிக்கி றாளோ
பூனைமுன்கிளிபோலே எவர்கள்முன்னேஎன்தாய்
புலம்பிப்பரதவிக்கி றாளோ

9. வாதைபட்டரக்கர் முட்டைப்போலேநசுங்க
மலைமலையாய்ப்பிடுங்கிச் சாடவோ
சீதையைக்காட்டுமட்டும் கிடஎன்றுராவணனை
வாலாலேமாட்டிஇழுப் பேனோ

அனுமார் சீதையைக்காணுதல்.

விருத்தம்.

கொண்டலெனும்அனுமான் இப்படிக்கலங்கிக்
கோலிழந்தகுருடனென நின்றான்முன்னே
மண்டியதோர்அசோகவனம் கண்டான்தாவி
வந்ததிலோர்மரத்திருந்தான் அந்தவேளை
அண்டரியஒருமுலையர் பத்துக்கையர்
அரிமுகத்தர்பரிமுகத்தர் அநேகம்பேர்கள்
கண்டகவல்அரக்கியர்கள் நடுவிலேஓர்
கருக்கண்டான்சீதைதிரு உருக்கண்டானே.

9-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சீதையைக்கண்டானே அனுமான் செடிமேல்நின்று
சேவையைக்கொண்டானே அனுமான்

அநுபல்லவி.

ஆதவன்காணாத இலங்கைமடுகிலே
அரக்கியரென்கிற புலிக்கூட்டம்நடுவிலே (சீதை)

சரணங்கள்.

1. தாயிவள் தாயிவள் நிலவரமே-சாமி
தனக்கும்இவள்மெத்தம னோகரமே
தீயையுஞ்சுடுமிவள் சரித்திரமே-தெய்வ
தெய்வங்களுக்குமிவள் மீசரமே
சாயும்சந்திரசூரிய வம்மிசமும்பெருக்கும்
தனியாந்தருமமும் இனிமேலல்லோசெருக்கும்
எய்அடையாளம்கண்டேன் அஞ்சேனொருவருக்கும்
என்றுசெல்லரித்தாலும் இருந்திடத்தேஇருக்கும் (சீதை)

2. தேவிக்குந்தாயென்பார் அல்லோபூமி-அவள்
திடத்தையும்வென்றாள் இந்தஅபிராமி
பாவிஅரக்கர்க்கிவள் காலநேமி-இதைப்
பார்க்கப்பெற்றேனில்லையே என்சாமி-என்று
பூவிளந்துகில்மேல் அழுதழுதுமொய்த்த
புனல்தானேமுலைத் தடஅனலாலேவற்ற
சேவலைத்தேடுமிளம் பேடைபோலேமெத்த
திகைத்துதிகைத்துவிட முகத்திலேமுகம்வைத்த (சீதை)

3. இருஷிகட்குமகிமை என்னகண்டு-இவள்
ராமாமூர்த்தீ வணத்தைக்கொண்டு-அம்மை
சருகுபோலேவற்றிப் பொசிப்பைவிண்டு-அம்மை
தான்செய்யுந்தவமே மகிமைஉண்டு
ஒருசூரியன்முன்னேவந்து மதிபோலிந்தவல்லி
உவமைகொண்டாள்அரக்கர் ஒழியஎவர்க்குநல்லி
திருவேஇவள்அந்த அரியகோதண்டம்வில்லி
செயமினிசாமிகாரியம் பயமில்லைஎன்றுசொல்லி (சீதை)

சீதாதேவி திரிசடையோடு முறையிடல்.

விருத்தம்.

அனுமானிந்தப்படி சீதைதனை மரத்திலிருந்துகண்டான்
அப்பால்அந்த
வனிதையும்தாமரைஇலைமேல் தண்ணீராய்த்திரிசடைதான்
வதனம்பார்த்தாள்
கனமுளஎன்சிறைநீங்கிச் சாமிமுகந்தனைக்காண
கடவேனோநான்
உனதுமதிஏதென்றே உருகுவாள்அம்மைசொல்லி
உருகுவாளே.

7-திபதை-நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. ஐயாநானொரு பெண்பிறந்தகதையை
ஆருடனேசொல்லுவேன் திரிசடையே
தெய்வமும்நீபெற்ற தாயும்நீஅல்லால்வேறு
திக்குண்டோகேளாயம்மா திரிசடையே

2. மங்கைமாருகொண்ட கணவனைப்பிரிந்தநல்
மனையிலுமிருப்பாரோ திரிசடையே
எங்கெங்கும்வசை ஆச்சேகேட்பவர்
என்னென்றுபழிப்பாரோ திரிசடையே

3. கடலிலேயிந்த இலங்கையிருக்குதென்று
காகுத்தர் அறியாரோ திரிச்சடையே
தொடரும்எனசேதி அவர்க்குச்சடாயுராசர்
சொல்லாமல்இறந்தாரோ திரிசடையே

4. துணைஆகவேவைத்த கொழுந்தனை அவர்பின்னே
தூரப்போகச்சொன்னேனே திரிசடையே
கணவனார்மெத்த நீலிஇவளென்றென்னைக்
கைநழுவவிட்டாரோ திரிசடையே

5. குத்திரஞ்செய்து ராட்சதனிவன்என்னைக்
கொண்டுவந்தானல்லோ திரிசடையே
இத்தனைநாள் அவன்தின்றுவிடுவான்என்றே
எண்ணித்திரும்பினரோ திரிசடையே

6. அரசில்லா அந்த நாடுகாடாச்சுதென்று
ஆலோசனைசெய்து திரிசடையே

பரதனும்தாய்மாரும் வந்துஅழைக்கஅவர்
பதியிலேபோய்விட்டாரோ திரிசடையே

7. சனராசன்வில் ஒடித்தவன்முன்னெறிந்த
தடந்தோளை என்றுகாண்பேன் திரிசடையே
கனமுடனேபரசு ராமன்வில்லைப்பறித்த
கைகளை என்றுகாண்பேன் திரிசடையே

8. வைத்தபோதிலும்கையை பின்னே அந்தஅரசை
வாங்கியபோதிலும் திரிசடையே
சித்திரைசெந்தாமரை மலரைப்போலேமலர்ந்த
திருமுகமென்றுகாண்பேன் திரிசடையே

9. கொழுந்தினானென்றும் குகனுக்குத்தான்தோழரென்றும்
கூறினதுபொய்போமோ திரிசடையே
எழுந்துசொல்லும்விராதன் துதியைமனமகிழ்ந்த
இரக்கமும்போய்விட்டதோ திரிசடையே

10. கரதூஷணர்பதினாலாயிரந்தேரும்
கணத்திற்பொடிசெய்தாரே திரிசடையே
சரவேகமுங்கையும் மெய்யும்மென்னிருவிழி
தம்மில்நிற்கின்றதையோ திரிசடையே

11. வல்லபேருக்குப் புல்லும்ஆயுதமென்ற
வழக்கச்சொல்லைப்போலத் திரிசடையே
புல்லினாற்காக்கைகண்டோர்கண்கொடுத்த
புண்ணியரைக்காண்பதென்றோ திரிசடையே

12. சற்றும்வைத்துப்பாராமல், பாவிராவணன்வார்த்தை
தனல்போலிறைக்கிறனே திரிசடையே
பத்துத்தலையும் பனங்காய்போல்விழுந்துருளப்
பார்ப்பதெந்நாளோநான் திரிசடையே

13. பாயுங்கைகளுமென்னைப் பார்க்கும்கண்களுமிந்தப்
பழிவார்த்தைசொல்லும்வாயும் திரிசடையே
பேயும்பெருங்கழுகும் நாயும்நரியும்பிச்சப்
பிடுங்கித்தின்னக்காண்பேனோ திரிசடையே

14. குடிமகனிந்திரசித்தன் கொழுந்தனாற்பட்டானென்
கூக்குரலென்றுகேட்பேன் திரிசடையே

அடியற்றமரம்போல் மண்டோதரிராவணன்முன்
அலறிவிழக்காண்பேனே திரிசடையே

15. பேயாம்அரக்கனையும் சேனைகளையுமென்றன்
பிராணநாதர்கொல்லாரோ திரிசடையே
தாயேஉன் அப்பன்வீடு பாற்கடல்போலேபொங்கித்
தழைக்கநான்காண்பேனே திரிசடையே

16. இடதுகண் துடிப்பதும் இடதுதோள் துடிப்பதும்
ஏதோ அறிகிலேனே திரிசடையே
இடதுசெவியிலொரு வண்டுவந்தூதக்கண்டேன்
என்னசொல்லடி அம்மா திரிசடையே

17. வந்தசாமிமுன் றுதிலையில்என்கைதொட
வரக்கண்டகுறியிவை திரிசடையே
அந்தநாளில்க்குறி இந்தநாளிலுங்கண்டேன்
அதிசயம்ஏதோ அம்மா திரிசடையே

சீதாதேவிக்குதிரிசடை கனுநிலைஉரைத்தல்,

விருத்தம்.

கோதைமனம்தளர்ந்திந்தக் குறிகுணங்கள்சொன்னளவிற்
றாதிவன்இப்போதுனக்கோர் சுபாவத்தைசொல்லுவன்காண்
காதலியேநானும்நல்ல கனவுகண்டேன்கேள்எனவே
சீதைமனம்தேறியிடத் திரிசடையும்சொல்வாளே.

8-தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்கனவைக்கேளாயம்மா சானகிஅம்மா எனுனக்குகவலைசும்மா

அநுபல்லவி.

மங்களமுனக்குண்டாமே வல்அரக்கன்வாழ்வுபோமே என்

சரணங்கள்.

1. சுந்தரிமண்டோதரி தெறுந்தலையைச்சீவினள்
அந்திடத்திலேஅவள் விழுந்தழுதுகூவினள்
இந்தமன்னன்வீடுவிட் டெழுந்தொருபெண்தாவினள்
என்தகப்பன்வீட்டில்அவள் வந்துகந்துமேவினள் (எ)

2. பூவுசளெல்லாங்கரிக ளாக்கருகவுங்கண்டேன்
கோவில்களெல்லாமெழுகு போனுருகவுங்கண்டேன்

பேய்வகையும்எரிகளு மேபெருகவுங்கண்டேன்
ராவணன்ஏண்ணெய்த் தலையோடேவருகவுங்கண்டேன்(எ)

3. பத்துமுடிராவணனைக் கொத்துடனேகொல்லவோ
வைத்தசிறைவிட்டமரர் சொஸ்தமோடுசொல்லவோ
உத்தமியுன்பத்தினி மகத்துவமென்னசொல்லவோ
இத்தனையும்இலங்கைக் கனர்த்தமென்பதெல்லவோ (எ)

சீதாதேவிபக்கல் ராவணன் குறையிரத்தல்.

விருத்தம்.

திரிசடைஇப்படிசொல்லச் சானகிகொஞ்சந்
தெளிந்தளவிலிதுநல்ல வேளைஎன்றே
மரம்உரையும்அனுமானும் குருகும்போதில்
மகுடம்ஒருபத்தும்மின்ன மாதராட
அருகினிற்கட்டியம்போட அந்தராவில்
அரக்கன்வந்தான் அருந்ததிக்குந் தெய்வமாகுங்
கருணைவல்லிசீதைமுன்னே தான்ஏதேதோ
கரைக்கின்முன்பலகெஞ்சி உரைக்கின்றுனே. (9)

9-திபதை-பந்துவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. என்னசெய்வேன்நான் என்னசெய்வேன்நான்
எஞ்செய்வேன்மிதிலே அன்னமே
மன்மதன்கணையாலே பட்டுவிழுவேனென்று
மலரயன்வகுத்தானே முன்னமே

2. அங்கம்நையவும்விட்டும் பெண்கள்வையவுங்காமன்
அம்பாலெய்யவுஞ்சிந்தை நோகவோ
திங்கள்சுடவும்பனி அன்றில்சுடவும்வீசும்
தென்றல்சுடவும்வெந்து போகவோ

3. ஆலைக்கரும்புபோலும் வேலைத்துரும்புபோலும்
ஆசைவலையிற்சிக்கி மாயவோ
மாலைக்குங்காலைக்கும் ஊன்உறக்கமில்லாமல்
வரவரநாளுக்குநாள் தேயவோ

4. அந்தூதும்நெல்ஆனேனே நொந்துபோனேனே
அனுக்கிரகம்நீசெய்ய வேணுமே
சந்தோஷமாகப்பாராய் என்தன்கவலைதீராய்
சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டேன் காணுமே

5. மறக்குமோஉனதாசை வார்த்தைஒன்றருளாயோ
வானோர்பழிக்கநின்று கூசவோ
பிறக்கும்பிறக்குந்தலை முறைக்கெல்லாம்ராவணனோர்
பெண்ணால்இறந்தானென்று பேசவோ

6. பதியுமுனதெனது நிதியுமுனதுசொன்ன
வணங்குமென்கவலையைத் தீர்த்திடாய்
நானேஉன்னைப்பணிந்தால் பதினால்உலகுக்கும்நீ
நாயகியாமல்லவோ பார்த்திடாய்

7. கண்ணுங்கருத்தும்நீயே மன்மதன்செய்யும்போரைக்
காட்டினும்நல்லதெம வாதையே
எண்ணந்தப்பிப்போனேனே நாயினும்பேயானேனே
எனக்கொருபுத்திசொல்வாய் சீதையே

சீதாதேவி ராவணனை இடித்தல்.

விருத்தம்.

பிண்டாளன் அரக்கனிந்த வீண்வார்த்தைசொல்லச்சொல்லச்
சண்டாளன்சானகியுமென்றன் காகுத்தர்சரத்தினாலே
உண்டானதெல்லாந்தோர்க்க ஊழிவந்தடுத்ததையோ
சண்டாளாஎனக்கோபித்துத் தள்ளுவாள்விள்ளுவாளே.

10-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராட்சதப்பதரே துன்மார்க்கவார்த்தைகள்
ஏர்க்குமோபோடா அடாராவணா ராட்சதப்பதரே

அநுபல்லவி.

காட்சியாளன்னைப் பார்க்காதே-இந்த
தாழ்ச்சிஆம்பழி ஏர்க்காதே-உன்
வாழ்ச்சிவீணிலே போக்காதே-அர
சாட்சிஆனதைத் தோர்க்காதே-அடாராட்

சரணங்கள்.

1. கிளைக்கும்மூன்றுலோகமும்செலுத்தும் உன்கோலும்என்தன்
கீர்த்தியும்என் தொலைக்கிறாய்-கெறுவத்தாலே

வெளிக்கபகிர்த்திஆகப் பாவபுண்ணியமும்பாராமல்
விருதாவிலேஏன் குலேக்கிறுய்-ஆகாசமட்டும்
அளக்கும்இருப்புத்தூணைச் செல்எறிக்குமேஇத்தை
அறியாமல்ஏன் மலேக்கிறுய்-அக்கினிதன்னில்
குளித்துத்தவங்கள்செய்து பெற்றவரத்தையெல்லாம்
கொஞ்சத்தில்ஏன் கலேக்கிறுய்-அடாசண்டாளா
வள்ர்த்தியவார்த்தைகள் படியாதே-தணல்
ஒளிக்கமுன் தாணையில் முடியாதே-என்னே
இளக்காரமாக்கிட்டத் துடியாதே—எரி
விளக்கினிற்பூச்சிபோல் மடியாதே- அட(ராட்)

2. காயத்துடன்பிறந்த தங்கைமூக்குமுலேயும்
காதும்அறுக்க விடுத்தாய்வெளிகில்லாதென்
நாயகர்க்கஞ்சிஅந்த மாயமான்பின்னெதிரிட்டு
நாய்போற்பதுங்கி அடுத்தாய்-நமன்போலும்உன்
தீபரூபத்தைக்கண்டு மூர்ச்சையாய்போனஎன்னேத்
தீண்டாமல்மண்ணே டெடுத்தாய்-கொல்லேனென்றுமேல்
பாயும்சடாயுவாலே பூனைவாய்எலிபோலுன்
பவிஷெல்லாம்பறி கொடுத்தாய் அடசண்டாளா
தாயிவள்என் மனம் அறியாதோ—போடா
பேயேஇம்மாத்திரம் தெரியாதோ-என்னேத்
தீயுரைசொன்னுக் கெரியாதோ-பத்து
வாயிலும்புழுவரச் சொரியாதோ அட(ராட்)

3. குதிக்கிறுய்சும்மாப்போமோ இப்பாவம்பின்னுக்கொன்று
கோடியாய்வந்து வாய்க்குமே-உன்செல்வமெல்லாம்
செதுக்கிறஅரம்போலென் பொருமைஆகிறதர்மம்
தேவதைதானே தேய்க்குமே-உன்குலந்தன்னே
மதிக்காஎட்டியைக்கூடி இலவுந்தீப்பட்டாற்போலென்
வயிற்றெரிச்சலே தீய்க்குமே-என்பிராணநாதர்
விதிக்கும்பாணமுந்தன் தலேயைப்பனங்குலேபோல்
வெட்டிவெளியிற் சாய்க்குமே-அடசண்டாளா
அதற்குள்ளேதுள்ளிச் சாகாதே-இந்த
பதைப்பினுலொன்றும் ஆகாதே—வாய
மதத்தினுற்கெட்டுப் பேகாதே-நாளேக்
கொதிக்குமநரகத்தில் மூழ்காதே-அட(ராட்)

சீதாதேவிதனியே புலம்பல்.

விருத்தம்.

சானகிஇப்படிவைய அரக்கன்சீறித்
தான்நடந்தான் அரக்கியரைக் கலக்கச்சொன்னான்
ஆனதுகண்டனுமானும் இவனைஇங்கே
அடிப்பனென்றுகையொடுகை பிசைந்தான் அப்பால்
தானொருமந்திரஞ்செபித்தான் மாதரெல்லாம்
சவம்போலேஉறங்கிவிட்டார் அந்தவேளைக்
கானகத்தில்இளங்குழந்தை போலசீதை
காங்குவாள்தனியேதான் ஏங்குவாளே.

4-திபதை-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. தேற்றுவாரில்லைஆற்றுவாரில்லை தெய்வமேயென்னசெய்வேன்
சீற்றுமரக்கியவர்வார்த்தை இடும்பைவிட்டெந்தநாளியுய்வேன்

2. சொந்தவீட்டில்இருளென்றசாமியைத் துடிக்குசொல்எழுந்தேன்
அந்தவிளக்கிந்தஇலங்கையிலேபொல்லா அருஞ்சுறைவிழுந்தே

3. தம்பிமார்அன்னைமார்எல்லாரையும் தவிக்கவிட்டுவந்தபோதே
என்பொருட்டில்அவர்க்கிங்கேவரமனம் ஏன்வருமேவராதே

4. நிறைதவசுக்குக்குறைஇவளென்று நினைந்துகைவிடுவாரோ
பறையர்ஊறிலேசிறைஇருந்தஎன்னை பரிந்துகைதொடுவாரோ

5. தாழ்வுசெய்தேனோதெய்வமே என்தன்நெஞ்சைஉருக்காயோ
பாவிஉயிரேஎன்சாமிதிருமுகம் பார்க்குமட்டும்இருக்காயோ

6. ஏதுகாண்இவர்அரக்கிமார்களோ இந்தபேரிடுவான்ஐனே
நாதன்பிரியவும்இன்னம் இருந்தேனேநானல்லோஅரக்கிதானே

7. தந்தைசனகனும்இந்தவினைகண்டு தன்னுயிரும்பிழைப்பானோ
அந்தஇளையகொழுந்தனும்என்னை அருமையாஅழைப்பானோ

8. புல்லும்பூமியும்உள்ளமட்டும்இந்தப் பொல்லாப்பழிசிறந்தேன்
சொல்லுவார்சொல்லும்வகைக்கெல்லாம் ஒருதோதகிபெண்பிற
[ந்தேனே

அனுமார் ஸ்ரீராமரை வர்ண்ணித்தல்.

விருத்தம்.

அன்னையெனுஞ்சனகிஇல்லா றழுதுவாடி
ஆவிஇனிவைத்தீரே னென்றுபிராணன்
தன்னைவிடநினைந்தொருபூஞ் செடிக்கீழ்வந்தாள்
சாமிஅனுமானும்முன்னே வணங்கிக்கண்டு

என்னதசரதராமன் தூதன்நானே
எங்கெங்குந்தேடினேன் அனுமான்என்பேர்
சொன்னபடிசொல்லவந்தேன் சாமிரூபம்
சொல்லுவேன்என்றெடுத்துச் சொல்லுவானே. (12)

8-தரு-கேதாரகௌளராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அந்தராமசவுந்தரியம்என்னால் அறிந்துசொல்லப்போமோஅம்மா

அநுபல்லவி.

கந்தமேவும்அர விந்தமலரும்அவர்
காலுக்குநிகராமே கைக்குத்தான்சொல்லப்போமோ(அந்)

சரணங்கள்.

1. உருண்டமணிமுழங் காலுக்குவமைஅவர்
உடையஅட்சயத்தூணி ஏர்க்குமே
திரண்டபெருந்தொடை இரண்டுக்கும்எட்டுத்
திசையானைத்துதிக்கையுந் தோர்க்குமே
வரிந்தமரவுரி இடையும்நடையுங்கண்டோர்
மனதைஎல்லாமுருக்கி வார்க்குமே
தரந்தரமாயுல கிருந்தவயிற்றுக்குச்
சரிசொல்லக்கூடுமோ! ஆர்க்குமே
விரிந்தமார்புக்கிணை பூமிஅகலங்காணும்
விளங்கும்கழுத்துக்குநேர் இளங்கமுகேபூணும்
பரந்தபுசங்களுக்கு மேருமலையும்நாணும்
பார்க்கப்பார்க்கப்பதி னாயிரம்கண்கள்வேணும்(அந்)

2. அதிசெயமுடன் பளபளென்றிலகுகண்
ணாடிநிகர்த்தக போலவும்
மதிகள்ஒருசதகோடிக்குமேலான
மங்கடமலர்முகக் கோலமும்
கதியென்றடுத்தவர்க்குப் பதியும்நிதியுந்தரும்
கருணாநயனவி சாலமும்
குதிகொள்ளும்பவள வாயும்சிறுநகையும்
குருமந்தகாத்வி லோலமும்
புதுமலையினில்விழும்பொன் அருவியைப்போலும்
பூமணிமார்பினிற் புரளுமுப்புரிநூலும்
எதிரில்லாதகோ தண்டமும்ஒருகாலும்
எழுதவேணுமென்றால் ஆமோமன்மதனாலும்(அந்)

3. பொருத்ததாமரை இலைபோலேஒளி
பெருகியமேனிச்சிங் காரமும்
வரித்தசிந்தூர ரேகையும்புருவமும்
வளர்ந்தநெற்றிவிஸ் தாரமும்
பருத்ததிருமுடி வேணியும்வேணியில்
பசுந்துளவமலர் ஆரமும்
தரித்ததிருவாழி கொடுத்துன்சேதியைத்
தனியேயென்னுடன்சொன்ன சாரமும்
திருத்திச்சொல்லவெகு வாய்இல்லைஒருவாயே
தெரிந்துந்தெரியாமலுஞ்சொன்னே நீபொறுப்பாயே
ஒருக்காலேயுண்டவர் மகிமைநீ அறிவாயே
உனக்குத்தெரியும்வேதந் தனக்குத்தெரியுந்தாயே(அங்)

சீதாதேவி லட்சணியைத் தெரிவித்தல்.

விருத்தம்.

நாட்டிலேஇந்தவண்ணம் ராமர்க்குள்ள
நறுகுறியெல்லாஞ்சொன்னான் நாடுவிட்டுக்
காட்டிலேநடந்ததுவுஞ் சுருங்கச்சொன்னான்
காதலாகமலம்போல் அனுமான்பின்னே
ஆட்டியிடும்பசியாலே விழுந்தோர்கையில்
அண்டர்உலகத்தமுதம் ஈந்தாற்போல
நீட்டினான்திருவாழி அதனைக்கண்டாள்
நிதங்கண்டான்சீதைபர வசங்கொண்டாளே. (13)

9-தரு-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கொண்டாளே சாமிமோதிரம் கண்டாள்சீதை

அநுபல்லவி.

எண்டிசைபோற்றிய இலங்காபுரத்திலே
என்அனுமானிட பொன்உருகரத்தாலே(கொண்)

சரணங்கள்.

1. கந்தமலர்க்குழல் மேலேசூடிக்
கண்ணுக்குக் கலத்தண் ணீர்விட்டு
காணக்கிடைத்ததே சார்த்திகைப்பிறைபோல
கண்டேனேஎன்று முறைபட்டு
அந்தராம மந்திரமெழுதிய
அடையாளமோ திரந்தொட்டு

அணைத்தமுலைமேல் இணைத்துடம்பிலே
அடங்காமகிழ்ச்சிகொண் டடிக்கடிமுத்தமிட்டு(கொ)
2 எரிந்தபசியால் வருத்தும்நாகம்முன்
இழந்தமணிதன்னை அடுத்தாற்போல்
எதினிமேல்வாராதென்றொழிந்தவர்
எறிந்தஉடமையைக்கண் டெடுத்தாற்போல்
பெருந்தரையிலொரு கால்மேலேநின்று
பிள்ளைபெற்றுமலடி படுத்தாற்போல்
பின்னுமுன்னுந் தோன்றாமல்தவிக்கிற
பிறவிக்குருடனுக்குத்தெய்வம்கண்கொடுத்தாற்போல்(கொ)

3. சிந்தாகுலம் விண்டேன்உன்
திருவாக்காலென் குறைஆற்றி
தீயராவணப் பாவிஊர்இதைத்
தேடிவந்தாயேஎன் மனம்தேற்றி
தந்தாயேஎன்சீவனைஉனக்கினித்
தருவதென்னஇதற் கெதிர்மாற்றி
தாயுந்தந்தையுங் குருவுந்தெய்வமும்
சகலமும்நீயேஎன் றனுமானைவாழ்த்தி(கொ)

அனுமார் சீதைபிரிந்தபின்பு நடந்தசெய்திகள் அவர்களுக்கு விவரித்தல்.

விருத்தம்.

கண்டுதிருவாயினால் மகிழ்ந்தசீதை
கடல்பாய்ந்தவிஸ்வரூபத்தைக்காட்ட
கொண்டுமகிழ்ந்தாள்பின்னும் அனுமானேநான்
கோணமல்மானுக்காய் நெடுந்தூரத்தில்
மண்டுரகுவீரன்போய் மீண்டவாறும்
வந்திளையோனுடன்கலந்தவாறும்நீதான்
பண்டுபழகியவாருஞ் சொல்வாயென்ன
படிக்கின்றான்அவள்குறையை முடிக்கின்றானே. (14)

10-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கேளம்மாசொல்வேன் முன்உளதெல்லாம் கேளம்மாசொல்வேன்

அநுபல்லவி.

நீளமான்ஆனமாரீசன்மறைந்துநின்று உயிர்க்கொன்றுடனேவழி
மீளவேரகுவீரன் வந்துசேர்ந்தபின்கேள்

சரணங்கள்.

1. இனம்பிரிந்தமான்போலே என்தாயேஉன்னை
உணுங்கனிகாய்களும்போய் உலைவாய்மெழுகாய்வாடி
அனந்தங்காடுமலையும் ஆறெங்குந்தேடித்தேடி
தனந்தனியேபுலம்பித் தம்பியானுயிர்கூடி

வனந்தனில்வந்துச டாயுவினால்மதிதேறவே-ராவணன்
முனைந்ததெல்லாம்சொல்லிஅவன் உயிர்வாகனம்ஏறவே-அந்நேரம்
சினந்துகவந்தனைவென்று சவரிமொழிகூறவே-உன்தன்னை
நினைந்துநினைந்தறிவானதுபோய்த் தடுமாறவே-நாயேனும்

பணிந்திடவேதன தடியருள்ஆக்கித்
மணிகளும்மணிகளும் வகைவகைநோக்கித்
துணிந்திடும்வாலியைமாட்டினன் முன்னே
சுக்கிரீவனைமுடிசூட்டினான் பின்னே(கேள்)

2. அறிகிறதூதர்தம்மை அந்தத்திசையில்ஏவி
நெறியேதெற்குத்திசைக்கு நீபோஎன்றென்னைக்கூவி
பொறியேஆரும்மோதிரம்கைப் போட்டதுதந்துதேவி
குறிகுணமெல்லாஞ்சொல்லக்கொண்டுதென்திசைதாவி

முறைமுறையேவெகுதேசமெல்லா மலைத்தெட்டினேன்என்றோடை
பிறகுசெல்வாரைவாராதிருமென்று தட்டினேன்—அந்நேரம்
தரையிலிருந்தாகாசமளவுட்போய் முட்டினேன்-மயேந்திர
பருவதமேல்நின்றுபாய்ந்திலங்காபுரி கிட்டினேன்-கோட்டைக்குள்

குறுகிறெனநடக் கிறவேளையிலெதிர்
கொண்டிடும்லங்கணு தொண்டையுமண்டையும்
நெறநெறணநெரிந் திடயேஊர்விட்டு
நீங்கினள்ஆவியை வாங்கினேன்நானே(கேள்)

3. அகலும்இலங்கையெல்லாம் அணுஅணுஆகச்சுற்றி
தகைசேரும்மத்திட்ட தயிர்போலவேஎன்புத்தி
நிகழும்வேளையில்ராம நேசம்வந்ததுபற்றி
மகிழவேநான்அசோக வனத்தில்வந்தேனேஒற்றி

வகைஉடனே.ராவணன் வந்துன்எதிர்படித்ததும்-சண்டாளா
அகலநில்லடாஎன்றுநீ வாய்மேல்அடித்ததும்-அம்மாவுன்

முகமலர்மேல்இருகண்ணுல்முத்துகள் வடித்ததும்-அடியேன்
சகலமும்அறிவேன்உனதிடதுபுறம் துடித்ததும்-இதெல்லாம்
பகலவன்முன்பனி ஆய்விடும்மெய்யே
பாவிஅரக்கர்கள் வாழ்வதும்பொய்யே
செகமுழுதிலும்ஒரு திருவுளமேபோது
தேன்மொழியேஅம்மா யென்வரலாரிது(கே)

அனுமார் சீதாதேவியை வரங்கேட்குதல்.

விருத்தம்.

சொல்லிஇந்தவுலகைஅனுமான் பின்னும்எந்தன்
தோள்மேலேஎழுந்தருள்வாய் அங்கேபாய்வேன்
அல்லதிலங்கையோடெடுப்பா யெனினுஞ்செய்வேன்
அரக்கரைவேர்பிடுங்கெனினும் ஷணத்திற்செய்வேன்
பல்அரக்கர்சிறையிலே கண்டான்மீட்கப்
பயப்பட்டான்உயிரைக் காப்பாற்றினனென்
றெல்லவருஞ்சொல்லப்போகேன் தாயேசீதை
ஏதென்ருன்இதற்குவகை ஒதென்ருனே. (15)

அனுமார் சீதாதேவியை வரங்கேட்குதல்.

விருத்தம்.

எண்ணிஅனுமான்இந்த வார்த்தைசொல்ல
எனை ஒருவருந்தொடப்போ காதுகண்டாய்
மண்ணரைத்தொட்டரக்க எனைஎடுத்தான்கண்டாய்
வலியகோதண்டபதி அவர்பேர்கண்டாய்
நண்ணிஎந்தன்சிறைஅவரே மீட்டிடாமல்
நடைத்தூதன்மீட்டால்எப் படிஆம்கண்டால்
கண்மணியேமகனேஎன் றவனைநெஞ்சம்
கரைக்கின்ருள்சீதைகனிந் துறைக்கின்ருளே. (16)

1 -தரு-சௌராஷ்டிரராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இம்மாத்திரம்செய்வாய் அனுமானே-என்னைவேண்டிநீ
இம்மாத்திரம்செய்வாய் அனுமானே

அநுபல்லவி.

சும்மாவிட்டுவிட்டாலே தோஷம்உண்டுந்தன்மேலே(இம்)

சரணங்கள்.

1. வேடிக்கைக்கோபிடித்தார் வில்லு-அவர்க்கிந்தஊர்
ஈடோஇதெல்லாம்ஒரு கில்லு-நான்சபித்தாலும்
காடாகாதோ இலங்கைக் கல்லு-துணிந்தவர்க்குப்
பாடோபிராணன்என்னஓர் புல்லு-அந்தூதிப்போட்டு
கூடுமாத்திரம்இருந்த நெல்லு-போலேஆனேனே
ஓடிப்போய்சாமிமுன்னே நில்லு-அவருடனே
கூடவேஅயோத்திக்குச் செல்லு-என்னைஎங்கென்று
தேடும்மாமிமார்க்குநான்
தெண்டனிட்டேனென்று சொல்லு (இம்மா)

2. குருவார்த்தைஆகஉன்மேற் பாரம்-போட்டுசொல்லுகிறேன்
ஒருமாதம்நிற்கும்என் சரீரம்-கல்யாணம்செய்த
பெருநாளில்என்மன விசாரம்-அறிந்துகைமேல்
பரவசஞ்சொன்னரே விஸ்தாரம்-அத்தைநம்பிநான்
வருவார்அல்லோ இத்தனை தூரம் என்றிருந்ததை
தெரியாமல்ஊர்க்குப்போம்அந்நேரம்-நீயுங்கூடபோய்
அருகேநான்சொன்ன உபசாரம்-சொன்னபின்கங்கைக்
கரைக்கண்டால்சீதைகடனும்
கழிக்கச்சொல்வாய் உபகாரம் (இம்மா)

3. ஆதியில்பொன்மானுக்கா வாது-சொன்னதுண்டந்த
வேதைபொறுக்கசொல்என்மீது-பெண்களுக்கெல்லாம்
பேதமையென்பது விடாது-அதுகொண்டன்ன
வேதன்சொன்னசாபம் பொல்லாது-என்னைராவணப்
பாதகன்அணுகக் கூடாது-என்றுதிரிசடை
மாதாவுரைத்தாள்பயம் ஏது-என்றிருந்தாலும்
மேதினிவாய்மூடப் போகாது-ஆகையினாலே
சீதாராமன்தன்பேரைச்
செலுத்தச்சொல்வாய் இப்போது (இம்மா)

அனுமார் சீதாதேவிக்குத் திடம்கூறல்.

விருத்தம்.

வடித்துவடித்தன்னைஇந்த வார்த்தைசொல்ல
மாருதியும்நகைசெய்தான் விழல்கூளத்தை

இடிப்பதுபோல்அரக்கர்தம்மை இடிக்கச்சேனே
எழுபதுவெள்ளமுஞ்சேரும் எனதுதோள்மேல்
அடித்தலங்கொண்டென்சாமி சேர்வார்தம்பி
அங்கதன்தோள்மேற்சேர்வார் அவர்அம்பாலே
பொடிப்பொடியாய்ராவணனும் தறையில்சேரும்
போரும்வரும்பாருமெனப் புகலுவானே.

12-தரு-சாரங்கராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எட்டுநாளையிலேபாரும் அம்மா ராவணன்பேரும்இவன் ஊரும்

அநுபல்லவி.

இஷ்டகாலம்வந்த திரங்கவேண்டாம்நீரே
எப்போதும்போலராமர் இடத்திநிற்சேருவீரே
முட்டாதவானரர்கை தொட்டேகல்லாலெறிந்து
முட்டர்கள் துஷ்டர்கள் கெட்டபலிஷ்டர்கள்
இட்டிடுகெட்டுகள் ஒட்டுகள்கெட்டபின்
நெட்டுளபட்டண மட்டிஅரக்கியர்
கட்டியபொட்டுகள் தொட்டறுபட்டிடும்(எட்டு)

சரணங்கள்.

1. மலர்களைஉலகெல்லாம் வாழ-மண்மேல்
மண்டோதரிஅலறி வீழ-எங்கும்
அலகையும்நாயும்வந்து சூழ-காவல்
அரக்கியர்உனதுவெள்
ளாட்டிகள்போலே தாழ
அந்தரதுந்துமி இந்திரன் அறைந்திட
என் தன்முகுந்தனெ டுந்தளம்வந்தபின்
உன் தன்வருந்திய சிந்தைமகிழ்ந்திட
இந்தஇலங்கை அழிந்திடும்விந்தையை(எட்டு)

2. ஆகாராட்சதப்பிரேதம் மேலே-மிதக்க
ஆகுமேரத்தக்கடல் போலே-அதில்
காகங்கள்மூழ்கி ஒருக்காலே-மாதர்
கண்ணீரால்அந்தரத்தம்
கழுவிப்போமோ அப்பாலே

கங்கிலும்வங்கிலும் நுங்குதலங்களும்
மங்கையர்தங்கிந டங்கொள்அரங்கிலும்
அங்கிலும்இங்கிலும் எங்கிலும்எங்கள்கு
ரங்குநெருக்கி எடுங்கலகங்களை (எட்டு)

3. ஆனைசேனைகளைநான் சாட-குரங்கால்
அரக்கர்தலைஎல்லாம்பந் தாட-ஒருவர்
போனவருபோகாமல் ஓட-இந்தப்
பொல்லாராவணன்வாழ்க்கை
எல்லாம்தம்பியைக் கூட
புத்திரமித்திரகளத்திர இனத்தவர்
சுற்றிவயிற்றில்அ டித்துவிழுத்தலை
பத்தும்நரித்திரன் தத்தஇழுத்திட
வித்தகன்அஸ்திரம்அ றுத்திடும்வெற்றியை (எட்டு)

சீதாதேவி அனுமாருக்குஅடையாளம்ஈதல்.

கொச்சகம்.

உன்னித்தான் அனுமான்இந்த உறுதிசொல்லமனந்துணிந்தாள்
வன்னம்உள்ள அணிசூடா மணிகொடுத்தாள்சாமிஅவள்
என்னசொன்னால்எனக்கேட்கில் ஏதுரைப்பாய்எனச்சீதை
சொன்னபடிஅடையாளம் சொல்என்றுசொல்வாளே. (18)

13-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

அனுமானேசாமிக்கிந்த அடையாளம்சொல்ஐயா

அநுபல்லவி.

சனகிஇலங்கச்சிறைபில் தன்உயிரைத்தானேஇன்று

சரணங்கள்.

1. உலகறியநகரைவிட்டுக்கோட்டைவாசல் கடக்குமுன்னே
ஒங்குவனமெங்கேஇன்று நான்கேட்கநேரே
தொலைதூரம்வழிநடந்தாய் சமர்த்தர்நீஎன்றுசொல்லித்
துளிர்ஆனவாய்மலர்ந்து குளிரநகைசெய்தாரே (அ)

2. தாழ்வில்லாநகர்நீங்கி வருகிறபேர்எல்லோரும்
தனித்தனியேதுணிவுசொல்லி அனுப்பினர்பொய்யோ
சூழும்இந்தவருநடுவே வேள்விசெய்யவேணுமென்று
தொடங்கும்வேதியனுசை அடங்கம்பசுகொடுத்தார்ஐயோ

3. கனம்ஆனகங்கைக்கரை வனவேடன்முன்எங்களைக்
காட்டிஇவர்ஆர்என்றுநீ கேட்டாயோகுகனே
உனதுதம்பிஎனதுதம்பி உன்கொழுந்திஇவள்நானும்
உன்ஆசைத்தோழன்என்று சொன்னுரேமகனே

4. உளத்தில்மறுமாதர்போர் குறிக்கேன்என்றந்தரக்கம்
உரைத்தார்என்சாமிக்கது கருத்தில்உண்டுதானே
வளர்த்தகிளியும்மானும் தளர்ச்சியில்லாதபடி
தைத்திருக்கச்சுமந்திரர் உடன்பத்திரமாகச்சொன்னேனே

5. ஒருநாள்என்மேல்ப்பாய்ந்தகாக்கைதனைநோக்கிப்புல்லால்
ஒருகணைவிட்டார்இதென்ன தெரியாதபோச்சோ
சரணம்என்றதுவீழ இருவிழிக்கும்ஒருமணியாய்த்
தாமேகொடுத்தாரேஅந்த மானமுந்தான்எங்கேபோச்சோ

அனுமார் அசோகவனம் யழிக்குதல்.

விருத்தம்.

முந்தித்தாய்சீதைசொன்ன அடையாளங்கள்
முறைகொண்டான்அனுமந்தன் நிறைகொண்டங்கே
சிந்தித்தான்ராமலட்சு மணரைஎங்கள்
சேனையுடனேகொண்டு வருவேன்வந்தால்
பந்தித்தராவணனும் படையும்காலன்
படைக்காவார்தாயேநீ பார்என்றேதி
வந்தித்தான்அச்சூடா மனியைக்கொண்டான்
வழுகொண்டான்அசோகவனம் அழிக்கின்றனே. (12)

14-தரு-பியாகடைராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அடித்தானே அசோகவனம்-தன்னை-முடித்தானே அனுமான்

அநுபல்லவி.

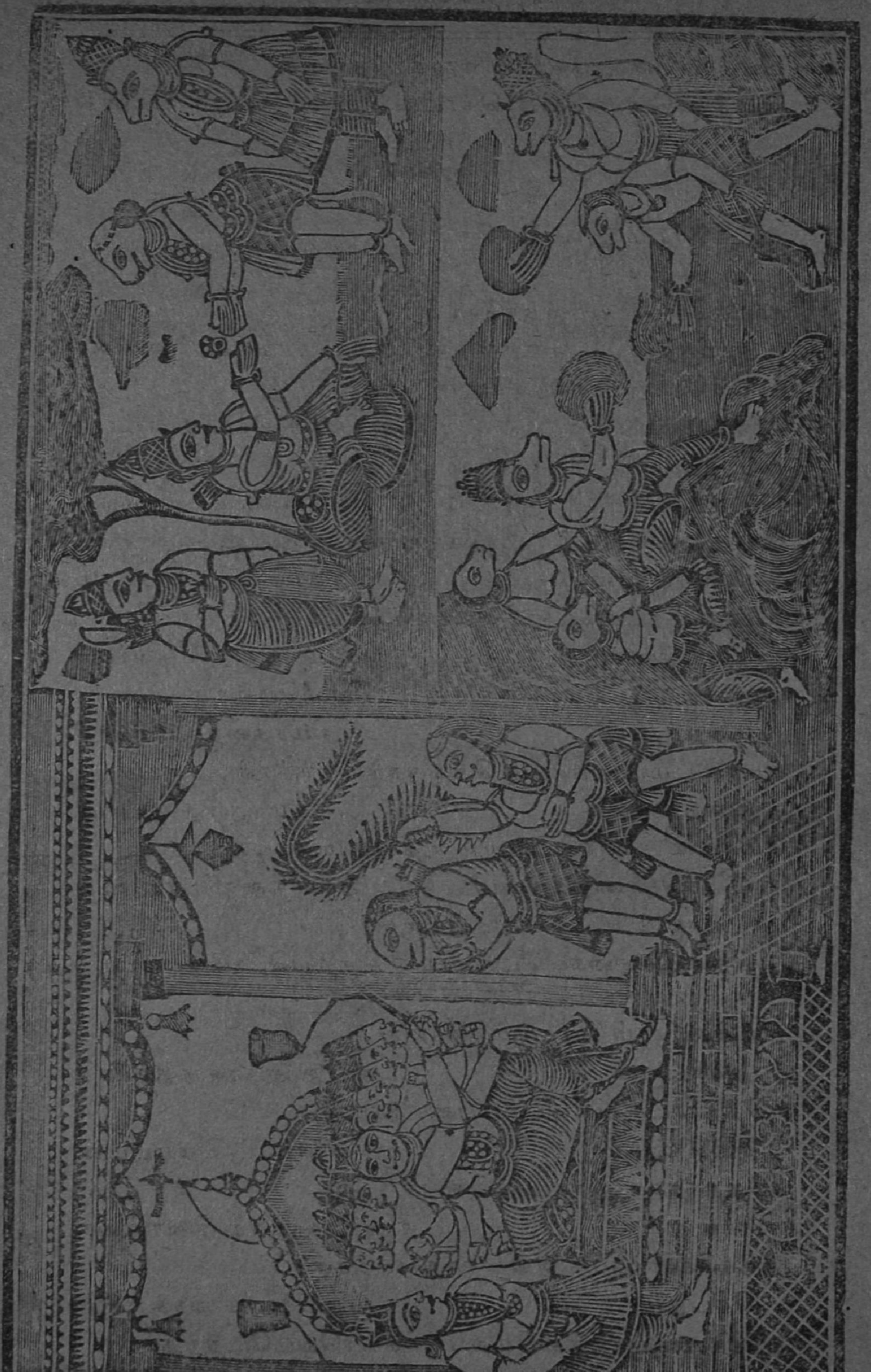
அடித்தானே அருங்காய்கனிகிளிகளை
ஒடித்தானே அரைநொடிக்குள் விசுவருபம்

பிடித்தானே அந்தராவணன்கீர்த்தியைக்
குடித்தானே கையைக்கொட்டி தொடைதட்டிக்கொண்டு

சரணங்கள்.

1. ஆடச்சேயும் அசையச்சேயும்
அறுந்தன சிலமரங்கள்-கைகளே
மூடச்சேயும் முருக்கச்சேயும்
முறிந்தன சிலமரங்கள்-வேர்பிடுங்கிச்
சாடச்சேயும் தாவச்சேயும்
தறிந்தன சிலமரங்கள்-கொண்டாட்டம்
பாடச்சேயும் பாயச்சேயும்
பறிந்தன சிலமரங்கள்-வெகுவெகு
கோடானுகோடிகளாக் கொம்புங்கொடியும்ஆகக்
குறைத்தான் சிலமரத்தை-பெருகிய
நீடாழிமுகட்டிலே அணைபோலேகிடக்க
நிறைத்தான் சிலமரத்தை-தேவர்கள்
வாடாமல்ராட்சதர்கள் பாராமல்வெளியெங்கும்
மறைத்தான் சிலமரத்தை-வாரிவாரி
ஏடாகூடமாய்லங்கைத் தெருக்கள்தெருக்கள்எல்லாம்
இறைத்தான் சிலமரத்தை-இப்படி
மேடென்றும்காடென்றும் தெரியாமல்மூடிய
விசைகொண்டிந்தமரம் திசைதிசைபோய்படிய
மாடங்களும்அரக்கர் கூடங்களும்இடிய
மதிள்இலங்கைவீடெல்லாம் சிதறிப்பொடிபொடிய(அடி)

2. அடிக்கடிமரம் ஒடிக்கும்ஓசையில்
அண்டமும் வயிறுளைக்க-அதுகண்டு
எடுத்தராட்சதப் பெரும்படைக்கடல்
எங்கெங்கும் ஓடிவிளைக்கச்-சினம்உடன்
கடுத்தரதகச துரகபதாதிகளைக்
காலனும் கண்டுகளைக்கத்-திசைதிசை
திடுக்கெனக்கருந்தூளிசெந்தூளி ஆகச்
சேடனும் முடியிளைக்க-வந்தளவில்
தடுக்காமல்மரத்தின்மேல் மரங்களாவெட்டெறிந்து
சதைத்தான் சிலபடையெ-மரம்பிடுங்கிப்

பொடுக்கெனபள்ளத்திலே பிணம்பிணமா அடித்துப்
புதைத்தான் சிலபடையைத்-தேர்களை
ஒடிக்கிமளமளென நொறுக்கிநொறுக்கிவிழ
உதைத்தான் சிலபடையை-மீன்குலம்
வெடுக்கெனவேபிடுங்கி நடுக்கடலிலேதூற்றி
விதைத்தான் சிலபடையைக்-கையினாலே
அடித்தவர் ஆயுதத்தைப்பறித்துப் பற்றிப்பற்றி
அழுகல்வெற்றிலைபோலேகுழைய எற்றிஎற்றி
வடிப்படவாளாலேசுருக்கிச் சுற்றிசுற்றி
வயிற்றுக்குடல்களெல்லாம்வாயில்வரககுத்திகுத்தி (அடி)

3. அதுசமயத்துக்கு மரங்கள்வாய்த்ததே
அய்யனுக்குக் கொண்டாட்டம்-என்சொல்லப்
பதியில்மிகுந்தமே பருந்துகாகம்முதல்
பறவைகள் ஆட்டபாட்டம்-மண்டைகளைச்
சிதறத்தேங்காய்போலே உடைத்தும்சாமிக்குண்டோ
சிறிதாகிலும் வாட்டம்-ராவணன்
ததியில் அனுமானுக்கு தாவியாவளர்த்தானே
தன்னுடையபெருந் தோட்டம்-அங்கங்கே
குதிரைமேல் ஆனைவிழத் தேர்மலைபோல்விழக்
குருந்ததே பெரும்பள்ளம்-பள்ளத்திலே
எதிரிடும்ஆறுபோலே பெருகிக்கரைபுரள
எடுத்ததே ரத்தவெள்ளம்-பசிபோகக்
கதியில்லாநரிகளும் நாயும்பேயும்உண்டு
களித்ததே தங்கள்உள்ளம்-குரங்கென்று
விதிமோசம்ஆகவந்தோம் நமக்கிவன்எமன்என்ன
விட்ட தரக்கர்கள்ளம்-கிடைக்காத
புதுவிருந்திதுஎன்று மெத்தமெத்தவேதாள
பூதங்கள்நடம்இடப் பிணநாற்றமுமீள
எதிர்எதிர்அரக்கியர் அழுகைக்குரல்கள்நீள
என்பதினாயிரம் கிங்கரர்களுமாள (அடி).

சம்புமாலிவதை.

விருத்தம்.

கொடிகண்டவனமும்அந்தக் கிங்கரர்களும்போய்மாள
முடிகொண்டஅரக்கன்கோபம் மூண்டிடஎழுந்தசேனை

வடிகொண்டகடல்போல்பட்ட மண்கிடந்திடுப்இருப்புத்
தடிகொண்டஅனுமான்கையால் சம்புமாலியும்பட்டானே.

11-தரு-அடாணுராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

முடிந்தானேசம்புமாலி அனுமான்கையால் முடிந்தானேசம்புமாலி

அநுபல்லவி.

அடங்காதரகுநாதன் விடும்குணம்உள்ளதூதன்
நெடுங்கிரிஎனமண்டு தடங்கையால்அறைகொண்டு
மடங்கிடவாயிலே முடங்கியகுழல்எழ
தொடங்கியஉதிரமும் குடங்குடமாவிழ(மடிந்)

சரணங்கள்.

1. நறுக்குவேன்இதுஒரு குரங்கெனஎதிர்ப்பட்டு
பெரிக்குளத்தில்எரி பெருக்கவேகணைதொட்டு
அரக்கர்படைக்கடலை நெருக்கிநெருக்கிஇட்டு
இருப்புலக்கையினுலே அரைக்கக்கொடுத்துவிட்டு(மடிந்)

2. நீலப்பெரியகடல் போலத்திரண்டுமொய்த்து
மேல்இட்டநிருதரைக் கோலிப்பொருதவைத்து
சோலைக்கரும்புகளை ஆலைக்கிடுவதொத்து
வாலுக்கும்அனுமந்தன் காலுக்கும்ஒப்பிவித்து(மடிந்)

3. மோதிவரும்படையை ஏதும்விடாமல்கொல்ல
மாதர்அழுதழுது வீதிஎங்கெங்கும்செல்ல
பாதகராவணன் காதினில்இடவல்ல
தூதர்குரங்கிதுபோல் லாதென்றலறிச்சொல்ல(மடிந்)

பஞ்சசேனுபதிகள் அட்சதன் இவர்கள்வதை.

விருத்தம்.

பாய்ந்தசம்புமாலிஇந்த விதத்திற்பட்டான்
பஞ்சசேனுபதிபரும் படையும்முண்டார்
தோய்ந்தஅவர்தங்களையும் சணத்தினுள்ளே
தோரணகம்பத்தில் இருந்தனுமான்கொன்ருன்
காய்ந்தசினத்துடன்பன்னீ ராயிரம்பேர்
காதலரும்நாலுலட்சம் காளைமாரும்

ஏய்ந்தபடைகளுங்கொண் டக்ஷதனும்தேர்மேல்
ஏறினன்மாருதிமேற் சீறினனே.

16-வண்ணத்தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்.

வந்தானே ராவணகாதகன் அனுப்பஅக்ஷதன்மிகுதிடப்படைத்
தந்தானேதோரணகாலின்முன்மிகச்சமுத்திரம்வளைத்ததொப்பென

மதகரிகள்பரிகள் ரதநிரைகள்வரவும்
வருகவருகஎன ராவணதூதன்

கண்டானே அண்டகடாகமும் வெடித்திடக்கெடுத்தகெற்சனை
கொண்டானேகொண்டிடிபோலவே குதித்தரக்கரைஉலக்கையில்

அடிகள்முடிகள்பல கொடிகள்தடிகள்பொடி
பொடிகள்படவிசிறி வாலதைவீசி

வளைத்தேதடியும்வாரிஅடித்தும் தெறித்தும்விக்கிடமுறித்துவீரர்கள்
தலைக்கேதலைமோதிநெறித்துசரித்தும் படைதொடுக்கும்வாளிகள்

தவிடுபொடிகள்பட உதறிஇதறிஎறி
சருகும்உமியுமென ஊதியபோது

காலால்உதைப்பட்டார்சிலர் கடிக்குள்ளேசிலர் தடிக்குள்ளேசிலர்
தோளால்அரைபட்டபேர்சிலர் தொடையிலேசிலர்யிடையிலேசிலர்

கற்மற்றபேர்களும் சிரமற்றபேர்களும்
கதிஅற்றபேர்களும் ஆகியேவிழ

அறைவான்ஓர்அறைக்குளேபல கோடிவீரர்கள்வீரர்மேல்விழ
எறிவானஓர்எறிக்குளேபல கோடிதேருதேரின்வீரன்மேல்விழ

அதிரதர்மகரதர் சமரதர்சிதறிட
அதலகுதலமொடு சேனைகள்மாளத்

தெரிந்தானே அட்சதன்ஊதிய செம்புபோலவேரண்டுகண்களும்
எரிந்தானே அக்கணமேசெல அம்புமாரிபிரசண்டம்ஆகவே

தெரித்தனுமன்உடல் இருக்கும்மயிர்முளை
முறுக்கில்மறையவும் அந்தமாருதி

தலைமேலுந்தோளிலும்மார்பிலும் முகத்தில்கொலுவிரும்தோரண
நிலைமேலுந்தாளிலும்வாளிகள் தொடுக்கவும்குலைகுலைந்துராகவ

சரணம்அதைமனதில் ஒருமையொடுகருதி
விறவிறெனவிசையில் ஒடிவந்தெதிர்

அடுத்தானே அட்சதன்ஏறிய ஆயிரம்பரிரதத்தைஓர்கையில்
எடுத்தானேவிட்டெறிபோதினி லேஇறங்கிமுன்எதிர்க்கவேபிற

கவனை இவன் அறைய இவனை அவன் அறை
அவன் இடுகவசமும் வில்லும் வாளியும்

ஒடித்தானே பல்லொடு குண்டலம் உதிர்ந்திடச் செவிகலங்க ஓரடி
அடித்தானே கையினில் அங்கவன் நெடுங்கழுத்திணை மடங்க மாருதி

உதறவரு படைகள் கதறக்கு தன்முது
குரைபட உரைபட ராசவீதியில்

நிலத்தோடே தேய அரைத்துக் கரைக்க அட்ச தன்மாய வேசிலர்
தலத்தோடே தேய ரூபமறைத்துப் பசுக்கள் ஆமென மேயகுவார் சிலர்

நிணத்திலே சிலர் பிணத்திலே சிலர்
நெளித்தபேர் சிலர் ஒளித்தபேர் சிலர்

வண்டாகி மறைந்தபேர் சிலர் மான்கள் என வெளிபாய்ந்தபேர் சிலர்
மண்டோதரி முன்பினிலே அடி சாய்ந்த மரம் என வீழ்ந்தபேர் சிலர்

அனுமாரை இந்திரசித்து எதிர்த்தல்.

விருத்தம்.

வீரர் ஆம் அரக்கரும் அட்ச தனுமிந்த
விதம் அனுமான் கையாலே அதமாய்ப் போனார்
ஓரமாத் தூதரும் ராவணன் முன் ஓடி
உன் மகனும் நமன் உலகம் உற்றான் என்றார்
நார் அடா எனக் குரங்கைக் கிழிப்பேன் என்று
நாற்பது வெள்ளம் சேனை உடனே தந்தான்
ஆர் அடா குரங்கே நீ ஆரடா என்
றதிர்மண்டான் இந்திரசித்தெதிர் கொண்டானே. (22)

அனுமார் இந்திரசித்தோடு பொருதல்.

விருத்தம்.

எதிர்கொண்ட இந்திரசித்தோடெழும்பின அரக்கர் சேனை
கதிகொண்ட உகாந்த நாளில் கடல் என வளப்பக் கண்டான்
மதிகொண்ட அனுமான் கையில் வல் இருப்பு லக்கை கொண்டு
குதிகொண்டான் எமனைப் போலே கூடினன் சாடினனே. (23)

17-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அநுமந்தன் அடித்தானே-இந்திரசித்தன்
மனம்நொந்து துடித்தானே

அநுபல்லவி.

அநுமந்தன் அடித்தானே முனைகொண்டுபிடித்தானே
அரக்கர்படையைக்கண்டு இருப்புலக்கையைக்கொண்டு(அநு)

சரணங்கள்.

1. கட்டும்என்றபேரையும்-கிட்டும்என்ற பேரையும்
கறுவிவந் தோரையும்-மொறுவிவந் தோரையும்
கைப்புடைபோய்மாள உதைத்தான் சிலபேர்களைக்
குப்பல்குப்பல்ஆக வதைத்தான் நிரைநிரையாக
கரிகள்மேல் பரிகளும் பரிகள்மேல் கரிகளும்
காலாள்மேல் தேராளும் தேராள்மேல் காலாளும்
கண்பொறிகலங்க இறைத்தான் சிலபேர்களை
மண்களில்அழுந்த மறைத்தான் கடல்கடந்த
காலால் அனேகம்பேரை வாலால் அனேகம்பேரைக்
கையால் சிலபேர்களை மெய்யால் சிலபேர்களைக்
கசக்கிமூளைகள் பொழிந்தான் கரும்புபோலே
நசுக்கிச்சாறுகள் பிழிந்தான் அரக்கியர்க்குக்
கணவனைக் குமரனைத் துணைவனைத் தெரியாமல்
கதையில் அடித்துடலைச்சிதையைப்பொடித்துப்பெருங்
காற்றில்பஞ்சென ஊதினான் சிலரைத்தேங்காய்க்
கீற்றுக்கீற்றாக மோதினான் எண்இறந்தோர்கள்
கரம்அற்றும் சிரம்அற்றும் உரம்அற்றும் வரும்ரத்தம்
கண்டிடம் எல்லாம்புரள மண்டைமண்டை ஆய் உருள (அநு)

2. முட்டிவரும் தேரையும் கிட்டிவரும்தேரையும்
முடுகிவரும் தேரையும் கடுகிவரும்தேரையும்
முன்கையால்வாரித் தூக்கினான் தரையில்மோதிச்
செங்கற்பொடிபோல் ஆக்கினான் ஆனைப்படையை

மொத்தியும்குத்தியும்வாலால் சுற்றியும்எற்றியும்வாரி
மூட்டுப்பூச்சிபோல்மடித்துக் கூட்டங்கூட்டமா அடித்து
முட்டுமுட்டா அடுக்கினான் கோட்டையும்லங்கை
பட்டணமும்நடுக்கினான் அந்நகர்வீதி

முகப்புக்கோபுரங்களும் வகுப்புந்தாவரங்களும்
முத்துமாடங்களும்தேய்ந்து சித்திரகூடங்களும்சாய்ந்து
முடியவீசிநொறுக்கினான் கோடைகாலத்தில்
இடிபோலவேஉறுக்கினான் அடித்தடித்து

மூலையும்குதிரைமலர்ச் சோலையும்குதிரைநடைச்
சாலையும்குதிரைஅலை வேலையுங்குதிரைஆக
முறைமுறையாய்ச்சாய்ந்து விட்டான்காலால்எற்றித்
தரையிலேதேய்த்து விட்டான்அரக்கர்தலை

மூளையுஞ்சதையும்வண்ணக் காளியும்கூளியும்உன்ன
முழுதும்பேய்க்குலம்ஆடக் கழுகும்காக்கையும்பாட (அ)

3. அங்குசமும்தோட்டியும் சங்கிலியும்ஈட்டியும்
அஸ்திரமும்சூலாயுதமும் சாஸ்திரமும்வேலாயுதமும்
அரக்கர்விடுத்துமொய்க்கவே அதெல்லாம்அய்யன்
பெருத்தபுயத்தில்தைக்கவே தைத்தவையெல்லாம்

அழுந்தத்தோரணம்மேலே குழந்தைசூரியன்போலே
அட்டகாசமதுபண்ணி இஷ்டராகவனைஎண்ணி
அமரவேமதித்தானே பட்டவையெல்லாம்
உமிபோலஉதித்தானே ராவணன்மகன்

அடுத்தபடைகளிலும் விடுத்தபடைகளிலும்
தொடுத்தபடைகளிலும் பிடித்தவன்மேல்பட்ட
அள்ளியேதெரித்தானே சிலபடையைச்
சுள்ளிபோல்முறித்தானே அரக்கியர்கள்

அழுவாரும்தெய்வத்தைத் தொழுவாரும்வீடுவிட்
டெழுவாரும்அரக்கர்முன் விழுவாரும்தலைவிரித்
தலங்கோலம்ஆனாரே எல்லாரும்பேய்க்
குலம்போலேபோனாரே இந்தப்படியா

அடிப்போம்குரங்கைக்கட்டி பிடிப்போம்என்னவேகிட்டி
ஆர்ப்பரவத்துடன்வந்த நாற்பதுவெள்ளமுஞ்சிந்த (அநு)

அனுமார் பிரம்மாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டல்

விருத்தம்.

அனுமான்பின்னையும் இந்திரசித்தெல்லாம்
அடித்துவில்லைஒடித்துச் சாரதியைமாட்டி
மனம்ஆம்தேரையும் வீசிமரத்தால்மோதி
மண்டைகலங்கிட அடித்தான்அரக்கன்அப்பால்;
கனம்ஆனபிரம்மபா சத்தைவீசிக்
கட்டினான்ஐம்பதினா யிரம்பிசாசர்
இனம்ஆகஇழுக்க இலங்கையில்உள்ளோர்கண்
டேசுவார்மாருதியைப் பேசுவாரே.

5-திபதை-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. வந்ததுகுரங்கு வந்ததிந்திரசித்தன்
வலையில்மாட்டிஎன்பார் சிலபேர்
இந்தஊருக்கெமன் அகக்கோலம்கொண்
டிருந்தகுரங்கிதுஎன்பார் சிலபேர்

2 வினைக்குரங்குவந்த தெனச்சொல்லிராவணன்கை
வெகுமானம்கொள்வார் சிலபேர்
தனக்கென்றிருக்கையாலே சமையத்துக்காய்ச்சுதிந்த
சதுமுகாஸ்திரம்என்பார் சிலபேர்

3. அந்தச்சிவனேசிதைக்காக இலங்கைதன்னை
அழிக்கவந்தான்என்பார் சிலபேர்
தந்தையை அண்ணனை மகனைக்கொன்றபழி
தந்துபோடாஎன்பார் சிலபேர்

4. மணவாளனைக்கொன்ற இவனைக்கொன்றால்ஒழிய
வாங்கோம்மங்கிலியம் என்பார் சிலபேர்
கணை ஆம்பாசத்தால் முகத்தில்வாட்டமில்லை
கபட்டுக்குரங்கிது என்பார் சிலபேர்

5. அகப்பட்டகுரங்கிதைவிட்டால் இலங்கைநகர்க்
கனர்த்தகாலம் என்பார் சிலபேர்
நகத்தாற்கிள்ளுவதைக் கோடாலியால்வெட்ட
நமக்குமுடியுமோ என்பார் சிலபேர்

6. இங்கேஇந்திரசித்தைப் பிடியாவிட்டால்இன்னம்
என்னசெய்யுமோ என்பார் சிலபேர்
தங்கைமூக்கும்போன தகப்பனுக்குமூக்குத்
தந்தானே மகன்என்பார் சிலபேர்

இராவணன் கொலுவில் வீற்றிருத்தல்.

விருத்தம்.

முனைசேரஅரக்கர்இவ்வாறு முறையிட்டலரச்சேனைச்சுற்றி
இனம்ஆய்வளைக்கமலைபோலே இலங்கைஅழித்தகுரங்கிதென்றே
அனுமான்தனைக்கொண்டிந்திரசித்தன் அங்கேவிடஎங்கேயென்று
புனைமாமுடிராவணன்கண்டு பொரிந்தான்கொலுவில்இருந்தானே.

18-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

வீரசூரராவணன் கொலுவீற்றிருந்தானே

அநுபல்லவி.

போரதரத்தினசிங்கா சனம்மேலேசொர்ன்ன
பீடத்தில்மைநாக மலைபோலேதுன்ன
சாருதயம்சேர்பத்து சூரியர்கள்என்ன
தலைப்பத்திலும்பத்து மகுடங்கள்மின்ன(வீர)

சரணங்கள்.

1. நடம்ஆடும்ரம்பையும்ஊர்வசியும்அபி
நயம்காட்டிமயிலபோல் லாவ
கடல்போலேமேள தாளங்கள்அண்டக
டாகம்மட்டும்சென்று தாவ
அடடாஇந்திராவாடா சந்திராவாடாஎன்
றவசரக்காரர்கள் கூவ
வடவாக்கினிஆன விரதாக்கினிதீர
வந்துமேகம்பனிநீர் தூவ
சுடர்மணிமண்டபம்அண்ட கூடம்அதைத்தொடவே
தொடைநடுங்கிஅசுரர்எல்லாம் நெடுமூச்சுவிடவே
முடிகளோடுமுடிமோதி அடியிணைபுண்படவே
மூவுலகத்துள்ளோரும் சேவடிக்கும்பிடவே(வீர)

2. எப்போதென்றுமுகம் திரும்பியவர்க்கெல்லாம்
ரிஷிகள்வந்துதலை நீட்ட
தப்பாளட்டானைக்கோம் பொடிந்ததுபதினாறு
சந்திரன்போல்மார்பிலே காட்ட
வைப்பாகியநாக ராசாக்கள்மாணிக்க
மாலைகொண்டடிமேலே சூட்ட
வெப்பானதுர்முகன் முதல்ஆனமந்திரிகள்
விநயயோசனைகள்பா ராட்ட
முப்பத்துமுக்கோடி தேவரும்கொண்டாட
முதல்ஆனதும்புரு நாரதர்கீதம்பாட
கற்பகம்மென்மலர்மாரி குப்பைகள்போலேபாட
கட்டியம்சொல்ஓசைதிசை எட்டிலும்மேலேஓட (வீர)

3. இனம்ஆம்மேகங்கள் புகைபோல்ஒதுங்கிகொண்
டிரைச்சல்இடாமலே கூச
புனைமாமுகலட்சுமி கரம்துடைப்பார்போலப்
பூவையர்கவரிகள் வீச
எனைநாடிநான் எனைப்பார்த்தான்வார்த்தைசொன்னான்
என்றியரக்கர்சந்தோஷம் பேச
தினம்ஊழியத்துக்கு வரும்தெய்வம்பெண்களைச்
சிறுக்கியர்போல்அரக்கியர் ஏச
முனைபெரும்அட்சதன்வீழ்ந்த மனவேதைகூடி
மூத்தமகன்செபித்துவந்த கீர்த்தியைகொண்டாடி
அனுமான்வருகிற வார்த்தைதனையேநாடி
அடிக்கடிசீதையைஎண்ணித் துடித்துடன்மனம்வாடி (வீர)

அனுமாரை இராவணன் வினவுதல்.

விருத்தம்.

இந்தராவணன்முன்பாக இருந்தமாருதியைநோக்கிப்
பெருங்குரங்குருவாய்வந்தாய் பிரமன்மால்சிவன்விட்டாரோ
வருந்திவானவர்விட்டாரோ மனத்துளகபட்டையெல்லாம்
தெரிந்திடவிட்டாஎன்று சீறுவான்கூறுவானே,

19-தரு-செஞ்சுருட்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆராடாகுரங்கே இங்கேவந்தநீ ஆராடாகுரங்கே

அநுபல்லவி.

ஆரடாகுரங்கே அறிவாயோலங்கையை
வாரசிங்காசனம்போல்வால் இட்டென்னிலும் மேல்இட்டிருக்குருய்

சரணங்கள்.

1. அச்சம்இல்லாமல் அடங்கிச்சொல்லாமல்
நிச்சயவனகிங்கரர் நிறுத்தனில்லாமல்
நிசாசரர்களும் அசோகவனமும்
திசாதிசையில்விழ வீசிஎறிந்தநீ(ஆர)

2. கம்பத்தின்மேலே காலனைப்போலே
செம்புமாலியையும்சேனுபதியையும் கொன்றுக்காலே
சிட்சைசெய்வேன்என்று கட்சிஉடனேவந்த
அட்சதனைக்கூட பட்சணம்செய்தநீ(ஆர)

3. நிந்தனைசீச்சி நீஒருபூச்சி
இந்திரசித்தன்உன்னேடே எதிர்த்தென்னகாட்சி
இடிக்கவோகட்டி அடிக்கவோபல்லாற்
கடிக்கவோரத்தம் குடிக்கவோநீர்(ஆர)

4. மறைந்தொருகர்மம் வகுத்தஉன்மர்மம்
அறிந்தல்லோகொல்லவேணும் அதற்குமுன்கொல்லதர்மம்
அல்லடாநெஞ்சு கல்லடாநிசம்
சொல்லடாபொட்டச் சொல்லடாநீ(ஆர)

அனுமார் இராவணனுக்கு விடையும்மதியும்கூறல்.

விருத்தம்.

அடல்இராவணன்இந்த வார்த்தைசொல்ல
அரன்அயன்மால்விடுக்கவந்தேன் அல்லகண்டாய்
மடமயில்சீதையைத்தேடி வந்தேன்கண்டாய்
வந்திடத்தில்உனைக்காண வேண்டிஉன்ஊர்
இடம்உடைய அசோகவனம் அழித்தேன்கண்டாய்
ராகவன்தூதுவன்நானே நீபிழைக்கக்
கெடல்அரியபுத்திகேள் கண்டாய்என்றே
கிளம்புவான் அனுமன்எதிர்விளம்புவானே

21-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ராமசாமிதூதன்நான் அடா-அடடாராவணு
நான்அடாஎன்பேர் அனுமான் அடா

அநுபல்லவி.

மாமலர் தலைவாசனும்கயி லாசனும்ரிஷிகேசனும்
மறைந்துநின் றுதந்தநான் அல்லடா
புறம்பேநின்றுவந்தநான் அல்லடா (ராம)

சரணங்கள்.

1. கொடுத்தவரமுந்தனமும்கனகமும் வீணிலேஎன்போக்கிறுய்
குடிக்கும்பாலைஐயையோகமர் வெடிக்குளேஎன்வார்க்கிறுய்
திடுக்குடன்பரஸ்திரீகளைத் தொடர்ந்தேன்பழிஏற்கிறுய்
தூக்கிஏறவிட்டேணியைவாங்கும் தூர்வார்த்தைகேட்கிறுய்
தடைபடாமல்என் ஐயன்கால்மீதே
சரண்என்றால்பிழைப் பாயேஇப்போதே
அடக்கஉன்தரம் அல்லடாசீதை
அவன்இவன்விட வந்தான்எண்ணுதே(ராம)

2. காலமும்பலமும்தெரியாமல் குதிக்கிறுய்என்னமாயமோ
காமத்தாலேதர்மபுத்தியைக் கடக்கிறுய்இதுபாயமோ
சாலமோகேடுகாலமோஅடா உனக்குந்தெய்வசகாயமோ
தங்கைமூக்கறுப்புண்டதல்லவோசண்டாளாஇதுஞாயமோ
வாலியும்போனுன் உன்னைசிறைவைத்த
வாலும்போய்விட்ட தஞ்சாதேமெத்த
சீலராகவன் அம்பால்அவன்செத்த
சேதியைநீஅறி யாயோடாபித்தா(ராம)

3. கீதம்திருந்தும்வேதம்தெரிந்தும் பாதங்களைச்சூழ்கிறுய்
கெடுமதிகண்ணுக்குத்தோன்றுமல் படுநரகத்தில்மூழ்கிறுய்
மாதர்மோகத்தாலேதுவண்டு தாழாதவரைத்தாழ்கிறுய்
மயக்கமோகைவிளக்கைபிடித்து கிணற்றில்ஏன்விழுகிறுய்
ஆதிமூர்த்திதானே உத்தண்டம்
ஆகவந்தான் அரக்கரைமண்ட
சீதையைவிட்டுப் பிழையடா
சேதியைச்சொன்னேன் வீரகோதண்ட(ராம)

இதுவுமது.

1-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிழைக்கஎன்றால்வாடா நான்சொன்ன பேச்சைகேள்அடாமூடா

அநுபல்லவி.

பழிக்கெல்லாம்நீதானேஆளா
படைத்துக்கொண்டாயோசண்டாளாதப்பிப் (பிழை)

சரணங்கள்.

1. வேதன்முதன்விண்ணோர்கள் குறைநீங்கஆதி
விஷ்ணுவேபுவனம்எல் லாம்தாங்க ஒரு
கோதண்டராமன்எனும் பேர்ஓங்கவந்து
குதித்தானேசரத்தால்உன் உயிர்வாங்க
ஆதவன்முன்இருள் கிட்டுமோ மூட
வனுக்குக்கொம்புத்தேன் எட்டுமோ அந்த
சீதைஆம்தெய்வம்உனக் கொட்டுமோ இந்தத்
திருட்டுப்புத்தித்தலைக் கட்டுமோதப்பிப்(பி)

2. வினைசெய்வதற்குச்செய்யும் வகைஏதோராமன்
விடுங்கணைஒன்றுனக்குப் போதாதோ-மிக
இனிதாநான்சொல்லுவதெல் லாம்தீதோ சற்றும்
இணக்கம்இல்லாதஉன் னுடன்வாதோ
உனதுதங்கைகொங்கை போய்அடாபாவி
உனக்கிதன்மேல்என்ன வாய்அடா அந்த
சனகிஉலகுக்கெல்லாம் தாய்அடா அவள்
தானேஉன்குலம்சுடும் தீய்அடாதப்பிப் (பி)

3. புவிமேல்உன்னைவென்ற கார்த்தவீரன்விழப்
புடைத்தானேபரசுராமன் எனும்சூரன்எதிர்த்
தவனையும்வென்றரகு குலதீரன் தேவி
அவளைவிட்டாள்நீலன்கைக் கதிகாரன்
தவறில்லாவரத்தோ டகஸ்தியமுனி முன்னம்
தந்தவில்லுக்குன்சேனை வெய்பிற்பணி அங்கே
எவர்களுக்கும் ஏழைஆனதனி நான்
எனக்குமிஞ்சும்வானரர் அநேகர்இனிதப்பிப் (பி)

அநுமாரைக் கொல்லாமல் ராவணனை விபீஷணர் விலக்குதல்.

விருத்தம்.

போதரவா அநுமன் இந்தப்புத்திசொல்ல
பொங்கியவாள் அரக்கன்விழிப் பொறிகள்சிந்தி
நீதிவசனம்குரங்கே நீயோசொல்வாய்
நேத்தியிதுநேத்தியிது என்றுசீறிப்
பாகரால்இவனைவெட்டும் என்றான் அங்கே
பணிந்துவிபீஷணன் அண்ணேன்பாவம்கண்டாய்
தூதரைக்கொல்லுவதென்று ஞாயம்சொல்லித்
துலக்குவான்ராவணனை விலக்குவானே.

23-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இவனைக்கொல்லுவேன்என்று நீஎழுந்ததுமெத்த
இகட்சிஅடா அண்ணேன்

அநுபல்லவி.

தவம்தானேமிகுந்த இலங்கேசனே அந்த
சாதிமனிதன்சொந்த தூதுவன்என்றுவந்த(இவ)

சரணங்கள்.

1. றுசம்கட்டும்கீர்த்திக்கு அழிவுவந்ததிப்போதோ
தூதனைக்கொல்வேன்என்று துடிக்கிறாய்என்னசூதோ
கோசுவைபொருட்டாஎண்ணி கருடன்எதிர்ப்பதேதோ
குரங்கைநீஎதிரிட்டார் புறம்பெண்கள்நகையாதோ(இவ)

2. அந்நாள் தங்கையைக் கொல்லாமல்நரர்தாமே
அவர்பலம்வெளிஆக அனுப்பினதறிந்தோமே
இந்நாள்நமதுபலம் வெளிஆம்என்றெண்ணிநாமே
இந்தக்குரங்கைக்கொன்றாள் எங்கெங்கும்வசைஆமே(இவ)

3. பொருக்காக்கோபம்வந்தாலும்குரங்கைக்கொல்வதோசத்தி
புலிபசித்தாலும்என்ன புல்லைத்தின்னுமோநெற்றி
அறிக்கைசெய்தேன்இனி நீஅறிவாய்புத்தி
ஆக்கினைசெய்தப்பால்இதை அகற்றுவதுவேவெற்றி(இவ)

அனுமார்வாலில் தீசுடாமல் அக்கினியைச் சீதைவேண்டல்.

விருத்தம்.

தம்பிவிபீஷணன் ரரவணனும்கேட்டால்
கையலார்தாலியிலே கயிறல்லாமல்
வம்புபடுகயிறெல்லாம் முறுக்கிச்சுற்றி
வாலிலேகிழிகற்றித் தீயைஇட்டான்
முன்பிருநூறுயிரம்பேர் இழுத்தோர்வீழ
முனைந்தெழுந்தஅனுமந்தன் தனைத்தொடாதே
பொன்பொறிபோலேஇருப்பாம் நெருப்பேஎன்று
போற்றுவாள்சீதைசொல்லி ஆற்றுவாளே.

24-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அக்கினிபகவானே-வருத்தாதே-அனுமானைநீதானே

அநுபல்லவி.

திக்குவேறில்லைநீயே திக்குப்புடவைசேர்ந்தால்
கைக்குண்டோஉபசாரம் காக்கஉனதுபாரம்(அக்)

சரணங்கள்.

1. இத்திசைவந்தானே-என்பிராணேசன்- முத்திதந்தானே
சத்தியம்ஆகச்சர்வ சாட்சிநீதானேஆனல்
பத்தினிமார்க்குள்மேலாம் பத்தினிநானேஆனல்(அக்)

2. விரித்துள்ளதுசொல்லவோ உனதுமித்திரன்தவபுத்திரன்
[இவன் அல்லவோ
கவலைஅரக்கர்இரு கண்ணுக்கெல்லாம்நெருப்பாய்
இவனுடையவாலுக்குமாத்திரம் மலர்போல்இருப்பாய்(அக்)

3 தன்மத்தைக்குறியாயோராம தூதன்என்றின்னமும்பறியாயோ
முன்னாள்என்சாமிகையை உன்னால்அல்லவோதொட்டேன்.
இந்நாளும்நான் அவர்கைஇணங்கவைப்பாய்கும்பிட்டேன்(அங்)

அனுமார் இலங்கையை கொளுத்துதல்.

விருத்தம்.

கோடையிலேகசங்குகின்ற மலர்போற்சீதை
குழைந்துகுழைந்திவ்வாறு புலம்பிஎங்கி

வாடையிலேஅக்கினியும் பயந்துசெம்பொன்
மலர்போலவேஇருந்தான் நாலுதிக்கும்
ஆடரங்கும்சாலையும் மூலைகளும்தோப்பும்
அரசிருப்புந்திண்ணைகளும் படுக்கைவீடும்
மாடமும்கூடமும்இலங்கை எங்கும்வாலை
வளர்த்தினன் அனுமந்தன் கொளுத்தினனே.

15-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பற்றிக்கொண்டது அனுமான் இட்ட அனல்
சுற்றிக்கொண்டது லங்கையை

அநுபல்லவி.

வெற்றிப்பெண்சானகி உரைமரம்ஒன்று
விட்டுநீங்கித்திசை எட்டும்ஒங்கிடமுடி (பற்றி)

சரணங்கள்.

1. எடுத்தபொற்கோ புரங்களும்மலர்
படுத்தபூஞ்சப் பரங்களும்எரி
அடுக்கணையும்தா வரங்களும்சுவர்
கொடுத்தமணிஉத் தரங்களும்
உன்னத உப்பரிகையும்தங்கத்தாலே
மின்னியகொடி வகையும்ஆனைசேனை
மன்னுப்விமானத் தொகையும்நவரத்தினப்
பொன் அறைகளும் குகையும்திருதிகெனப்
கொண்டல்கொண்டலாய்ப்புகை ஏறவே அத்தைக்
கண்டவர்சீவன்விட்டு மாறவே அவர்
பெண்டுபிள்ளைகள்பழி கூறவேபெண்கள்
கொண்டைகள்எல்லாம்கறு நாறவே
உருவங்கள்தாருமாருய் பருவங்கறுவேறுவேறு
அருகெங்கும்கீறுகீறுத் தெருவெங்கும்நீறுநீறுய்ப்(பற்றி)

2. மூடதெயில்லலைந்து சொலிக்கவேபடும்
வாதைகண்டமார் சலிக்கவேசொல்லும்
வேதசாஸ்திரங்கள் கெலிக்கவேஎங்கள்
சீதைசொன்னபடி பலிக்கவே

சாகரங்களும் குறையபுகைப்படலம்
ஆகாயம்மட்டும் நிறையபாதாளத்தல்
நாகரும்கூட இறையராவணனும்
கிணற்றுநீறும்சுண்டி வற்றவேசெத்த
பிணத்தின்வெடிநாற்றங்கள் சுற்றவேவாலே
வ்ணங்கிஎழுந்தெழுந்து மெத்தவேசெந்
தணல்கொறிஆகஅய்யன் ஏற்றவே
புரவியெல்லாம்உவிய நிருதர்எல்லாம்அவிய
எரிஎரியாக்கவிய கரிகரியாக்குவிய(பற்றி)

3. மைக்குழந்தைகளைப் போடுவார்பெற்ற
மக்களைவிட்டுவிட் டோடுவார்புகைச்
சிக்கினிலேதள்ள மாடுவார்ஒரு
மிக்கஅரக்கியர்கள் வாடுவார்
மலர்ச்சோலைபொரிந்த தென்பார்ராவணன்
கொலுக்கூடம்எரிந்த தென்பார்வீட்டின்மேல்விடா
நிலத்தோடேசரித்த தென்பார்வெட்டவெளியாத்
தலைக்கடைதெரிந்த தென்பார்தவிதவித்து
வேலைக்குள்ஓடிவிழச் செல்லுவார்பெண்கள்
மூலைக்குமூலைவாயை மெல்லுவார்அனல்
மேலிட்டாமற்குழி கெல்லுவார்அனுமான்
வாலுக்குத்தெண்டம்என்று சொல்லுவார்
மாடகூடம்அனேக கோடிகோடிநீறாக
மேடுமேடாகிப்போகக் காடுகாடகிவேக(பற்றி)

வானரவீரர்கள் திரும்புகாலையில் மதுவனம் அழித்தல்

விருத்தம்.

அக்கினியைஇலங்கையில்இவ்வா றிட்டுச்சீதைதனிலே
 அறிந்துபோற்றி
மைக்கடல்வாய்மைநாகம் தனைக்கண்டான்சேனைகளை
 வணங்கிக்கண்டான்
புக்கதுசொல்அனுமானும் அங்கதனும்சேனைகளும்
 போய்ச்சுக்கிரீவன்

தக்கமதுவனம்கண்டு நிலைப்பட்டார்மனுவைஉண்ணத்
தலைப்பட்டாரே

26-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

வானரவீரர்எல்லாம் பாய்ந்தாரே-மது
வனம்எல்லாம்கொள்ளையிட்டு மேய்ந்தாரே

அநுபல்லவி.

வனம்சூரியபக வானும்தெரியா அந்த
வானத்தில்மிகுந்த தேனும்களியும்சிந்த(வான)

சரணங்கள்.

1. திரளதானமாங் கனியும்-ஆ
சீனிபழுத்த தேங்கனியும்-தேன்
உருகுகதலிப்பூங் கனியும்-சுவை
ஒழிபடாவிளாங் கனியும்-கையாற்
றிருகித்திருகிப் பறிக்கத்-திசைதிசை
பெருகிப் பெருகித்தெறிக்க-வழிமேல்
வரும் இளைப்பினல் வந்தடைக்கவே
இருவிலாப்புற மும்புடைக்கவே(வான)

2 வாயிலேஅளிப்பார் சிலபேர்-தேன்
வாயிலேதெளிப்பார் சிலபேர்
வாயிலேவிளிப்பார் சிலபேர்-கடை
வாயிலேதுளிப்பார் சிலபேர்
ஈய்கள்மொய்த்தாற் போலே-மொய்த்து
இரைச்சலிட் டொருக்காலே-பெரு
வாயிலேமதுவைவழியக் குதட்டிக்கொண்டு
ஓடுகின்றவரைஉறுமி அதட்டிக்கொண்டு(வான)

3. இந்திரன்வாலிக்கிட்ட தோட்டம்-இப்ப
இதிலேசுக்கிரீவர்க்கு நாட்டம்-என்று
வந்துபுகுந்துகடல் ஓட்டம்-போலும்
மதுவைஎல்லாம்குடித் தாட்டம்-செய்ய
அந்தவேளைததிமுகன் எதிர்க்க-அவனை
அடித்தானேஅங்கதன் பதைக்க-கொல்லும்

எந்த ஆனை ஆக்கினைக்கும் நில்லாமலே
தந்தம்இச்சையில் தடை இல்லாமலே(வான)

சீதையைத்தேடப்போனவர்களைக்குறித்து ஸ்ரீராமர் இரங்கல்.

விருத்தம்.

இப்புறம்ராமசாமி தெற்கினில்போனபேரை
எப்படிகாணுவேன் எனக்குறைகூறுவானே.

27-திபதை-ஆகிரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. திக்குத்திக்காச்சீதையைத் தேடிநொந்தாரே-எந்த
திக்குகளிலுங்காணுமல்எங்கே வாடிவந்தாரோ
2. தெற்குதிசையில்போனோரைக் காணேன்கண்ணாலே-அடே
சுக்ரீவாநான்எதுக்கின்னம் இருந்தேன்மண்மேலே
3. கன்னிச்சீதைஇரந்தாளோ என்னபட்டாரோ-இத்தை
என்னசொல்வோமென்று சீவன்தன்னைவிட்டாரோ
4. நாள்கணக்கைஎண்ணிஎண்ணி ஏக்கம்ஆனாரோ-உன்தன்
ஆக்கினைக்குப்பயந்துதவசி நோக்கப்போனாரோ
5. மற்றொருலோகத்தைச்சுற்றித் தேடுகின்றாரோ-சிறையில்
வைத்தஅரக்கரோடேபோர் ஆடுகின்றாரோ
6. தென்முகமேமுகம்ஆக இன்னம்சொல்வாரோ-இங்கே
என்முகத்தில்சீதைசேதி என்னசொல்வாரோ
7. தன்வரவுபார்க்கும்என்னைத் தளரப்பார்ப்பானோ-அனுமான்
என்வயிற்றில்இன்றுவந்து பாலைவார்ப்பானோ
8. கவலைஎன் அனுமானிருக்கக் காரியம்போகுமோ-அய்யோ
அவனால்ஆகாதகாரியம்பின் ஆரால்ஆகுமோ

ஸ்ரீராமருக்கு அனுமார்சீதையின் இருப்புகூறல்.

விருத்தம்.

வண்டேபோல்மனஞ்சுழல இந்தவண்ணம்
மாடலேபோல்சுக்ரீவ னுடனேசொல்லிக்
கொண்டேதென்முகத்திலே முகத்தைவைத்துக்
குறித்துராகவன்இருந்த சபைக்குமுன்னே

பண்டே அங்கதன் முதல் சேனைகள் பின் செல்லப்
பறந்துவந்துகரங்குவித்துப் பணிந்துகொண்டேன்
கண்டேன் சீதையையென்றுகூவிக்கூவிக்
கதிர்கொண்டான் அனுமான்வந்து குதிகொண்டானே

28-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கண்டேன் கண்டேன் கண்டேன் சீதையைக்கண்டேன் ராகவா

அநுபல்லவி.

அண்டருங்காணாத இலங்காபுரத்திலே
அரவிந்தவேதாவைத் தாவந்தமாதாவைக் (கண்)

சரணங்கள்.

1. காவிவிழிகளில் உன் உருவெளிமின்னக்
கனிவாய்தனிலேஉன் திருநாமமேபன்ன
ஆவித்துணையைப் பிரிந்தமடஅன்னம்
ஆனால்நான் சொல்லுவதென்ன
பூவைத்திரிசடை நித்தம்நித்தம்சொன்ன
புத்திவழியேதன் புத்திநிலைமன்னப்
பாவிஅரக்கியர் காவல்சிறைதன்னைப்
பஞ்சுபடிந்தபழம்சித்திரஎன்னக் (கண்)

2. பனிக்காலவாரிசம் போலநிறம்கூசிப்
பகல்ஒருயுகம்ஆகக் கழித்தானேபிரயாசி
நினைத்தங்கேராவணன் அந்நாள்வரச்சீசி
நில்லடா என்றேசி
தனித்துத்தன்உயிர்தன்னைத் தான்விடமகராசி
சாரும்பொழுதுகாணும் சமையமிதுவேவாசி
இனித்தாமதம்செய்யல் ஆகதென்றிடர்வீசி
ராமராமராம ராமஎன்றெதிர்பேசிக்(கண்)

3. அடல்சேரும்வாலியை வானுலகிலேகூட்டி
அவனியைச்சுக்ரீவன் ஆளமுடிசூட்டி
உடனேநீதூதுபோ என்றசொல்அமுதூட்டி
உன்எழில் பாராட்டி

விடவந்த அனுமந்தன் — நான்எனன்றுசீராட்டி
விவரம்சொல்லஉயிர்கொண் — டிருக்கிருள்சீமாட்டி
திடமாலட்சுமணன்செய்த — பர்னசாலேவீட்டில்த்
தேவாதிதேவாஉன் — திருவாழிதனைக்காட்டிக்(கண்)

ஸ்ரீராமர்சீதாதேவி சூடாமணிகண்டுமகிழ்தல்.

கொச்சகம்.

பணிஅனுமான்இதுசொல்லிப் பாவைஉவியசூடா
மணிஅடையாளம்கொடுத்தான்வள்ளல் இராகவன்கண்டான்
அணிஉடலம்புளகித்தான் அகம்குளிர்ந்தான்முகம்மலர்ந்தான்
துணியும்அந்தமணிவாங்கித் துதித்தான்சம்மதித்தானே.

29-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சூடாமணிகண்டபோதே-சாமிக்குவந்த-சுகமேஅனந்தசுகம்

அநுபல்லவி.

1. அமலமாமணித்தனே — வாங்கினன்-உயிர்செய்
அமுர்தசஞ்சீவிபோல்த் — தாங்கினன்-சீதை
கமலக்கைபோற்பிடித் — தோக்கினன்-கவலே
கதிர்கண்டயனிபோல் — நீங்கினன்-கண்டு
கண்இரண்டும் — குளிர்ந்தான்மேல்வரும்
எண்ணங்களும் — தெளிந்தான்-அந்த (சூ)

2. மடிந்துவாயிதழ் — கடித்தான்-மேனி
மயிர்ப்பளகம் — பொடித்தான்-வேர்வை
பொடிக்கத்துடி — துடித்தான்-அனுமான்
புத்திசொல்லிப் — பிடித்தான்-சேனையைப்
போர்க்குச்சொல்லும் — என்றான்-அடிக்கடி
சேர்க்கச்சொல்லும் — என்றான்-இப்படி (சூ)

3. அரக்கர்ஆம்இருள்எல்லாம் — ஓடவே-தர்மம்
ஆனபயிர்வளர்ந்து — கூடவே-கீர்த்தி

விரித்துரம்பையர்கீதம் பாடவே-தேவர்
வீசும்பூமலர்எங்கும் மூடவே-வரவர
மேனி பார்க்கவே-துர்க்காப
வானி பூரிக்கவே-அந்த (சு)

ஸ்ரீ ராமர் தென்சமுத்திரக்கறையைக்காணுதல்.

விருத்தம்.

இந்தவண்ணம்சாமிமன மகிழ்ந்துதேறி
இலங்கைப்போய் வளைந்திடவேசேனைசூழ
அந்தஅனுமான்மேலே தானுந்தம்பி
அங்கதன்தோள்மேலும் எழுந்தருளிச்சென்று
தொந்தம்உள்ளபடைத்தலைவர் முன்னும்பின்னும்
சூழ்ந்துவரசுக்ரீவன் அருகேநின்று
முந்திவழிகாட்டிஇட ராமச்சந்திரன்
முறைகொண்டான்தென்கடலில் துறைகொண்டானே.

சுந்தரகாண்டம்.

முற்றிற்று.

விருத்தம்-௩௨-கொச்சகம்-௨-ஆக-௩௫.

திபதைகள்-சு-தருக்கள்-உஎ-ஆக-௩௩.

பாயிரம்-க-க்கும்-காண்டங்கள்-ரு-க்கும்-கூடிய

கொச்சகம்-ரு-வெண்பா-உ-வசனம்-க-விருத்தம்-கசஉ-ஆக-க௦ருரு

தோடையம்-க-திபதை-ச௦-தருக்கள்-கூசு-ஆக-கஙஎ.

சக்கிரவர்த்தித் திருமகனார்,

திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஆருவது

உயுத்தகாண்டம்.

அனுமார்பீண்டபின் ராவணன்கேட்கமந்திரிகள் ஆலோசனைகூறல்.

விருத்தம்.

ஆலிலைமேற்பள்ளிவிடுத் தயோத்திவந்தோன்
அருங்கடல்வாய்பெருங்கவிகள் உடன்இருந்தான்
மூலஇலங்கையைமுன்போல் விசுவகர்மா
முடிக்கஅந்தப்படிக்குரா வணனும்கண்டான்
வாலிலும்காலிலும்அனுமான் இடுதீயாலும்
மாண்டராட்சதர்போக அந்தஊரில்
மேல்உளராக்ஷதருக்கும் அரக்கன்பொல்லா
வினைசெய்வான்மந்திரா லோசனைசெய்வானே. (1)

சரணங்கள்.

1. வாரும்வாரும்பராம்பரிய மந்திரிமாரே
பாரும்பாரும்ராவணன்எனைப் பார்த்தென்னசொல்லுவீரே
2. அரிஅயன்கூடப்பயப்படும்இலங் காபுரித்தெருமேலே
கரிகரியாக்குவியக்குவியக் கண்டோமேகுரங்காலே
3. இங்கேசுட்டசூடாறஇல்லையே இலங்கையில்நாலுசாரும்
நங்கைமார்தொண்டைவெந்திடச்சுறு நாருகின்றதுபாரும்
4. மனிதர்அனுப்பக்குரங்கிங்கேவர மாண்டதரக்கர்கூட்டம்
இனிஎன்னவெற்றிஇனிஎன்ன சக்தி இனிஎன்னகொண்டாட்டம்
5. என்னராவணன்சொல்லச்சீறி எழுந்தானேஉன்மத்தன்
நன்னிக்குரங்கும்கொசுநும்பகையோ நமக்கென்றான்பிரகஸ்தன்
6. ஒருவர்எதுக்குநானேலட்சுமணன் உடனேஅவன்அண்ணன்
இருவர்தலையும்கொண்டுவருவேன் என்றானேபுகைக்கண்ணன்
7. நாரையும்வானரையும்கொல்ல நான்அல்லோஅனுமந்தன்
துரிதாஎன்னைப்போமென்றுசொன்னானே வச்சிரதந்தன்

8. இவன்மனிதருக்குவன்குரங்கென் றேவினன்எங்கோனே
அவன் அவன்பலம்தெரியல்ஆகும் என்றான்மகோதரன்தானே
9. நாமேதின்கிறநரரும்குரங்கும் நம்மையெதிர்க்கல்ஆச்சே
மாமோசம்இதுஎன்றுதுன்முகன் வருத்தானே தன்பேச்சே
10. முட்டனுக்குத்தன்புத்திநூலிலும் முற்றிலும்செம்மைபோலே
திட்டமந்திரிகள்வாயில்வந்தது சொன்னாரேஒருக்காலே
11. சூரியகேதுபிசாசன்முதலோர் சொல்லிடும்அந்தவேளை
காரியமல்லவென்றுருக்கினன்கும்பகர்னன் எனுமரக்காளை

கும்பகர்ணன் ராவணனுக்கு ஆலோசனைகூறல்.

படபடெனமந்திரிகள் இந்தவிதம்சொன்னதெல்லாம்
பரிந்துகேட்டே
உடல்மறந்தேராவணனும் சிறியார்க்கைச்செம்பொன்போல்
உச்சாகத்தால்
கடல்கிடந்துபோராட நினைந்தளவில் அமைச்சர்களைக்
காய்ந்துபின்பு
திடம்உடையகும்பகர்னன் கூறுவான் அண்ணன்முன்னே
சீறுவானே.

1-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நேத்திஇதுவெகுநேத்திஅடா அண்ணேன்-மந்திராலோசனை
நேத்திஇதுவெகுநேத்திஅடா அண்ணேன்

அநுபல்லவி.

ஏற்றகும்பகர்ணன் என்சொல்லைவீழ்க்கிறாய்
எடுப்பான்கீர்த்தியைத் துடுக்காலேதாழ்க்கிறாய்
சூத்தில்அடிக்கவே பல்லுபோச்சுதென்ற
சொல்லைப்போலேஇந்த தூதர்சொல்கேழ்க்கிறாய்(நேத்)

சரணங்கள்.

1. தேட்டம்ஆம்அசோக வனம்அழிபட்டபோதே
தேவருக்கும்உனது பயம்போச்சு
நாட்டம்ஆமஅரக்கர் தலைகள்உன்னாலேதெரு
நாலுபுறமும்உருண் டிடல்ஆச்சே

வீட்டுப்பெண்கள்நகைக்க ஒருத்திகாலடியினில்
வீழ்க்கிருய்இதிலும்உண் டோயேச்சு
கோட்டைமுழுதும்கரிக் கோட்டைசெய்தகருங்
குரங்குக்கும்மனிதர்க்கும்பயந்தோமே எனும்பேச்சு (நே)

2. விதம்விதமாப்பெற்ற விசயரம்ஐயய்யோ
விரகாக்கினியிலே கருக்கிருய்
மதிமோசமோஉந்தன் விதிவசமோசொன்னல்
மனதுகொள்ளாமல்அரு எருக்கிருய்
அதிகவேதங்கள்ஓர் ஆயிரமுந்தெரிந்தும்
அறியாமலேசெல்வம் செருக்கிருய்
மிதிலைப்பெண்கற்பால்இந்தப்பதிவெந்ததல்லாமல்
வேருென்ருல்வெந்ததென்ரே நீஎண்ணியிருக்கிருய் (நே)

3. கருமலைபோல்இந்த நிருதரைக்கண்டால்அந்த
காலருண்திரனுக்கும்உண் டோவீரம்
இருஇருநான்இதோ புறப்படுகிறேன்என்முன்
எவ்வளவவரிட ஆரவாரம்
மருஉடன்சீதையை விடுவதுவேநல்ல
மார்க்கம்இல்லாவிட்டால் இந்நேரம்
ஒருமிக்கவேபோய் உனக்காச்செனககாசசென்று
ஒருகைபாராமல்இங்கே குறுகுறுக்கும்விசாரம் (நே)

விபூஷணர் இந்திரசித்தைவிலக்கி ராவணனுக்குப் புத்திக்கூறல்.

விருத்தம்.

கும்பகர்னன்இந்தமொழி சொன்னபின்பு
குதித்திந்திரசித்தெழுந்தான் எனதுகையில்
வெம்பும்பிரம்மாஸ்திரமும் நாகபாசம்தானும்
வீண்போமேபின்அதைநீ காண்பாய்என்ருன்
வம்புசொன்னய்பயலேநீ போடாநாளை
வரும்காரியம்அறியாஎன் றவனைத்தள்ளி
தம்பிவிபூஷனன்அண்ணேன் உனக்கிதெல்லாம்
சதிஎன்ருன்கேட்பாய்என் மதிஎன்ருனே.

2-தருசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராகவன்பகை ராவணு ஒருக்காலும் நமக்காமோ
அண்ணேன் பழிசுமக்காதே

அநுபல்லவி.

ஏகன் ஆய் அந்தமூவரும் தசரத ராமன் என்றும் வந்தாரே
நாம்எங்கேபோவோம் அந்த (ரா)

சரணங்கள்.

1. அலைகடல்சூழ்இலங் காபுரிநகர்மேலே-வந்தொருக்காலே
அளவறுராட்சதர் மலைமலைகள்போலே-மண்டினத்தாலே
அலைந்தோம்மெத்த உலைந்தோம்மேனி
குலைந்தோம்நிலை கலைந்தோம்-என்றுதேவர்
காலமே ஓலமே-செயஆதி
மூலமே கோலமே-ஆகிவந்து
சிளையும்விளையும் முளையும்களையவே
வலக்கைதந்து நிலத்தில்வந்தவதரித்த(ராக)

1. பாதகிதங்கையால் சீதைவினைமூளா-அடாசண்டாளா
பன்னகசாலையோடுன் இருபதுதோளால்-பாவத்துக்காளா
எடுத்தாய்ஆசை தொடுத்தாய்-நன்மை
விடுத்தாய்குடி கெடுத்தாய்-அவள்ஒரு
தாய்அடா தாய்அடா-நமக்கொரு
தீய்அடா தீஅடா-சிறைமேல்
எத்தாய்வைத்தால் பித்தாய்செத்தாய்
சானகிஅல்ல உனையேகொல்லவந்தவள்(ராக)

3. மேதகுகார்த்தவீரியன்முன் எதிர்இட்டாய்-விருதவிட்டாய்
வேதவதிசொன்னசாபத்தில்அகப்பட்டாய் பிழைக்கலுட்டாய்
மதமோஉனக் கதமோ-எந்த
விதமோ லங்கை சதமோஇத்தனை
சூரரும்கூரரும் உனதுரு
மாரரும்பேரரும் உன்னுடைய
முடியும்செடியும் கொடியும்மடியும்முன்
சீதைபேர வாதைதீரும்உள்ளது(ராகவ)

விபூஷணரை ராவணன் சீறிக்கூறல்.

விருத்தம்.

உதிக்கின்றகதிரோன்முன்னே ஒளிக்குமின்மினிபோல்அல்லால்
கொதிக்கின்றஎன்முன் அந்தக் குரங்கொடுநரர்என்செய்வார்
கதிக்கின்றசொல்என்சொன்னாய் எனவிபீஷணனைப்பார்த்துக்
கதிக்கின்றஅரக்கன்பல்லைக் கடிக்கிறான்படிக்கின்றானே.

3-தரு-கௌளிபந்துராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போதும்போதும்இந்த புத்திவிபீஷணா
போதும்போதும்சொன்னது போதும்அடா

அநுபல்லவி.

ஏதடாநான்பயப் பட்டுநடுங்குமோ
எலியைக்கண்டுபூனை ஏங்கிக்கிடக்குமோ
நாதன்ஆனநானே உன்சொல்லைக்கேட்பது
நரிவாலைக்கொண்டே கடல்ஆழம்பார்ப்பது(போ)

சரணங்கள்.

1. உலகும்அரசும்போய் வெள்ளாட்டியால்காட்டில்
ஓதுக்குண்டாராகன்என்னோ டெதிர்ப்பானேஅவன்கூட
விலகிடமானம்செய்து குலமங்கையையெடுத்து
மேடும்காடும்திரிய விட்டேனேஎங்குந்தேட
பலருக்குந்தெய்வமென்றாய் இந்திரன்சிறைபட்டநாளாய்
பாலனோஇவன்என்னோ டேலாதோசண்டைபோடக்
கொலைசெய்யும்அரக்கரை மனிதன்கொலைசெய்வானோ
கொல்லத்தெருவில்ஊசி விற்றால்விலைபோமோடா(போ)

2. துப்பானவாலிபின்னே எதிர்த்தவர்பலம்போமே
தோர்வையோஆர்க்கும்அது சாபம்என்றறியோமோ
இப்போதும்மானிடர்முன் எனக்குபலம்இல்லையோ
ஈசனையும்மலையோ டெடுத்தென்னபொய்போமே
அப்பாநான்இருக்கவும் என்னோடேநீபிறந்தும்
அந்தகர்க்கஞ்சிஉன் சிந்தைஇப்படிவேமோ
குப்பைக்கீரைகிளைத்துக் நப்பும்கவடும்ஆகிச்
கொழுதாலும்கப்பலுக்கு பெருத்தபாய்மரம்ஆமோ(போ)

3. அரன்அயன்தந்தவரம் என்றாய்அவரைக்கூட
அடிக்கஎனக்குவரம்கொடுத்ததார்பொய்சொல்லாதே
பரிவோபடைமிகுத்தால் அரண்நிற்குமோஇந்தப்
பஞ்சைவார்த்தைவிட்டா என்தன்கோபம்பொல்லாத
அருகேகள்ளனும்ஆகி புளக்கும்பிடித்தாயேஊர்
அழித்தகுரங்கைவிடென்றுரைத்தாய் அதுஅல்லாதே
இரணியன்மகன்அந்த இரணியனைக்கொன்றாற்போல்
என்னைக்கொல்லநினைத்தாய் இனிஎன்முன்னில்லாதே ()

சரணம்அடைந்த விபீஷணரைக்குறித்து ஸ்ரீராமருக்கு அனுமார்கூறல்.

விருத்தம்.

என்றுராவணன்இந்த வார்த்தைசொல்ல
இரங்கிவிபீஷணன் அண்ணேன் எனதுவார்த்தை
ஒன்றுமேபிசகாதென் றெழுந்தவ்வூரை
ஒழிந்துவானரச்சேனைக் கொழுந்தின்முன்னே
சென்றுராகவசரணம் என்றவார்த்தை
சீராமன்கேட்கமயிந் தனும்போய்சொன்னன்
அன்றுராகவன்பலர்யோ சனையும்கண்டான்
அதுபோதில்அனுமந்தன் இதுசொல்வானே.

4-தரு-உசேனிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவிபீஷணன்மீது-நமக்கித்தனையோசனைஏது

அநுபல்லவி.

இந்தஇலங்கையிலே அறிந்தேன்இவனைமுன்னே
சந்தேகம்இல்லைசாமி தசரதன்அநுமான்சொன்னேன்(இங்)

சரணங்கள்.

1. சொல்லும்புராணவேத சாத்திரம்-இவன்
செய்வதுதேவதா தோத்திரம்-பல
கல்விகேள்விக்கெல்லாம் பாத்திரம்-கள்ளம்
கபடறியான்அணு மாத்திரம்-இது
அல்லாமல்இவன்வீட்டில் அடுத்தபோதில்-அனேகம்
நல்லநல்லசகுணம் நான்கண்டேன்-அநுபோகப்(இங்)

2. ஊத்தைஆனசுள்ளும் கள்ளும்-இவன்
உண்கிறுன்என்பதைத் தள்ளும்-கண்டால்
வற்றவன்என்றுநீர் கொள்ளும்-நல்ல
இங்கிதவான்எவர்க் குள்ளும்-இவன்
நேற்றுராவணன்என்மேல் நீட்டியகத்திவெட்டைத்
தீர்த்துவிட்டேனக்குச்செய்தான் பிராணபிரதிஷ்டை (இங்)

3. மூவர்க்கும்கூடாத வெற்றி-கூட
முடிப்பதல்லோஉந்தன் சத்தி-சிறு

கூவத்தைகண்டுகூடல் ஒற்றிப்-போன
கொள்ளைப்போல்ஆச்சே இந்தப்பெற்றசாமி
தேவிக்கும்பெண்ணைக்கொண்டுதேற்றச்சொல்லி அகன்றான்
ஆவத்தையினாலேவந் தபயம் அபயம்என்றான் (இங்)

விபீஷணர் சரணாகதத்தைக்குறித்து ஸ்ரீராமர்கூறல்.

விருத்தம்.

தொடரா அனுமான் இந்தவண்ணம்
சொன்னமொழியும் கவித்தலைவர்
இடராஉரைத்த வாய்மொழியும்
இரண்டுமொழியும் மனங்கொண்டான்
உருடனே அபயம் என்றவருக்
குயிர்ஆனாலும் கொடுப்பதுவே
கடன் ஆம்என எல்லார்க்கும்மனம்
கரைப்பான்ராமன் உரைப்பானே.

5-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சரணம்சரணம்என்றானே-காவாதேவிட்டால்
திரணம் அல்லவோநான் தானே

அநுபல்லவி.

அரியவிபீஷணன் அங்கே அரக்கன் ஆனாலும்இங்கே
இருசெவிகேட்கவாய்விட்டு ராகவாஎன்றுகூப்பிட்டு

சரணங்கள்.

1. ரவிகுலத்தினில்வந்தேனே தண்டகாரணிய
தவசிகட்குவரந்தேனே
சிவிராசன்புறவாலே தேகம்ஈந்தானேமண்மேலே
கவலையாலிவன் ஏதோநொந்து கதறிக்கொண்டிங்கேவந்து (சர)

2. பெற்றசடாயுவும்பாய்ந்தானே மருமகட்காய்
உற்றபோரில்மடிமாய்ந்தானே
கத்தும்யானைஓசைகண்டு காத்தானேமாயன்பண்டு
சத்துருராவணன் தம்பி தான் ஆனாலும்என்னைநம்பி (சர)

3. சங்கராஅபயம்என்றனே மார்க்கண்டன் அவன்
பொங்கியகாலனை வென்றனே
வங்கையோஈதென்னவீரியம்மாருதிசொன்னதேகாரியம்
அங்கவன்வந்தென்னைமேவ அழைத்துவாபோநீசுக்ரீவா(சர)

சுக்ரீவன் அழைத்தபோது விபீஷணர் சொல்லிக்கொண்டு வருதல்.

விருத்தம்.

என்னரகுராமன்உரைப்படிவாரும் சாமிஇடம்எனசுக்ரீவன்
சொன்னதைவிபீஷணன்கேட்புகிளத்தான்கண்ணில்நீர்சொரியவும்
பின்னைஎனும்சீதைதனைப்பிரிவித்த பாவிஉடன்பிறந்தபாவி
என்னையும்வாயென்றான்சாமிஎன்றேதொழுகின்றான்எழுகின்றனே

6-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னையும்வரச்சொன்னாரே-ரகுநாயகர்
என்னையும்ராக்ஷதன் துன்னாரோ

அநுபல்லவி.

அன்னைஆம்சீதாதேவியைக் கொண்டுபோனபாவி
தன்உடனேபிறந்த சண்டாளன்ஆகிவந்த(என்)

சரணங்கள்.

1. நெஞ்சிற்குருபை இதுதானோ-சாமிஎண்ணின
நின்றுநான் அறிவேனோ-பாவங்களுக்கு
அஞ்சினன்என்றுசொல் உண்டோ-அடிமைகொள்ளல்
ஆம்என்மனது கொண்டோ-பாதகங்களுக்குத்
தஞ்சம் எனஎண்ணினாரோ-ராவணன்செய்த
வஞ்சம் எனஎண்ணினாரோ-சிவனார்உண்ட
நஞ்சம் எனஎண்ணினாரோ-இவன்எம்மாத்திரம்
கொஞ்சம் எனஎண்ணினாரோ(என்னை)

2. மந்தர கிரியாலே-குழும்புங்கடல்
வானோர்க்கமுதல் முன்னாலே-சந்தோஷம்ஆகத்
தந்ததே ஒருகாலே-என்னசெய்தாலும்
சகிப்பார்நல்லோர் இதுபோலே-ஆகையினாலே
என்தன்பிறவியும் தீரும்-இலங்கையில்
வந்திடுமேசூரியன் தேரும்-அரக்கருக்கு

அந்தம்முத்தியும் சேரும்-நிலவரமா
சந்தேகம்இல்லை இதுபாரும்-என்னை

3. கண்ணீர் ஆறாய் பெருகுதே-சாமிசொற்கொண்ட
காதில்இன்பம் வருகுதே-நெஞ்சும்உடம்பும்
வெண்ணெய்போலே உருகுதே-மயிர்க்கூர்ச்சிட்டு
மேனிபுளகம் தருகுதே-தாயைவிடென்று
எண்ணினான்சொன்ன விசாரம்-எண்ணாமல்அவன்
பண்ணினானே ஓட்டாரம்-அதனால்இந்தப்
புண்ணியனைக்கண்டேன் இந்நேரம்-இதுஎனக்கு
அண்ணன்செய்த உபகாரம்(என்)

விபீஷணர் ஸ்ரீராமருடைய தெரிசனம் செய்தல்.

விருத்தம்.

பத்திவிபீஷணன் இவ்வாறுருகி அடிக்கடிமண்மேற்பணிந்துவந்தான்
அத்திமுன்னேகூவவந்த ஆதிமூலம்பரமனே அமரர்கூவ
நித்தியகோதண்டபதிஎனவந்தான் என்குறையும்நீக்கவந்தான்
சத்யம்ஆம்எனத்தேறிமனம்கொண்டான்ராமதரிசனம்கண்டானே.

7-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராமனைக்கண்ணாரக் கண்டானே-விபீஷணன்கை
மாமுடிமேல்வைத்துக்கொண்டானே

அநுபல்லவி.

சாமனும்செங்கமலம் பூமனும்பணிபரந்
தாமனை ஆயிர நாமனைக்கோதண்ட(ராம)

சரணங்கள்.

1. வெள்ளம்ஆனவானர வர்க்க-நடுவேதம்பி
மேருமலைபோல்அருகே நிற்கப்-பூனில்லாமார்பம்
புள்ளிவில்போடாதேமேகம் ஒக்கத்தோள்வளைநீக்கிப்
பூட்டில்லாமந்தரம்போல் கோபிக்கமூன்றுலோகமும்
கள்ள அரக்காதினம் கிள்ளிகிள்ளிஅருந்தக்
கொள்ளைகொடுத்தமார் துள்ளித்துள்ளிவருந்த
வள்ளல்ஆதிமுறை உள்ளபடிதிருந்தப்
பள்ளிஅரவணையைத் தள்ளிஎழுந்திருந்த(ராம)

2. தருமம்ஆகரூபி கரித்தானைப்-பிரசண்டகோ
தண்டமும்அண்டமும் பரித்தானைக்-தாமரைப்பூத்த
கருமுகில்போல்அவ தரித்தானைக்-மரவுரியைச்
கச்சைபோலவச்சு வரித்தானைக்-சனகன்கன்னி
இருவிழியிலும்உள்ள கருமணிஎனவந்த
திருவுருவினில்ஒளி பெருகிடத்தாய்முந்த
விரதப்கொடுத்தமுடி சிரசினில்கொண்டுசொந்த
அரசன்கொடுத்தமுடி பரதனுக்கன்றுதந்த(ராம)

3 பூமிதனில்அடிக்கடி வீழ்ந்து-சூரியனைக்கண்ட
பூமலர்போல்முகப்பிரபை சூழ்ந்து-ராட்சதகுல
ஆண்மைஎல்லாம்வரவரத் தாழ்ந்துசாமிகடைக்கண்
ஆநந்தசமுத்திரம்தன்னில் ஆழ்ந்து-கரந்தரம்உள்ள
காமனைஉதவிய மாமனைத்துளசியர்
தாமனைத்திருமுகச் சோமனைப்புசபல
வீமனைச்சானகி வாமனைத்தேவர்கள்
ஆம்அனைவரும்பணி பூமனைத்தசரத(ராம)

விபீஷணர் ஸ்ரீராமரைச் சரண் அடைதல்.

விருத்தம்.

வசம்உடன்இப்படிகண்டு நால்வர் ஆன
மந்திரிகள்வரவிபீ ஷணனும்வந்தான்
நிசம்உடனேராமச்சந்திரன் சன்னிதிருக்கு
நேர்ஆகவரவரக்கண் ணீர்ஆறுகி
அசையும்உடல்ஒடுக்கிஅய்யன் பதத்தில்வீழ்ந்தான்
அயோதிராமாசரணம் என்னைக்காப்பாய்
தெசரதராமாசரணம் சரண்என்றேதோத்
திரம்சொல்வான்அதிலேஉத் தரம்சொல்வானே.

8-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ரூபகசாப்புதாளம்.

பல்லவி

ராகவனேசரணம்ரகு ராமாஉன்சரணம்
நப்பினேன்விபீஷணன் உன்செம்பொன்ஆனசரணம்

அநுபல்லவி.

ஆகாதான்உடன்பிறந்த பாவம்தீர்த்திந்நேரம்
அபயம்உனக்கபயம்என்னை ஆள்வதுநின்பாரம்(ராகவ)

சரணங்கள்.

1. பனுத்துக்கொருஅம்புகொண்டு பாழிஎய்தாவபோல
இணக்கம்சொன்னேன்என்புத்தியை எறிந்துவிட்டான்சாமி
குணம்கெடுக்கநாய்வாலைக் கூடுமோகூடாததனால்
துணித்துவிட்டுன்தனை அடைந்தேன்சாமி சித்தம்என்பாக்கியம்(ரா)

2. பாம்புக்குபால்வார்க்கவார்க்க படுவிஷத்தைக்கொடுப்பதுபோல்
ஆம்புத்திநான்சொல்லச்சொல்ல அகற்றிவிட்டான்சாமி
வீம்புக்காரன் அவனுக்கினி மேல்அல்லவோதெரியும்உன்னைக்
காண்பித்துக்கொண்டேனமுற்றிலும்காப்பாற்றஉன்தனக்கேகடன்

3. நாடறியச்சீதைதன்னை நங்குடிக்கோர்நெருப்பாகத்
தேடிக்கொண்டாய்என்றடிக்கடி தெரியச்சொன்னேன்சாமி
கேடுவரும்முன்னேமதி கெட்டுவரும்என்பதனால்
மூடன்ஆமூன் அவன்தனைநான்முழுதும் துறந்துனை அடைந்தேன் ()

4. வானவர்ஆகிபயிர்க்கு வளர்ந்திடும்ராட்சதக்களைகளை
ஈனம்அறப்பிடுங்கவந்தான் ராமன்என்றேன்சாமி
சானகியால்ஒருபத்துத் தலையும்பனங்குலைபோல
மாநிலத்தில்விழுவானை மறந்துவிட்டுன்தனை அடைந்தேன் (ரா)

ஸ்ரீராமர்விபீஷணருக்கு அபயமும் அரசும்கொடுத்தல்.

விருத்தம்.

கலங்கிப்பணிந்தவிபீஷணன்மேல் கருணைபொழிந்துதம்பியினால்
துலங்கும்துணைப்பாதுகைமகுடம் சூட்டிஎன்பேர்உள்ளளவும்
தளங்கள்பதினால்உள்ளளவும் சந்திராதித்தர்உள்ளளவும்
இலங்கைஉனக்கேஎனச்சொல்லிஎடுத்தான்வலக்கைகொடுத்தானே

9-தரு-பரசுராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இந்தாவிபீஷணா லங்காபுரிராச்சியம்

அநுபல்லவி.

இந்திராதிதேவர்கள் உள்ளநாள்வரைக்கும்(இந்)

சரணங்கள்.

1. வேதம்உள்ளவும்-வேத கீதம்உள்ளவும்-பாரி
சாதம்உள்ளவும்-பஞ்ச பூதம்உள்ளவும்
இந்தா-இந்தா இந்தா-இந்தா(இந்)

2. கார்உள்ளவும்-கடல் நீர்உள்ளவும்-ஈரேழ்
பார்உள்ளளவும்-என் தன் பேர்உள்ளளவும்
தந்தேன்-தந்தேன் தந்தேன்-தந்தேன் (இந்)

3. கேள்விவும்நீயே-பிர தாவியும்நீயே-என்
ஆவியும்நீயே-சிரஞ் சீவியும்நீயே
சொன்னேன்சொன்னேன் சொன்னேன்சொன்னேன் (இந்)

விபீஷணர் ஸ்ரீராமருக்கு இராவணன் பெருமைகூறல்.

விருத்தம்.

வந்தவிபீஷணற்கிவ்வா றரசுதந்து
வரிசையுள்ளதுணைவனைப்போற் பரிவினாலே
சந்தமும்வாழிஎன்ற ராமச்சந்திரன்
தழைத்தருளால்அவனைவர வழைத்துன்வாக்கால்
அந்தராவணன்புரமும் உரமும்கோட்டை
அரண்முமக்களும் அமைச்சர்ஆனபேரும்
தொந்தமம்உள்ளசேனைகளும் தெரியநீதான்

10-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அந்தராவணன்பெருமை—ஒருவகை
அறிந்ததைசொல்லக்கேளாய்-சாமி

அநுபல்லவி.

இந்தக்கடஉலகில் அந்தக்கடலைநீங்கி
எழுந்தவதாரம்செய்த செழுங்கருணைக்கடலே
பிந்தியோமுந்தியோ என்றளவிடாதபுச
பெலவீமாரவி குலசோமரநான் (அ)

சரணங்கள்.

1. கோட்டைக்காற்றடிக்கஆதியில் மேருமலைச்
சிகரம்மூன்றுபறி போச்சுது
ஒட்டமாஅந்தவிசை கடலில்எழுநூறு
யோசனையகலமாச் சாய்ச்சுது
நாட்டம்ஆம்மதில் ஏழுசுற்றுடலங்கை
நகர்என்றதற்கொருபேர் வாச்சுது

கோட்டைவாசல்ஒவ் வொன்றுக்கும்பதினறு
கோடிசேனைகாவல் ஆச்சுது
ஆட்டம்இல்மதிகள்காவல் அரக்கர்ஆயிரம்கோடி
அரமனைக்காக்கின்றபேர் அறுபத்துநாலுகோடி
மேட்டுப்பட்டணம்காவல் அரக்கர்முப்பதுகோடி
விழித்துவிண்ணில்நிற்பவர்கொழுத்தநால்எட்டுக்கோடி ()

2. சிங்கியபுதைக்கண்ணன் கும்பன்நிகும்பன்வச்சிர
தெந்தன்மகாபாரிசன் அதிகாயன்
பந்திபந்தியாயிவர் கோடானுகோடிசேனைப்
படைத்தோர்இன்னமும்ஒரு வன்பேயன்
தந்திவெள்ளானையைச் சுழற்றி அடித்தான் அவன்
தம்பிகும்பகர்னன் பெருவாயன
மந்திரிகள்வெகுபேரில் அவனைக்கெடுக்கவந்த
மந்திரிமகோதரன்உண் டொருதீயன்
சந்திரலோகத்தைக்கொள்ளைகொண்டானேரணமஸ்தன்
சதிர்ஆனசேனைக்கெல்லாம் அதிபதிஆம்பிரகஸ்தன்
இந்திரனையும்சிறையில் இட்டானேஇந்திரசித்தன்
இவர்க்கும்ஆயிரவெள்ளத் தவர்க்கும்அவனேகர்த்தன்(அ)

3. போதகவேவருணன் பாசத்தையும்குபேரன்
புஷ்பகத்தையும்கூடப் பறித்தானே
ஏதோபோல்வெள்ளி மலையைப்பிடுங்கிமார்பால்
எட்டானைக்கொம்புகளும் முறித்தானே
வேதனைசெய்தந்தெய்வப் பெண்களைவீட்டில்
வெள்ளாட்டிவேலைசெய்ய மறித்தானே
ஆதிசிவன்கொடுத்த வாள்கொண்டபலத்தினல்
ஆரையும்செகமாக் குறித்தானே
வாதைசெய்யும்மூல பலம்உண்டின்னம்உப்பரி
மண்டலத்தில்அவனுக் குண்டோவேறேஎதிரி
சீதரனேஉன்கைக் கோதண்டம்ஆனவரி
சிலைக்கும்கணைக்கும்அவன் தலைக்கும்கணக்குச்சரி(அங்)

ஸ்ரீராமர் விபீஷணர் அநுமாரைத் துதித்தல்.

விருத்தம்.

மானவிபீஷணன்இந்த வாறுசொல்லி
மரம்ஏழும்சரனையும் வாலியையும்கொன்ருய்

ஆனதுகண்டிங்குவந்தேன் அல்லகண்டாய்
அய்யஉன்தூதுவன் • அன்றரக்கன்விட்ட
சேனைகளைமடித்திலங்கை கொளுத்திஉன்பால்
சேர்ந்ததும்மண்டினிநீயே திக்கென்றெண்ணி
நானும்இங்கேசேர்ந்தேன் என்றனுமான்றன்னை
நாடினன்சாமிமுன்கொண் டாடினனே.

11-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இந்தஅனுமன் இலங்கையிற்போர்செய்
விந்தையை என்னசொல்வேன்

அநுபல்லவி.

வந்தனைசெய்தந்த சீதையைக்கண்டு
மதத்தாலேஎங்கும் குதித்துக்குதித்துக்கொண்டு(இந்)

சரணங்கள்.

1 சாமிநீதந்த அடையாளம்தந்தம்மை
தந்தஅடையாளம் அந்தமாக்கைப்பற்றி
மேன்மைஅசோக வனத்துமரங்களை
வேரோடும்தூரோடும் வீசிவிழச்சுற்றி
சேமிக்கும்அந்த வனகிங்கரர்களைத்
திசைக்கும்அப்பாலே தெரிக்கும்படிஏற்றி
ஆம்எனும்பஞ்ச சேனதிபரைக்கையால்
ஆரிடவேரத்தம் பீரிடவேகுற்றி
அங்கவர்சேனை நடுங்கிடவாரி
அடங்கலும்வீசி பிணங்கள்அவரவர்
மங்கையர்முன்விழத் தங்கள்பிணமென்று
மங்கியேகண்டு பிணங்களில்மேல்விழ
மடித்ததாய்தலை ஓரிசிதரிட
வாய்களைக்கல்வி நாய்கள்உதரிடப்
பிடித்திடுங்கால தூதர்பதறிடப்
பெண்கள்கூடிக்கொண் டெங்கும்கதறிட(இந்)

2. தோரணகம்பத்தின் மேற்கொண்டபின்னும்
தொடர்ந்துவரும்அக்ஷ யன்படையைப்பார்த்து
பாரினில்பாய்ந்துகைக் குத்திலும்எத்திலும்
பல்லாலும்கல்லாலும் செல்லுகள்போல்மாய்த்து
வீரியம்பேசிய அட்சயனைத்தூக்கி
மேலும்கீழும்போட்டுக் காலினலேதேய்த்து

திரும்சரீரத்து ரதத்தைநெற்றிக்குச்
சிங்காரம்ஆகிய சிந்தூரமாய்ச்சேர்த்து
சித்திரவில்இந்திர சித்தசன்விடும்படை
முற்றிலும்காலால் உதைத்துவிழக்கொன்று
மற்றவன்பின்சென்று கொற்றஅரக்கன்முன்
சுற்றியவால்கோட்டை வைத்ததின்மேல்நின்று
மாயத்தினல் அழியாதடாதடாசிச்சீசி
மார்க்கம்அல்லவடா என்றேஏசிஏசி
வாயில்வராயிடும் பாலேபேசிபேசி
வாலில்அவன்இட்ட தீயைவீசிவீசி (இந்)

3\. சுந்தரமாடங்கள் கூடங்கள்பீடங்கள்
துர்க்கம்எல்லாம்தணல் பக்கமெல்லாந்தணல்
சந்திகள்பந்திகள் மேடைகள்ஓடைகள்
சாலைஎல்லாம்தணல் சோலையெல்லாம்தணல்
முந்தியகோட்டைகள் கொம்பைகள்பொம்மைகள்
முற்றமெதல்லாம்தணல் சுற்றுமெல்லாம்தணல்
விந்தையதாகிய துங்கஅரங்கமும்
வீதியெல்லாம்தணல் வேதியெல்லாந்தணல்
விலகிவெந்தோர்சிலர் அலறிவெந்தோர்சிலர்
மெலியவெந்தோர்சிலர் நலியவெந்தோர்சிலர்
தாழும்பிணத்தால் அவனிநெளிக்கவே
சானகிவாழ்மரம் ஒன்றுந்தளிர்க்கவே
எழுதினம்பட்ட ணம்தத்தளிக்கவே
ராவணனும்பயந் தோடிஒளிக்கவே (இந்)

ஸ்ரீராமர் வருணன்பேரில் அம்புதொடுத்தல்.

விருத்தம்.

அறியும்பீஷணன்சொல்ல அனுமான்வெற்றி
அறிந்தவனுக்குகந்து சிறஞ்சீவியாக
மறுவில்வரமதுகொடுத்தான் கடலைத்தாண்ட
வருணமந்திரம்சபித்து விரிதருப்பைமேலே
பெறுதினம்ஓர்எழும்போய் ராமச்சந்திரன்
யின்னும்வருணனைக்காணுன் தப்பிக்கோதி

எறிகடல்மேற்சினந்து கோதண்டம்நாணி
ஏற்றினன்சரமாரி தூற்றினனே.

12-தரு-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தொடுத்தானே-சரதாரை- தாரைக்குமாரன்கொடுத்தானேகடல்நீரை

அநுபல்லவி.

தொடுத்தானேஏழுநாள் மடுத்தானே அதைக்கூடத்
தடுத்தானேவருணன்என் றெடுத்தானேகோதண்டம் ()

சரணங்கள்.

1. கனல்கனலாஎங்கும் பாய்ந்ததே-பிரம்ம
கமண்டலசலங்களும் தீய்ந்ததேமலையிற்
சுனையும்தாரையாவற்றிக் காய்ந்ததே-புகையால்
சூரியன்பரியும்நடை ஓய்ந்ததே

புனலிலேசெங்கமலமலர்என விரிகொழுஞ்சுடர் தழைய
வணதிமிங்கிலதிமிங்கல மகரமீன்கள்குழை
அனல்எழும்பொறிசிவறவெகுவெகு கணைகளொடுகணைஇழைய
இனிஎங்கேஇடம்என்றுவடவாக்கினும்போய் மறுகடலில்நுழைய
(தொடுத்)

2. சிட்டமுனிவர்தவம் சிறக்கவே-நீரில்
செழிக்கும்ராட்சதரும்போய் இறக்கவே-அவர்
பட்டஉதிரம்எங்கும் பறக்கவேகடல்
பாய்ந்துசெவசெவென்று நிறக்கவே

அட்டசெகங்களும்தேவரும்பயப் பட்டுக்கண்விழிபிதுங்க
மட்டில்லாஅனல்வெட்டையாற்சுருண் டெட்டுநாகமும்அதுங்க
இட்டமாம்கவிப்படைஎல்லாம் திகிலிட்டுச்செடியில்ஒதுங்கமுன்
சுட்டத்தூதன்வந்தானேஎனலங்கைப்பட்டணந்திடுக்கிட்டும்பதுங்க
(தொடுத்)

3. தெரிந்துப்பாதாளமும் கண்டதே-ஆதி
சேஷன்முடியும்சாய்ந்து கொண்டதே-வானிற்
பிரிந்துநவக்கிரகமும் விண்டதே-அந்த
பிரமலோகமும்புகை உண்டதே

பொருந்திவிடும்ஒருதொடைக்குநூறு யிரம்சரங்களாகப்பெருக
விரிந்தகடலினில்இருந்தமலைகளும் எரிந்துகரியாக்கருக
பரிந்துநதிமடவார்கள்கண்ணீர் சொரிந்துசாமிமுன் உருக
வருந்தவருந்தராதவருணனும்பொரிந்துபொரிந்துகடல்கரிந்துவருக
(தொடுத்)

ஸ்ரீராமரை வருணன் சரண் அடைதல்.

விருத்தம்.

பெருமான்பிறகக்கினிவாளி பிடிக்கவருணன் துடித்துவந்து
பருமாமணிஆயிரமாலே பாதகாணிக்கைஆகவைத்து
நிருபாசரணம்பிழைபொருப்பாய் நீயேசரணம்எனதாவி
தருவாய்சரணம்என்முன்னே தாழ்ந்தான் அடிக்கீழ்வீழ்ந்தானே.

13-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சரணம்சரணம்ரகுராமா நீஎன்னைத் தற்காத்தருள்பரந்தாமா

அநுபல்லவி.

விரிகடல்வேந்தன்உன் திருவடிகளேசேர்ந்தனென்
மேல்என்னஉபசாரம் ஆயிரநமஸ்காரம் (சர)

சரணங்கள்.

1. மட்டிமீன்ஒன்றோடொன்று மல்லாடிஅமர்பூணும்
வழக்குதீர்க்கபோனே னிதுக்கோஉன்மனம்காணும்
எட்டும்ரெண்டும்தெரியா எனக்கித்தனையோகாணும்
என்னபிழைசெய்தாலும் நீயேபொருக்கவேணும் (சர)

2. எதுபலம்இல்லாத நீஒருமானிடன்
என்றுன்னைநினைத்தால்நான் வீழ்வேன்நகரத்துடன்
தீதுநல்லதென் றறியாதநான் அசடன்
சிறியோர்செய்தபிழையைபெரியோர்பொருக்கக்கடன் (ச)

3. திக்குவேறில்லைஉன்தன் பாதத்திலேபுகுந்தேன்
சேதுபந்தனம்செய்ய என்முதுகிடம்தந்தேன்
அக்கினிகணைவிட வேண்டாம்நான் மிகநொந்தேன்
அலைகடல்துயின்றோனே நானுன்னைநம்பிவந்தேன் (சர)

வானரவீரர்கள் சேதுபந்தனம் பண்ணுதல்.

விருத்தம்.

இரக்கமாய்வருணன்இந்த வாறுபோற்ற
இராகவனும்கருணைசெய்து மருக்காந்தார
அரக்கர்மேல்அக்கணையை விடுத்தான் அம்பால்
அபயஸ்தானங்கொடுத்தே வழிகாட்டென்றான்
பரத்தினால்அவனும்என்மேல் அணைசெய்துந்தன்
படைஎல்லாம்நடத்தென்றான் கூடிக்கூடிக்

குரங்குவீரர்கள்மலைமேல் மலையாய்வீசிக்
கொட்டினார்கடலில் அணைக்கட்டினாரே.

14-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

சேதுபந்தனஞ்செய்தாரே தேவர் சீதமலர்மழைபெய்தாரே

அநுபல்லவி.

நாதனும்கவிக்கெல்லாம் நாதனும்இலங்கைக்கு
நாதனுமல்லாமல் ஓதும்வானரர்எல்லாம்(சே)

சரணங்கள்.

1. முந்தநான்முகன்மகன் இந்திரன்மகன்மகன்
சுந்திரததிமுகன் கந்தமாதனன் அனு
மந்தன்குமுதன் மயிந்தன் துமிந்தன் வ
சந்தன்முதலோர்கூடி
அந்தமலைஉனக்கு இந்தமலைஎனக்கென்
றெந்தமலையும்ஓங்கித் தம்தம்கைகளால்வாங்கித்
தொந்தராகவன்முன்னே தந்தமொழிப்படிக்கு
வந்தந்தத்துறையிற் கிடந்தவருணன்மேலே(சே)

2. கடுத்துமுகங்கள்சிடு சிடுத்தராட்சதர்தம்மைக்
கெடுத்துவேரோட்டேகீண்டெடுத்தொறிருபதுபோலே
அடுத்தமலைகணைக்கீண் டெடுத்தொருவர்க்கொருவர்
கடுத்தம்பேசிபேசி
மடுத்துவாலினிற்சில தொடுத்ததோளினிற்சில
படுத்துச்சிலமலையை எடுத்துத்தலையில்வைத்து
விடுத்துநளங்கையிலே கொடுத்துப்பெருங்கடலில்
நடுத்திடல்ஆம்படி தடித்துவகைவகையாய்ச்(சே)

3. மேட்டின்மலைகளோடு நாட்டின்மலைபிடுங்கி
ஓட்டிஎரியஅலை ஆட்டியதுளிதெய்வ
நாட்டின்மங்கையர்இடை பூட்டியதுகில்குளிப்
பாட்டிவெட்கம்ஊட்டி
தாட்டிகம்உடன்வெகு போட்டிபோட்டிகள்ஆகப்
பாட்டில்அடுக்கிச்சந்து மூட்டிமூன்றுநாளையில்
நாட்டியோசனைப்பத்து கூட்டிஅகலம்செய்து
நீட்டிநூறுயோசனை காட்டிஇலங்கைமட்டும்(சே)

ஸ்ரீராமர் சுகசாரணரோடு கூறுதல்.

விருத்தம்.

வளம்ஆன அணைகண்டு மகிழ்ந்துராமன்
　மலையெனும்சுவேலையில்ஏறிச் சகலபேர்க்கும்
நளனாலேவீடமைத்தங் கிருந்தபோது
　நல்லசுகசாரணர் ராவணனால்வந்து
தளமீதுதிரிதல்கண்டு பிடித்துக்கட்டித்
　தந்துவிபீஷணன்காட்டச் சாமிகண்டான்
களவாளன்அரக்கன்ஐயோ இனிஈடேறக்
　கரைசொல்வீர்என்றவரோ டுரைசொல்வானே

15-தரு-பியாகடைராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொன்னான்ஸ்ரீராமன்என்று ராவணன்முன்னேசென்று
சொல்வீர்சுகசாரணரே

அநுபல்லவி.

செந்நெல்வளர்அயோத்தி　　தெசரதமகாராசன்
தீட்சணம்உள்ளபாலன்　　ராட்சதகுலகாளன் (சொ)

சரணங்கள்.

1. மாயமான்பின்னேவந்து　　நாய்எனவேநுழைந்து
　சேயஅருந்ததிக்கும்　　தாயைஅருங்கொடிய
தீயைச்சிறையில்இட்ட　　பேயனைநரகத்தில்
　ஏயஇடுவேன்என்றும்
தூயமுனிவர்கண்டு　　ஏஎஎன்றுசிரிக்கச்
　சாயும்தலையும்சுட்டுப்　　பாய்எனவிழப்பத்து
வாயும்என்கணைஎன்றும்　　பேயும்கழுகுங்கொத்தப்
　பாயும்என்யென்றும்　　ஆயிரம்ஆகச் (சொன்)

2. மண்டலஅரசரும்　　எண்டிசைஅதிபரும்
　அண்டரும்முனிவரும்　　புண்டரீகனும்அந்தக்
கொண்டல்வண்ணனும்நீல　　கண்டனும்அவனுடை
　அண்டையில்இருந்தாலும்
மண்டுகளரியிடு　　சண்டையிலேஎனது
　சண்டவிசயகோ　　தண்டம்விடும்கணையால்
அண்டினபடையும்தன்　　மண்டைகளும்உருளக்
　கண்டம்கண்டங்கள்ஆகத்துண்டம் இடுவேன்என்றுநான் ()

3. மூத்தமகனும்பின்பு வாய்த்தமகனும்கும்ப
சுரோத்திரனும்படையும் கோத்திரமும்சூலமும்
கூற்றுவன்கைக்கொள்ளவே காற்றில்இலவம்பஞ்சாய்த்
தூற்றிவிடுகேன்என்றும்
வேற்றொருமங்கையரைப் பார்த்தவிழிகள்எல்லாம்
நாற்றிசையினும்அப கீர்த்திஉண்டானபடு
தூரத்தனைஎமன்உல கேற்றிவிடுவேன்என்றும் (சொன்)

ராவணனுக்கு மாலியவான் புத்திகூறல்.

விருத்தம்.

வள்ளல்எனும்ராமன்உரை தலைமேல்கொண்டு
வந்தசுகசாரணர்கள் போனார்சேர்ந்த
பிள்ளைவிபீஷணன்செயலும் இலங்கைப்பட்டம்
பெற்றதும்திருவணையும் சுவேலைமேலே
கொள்ளநெடுஞ்சேனை இறங்கினதும்எல்லாம்
கூறினார்புண்ணில்க்கோல் இட்டால்ப்போலத்
துள்ளிஇராவணன்வெகுண்டான் அதுக்குநீதி
சொல்லுவான்மாலியவான் சொல்லுவானே.

16-தரு-ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கேள்அடாராவணனே-நான்சொன்னபுத்திகேள்அடாகண்மணியே

அநுபல்லவி.

நாளைத்தெரியுமடா மாலியவான்பேச்சு
ராமன்பேர்சொல்லச்சொல்ல எடுக்குதேபெருமூச்சு (கேள்)

சரணங்கள்.

1. முற்றிலும்தானேஅந்த ராமவதாரம்தன்னை
மூவரும்ஓர்உருவா எடுத்தார்என்றாரே-அப்பால்
சற்றும்அறிந்திலையோ தேவர்எல்லாரும்குரங்காச்
சமைந்தார்என்றாரோ இப்பால்
ஒற்றிவெள்ளம்வருமுன் அணைகோலிக்கொள்ளவேணும்
ஊரிற்கிட்டிவந்தாரே செய்வதுண்டோஇனிமேல்
பித்துப்பிடித்தாற்போலப் பிடித்ததைப்பிடியாதே
பேதைசீதையைவிடு பிழைக்கிறதுமெய்ஆனால் (கேள்)

2. பண்டிவன்கையாலேநான் பட்டபாடுகொஞ்சமோ
பழப்புண்ணுளிபரி காரியென்பதுபொய்யோ
மீண்டுபண்ணுதேகூத் தாடிச்சிலம்பம்படை
வெட்காவது மெய்யோ
உண்டானவார்த்தைசொன்னேன் சுடுகெண்டைக்காகஎரி
உடையாதேராமன்சேனைக் குன்சேனைமாவோநொய்யோ
துண்டரீசபுத்தி வேண்டாம் அடாஉனக்கு
சுயபுத்திபோனாலும்என் சொற்புத்திவேணும்ஐயோ (கேள்)

3. வரவரவிபரீதம் கண்டல்லோசொல்லவந்தேன்
வலியத்தேடிச்சொல்லவந்தேனேடஉந்தன் அண்டை
கிரியைஅறிந்துவந்து தூதர்சொன்னால்எண்டா
கிழித்துக்கொள்ளுகிறாய் தொண்டை
ஒருகுரங்கின்கையாலே படுபாதிசேனையும்போய்
ஊரில்மூலைக்குமூலை உருளுதே தலைமண்டை
இருமனதாயெண்ணாதே எல்லாக்குரங்கும்வந்தால்
இலங்கைமட்டிலேபோமோ எப்படிஆமோசண்டை (கேள்)

மாலியவானை ராவணன் நிந்தித்தல்.

விருத்தம்.

மீட்டாங்குறைக்கும் செயல்உண்டோ
விடியும்தன்னையும் மழைபெயினும்
ஓட்டாங்கிஞ்சில் கரைவதுண்டோ
ஒருமாலியவான் உரைத்ததெல்லாம்
கேட்டான்எனது செவிக்காகாக்
கேள்விநீசொன்னதுபோதும்
பாட்டாகேளாய் எனஅரக்கன்
பழிப்பான்சொல்லி ஒழிப்பானே.

17-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எங்கேவைத்திருந்தாய்இந்த ஏழைமதிஎன் மாலியவானே

அநுபல்லவி.

அங்கேபோன விபிஷணன்போலே
ஆளைச்சுற்றிப்பாராமல் அளக்கிறாய்ஒருக்காலே (எங்)

சரணங்கள்.

1. ஆயிரம்வெள்ளம் சேனைஉண்டிகை
அறியாதவர்இங்கே — எவர்தாமோ
அல்லதொருசிறு முள்ளுகுத்தினல்
அதுகொண்டெண்ணபெரு — மலைநோமே
மாயமோஇந்தக்காட்டுபூச்சிகள்
வல்அரக்கர்படைக் — கெதிர்ஆமோ
வாயைமூடடாபேயாஉனக்கென்ன
வயதுசெல்லச்செல்ல — மதிதான்கெட்டுபோமோ(எங்)

2. வழக்கமோ மாயனுக்கும்என்கணை
பணியோமார்பில்இடும் — சவ்வாதே
மதித்தகைலாசம் எடுத்தநான்இந்த
மனிதரைப்பொருதச்சஞ் — சலம்ஏதோ
உழக்கிலேகிழக்கும் மேற்கும்காட்டி
உறுக்கிருய்இதென்ன — சூதோ
உடற்குள்ளேநா வளைக்கிருய்விரல்
உரல்ஆனல்உரல் — எப்படிஆகாதோ(எங்)

3. அதம்செய்யேனேசீதை யால்இளைத்தால்நீ
அழைஐயாஎன்னைப் — பேர்மாற்றி
ஆலகாலவிஷ மோசிவனுக்கும்பன்
அம்பைவிழுங்கப்போமோ — கணை ஆற்றி
பதுங்கிராக்ஷதர்முன் பயப்படும்நகர்க்குப்
பயப்படச்சொன்னய்பயங் — கரம்ஏற்றி
பயப்படும்நரர்கீழே பயப்படும்குரங்குக்கும்
பயப்படுச்சொன்னய்இது — வெகுநேத்தி(எங்)

சாரணன்ராவணனுக்கு ஸ்ரீராமர்முதலோரைக்காட்டல்

விருத்தம்.

அன்றுசொன்னபாட்டனை இவ்வாறுதள்ளி
அந்நேரம்கன்னியர்கள் ஆடப்பாடத்
துன்றுமணிஉத்தரகோ புரத்தில்ஏறிச்
சூரியனைக்கண்டதொரு ராகுபோலக்
கன்றிஇராமனையும் சேனையையுங்கண்டு
காய்ந்தராவணனுக்குச் சுவேலைமேலே
நின்றவர்இன்னர்இன்னர் ஏற்றேகையை
நீட்டினன்சாரணர்கை காட்டினனே.

18-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாரும்பாரும்சாமி-ராவணேஸ்வரரே-பாரும்பாரும்சாமிநீ (பாரு)

அநுபல்லவி.

நேரும்கவிகள்எல் லாரும்கும்பிட
நீலமலைபோலே சுவேலமலைமேலே
ஏர்வையாசதிர் சேர்வைதரும்ராமன்
இவனே ஆரிலும்நிராணி | இவனேகோதண்டபாணி(பாரு)

சரணங்கள்.

1. துடுக்கன்இந்தலட்சுமணன் செவிகளும்மூக்கும்
சூர்ப்பநகியைக்கொய்து விட்டவன்
அடுத்தராமனுக்குக் கைகொடுக்கிறான்இதோ
ஆதித்தனுக்குப்பிறந் திட்டவன்
இடுக்கேநிற்கிறவன் நம்மைநாமஞ்செய்ய
இலங்கையைவிட்டுப்புறப் பட்டவன்
ஒடுக்கிக்குரங்குக்குள்ளே குரங்காநிற்கிறான்இந்த
ஊரைக்கரிகரியாய்ச் சுட்டவன்-உற்றுப்(பாரு)

2. முந்தக்கடல்கடைந்த மாலிமகன்அவன்
மூர்க்கன் அங்கதன்வெகு தாக்கன்
கெந்தமாதனன்அவன் சதவலிஇவன்அவன்
கேசரி இவன்கவ யாக்கன்
விந்தைகரடிக்கு நாதன்சாம்புவன் அவன்
வெகுநாள் ஆயுசுள்ள தீர்க்கன்-உற்றுப்(பாரு)

3. வாய்ச்சநீலன்முதல் தலைவரும்மனிதரும்
வானரச்சேனைகூட ஈதே
பூச்சிக்கூட்டப்இது தேவரீர்உடன்
போராடுமோகளம் மீதே
நீச்சுக்கடலிலே குரங்கிட்டமலைஎல்லாம்
நெட்டிப்போலேமிதந்த போதே
ஆச்சுதென்னஇனிக் காலானுகூலம்
அவர்கோஉமக்கோ தெரியாதே கண்ணாலேஉற்றுப்(பாரு)

சுக்ரீவனுக்கும் ராவணனுக்கும் மல்லுத்தம்

விருத்தம்.

சாரன்இதுசொல்லியபோது தள்ளிஅரக்கனசொல்லிவிட்டான்
வீரம்உடனேசுவேலைமலை மேலேநின்றராகவன்முன்
ஈரம்அகன்றராவணன்இங் கிவனேஎனவீடணன்காட்ட
வாரம்உள்ளசுக்ரீவன்அவை மதித்தான்அவன்மேற்குதித்தானே.

19-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுக்ரீவனுக்கும்-தசக்கிரீவனுக்குந்-தொடர்ந்ததேமல்லுத்தம்.

அநுபல்லவி.

கைக்குள்விபீஷணன்காட்டும் முன்சாய்ந்த
கருமலைமேல்ஒரு பெருமலைபோர்பாய்ந்த(சுக்கி)

சரணங்கள்.

1. கருகிம்மேனி அரக்கன்முன்பாய்ந்திவன்
கையாற்கன்னத்தில் அடித்தான்
இருபதுகைகளும் ஓங்கியேஅவன்
இவன்மேல்இடிபோலே இடித்தான்
ஒருநிமிஷத்தில் இவன்அவன்மார்பில்
உதைத்தான்அவன்கட்டிப் பிடித்தான்
குருமணிமேடையில் தேய்த்தான்இவன்அவனைக்
குத்திஇரத்தத்தைக் குடித்தான்
ஒருவர்கைகளை ஒருவர் பின்னவே
ஒருவரைக்கடித் தொருவர்தின்னவே
இருவர்கண்ணிலும் பொறிகள்மின்னவே
இலங்கைநகர்எங்கும் கிடுகிடென்னவே(சுக்கி)

2. விறுவிறென்னசுற்றி வானரவீரனை
மேல்அரக்கன்எறிந் தாடினன்
பிறகிவன் அந்தஅரக்கனைப்பாய்ந்து
பிடித்துநிலத்தோடே சாடினன்
பொறிஅரவம்கதிரோனை மூடினாப்போல்
அரக்கன்பின்னும் மூடினன்
கருவிளக்கிளம்பிக்கவிமன்னவன் அந்தக்
கண்டகனோடேகை கூடினன்
உருமிவிழுந்த அழகிஅடையவும்
ஒருவர்க்கொருவர்தம் தலைகள்உடையவும்

மறுபடியுந்தொடர்ந் தரக்கன்இடையவும்
வாலிபோலேஇவன் அவனைக்கடையவும்(சுக்)

3. தானம்பிசகாஎட்டானைகளும்இந்தச்
சண்டையினாற்கண்கள் பிதிர
கானக்குரங்கும்அரக்கரும்என்னமாக்
காணுவோம்என்றுநெஞ் சதிர
ஆனால்அரக்கன்மணியும்பணியும்
அலங்கோலமாஅறுந் துதிர
வான் அளவும்துகள்பாயஇருவர்க்கும்
வரவரக்கோபமும் முதிர
ஈனமிருதனும் இவனும் அடிக்கடி
எதிர்த்துப்போர்செய்யும் தேலையினிற்கெடி
வானரேசுரன் அரக்கன்பத்துமுடி
மணியும்பரித்தெழுந் திடவேஇப்படி(சுக்கி)

ஸ்ரீராமர் சுக்ரீவன்பிரிவைப்பற்றி அவனோடுமுறையிடல்.

பறித்தமாமணியைச்சாமி பாதத்தில்வைத்துவீழ்ந்தான்
எறிக்குமாகீர்த்திசேதே எனவிபீஷணனும்சொன்னான்
அறிக்கையாகியசீராமன் அவனைமுன்பிறிகையாலே
குறித்தசுக்ரீவனோடே குறைசொல்வான்முறைசொல்வானே.

2-திபதை-சஹானாராகம்-திரிபுடைதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. அம்புபோல்பரந்தாயே எங்கேபறந்தாய்-அடாசுக்ரீவா
நம்பினஎன்னை எப்படிமறந்தாய்
2. சீதையைதம்பியை வேண்டிவருந்தேன்-அடாசுக்ரீவா
நீதுணைஎன்றல்லோ நம்பியிருந்தேன்
3. எழுபதுவெள்ளம் சேனைக்கும்எனக்கும்-நீஅல்லோசீவன்
முழுமதிமோசம் போச்சுதோஉனக்கும்
4. கைப்பிடித்தஎன்னை ஏண்டாசாதித்தாய்-தன்னந்தனியே
எப்படிராவணன் மேலேகுதித்தாய்
5. அந்தராவணனால்உன்உயிர் போமோஆனால்-என் அம்பால்
எந்தலோகமும் நீறுநீறுமே
6. உனைக்கொன்றாலும்கொன்றாலும் ஆற்றேன்-அவன்குலத்தை
பிள்ளைக்கொன்றாலும்நான்அல்லோ தோற்றேன்
7. என்உடன்சொல்லாத தென்னமுகமோ-கோபம்தந்தாலும்
தன்னை அறியாச் சன்னதமும்உண்டோ

8. சிந்தஅரக்கன் முடியைக்கொள்ளை-நான்கொள்ளும்முன்னே
முந்திக்கொண்டாயா நீயேஆண்பிள்ளை

ஸ்ரீராமர்வானரவீரரோடு இலங்கையை வளைத்தல்

விருத்தம்.

எடுத்திந்தப்படிஇறங்கச் சுக்ரீவன் தன்னை
இசையவிபீஷணன்புகழ அறிந்துமறுநாள்வாய்
வடக்கினில்சுக்ரீவன்மேற்கினில் அனுமான்தெற்கு
வாசலில்அங்கதன்கிழக்கு வாசலிலேநீலன்
படைத்தொகைஎவ்வொருவருக்குப்பதினேழுவெள்ளம்
பழம்கனியாய்களுக்கிரண்டு வெள்ளம்எனப்பகுத்தே
விடுத்தபின்புவடக்கினில் தம்பியினுடன்கோதண்ட
விற்கொண்டான்ஸ்ரீராமன் நிற்கின்றான் தானே.

இராவணன் இலங்கைக்கு காவல்வைத்தல்.

இதுவும் அது.

சோலமுடிமணியிழந்துவெட்கிராவணன்போனன்கோட்டைவாசல்
நாலிலும்வானரப்படைகள்வளைந்ததனைச்சார்தூலனாலேகேட்டான்
மூலவடவாசல்தனைநான்காப்பேன் நீர்வாசல்மூன்றும்காப்பீர்
சாலும்என அவரவரைத்தேற்றுவான் நகர்காக்கச்சாற்றுவானே.

20-தரு-உசேனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பட்டணம்பதனம் இலங்கை பட்டணம்பதனம்

அநுபல்லவி.

அஷ்டதிக்கொல்லாம் செயித்தோம்என்றெண்ணி
அசட்டுக்குரங்கோன் றகத்தையேபண்ணி
நெட்டதுசெய்யல் ஆகாதுமானும்
நெருஞ்சீமுள்தைத்தாலும் குனிஞ்சிப்பிடுங்கவேணும்(பட்)

சரணங்கள்.

1. ஆச்சரியம்பதினேழுவெள்ளத்துடன் அனுமந்தன்மேலைக்கோட்
பூச்சுக்குள்பெரும்பூச்சிபோல்வந்துபுறம்வளைந்தானும்[டைவாசலில்
பேச்சுக்குள் இந்திரசித்தே அவனைப்பிடியடாஇருநூறுவெள்ளங்கொ
தேய்ச்சுவிடடாஉன்கையாலேதின்னடாதடைஎன்னடாஇந்த[ண்டு
(பட்ட)

2. அப்சனைக்கொன்றமணிதர்க்காகஅங்கதன்பதினேழுவெள்ளத்து
துப்புள்ளதெற்குவாசலில்வந்து சூழ்ந்துகொண்டானும் [டன்
ஒப்பிலாதமாபெரும்பக்க உடன்மகோதரர்இருவீரும்சென்று
கைப்படைக்குள்ளே அவன்படைஎல்லாம்கரையுங்கள் மண்மேல
(பட்டணம்) [ரையுங்கள் இந்த

3. சுற்றியவெள்ளம் பதினேழு தொத்துங்குரங்குகளுக்கெல்லாம்
பெற்றிஉள்ளபிரகஸ்தனேஉன் தன் பேர்சொன்னாந்தங்காலதும்தலை
வைந்துப்பட்டான் இருநூறு-வெள்ளம்கொண்டு மகசம்போல்க்கை
(பட்டணம்) [யால்பிசையடா

4. திடத்துடன்வானரரும்சிங்கத்தின்காட்டைநரிவளைத்தாற்போல
வடக்குவாசலைசுக்ரீவன்உடன் வளைத்துக்கொண்டாராப்[லாரையும்
நடக்கிறேன்இருநூறுவெள்ளங்கொண்டோர்நாழிகைக்குள்ளே ருவ
கொடுக்கிறேன்வீடுபெற்றும்முன்னமே கிணறுவெட்டவேணுரைஎ
(பட்டணம்)ல்லாம்நின்றுசொன்னேன்உந்த

அங்கதன்தூதுபோக அவனோடுராவணன்சொல்லுதல்

விருத்தம்.

அரக்கன்இவ்வாறிலங்கையுள்ளே காத்துக்கொண்டான்
அடல்குரங்குவீரர்வெளி வளைத்துக்கொண்டார்
உரைக்கும்அனுமனைநிகர் அந்தன்சீராமன்
உத்தரம்கொண்டிலங்கைநக ரத்தில்போனான்
அரைச்சல்அவ்வூர்எடுத்திட ராவணனைக்கண்டான்
ராகவதூவேன்நான் அங்கதன்ஆம்என்பேர்
திருத்தப்உள்ளவாலிமைந்தன் என்றான்கேட்டுச்
சீறுவான்அரக்கன்இது கூறுவானே.

21-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கேள்அடா அங்கதா-எனதுவார்த்தை-கேள்அடாநீஅங்கதா

அநுபல்லவி.

கேள்அடாநரர்கொஞ்சம் நாள்அடாநீபழி
மீள்அடாஅவர்க்கென்கை வாள்அடாஇருக்குது (கே)

சரணங்கள்.

1. தகப்பனைக்கொன்றவன் தூதாகப்பாராட்டி
தள்ளிவப்தாய்சிறு பிள்ளைஎன்பதுகாட்டி
செகத்தந்தவசைகூடப் போகநான்உனைநாட்டி
சிங்காதனத்தில்வைப்பேன் சிங்காரமுடிசூட்டி (கே)

2. நீடச்சானகியென்னும் பெண்ஒன்றுகிட்டுது
நின்னைப்பிள்ளைஆகஎன் புண்ணியமேஇட்டுது

தேடப்போனமருந்து காலில்அகப்பட்டது
தெய்வமேஉன்னைஎன்றன் கையில்கூட்டிவிட்டது (கே)

3. நெருங்கியதுணை ஆம்உன் தகப்பன்மனிதன்அம்பில்
நெருக்குண்டான்என்னும்வார்த்தைஉருக்குதேவெம்பி
திரும்பப்பழிமீட்காமல் இருந்தென்னடாநம்பி
செய்தார்க்குச்செய்வது செத்தபிறகோதம்பி.

அங்கதன் ராவணனுக்கு மறுமொழி உரைத்தல்.

விருத்தம்.

தூவியஎள்ளும்கரும்பும்நசுக்கில்உண்டாம் பலன்என்னும்சொல்லே அல்லாமல், பாவியிவன்இணங்கிவாரான்எனத்துரைஅங்கதன்நீதான்படித்ததெல்லாம்,ஏவியஎன்காதுகொளயா அரக்காநான்வந்தகாரியங்கள்சீதா, தேவிதனைவிடுத்தடுத்தால் ஆவிதனைவிடுஎன்றேசெப்புவானே.

22-தரு-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அடடாவெளியே புறப்படடா-இல்லை ஆகில்சீதையைவிட்டுவிடடா

அநுபல்லவி.

தொடரும்வீண்உழிதேடிக் கொண்டாயே-முன்ஒரு
தூதன்வந்துசெய்ததைக் கண்டாயே-நானும்
செயம்வீரர் ஆம்அந்த ரகுவீரர்விடவந்த
தூதன் தூதன் தூதன் வெட்கம்உண்டானல்(அட)

சரணங்கள்.

1. நினைவுவேறாய்வர்மம் முற்றியே-என்னை
நீர்ஆர்என்றாய்உன்னைப் பற்றியே-ஒட்டத்
தனதுவாலில்கட்டிச் சுற்றியே-இந்தத்
தரணிஎல்லாம்தாவி வெற்றியே-கொண்ட
சினவாலிவரபுத்திரன் நான்அடா-உனக்கோர்
சேதிசொல்வதற்காவந் தேன்அடாஎங்கள்
ஸ்ரீராமர்தேவியைச் சூதாகக்கொண்டுவந்தாயே
திருடா-திருடா-திருடா ரோஷம்உண்டானல்(அடா)

2. துடிக்கத்தாடகைஉயிர் போக்கவும்-தங்கை
சூர்ப்பநகியைமூளி ஆக்கவும்-படை
எடுத்தகரனைவிழத் தாக்கவும்-வந்தாய்
இலையேநீஅவர்உயிர் தாக்கவும-நல்லது

தடிக்கவே அது தப்பிப் போனாலும் நாங்கள்
சமுத்திரம் அடைத்த போ தானாலும்-உந்தன்
தளத்தோடும் வாராமல் ஒளித்தே தடா அட
சண்டி-சண்டி-சண்டி மானம் உண்டானால் (அட)

3. அசுர உன்கொழுத்திருச் சட்டமும்-நாளை
அழியப்போகுதே உன்தன் கொட்டமும்-இதிலே
தருவேன் என்றாய் எனக் கிஷ்டமும்-நாய்
தரக்கொள்ளுமோ சிங்கம் பட்டமும்-எங்கள்
துரை சுக்ரீவனோடும் கிட்டியே-ராமர்
சூழ்ந்து வடக்குவால் கட்டியே-தலை
துணிப்பேன் என்று வில்லை வணக்கி நின்று வரச்
சொன்னார்-சொன்னார்-சொன்னார் சேவகன் ஆனால் (அட)

அங்கதன் மீண்டு போர்கலக்க என்ன இருபடைகளும் கைகலத்தல்.

விருத்தம்.

அங்கதன் இப்படிச் சொல்ல அரக்கன் இவனைப் பிடியும் அடியும் என்றான், கிங்கரர் தொட்டவரை எல்லாம் தலைசிதற உதறிவிட்டு கிளம்பி வந்தான், செங்கண் இராகவ சரணம் போய் வந்தே வல் அரக்கன் சிந்தை கண்டேன், வெங்கண் இராவணனைப் போரிடு என்றான் தபவையினி விடு என்றானே.

3-திபதை-சங்கராபரணம்-அடதாளசாப்பு-

கண்ணிகள்.

1. என்றான் அங்கதன் அங்கே நின்ற வானரர் எல்லாம்
ராமசாமி மனது தான் மொய்க்கவே
சென்றாரே எதிர்த்தாரே தொன்றாரே ராட்சதர்கள்
திரும்பித் திருப்பி வந்து தான் மொய்க்கவே

2. கல்லும் கருமலையும் கெல்லும் பெருமரமும்
கைக்கொண்டு வானரர்கள் விட்டுகிறத்தார்
வில்லும் வாளும் கொண்டு வெட்டி வெட்டி அரக்கர்
மேலும் கீழும் அம்புகளாலே மறைத்தார்

3. வாலும் காலும் தறிந்து மேலும் தோலும் பறிந்து
மாய்ந்த அனேகங்கோடி வானரங்கள்
மேலும் திசைகள் ஒருநாளும் ரத்த வெள்ளமாய்
வீழ்ந்த அரக்கர் முடியொடு சிரங்கள்

4. அடுத்தராக்ஷதச்சண்டை வானரச்சண்டையினில்
அலங்கோலஆச்சுலங்கை ஊறினிலே
எடுத்தபிணம்குவிந்துகடலும்திடலாகவே
எழுந்தரத்தம்அந்தப் போரினிலே

5. தட்டிமலைபிடுங்கி விட்டெறிந்துசுக்ரீவன்
தலைதலையாய்அரக்கர் தம்மைப்படுத்தினான்
எட்டிஎதிர்த்தவச்சிர முஷ்டிதனையும்அவன்
எமதூதர்கையில்இரை ஆகக்கொடுத்தான்

6. சேக்கும்அனுமான்கையால் மேற்குவாசலில்வந்த
சேனையோடுதுன்மூகனும் தான்உயிர்விட்டான்
தாக்கும்அங்கதன்கையால் தெற்குவாசலில்வந்த
தளத்தோடேமண்டுசுபர் ரிசனும்பட்டான்

7. நீலன்கையாலேகீழ் வாலிலேபிரகஸ்தன்
நீண்டசேனையும்தானும் மாண்டுபோந்தான்
கோலும்இடும்பன்குத்த கும்பானுஎன்பவனும்
குடலும்உடலும்தள்ளி ஆவிறேந்தான்

9. அந்தசேதியறிந்து சிந்தித்தராவணனும்
ஆயிரம்பரித்தேரை வரக்கூறினான்
பந்தித்தேர்கள்இரண்டாயிரம்சுற்றிவரத்தாலும்
பத்துத்தலைமலைபோற் களம்ஏறினான்

9. எறிஅம்புமாயைத் தூறிச்சுக்ரீவன்படை
எல்லாம்படுத்தவனை மூர்ச்சையாக்கினான்
சீறும்மாருதி விட்டமலைகள்எல்லாம்
சிந்தஅரக்கன்கணை கொண்டுதாக்கினான்

10. மாருதிவல்அரக்கன் தேரில்இருந்தபேரும்
சாரதிதலைமலையா லேமுறித்தான்
வீரராவணன்ஒரு நூறம்பினால்அனுமான்
மெய்யும்வகையுந்தளர வேதெரித்தான்

11. இளையான்இதைஅறிந்துவளைவாம்அரக்கர்படை
எல்லாம்அமைப்பொழுதில் சொல்லஒருத்தன்
உளையாஇராவணன்மேல் வெகுவாகசண்டைசெய்து
ஓரம்பால்அவன்சாக் கூடும்அறுத்தான்

12. தாளாமல்லட்சுமணன் விளையாடக்கண்டரக்கன்
சமர்த்தன்நீஎன்றுதுதி தான்விளம்பினான்
வளம்ஆனமாருதியுங்களை ஆறியேஅவ்வேளை
மகமேருகிரியென வேகிளப்பினான்

அனுமாரும் இராவணனும் கைக்குத்துக்கு நிற்குதல்.

விருத்தம்.

கிளம்பியமாருதி இராவணனைநேரே
கிட்டிமணிந்தோள்இரண்டும் தட்டிக்கேளாய்
விளம்புகிறேன்வெறுங்கையிரண் டுடையயேன்நானே
வீரத்தால்இருபதுகை உடைநீயோ
அறந்தவில்லும்அம்புமெடுத் ததட்டவந்தால்
அதிலேஆள்பலம்தெரியல் ஆமோஇந்தத்
தளந்தனில்உன பலமும்என்தன் பலமும்காண்போம்
சற்றென்றுன்கொடாகைக் குத்தென்றானே.

23-தரு-மத்தியாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

குத்துக்குவாடா-ராவணாகைக்-குத்துக்குநீவாடா

அநுபல்லவி.

பத்துத்தலையும்இரு பதுகையும்ராக்ஷத
பலமும்குரங்கினிட பலமும்தெரியவேணும்-குத்

சரணங்கள்.

1. எட்டானைக்கொம்பும் மொட்டைக்கிடாப்போல
ஒட்ட ஒடித்தேன்-என்றும்-அந்த
ஈசன்கயிலை ஊசிபோரோடேநான்
எடுத்துப் பிடித்தேன்-என்றும்
சட்டம்சட்டமாய்ப் பேசிக்கொள்ளுவதும்
சமர்த்தன்சமர்த்தன்நான் என்றுதுள்ளுவதும்
விட்டுக்கட்டடா எதுக்குவீணும்சாணும்
வீரமெல்லாம்இன்றைக்கு வெளிச்சமாகவேணும்-குத்

2. நான்உன்னைக்குத்துவேன் அந்தக்குத்தனக்குத்
தானே பெருந்தத்தடா-பிழைத்தடா-பிழைத்தால்
நாளைந்துகைகளும் ஓங்கியேஎன்தன்
மேலே நீகுத்தடா

என்னெனக்குத்திஞய் என்றுகோபிக்க இல்லை
இதுவேநம்பிகை தேறிக்கொள் என் சொல்லை
ஆனமட்டும்பார் வஞ்சனை பண்ணுதே
ஆள்பகட்டாமல்மிரட் டல்ஆம்என்றெண்ணுதே-குத்

3. ஓதிபருத்தால்என்ன தூண் ஆருமோசற்றும்
ஒதுங்காதே நில்லடா கையை
ஓங்கினேன்குத்துவருகுதுவருகுது
தாங்கல்உன்வசம் அல்லடா
சதியினலேஎங்கள் சீதாங்கனிதன்னைத்
தம்பிபிறிந்துபோன பின்புதிருடும்உன்னை
எதிரிலேகண்டு சினம்மிகப்பொங்குதடா
எனதுவலகைக்குத் தினவுதின்குதடா-குத்

ஸ்ரீராமருக்கும் ராவணனுக்கும் முதல்உயுத்தம்.

விருத்தம்.

அனுமான்இந்தப்படிக்குத்த அரக்கன்சாய்ந்தான்
அரக்கன்மறுபடிகுத்த அனுமான்சாய்ந்தான்
தனிவேல்ஒன்றரக்கன்விட்டான் இளையோன்சாய்ந்தான்
சாய்ந்தவனை எடுத்தரக்கன் ஓய்ந்துநின்றுன்
முனையால்மாருதிஇளையோனைக் கைக்கொண்டான்
முடித்தேர்கொண்டிராவணன்போர் தொடுக்கவந்தான்
மனுநாதர்எதிரே அனுமேற்கொண்டு
வளைத்திட்டார் இருவரும்போர்வளைந்திட்டார்.

24-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ராகவனுக்கும்-ராவணனுக்கும்-நடந்ததேசண்டை

அநுபல்லவி.

ஏகதோதண்டத்தில் இவன்கணை எய்யவும்
ஈரைந்துகையாலும் அவன்அம்புபெய்யும்(ரா)

சரணங்கள்.

1. அரக்கன்தேர்மேற் றுவினன்-சாமிஅனுமான்
பெருத்ததோள்களில் மேவினன்-சாமிமேல்எழு
சரத்தைராவணன் தாக்கினன் -ஏழையும்எழு
சரத்தால்ஐயனும் போக்கினன்-பின்

கருத்தன் ஒருஐந்தம்பு தூவினன்-மாற்றிக்
கண்டகன்பம்தம்பை எவினன்-அதைத்
துரத்திராகவன்வெற்றி கொண்டான்-வந்து
சுற்றிசேனையைக் கண்டான்
ஒருத்தற்கொவ்வொருகணை தவறுமலேவுந்தி
ஊழிமழைபோலே தலைதலையாச்சிந்தி
கரிக்கூட்டப்பரிக்கூட்டம் தேரிக்கூட்டங்களைச்சேர்த்து
கால்மாடுதலைமாடுகளத்தை எல்லாம்தூர்த்து
கரைக்குள் அடங்கா ரத்தவெள்ளக்
கடலீலேகவந்தங்கள் துல்ல
இரைக்குவருகிற பேய்கள்கவிய
எங்கும்ராட்சதரைக் பிணங்கள்குவிய(ரா)

2. நெருங்கும்ராட்சதரைக் கொன்று-தனதுசேனை
குரங்கைத்தற்காத்து நின்றுபொருதும்வேளை
தெரிந்துராவணன் அடுத்தான்-சாமிதோளினில்
இரண்டாம்பழுத்த விடுத்தான்-பின்
பரிந்தொருகணைராமன் தெரித்தான்-அவன்
பத்துகைவில்லையு முறித்தான்நொடியில்
திரும்பச்சாரதிதலை கொய்தான்-பறியும்
தேரும்கொடியும்பொடி செய்தான்
வரங்கொள் ஆயுதமெல்லாம் அவன்தொடத்தொடவெட்டி
மறுதேருஞ்சேனையும் வாராமல்வழிகட்டி
உரம்கொண்டுராகவன் முனைந்துநின்றதுகண்டு
ஒண்டியாய்த்தேர்விட்டுக் குதித்துயோசனைகண்டு
உலையின்மெழுகாய்நின்று தேய
ஒருகணைவந்துதலையிற் பாய
இலைகள்உதிந்தாப்போல மணிதுடி
ஈரைந்துங்கிடந்துருள் விப்படி(ரா)

3. தொடுத்தகலசம் நீங்கி-கீரிதொட்டு
விடுத்தபாம்புபோல் ஏங்கி-நாரதர்க்கெதிர்
படித்தநாக்கள் காய்த்து-ஓரம்சொன்னவன்
குடித்தனம்போற் றேய்ந்து- ஆலின்
இடைக்கிடைவிழுதுபோல்க் காட்டும்கைகள்
இருப்புப்பதையும்தொங்கப் போட்டும்-தன்
மிடுக்கெல்லாம்போய் மெலிவாக-தோளில்
வீரலட்சுமிஅப்பாற் போக

அடிக்கடிகுரங்குகள் மலைபோடக்களைபட்டு
அனுமந்தன்கைக்குத்தல் முதுகெல்லாம்தொளைபட்டு
படைக்கலம்விடவிடப் பொடிப்பொடியாவிண்டு
பாலலட்சுமணன் அலங்கோலம் செய்திடக்கண்டு
பார்த்தமுகமெல்லாம் வேற்றுமுகமாய்
பத்துமுகத்துள்ள பவிஷெல்லாம்போய்
தோற்றுராவணன்மனது கொதிக்கவும்
சுவாமிகீர்த்தியைத்தேவர் துதிக்கவும்(ரா)

ஸ்ரீராமர் ராவணனை சம்மதிகேட்குதல்

விருத்தம்.

வண்ணன்வாடிஇளைத்திந்த வைகைவல்அரக்கன்நின்றளவில்
அண்ணல்எனும்ராகவன்கண்டான் ஐயோதகஆயுதமற்றாய்
எண்ணல்அருஞ்சேனையுமற்றாய் இளைத்தாய்இனிஉன்நினைப்பேது
திண்ணமாகநான் அறியத்தெரிவிப்பாய்எனச்சொல்விவரிப்பானே.

25-தரு-துசாவந்திராகம்—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதடாராவணா-உன்சம்மதி-என்அடாஉன்சம்மதி

அநுபல்லவி.

ஆதிமுதல்முதல் சண்டைக்குவந்தாயே
அலங்கோலமாஒண்டி ஆகிநிலம்கீறிநின்றாயேதுரோகி (ஏத)

சரணங்கள்.

1. பெருமகுடமும்வில்லும்படைகளும் போய்ப்பேதைப்பெண்களை
இருபதுகையும்வெறுங்கையாகின்றாய் எய்யும்அம்பினாலே
இருநூறுவெள்ளமும் பெருங்காற்றிலேபூளை
ஈட்டம்போல்மாளக்கண்டு போட்டாயேகைவாளை
சரணம்புகுதல்என்றால் இதுவேநல்லவேளை
சண்டைக்குமுன்னால்ஆகாதினி இன்றைக்குபோய்வாடா

2. பருத்திப்பொதிக்கொருநெருப்புப் பொறிபோலபற்றுமே
தரைக்குள்அறியாமல்சிறைக்குள்வைத்தசனகியைவிட்டுவிடும்
நெருக்கம்செய்யாதே தேவரைமுன்போலும்
நிலைக்குள்ளேவைத்து மகுடமும்செங்கோலும்

திரைத்தனமும்உந்தன் தம்பிக்குத்தந்துமேலும்
சொல்லுமவனேவல்கேட்டால்கொல்லோனுன்னை ஒருக்காலும்
3. மபக்கம்ஆய்மறுமாதரைத்தொடார்ந்தவன்வாழ்வுநில்லாதடடா
பயித்தியம்கொண்டலைகிறுய்தர்மத்தைபாவம்வெல்லாததடா
செயிக்கமாட்டாய் கடிஅடாஇளம்புல்லு
தீயருக்கெல்லவோ பிடித்தேன்இந்தவில்லு
பயப்படாதேநீ சும்மாநில்லுநில்லு
பத்துவாயும்போச்சுதோஒர் உத்தரவாகிலும்சொலது (ஏ)

ராவணன் மாலியவானேடு அமர்க்களம்கூறல்.

விருத்தம்.

சம்மதிஎதென்றராகவனேடேஉத்
தரம்ஒன்றும்சொல்லாதேமகுடம்பத்தும்
செம்மியமார்பினில்அணிஎட்டானைக்கொம்பும்
சிவனகொடுத்தவாளும்போட்டமார்எல்லாம்
மெய்ம்மகிழமக்கள் அழப்பெண்கள்கூவ
வெறுங்கையாய்நிலம்பார்த்தஎலங்கைசேர்ந்தான்
அம்மதிசொல்லியபாட்டனுடனேசொல்லி
அருகுவான்அமர்க்களத்தைமொழிகுவானே.

26-தரு-சௌராஷ்டிரராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அந்தமானிடன்சண்டையில்நான்பட்டசிந்தையைஎன்னசொல்வேன்

அநுபல்லவி.

கந்தமூலத்தின்னும் அவன்கையில்அம்புக்கும்
காலனுக்கும்என்ன கூட்டா-சண்டைக்
கோலஞ்சொல்லல்லவே யாட்டா-அடா
மாலியவானேஎன் பாட்டா-அந்த

சரணங்கள்.

1. வக்கணைப்பேர்சல்லகோதண்டம்எந்த
மலர்கையிலேபிடித் தானே-மேற்கு
தெற்குவடக்குகிழக்கினில்நான்எந்த
திக்கினிலேஅருந் தேனே-அதி
உக்கிரம்ஆமஅனலோஅவன்வாகனம்
ஊழிக்காற்றோஅனு மானோ-ஒன்றும்

திக்குத்திசைதெரியாமல்நின்றேன்கண்டு
கெக்கலிகொட்டினர் வானோர்-அந்த
வெட்கத்துக்காள்இனி நானோ-அவன்
விக்கிரமம்என்னசொல் வேனோ(அந்த)

2. விடும்அவன்வாளிஎன்கைக்கணையும்திக்கு
வேழத்தையுங்கூடச் சாடும்-ஏழுங்
திடறிஅனேகம் அரக்கர்சிரங்களை
லங்கைத்தெருவெங்கும் போடும்-இன்னம்
உடலோடுயிர்தப்பிஇருக்கின்றராட்சதர்
உண்டோஎன்றனடத்தைத் தேடும்-பல
அடவிஎல்லாம்சுட்டுவிண்ணும்மண்ணும்பறந்
திடமலையுங்கிழத் தோடும்-கடல்
வடவையுடனேபோ ரோடும்-அவன்
விடும்அம்புக்கூட்டிற்பின் கூடும்(அந்த)

3. எறிதருபாசங்கொண்டிந்திரனைச்சந்திரனை
எல்லாரையுங்கட்டிச் சேர்ந்தேன்-சீறி
முறைமுறையேசென்றுசண்டைகொடுத்தந்த
மூவர்சமர்த்தையும் பார்த்தேன்-ஆரும்
அரிவடகையிலாசத்தைவேரோடும்
அங்கையினாற்கட்டி பேர்த்தேன்-காலம்
குறுகினதோராமன்வாளிக்கென்சேனை
பிறிதிஎன்றேதாரை வார்த்தேன்-சும்மா
விறுதாபெரும்பழி ஏர்த்தேன்-என்தன்
கெறுவம்எல்லாம்அங்கே தோர்த்தேன்(அந்த)

4. தக்கவன்தம்பிஇலக்குவன்சண்டைக்கென்
சண்டைவெய்யில்மஞ்சள் பூச்சே-மெத்த
எக்களிப்பாய்அவன்பக்கற்குரங்குக்கு
என்னோடெதிர்க்கவும் ஆச்சே-நேற்று
மிக்கவன்நான்என்றுசீதைக்குச்சொல்லிய
வீப்பெல்லாம்வெறும் பேச்சே-எட்டுத்
திக்கானைக்கொம்பும்என்மார்பிற்குரங்கொரு
கைக்குத்திலேசிந்திப் போச்சே-சொன்னால்
ஒக்கவரும்பெரு மூச்சே-எவ
ருக்கும்இதுமெத்த ஏச்சே(அந்த)

மாலியவான் புத்தியை ராவணன்கேட்காமல் மகோதரன் கலைத்தல்.

விருத்தம்.

அடல் அரக்கன் இவ்வாறுமுதனுட் போரினிற்பட்ட அபஸ்த்தைஎல்லாம், திடம்உள மாலியவான் முன்சொன்னன் அங்கவனும் அப்பாசிதைதன்னை, விடஇதுவேசமயம்என்றான் பாவிமகோதரன் அதனைவிலக்கிவெள்ளக், கடல்எனும்ராக்ஷதகுலத்தை தொலைக்கின்றான் ராவணனைக்கலைக்கின்றானே.

27-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தயோசனை என்ஐயா-மாலியவான்சொல்
எல்லாம்அவலம்தான் ஐயா

அநுபல்லவி.

விந்தைமின்மினிப்பூச்சி வெளிச்சத்துக்கிருள்போமே
அந்தமானிடர்க்கும்வானரர்க்குப் பயந்தராமோ (இந்)

சரணங்கள்.

1. மெத்த பயந்தகுடியோ-ஐயையோஎலி
வேட்டைக்கும் தவில்அடியோ
பற்றிக்கயிலையைநீ பறுத்தெடுத்ததும்பொய்யோ
கர்த்தர்மூவரும்இன்னம் கலங்கிறாய்உனக்கையோ(இந்)

2. தளர்ச்சிசொல் வதோவீரம்-ஒன்றைப்பிடித்தால்
சாதிப்ப தல்லோபாரம்
இளைககாரம்கண்டால்உன்னைஎங்கும்பழிக்காதோ
நுளைக்குரங்கிலங்கையைநொடிக்குள்ளேஅழிக்காதோ (இ)

3. கெம்பீரம் தன்னில்மீசரா-மூன்றுலோகம்
கெடிபெற்ற ராவணேஸ்வரா
குப்பல்மனிதர்என்றும் குரங்கென்றும்பேர்எடாமல்
தம்பிகும்பகர்னனுநீ சதையென்றுசொல்லிடாமல் (இ)

கிங்கரர் கும்பகர்னனைஎழுப்பவும் அவன்தூங்குதல்.

விருத்தம்.

விளைவதறியாமகோதரன்உரையால் அரக்கன்மனம்வேறாய்இங்கே வினைதருவானரங்களையும்மனிதரையும் உயிர்குடிக்கவல்லோன்ஆன

இளையவனைஎழுப்புமென்றனப்போதுகும்பகர்னன் இரண்டுமூக்கும்
தொளைதிறந்துதன்அறிவுநீங்கினன் பிணம்போலேதூங்கினனே.

28-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தூங்கினன்தூங்கினனே-கும்பகர்னன்-தூங்கினன்தூங்கினனே.

அநுபல்லவி.

தூங்கினன்ராவணனேவல் தாங்கியநாலுகிங்கரர்
வாங்கியிருப்புலக்கைகொண் டோங்கிஅடிக்கடிக்கத் (தூ)

சரணங்கள்.

1. தேவரும்திசையில்உள்ளயாவரும் இவன்மூச்சிலே
திடுக்கென்றுமெய்களைக்கவும் கோட்டைவாசல்போல
வாய்வழிஓடியசுவாச வாயுவும்உகந்தகால
வாயுவைப்போல்வளைக்கவும் சூலத்தைக்கொண்டு
ராவணன்தூதுவர்காலன் ஏவியதூதரைப்போல
இருகாதிலும்துளைக்கவும் எழுப்பவேண்டி
பாவியரக்கர்கையால் ஆவதெல்லாம்செய்துசெய்து
பார்த்தவர்கள்கையிளைக்கவும் எழுந்திராமல்

2. எட்டிமலையும்பிடுங்க முட்டிடுகாற்றிவன்மேலே
இளந்தென்றல்போலேபடிய இருபக்கமும்
கட்டிகட்டியாகவடி இட்டிசுண்ணம்புபோலே
கண்களினிற்பீளைஇடிய பெருங்காற்றென்ன
விட்டபெருமூச்சில் அகப்பட்டவர்பம்பரம்போலே
விசைகொண்டுருண்டுமடிய மழுக்களாலே
கொட்டுவதெல்லாங்குரங்கு தட்டுவதுபோற்சுகமாக
கேட்டுவாய்ஒடிவடிய குறட்டைவிட்டுத் (தூ)

3. தாங்கியபூரிபேரிகை கூக்குரல்எல்லாம்செவியில்
சற்றும்ஏறுமல்விடுக்க தணலிற்காய்ச்சிப்
மேற்கொள்ளும்யானைசேனைகள் மார்பிலும்தோளிலும்ஏரி
மிதித்துமிதித்துழுடுக்க தணலிற்காய்ச்சிப்
போக்கியஉலக்கைகளால் மூக்குமயிர்வெந்திலங்கா
புரிஎங்கும்நாற்றம்எடுக்கப் பலவிதமா
ஆக்கியவேதனைகள்சி லாக்கியமாகமென்மேலும்
அதிகநித்திரைகொடுக்க சுரணைகெட்டு (தூ)

கும்பகர்னன் ராவணனுக்குப் புத்திகூறுதல்.

விருத்தம்.

தூங்கியதோர்கும்பகர்ணன் வருத்தத்தாலே
துயில்எழுந்தான் அறுநூறுசகடச்சோறும்
ஓங்குபதினாயிரம் சாடியிலேகள்ளும்
உண்டானபின் அண்ணன்முகம் கண்டான் தந்த
பூங்கவசம்முதல்எல்லாம் பெற்றான் அவ்வூர்ப்
புறத்தினில்வானரர்ஆரவாரங்கேட்டான்
இங்கிதென்னபுதுமைஎன்றான் அவனும்சொன்னான்
இடிக்கின்றான்புத்திசொல்லித் துடிக்கின்றானே

29-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

வந்ததோதீமை இலங்கைக்கு வந்துதோதீமை

அநுபல்லவி.

வந்ததோசீதைப்பெண் நொந்ததோநகர்எங்கும்
வெந்ததோகலகம்பு குந்ததோஉன்னாலே(வந்த)

சரணங்கள்.

1. புலத்தியன்குலம் கெட்டதோ-நமக்கிந்த
தலத்தில்இருப்பு விட்டதோ
விலக்காதபழி மூண்டதோ-மூவுலகமும்
செலுத்தும்செங்கோல் மாண்டதோ
கலைப்பவர்சொற்கொண்டு கலங்கிறாய்நீகுட்டி
குலைத்துதாய்மேல்வைத்த கொள்கைபோலேகிட்டி(வந்த)

2. தாய்வரம்பிடித்தானே அம்பால்-வாலி
தேவர்க்குந்தேவன் அவன்-ராமன்முன்பாக
போய்வென்றுபிழைப்பதெவன்
நீவெல்வேன்என்பது நினைந்தசானகிப்பெண்ணை
மேவுவேன்என்பதும் விறுதாயோசனை அண்ணேன்(வந்த)

3. அம்புராகவன் தொடுக்க-வருணன்வந்து
கும்பிட்டுவழி கொடுக்க
இகம்பீரஅணை படுத்து-வந்தமனிதன்
முன்புபோய்ப்படை எடுத்து
கும்பலாஒருமிக்கக் கூட்டிச்சண்டைகொடாமல்
தம்பிசொற்படிசீதை தனையும்விட்டுவிடாமல்(வந்த)

4. முழுதும்லட்சுமணன் அம்பாலே-இந்திரசித்து
விழுவான்பார்இனி மண்மேலே
எழுதும்எழுத்தின் படியே-ராமன் அம்பாலே
விழும்என் தன் மணிமுடியே
பிழைபொறுசீதையைப் பிறகாகிலும்விடு
ஒழிவாய் ஆனால்உன் தன் உயிரும்போம்படுபடு(வந்த)

விபீஷணர் ஸ்ரீராமர்க்கு கும்பகர்னன் வரலாறு கூறுதல்.

விருத்தம்.

கும்பகர்னன்இதுசொன்னான் அரக்கன்சீரிக்
குரங்கையும்மானிடரையும் கும்பிநீபோஎன்றான்
தம்பிஅதுபோனமல் ஆயிரம்பேய்பூண்ட
தடந்தேர்மேற்ஏறிநெடுஞ் சூலங்கொண்டான்
வெம்பரக்கர்புடைசூழ இலங்கைவிட்டு
வெளிவந்தான் அதுகண்டான் வீரராமன்
தம்பிஇதென்ன விபீஷனும் அங்கே
நாடினான்வணங்கிஉரை யாடினனே.

30-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

கும்பகர்னன் இவன் அய்யா நான்தம்பி எனக்குமூத்தவன் அய்யா

அநுபல்லவி.

எம்பெருமானேஉன் இணையடிக்காளாய்
நம்பும்விபீஷணன் நான்சொல்லக்கேளாய்(கும்ப)

சரணங்கள்.

1. ஞானத்திலேவெகு நாளாகத்தவஞ்செய்து
சூலத்தைச்சிவன்கையிற் பற்றினன்-வந்து
மேலிட்டுஇந்திரனைக் குத்தினன்-ஒரு
காலிட்டலைகடலை எத்தினன்-இவன்
ஆலத்தைப்போலேதே வர்களைப்பேர்ப்பிடிப்பான்
நாலுக்கும்சரட்டுக்கும் ஆகாமல்அடிப்பான் (கும்ப)

2 பகரமாஒருகையாற் பந்துபோல்எடுத்தந்த
மகாமேருவையும்தோளில் வாங்குவான்-எங்கும்
பகைபுறப்படமூச்சை வாங்குவான்-பல
யுகம்ஒருநாள் ஆகத் தூங்குவான்-இவன்
சுகம் ஆகச்சிலதுநாள் தூங்கையாற்பூமி
சகலரும்உயிர் தப்பிப்பிழைத்தார் என்சாமி (கும்)

3. தெரிந்துராவணனுக்குச் சீதையைவிடச்சொல்லி
வருந்திவருந்திமெத்த முறைபட்டான்-அவன்
இரங்காமையால்இவன் குறைபட்டான்-காலம்
பிரிந்தகெதன்றேஎண்ணிப் புறப்பட்டான்-உன்
சரண்புகுந்திடுவானே தமையன் தன்சொல்லால்
சிரம்துணிபடுவானே தேவாஉன்வில்லால் (கும்)

கும்பகர்ணன் தன்னையழைத்த விபீஷணனுக்குப் புத்திகூறல்.

விருத்தம்.

சத்தியவிபீஷணன்இவ்வாறுரைக்கச்சாமி
சண்டையிடவரும்இவனை உன்முகன் ஆகச்
சித்திரவதைசெய்திடில் உன்மனம்ஏதாமோ
தெரிந்துவா அவன்மனதை என்னச்சென்றான்
அத்திசையில்அரக்கர்படைக் கடலுக்குள்ளே
அண்ணன் அடிமேற்படிந்தான் பணிந்தபோது
புத்திஉள்ளகும்பகர்னன் தம்பிதன்னை
புல்லினான்புத்திசில சொல்லினனே.

31-தரு-சாரங்கராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

என்வந்தாய் தம்பி விபீஷணா-நல்லோர்
எவர்க்கும் அதிககுணபூஷணா

அநுபல்லவி.

ஆனந்தராமனை அடுத்தாய்வினைவிடுத்தாய்
அமிர்தம்உண்கிறவாயால் விஷம்உண்பார்களோபேயா (எ)

சரணங்கள்.

1. அங்கேநீபோனதும் அபயம்பெற்றதும்லங்கை
அரசுபெற்றதுங்கண்டு வருந்தேனே

வங்கிசமும்புலத்தியன் பேரும்விலங்கும்உன்னால்
வந்துகெடுத்தாயென்று பொருந்தேனே
தங்கங்குலத்திலே ராமன்அம்புக்கொருவர்
தப்புவார்களென்றெண்ணம் திருந்தேனே
இங்கேஇறந்தவர்கள் எல்லோருங்கரையேற
எள்ளுந்தண்ணீருபநீ இறைப்பாயென்றிருந்தேன் (ஏ)

2. நாலுபதமுங்கண்டாய் சிரஞ்சீவியுங்கொண்டாய்
நாங்கள்நரகங்கொண்டோம் ஒருகாலே
மேலேகூற்றுவன்நின்றான் ராமனுமெதிர்நின்றான்
விதியில்நின்றதுகால முடிவாலே
சீலன்உள்ளவர்அவர் தங்கள்உயிர்விட்டாலும்
தெறிக்கவிடார்உன்னைப் புவிமேலே
காலன்ஊர்எமக்குண்டு அலங்கையூர்உனக்குண்டு
கனியைத்தின்பதைவிட்டுக் காயைத்தின்பதுபோலே (ஏ)

3. அப்புபோற்சுறுக்காநீ அவரைச்சேர்வதேகாரியம்
அழைக்கிறாய்சம்மதி படுவேனோ
தம்பியும்ராமனும் நிற்கக்குரங்கைஎல்லாம்
சதையாமல்வதையாமல் விடுவேனோ
வம்புக்கிடமாஎன்னை வளர்த்தாணைகைவிட்டங்கே
வந்தபகீர்த்தியைத் தொடுவேனோ
நம்புந்தமையனோடே நானும்இறப்பதல்லால்
நாலுபேரும்நகைக்க நரரைக்கும்பிடுவேனோ

கும்பகர்னன் விபீஷணனுக்கு நீதிகூறல்.

விருத்தம்.

மொழிஇதனைக்கும்பகர்ன்னன்சொல்ல விபீஷணன் அண்ணேன்முறைதப்பான், வழிஇதுநீக்கிடவேணும்வந்துநீ சாமிபதம்வணங்கவேணும், பழிபடும்ராவணனுடனேஇறப்பதுநீ தருமம்அல்லபரிந்தென்பின்னே, எழுவதுவேகரும்என்ன அசைக்கிறான்உறுதிமொழிஇசைக்கின்றானே.

32-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்வார்த்தைதன்னைக்கேள் அண்ணேன்-கும்பகர்னா
ராமரைச்சேர்ந்துவாழ் அண்ணேன்

அநுபல்லவி.

உன்வார்த்தைகேட்கஉனே உகந்தனுப்பினர்என்னே
உண்மைபாரமட்டும் தர்மேதலைக்கட்டும் (எ)

சரணங்கள்.

1. மனத்துக்காதார ராவணனை ஒழிக்கவேணும்
வளருதே அப காதகம்
அனர்த்தம்ஆம்பரதாரத் துரோகிதுடனேசேர்ந்தால்
அதைவிடஉண்டோ பாதகம்
செனித்தநமதுவேத குலமும்பலமும்போகச்
சிந்திப்பதென்ன தோதகம்
கனத்தராமர்படைமுன் நமதுபடைவெல்லுமோ
கடலிலேபெருங்காயம் கரைத்தால்உண்டோசாதகம் (எ)

2. அடைவானதாய்தலையைப் பிழையால்பரசுராமன்
அறுத்தானே பக்காரம்
திடம்ஆம்பிதாவைக்கூடப் பிழைகள்கண்டுசிவன்பண்டு
சிரங்கொய்த தல்லோவீரம்
நடவாநடைநடந்தால் அண்ணன்தம்பியைக்கூட
நறுக்கவேணும் அந்நேரம்
உடலிற்புரைகுழலை அறுத்தெரிவாரைப்போல
ஒழிக்கவேணும்அல்லாமல் உயிர்கொடுத்தென்னசாரம்(எ)

3. உனக்குள்ளகாலமெல்லாம் உறங்கிக்கிடந்தால்இந்த
உலகம்இனிமேற் கட்டாதே
தனித்தகோதண்டமுன்னே அண்ணனும்நீயும்எங்கே
தலைத்திப்ப ஒட்டாதே
வினைப்பிறவியுந்தீரும் வந்தால்முத்தியுஞ்சேரும்
வேளையிதுபோலக் கிட்டாதே
எனக்குத்தந்தலங்கையை உனக்குத்தந்துநீசொன்ன
ஏவலும்கேட்கிறேன்நான் இனிஆகிலுந்தட்டாதே (எ)

விபீஷணன்மீண்டபின்இருபடைகளும் போர்கலத்தல்

விருத்தம்.

மந்திலுஎனும்தம்பிஇந்த வாறுசொல்ல
மறுத்துவிட்டான்கும்பகர்னன் சுவாமிஅன்னன்

சிந்தைஇதுஎன்றுவிபீஷணனுஞ்சொன்னான்
செயராமன்சண்டையே செய்யும்என்றான்
பந்தம்உள்ளசுக்ரீவன் முதலாஉள்ள
பலபலவானரப்படைஞர் தொகையில்லாத
நிந்தைஇராக்கதபடைஞர் கடற்போற்பொங்கி
நேரிட்டார்அதிகம்உள்ள போரிட்டாரே.

4-திபதை-சங்கராபரணம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. கோல கலமாகக் கடல்போல்வளைந்தாரே
கும்பகர்னன்படை வீரர்
மேலேபெருங்கடல் போலேவளைந்து
மிதித்தாரேவானர சூரர்

2. எங்கும்பரிக்குலம் எங்குங்கரிக்குலம்
எங்கும்அரக்கர்கொண் டாட்டம்
எங்கெங்குமபந்திகள் எங்கெங்கும்பல்லூகம்
எங்கெங்கும்வானரக் கூட்டம்

3. சங்குகள்கொம்புகள் தாளங்கள்மேளங்கள்
சாகரம்போலவே இடிக்க
அங்கேகுரங்கு நெருங்கிச்செய்கொர்ச்சனை
அண்டகடாகமும் வெடிக்க

4. எத்திப்பிடிப்பார் அடிப்பார்ஓடிப்பார்
இராக்கதர்வானரர் உடலை
குத்துங்குதிக்கும் மிதிக்கும்வதைக்கும்
குரங்குகள்ராட்சதக் கடலை

5. அள்ளுங்குருதியிற் றுள்ளும்மகரம்போல்
ஆடுமோராட்சதப் பிணங்கள்
விள்ளுங்கவசங்கள் விள்ளுந்துவசங்கள்
விள்ளுந்தலைமண்டை கணங்கள்

6. மெத்தமலையுஞ் சிலையுங்கவிக்குல
வீரர்எதிர்எதிர் விடுத்தார்
அத்திரசத்திர தோமரத்தால்எறிந்
தரக்கர்அவையெல்லாம் தடுத்தார்

* இதை இரட்டித்துப் பாடும்போது அதின் என்று இவ்விடத்தில் முதலிலே சேர்த்துப் பாடிக்கொள்க.

7. வேலாயுதத்தாலும் சூலாயுதத்தாலும்
மெத்தஇராக்கதர் தாக்கினர்
காலாலும்கையாலும் வானரவீரர்கள்
காணுதவைபொடி ஆக்கினர்

8. தோளுஞ்சிரங்களும் தாளுங்கரங்களும்
துண்டாஅரக்கர்கள் தடிந்தார்
மாளும்தலைவிதி நாள்வந்தநேக
வானரவீரர்கள் மடிந்தார்

9. தேய்த்ததெறிந்த திவ்வாறுகும்பகர்னன்
சேனைஎனும்பெரு வெள்ளம்
சாய்த்தஉதிரம் படிந்துசெவந்து
தணிந்ததல்லோகடற் பள்ளம்

10. வேளை அதில்ஒரு நாலுவெள்ளம்படை
வீரனவசந்தன்ஓர் மன்னன்
தோளில்ஒருமலை போடப்பொடியாகத்
தொலைத்தானேகும்ப கர்ன்னன்

11. குத்திடடனே அவனைபிடித்தந்தக்
கும்பகர்னன்எனும் காலன்
நெற்றித்திலதமா இட்டான்இதைக்கண்டு
நேரிட்டானேவந்து நீலன்

12. நீலன்எறிந்த மலையைக்கும்பகர்னன்
நீறுநீருச்செய்து நகைத்தான்
மேல்அவன்பாய்ந்து கடித்தான்இவன்குத்த
வேசாரிநீலனும் திகைத்தான்

19, அங்கதனைக்கண்ட அங்கதன்ஓர்மலை
அங்கையாற்போட்டுரம் பேசினன்
செங்கற்பொடிபோல் நறுக்கிகும்பகர்னன்
தெண்டொன்றவன்மேலே வீசினன்

14. விட்டகெதைதன்னை அங்கதன்கையால்
வெடுக்கென்றுடித்துமுன் போட்டான்
குட்டிகுரங்கேநீ ஆரவன்சொல்என்று
கும்பகர்னன்பின்பு கேட்டான்

15. கேட்டாய்அண்ணனை வாளாலேகட்டிக்
கிளம்பினவன்மகன் தானடா

மாட்டிஅவனைப்போல் உன்னையும்வாளால்
வளைக்கிறஅங்கதன் | நானடா

16. என்றுசொல்அங்கதன் தன்னைக்கும்பகர்னன்
ஏற்றவன்அங்கே சாய்ந்தான்
கன்றுகொண்டோடி வரும்பசுப்போல
கணத்தில்அனுமந்தன் பாய்ந்தான்

17. பாய்ந்தவன்மேலே ஒருமலைதன்னைப்
பறித்தேஅனுமந்தன் எறிந்தான்
சாய்ந்திடகண்டான் இவன்தன்னைராம
சரம்கொல்லும்என்றப்பால் பறிந்தான்

18. பறியக்கண்டே கும்ப கர்னன்அந்தப்படை
படுபாதிஆம்படி தேய்த்தான்
அறியும்இலையான் அனுமான்மேல்எறிகின்
றஸ்திரம்மழைபோலே சாய்ந்தான்

19. தேரைப்பரியைக் கரியைத்தொலைத்தவன்
செங்கைச்சிலையையும் ஒடித்தான்
போரைக்கண்டோர்சூலம் கும்பகர்னன்தம்பிமேற்
போடஎன்றேஎண்ணம் பிடித்தான்

20. பிடிக்கும்முன்னேவெறும் கையன்என்றேதம்பி
பேர்த்தொருதிக்கினில் மேவினன்
துடித்தெதிரேவந்த சுக்ரீவன்மேல்ஒரு
சூலம்கும்பகர்னன் ஏவினன்

21. ஏவியசூலத்தைப் பாய்ந்தஅனுமான்கை
இரண்டாலும்தூளா நொறுக்கினன்
தாவியசுக்ரீ வனைக்கும்பகர்னன்
தடக்கையாற்கட்டி இறுக்கினன்

22. சாமிஅதைஅறிந் தம்புகள்போட
தயங்கிக்கும்பகர்னன் ஓய்ந்தான்
ஆம்அவன்காதையும் மூக்கையும்பிச்சுக்கொண்
டப்புறம்சுக்ரீவன் பாய்ந்தான்

23. பாய்ந்தபின்தங்கச்சி மூக்குபோற்றன்மூக்கும்
பழுதாகவேவெட்கம் பூண்டான்
காய்ந்தசினத்தோடும் ராகவன்மேற்கும்ப
கர்ன்னனும்சண்டைக்கு மீண்டான்

ஸ்ரீராமருக்கும் கும்பகர்னனுக்கும் உயுத்தம்.

விருத்தம்.

மீண்டவன்நான்மூக்கிழந்தேன் தங்கைமூக்கும்
வீணிலேஉங்களால் இழந்தாள்இங்கே
ஈண்டஇருவோரும் மூக்கிழந்தபோதே
இனிஇலங்கைவேந்தனுமூக் கிழந்தான்கண்டாய்
ஆண்டகைமைபோகுமுன்உங் களைவாளாலே
அறுத்தறுத்துத்தெறிப்பேன் என்றொருவன் ஏந்தி
பூண்டஜெயராகவன்முன் கும்பகர்னன்
போர்செய்தான்இப்படிப்போர் ஆர்செய்தானே.

33-தரு-தோடிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஸ்ரீராகனுங் கும்பகர்ன்னனுஞ் செய்தாரேசண்டை

அநுபல்லவி.

வீரன்பதின்மூன்று கணைதொடுத்தான்
வெற்றிபரிசையால் அவன்தடுத்தான்
நாரசிங்கமுமிரணிய னும்போலே
நாவருந்தேவருங் காணமென்மேலே(ஸ்ரீரா)

சரணங்கள்.

1. விக்கிரமன் ஆகுங்கும்பகர்னன்இராகவன்
மேல்ஒருபத்தம்பால் தாக்கினன்
கைகணையால்சாமி அவன்கையின்வில்லையுங்
கவசத்தையுந்துண்டம் ஆக்கினன்
அக்கணத்தேதடி கொண்டவன் மீள
அடித்தானேவெகு குரங்குகள் மாழ
தைக்குமம்பால்அந்தத்தடியையும் போகத்
தறித்தானேஅய்யன்இப்படி ஆக(ஸ்ரீரா)

2. மடித்தவாயோடுங் கும்பகர்னன்வேறே
வாளும்பரிசையு மெடுத்தான்
* தொடுத்துராகவன் அவன்வலக்கையைத்
துணிந்துமண்ணில்விழ விடுத்தான்

* இதை இரட்மித்துப் பாடும்போது சணைஎன்று இவ்விடத் முதலிலேசேர்த்துப் பாடிக்கொள்க.

பிடித்தவாளொடுங்கைவிழ மெய்யைப்
பேர்த்திடாமல்நின்றேஅந்தக் கையை
எடுத்துக்கொண்டடித்தே சண்டைதந்த
டைக்கையுங்கொய்தான் இப்படிஅந்த(ஸ்ரீரா)

3 வழுவாமலேஒரு கணையாற்கும்பகர்னன்
வலதுகாலைவிழ எய்தான்
அழியஇடதுகாலால் குந்திக்குந்திவர
அந்தக்காலுந்துணி செய்தான்
எழும்வகையில்லாமல்அண்ணனை நாடி
எங்கினன்அழுதான்மனம் வாடி
முழுதுந்தோளைபட் டரக்கன்சரீரம்
முண்டமாக்கிடந் தருளஅந்நேரம்(ஸ்ரீரா)

கும்பகர்னன் ஸ்ரீராமரைத்துதித்து வரங்கேள்ளுதல்.

விருத்தம்.

முன்புமாரீசனோடு கரனும்பட்டான்
மொய்குழல்சீதையுஞ்சிறையில் பட்டாள்அண்ணேன்
உன்குலமுமநீயும்போய்ப் படுவாஎன்றே
உரைத்தவிபீஷணன்அவனல் ஒதுக்கப்பட்டான்
என்பலம்போய்நான்பட்டேன் உன்அம்பாலே
ராவணனும்இனிப்படுவான்என்றுசொல்லி
அணைபினெடுகும்பகர்ணன் ராமன்பாதம்
அகங்கொள்வான்பின்ஒரு வாசகம்விள்வானே.

5-திபதை-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

1 சாமிநமஸ்காரஞ்சாமிநமஸ்காரம் சத்தியராகவனே-இந்த
பூமியில்உத்தமவானேநமஸ்காரம் புண்ணியராகவனே

2 நீயேசாமிஉன்கைக்கும்வில்லு மிந்நேரம்-ராகவனே-ஓர்
ஆயிரம்ரவணர்வந்தெதிர்த்தாலும்பற் றுதுராகவனே

3 தோளுந்துணிந்தேனேதாளுந்துணிந்தேனேசாமிராகவனே-இவ்
வேளையில்நான்உன்னைக்கேட்கும்வரந்தர வேணும்ராகவனே

4 வந்தபுருவுக்குடலைக்கொடுத்தவன் வங்கிசராகவனே-நீ
இந்தவிபீஷணனைக்கைவிடாமலே ரட்சிநீராகவனே

---

* இதை இரட்டித்துப்பாடும்போது அது என்று அவ்விடத்
தில்முதலிலேசேர்த்துப் பாடிக்கொள்க.

5. அந்தராவணன்உடன்பிறவிஎன்றுகுறி யானேராகவனே இவனை
எந்தவேளையில்வந்தென்செய்வானோ எச்சரிக்கைராகவனே

6. விளையாட்டல்லஇவன் உன் அருகேநிற்க வேணும்ராகவனே தப்
இளையவன் அனுமானைப்பிரியாமல் இருந்துராகவனே [பில்

7. என்னைக்கொன்றபோதென்-அண்ணனையும் கொல்வாய்இனிராக
தன்னைக்கண்டபேர்கள்நகையாதபடிசெய்வாய் சரணம்ராகவ

8. தங்கைமூக்குப்போலே-என்மூக்குப்போச்சுதே சாமிராகவனேதேவர்
பங்கம்சொல்ல முன்னே என்தலைமறைப்பதுன் பாரம்ராகவனே

ஸ்ரீராமபாணம் கும்பகர்னன்தலையைக்கடலில் வீழ்த்தல்

விருத்தம்.

அன்பினுடன்இந்தவகையுந் தொகையும்விண்டளவில்
அம்புயனெனுங்கண்உடையான்
செம்பதும்மென்றமுக மண்டலமலர்ந்தொரு
செழுஞ்சிலையில் அம்புதொடவே
அம்பதுபறந்தவன் நெடுந்தலைவிழும்படி
அறிந்தெரிய அந்தவிசையால்
கும்பகருணன்சிரசு பொங்கியதடங்கடல்
சூழிந்திடவிழுந்த தவமே.

சீதேவியின்பக்கல்வந்து ராவணன்கெஞ்சுதல்.

இதுவும் அது.

இன்னவகைகும்பகர்னன் இறந்தான்அப்பால்
இராவணனுமருத்தனேவோர் சனகன்ஆக்கிப்
பொன்அனையாள்முன்புமகோ தரனைக்கொண்டு
போவெனவேஏவிவிட்டுத் தானும்முன்னே
மின்அனையார்நடமாடக் கீதம்பாட
வில்மதனன்கணைசாட மெலிந்துவாடி
அன்னையெனுஞ்சீதைமுன்னே வந்தான்கிட்ட
அஞ்சுவான்ஏதேதோ கெஞ்சுவானே.

6—திபதை-கண்டாராகம்—அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. இன்னந்தான்என்னமர்மமோ-என்னை இடியச்செய்வதுதர்மமோ
இன்னம்மன்மதவாதையே-பட-என்னால்ஆகுமோசீதையே

2. குறித்துமூவரையும்வீசினேன்—காமக்கோட்டியால்மனங்கூசினே
இறக்கவேமனம்பொங்கினேன் உன்னைஎண்ணி அல்லோ இங்கேதங்கினேன்
3. மெத்தமெத்தத்துவண்டேனே உன்னைவிஷமதாய்தேடிக்கொண்டேனே
பத்தொன்பதாங்காமஅவஸ்தையோநான்படுவதாயிரம்அவஸ்தையே
4. தென்றல்வந்தென்னைப்பாயுதே-இந்த-திங்களுந்தணலாக் காயுதே
என்றன்மேற்கிருபைஆகியே-மனம்-இரங்குவாய்வைதேகியே.

சீதாதேவி ராவணனை இடித்தல்.

விருத்தம்.

விரும்பியஅரக்கன்இந்த விதம்சொல்லிப்பதங்கள்முன்னே
பருந்துதலைபத்தும்மண்மேற் படியவேவந்துவீழ்ந்தான்
திரும்பினாள்முகம்பாராமல் சீதையும்அவனைத்தான்ஓர்
துரும்பென்றூர்துரும்பைப்பார்த்துத் தூறுவாள்கூறுவாளே.

34-தரு-சஹானாராகம்-ரூபகசாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கெட்டுப்போகவேணுமோகேளடா அடாராவணத்துரும்பேநீ
கெட்டுப்போகவேணுமோகேளடா

அநுபல்லவி.

துஷ்டத்தனமெல்லாம் விட்டுவிட்டான்
சுவாமி கோதண்டவில்லின்-அம்பால்
போமோஉன்குலம் கெல்லி
துடுக்கு சொல்லி (கெட்டு)

சரணங்கள்.

1. தூண்டாவிளக்கைத் தீண்டவரும்பூச்சி
மாண்டாற்போல்மாளுவாய் நீயே-துள்ள
வேண்டாம்அட கெடுவாயே
ஏனடா பேயே (கெட்டு)

2. ஆக்கிரமசிங்கத்தைப் பார்க்கிறபெண்சிங்கம்
சாக்கடைக்குள் நரிக்குட்டி-தன்னைப்
பார்க்குமோகண்ணாலே எட்டி
ஏண்டா மட்டி (கெட்டு)

3. பாருக்குள்ளேரகு வீரர்க்கல்லால்மற்ற
பேருக்குநான்பச்ச நா-வி-நீ
ஆருக்குப்போக்குறாய் ஆவி
அய்யோ பாவி (கெட்டு).

4. பத்துளவாயாலுங் கத்துகிருயேஉன்
சுற்றமும்வாழ்வும் நில்லாது-என்
சுற்றமும்வாழ்வும் பொல்லாது
ஏண்டா வாது (கெட்டு)

5. வாய்த்தகொழுந்தனல் மூத்தமகன்பட்ட
வார்த்தைநீகேட்டமும் ஓசை-காதில்
வார்த்தைநீகேட்டமும் ஆசை
ஏண்டா பிசாசை (கெட்டு)

மாயாசனகனைச் சீதைகண்டு தகப்பன் என்று புலம்பல்.

விருத்தம்.

நெறியாள்இந்தப்படிஉரைக்க நீசன்அரக்கன்ஏவலினல்
பொறியார்மருத்தன்தனைச் சனகன்போலசெய்துமகோதரன்தான்
மறியாஇழுத்துவரஅவனும் மகளேமகளேஎன்றிரைந்தான்
அறியாள்சீதைதகப்பன்என்றே அழுவாள்அழுதுவிழுவாளே.

35-தரு-முகாரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அய்யாசனகா அய்யாஎன்னைப்பெற் றனுபவித்ததிதுவோ

அநுபல்லவி.

கையுங்கயிறுமாக்கண் முன்னேஎன்முன்னே
கட்டுபட்டாய்என்னைத் தொட்டுபட்டாய்அல்லோ (அய்)

சரணங்கள்.

5. பஞ்சாசதகோடி பூமண்டலத்திலே
பலவேள்வியுஞ்செய்து நிறைப்பட்டாய்
அஞ்சாஎவரையும் கட்டுகிறநீயிந்த
அரக்கராற்கட்டுண்டு குறைப்பட்டாய்
செஞ்சொல்அயோத்தியிற் காணமல்நீயென்னைச்
சிறையிலேகாணவோ புறப்பட்டாய்
என்சிறைநீங்காமல் தவிக்கிறேனேஅப்பா
இதுவும்போதென்றோநீயும் சிறைப்பட்டாய்

2. சுற்றத்தாரேதாய்மாரே தங்கைமாரே
சொல்வார்ஆர்இந்தப் பெருஞ்சோலி

அத்தலத்திலேபாய்ச் தங்களுக்கறிவிக்க
அனுமானும்இலையேபுண் ணியசாலி
வெற்றிஅயோத்தி ராஜர்கீர்த்திகளை
வெட்டிஅழிக்கநானே கோடாலி
பெற்றவீட்டையும்வந்து புகுந்தவீட்டையும்நல்ல
பேர்அழிக்கஎன்றுபிறந்தேனே பெண்நீலி(அய்)

2. கர்த்தன்ஆகிக்கொண்ட சணவனைக்கொல்என்று
கடும்பழித்தேடிக்கொண் டேன்முன்னம்
பற்றும்பற்றுத்துக்கும் தந்தைக்கும்வினைசெய்தேன்
பண்ணினேனேனுகள வுகள்கன்னம்
உற்றார்நகைசெய்யப் பத்துமாதம்இங்கே
ஒருத்திநான்இருந்ததே பெருங்குன்னம்
இத்தனைபாடும்என்னாலேவரகண்டும்
இங்கேசீவன்கொண்டிருக்கிறே னேஇன்னம்(அய்)

கும்பகர்ணன் மரணத்தைக்கேட்டு ராவணன் புலம்பல்.

விருத்தம்.

உத்தமிசானகிஇந்தவாறழுதாள் சனகனெனஉருவம்கொண்டே, பித்தனும்ஆகாதவார்த்தைசொன்னன் அன்னையும்எச்சும்பேச்சும்சொன்னாள், மத்தனிராவணன்கொதித்தான் அப்போதுகும்பகர்னன்மரணங்கேட்டால், சொத்தைமரம்போல்விழுந்தான் முடங்கினன் அரக்கனழத்தொடங்கினனே.

39-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அப்பாகும்பகர்ணா உன்னைப்-பிரிந்தெப்படிநான்பிழைப்பேன்

அநுபல்லவி.

எப்பிறப்பிலே உன்முகம்நான்பார்ப்பேன்-நான்
எந்தவிதத்திலே என்உயிர்காப்பேன்
செப்புமுன்னமேபோய்ப் பட்டாயே-என்னைத்
தெருவில்பரதேசியா விட்டாயே-என்று(அய்)

சரணங்கள்.

1. இனிமேல்என்சிறை தள்ளிவானவரோ
இந்திரனும்சிலேயிலே போவானே

தனியேஎன்குடிக் கொருமூக்கறுப்பாத்
    தங்கையும்மூக்கறுத்தான் தான்தானே
அரியாயத்தினிற் கரன்மாரீசன்ன்ன்
    றவறையும்போக்கடித் தேன்நானே
சனிஆகும்இந்தமோகத்தினல்அல்லோ
    சருகுதிர்ந்தமரம் ஆனேனே-என்(அய்)

2. வாயும்முனையும்நான்படைக்கவே
    வளர்ந்தாயேகுலக் கொழுந்தாயே
ஓயுமென்குறைநண்டுசுறுக்கிலே
    உறக்கம்விட்டுமலைபோல் எழுந்தாயே
மாயன்முதலோர்ஆயுதத்தினல்
    மயிர்முளையும்உடம்பில் அழுந்தாயே
ஈயுமெறும்புபோல்இருக்கின்ற
    இந்தமனிதனம்பால் விழுந்தாயே-என்(அய்)

3. மயில்போற்பெண்களால்பிடிக்கமெத்தையில்
    வளர்ந்தஉன்நித்திரைக்கண்டு பயந்தேனே
கையிலேபேய்கள்கால்பிடிக்கக்களத்தில்
    கவிழ்ந்தாய்என்றுசொல்ல நொந்தேனே
நயமோசொல்லும்எமனுக்கும்உனைக்கிட்ட
    நானேஇளக்காரந் தந்தேனே
உயிர்போல்உன்னைக்கொடுத்தும்துணிவேனே
    உன்பிறகேஇதோ வந்தேனே-என்(அய்)

அதிகாயன்வரலாறு விபீஷணர்கூற ஸ்ரீராமர் தம்பியைப் புகழ்தல்.

விருத்தம்.

அரக்கன்இராவணன் இவ்வாறழுதான்பின்னே
    அதிகாயன்படைஎழுந்தான் ராகவன்கண்டான்
விரித்துவிபீஷணன்சொல்வான் சாமிமுன்னுள்
    விழுந்தமதுகயிடவர்ஆம் இரண்டுபேர்க்குள்
ஒருத்தன்மதுகும்பகர்னன் உன்னாற்போனன்
    ஒழிந்தகயிடவன்இவன்போம் வகைஏதென்றான்
திருத்தியராகவன்இதுக்குத் தம்பிபோதும்
    சேர்என்றான்சண்டைஇனிப் பார்என்றானே.

இருபடைகளும் கைகலக்க ஆனைப்படையை அனுமார் அடித்தல்.

விருத்தம்.

பார்எனவானரச்சேனை அரக்கர்சேனை
பலசண்டைஇடஇளையோன் விடும்அம்பாலே
கார்எனவேகண்டகண்ட துண்டம்ஆகிக்
கால்மாடுதலைமாடாய் அரக்கர்வீழ்ந்தார்
கோரன்அதிகாயன்விடும் யானைக்கூட்டம்
குமுறிவெகுவெகுவாக வரக்கண்டோங்கி
மாருதியோர்மரப்பிடுங்கி நடுவேபாய்ந்து
மாட்டினன்பிணமலையாக் காட்டினனே.

27-தரு-தோடிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

அதிகாயன்படைமதவேழங்களை அடித்தானே அனுமான்

அநுபல்லவி.

விதியாகம்பலபேர்களும் நடுங்கி
விடவிலென்றதிரவேவேரோடும் பிடுங்கி
சதிராகப்பிடித்தொரு மாமரத்தாலே
சடைகொண்டயிலுப்பைத்தடிகொண்டடித்தாப் போலே

சரணங்கள்.

1. கடியாற் சிலயானை உதையாற்சிலயானை
கதையாற் சிலயானை மாய்ந்தவே
அடியாற் சிலயானை விதியாற்சிலயானை
அதிராத் சிலயானை சாய்ந்தவே
இடியாற் சிலயானை அறையாற்சிலயானை
உறியாற் சிலயானை ஒய்ந்தவே
பிடியாற் சிலயானை விடுயாற்சிலயானை
பிசைவாற் சிலயானை தேய்ந்தவே
அடியற்றமரம்போலே படும்சிலயானைகள்
அலரிக்கையால்ஒடிந்து விழும்சிலயானைகள்
நெடுகக்கலங்கிஉயிர் விடும்சிலயானைகள்
நெளிவுற்றலைந்துநிலை கெடும்சிலயானைகள்
நெறிபட்ட யானைசில முறிபட்ட யானைசில
நெக்கிட்டு விக்கிட்டுச்சூழ- திக்குதிக்குப்போய்விழ(அ)

2. எடுத்தான் சிலசில குறைத்தான்சிலசில
இறைத்தான் சிலசில யானையை
கொடுத்தான் சிலசில குழைத்தான்சிலசில
கிழித்தான் சிலசில யானையை
தடுத்தான் சிலசில தெரித்தான்சிலசில
தறித்தான் சிலசில யானையை
கடுத்தான் சிலசில அழித்தான்சிலசில
கழித்தான் சிலசில யானையை

படிபடியாகக்கடல் ஓரம்எங்கும்யானைகள்
பருத்தமலைகள்அடி வாரம்எங்கும்யானைகள்
துடிப்புடனேவிசிறும் தூரம்எங்கும்யானைகள்
சுழற்றியவால்படுவிஸ் தாரம்எங்கும்யானைகள்
சுற்றிஎங்கும் யானைவிழ-ரத்தவெள்ளம் ஆகிஎழுத்
தோகைமாமேகைத்தடி-ஆகவேகொண் டிந்தப்படி (அ)

3. கைக்கே பலகெசம் வாலாற்பலகெசம்
காலாற் பலகெசம் சாடவும்
மிக்காம் பசிவிண்டு பூதாதிகள்உடன்
வேதாளங்கள் நடம் ஆடவும்
திக்கே முனிவர்கள் கைக்கேஅலர்கொண்டு
செயசோபனம் இசை பாடவும்
அக்காலே இனில்மிகப் போர்க்களம்எங்கும்
ஆனையின் வெடிநாற்றம் மூடவும்
சுக்கற்போற்றலைகள் கீழேவிழநாட்டியும்
தும்பிக்கையைபிடித்து பம்பரம்போல்ஆட்டியும்
திக்குசெகங்களுக்கு வெட்கம்வரஓட்டியும்
சேரச்சேரப்புடித்து வாரிவாரிமாட்டியும்
சிதரச்சிதரத் தூக்கிப்-பதறப்பதறத் தாக்கிச்
சேனைத்தளக்கள் காக-ஆனைப்பிணங்கள் ஆக(அ)

அதிகாயனுக்கும் லட்சுமணருக்கும் உயுத்தம்.

விருத்தம்.

குதித்தேஇந்தப்படிஅரக்கர் குலமும்கோடியானைகளும்
கதிப்பாவிழக்கண்டதிகாயன் கனகமணத்தேர்மேற்கொண்டான்
துதித்தேவருமங்கதகுமாரன்தோளில்இளையோன்மேற்கொண்டான்
எதிர்த்தார்இரண்டுபேரும்வில்லை எடுத்தார்சண்டைதொடுத்தாரே.

38-தரு-பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

லட்சுமணனுக்கும் அதிகாயனுக்கும் நேர்ந்ததேசண்டை

அநுபல்லவி.

அட்சயத்தம்பி அங்கதன்தோளில் வீறினன்
ஆயிரம்பரித்தேர்மேல்அதிகாயன் ஏறினன்
கட்சி ஆகஇருபடைகளும் மென்மேலே
கலந்துசண்டைசெய்யக் கடனும்மலையும்போலே(லட்)

சரணங்கள்.

1 முந்தி அரக்கன் ஒரு கணைதொட்டான்-தம்பி
முறித்தந்தக்கணை தன்னைக் கூறிட்டான்-அவன்
பந்தியாய்ப்பதினறு கணைஎய்தான்-தம்பி
பதினறுகணையையும் பொடிசெய்தான்-பின்னும்
வந்தவனகவசத்தை நூறம்பாற்கீறினன்
வரும்அரக்கர்படையைச் சருகெனத்தூறினன்
பிந்தித்தேர்க்குதிரைஆயிரத்தையும் அவன்செங்கை
பிடித்தவில்லையும்ஒடித் தானே இப்படி அங்கே(லட்)

2 அனலாஸ்திரம்அரக்கன் ஏற்றினன்-தம்பி
அனுக்கதையேவிட்டு மாற்றினன்-தம்பி
கனகம்ஆம்பிரமாஸ்திரத்தை ஏவினன்-அதி
காயன்எமபுரத்தை மேவினன்-பின்
நினையும் அங்கதனல்நராந்தகன் இடியவும்
நீலனலேரணமஸ்தகன் இடியவும்
இனம்ஆம்சுக்ரீவற்குக்கும்பன்போய்ப் படியவும்
இடபனலே அந்தவயமத்தன் மடியவும்(லட்)

3 வல்அரக்கர்மூவா யிரங்கோடி-லட்சு
மணன் அம்பால்மடிந்தாரே போராடி-அங்கே
கொல்லுந்திரிசிரன்தேவாந் தகன்கூடி-அனுமான்
குத்தப்போய்விழுந்தாரே உயிர்ஓடி-பின்பு
சில்லறைச்சில்லரை ஆகிமெள்ளமெள்ள
தெறித்தார் அரக்கர்நடை இடறித்தள்ளத்தள்ள
எல்லாமுனிவர்களும் எழுந்துதுள்ளத்துள்ள
ராட்சதர்அடங்கி ராமர்செயங்கொள்ள(லட்)

அதிகாயனுக்குப்புலம்பின ராவணன்முன்னே தானியமாலை புலம்பல்.

விருத்தம்.

முனைபோய்இந்தப்படிதோற்றே மூர்க்கன் அதிகாயன்பட்டான்
அனலாவந்துதூதர்சொல்ல அதைராவணனும்அறிந்தழுதான்
தனைநேர்பெறும்தானியமாலை தானுங்கேட்டுத்தலைவிரிததே
பனைபோல்அரக்கன்முன்விழுந்துபடுத்தாள்புலம்பத்தொடுத்தானே

7-திபதை-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

சண்ணிகள்.

1 என்னசெய்வேன் இலங்கேசா-நான் என்னசெய்வேன்வெறிபிடித்தாயே
மன்மதன்போல்அதிகாயன் தன்னைமாளிடனால் போக்கடித்தாயே

2 மாமகன் ஆம்சீதைதனைவிட மாட்டேன்மாட்டேனென்றாயே
காமம்உன்னைக்கொல்லுகையால் அதிகாயனைநீதான்கொன்றாயே

3 கரன்முதலாக்கும்பகர்னன் அதி காயன் இவருடன்னிவாரணமோ
இருமணிதர்கையாலேஇன்னம் எவர்தலைஉருளக்காரணமோ

4 சின்னமணிதர்கள்என் றவெகு சேனைஎல்லாந்தொலைத்தாயே
தன்னையமிழ்த்தினதுமெத்தநீசமுத்திரம் என்றெண்ணிவாழ்வைகலைத்தயே

5 மலைபோலேஒத்ததம்பிசொல்லும் இந்தமாலியவான்சொல்லும்தடுத்தாயே
தலைமேலேஇடித்தகின்னும்அய்யோ குனியாமலேகெடுத்தாயே

6 கொலைகாரிசூர்ப்பனகிசொன்ன கேளால்இந்தப்பலன்கண்டாயே
நிலைவாமாத்தலைசொரியக்கொள்ளி நீதான்தேடிக்கொண்டாயே

7 பக்கக்கிளை ஒடிமரம்போலஎன்பால் னதிகாயனைக்கெடுத்தாயே
திக்குசெயம்செய்ததுபோய்உன்னைத் தேவர்நகைக்கஉடம்பெடுத்தாயே

8 பருங்கிரிபோலேசாய்ந்துமகனே படுகளத்திலேமாண்டுகிடந்தாயோ
அருங்களிறேஅதிகாயாஎன்னை அகலவிட்டெப்படிநடந்தாயோ

இந்திரசித்துசண்டைக்குவந்து அனுமாரை இகழ அவர் அவனை இகழ்தல்.

விருத்தம்.

வாரேறுபூண்முலை தானியமாலைஇந்த
வகைஅழராவணன்சொல்லால் இந்திரசித்துக்கேட்டான்
தேர்ஏறிநாகபாசமும் பிரம்மாஸ்திரமும்
சேமத்தேர்ஆயிரமும் சேனையுங்கொண்டெழுந்தான்
போர்ஏறியொருவெள்ளம் குரங்குகளைக்கொன்றான்
போர்எதிரேமாருதியைக் கல்எடுக்கஅறிவாய்

நேரேவில்எடுக்கறியாய்ப் போடாஎன்று
நீக்கினான் அனுமன்வந்து தாக்கினனே

39-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்திரசித்தே-சேவகம்-எதடாசற்றே

அநுபல்லவி.

உன்துணை அதிகாயனைக்கொன்ற விலட்சணன்
உன்னையுங்கொல்லவந்திருக்கிறான் லட்சுமணன்(இந்)

சரணங்கள்.

1. என்னோடேஎதிர்க்கல்ஆகுமோ
இளையவன் அம்பென்னஉன்னை நாணுமோ
உன்னிராமனுடனேஎதிர்க்கஎன்றால்
உனக்கவ்வளவுபலன் காணுமோ
என்னடாஉந்தன் அத்தைமூக்கறுந்தும்
இன்னம்இடக்குச்சொல்ல வேணுமோ
குன்னமாச்சந்திரனைப்பார்த்துநாய்
குலைத்தால்என்ன அதின்மகிமை தோணுமோ(இந்)

2. அந்தநாள்உங்கள்ஊரைக்கொளுத்தின
தறியாயோசற்றே நில்லடா
முந்திஅம்பாலேகும்பகர்னனும்முண்ட
கண்டனும்ஆனால் அல்லடா
இந்திராதிகளைமிரட்டுவாய்நீ
எங்கள்சாமிக்கொரு புல்லடா
மந்திரத்திலேமாங்காய்விழுமோடா
மழைக்கோகுடை இடிக்கோகுடை சொல்லடா(இந்)

3. வில்எடுக்க அறிவேன்என்றாய்
வில்லாளிஅல்லநீ தானடா
கல்எடுக்கஅறிவாய்என்றென்னைநீ
கடக்கப்போகச்சொன்ன
வில்எடுக்கஉங்கள் அப்பனைக்கொல்லுமாகு
வீரனேஎச மானடா
எல்லாவர்க்கும்கல்எடுக்கவிபீஷணன்
எப்போதென்றுகாத்திருக்கி றானடா(இந்)

வானரவீரர்களைமாட்டின இந்திரசித்துக்கும் இளையவருக்கும் யுத்தம்.

விருத்தம்.

அந்தஅனுமான்சொல்ல அரக்கன்சீறி
ஆயிரம்அம்பால்அவனைக் களைக்கவைத்தான்
பந்தர்உள்ளசுக்ரீவன் நீலன்சாம்பன்
பனகன்முதல்தலைவர்களும் படையுஞ்சாய்ந்தார்
சிந்தைதெளிந்தெழுந்தஅனு மான்மேற்கொண்டும்
சிங்கம்ஆயிரம்பூண்ட தேர்மேற்கொண்டும்
வந்தலட்சுமணனும்இந்திர சித்தும்வில்லை
வாங்கினர்சண்டையிலே ஓங்கினரே.

40-தரு-சௌராஷ்டிராகம்--ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

லட்சுமணனுக்கும் இந்திரசித்துக்கும் நேர்ந்ததேசண்டை

அநுபல்லவி.

கட்சிஆகத்தம்பி அனுமான்மேற்கொண்டு
கார்முகங்கொண்டுசரமாரி நிறைக்கவும்
பட்சணச்சிங்கம் ஆயிரம்கொண்டதேரிலே
பாவிஅரக்கனவன் தாவிஅம் பிறைக்கவும்(லட்)

சரணங்கள்.

1. அரக்கன் ஆயிரக்கோடிஅம்புமுன் எய்தான்
அத்தைலட்சுமணன்
துரத்திஆயிரங்கோடி அம்பாற்பொடி செய்தான்
தம்பிபின்னேடே
நெருக்கிஅர்த்தசந்திரம்ஒருகோடி பெய்தான்
அதுகண்டவனும்
திருப்பிஅர்த்தசந்திரங்கோடிவிட்டுக் கொய்தான்
கங்கமத்திரம்
கோடிஅரக்கன்விடக்கோடி இளையவனும் விடுத்தான்
வச்சிரமுகாஸ்திரம்
கோடிநிருதன்எய்யக்கோடிலட்சுமணன்விட்டுத்தடுத்தான்
அஞ்சலியாஸ்திரம்
கோடிபாதகன்எய்யக்கோடிதம்பியும் எதிர்தொடுத்தான்
கெசகர்ணாஸ்திரம்
கோடிஇவன்பொழியக்கோடி அவன்பொழிந்துகெடுத்தான்
திவ்வியநாகாஸ்திரம்

நிருதன்கோடிஎய்யநிமலனும்கோடியால் மறித்தான்
திரிமுகாஸ்திரம்
வரதன்கோடிஎய்யவஞ்சனும்கோடியால் முறித்தான்
பஞ்சமுகாஸ்திரம்
திருடன்கோடிஎய்யத்திலகனுங்கோடியாற் றறித்தான்
பத்மமுகாஸ்திரம்
குரூரன்கோடிஎய்யக்குருசிலுங்கோடியாற் றெறித்தான்
இந்தவகையாற்
கடலுங்காடும்மலைகளும் பற்றிவேகக்
காணுந்தேவர்முனிவர் சிந்தைநோக
இடமில்லாமல்இந்த உலகந்தலோகம்
எங்கும்இவர்கள்விடும் சரம்மழைஆக(லட்)

2. சீறிஅரக்கன்பின்வானரப்படைகளை நீக்கி
இளையோன்மார்பில்
ஏறுகவசத்தில்ஈரேழுநூறம்பார் ருக்கி
அனுமானுடல்
கீறிநுழையஓர்ஆயிரம்வடிக்கணை தேக்கிப்
பெருங்குருதி
ஆறுசெய்தத்தைத்தம்பியும்பழிகொண்டு நோக்கிப்
தேவர்மகிழ
ஒருபதினாயிரங்கணை ஒருநொடியினிற் பூட்டி
அரக்கன்தேரும்
விருதுக்கொடியுஞ்சிங்கத்திரளும்புரண்டுவிழ மாட்டி
அவன்பொன்மார்பை
உருவிநுழையும்வகைமூவிருநூறம்பை ஒட்டிச்
சுற்றிலும்நின்று
பொருதும்வீரர்களை ஒருகணையால்விழக் காட்டி
நிற்கக்கண்டவன்
சகஸ்திரகோடிகணைமிக்கமழையெனத் துளித்தான்
அதெல்லாம்நீக்கி
சகஸ்திரவாளிதம்பிவிடஅவன்மெலிந்துதத் தளித்தான்
தம்பிநெற்றிமேல்
பகுத்துநூறம்புகள்பாதகன்சடுதியிற றெளித்தான்
அவன்மேற்றம்பி
ஒருகுத்துநீரம்பெய்யமார்பிளந் துதிரம்கொப்புளித்தான்
சிலையைஊன்றி
ஊரும்தேரின்மே லிளைப்பாற
உதைத்தனுமான்அந்தத் தேரையும்புற

தேர்லூன்றூர்ந்தவன் ஐம்பதுகணைதூற
தேரும்அழுந்துமறு தேர்அவன்ஏற(லட்)

3. ஏறஏறஇப்படி அவன் ஆயிரம் தேரை
இளையோன்சிறி
ஆறுகோடிஅம்பால் அழித்தான்எதிர்த் தோரை
அனுமான்கையாற்
ரூறுமாறுமாய்க்கிழித்தெறிந்தான்சில பேரை
உடல்வெவ்வேறாக
கூறுகூறுசெய்தான்குவித்தான்பிணப் போரை
ஆயிரம்தேரை
ஒருகையினால் அப்பிஉயிர்கடலினில்வுழச் சாய்ந்தான்
லட்சம்யானையை
இருகையினாற்பற்றி ஈயும்எறும்பும்எனத் தேய்த்தான்
கோடிசேனையை
வரிதருவால்கொண்டு வாரிஅடித்தடித்து மாய்ந்தான்
அந்தவேளையில்
கருநமன்போலஅங்கதன் அந்தநிருதன்முன் வாய்த்தான்
பேய்கள்ஆயிரம்
பூண்டதேரைநெடு மலைஒன்றினால்எறிந் தழித்தான்
அடாஉன்சேனை
மாண்டுகிடந்ததனைப்பார்க்கலையோவென்று பழித்தான்
அவனும்போரில்
மூண்டுதேரில்நின்றுமுறைமுறைவெகுகணை கொழித்தான்
அவனைத்தப்பி
மீண்டும்தேர்அழித்து மார்பினிற்கவசமுங் கிழித்தான்
மனங்கலங்கி
நைந்துவாடிஅடன் ஏறவும்வேறு
ரதம்இல்லாமல்வெறுங் குருதிவெள்ளாறு
சிந்திஒடக்கயிற் பிடித்திடுவீற்
சிலையும்அவனுமே தணிக்கஇவ்வாறு(லட்)

4. அரக்கனுடன்வரும் நாற்பதுவெள்ளமும் இறக்க
அத்தோடேகூடி
குரங்குவெள்ளங்கள் நாற்பதும்அப்படி பறக்க
வானரங்களும்
பெருத்தபேர்சில பேர்களும்உயிர்வந்து பிறக்க
சமுத்திரம்போலே

இரத்தவெள்ளங்களேசெவேல்லென்று நிற்க
  வெள்ளத்தின்மேலே
வாலும்ராட்சதர்காலும்குவியும்ஒ ரண்டை
  கோடிமுடிகள்
போலும்படுங்களங் கோலும்ராட்சதர் மண்டை
  மண்டைபிளந்து
சாலும்தயிருமா மூளைபெருகிய உண்டை
  கோடானுகோடி
மேலுந்தொகையில நாலுதிசையிலுஞ் சண்டை
  விடும்அம்பாலே
கவிகைசிவிகையொடு கொடிகள்தடிகள்பல முரிய
  கண்டகண்டமாத்
துவசகவசம்அற கரிகள்பரிகள்குடல் சரிய
  தொந்தயுத்தத்தால்
அவரைஇவர்அறைய இவர்அவர்தலைகளை அரிய
  ஆனந்தங்கொண்டு
தவசிகள்இருடிகள் முனிவர்கள்மலர்மழை சொரிய
  தம்பிதொடுக்கும்
தெய்வபாணம்பட ராட்சதன்எறு
தேரும்நூறுபொடி ஆகவெவ்வேறு
எவ்விடங்களிலுள் ரத்தவெள்ளாறு
எடுக்கஎடுக்கஇலை யாமல்இவ்வாறு(லட்)

5. பத்தியாகஇருவருங் கணைமுறைமுறை தொட்டி
  சூரியபகவான்
அஸ்தமானத்தை அடைந்திருள்வளைகிற! மட்டும்
  போராடஇந்திர
சித்தசன் ஆயிரந்தேர்களும்முறிமுறி பட்டும்
  மாயையினாலே
சத்தியாகலட்சுமணன் முதலோர்களைக் கட்டும்
  உபாயந்தேடி
நாசபாசத்தை வேகமதாகவே தொடுத்தான்
  தொடுக்கையாலே
ஆகம்ஆனதுகட்டுண்டுதம்பியும் படுத்தான்
  அனுமான் அப்பால்
வேகமாகவேஇறுக்குண்டுசுறுக்கெல்லாம் விடுத்தான்
  சுக்ரீவன்முதல்

ஆகவீரர்கள் அனைவரையும்அரக்கன் தடுத்தான்
தாறுமாறாகக்
கதறிவிழுவர்சிலர்கருவிவிழுவர்சில பேர்கள்
வாலைஅடித்து
உதறிவிழுவார்சிலர் உறுமிவிழுவர்சில பேர்கள்
சாமிகண்டாக்கால்
இதிலேவிதனம்வரும் எனமறுகுவர்சில பேர்கள்
அனுமான்உண்டு
சிதறுமோநமதுயிர் எனவகிழுவர்சில பேர்கள்
சேனைசேனையா
கவலைஆகிஇப் படிவெகுவெள்ளக்
கவிகள்பயந்துமனம் தவிடெனத்தள்ள
எவரும்இறந்தனர் என்றரக்கனுமெள்ள
எழும்விபீஷண னும்பயங்கொள்ள(லட்)

நாகபாசத்தால் லட்சுமணர் கட்டுண்டதற்காக விபீஷணர் புலம்பல்.

விருத்தம்.

மைஇருளில்இந்தவகை மறைந்திந்ரசித்துவிளவந்ததாகக் [ந்தார்
கைவளர்பாசந்தன்னுல்லட்சுமணன்முதல்ஆனோர்களகளத்திற்சாய்
அவ்வழியேவீடணும்ஓடிவந்தான் லட்சுமணன் அவிதிகண்டான்
எவ்வகையும்செயமாட்டான்எண்ணுதெல்லாம்எண்ணிரங்குவானே

41-தரு-உசேனிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவினைக்கென்னசெய்வேன் லட்சுமணநான்
இந்தவினைக்கென்னசெய்வேன்

அநுபல்லவி.

வந்தானேஎசமானன் மகன்பாசத்துக்குநேரே
தந்தானேவிபீஷணன் சதிகாரன்என்பாரே(இ)

சரணங்கள்.

1. போரில்ஓடி இளைத்தானே ராட்சதன்ராவில்
சோரன்போல வளைத்தானே
யார்என்னசொல்வாரோ எவர்க்கன்மேலேமுண்டோ
ஊரைவாய்மூடவும் உலைமுடிதான்உண்டோ(இ)

2. பதர்போல ஆனுல்என்பாரோ வஞ்சனைக்கெல்லாம்
முதற்பாதம் நானென்பாரோ

பதைப்பா அழைத்துவந்தா பழிவர்த்தான்என்பாரோ
கொதிப்பாதிட்டினமரத்திற்பழி கூர்பார்த்தான்என்பாரோ

3 சங்கைபோய் அடித்தேனே கார்த்தசாமியை
வங்கைபோற் கெடுத்தானே
அங்கவர்க் கானேனோ அபயம்என்றுரவாகி
இங்கிவாக் காணேனேஎன்போல்உண்டோதுரோ் (இ)

இளையவர் நாகபாசத்தால் கட்டுண்டதற்காக ஸ்ரீராமர் இறங்கல்.

விருத்தம்.

விநயவிபீஷணன்இவ்வா றழுதுவாடும்
வேளையிலேராமச்சந்திரன் இடத்தில்மேவி
அனலன்எனுமந்திரிசொல்லச் சுடர்அப்பேந்தி
அவ்விருளைத்துரத்திஅயன் களத்தில்வந்தான்
முனைபெருசுக்ரீவனை அங்கதனைக்கண்டான்
முசித்தபடைகளையுங்கண்டான் மூர்ச்சையான
தனிஅனுமானையுங்கண்டான் சாமிகோபம்
தாங்கினன்தம்பியைப்பார்த் தேங்கினனே.

22- தரு-ஆகிரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

என்னதான்செய்வேனடா லட்சுமணுநான்
என்னதான்செய்வேனடா

அநுபல்லவி.

உன்னைப்பாசம்கட்ட உன்பாசம்என்னைக்கட்ட
ஒருத்தன்நான் தவிப்பேனடா-லட்சுமணு (என்)

சரணங்கள்.

1 சனகிபிரிந்தகுறை மறக்கவோநீவந்து
தந்தாஇந்தத் தொல்லையே-லட்சுமணு
நிலைவின்படிநான்கீறுங் கோட்டைகடந்தொருவர்
நில்என்றாலும் நில்லையே-லட்சுமணு
எனதுகண்ணேநானும் உனதுபின்வருகிறேன்
எதுக்கெடுத்தான் வில்லையோ-லட்சுமணு
உனதுயிர்போனல் என்உயிரும்போம் அப்புரம்
ஒருகவலையும் இல்லையே-லட்சுமணு(என்)

2 எடுத்தென்பசிஅறிந்து அருங்கனிதரும்கையை
எப்படி பிடித்தாயோ-லட்சுமணு

படித்தறியாதநான் களத்தினிற்றூங்கிறேனென்று
பார்என்று வருவித்தாயோ-லட்சுமணு
அடுத்ததகப்பன்போல நீயும்போய்என்னைஇங்கே
அவத்திலே சோதித்தாயோ-லட்சுமணு
பிடித்தகொம்பையும்விட்டு மிதித்தகொம்பையும்விட்டுப்
பேய்போல அலையவைத்தாயோ-லட்சுமணு (எ)

3 பெண்ணுக்காய்மானின்பின்னேநடக்கச்சேதடுத்தஉன்
பேச்சையுங் கடந்தேனே-லட்சுமணு
மண்ணும்வருமுன்னாலே மனைவியும்வருமென்று
மனமகிழ்ச்சி சடைந்தேனே-லட்சுமணு
கண்ணைக்கொண்டுநடக்கும் அவர்போலநானும்
உன்னைக்கொண்டு நடந்தேனே-லட்சுமணு
எண்ணினஎண்ணம்போய் எதிரிக்கிளக்காரமா
ஆழையாக் கிடந்தேனே-லட்சுமணு (எ)

கெருடபகவான் வருதலும் நாகபாசமறுதலும்

விருத்தம்.

அதிபதிரகுபதிதுணைவனோடிருகிற கூறைஇருளின்போதில்
உதறிடஅரியதோர்கசமுகன்விடும் உரகநெடும்பாசம்
சிதறிடஇளையவன்எழுதர அமரர்கள்திசைதிசைநின்றாடக்
கதிரவன்அவனிவனென்ன விசையொடுகருடனும்வந்தானே.

43-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கெருடபகவானும்வந்தானே-தெய்வகெருடபகவானும் வந்தானே

அநுபல்லவி.

கெருடபகவான்வந்தான்-கிளம்பிப்பெருங்காற்றினை
இருசிறைகளுஞ்சாடவே-அஷ்டமாநாக
அரசனும்பயந்தோடவே-ராமனைக்கண்டு
உருகிமனதுவடவே வனமாலைபோல
உரகபூஷணம்ஆடவே-அந்நேரமே (கெருட)

சரணங்கள்.

1 முந்திஆனையின்ஒல்என்-முதுமேகறி முதலைமேல்-அந்தசக்கரம்வி
அந்தச்சக்கரத்தைவிட்டம்புவில்லுங்கொண்ட [ட்டாயே
செந்தாமரைப்பூங்கையனே-எவர்களுக்கும்
சந்தோஷத்தரும் மெய்யனே-அறியார்போல
நொந்தாலெப்படி துய்யனே-அடியேன்இதோ
வந்தேன்வந்தேன் அய்யனே-என்றுசொல்லி (கெருட)

2. விரிசிறகால்மண்ணும்- விண்ணுமூடிக்கொண்டு-ஒருமலையெனத்
ஒருமலைமேற்சூரியன் உதித்தாற்போற்றலைமேலே [தாவியே
பருமுடிஒளிவிரிய-காதங்கள்கோடி
இருக்கண்பார்வையும்தெரிய-சாமிகைவிட்ட
பிரிவாலேமனம்பெரிய-பாவசம்ஆய்
உருகிக்கண்ணீர்சொரிய-வேதமதாக (கெருட)

3. திடத்துடன்தெற்குதிசையிலிருந்துபாய்ந்துவடக்குதிசையை
வடக்குத்திசையில்அய்யன்மலர்ப்பாதம்கண்டுகை [நாடியே
எடுத்துவணக்கம்குறிக்க-கழுத்தில்வெள்ளை
துடிப்பாவெண்ணில்வெறிக்க-ராகுகேதுவும்
திடுக்கென்றுடலைமுறிக்க-நாகபாசமும்
பொடிப்பொடியாய்த்தெறிக்க-அன்பினுடன் (கெருட)

4. கிழிந்துபாதாளத்தில்கிடக்கும்பாம்புகளும்-கண்சுழன்றுகத்த
சுழன்றுநாகபாசம்தொடுக்கும்இந்திரசித்தாலே [விடத்திடவே
விழுந்தோர்மெள்ளமெள்ளவே-நித்திரைநீங்கி
எழுந்தவர்போலத்துள்ளவே-தம்பிராமன்
அழுந்தத்தழுவிக்கொள்ளவே-தேவர்கள்பயம்
ஒருந்துகவலைதள்ளவே-அவர்கள்வேண்ட (கெருட)

கெருடபகவான் ஸ்ரீராமரைத் துதித்தல்.

விருத்தம்.

மதஞ்சேர்நாகபாசம்இந்தவகையாற் றெறிக்கராமச்சந்திரன்
இதஞ்சேர்லட்சுமணன்முதலோர் எழுதல்கண்டான் அதிசயிக்கும்
விதஞ்சேர்நீயார்எனக்கேட்டான் விவரித்துரைப்பேன்பிறகென்று
பதஞ்சேவித்தான்மனதில்அன்புபதித்தான்கெருடன்துதித்தானே.

44-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அப்பனேஉன்மகிமையை-அறிந்துசொல்லவேணும்என்றால்
ஆதிசேஷனுக்கும்வருமோ

அநுபல்லவி.

துய்யனேகாத்தருள்செய் மெய்யனேஎனத்தேவர்
தோத்திரம்செய்திடஒரு அயோத்திநகரினில்வந்த (அ)

சரணங்கள்.

1. பிரமாதிதேவர்களைப் பெறுவானும்நீ அவர்க்குப்
பெருமானும்நீஉனக்கு ஒருவர்நேரா
தருமாதிபதவிகளைத் தருவானும்நீஉனக்குத்
தர்வேணதென்னகோ சலைகுமாரா-எங்கள் (அ)

2. உலகெல்லாம்உன்வயிற்றில் ஒடுக்குவாய்விடுப்பாய்பின்
ஒருவருக்குஉண்டோ இந்தப்பெரியதிராணி
தலைவனேஉனக்கொருவர் பலம்வேணும்என்பதென்னை
சத்தியமோநித்தியமோ தண்டபாணிஎங்கள் (அ)

3. ஆதிநடுமுடிவாகி எள்ளுமெண்ணையும்போலே
அங்கெங்கும்நிறைந்தாயே நீஇப்போது
மேதினியிலேஉனக்கு எதிர்ஒருவர்உண்டென்று
வில்எடுத்துவிளையாட வந்ததேதது-எங்கள் (அ)

4. ஆரணங்கள்கூடவுன்தன் காரணங்களவியாமல்
அரளிக்கையால்அகில லோகமித்திரனே
நாரணனே அகண்டபரி பூரணனேஉன்கீர்த்தி
நான்உரைக்கமுடியுமோ ராமபத்திரனே-எங்கள் (அ)

5. முத்தொழிலும்முக்குணமும் முச்சுடரும்முப்பொழுதும்
முப்பொருளும்ஆகிநின்ற மூர்த்திராமா
பத்தர்ஆசாபாசம் தொலைக்கும்உனக்கொருநாக
பாசம்தொலைத்திடுவதுபிர யாசம்ஆமோ-எங்கள் (அ)

இராத்திரியில் மகாராட்சத வீரர்கள் வதை.

விருத்தம்.

கெடிக்கருடன்விடைகொண்டான் அப்புறம்வானரரும்
கெர்ச்சித்தார்கருடன்வந்தவகையை இராவணன்முன்
துடிந்திடத்தூதுவர்சொன்னார் அவனும்மகனிடம்போய்ச்
சொன்னான்இந்திரசித்தும் ஒருபிரம்மாஸ்திரத்தால்
அடித்திடுவேன்நாளைப்போய் நரர்பொல்லார்இன்றைக்
காகாதுமிகநொந்தேன் அப்பப்பாஎன்றான்
முடித்தலைபத்துள்ளவனும் படைத்தலைவரோடே
முறைப்பட்டான்அங்கவரும் புறப்பட்டார்தாமே.

8-திபதை-பைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. விக்கிரமராவணன்அனுப்பவேஒரு
வேகமாப்படை எடுத்தாரே
அக்கினிக்கேதுமுதற்படைவீரர்கள்
அநேகரும்களம்அடுத்தாரே

2. நீலன்முதற்படைத் தலைவர்கள்கண்டு
நேருக்குநேரேபோய்க் குதித்தாரே

ஆலகாலமும்வடவாக்கினியும்போல்
அவருமிவரும்போர் எதிர்த்தாரே

3. சரத்தாலேராட்சதர்வானரத்தலங்களைத்
தரையிலேவிழவிழ முடித்தாரே
மரத்தாலேவானரர் அரக்கர்படைகளை
மண்டைகள்பிளந்திட அடித்தாரே

4 வில்லுஞ்சரமுங்கொண்டுராட்சதர்வானர
வீரர்கள் அணிகளை உடைத்தாரே
கல்லும்மரமுங்கொண்டுராட்சதசேனையைக்
கவிப்படைத்தலைவர்கள் புடைத்தாரே

5. சுக்ரீவன்வந்த சூரியகேதுவைத்
துண்டம்துண்டமாக முறித்தானே
வைக்காமல்அப்போ தங்கதன்பாய்ந்தொரு
மாபெரும்பக்கம்உயிர் பறித்தானே

6. தூமக்கண்ணனை ராமதூதன்எம
தூதனைப்போலவே வென்றானே
மாமுஷ்டிகரம்உள்ள நீலன்மலைகொண்டு
மலைப்போன்றமாலிநியைக் கொன்றானே

7. இடம்பன்போய்ப்பொல்லா வச்சிரதந்தனை
எற்றிஅவன்கழுத்தை ஒடித்தானே
உடனேபசனன்பிசாசனைகண்டோடி
உதைத்துமிதித்துகையால் அடித்தானே

8. இளையோன்மேலே அக்கினிகேதும்
ஈர்இருவெள்ளம்கொண்டு நடந்தானே
கிளைபோய்சேனையும் போய்அக்கினி
கேதுவும்பட்டுக் கிடந்தானே

9 விரிவாகவே ஸ்ரீராமரைஓர்ஆறு
வெள்ளம்அரக்கர்போய்க் கவிந்தாரே
ஒருவாளியினாலே ஈசல்போக்குப்போலே
உடனேஅவர்மண்ணில் அவிந்தாரே

10 நாயும்நரியும் கழுகுகழும்வந்து
நாலுதிக்கிலும்குதி குதித்தவே
பேயும்ரணபத்திர காளியுங்கூளியும்
பிணங்களைத்தின்றுசதை உதித்தவே

12. இரணசுக்கிரன்புறப்பட்டகண்ணிலே
இண்டமுள்ளுதைத்த தைப்போலே

மரணம்கொடுத்திடும் ராவணன்இந்த
வார்த்தையைக்கேட்டான் அப்பாலே

12. குனித்தேமரக் கண்ணன்படைகள்அஞ்சு
கோடிகொண்டரக்கன்முன் னின்றானே
வனத்தேஎன அப்பனைக்கொன்றப்பழிக்குப்பழி
மனிதரைவாங்குவேன் என்றானே

13 வெறுவாயைத்தின்னுகின்றஅவனுக்கு
வெள்அவல்கிடைத்தது தின்னவே
குறியாஅரக்கனும் இருபதுவெள்ளம்
கூட்டினனேதுணை என்னவே

14. சிங்கமுகனுமரத தகடசனும்என்னும்
சேனைத்தலைவர்இரு வோர்கூட
இங்கேஅந்தமக ராட்சதன்வந்தானே
ராமச்சந்திரனுடன் போராட

15. ஓர்ஆயிரம்அம்பாலே மகரக்கண்ணன்
ஒருதொடைஆகவே எய்தானே
ஓர்ஆயிரம்அம்பாலே அய்யன்அதை
ஒருநொடியிற்கொடி செய்தானே

16. பின்னும்ராகவன் அம்பாலேஅவன்
பெருந்தேரும்பரியும் அழிந்ததே
மன்னும்ஒருகணையாலேஅந்த
நமனூர்உலகத்தைக் கண்டானே

17. நளனாலேரத் தாட்சதசனும்அந்த
நமனூஉலகத்தைக் கண்டானே
இளையாதபனசனாலேஅந்த
இகறசிக்கமுகன்உயிர் விண்டானே

18. வில்லாலுங்கல்லாலும்இருபது
வெள்ளம்படைகளும்போய் இறந்ததே
சொல்லானதுராவணன்செவியிலே
சுட்டாற்போலேபோய்ப் பிறந்ததே

லட்சுமணருக்கும் இந்திரசித்துக்கும் இரண்டாமுறை உயுத்தம்.

விருத்தம்.

அதைஅறிந்தான்ராவணன் என்மகன்தன்னைஇங்கே
அழையுங்கள்எனத்தூதர் அவன்பக்கல்சென்றார்
வதைபடையின்கதைகேட்டான் தந்தையிடம்வந்தான்
வணங்கிமக்கள்இறந்ததற்கு வருந்தாதேநான்போய்

சிதைய அந்தஇருமனிதர்சவம்சீதைகண்டு
சிறுகுரங்கின்பிணக்குவை அத்தேவதைகள்கண்டு
பதைபதைத்தல்நீகாண்பா என்றிந்திரசித்தன்

45-தரு-நாதநாமக்கிரியைராகம்-அடதாளசாப்பு,

பல்லவி.

பெருஞ்சண்டைகேளீர்-லட்சுமணன்செய்த-பெருஞ்சண்டைகேளீர்

அநுபல்லவி.

பெருஞ்சண்டைகேளீர்கள் அருஞ்சண்டையாளிகள்
தருந்திண்டோயானைகள் கருந்துண்டசேனைகள்
பருஞ்சடமாருதம்போல் நெருங்குண்டவாசிகள்
மருக்கண்டவேதந்திரத்தொடு மருமகண்டகஇந்திரசித்தொடு
பெருஞ்சண்டை

சரணங்கள்.

1. சிரத்தில்மணிமகுடம் தரித்துமார்பிற்கவசம்
பரித்துப்பணிகள்அலங் கரித்துவலியப்பெருங்
கரத்திலத்தனுவைக்கொண்டு சிரித்துமுப்புரங்களை
எரித்தருத்திரனைப்போல்ஆர்ப் பரித்துவிக்கிரமத்துடன்

துக்கத்தைக்கோறி-ஓர் ஆயிரம்
சிங்கத்தேர்ஏறி-அலைஎறியும்

சீர்கொள்எழுகடலில் நீர்கள்கரைப்புரளப்
பார்கள்கிடுகிடெனச் சூரர்கள்விடவிடென
ஊர்கொள்பருதிநிகர் ஏர்கொள்குடைகள்மலர்த்
தார்கள்அசையுமணித் தேர்கள்ஆயிரங்கோடி

பிடைசுற்றித்தரவே-அறுபதுவெள்ளம்
படைதத்திரவே-உயர்ந்தஅண்ட

கோளம்கனத்தசுக்கிர வாளம்பகுத்தபுவி
நீளந்தன்னெடுபாள பாளங்களாவெடிக்க
மேளங்கள்அடிக்கக்கைத் தாளங்கள்துடிக்களக்
காளங்கள்தொனிக்கத்திக் காளங்கயானைகள்

வீரிட்டுக்கதறத்-திக்குப்பாலர்கள்
கீரிட்டுப்பதறக்—களத்தில்

துன்றுசமர்விளைக்க அன்றில்அணிவகுத்து
இன்றுமனிதர்களை வென்றுபகைமுடிப்பான்
என்றுசங்கம்பூரித்து ஒன்றத்தனுவளைத்துக்
குன்றுவன்தெனயெத்துடனே நின்றஇந்திரசித்துடனே
பெருஞ்சண்டை

2. வீரன இந்திரசித்தன போரில்நின் றவுடனே
கார்எனவேஆர வாரஞ்செய்யஅதி
தீரன் சுக்ரீவனைச் சேரும்வானரர்வெயல்
லாருஞ்சிங்கத்தைகண்டு பெரும்யானைக்குலம்போல்

நடுக்கங்கொண்டோட-அரக்கர்அவர்
இடுக்கப் கண்டோட-அனுமசுக்கிரீ

வனுமங்கதனும்ஸ்ரீரா மனுஞ்சாம்பவனும்லக்ஷ்ம
ணனும்உக்கிரஉளவீரர் எனுஞ்சிலவரும்அஞ்சா
தினுமுந்திவருமாரட்ச தனும்இந்தப்போரினில்
தனுவிந்தையவளைத்து மனுமந்திரவாளிகள

தொடுப்பதும்எற்போம்-நம்மைக்கெலித்து
விடுப்பதும்பார்ப்போம்-எனவேநிற்க

தீதும்இதனில்மிக்க சூதும்உள்ள அரக்கர்
வாதுசெயநினைத்தப் போது படைகளைக்கொண்
டெத்திசயம்இனி எதுவிளையுமோஎன்
றோதிஅமரர்வெட்க மோதிஅமரவிளைக்க

அதைஅய்யன் கண்டு-லட்சுமணநீ
வதைசெய்விலக்கக்கொண்டு-என்றுசொல்லி

அனுமார்அங்கதன்றோளில் தனுவார்ராமலட்சுமணர்
எனுமோர்இருவர்சேச வனும்ருத்திரனும்விரு
கனம்ஆர்பின்எற்றின்மீ தினில்எறினோர்போல
மனமகிழ்ந்திடயேறிஅன்றுவன்சின மிகுந்திடவீறிநின்றுபின்

பெருஞ்சண்டை

3. திடத்தநீலன்முதற் படைத்தலைவர்கள்எல்லாம்
கிடைத்தமலைகளைக்கீண் டெடுத்துமரங்களுங்கொண்
டடித்துப்போர்புரியத் துடித்துப்போம்அளவில்
அடுத்தராமச்சந்திரன் தடுத்தென்தம்பிசெய்யும்

சண்டையை இன்று நீங்கள்பார்த்துக்
கொண்டிரும என்று-சொல்லியேகம்

பெருமானுந்தம்பியும் ஸ்திரம்ஆகவேநின்று
உரம்ஆமவில்லைவளைத்துச் சரமாரிகள்பொழிய
அரனால்அன்றுதிரி புரம்நீறெழுந்தாற்போல
ஆரம்ஆரும்வெள்ளம்ஓர் இருமூப்பதுமடிந்து

விழுந்ததைக் கண்டு-இந்திரசித்தன்
அழுந்துள்ளம் விண்டு-அமர்க்களத்தில்

பெருந்திபோல் உதிரவெள்ளம்ஓடவே
வருமானைசேனை குதிரையானையுமடிவே

ஒருநிமிஷத்திலே இருவோருமாவிட்ட
சரவேகமுமிவர்கள் கரவேகமுஞ்சொல்ல

எந்தனால் ஆமோ-ஆதிசேஷ
னுஞ்சொல்லப் போமோ-மடிந்தசேனை

ஞாலத்தில்இத்தவக் கோலத்தவர்விடும்ஆல,
காலத்தைநிகர்பாண சாலத்திலோயெந்த
கூலத்திலோ இந்திர சாலத்திலோயெந்த
காலத்திலுங்கண்டிலேனென்றமூலத்தைநான்கிண்டிலேன்
பெருஞ்சண்டை [யென்ற

4. இன்றுபோரில்நமக் கென்றுராமலட்சுமணர்
துன்றுமரக்கர்தமைக் கொன்றுவிருந்துசெய்தார்
நன்றுநன்றெனவே சென்றுசென்றுபல்லால்
மென்றுமென்றுசுவைத்துத் தின்றுதின்றுகொழுத்துக்

கூளிகள்பாட-ரணபத்திர
காளியுமாட-அதனைக்கண்டு

துங்கமாகமுன்னம் பொங்குமிந்திரசித்தன்
மங்கியேபிரமித்து இங்குவந்தமர்செய்
சிங்கம்யேறனைய அங்கதன் அனுமானை
இங்குரைக்கில்அநேகர் எங்குமனிதரென
ஆச்சரியங்கொண்டு-முன்னிருந்த
மாச்சரியம்விண்டு-இருந்தபோதா
காசமாருந்தேவா வாசமலாகள்கொண்டு
நேசமாயிருவர்மேல் வீசஅதையுங்கண்டும்
பூசலிலேஅரக்கர் நாசம்ஆகவேஇவர்க்
கேசல்ஆச்சுதேநம்பிர காசம்போச்சுதேயென்று
வனந்திடுக்கிட்டான்-பெருமூச்சுகள்
அனந்தமாவிட்டான்-அந்தவேளையில்
முக்கியமானயெட்டு திக்குகளுமதிர
மக்கிநட்சத்திரங்கள் துக்கிடவேஉதிர
சக்கிரமேந்துந்திரி விக்கிரமன்நேர்அனுமன்
உக்கிரமுடனிருதோளுங்கொட்டிய நெக்கிடுஒலிஆகாச
பெருஞ்சண்டை [மூட்டிய

5. மாருதிதோள்க்கொட்டி ஆரவாரஞ்செய்யவே
ஊருமாயிரங்கோடித் தேர்களிலேயிருந்த
வீரர்யெல்லாம்நடுங்கிப் பாரில்விழுந்தாரவங்கை
ஊரில்இருந்தபெருங் கார்அரக்கரும்ரத்தம்
தனைக்கக்கினார்கள்-சிலஅரக்கர்
நினைத்துட்கினார்கள்-மேகநாதன்கண்

டோர்குரங்கார்ப்புக்கு நீர்நடுங்கினபோதே
பார்மீதிலேசெத்த பேர்நீங்களேயென்று
கார்வண்ணராமன்போல் நேர்வண்ணலட்சுமணன்
போர்மன்னியமுகத்தில் நேர்வந்தெதிர்த்தபோதா
யிரம்கோடிஉறவே-கத்தேரவர்
மருங்கோடி வரவே-லட்சுமணன்கண்டு
துஷ்டஇந்திரசித்தன்முன் விட்டநாகபாசக்
கட்டினுலேதோற்று விட்டான்என்றுலத்தோர்
சட்டமாயெனச்சொல்வார் வெட்டிஅவன்தலைஉன்
கிட்டவைக்காவிட்டால் இஷ்டஅடிமைஅல்லேன்
என்னைக்கண்ணன்முன்னே-சிலசபதம்
தனைப்பண்ணபின்னே-சாமியும்மெய்க்
ஆலம்உண்டபிரளய காலருத்திரனைப்போல
சீலலட்சுமணனபாண சாலத்தாயிரங்கோடி
கோலத்தேரைஅழித்து மேலிட்டஅரக்கரைக்
காலன்வேறுவிடஅன்றகன்றிடுப் ஞாலம் மருவிடநின்றுகொன்றிடும்
பெருஞ்சண்டை

6. தனித்திந்திரசித்தன்வில் குனித்துலட்சுமணுநான்
உனைக்கொன்றுன்அண்ணன்உன்தனக்குற்றுரிமைசெய்ய
நினைத்தேன்முடிக்காவிட்டால் அனைத்துலகையுமாளும்
கனத்தராவணன்மகன் எனப்பேர்படைத்தும்ஒரு
நலன்இல்லைஇன்று-வில்எடுத்தால்
பலன்இல்லையென்று-சொல்லலட்சுமணன்
நல்லவார்த்தைசொன்னுய் செல்வஞ்சொல்லுக்கஞ்சுமா
மல்லார்போரினில்வந்தால் யெல்லாமப்போதெரியும்
பொல்லாஉந்தனையேநான்கொல்வேன்உனக்குன்அப்பன்
வாவென்றுதிசொல்ல-இந்திரசித்தாஆ
ஆயென்றுவெல்ல-பிரளயக்காலத்
திடிபோலஆர்ப்பரித் துடனேகடோரம்ஆம்
வடவாக்கினியைப்போலும் திடவாளிகள்அனேகம்
படபடெனஅங்கதன் உடலில்ஆயிரம்பாணம்
கடல்தாவும்அனுமான்மேல் அடல்சேர்பாணமிரண்டா
யிரம்விட்டுத தடுக்க-தேவர்கள்கண்டு
உரம்கெட்டுநடுக்க-ராமாநுஜன்
இடிஉற்றெழுந்துகார்கற் கடகச்சந்திரயோகத்தில்
படியிற்பொழிந்தாற்போல் வடியிட்டசாமாரி
நொடியிற்பொழியநீசன் கொடியப்பகழியெல்லாம்
பொடிபட்டிடஅன்றுகெட்டவன் கெடிவிட்டிடநின்றுவிட்டபின்
பெருஞ்சண்டை

7. லோகநாதன் தம்பியும் மேகநாதனும்எய்யும்
வேகம்ஆகியபாணத் தீகள்எழுந்ததினல்
சாகரங்களின்நீரும் மேகநீரும்வற்றிப்
போகக்காடுகள்பற்றி வேகஅதனைராமா

துஜன்கண்டுகடுகி-சரங்கள்பல
துஜம்கொண்டுமுடுகி-விடவேஇந்திர

சித்தன்தேரில்கட்டும் பத்துநூறென்னும்சிங்
கத்திரள்யாவையும் செத்துப்போகஅந்த
எத்தன்இந்திரசித்தனைச் சுற்றிவந்திடும்சே
மத்தேர்இல்லாமையால் மத்தியானசூரியன்

பரிவேஷம்நீங்கி-நின்றூர்போலநின்
றொருகோஷம்ஓங்கி-செய்துகுரங்கின்

சேனைமேலேபெருஞ் சோனைமழைபோற்கூர்மை
ஆனசரங்கள்கையில் ஆனமட்டும்எய்து
மானஅங்கதன்மேலும் சேனைசரங்கள்விட்டு
வானின்மீதிடித்துச்ச மானம்ஆகச்சங்கை

நாகத்லைதப்பண்ணி-டகிழஓர்வி
காதத்தைஎண்ணி-லட்சுமணன்பத்து

தேட்டஆனபாணம் போட்டுமேநாதன்
மாட்டிவந்தகவச மூட்டுகளைக்கழற்றி
கோட்டும்விற்குணத்தொணி காட்டிநின்றிடச்சுவாமி
கேட்டுமாநலம்என்றுமகிழ்ந்திடும் கூட்டவானரர்நின்றுபுகழ்ந்திடும்
பெருஞ் சண்டை.

8. மண்டுபோர்இளையான்பிர சண்வடவில்குணத்தொனி
கண்டுமனமகிழ்ந்து கொண்டல்வண்ணராமன்
அண்டப்உண்டவாயால் விண்டுசொல்லவாணரர்
எண்டிசைகளும்அதிர் கொண்டிடவேஅட்ட

காசத்தைதப்பண்ணி-கொர்ச்சித்தார்துஷ்ட
நாசத்தைஎண்ணி-அந்தவேளையில்

சேர்க்கும்எண்டிசை வாசர்க்குஉலகர்க்கும்
பேசர்க்கரியபிரம பாசத்தைவிடுவதில்
மாசத்துவம்உடைய நீசன்இந்திரசித்தன்
மோசத்தைஎண்ணிஆ காசத்திலேபோய்த்தன்

உடலத்தைமறைந்தான்-வானரர்என்னும்
கடல்வற்றக்குறைத்தான்-அதனைக்கண்டு

நாமரறிலாபரந் தாமாஸ்ரீராமாநாம்
ஏமாறிஇருந்தால்என் ஆமோஇந்திரசித்தன்
சாமாறுபிரமாஸ்திரம் நாமேவிட்டிடவேணும்
நேமம்அருள்நாய்என்று ராமாநுசன்சொல்ல

அதைராமன் தடுக்க-செயிக்கும்வேளை
இது அன்றென்றிடுக்க-உரவேஇந்திர
சித்தன்மனதில்வெகு சத்திஉள்ளபிரம
அஸ்திரத்தைவிட்டு வெற்றிபெறவேஒரு
உத்திசெய்துலங்கை அத்திஞன்இதுகண்டு
சுற்றும்வானரர்ஆரவாரித்த சத்தியானவர்நேரேபூரித்த(பெ)

அனுமாருக்கும் அகம்பனுக்கும் உயுத்தம்.

விருத்தம்.

நவிஇந்திரசித்திலங்கைநகர் புகுதக்கீழே
லட்சுமணனேடிறங்கிக் கவசமுதல்நீக்கி
மெலிசேனைஉணவுக்காக வீடணைப்போக்கி
வீரன்ஆயுதபூசைவிதி செய்யப்போனன்
கிளிகொள்மகன்உத்தியினல் அவரைஏமாற்றக்
கிளர்இராவணனவிட மகோதரனேடகம்பன்
வலியவந்தான்அவனையும சேனைகளையும்பாய்ந்தனுமான்
வாட்டினன்தெண்டுகொண்டு மாட்டினன்தானே.

46-தரு-பியாகடைராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சாடினனே அனுமான் சாடினனே

அநுபல்லவி.

சாடிக்கும்பகர்னன்முன்னேபோடும்அந்தத்தெண்டிஞலே
நாடிஅகம்பன்படையில் ஆடுகளில்வேங்கைபோலே(சா)

சரணங்கள்.

1. வாரும்வாரும்ராட்சதரே வாருமென்றுகூவினன்
வாரிவாரிஅந்தலங்கை ஊரில்விழத்தூவினன்
சாரிசாரிஆகஒரு கேசரிபோல்தாவினன்
தான்ஒருத்தனுமேருத்திர சாமிபோல்உலாவினன்
ஆரநெருங்கியகுதிரைகள்சருகென ஒட்டிபிணம்பிணமா
ஆனைகள்பூனைகள் ஆகவிழும்படிவாட்டி தேங்காய்போல்தள்ளி
தேர்தனையேவிடுசாரதி தலைகள்முட்டி-மென்மேலும்வந்த
சேனையைவீசிஅதோகதி ஆகவேமாட்டி-திசாதிசையி
வீரிட் டரக்கியர்கிழ-ஓரிக்குரல்போலேஅழ
நேரிட்ட ராட்சதர்விழ-பீரிட்டஇரத்தம்எழ(சாடி)

2. கோடிபேர்க்கொருகுத்தாகப் போடுவான்ஒருபுரம்
கொக்கரித்துராமனைக்கொண் டாடுவான்ஒருபுரம்
ஆடுவான்வாலாலேசுற்றி மூடுவான்ஒருபுரம்
ஆரடாசேவகன்என்று தேடுவான்ஒருபுரம்

மூடன்திரும்பன் அவ்வேளையிலே
அனுமானை உன்னை நான் கொன்று
போடுவேனென்றொருசூலம்
எடுத்தெறிவானைபொருந்தி அவன்
தாடையில்ஓர்அடிபோட
மூழங்கியசேனைபோலவோத்தம்
ஓடமடிந்தனன்மேனும்
மகாபலசேனை-சுற்றியபோது

சாடிசட்டி ஒருகாலே மூடியிட்டசூளைமேலே
கோடையிடிவிழுந்தாற்போல ஓடிஓடிதெண்டினாலே (சாடி)

3. அரங்கதையாஒருதெண்டு கொண்டாயிரங்கழுதைத்தேரிலே
அகம்பன்வந்தடித்தான் முன்னே புகுந்தனுமான்மார்பில்
திகழ்ந்தஅனுமானுந்தெண்டால் தட்டினான் அந்நேரிலே
கெண்டுங்கொண்டகையும்பிண்டு ருண்டஅந்தப்பாரிலே
புகுந்தவன்திடக்கையால் அனுமானைஅடித்தான்-அடிக்கஅய்யன்
பொட்டெனவேஅந்ததுட்டனைகையிலே பிடித்தான்பிடித்துமார்பில்
புகுந்தகுபீரெனரத்தம்இரங்கிட இடித்தான்-இடித்துபின்னும்
பார்த்தவன் ஆவியைக்கூற்றவன் ஆம்-எனக்குடித்தான்முந்தியையோ
புகைந்துஇராவணன்தள்ள-உகந்துவரும்நூறுவெள்ள
மிரும்படையைகாலன்கொள்ள அகம்பன்உயிர்துள்ளத்துள்ள (சாடி)

இளையவர் பிரம்மாஸ்திரத்தால் கட்டுண்டதற்காக ஸ்ரீராமர் இரங்கல்.

விருத்தம்.

அகம்பன்அங்கேபட அனுமான்முதலோர்கள்இருளில்
அகன்றுதனித்தனிப்போர் செய்திளையவன்பாலடைந்தார்
புகைந்தஇராவினில்மகோதரன் தேவேந்திரன்போல்
போர்செய்தான்இளையவனும் திகைத்தான்அப்போது
முகிந்தபிரம்மாஸ்திரம் இந்திரசித்துவிட்டான்தம்பி
முதலோர்படுத்துவிட்டார் அதைஅறிந்துராமன்
மிகுந்துயரால்வந்துலைவாய் மெழுகுபோல்உருகி
விழுகின்றான் துணைவனைப்பார்த் தழுகின்றான்தானே.

9-திபதை-எருக்கலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. அப்பனேஅய்யனே அரும்புறவியேஎந்தன்
அரசேகண்மணியே லட்சுமணா
எப்படிநான்உனைமறப்பேன் யெப்போதுன்னுடன்பிறப்பேன்
இனிஎன்மனம்துணியேன் லட்சுமணா

2. வன்னமாம்பிரம்மாஸ்திரம் கொடுத்தபிரம்மாவைப்பழி
வாங்கநீதொடர்ந்தாயோ லட்சுமணா
என்னுடன்பிறந்தகுறை உசரப்போய்தசரதற்கு
இயம்பநீநடந்தாயோ லட்சுமணா

3. தந்தையையும்சடாயுவையும் கொத்ததும்போதாமல்உன்
தனையும்பறிகொடுத்தேனே லட்சுமணா
இந்தவயதினில்இந்தக் கண்காட்சிகாணநான்
என்னஉடம்பெடுத்தேன் லட்சுமணா

3. அந்தோநான்களையாகித் தண்ணீர்விடாயெடுத்தால்
ஆர்முகத்தைப்பார்ப்பேன் லட்சுமணா
இந்தாரும்காய்கனிகள் அண்ணாஎன்றழைக்கும்முன்
இன்சொல்நான்கேட்பேன் லட்சுமணா

5. நேர்அறிந்தென்வயிற்றில் காய்கனியைஇட்டநீ
நெருப்பைஇட்டாயோ அய்யோ லட்சுமணா
ஆரையும்விடேனுனைவிட்டேன் என்றாயேஎன்னைக்கூட
அகலவிட்டாயோநீ லட்சுமணா

6. சோற்றிலேகல்லெடுக்கறியேன்முகவனைக்கல்லெடுப்பேனென்ற
சொல்லையேநான்எடுத்தேன் லட்சுமணா
ஆற்றிநான்முடிபெறுமுன் வந்தவிபீஷணர்குலங்கை
ஆளமுடிகொடுத்தான் லட்சுமணா

7. படிக்கும்உன்புத்திதள்ளி உனக்கும்வானரங்களுக்கும்
பழிக்காரனானேனே லட்சுமணா
பிடித்தேபிடிஆகப் பெண்வார்த்தைகொண்டுநான்
பிழைமோசம்போனேனே லட்சுமணா

8. நீமாலையென்உயிர்போம் பரதற்குஇதுகேட்கில்
நிமிஷத்தில்உயிர்போமே லட்சுமணா
தாய்மார்க்கும்உயிர்போமே நான்பிறக்கச்சூரியகுலம்
தான்துலக்கம்ஆச்சே லட்சுமணா

ஸ்ரீராமரை ஆகாசத்தில் சகலதேவதைகளும் தோத்தரித்தல்.

விருத்தம்.

இந்தாவந்தேன்வந்தேன் என்றிளையபெருமாள்முகம்நோக்கி
நொந்தாயாசம்பெறமலிந்து நோக்கும்பெரியபெருமாள்முன்
அந்தோஉனக்குங்கவலையுண்டோ ஐயாஎன்றே அந்தரத்தில்
வந்தார்தேவர்சாமிமுகம் மதித்தார்இரங்கித்துதித்தாரே.

47-தரு-பந்துவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

உன்மகிமையை-இன்னதென்றெவராலும் உரைக்கல்ஆமோராமா

அநுபல்லவி.

நின்ஒருநாபியில் பிரமாஒருத்தனாலே
நிகரில்சராசரங்கள் சகலமும்தரலாலே
நன்னிஅரக்கருக்கு நீபயப்படுவது
நாயமோசாமிஉந்தன் பாரமோபுவிமேலே(உன்ன)

சரணங்கள்.

1. முப்பரம்பொருளும்ஆய் முப்பரம்பொருளுக்குள்
மூலமுதற்பொருளும் ஆவாயே
அப்பனும்அன்னையுந் தம்பியுமுனக்குண்டோ
அவர்கள்வருத்தங்கண்டு நோவாயே
இப்படிஉன்சரித்திரம் இதுவேவினிலைவரம்
யென்றால்அத்தையுங்கூடக் கடந்தாயே
செப்பிலும்இல்லைபந்திலுமில்லைஉன்செயல்
சீமையிலேதகப்பன் சாமிஎன்பதுநீயே(உன்)

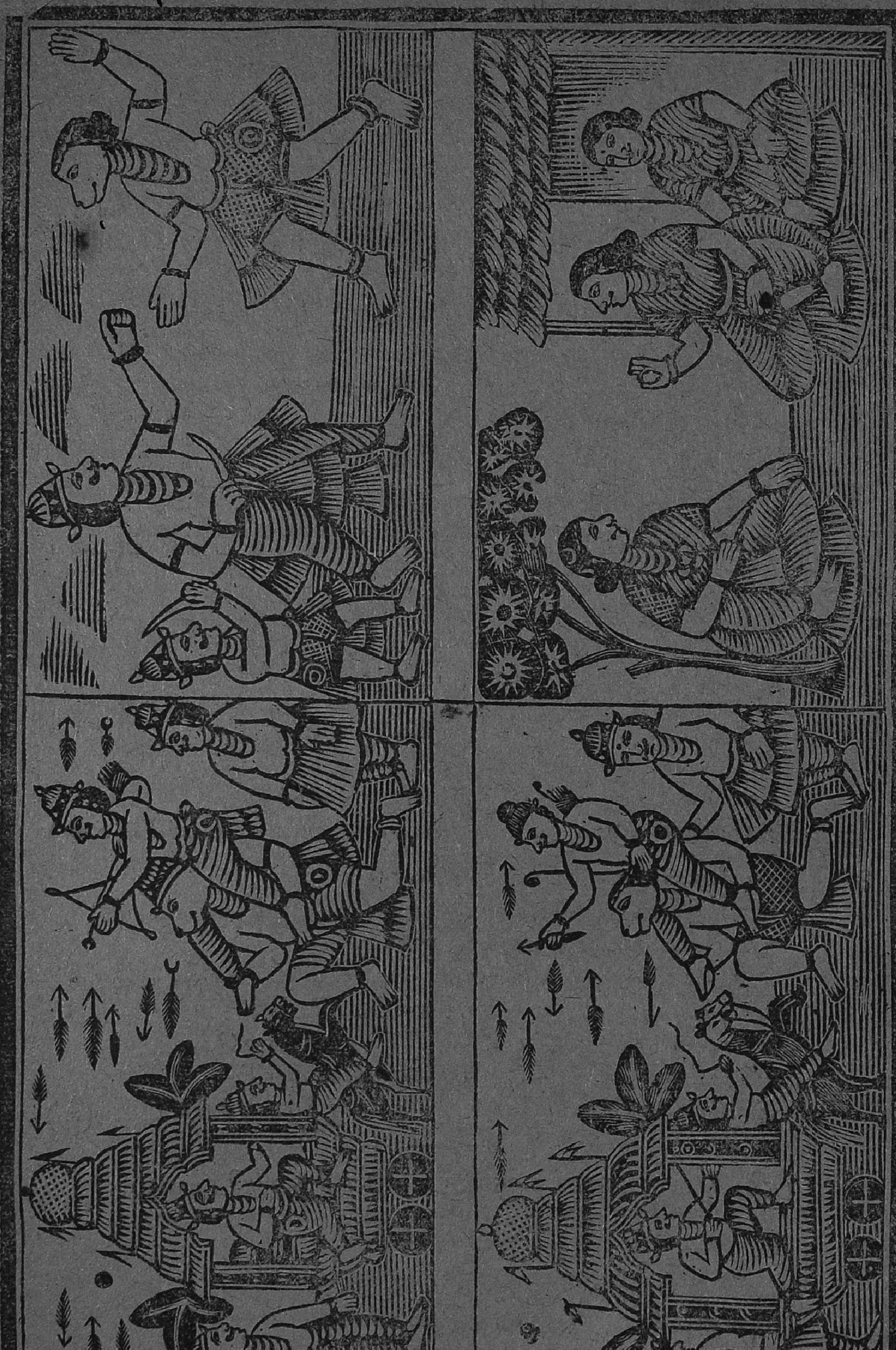
2. அத்திமரத்தினிலே தொத்தியகனிபோலே
அண்டம்என்னுங்கனிகள் உன்மேலே
தொத்தியிருப்பவற்றுள் ஒருகனியிற்செனித்த
துஷ்டஅரக்கரென்னும் புழுவாலே
கஸ்திஅடையல்ஆமோ சிற்றாறில்செல்வக்கூத்து
கட்டுகிறாய்என்னை ஒருகாலே
உத்தமனேஉன்கீர்த்தி எத்தனைபேர்சொன்னாலும்
ஊசிக்கண்ணாலேஆ காசம்பார்க்கிறாப்போலே(உன்)

3. அம்பரீஷன்பிரகலாதன்முதலோருக்
கருளிச்செய்தாயே அனுக் கிரகநாட்டம்
நம்பினஎங்களை இந்தஅரக்கருக்கு
நடுங்கச்செய்ததென்ன மாறாட்டம்
தம்பியும்பிழைக்கிறான் உன்தனக்கிவர்யென்ன
சண்டமாருதத்தின்முன் சருகோட்டம்
எம்பிரானேநீநொந்தால் யெங்களுக்கொருகதி
இருக்குமோதேவர்யென்றுந் தரிக்குமோஎங்கள்கூட்டம்(உ)

ஸ்ரீராமலட்சுமணருக்குச் சீதாதேவியிரங்கல்.

விருத்தம்.

வானரர்இப்படி துதிக்க தூதர்சென்று
மன்னவனேஉன்மகனால் மனிதர்சாதி
ஆனவரும்குரங்குகளும் முடிந்தார்யென்றார்
அவனுமங்கேபுஷ்பக விமானத்தெற்றிச்

சானகிக்குக்காட்டும்என்றான் கண்டாள்சீதை
தணல்அடுத்தவெண்ணெய்போல் உருகிவாடி
நான்ஒருபெண்பிறக்கஇவ்வா றாச்சோயென்று
நலிகின்றாள்நொந்துநொந்து மெலிகின்றாளே.

10-திபதை-நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. என்செய்வேன்சாமிநான் என்செய்வேன்சாமிநான்
இந்தக்கோலம்காட்டவோ வந்தீர்
துள்ளிக்கைகொட்டினது வாய்க்கெட்டாமலேபோக
தேகம்வன்ஒருமிக்கத் தந்தீர்

2. கண்ணே அமுதே கருணாகரனேஎன்மனக்
காவலோடேஇத்தனை நாளா
மண்ணில்இருந்தஉயிர் மறைந்ததிருமேனியை
மார்பில்அணைப்பதற்கோ வாளா

3. நகரில்இரென்றஉம்மை அகலேன்என்றோர்பிடியா
நான்தொடர்ந்ததிற்குத் தானோ
பகைவர்இலங்கையிலே நீமடிந்தபிறகும்
பாவிநான்உயிர்தரிப் பேனோ

4 ஏகபோகம்ஆகவே இருந்தஎன்பிராணேசரை
இழந்தஉயிர்எமன் கொண்டு
போகமாட்டாமல்இந்த பொல்லாத்துயர்க்கடலிற்
போட்டுவிட்டானேஎன்னை கண்டு

5. ஊர்மனிதர்கன்றுநீர் பதினாலுவருஷம்போய்
உடன்வருவேன்என்றதும் தப்போ
ஏர்பிடித்தோன்என்செய்வான் பாணைப்பிடித்தள்பாக்கியம்
என்பார்அதுவோ தான் ஒப்போ

6. ஆசைமான்பின்போஎன்றாள் காரணகாட்சிக்கெல்லாம்
அடிவேர்இவன்என்றறி வீரே
மோசம்செய்தால்இவளை முகம்பார்க்கல்ஆகாதென்று
மூடிக்கொண்டீரோகண்ணை நீரே

7. வீட்டில்என்சாமிஅன்னை வார்த்தைதட்டாமல்வந்து
விரதம்கொண்டார்என்பதெல்லாம் ஏனோ
காட்டில்எரித்தநிலா கானலில்மழையாச்சே
கைகண்டபலன் இது தானோ

8. அருமையாகியஓர்பெண் பாவத்தைக்கட்டிக்கொள்ளும்
அரக்கர்செயம்பொருந்தப் போமோ

தருமமேமெசயம்பெரு மாளே துணை என்னும் என்
சாமிக்கபசெயம்வரல் ஆமோ

9. காதகஇந்திரசித்தன் சூதோ அன்றி இதென்ன
காரணமோநாமுன்செய் சதியோ
ஆதிமறைபொய்த்தாலும் பொய்யாப்பிராணநாதரை
அலையக்காண்பதும்பாழ்த்த விதியோ

10. அய்யோலட்சுமணா நீ என்சிறைமீட்குமுன்னே
ஆவிஉனக்குசும்மாப் போச்சோ
கையாலேநான்பாவிஉன் அண்ணன்கைபிடித்த
காலபலம்அப்படி ஆச்சோ

11. ஓதும்பேச்சுங்காணேன் மூச்சுங்காணேன்சாமிக்
குயிர்உண்டோஇல்லையோசொல் மகனே
ஏதும்அசைவுங்காணே னிருவருக்கும்ஓர்எழுத்தா
எழுதிவைத்தானோசதுர் முகனே

12. மையானகாட்டில்அண்ணன் மெய்வருந்தாமல்தூங்க
மலர்கொய்துமெத்தையிட்ட நீயே
வெய்யராட்சதநீசர் எய்யும்அம்புகளென்னும்
மெத்தைதமேலேகிடக்கி றாயே

13. மெய்காணும்சாமிக்கும் உனக்கும்பழிகாறிநான்
விழுந்தாலும்யென்பார்அல்லோ நீலி
கைகேசிமகராசி சறுவிக்கறுவியெல்லாம்
கட்டிக்கொண்டாளேபாக்கிய சாலி

12. தாய்பகைவந்தபோது நீஇருந்தண்ணனைக்
காட்டிக்கொடாதேயென்று தனியே
தாய்சுமித்திரைசொன்னாளே அதுக்கோநீ அண்ணன்முன்னே
சாய்ந்துகிடக்கிறாய்பிள்ளைக் கனியே

15 புத்திரனேகண்மணியே கைத்துணையா உன்னைப்
போக்கடித்தேன்நான்பாவி பொய்யோ
வற்றிவடகம்ஆயுதம் இத்தனைபாடுங்காண
வைத்ததேபாவி தெய்வம்

16. எப்போதும்போலேசாமி செயிப்பார்யென்றிருந்தேனே
இங்கேகண்டேனே அலங்கோலம்
குப்பைஉயர்ந்ததென்ன கோபுரந்தாழ்ந்ததென்ன
கூடிச்சேர்நீசருடன் காலம்

14. தாய்மார்கள்இருவரும் பரதனும்இடதுகேட்கத்
தரிக்குமோஅவரவர் தேகம்
கேவலம்பழிகொண்டேன் யெனக்கினிஒருக்காலும்
கிடைக்குமோநல்லபர லோகம்

திரிசடை அம்மாள் சீதாதேவியைத்தேற்றுதல்.

விருத்தம்.

பரிந்திந்தவகை அழுது சாமிமேலே
பதைத்துவிழஎழுந்தவளைக் கட்டிக்கொண்டு
விரிந்திடுந்தண்ணீர் துடைத்துப் பிறர்கேளாமல்
மிகப்பசித்தோர்களைத்தேற்றும் அமுதுபோல
சரிந்தபயிர்களைத்தேற்றும் மழையைப்போல
சவலைதனைத்தேற்றுகின்ற தாயைப்போல
தெரிந்ததிரிசடைஎன்பாள் சீதைதன்னைத்
தேற்றுவாள்மனக்குறையை ஆற்றுவாளே.

48-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்குவருந்துகிறாய்அம்மா-நீ-ஏதுக்குவருந்துகிறாய்சும்மா

அநுபல்லவி.

கேதப்படாதேதெய்வம் பொறுஎன்பதழிந்ததோ
கிணறுதப்பிஎன்னதுரவிலே விழுந்ததோ (ஏது)

சரணங்கள்.

1. மாயமான்என்றும் சனகராசனென்றும்
மயக்கம்காட்டினாள் உன்னண்டை
மற்றைநாள்வெளி ஆச்சுததுபோல்இந்திர
சித்துஞ்செய்குறான் சிலசண்டை
ஓயவேபெரும் பேயும்நாயுந்தின்ன
உருளுதுபார்இவன் தலைமண்டை
உரத்தராமனை அரக்கர்கெலிக்கும்போது
உள்ளங்கையிலேமுடிக்கிறேன்பார்ஒன்பதுகொண்டை (ஏ)

2. அனுமானென்பவன் தனதாகவேவந்து
அடிமைக்கடிமைஆகி உழைக்கிறான்
அவனாலேயேஉன் கணவன்தம்பியுடனே
தவறாதபடி பிழைக்கிறான்
நினைவேதோலட்சுமணன்இளஞ்சூரியன்
எனவேமுகத்தொளி தழைக்கிறான்
நிமிஷத்திலே ராவணனையும்படையையும்
நமனும்வந்துதன்உலகத்துக் கழைக்கிறான் (ஏ)

3. சொப்பனமும்யெந்தன் கற்பும்சகுனமும்
சுபபலன்கொடுக்காமல் நீங்குமோ
சொல்லாய்மங்களய் இல்லார்களைஇந்த
தூயவிமானமது தாங்குமோ

ஒப்பில்லாராகவன் இந்தராட்சத
அற்பருக்குப்பின் வாங்குமோ
ஒருக்காலேபயந்திருக்கிறுயேஎன்ன
ஒருகுளப்படிகண்டுதிரைகடல் எங்குமோ (ஏ)

அனுமார் சஞ்சீவிபர்வதத்னதக் கொண்டுவருதல்.

விருத்தம்.

திரிசடைசொல்லாற்சீதை தேறிப்போனுன்
சிலைவீரர்பாடும் சேனைகளின்பாடும்
கருதிவிபீஷணன்சொல்ல அனுமான்சாம்பன்
கட்டுறையாற்சஞ்சீவி மலையைநாடி
இருபுயமும்தூக்கிஅண்ட கோளமட்டும்
எட்டும்விஸ்வரூபம்கொண் டினிமேல்நீங்கள்
வெருவிடவேண்டாம்நான் போய்வருவேனென்று
விளம்பினன்அனுமந்தன் கிளம்பினனே.

49-தரு-சுருட்டி-ரூபகசாப்புதாளம்.

பல்லவி.

பாய்ந்தானே அனுமந்தன் பாய்ந்தானே-சஞ்சீவி
பர்வதத்தைக்கொண்டு வந்தானே

அநுபல்லவி.

சேர்ந்தசாம்புவன்உரைக்கையாலே திரிவிக்கிரசாமிபோலே
தேவர்மகிழ மூவர்புகழ
திசைஉளநீளம்கண்டு விஸ்வசொரூபம்கொண்டு(பாய்)

சரணங்கள்.

1. தெற்கிலேநின்றுவடக்கைநோக்கி விஸ்வரூபத்தைப்பெருக்கி-நக்ஷத்
திரமண்டலமுங்கிழிததேஅண்ட கோளத்தைமுட்டிநெருக்கி-ஒண்டி
நிற்கப்போத்திசைஎட்டினும்இடம்இல்லாமலே அருக்கி-பெரு
நிலத்தைஉதைததுவிசைத்துக் கிளம்பிநெடியகழுத்தைச்சுருக்கி-ஒரு
கைக்குக்கைஓராயிரம்யோ சனைமட்டும்நீட்டி-நிமிர்ந்து
கனகமென்னவேவீரவாலின் மணிதனை ஆட்டி-தனது
விக்கிரமபுசபலபராக்கிரமம் அடங்கலுங்காட்டி-தகப்பன்
விசையிலும்அதிவேகமாகிய விசையைமுன்ஒட்டி-எங்கும்
பக்கிமலைகள்வேர் அறுந்தாட-மரங்கள்செடிகள்பிடுங்குண்டோட
சொர்க்கத்தவரும்பதற பக்கக்கடலும்கொதற
திக்குத்திசையுங்கதற சக்கிரக்கிரியும்சிதற(பா)

2. இலங்கைவிட்டோன்பதினுயிரம்யோசனை இமயகிரியில்தாண்டி-அந்த
இமயம்விட்டொன்பதாயிரம்யோசனை எமகுடத்தில்தாண்டி-அப்பால்

சலங்கொண்டான்பதினாயிரயோசனை நிஷதகிரியில்தாண்டிநிஷதமும்
விட்டோன்பதினாயிரம்யோசனை தங்கப்பெருமலை தாண்டி-அங்கே
துலங்கும்வெள்ளியங்கயிலைஈசன் உமைக்குகனையாலே-வாயுவின்
அலங்கலின்மாயவனைப்பணிந்து தாவிவிண்மேலே-போகையில்
அருக்கனைக்கண்டு வீடிந்துபோச்சென் றிகைத்தொருகாலேபின்னும்
நிலந்தனில் அங்கேபகலென்றறிந்து நீலமலைகண்டார்-பறிந்து
விலங்கிப்புயல்விண்டொழிய தொலைந்தெட்டரவும்சுழிய
குலங்கித்தரையுங்குழிய கலங்கித்திசையுங்கிழிய (பா)

3. அரியமருந்தைகாக்கும்தெய்வங்கள் அடங்கலும்வந்துதடுக்கிறீ
ஆராடாயென்றுகேட்காரமதூதன்நான் என்றுகடுக்கி-ஒரு
பெரியசக்கரஞ்சுழன்றுவந்ததுபோமட்டும் நெஞ்சைஒடுக்கி-கிட்டி
பெலத்தங்கிருந்தகாவற்காரரையும் பின்னிட்டோடமுடுக்கி-அங்கே
தரையிலேஆயிரம்யோசனை தாழ்ந்துவேரோடி-மேலே
தலைஎடுத்தோர் ஆயிரம்யோ சனைமட்டுஞ்சூடி-ஆர்க்கும்
தெரியவேஓர் ஆயிரம்யோ சனைமட்டுஞ்சூடி-நிறை
தீர்க்கமலையைஒருகையாலே தூக்கிப்பந்தாடி-திரும்பி
வருகையில்அந்தவாடைசுழன்றுவஞ்சகன்பிராமஸ்திர-சுழன்று
ஒருலட்சுமணன் நேரபெருகிப்புவனம் தேற
தருமப்பியரும் தேற-திருலட்சுமியும் தேற (பா)

ஸ்ரீராமர் லட்சுமணருக்காகப்பின்னும் இரங்கல்.

விருத்தம்.

மறம்மிகும்அனுமான்பாய்ந்து வருமுன்னேசாம்புவனும்
திறல்விபீஷணனும்தேறத் தேற்றுவார்தம்மைநோக்கி
கறவைதன்கன்றைதேடிக் கறைகிறூர்போலராமன்
பிரவியைஎண்ணிவேதை பெறுகுவான்உருகுவானே.

50-தரு-எதுக்கலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆனாலும்என்னைப்போல்இனி-ஆர்க்குண்டிந்த-அநியாயம்

அநுபல்லவி.

மானகரன்தசரதன் பிள்ளைத்தவம்
வருந்தையிலேஇப்படி இருந்ததோகாரணம்(ஆன)

சரணங்கள்.

1. ஆர்ஆர்க்கென்னசெய்யினுந்தம்பிபோல
அளவந்தென் அவிதி துடைக்குமோ
நேரேர்ராவணனைக்கண்டுவிட்டுவிட்டு
நெஞ்சுகிடைந்துபுடை புடைக்குமோ

தீராஎன்காலப்பிழைவெண்ணெய்
திரண்வரச்சேதாழி உடைக்குமோ
தாரந்தேடக்கிடையாதேயென்
தம்பியைப்போல்எங்கும்தேடக் கிடைக்குமோ (ஆ)

2. சற்றுந்தம்பிவார்த்தைதயைஎண்ணமல்
தயங்கிமானின்பின்னேபோ னேனே
கத்திக்கொண்டுங்களைத்தேற்றிவந்து
கழுத்தறுத்தேனேநான் தானே
உற்றதகப்பனுஞ்சடாயுவும்
ஒருபிறவியும்இழந் தேனே
பெற்றுரையும்பிறந்தாரையுங்கொன்றேன்
பெண்ணுசைகொண்டபித்தன்என்பது நானே (ஆ)

3. சதிகாரராட்சதப்பையல்கைக்கு
தாழுவதென்தம்பிக் கையோ
மதிமோசமா அய்யனைக்கொண்டுவந்து
மடிப்பாகக்கொடுத்தேன் பொய்யோ
இதவாகதருமமேசெழிக்கும்என்
றிருந்தஎனக்கது மெய்யோ
கதையோகரும்புக்குழுதபுழுதி
காய்ச்சினபாலுக்குசர்க்கரைஆமோ அய்யோ (ஆ)

தம்பிக்காகஇரங்கின ஸ்ரீராமரை சாம்புவன் தேற்றுதல்

விருத்தம்.

இளையவனைந்திந்தப்படிக்கு ராகவன்புலம்ப எழுந்தான்சாம்பன் வளையும், வகைவணங்கிநின்றுஞ்சாமிநீ நொடிப்போது வருந்தவேண்டாம், விளையும்உயிர் தருமருந்துகொண்டுவருவான் அனுமான் விழுந்தோர்க்கெல்லாம், கலைஅகலும் அதுசெய்யுங்குணமென்பான் காண்பாய் இக்கணம் உன்பானே.

51-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தவேதைநீகொண்டால்சாமி இனிஎந்தவிதம்பிழைக்கும்பூமி

அநுபல்லவி.

சத்ததம்உனதுதர்மத்தாலே தழைப்போம்
தம்பியும்நீயும்எல்லாரும் பிழைப்போம்ராமா (இ)

சரணங்கள்.

1. அளந்துன்னைநான்அறிவேன் உனக்கொன்றும்குறையில்லை
அலைகடல்கடையச்சே நாலுமருந்தன்று

வளர்ந்துவடகுருவில் இருந்ததைக்கொண்டுவர
மாருதிகிளம்பினன் பார்ந்துசென்று
பிளந்ததுகூட்டும்ஒன்று பட்டதரைப்பதொன்று
பிராணன்கொடுப்பதொன்று பலன்கொடுக்கிறதென்று
களங்கம்இல்லாமல்வரும் அதுமுன்னுகமலே
கலங்கினலும்மனங்கலங்காதவனே இன்று(இங்)

2. தன்னைப்படைத்தபிரம் மாவையும்பிரம்மாஸ்திரம்
சாடும்உயிர்குடித்துப்போடும் அதன்கடோரம்
மின்னும்பிரமாஸ்திரமும் அந்தமருந்தைக்கண்டால்
மெய்யைவிட்டுக்கழன்று செய்யுமேநமஸ்காரம்
பின்னைத்தம்பிகையாலே அரக்கர்படுவதெல்லாம்
பெருக்கத்தெரியுஞ்சற்றே பொறுபொறென்னவிசாரம்
பன்னிசொல்வதென்ன முன்னுள்சண்டைஒரு
பார்க்கும்இனிமேற்சண்டை தோப்புமாகும்இந்நேரம்(இங்)

3. ஆருமறியார்அந்த மருந்திருக்கும்இடத்தை
அடையாளஞ்சொன்னேன் விஷ்ணுசக்கரம்காவல்உண்டு
பேருமூரும்அறியார் அத்தைஇந்தமட்டுக்கும்
பிடுங்கிக்கொண்டுபோன பேர்களும்இல்லைபண்டு
சாரும்வாயுவேகம் மனவேகமா அநுமான்
தருவான்நொடிக்குள்இங்கே வருவான்அதனைக்கொண்டு
நேரும்உன்காரியம் உனக்கேஜெயமய்யா
நெருப்புமெழுகுபோலே அடிக்கடிமனம்பிண்டு(இங்)

தம்பிமுதலானோர் எழுந்ததற்காக ஸ்ரீராமர் அநுமாரைப்புகழுதல்.

விருத்தம்.

வெம்பிஇந்தவிதஞ்சாம்பன் தேற்றும்போது
விக்கிரமாருதிமலை சஞ்சீவிதன்னைப்
பின்புகளத்தினில்வைத்தான் ஒருபிரம்மாஸ்திரமும்
பிரிந்திடவேபரிபூரண சந்திரன்போலே
உம்பர்இளையவனும் வெள்ளம்எழுபத்தும்
எழுந்திடப்பூமலர்தேவர் பொழிந்துவாழ்த்தத்
தம்பியைப்போல்எழுந்த இராகவன்விசாரம்
சாடினன்அனுமனைக்கொண் டாடினனே.

52-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அநுமானே-நீயே-கனவானே

அநுபல்லவி.

தனதாளக்குப்பிராண தாரைநீர்வார்த்தாயே (அநு)

சரணங்கள்.

1. நமதுதுணைவரும்வா னரர்களுந்தாமே
நிமிஷத்துன்ளுல்உயிர் நிலைபிடித்தோமே
சுமதலைஉனக்கென்றே துணிந்தோர்நாமே
எமலோகபரியந்தம் இனிச்சாதிக்கலாமே (அநு)

2. ஒன்றும்அசைவில்லாமல் உடம்பையுமறந்தோம்
கொன்றஉயிர்களைநீ கொடுக்கவேசிறந்தோம்
அன்றுதசரதன்பெற் றுருயிர்இறந்தோம்
இன்றுனதுவயற்றில் இருவரும்பிறந்தோம் (அநு)

3. விழிபோலுமென்தம்பி மெய்உயிர்போலே
முழுகாதபடிகாத்தாய் முழுதுங்காப்பாயே
பழிகாரன்முன்இந்த பயந்தீர்த்தாயே
அழியாதசிரஞ்சீவி ஆயிருப்பாயே (அநு)

இலங்கையில்வானரர் நெருப்பிட்டுக்கொர்ச்சனை இடுதல்.

விருத்தம்.

கட்டிஉவந்தனுமத்துதிராகவ கர்த்தன்உரைத்தளவில்
தட்டறஅண்டர்இறைத்தனர்பூமலர் தத்தையர்நிர்த்தமிட
மட்டறவெந்துபொடிப்பொடிஆக வளைந்துநெருப்பதனைக்
கிட்டிஇலங்கையில்இட்டனர்வானரர் கொர்ச்சனைஇட்டனரே.

இந்திரசித்து மாயாசீதையை அனுமார்முன் கொண்டுவருதல்.

இதுவுமது.

இத்தலையில்இவர் ஆர வாரங்கேட்டான்
இலங்கேசன்உள்ளுடைந்தான்இந்திர
சித்தெழுந்தான்சஞ்சீவி மலையைமுன்போல்
செலுத்தியமாருதியும்வந்தான் எதிர்த்துக்கொண்டான்
வித்தையினல்ஒருத்தனை அந்நேரந்தன்னில்
மெய்ச்சீதைவடிவாக்கி வெட்டுவேன்என்
தத்தலையில்கைத்தலத்தில் வாள்ஒன்றேந்தி
ஆட்டினன்மாயையினற் காட்டினனே.

53-தரு-சௌராட்டிராகம்—அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

மாயச்சீதைகொண்டிந்திரசித்தனு மான்முன்னேவந்தானே

அநுபல்லவி.

தீயலங்கைமேலேவாசலிலேமந் திரத்தாலேதந்திரத்தாலேசெய்த ()

சரணங்கள்.

1. அளப்பில்லாவெருகளத்தோ டேபரிசை
அதிரவே அடித்துக்கொண்டு நீ
விளைத்தசண்டைகள்வீண்ஆச்சென்று
விகடங்கள் படித்துக்கொண்டு-உடல்
நெளிக்கமயிர்தொட்டிழுத்துப்பல்லைநெற
நெறென்று கடித்துக்கொண்டு-மண்டை
பிளக்கவெட்டுகிறேன்பார்எனவேசுத்தி
பிடித்துக்கொண்டுதுடி துடித்துக்கொண்டு-ஒரு(மா)

2. வீரம்ஆம்புலி வாய்மான்போல்அவள்
மெலிந்து குறைந்துகொள்ள-மறைத்
தாரையாவிட்டழுதகண்ணீர்முலைத்
தடங்கலில் நிறைந்துகொள்ள-கலை
சோரவேபுரண் டறுந்தஉடைமைகள்
சுற்றிலும் இறைந்துகொள்ள-அய்யா
மாருதியோமுறையோ என்றவள்வெட்கம்
மறைந்துகொள்ளக்கண்ணில் அறைக்துகொள்-ஒரு(மா)

3. நேசம்உள்ள அநு மானேஇங்கேசற்றே
நில்லடா சொல்லுகிறேன்-வாள்
வீசிநான்இந்தக் சிதைதனைஉன்தன்
விழிமுன்னே கொல்லுகிறேன்-மறு
யோசனைஇல்லை இப்பொழுதந்தஅ
யோத்திக்கும் செல்லுகிறேன்-கை
கேசிபரதன்எல்லாரையும் வேருடன்
கொல்லுகிறேன்உன்னை வெல்லுகிறேன்-என்று (மா)

இந்திரசித்து வெட்டினசீதைக்காக அநுமார்புலம்பல்

விருத்தம்.

வந்தபாதகன்இந்திரசித்தென்பான் மாயாசீதையைவாளாலே
விந்தைமாருதிநல்லவார்த்தைசொலவும் துணியாவீசிப்போட்டான்
பந்தமாம்அயோத்திமேலேபோக்குகாட்டிநிகும்பலையிற்சோந்தான்
சிந்தைமாருதிகண்டுசோம்பினன் அழுதழுதுதேம்பினனே.

54-தரு-எதுகுலகாம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுக்கோநான்பட்டது சும்மா-பாவிஅநுமான்
இனிமேல்நான்என்செய்வேன் அம்மா

அநுபல்லவி.

விதிக்கும்என்னெண்ணம்பேர்ச்சே விழலுக்கிறைத்தநீர்ஆச்சே (இது)

சரணங்கள்.

1. ஓம்என்றுமுன் தூதுவந்தேன் உன்னுயிர்க்குகேடுதந்தேன்
ஆமென்றுஎப்படிசெல்வேன் ஐயனுக்கெப்படிசொல்வேன்
சாமிதான்என்னென்றுகேட்பான் தாய்நீயிருந்தாலல்லோமீட்பான்
தீமைதானேமேலிட்டதோ தெய்வமுந்தான் கண்கெட்டதோ
இதுக்கோநான்.

2. அன்னமேதாயேஎன் தன்னை அறிந்தும்இந்திரசித்துன்னை
பின்னமேசெய்திடநானே பிரேதம்போல்இருந்தேனே
சொன்னசஞ்சீவிக்கார்த்தாண்டி சுறுக்காகநானுன்னைவேண்டி
என்னென்னசெய்தாலும்அங்கே இப்படிஆச்சுதேஇங்கே
இதுக்கோநான்.

3. அருந்ததிதொழும்பெண்ணே அனைவர்க்கும்இருகண்ணே
விரும்பும்உயிர்க்குயிர்ஆயே விளங்குகின்றஎன்தாயே
கரைந்துநான்உன்னைத்தேடி கண்டேனென்றுமுன்ஓடி
இருந்தாள்என்றவாயாலே இறந்தாள்என்னவோமேலே
இதுக்கோநான்.

சீதைக்காகஇரங்குகிற ஸ்ரீராமரைலட்சுமணர்முடுக்குதல்

விருத்தம்.

அஞ்சனைபாலகன் இந்தப்படிக்குநொந்தான்
ஐயன் இராமனுக்குப்போய் அறிக்கையிட்டான்
செஞ்சிலைவீரனுமறிந்தான் எறிந்தான்வில்லைத்
தேடினன்வாடினன் தியக்கங்கொண்டான்
தன்செயல்ஆனதுமறந்தான் அவ்வேளை
தம்பியும்அப்படிதளர்ந்தான் இனிமேற்சாமி
என்செயல்ஆவதுநமக்கும் இருப்பேதென்ற
இனஞ்சொல்வான்லட்சுமணன் சினசொல்வானே.

55-தரு-அடாணராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனிமேல்யோசனை-ஏதையா-தேவிபோனபின்
இரங்கினால்ஆகாதையா

அநுபல்லவி.

உனதுகவலைசொன்னால் ஊரார்க்கென்னநஷ்டியோ
சினமெங்கேபோச்சுதையோ சீவன்கருப்புட்டியோ (இ)

1. இலங்கைஉள்ளாருந்தேவர் எவரையும்இப்போதுநேரே
குலங்கலோடும்கொல்லாவிட்டால் கொஞ்சஞ்சொல்லிநகைப்பாரே
புலம்பலாமோஇன்னஞ்சற்றே பொறுத்தால்எதிர்த்தபேரை
விலங்கினும்போடுவார்அடிமை வேலைசெய்யச்சொல்வாரே
இனிமேல்

2. விலக்கவுஞ்சீதையைப்பாவி வீசினன்என்றனுமான்சொன்ன
கலக்கங்கொண்டாய்தர்மத்திக்கிது காலமோஅல்லவேசின்ன
கொலைத்தொழில்செய்தப்பால்எங்கும் கொளுத்துவாய்நெருப்பை
தலைக்குமேல்ஓடினவெள்ளம் சாண்ஓடிஎன்னமுழமோடிஎன்ன
இனிமேல்

3. நாட்டில்அரசும்போச்சுதன்னுடைய நன்மையாலேவந்ததண்டம்
காட்டிலும்வந்திந்தக்கொள்ளைகட்டிக்கொண்டோமேதினகெண்டம்
பூட்டிநீவில்லைவளைத்தால் பொடிப்பொடிஆமேமுதண்டம்
ஆட்டங்காலாட்டலாமோஅடியேன்சொன்னபடிஎடுநீகோதண்டம்
இனிமேல்

ஸ்ரீராமரை அனுமார் முடுக்குதல்.

விருத்தம்.

சினமாஇப்படிஇளையோன் உரைக்கஇந்திர
 சித்தயோத்தியின்மேலே போனபோக்கை
அனுமானும்சாமியுடன் சொன்னான்சாமி
 ஆவிதடுமாறினனந்தவேளை
புனைவீரப்படைகளையும் உமையுங்கொண்டு
 போய்அரக்கன்முன்குதிப்பேன் அல்லவென்றால்
முனையானானேபொருதிக் கொல்வேனென்று
 முடுகுவான்மாருதியுங் கடுகுவானே.

56-தரு-கலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதுக்கோ இந்தயோசனைசாமி-அனுமானிருக்க
இதுக்கோ இந்தயோசனைசாமி

அநுபல்லவி.

பதைக்கிறேன்இந்திரசித்தை உதைக்கிறேன்அவனைநான்
வதைக்கிறேன்அயோத்தில் புதைக்கிறேன்அதுக்கென்ன(இது)

சரணங்கள்.

1. சுற்றியமதில்ஏழும்
எற்றிவூரிலேலைகையை   நீட்டிராவணன் தன்னைக்
கொத்துப்பனங்கால்போலே
பத்துத்தலையும்பிடித்   தாட்டி-மகனே இந்திர
சித்தேஎன்றவனங்கே
கத்திஅலறும்படி   மாட்டி-ஆட்டுக்குட்டிபோலே
யொய்த்தஅரக்கர்களைக்
குத்திககழுக்கிரை   ஊட்டி-பாராய்என்சாமி
சற்றிலேலங்கைநகரத்தைபிடிங்கிஒரு
பந்தைப்போல்தூக்கிஅங்   கெத்துகிறேன்அடியேன்(இந்)

2. துடுக்காஎன்தாய்முன்கத்தி
எடுத்தான்அவனுக்கிந்த   மிண்டேன்-கொல்லாதேஎன்று
படித்துப்படித்துச்சொல்லி
அடிக்கடிவேண்டிவேண்டிக்கொண்டேன்   கேளாமற்பாவி
முடுக்கிவீசக்கண்டு
துடித்துத்துடித்துமனம்   விண்டேன்-பரதன்மேலே
வடக்குத்திசையைநோக்கி
நடக்கஎன்கண்ணார   கண்டேன்-உத்தாரந்தந்தால்
பிடிப்பேனொருகடியாகக்கடிப்பேனவனுயிரை
குடிப்பேன்பழிக்குப்பழி முடிப்பேன்-என்றால்ஆகாதோ(இ)

3. பூத்தபுவனமெல்லாம்
கார்த்திடவந்தபரந்   தாமா-வில்லுக்கும்
மூர்த்திகளாகிலும்
பாத்திரரோரகு   ராமா-தர்மஞ்செயமென்ற
சாஸ்திரம்உனது
தோத்திரமும்தப்பிப்   போமோ-நம்பினதேவர்
பேய்த்தனம்கொள்ளஎன்ன
கூத்திதுநீவருந்தல்   ஆமோ-சேனையுந்தோளில்
ஏற்றிஉம்மையும்நொடிமாத்திரத்துக்குள்ளாக
நேத்தியாக்கொண்டுபோய்   அயோத்தியிற்குதிக்கிறேன்(இ)

சீதையின் இருப்பைக் கண்டுவந்த விபீஷணர் ஸ்ரீராமருக்கு அறிவித்தல்.

விருத்தம்.

அளப்பெரியஅனுமான்இது சொல்லவிபீஷணன்அதனை
அறிந்தான்நான்போய்
வளப்பமெல்லாங்கண்டுவந்து சொல்வேன்என்றிலங்கை
யில்ஓர்வண்டாய்ப்போனான்

களக்கமில்லாசீதையையும் நிகும்பலை அரக்கன்செய்
கவடுங்கண்டான்
உள்ளக்கவலைக்கடக்கக் கரைசெய்வான்சாமிமுன்னே
உரைசெய்வானே.

57-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இருக்கிறாள் தாம்அசோகவனத்தினில்-இருக்கிறாள்சாமி

அநுபல்லவி.

இருக்கிறாள்நமக்கொரு பாக்கியம்உற்றார்போல
ராவணன்குடிக்கொரு சூனியம்வைத்தாற்போல (இ)

சரணங்கள்.

1. மோதுவேனென்றும் இடிக்கிறேனென்றும்
முறைமுறை யேமிண்டு-சொல்லும்
வாதாக்கியர்முன் புலிக்கூட்டத்தில்ஒரு
மான்போல் மனம்பிண்டு-என்று
தீதிலாஒரு ராமாமிர்தமே
சீவனம் ஆகஉண்டு-ரகு
நாதனேஉன்கையில் ஓசையும்வா
னரஓசையுங்கண்டு பரிபூரணங்கொண்டு (இ)

2. சொன்னமுறைபிசகிச் சிஷ்டர்எண்ணமழிந்து
துஷ்டர்எண் ணமேமுற்றுமோ-தர்மமோஜெயம்
என்னநாளுமேவதங்களும்சாஸ்
திரங்களும் வீண்கத்துமோ- நல்லது
இன்னதேமெய் ஆனால்சந்திரசூரியகதி
இரண்டும்இங்கே சற்றுமோ-எந்தன்
அன்னையைத்தொட்டால்அவன்முன்னமுமிருப்பானோ
அருக்களிப்பேதுக்கையோநெருப்பைப்புழுபற்றுமோ (இ)

3. அந்தநிகும்பலையாகஞ் செய்யப்போனான்
அறிந்தேன் அவன்சூதை-சாமி
உந்தன்அயோதிக்கவன் ஓர்அடிவைத்ததில்லை
உனக்கேன் மனவேதை-சீதை
சிந்தைதேற்றுவாள் அடியேன்விபீஷணன்பெண்
திரிசடை யெனும்பேதை-மதி

மந்திரி அனுமான்முன்னே இந்திரசித்துக்கொன்றது
மாயாசீதைஅது தாயார்எனுஞ்சீதை (இ)

ஸ்ரீராமர் லட்சுமணருக்கு யுத்ததந்திரங்கற்பித்தல்.

விருத்தம்.

கலக்கம்அறஇப்படிசொல்விக்காட்டி அந்தவிபீஷணன்பின்
விளக்கவேணும்நிகும்பலையின் வேள்விமுடியாமுன்என்றான்
பெலத்தபடையுந்தம்பியு மென்பின்கூட்டென்றான்சாமியுட்கொண்
டிலக்குமணனை அழைத்துறுதி எடுத்தான்சொல்லத்தடுத்தானே.

58-தரு-மத்தியாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தம்பிலட்சுமணா இந்திரசித்தன் தலைகொண்டுவாபோடா

அநுபல்லவி.

நம்பிஉன்னோடேயாவர் எதிர்ப்பார்கள்
நானறிவேனோஉன் வீரம்சத்தியம்
ஆனதுவோ உபகாரம்-உனக்
சேனினிசொல்லவிஸ்தாரம்இதுவோபாரம்-இந்நேரம்அடா

சரணங்கள்.

1. முதற்சண்டைபோல் மறுசண்டைபோற்சேனையை
மோசப்படுத்தாமல் தேக்கி-நின்று
பகைத்தவனம்புக்கெதிர் அம்புபோட்டுப்
படுதுகள் ஆகவே நீக்கி-நாலு
விதத்திலும்போர்செய்து கைமெய்சலித்தவன்
மெலிவானவேளையை நோக்கிமார்பிற்
பதித்தகவசமும்வில்லையும்போக்குவாய்
பார்த்திடுவார்தேவா சாக்கி-ஆக
கூற்றுவன்போல்அம்பு தாக்கிஎல்லாம்
தேற்றிடவேஒண்டுஆக்கி உயிரைப்போக்கிவெட்டிக்கி அட

2. ஆசைநிகும்பலைவேள்விடிந்தாற்பின்
ஆராலும்வெள்ளக்கூ டாதே-ஒரு
கேசரிபோற்படையோடும்போய்அதைக்
கெடுத்திடுவாய்வேளை ஈதே-அந்த
நீசன் ஆனவன்பிரமாஸ்திரம்தொட்டால்
நீயும்பிரமாஸ்திரந்தொ டாதே-கயிலை

ஈசன்சூலமும் சக்கரமும்இவை
ரண்டையும்போடதின் மீதே-அது
துண்டுதுண்டாகும்தப் பாதே-அவன்
சண்டையெல்லாம்வெருஞ்சூதேமலேக்காதேஇப்போதேஅடா

3. மந்திரவாள்இது இந்திரன்கையினில்
வச்சிரத்தையுஞ்செய்யும் தீங்கு-பார்
இந்தவில்அந்த மாயவன்வில்இத்தை
எதுவும்செய்யாது பொல்லாங்கு-என்று
அந்தநாளினிற்கும்பமுனிசொல்ல
அறிந்தாய்நீஅல்லவோ ஆங்கு-இனி
வந்துநமக்கும்தருமம்தானேபிர
மாணம்என்றுகையில் வாங்கு-நான்
பூணும்கவசத்தைத் தாங்கு-அம்புறாத்
தூணிஇந்தரபிடித்தோங்குவென்று நீங்குஇதோபாங்கு(த)

இந்திரசித்தை அனுமார் பழித்தல்.

விருத்தம்.

படித்தார்ராமன்சொன்னபடி பாய்ந்தார்லட்சுமணன்முதலோர்
அடித்தார்பிடித்தார்சுரிபரித்தேர் அழித்தார்கழித்தார்அரக்கர்உயிர்
குடித்தார்கடித்தார்யாகத்தைக்குலைத்தார்கலைத்தார்கொக்கரித்தார்
இடித்தார்வரியில்இந்திரசித்தை இழுப்பான்அனுமனேபழிப்பானே.

59-தரு-சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

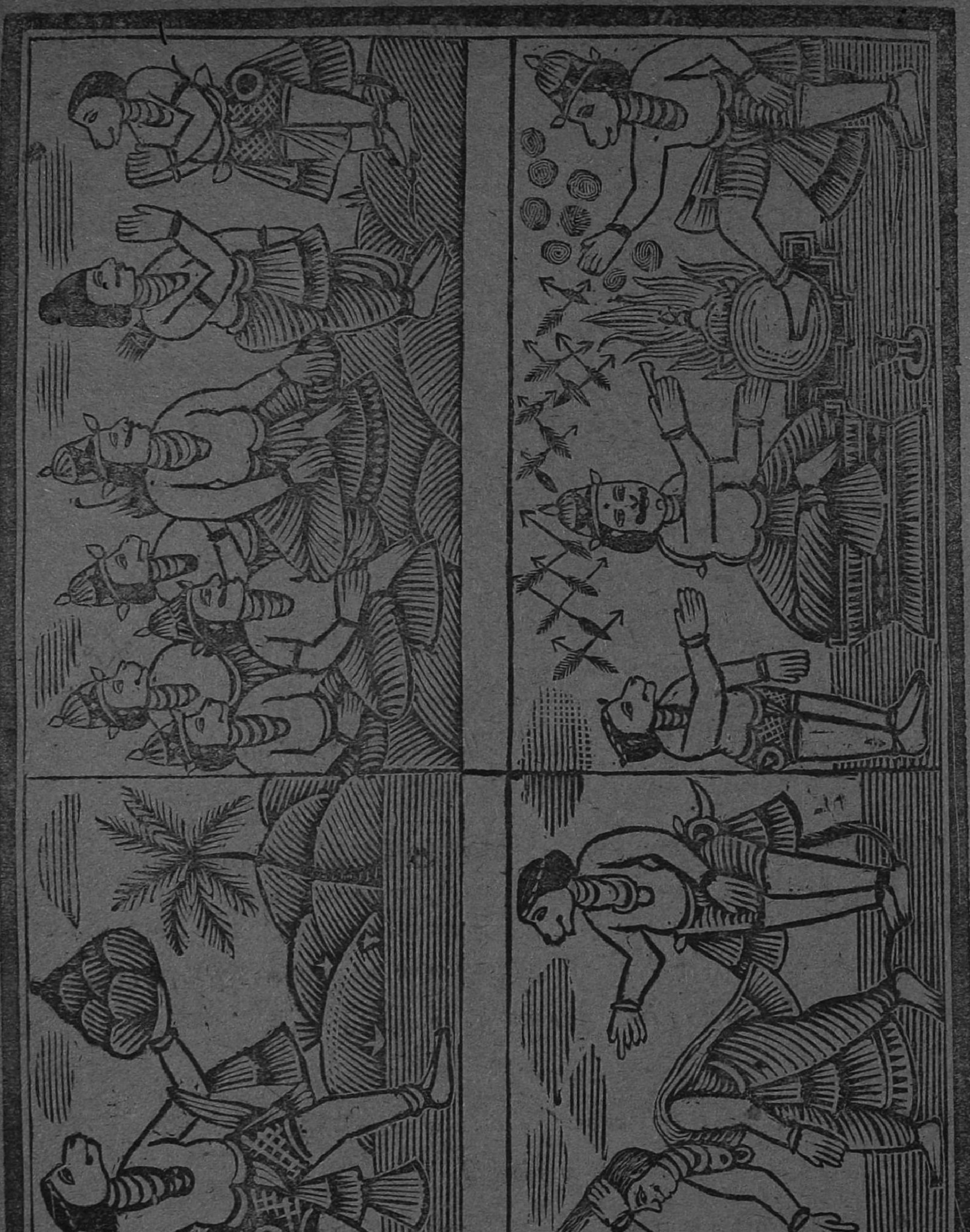
இந்திரசித்தேஉந்தன் தந்திரவித்தைகளெல்லாம் எண்டாபுரப்படடா

அநுபல்லவி.

உந்தன்நிகும்பலேயில் ஒளித்துசெய்கிறாய்பூசை

சரணங்கள்.

1. முந்தஎன்தாயைப்போல் ஒருத்தியைக்கொன்றாயே
முடுக்காஅயோத்திமேல் நடக்கிறேனென்றாயே
பந்தல்அலேந்தனே நீயுஞ்சென்றாயோ
பரதனே வென்றாயோ
அந்தராவணனுக்கு வந்தலச்சைமீதோ
அங்கத்தைக்கொண்டுபோய் ஆற்றிலேஅலசொணுதோ

வந்துநாணிக்கொள்ள பஞ்சமோகயிறு
வாணாள்வைக்கவேணுமோகாண் அல்லவோவயிறு(இங்)

1. விடுக்கும்வச்சிராயுதம் முனைவேலாயுதம்
விஷ்ணுசங்கராயுதம் சிவன்சூலாயுதம்
எடுக்கும்நாகபாசம் பிரமாஸ்திரத்தொடு
எதைவேணும் அதைப்போடு
திடுக்கிடவினைசெய்யும் உங்களுக்கேநாசம்
செத்தவனைஎங்க ளுக்குண்டோடாமோசம்
அடுக்களைபூனைபோல் இடுக்கிலேசுழிக்கிறாய்
ஆடெடுத்தமள்ளன் போலேமுழிக்கிறாய்(இங்)

3. நிறைகடல்போலஉன் சேனைகள்மேலே
நேர்ஆகவிழுந்ததைப் பாரடாகண்ணாலே
பரபரப்பிலேவிகும் பலையாகமும்போச்சே
பாழுஞ்சுடலை ஆச்சே
கறுவிநமனும்வந்து குறுக்கிக்கொண்டான்உன்னை
காலமும்முடிந்ததினி பேலேஎன்னடாமுன்னை
சிறைபட்டஇந்திரனும் குறைவிட்டுத்தழைக்கிறான்
செல்வலட்சுமணன் இதோ கொல்லவந்தழைக்கிறான்(இங்)

இந்திரசித்துக்கும் லட்சுமணனுக்கும் மூன்றாமுறையுத்தம்.

விருத்தம்.

மாருதிஇவ்வாறோத வளைந்தராட்சதரும்சேனை
வீரவானரரும்சண்டை விளைத்திட்டார்இந்ரசித்தன்
தேரினில்ஏறிக்கொண்டான் சிலைகொண்டான்தம்பிதானும்
மாருதிமேற்கொண்டம்பு வருஷித்தான்வருஷித்தானே.

10-கலியாணிராகம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அஸ்திரவரும்தம்பியொழிந்தானே-நிகும்பலையிலேஇந்திர
சித்தன்படைகள்போலொழிந்தானே

அநுபல்லவி.

வைத்தசமித்தும்பிணமும்எரிபட-மந்திரபூரணகும்பம்மெறிபட
எத்திஅதில்எழுந்தேருஞ்சிதைபட-எருமையிஷ்கூட்டங்கள்எல்லாம் [வதைபட
ரத்தம்எழுந்திட சுற்றம்விழுந்திட
யாகம்மலைந்திடயூகம்குலைந்திட (அஸ்திர

சரணங்கள்.

1. தேரில்அரக்கன் ஏறிஅனுமானை
சிலகணையாற்களை செய்தான்
நேரில்எழிந்தஅனுமன்புயம்தம்பி
நின்றுகணைசில பெய்தான்
கூரியவாளிகளால் அரக்கன்அந்த
குரங்குபடைசிந்த அடித்தான்
வாரிஅம்பால்தம்பி அரக்கன்சேனையை
மண்ணோடுமண் ஆக மடித்தான்-தேர்
வலங்கொண்டுசுற்ற அனுமானிடங்கொண்டுதத்த-அவன்தேர்
வானில்உலாவ அனுமான்விடேனென்றுதாவ-இருவாகை
வாழிநெடுங்கணை எங்குநிறைந்திட
மலைகளெல்லாம்வெந்து நீறாய்இறைந்திட
ஏழுகடல்நீரும் வற்றிக்குறைபட
எட்டுத்திக்குந்தெரி யாமல்மறைபட
எங்கும்புகைமுட்ட எங்குந்தணல்கொண்ட
இரவுபகல்ஆக நிருதன்மனம்நோக (அஸ்)

2. இளையான்மேற்பின்னும்அரக்கன்சீறி
இருபத்தைந்துகணை விடுத்தான்
தொளையா அவன்மார்பும் கவசமுந்தம்பி
தொளைத்தோட்ஓர்கணை தொடுத்தான்
களை ஆய் அவன் அனுமான்மேலேரத்தம்
காணச்சிலகணை விதைத்தான்
வளையாவரும்அனுமான் அவன்தேரினை
மளுக்கென்றொடியவே உதைத்தான்-அவன்
மற்றொன்றில்ஐயன்மேலே பந்தம்பைத்தூறிவிடத்தம்பி
வடிக்கணைசிந்திஅவன் அதைதடுக்காமல்முந்திபொட்டவன்
மந்தரத்தோளைஒ ரம்பால்தொளைசெய்ய
மற்றோர் அம்பால்அவன் தேரைவிழக்கொய்ய
தொந்தரக்கன்ரத்தம் கக்கிஅவசத்தில்
நூறுபத்தம்பெய்யத் தம்பிகவசத்தில்
நுழையாமலேவிண்டு பழுதாய்விடக்கண்டு
நுங்கிஅவன்பிந்த எங்குந்தன்கைமுந்த (அஸ்)

3. சிந்தச்சிலகணை அரக்கன்பின்னும்அந்தச்
சேவகன்மார்பினில் தூற்றினான்

புந்திமகிழ்தம்பி அரக்கன்மணிநெற்றி
புதையச்சிலகணை ஏற்றினான்
இந்தவில் அந்தமாயவன்வில்இவன்
ஈசன் ஆம்என்றவன் கூசினான்
அந்தவேளை விபீஷன் தம்பியை
அரக்கன்மேல்முடுக்கென்று பேசினான்-அவன்
அக்கினி அஸ்திரம்விடத்தம்பி அக்கினி அஸ்திரவிட்டே-அவன்
ஆதித்தஅஸ்திரம்விடத்தம்பி ஆதித்த னஸ்திரவிட்டேவிசை
ஆகப்பின்னும்சில அம்பைப்பொழிந்திட
அணி அணியாய்நின்ற தேர்கள் அழிந்திட
ஏகத்தில்வந்த கெசங்கள்படிந்திட
ராட்சதவீரர்கள் ஆரும்மடிந்திட
இற்றதுண்டங்களும் அற்றமுண்டங்களும்
லங்கையில்போய்விழ மங்கையர்கண்டழ(அஸ்)

4. ஆரணஅஸ்திரம் அவன்விடச்சிவன்
ஆயுதத்தால்தம்பி கொய்தான்
காரணன்சூலத்தை அவன்விடத்தம்பி
கைச்சூலத்தாற்பொடி செய்தான்
நாரணஅஸ்திரம்தொட்டரக்கன்எங்கும்
நடுங்கிடவேஎல் தோங்கினான்
போரினில்தம்பியை அதுவலஞ்செய்து
போகக்கண்டேபயந் தேங்கினான்-தன்
புத்தியுங்கெட்டான்தனக்குள்ள சத்தியும்விட்டான்-தம்பிசெய்த
போரையும்பார்த்தான்ஓடிஒளிக்க ஊரையும்பார்த்தானதுக்கும்
போக்கிடமில்லாது பார்த்துமெலிபட்ட
போதினிலேஅந்தப் பாதகன்மேற்போட்ட
வாக்கிஐயனம்பு போடக்களைபட்டு
மார்புங்கரங்களும் தோளுந்தொளைப்பட்டு
வல்அரக்கன்பட்சம் எல்லாம்ஒருலட்சம்
சல்லடைக்கண் ஆகச் சில்லிகள் ஆய்ப்போக(அஸ்)

இந்திரசித்து விபீஷணரைவயிற்றெரிச்சலாலேஏசுதல்

விருத்தம்.

சில்லிகளாய்ப்போனஇந்திரசித்தனவன் இழிந்ததொருதேர்
மேநின்றே, கல்லின்மழைஎன அம்பிபொழிந்தங்கே வீடணனைக்

கண்டானெம்மைக், கொல்லகிரும்பலைகெடுத்தாய் அரக்கர்குலத்தை யும்கெடுத்தாய்கோளினாலே, எல்லவரையுங்கெடுத்தாயென்றுவகை பேசுவானேசுவானே.

61-தரு-பைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சிற்றப்பாநீதான்-இத்தனை அபகீர்த்தி-பெற்றதேபோதும் அடா

அநுபல்லவி.

சத்தியவிபீஷணனென் தெடுத்தாயே-பேர்நான்
சமைத்தகிருர்பலையும் கெடுத்தாயே
வற்றல்மனிதர்களாய்ப் போனாயே-ஐயோ
வளத்தகிடாக்கையில்பாய்ந்தாப்போல்ஆனாயே (சிற்றப்பா)

சரணங்கள்.

1. விசயம்சொல்லிமாயப் பூனைவேஷம்கொண்டாய்
வேருடனேஎங்களைக் கொல்லவோ-நாங்கள்
அனைவரும்இறந்தபின் ஒராள்கணியா
அரசாளலங்கையிற் செல்லவோ
தினமும்ஒருகலத்தில் உண்டும்இப்படிசதி
செய்தபாவந்தீரச் சொல்லவோ-அற்ப
மனிதர்க்கும்பஞ்சை ஆய்ப்பணியும்செய்கிறார்உயிர்
வைத்திருக்கிறதிலும்செத்தாற்குணம்அல்லவோ (சிற்றப்)

2. மாடுமேய்க்கிறாப்போலே தடிகொண்டுதிரிகிறாய்
மானமும்லச்சையும் துறந்தாயே-இனி
சூடும்முடிபெற்றாலும் சின்னமனிதற்குநீ
தொண்டன்அல்லால்என்ன சிறந்தாயோ
தேடிநம்மைவணங்கும் பேரைசாய்வணங்கினால்
சின்னத்தனம்என்பதை மறந்தாயோ-உன்னுடன்
கூடப்பிறந்தவனைகொல்என்றுகோட்சொல்லி
குடிகெடுக்கவென்றிந்தகுலத்தினிற்பிறந்தாயோ (சிற்றப்பா)

3. பார்ஆளல்ஆம்என்று மனப்பால்குடிக்கிறாய்
பஞ்சைஉன்னால்அது தள்ளுமோ-இந்த
ஊரில்வாராதுக்கு வழிவிட்டாயோஉனக்
கொருக்காலும்வசைஇது விள்ளுமோ
நீர்உள்ளமட்டுக்கும் மீனும்துள்ளும்அந்த
நீர்போனால்மீன் துள்ளுமோ-வெகு

பேர்ஆம்ராட்சதர்எல்லாம்போய்நீஒருத்தனும்
பிணந்தின்னும்பூச்சிபோல்இருந்தாற்கனம்கொள்ளுமோ ()

விபீஷணர் இந்திரசித்துக்கு எதிர்மொழிதல்

விருத்தம்.

எல்லாம்மூடன்இந்திரசித்தன்இவ்வாறுரைக்கஉரைத்ததெல்லாம்
செல்லாதடடாதருமமும்சத்தியமும் நானேகைக்கொண்டேன்
பொல்லாப்பாவங்கைக்கொண்டாய் போவாய்உருண்டுபோவாய்என்
றல்லார்மேனிவிபீஷணன்எச் சரைபான்மறுசொல்உரைப்பானே.

62-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

துஷ்டப்பயலே-இந்திரசித்தேஎன்ன-சொன்னாய் அடாபயலே

அநுபல்லவி.

இஷ்டம்ஆம்எனக்கு ராமன்பதமேசொந்தம்
எனக்கும்உங்களுக்கும் இனிமேல்என்னடாதொந்தம் (து)

சரணங்கள்.

1. மன்னர்ஆகிமுன்பின் தர்மந்துணை அல்லாமல்
வாழ்ந்தவர் எவர்தாமோ
தன்னிலேகுதிக்கிறாய் பாவம்சாம்அல்லாமல்
தர்மம்என் பதுசாமோ
கன்னிச்சீதை அன்னைச்சிறையிருந்தழுகிற
கண்ணீர்சும்மாப் போமோ
அன்னியஸ்திரிபுண்ணியஸ்திரீ என்றெண்ணாப்பாராமல்
அபகீர்த்தியாசெய்யும்உங்கள்முகத்தில்விழிக்கல்ஆமோ

2. சிந்தைவஞ்சனைசெய்யேன் புலைசெய்யேன்கொலைசெய்யேன்
தெய்வமென்னை ஒறுக்குமோ
அந்தப்புத்திஉங்களுக் கிருந்தால்வரவர
ஆதிக்கமும் சிறுக்குமோ
என்தாய்சீதைமேல் ஆசைஉன்அப்பனுக்கு
இன்னந்தான் வெறுக்குமோ
இந்தப்புத்தியினாலே இலங்கைச்செல்வமெல்லாம்
இழக்கல்ஆச்சேநாய்க்குமுழுத்தேங்காய்பொறுக்குமோ ()

3 கொடும்பாவம்என்ன செய்தேனோநான்உங்கள்
குலத்தில்வந்துடம் பெடுத்தேன்
கடந்துபோகவேண்டிஉங்களைக்கடலிலே
கையைக்கழுவி விடுத்தேன்

மடங்கராவணனுக்கு எத்தனைபுத்திகள்
வகைமணியாத் தொடுத்தேன்
அடங்காப்பாம்புக்கு ராசாமூங்கில்தடி
ஆமென்றவனைவிட்டு ராமன்தனை அடுத்தேன் (ஐ)

இந்திரசித்து தகப்பனுடன் முறைபடுதல்

விருத்தம்.

எதிர்கொண்டிவ்வார்த்தைசொன்னவீடணன்மேல் அம்பொன்றைஎய்தானத்தைக், கதிகொண்டதம்பிகொய்தான் வேலெய்தான் அதையும்அக்கணத்திற்கொய்தான்,முதிகொண்டகோபமுடன்கொர்ச்சனைஇட்டொளித்திலங்கை மூதூர்சேர்ந்தான், குதிகொண்டான் அப்பன்முன்னே முறைபட்டான் இந்திரசித்தன்குறைபட்டானே.

63-தரு-கேதாரகௌளராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அய்யாராவணா என்னால்சண்டை ஆகாதாகாதையா

அநுபல்லவி.

நொய்ஆம்மனிதன் கைஅப்புகளாலே
நொந்தேன் ஒளித்தோடி வந்தேனே இனிமேலே (அ)

சரணங்கள்.

1. வட்டவார் உலகில் தம்பிபிறக்கத்தறை
மட்டும்ஆச்சுதென்பார் உனக்கேஅந்தத்துறை
கிட்டிஉன் தம்பிஎன் வேள்வியைத்தடுத்தானே
கெடுத்தான் கெடுத்தானே
திட்டம்ஆனதொரு பிரம்மாஸ்திரப்போட்டும்
சிவன்படையுடனேகே சவன்படைதன்னைவிட்டு
குட்டிக்கரணம்போட் டென்னாலே ஆனமட்டும்
குதித்துங்குடத்திலிட்ட விளக்காச்சேஎன்னபட்டும் (அ)

2. ஆரும்அறிவா ரேஎன்கைவில்லே
ஆண்டவன்காரியத்தில் சற்றும்வஞ்சனையில்லே
தாராளமா அடிக்கடிபோய்நின்றேன்
சகலபேரை யுங்கொன்றேன்
வாராஉயிர்வந்து வளைந்துகிளைக்கிறார்
வருத்தப்பயிரெழுந்து முளைத்தாற்போற்முளைக்கிறார்

தீராப்பழிகொண்டோம் ஆரைவிட்டதுசனி
தெய்வபலமுமில்லை செய்வதுண்டோஇனி (அ)

3. நீதிஆகநாம் என்செல்வம்செருக்கிருேம்
நீயும்நானும்அல்லோ தப்பிஇருக்கிருேம்
ஏதோபலம் வரவரஅடங்குதே
எடுத்தஅடி மடங்குதே
ஆதலால்இவர்முன்என்கூடுதெல்லாம் விட்டுப்போட்டான்
அங்கேஇன்னம்போனுல் இங்கேவரமாட்டேன்
சீதையைவிடுவது காரியம்அப்பால்உன்தன்
சித்தத்துக்குச்சரில் போனபடிஎன்தன் (அ)

இந்திரசித்தை ராவணன் உதாசினித்தல்.

விருத்தம்.

இனம்கொண்டிப்படிதன்பிள்ளை, இசைந்தஇலங்கைவேந்தன், சனங்கொண்டதணல்வாய்நெய்யைகவிழ்த்து போலேகொண்டான் மனம்கொண்டபயத்தாற்சொன்னுய் மனிதரோட் பொருட்டோ என்ன, சினங்கொண்டேஇந்திரசித்தை சீறுவான் கூறுவானே.

64-தரு-நாதநாமக்கிரியைராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னபுத்திசொன்னுய்அடா இந்திரசித்தேநீ
என்னபுத்திசொன்னுய்அடா

அநுபல்லவி.

என்னபுத்திசொன்னுய்நீ சின்னமனிதற்கஞ்சி
என்னுடனே முறையிட்டாயே-பயப்
பட்டாயே-
நீ கெட்டாயே (என்)

சரணங்கள்.

1. ஆனுலும்உமையவள்கோன் ஆளும்கையிலேபை
மேனுளில்எடுத்தகைத் தலப்போச்சோ
நானுசெய்வதற்குநீ தானேபயலேநீ
போனுலும்என்னஎன் குலம்போச்சோ-படைக்
கலம்போச்சோ-மூல
பலம்போச்சோ (என்)

2. சோருவேனேமனிதர்ஈர் உயிரையும்அடி
வேருடனேகல்லிப் பறியாமல்

திரும்போதும்ராமன்பேரும்என்பேருமெல்
லாரும்சொல்லிக்கொள்வாரே பறியாமல்-இத்தை
அறியாமல்-முன்பின்
குறியாமல் (என்)

3. செயம்ஆனகீர்த்தியை முயலாமல்மனிதர்குப்
பயம்ஆம்அபகீர்த்தியைத் தொடுவேனோ
கையில்ஆகாதவன்போலே மயில்போலுஞ்சீதையை
உயிரோடேநான்இனி விடுவேனோ-முதுகு
இடுவேனோ-சும்மாப்
படுவேனோ (என்)

நாலாமுறையுத்தத்தில் இந்திரசித்தன்வதை.

விருத்தம்.

தவறுபடாதிடிக்கும் ஒருத்தலைவலிக்குத்
தலையணையைமாற்றிப் போற்றுட்போமோஎன்
உவமைஇதுஎன்மகன் வார்த்தையைக்கேளாமல்
உறுமும்இராவணனைவிட்டான் ஊரைவிட்டான்
கவனமொடாயிரம்குதிரை கொண்டதேற்மேற்
கடற்படையுந்தானும் போர்க்களத்தில்வந்தான்
பவன்எனுலட்சுமணன் அம்புபாயப்பாடப்
பாய்ந்திட்டான்இந்திரசித்து மாய்ந்திட்டானே.

51-தரு-சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

விழுந்தானே-இந்திரசித்தன்-ஒழிந்தானேமண்மேல்

அநுபல்லவி.

இழந்திட்டோம்இலங்கையை என்மனம்பிண்டுபிண்டு
அழுந்தந்தழுவி அப்பன் ஆசைவிண்டுவிண்டு
எழும்பிப்பரிகளாயிரம் கொண்டதேர்மேற்கொண்டு
குழந்தைத்தம்பிகைஅம்பாற் கிழிந்திட்டுவந்தயுண்டு (வி)

சரணங்கள்

1. நிறையக்கணைதொடுத்தார் இரண்டுபேர்களும்
நெறநெறென்றுசொரி மழைபோலே

* இதை இரட்டித்துப்பாடும்போது நான் முதலிலேகூட்டிப்
பாடிக்கொள்ளவும்.

பிறகவன்தேரையும் சாரதிதலையையும்
பிளந்தானே தம்பி அதன்மேலே
உறுதியா அரக்கன் கல்லின்மழைபொழிய
உருண்டதேகுரங்குகள் ஒருகாலே
கறுவிஇளையவன் ஒருகணைவிட அந்தக்
கணைவந்தரக்கன்மேற் படலாலே
மறையுங்கவசம்பிளந் திடப்படங்களும்தைத்து
வடிக்கணைஒன்றால் அதன் விடும்சிவன்குலம்இற்று
பிறையைபாம்புதொட்டு தறையில்விழுவதொத்து
பிடித்தவில்லுடன் அவன் இடக்கையும்கூட அற்று (வி)

2. வளர்த்ததாயாரும் பெண்களும்இலங்கையில்
வாய்விட்டழுதுகண் ணீர் வடிக்க
இளைப்பிலாஇரை வந்ததென்றுபோய்
எழுப்பிஎழும்பிக்கொண் டான் அடிக்க
ஒளித்ததிருட்டரக்கன் வருகின்றான் என்றுமேதா
ஓசைகொண்டுதேவர் கிலிபிடிக்க
கிளித்தமலைபோலே ஆகாசத்தில்வந்து
கெச்சித்தானே அண்ட முப்வெடிக்க
செளைப்பில்லாமல்வரும் சேனைகளைஎட்டு
திக்கினும்லட்சுமணன் கைக்கிரை ஆசவிட்டு
குளத்தைக்குழப்பிஅங்கே பருந்துக்கிரையிட்டு
கொடுத்தாற்போல்அரக்கரைக் குரங்குக்கேஇட்டுபட்டு(வி)

3. நித்தியம்ஆனது வேதவிதிவச
னத்திலேசொல்லும் பொருள்ஒன்று
சித்திஆவதுவேதியரைத்தெரி
சித்துவருகிற தேநின்று
கர்த்தன்ஆம்ரகுராமனேபர
தத்துவம்ஆம்அவன் வேறன்று
சத்தியம்எனில் இந்திரசித்தின் தலைகிமி
ஷத்திலேகொண்டு வாவென்று
அந்தசந்திரபாணம் அய்யன்கொடுத்தாற்போலே
அற்றதேஅவன்தலை எற்றிவிடுத்தாற்போலே

0 இதை இரட்டித்துப்பாடும்போது இவை என்று முதலிலே கூட்டிப் பாடிக்கொள்ளவும்.

தத்துவமுனிவர்க்கெல்லாம்வெற்றிக்கொடுத்தாற்போலே
தளரும்இந்திராதியர்க்குக் கண்ணெடுத்தாற்போலே (வி)

இந்திரசித்துவதை ராவணன்கேட்ட இடத்திலே புலம்பல்.

விருத்தம்.

இந்திரசித்தன்இந்த விதம்விழுந்தான்தேவர்
இரக்கத்தால்குரங்கினத்தார் எழுந்தார்தம்பி
வந்தனுமானுடன்போனான் சாமிகாலில்
வல்அரக்கன் தலைதனை அங்கதனும்வைத்தான்
தொந்தவிபீஷணனைஐயன் மகிழ்ந்தான்அப்பால்
தூதர்இராவணர்க்குப்போய்ச் சொன்னார்சொல்லப்
பந்தம்உரிந்தாற்போல மகனை எண்ணிப்
பத்திவாயாலும்அவன் கத்தினானே.

11-திபதை-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. மந்திரியேஎன் துரையேமகனே மகனே என்பான் ஒருவாயால்
இந்திரசித்தேஇந்திரசித்தேஎன்று இரைந்தழுவான்ஒருவாயால்
2. முகத்தில்என்னைத்தவிக்கவிட்டுநீயு மிறந்தாய்என்பான ஒருவாயால்
முகத்தைஇனிசாண்பசெப்போதேஎன்று முறையிடுவான்ஒருவாயால்
3. பனிவாழைக்கனிதனிலே—முள்ளு பாய்ந்ததுபோலே-மகனே
மனிதன் அம்புகள்பாய்ந்ததோஉந்தன் மார்பில்என்பான்ஒருவாயால்
4. பரம்சேர்இந்திரன்முடிமேல் மகனே பறித்தணிந்தமணிமாலை
நான்காலில்விழஆச்சோ-இந்த நளினென்பான்ஒருவாயால்
5. துள்ளும்முசலாலேசிங்கம்பெருந் தூரவில்விழுந்ததுபோலே
பிள்ளைமனிதன்தன்கைஅம்புபட்டுப் பிரண்டாயோ என்பான்ஒருவாயால்
6. ஈசன்முதலோர்படைகளும்உயி எனம்போமோஉன்னைக்கால்
பாரமதுதீண்டிடுமோ-இப்போ பதறிஎன்பான்ஒருவாயால்
7. அரணையும்மாயனையும்வென்றுதிக்கில் அஷ்டகெசங்களைவென்று
நரனுக்குத்தோற்றிடல்ஆச்சோ இந்தநாளில்என்பான்ஒருவாயால்
8. மலைகலங்கினாலும்சற்றே-உந்தன் மனதுகலங்காயேமகனே
நிலைகலங்கிவிழுந்தாயே-இந்த நிலத்தில்என்பான்ஒருவாயால்

இந்திரசித்துக்காகராவணன்ரணக்களத்திலேபுலம்பல்.

விருத்தம்.

என்றழுதுகளம்பார்க்க நடந்தான்பிள்ளை
இடதுகையும்வில்லும்அற்றுக் கிடக்கக்கண்டான்

சென்றெடுத்தான்முண்டம்ஆம் உடம்பைக்கண்டான்
சிரங்காணான்இரங்கினன் உலகும்மூன்றும்
வென்றநானஇந்த அலங்கோலம்பார்க்க
விதித்தாயோஎன்மகனே மகனேஎன்று
கன்றிழந்தபசுபோல வாயைவிட்டுக்
கதறினன்ராவணனும் பதறினனே.

66-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மகனேஇந்திரசித்தேநா-இனி-மனதெப்படிதணிவேன்

அநுபல்லவி.

இகம்மேல்நானொரு பெண்ணாசையைத்தொட்டு
என்உயிர்க்குயிரான உன்னைஇகழ்ந்துவிட்டு (மக)

சரணங்கள்.

1. வனமான்ஒருபுலியை அடித்தாற்போல
மனிதன்உன்னைஅடிக்க விடுத்தேனே
கனமுந்துறைத்தனமும் தருமுன்னைஎன்இரு
கண்பறிகொடுத்தார்போற் கொடுத்தேனே
மனிதன்நாளைச்சண்டைஇனில்என்னை மாட்டுவானே
மயங்கியநமனும்கைச்சங்கிலி ஆட்டுவானே
இனிமேல்இந்திரனும்உனைநாப்பு காட்டுவானே
இலங்கையிற்சூரியன்தேரைக்கலங்காமல் ஒட்டுவானே(மக)

2. நாற்றிசையிலுள்ளஎந்தன் கூற்றிமாற் அழக்கண்டு
நானும்அழுதிதத் தளிப்பேனே
கீர்த்திஆம்சிவனுக்கும் மாயனுக்கும்பயந்து
திருடன்போலேஇனி ஒளிப்பேனே
பார்த்தால்இனிஇந்த லங்கைத்தெருவாரே
பரியாசம்செய்தென்னைத் துரைஎன்றுமருவாரே
பேர்ததெவரும்வசை வார்த்தைகள்தருவாரே
பெண்டுகள்கூட இனிச்சண்டைக்குவருவாரே (மக)

3. பயம்ஆம்குரங்கினில் ஒன்றும்செத்ததில்லையே
படுகளத்தில்நீயே செத்தாயே
நயமாஎனக்குநீசெய்யும்உற்றரிமைவய
நானேஉனக்குச்செய்ய வைத்தாயே
உயிரோடேமனிதன் கையில்விழுந்தபேச்சே
உலகம்உள்ளமட்டுக்கும் தொலையுமோஇதுவச்சே

வயிறும்குடம்பற்றி மண்டிஎரியல்ஆச்சே
வல்லமையும்செல்வமும்எல்லாம்உன்னேடேபோச்சே (மக)

இந்திரதித்துக்காக மண்டோதரி புலம்பல்.

விருத்தம்.

எடுத்திக்தவண்ணம்போர்க் களத்தினுள்ளே
இராவணனும்அழுது மகன் உடலைக்கொண்டு
தடுக்கரியஅரண்மனையில் வந்துசேர்ந்தான்
தாய்மண்டோதரிஅறிந்தாள் அவன்கால்வீழ்ந்து
செடுத்தாயோமகனேஎன் றொப்பாரிசொன்னாள்
செடகெடென் றுபிரண்டாள்பின் மகன்மேல்வீழ்ந்தாள்
அடுத்தமகன்உடலைத்தன் கண்ணீராலே
அலப்பினாள்பதைபதைத்துப் புலப்பினாளே

67-தரு-ஆகிரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ஐயையோமகனேஇனி என்செய்வேன் ஐயையோமகனே

சரணங்கள்.

1. கைஇருபதுள்ளஉன்தன் ஐயனைப்போல்மூவுலகும்
மெய்மையாய்ஆகநீஅரசு செய்குவாயென்றிருந்தேனே (ஐ)
2. குழந்தையாய்பிறந்தஅன்றுன் அழுங்குரல்கேட்டிடுமேகம்
மழுங்கியேநடுங்கிமண்மேல் விழுந்தகீர்த்தியும்பாழாச்சே (ஐ)
3. தன்னிகர்ஒன்றும்இல்லாத உன்னைஇவ்வுலகத்திலோர்
சின்னமனிதன்கொல்லவே என்னபாவம்பண்ணினேனே (ஐ)
4. அம்புலிவாஎன்னவந்து கும்பிட்டவன்மேல்மறுவை
வம்பிலேதன்றுரைக்குமுத்தந் தென்னைநானென்றுகாண்பேனே
5. கண்ணேஎன்கருகூலமே மண்ணேடேமண்ஆனாயோ
பெண்ணாலேகெட்டிகுடியாபண்ணிவிட்டானே உன்அப்பன் (ஐ)
6. காட்டுசிங்கக்குட்டிகளைக் கூட்டிநீபிடித்தச்சண்டை
மூட்டுமுன்னுடையவிளையாட்டை என்றைககுகாண்பேனே (ஐ)
7. சின்னஞ்சிறுவயதினில் இன்னபடிஆவாய்என்று
என்னமாப்பாவிப்பிரமன் தலைகையெழுத்தைஇட்டானே (ஐ)
8. அந்தரங்கிட்டிபேஅந்த இந்திரனைக்கட்டிபேஅன்றுன்
தந்தைமுன்விட்டையேஇன்று எந்தனைத்தெருவில்விட்டையே ()

9. கோளும்குண்டுணிப்பேச்சும் நாளும்சொல்லிஉன் அத்தை
ஆளும்பிள்ளையைக்கொல்ல மூளுவித்தாளேயோர்பாவி (ஐ)
10. இரக்கம்ஆம்உன்தேவியார்ஆம் அரக்கியர்கூடிவந்திங்கே
உரக்கஅழுதும்உன்முகம் பரக்வநீகாட்டாதேனே (ஐ)
11. ஒக்கலையும்மக்களையும் தக்காயலேசெய்தென்னாளும்
மக்கிமணங்குலைந்துநான் வெட்கவைத்தானேஉன் அப்பன் (ஐ)
12. இச்சகம்பேசுவோர்வார்த்தை மெச்சிபேஉன் அப்பன்எந்தன்
மச்சுனர்சொன்னவார்த்தைபைத்துச்சமஆகமதித்தானே (ஐ)
13 வீரியம்இல்லாமனிதன்செய் போரில்நீவீழ்ந்ததுமக
மேருவும்வாயுவினாலே வேரற்றுவீழ்ந்தாற்போலாச்சே (ஐ)
14. துதிசெய்துசீதையைவிடத் ததிஇதென்றுநீசொல்லியும்
விதிவழியிலேஉன் அப்பன் மதிபோச்சுதேஎன்செய்வேன் ()
15. ஒப்பில்லாச்சீதையாலேநீ இப்படிமறந்தபோதுன்
அப்பன் ஆர்உயிரும்நாளை எப்படிஆமோ அறியேன் (ஐ)
16. பெருகும்உன்துயரும்நாளை வருதுயர்தனையும்எண்ணி
இருதலைக்கொள்ளியில்எறும் புகுதல்போலஆனேனே (ஐ)

சீதையைவெட்ட நடந்தராவணனைமகோதரன்தடுத்தல்

விருத்தம்.

தொடுத்துமண்டோதரி புலம்பும்வாக்கியம்எல்லாம்
சறுக்கென்றுசுட்டிடலும் திடுக்கென்றங்கே
அடுத்திருந்தஅரக்கன் கலங்கிமக்கள்
அனைவர்களும் அரக்கர்களும்மாண்டார்ஆசை
விடுத்தனென்சீதையை இனிமேற்கொல்வேன்என்று
வெகுண்டுநடந்தான் அவ்வேளை இந்த
துடுக்காமோராவணா இதுபெண்பாவம்
சொல்என்றான்மகோதரனும் நில்என்றானே.

68-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இந்தச்சனகிதன்னைக் கண்டிக்கநடக்கிறாய் ஏதையாராவணேஸ்பரா

அநுபல்லவி.

சொந்தமகன்தலையைப் பந்துபோற்கொண்டுபோன
துஷ்டமனிதர்தம்மை விட்டுவிட்டேழையான (இந்த)

சரணங்கள்.

1. பொட்டானதேவர்களும் நெட்டங்கம்படிப்பாரே
புலஸ்தியன்குலத்துக்கோர் பழிகாட்டிஇடிப்பாரே

அஷ்டகெசம்புத்தி கெட்டான்என்லெண்ணுதோ
அரனார்கயிலாசமும் பரியாசம்பண்ணுதோ
கட்டானகாலகேயர் மேலேஎறிந்தவாளை
கன்னிமேலேஎறிந்தால் குன்னம்சொல்லாரோநாளை
முட்டாளும்கூடஉன்னைச் சட்டைதான்செய்வேனோ
மூன்றுலோகமும்கட்டி ஆண்டதிப்படிதானோ (இந்)

2. முடுக்கில்இருந்துகொண்டு துடிக்கிறாய்என்னசாரம்
முன்கொன்றமனிதரைமுனை கொண்டால்அல்லோவீரம்
அடுத்தாரைகெடுக்கிறாய் உன்னைப்போல்உண்டோஏழை
ஆயிரம்வேதம்கற்றும் நீயேகற்றறிமோழை
பிடித்தகத்திஉறையில் அடக்கவேணும்என்சாமி
பெண்பழிகொண்டால் முனைபங்கம்சொல்லாதோபூமி
எடுப்பான்பேருக்கெல்லாம் எடுப்பான்நீஉன்மேலே
எய்தவனைநோகாமல் அம்பைநொந்ததுபோல(இந்)

3. அரிஅரபிரம்மாதிகள் யாவர்க்கும்முதல்மூர்த்தி
ஆகியஉனக்கிது ஆகுமோஅபகீர்த்தி
பெருமையோசிறுமையோ பாராய்எனதுசொல்லே
பெண்மேற்கத்தியெடுத்த மன்னவர்எங்கும்இல்லே
தரும்ஒருகோபம்வந்து கிணற்றில்வீழ்ந்தால்ஆயிரம்
சந்தோஷம்வந்தாலும் எழும்பப்போமோசரீரம்
நாரைக்கெலிப்பாய்நாளை விருதுகளும்பூணுவாய்
நகரில்வருவாய்பிய கிவளைஎங்கேகாணுவா(இந்)

தூதர் ராவணனுக்கு மூலபலத்தை விவரித்தல்.

விருத்தம்.

அருந்துணைமந்திரி இந்தவாறுசொல்ல
அரக்கனும்வாள்விட்டெறிந்தான் மகன்உடம்பைப்
பெருந்தயிலத்தோனிஇட்டான் அழைக்கப்போன
பெருமூலபலசேனை வரவுகேட்டான்
விரிந்தஅது அணிஅணியாய்ப்போகட்டென்றான்
மேன்மேலும்அதுபோக வந்ததூதர்
தெரிந்ததுசொல்வோம் சாமிகாதுக்குள்ளே
சேர்என்றார்வகைவகையாய்ப் பாரென்றாரே.

12-திபதை-சங்கராபரணராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. தீராராவணவீரா விசயம்சேர்-இருபதுதோளாய்
ஆராலும்சொல்லாமூலபலம்இதைஅறிந்ததுசொல்லக்கேளாய்

2. சாகத்தீவினில்உறைவார் இவர்—வேகத்தைஎவர்மொழிவார்
மேகத்தைச்கூடத்தாகத்தினாலே நோகக்கைக்கண்டுபிழிவார்

3. குசையெனும்பெருந்தீவோர் இவர்-விசயங்கேள்ஒருபேச்சு
வசனம்சொல்லலைஇசையும்தேவர்க்கும் அசையுமோஒருமூச்சு

4. இறலித்தீவினில்உறைவோர்உந்தன் மூறைதப்பாமலேதிரிவோர்
திறமிக்கோர்இந்தத்தரைமுற்றும் மறலிக்கும்கொலைபுரிவோர்

5. பவனத்தீவினைவிட்டோர் இவர்கவனத்தால்புறப்பட்டோர்
அவனிங்கேபெருந்திவலைப்பார்க் கடல்சிவறக்கால்யடிஇட்டோர்

6. மலையமாமலைத்தீவோர் இவர்தொலைவிலேநின்றும்வந்தோர்
சிலைபினால்இந்திரன்நிலை மயயுங்குடலை குலையோவமைசதக்தோர்

7. இவர்கள்கிரவுஞ்சத்தீவோர் இவர்-எவரிலும்பிரதாபர்
அவர்இவர்என்றும்பாரார்தாயே ஆகிலும்கொல்லும்கோபர்

8. கந்தமாதனக்கேளார் இவர்சொந்தமாம்படையாளர்
அந்தகனுக்கும் அந்தகன்என்னவந்தபாவசண்டாளர்

9. புட்கரப்பெருந்தீவோர் இவர்விக்கிரமம்என்னசெய்யார்
திக்கெசங்களை மற்கொடுங்கையில்-வைக்கிறஇவர்அய்யார்

10. இலவமரத்தீவோர் இவர்-கலகமேகற்றுப்படித்தோர்
மலையையும்கடல்அலையையும்சேடன்தலையைதூக்கிபிடித்தோர்

சமர்த்துப்பேசினவன்னியை மாலியவான்இடித்தல்.

விருத்தம்.

மதியுடன்இப்படிமூல பலத்தின்சேதி
வந்ததூதுவர்சொன்னார் அரக்கன்கேட்டான்
அதில்ஒருவன்வன்னிஎன்பான்சீதையாலே
அடைந்ததெல்லாம்அறிந்தவர் ஆர்வலிஎன்என்ன
பதறிஅழும்நோயாளிமுகத்தின்முன்னே
பரிகாரிதலைமாட்டில் அழுகின்றாற்போல்
எதிர்இருந்தமாலியவான் வன்னிதன்னை
இடிக்கின்றான்பழமைசொல்லிப் படிக்கின்றானே.

69-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வன்னியோசனைசெய்வதேதடா அடா
மானிடரைவெல்லப்போகாதடா

அநுபல்லவி.

உன்னுடன்கெருவத்தாலேஓதுகிருய் சூதுவாதும்
தென்னிலங்கைபட்டபாடு சென்மசென்மத்துக்கும்போதும் (வன்)

சரணங்கள்.

1. கோலமாரீசனும்மானைப்போலவே சென்றுகெட்டான்
சாலவேகரனும்நொடிவேலை யினிலேபட்டான்
வாலியும்அவர்கையம்பினாலே உயிரைவிட்டான்
நீலவருணனும்ரத்தினமாலை தந்துகும்பிட்டான்
மேல்என்னசானகிஎன்னும் விஷத்தில்நாம்தப்பல்ஆமோ
காலிலேசுற்றியபாம்பு கடித்தால்ஒழியப்போமோ (வன்)

2. பண்டுகும்பகர்னனையும் கண்டதுண்டம்ஆக்கினர்
அண்டுஅதிகாயன்முடி பிண்டுவிழத்தாக்கினர்
கண்டகன்இந்திரசித்தன் மண்டைவிழத்தாக்கினர்
ஒண்டியொழிந்தோரைநமன் அண்டையிலேபோக்கினர்
மண்டுகடல்வெந்ததங்கே வந்ததில்லையோநெருப்பு
மிண்டர்ஆம்அரக்கற்கினி மேலேஎன்னஇருப்பு (வன்)

4. முத்தன்வில்ஒடித்தபின் சித்தம்ஆனபேரடா
தத்திஒருகுரங்குகொ ளுத்தியதிவ்வூரடா
மற்றதுசஞ்சீவிதந்த வித்தைஎன்னபாரடா
செத்தவர்பிழைத்தால்இனி வெற்றிக்கொள்வதாரடா
இத்தலைஆயிரவெள்ளம் ராட்சதரும்அவராலே
புத்தில்ஈசல்போல்மடிந்து போற்பிறகின்மேலே

மூலபலம்கண்டுஓடினசாம்புவன் முதலோரைமறித்த அங்கதனுக்கு அவன்கூறுதல்.

விருத்தம்.

அரக்கன்இந்தப்படிபாட்டன் வன்னிக்கோத
அதைமறுத்தான் மூலபலம்தன்னைவிட்டான்
தரைக்கடங்காததுவரக்கண் டஞ்சியேங்கிச்
சாம்பன்முதல்அனைவரும் சாமியைவிட்டப்பால்

கரக்கரினைந்தலைகடலைத் தாண்டிப்போனார்
 காருத்தன் அருளாலே அப்போதந்த
குரங்கினத்தைஅங்கதன்போய் மறிப்பேனென்று
 கூடினான்சாம்பன்வுரை யாடினனே.

70-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

எங்களால்ஆகாதையா மூலபலத்தின் எதிர்நிற்கம் போகாதையா

அநுபல்லவி.

அங்கதாஉன்தர்மம் எங்கள்மேலேபோர்மம்
அரக்கர்க்கெங்களைக் கொடுக்கத்துடிக்கிறாய்

சரணங்கள்.

1. வினைக்குள்இந்திரசித்தம்பால் பட்டபுண்கள்ஆறி
 வேறேரத்தம்இன்னம் ஊறவும்இல்லையே
அனர்த்தகாலம்போற்கங்கு கரைகாணாச்சேனைமேல்
 அஞ்சாதேஅழைக்கிறாய் என்செய்வோம்கொலையே
தனுக்கையர்இருவரும் அனுமானும்இவர்முன்னே
 தரிக்கொள்வதேமெத்தப் பெரியவர்நிலையே
பனித்தபஞ்சினிற்பாயும் கனல்போல்எங்களையவர்
 பாய்ந்துகொல்வார்என்று ராய்ந்துபார்க்கலையே
கனத்தகும்பகர்னனைத் தின்பானஒரு
 அரக்கன்பொரிகறி போலும்
கணிதப்இவர்களுக் குண்டோபெருங்கடல்
 மணலையோஎண்ணி னாலும்
உனக்கென்னசிறு பிள்ளை ஆலோ
 சனைக்குத்தெரியுமோ நானும்
ஒட்டுப்பாஷையும் இட்டுத்தலைதொட்டேன்
 உயிர்க்குப்பிணைநீசொன் னாலும் (எங்)

2. ஆனராவணன்தலை பத்திவர்க்காயிரம்
 ஐந்நூறுதலைகண்டோம் என்னென்போரோ
போனவலியும்கால நேமியும்மாலியும்
 பூச்சிப்போல்இவர்க்கொரு மூச்சுக்காவாரோ
ஈனர்ஆகும்இவரை மூவருந்தூரநின்
 றெட்டிப்பார்ப்பார்அல்லாமல் கிட்டிப்பார்ப்பாரோ
தீனர்ஆகியகொஞ்ச வானரர்நாம்அந்த
 தேவர்களினும்பலம் ஆகியபேரோ

ஊனமாஇந்தச்சேனை முன்விடுத்
தேன்குழைக்கறிபோல் குழைக்கிறாய்
உற்றபேர்களைக்கெடுக்கவோஉந்தன்
சிற்றப்பனோடுநீ பிழைக்கிறாய்
ஆனமட்டும்பார்த்தோமே துரையே
ஏனோவீணிலே உழைக்கிறாய்
அறமுறுக்குகொண்டபுரிபோல்அற்றுவிட
அறியாப்புத்தியினாலே அழைக்கிறாய் (என்)

3. இனிதான்அவர்எங்களைத் தொடராமல்அணையைப்போய்
இடிக்கிறோம்இதற்குநீ தடுத்துச்சொல்லாதே
சினத்தஎருதும்எருதும்போராடிநடுப்பில்லைத்
தேய்த்தாற்போல்எங்களை ஏய்த்துக்கொல்லாதே
இனத்தோடேநாங்கள்எல் லாரும்போய்அவர்கையில்
இறக்குமட்டுக்கும்உனது பறப்புநில்லாதே
தனித்துத்தாய்வயிற்றினில் செனிக்கையிலேஇவர்
சதியும்மாயமுங்கற்றோர் அதுவும்அல்லாதே
பனிப்பெருக்கிலேகப்பல்ஓட்டிட
நினைக்கிறாய்நீ சொன்ன
படிக்குநடக்குமோ குரங்குப்பிடியே
பிடிக்கிறாய்ப்பன்னப் பன்ன
அனுப்பினால்எழுபதுவெள்ளமும்ஒரு
வனுக்குப்போதுமோ தின்ன
அருந்தத்தழைஉண்டு உறங்கமுழையுண்டு
அரக்கர்ஆண்டென்ன மனிதர்ஆண்டென்ன (என்)

அங்கதன் சாம்புவந்தனை இடித்தல்.

விருத்தம்.

இரங்கிச்சாம்பன்முதல்ஆனோர் இவ்வாறுரைக்கநீங்கள்என்ன
உரம்கெட்டீரோபடைக்கஞ்சி ஓடல்ஆமோசூரனுக்குத்
திரும்பத்தனையேசீயன்என்னச் சொல்வார்இலையோவாரும்என்று
பரிந்தப்போதங்கதன்நீதி படிப்பான்சொல்லிஇடிப்பானே.

71-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

என்னகாரியம்பண்ணிநீர்-சாம்புவரேநீர்என்னகாரியம்- பண்ணிநீர்

அநுபல்லவி.

தன்னவர்என்றும்மைச் சாமிசொன்னதும்போச்சே
சாமித்துரோகிஎன்று பூமிக்கும்பேராச்சே
பண்ணும்அங்கதன்என்சொல் எண்ணாமல்ஓதுகின்றீர்
படைக்குப்பயந்திப்போது செடிக்குள்ளேபதுங்குறீர் ,(எ)

சரணங்கள்.

1. பேய்த்தனம்ஆகவே இகத்துக்கும்பரத்துக்கும்
பிரட்டன்என்றுசொல்லக் கேட்டீரே
பிராணன்போனால்என் மானம்போகல்ஆமோநம்
பின்பேரைப்போரிற்கை விட்டீரே
ஏற்றராமன்ஆதிமூர்த்தி என்றநீரே
இங்கேஒலிக்கத்தலைப் பட்டீரே
இளந்தைஅல்லவோநீர்எல்லாம்தெரிந்திருந்தும்கா
டிப்பானையிற்கையை இட்டீரே
ஆததிரமோஅவர்க்கென்ன உங்களைத்தொட்டு
அருத்தவாலிஓர்அம்பால் விழுந்தானேதலைநட்டு
சாத்திரமோஓடல் ஆமோமுதுகிட்டு
சாகிறபேருக்குச் சமுத்திரமுழங்கால்மட்டும் (எ)

2. திடுக்கென்றுபோம்இந்தப் பாழுஞ்சரீரத்தைத்
தீரம்என்றெங்கேஎண்ணப் பெற்றீரே
சீவன்போனால்என்னகீர்த்தியும்உடன்போமோ
தெரியாமல்நினைவெல்லாம் செத்தீரோ
அடுத்தபேரைகொல்லும் விஷம்ஆனநீங்களும்
அமுதம்போற்சாமியை உற்றீரே
அன்பெல்லாம்வெளிஆச்சே மண்குதிரையைநம்பி
ஆற்றில்இருக்கச்சொல்லி வைத்தீரே
முடுக்கிவாரும்உயிர் கொடுத்துப்பழிஒழிப்பீர்
முன்ஒன்றும்பின்ஒன்று செய்தவகைகழிப்பீர்
நடுக்கிஓடிநாற்பேர் எடுத்தபடிசெழிப்பீர்
நாயகன்முகத்தின்மேல் எப்படிமுழிப்பீர் (எ)

3. நால்வரும்போர்சண்டை பார்ப்பதல்லால்உண்டோ
நம்மாலேசாமிக்கு லவலேசம்
நமக்குத்தான்அபகீர்த்தி சுமக்கநாயமோஇனி
நாளைக்கெப்படிசெல்லும் விசுவாசம்

மேல்கீழ்ஆனாலும் ஐயன்வில்இருக்க
மிஞ்சிநமக்குவருமோ மோசம்
வீரர்என்றசும்மாவேர்கொண்டீரெஐயோ
வேண்டாமோ அணுவாகிலும் ரோஷம்
சாலஞ்செய்தோடினால் நம்மைத்தடுப்பதாரோ
சதிசெய்யும்பேருக்குச் சமர்த்தர்என்றும்பேரோ
நீலஅரக்கர்கெடுங்காலம் என்றறியீரோ
நில்லாதுவாருங்கள் நிலைநந்துபாய்வாரோ (எ)

மூலபலசண்டை.

விருத்தம்.

ஓதிஇவ்வாறங்கதன்சொல் உரைக்குச்சாம்பன்
உடன்பட்டான்அங்குதம்பி முதல்ஆனோர்கள்
நாதன்உரையால்அவரைக் கூடப்போனார்
நாலுசமுத்திரமும்ஒன்றாய் வளைந்தாற்போல
தீதுசெய்யும்மூலபலம் எதிர்க்கக்கண்டான்
சீராமன்கோதண்டத் தினைநாண்ஏற்றிக்
காதளவும்வாங்கிஇதெம் மாத்திரம்என்று
கருஷித்தான்சரமாரி வருஷித்தானே.

72-தரு-பந்துவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மூலபலசண்டையைக்கேளும் ஸ்ரீராமன்செய்த
மூலபலசண்டையைக்கேளும்

அநுபல்லவி.

மூலபலசண்டைகேளும் வேலைசூழ்இலங்கைஆளும்
மூடன்இராவணன்குடி கேடன்இராவணன்கெடி
மூவ்வுலகக்கிளைஞர்க்கும் எவ்வுலகத்தவுணர்க்கும்
முந்தஉபசாரம்பண்ணிப் பிந்திடவிசாரம்எண்ணி
முன்அரக்கர்நம்பினோர் தன்னோடத்தத்தம்பிமார்
மூக்கியதேவராந்தகன் உக்கிரவநராந்தகன்
முடிபெறும்சூரியகேது கொடிபெறும்யாககேது
முனைபெற்றசம்புமன்னனை ரணமஸ்தன்கும்பகர்னன்
முதுபோர்இடும்பன்அகம்பன் அதிகாயன்கும்பன்நிகும்பன்
முச்சிரத்தரக்கன்சங்கன் வச்சிரத்தெய்ற்றன்சங்கன்

முகைக்கும்பருதிகண்ணன் புகைக்குங்குருதிகண்ணன்
முதல்வீரர்மடிந்தனர் சதிமாருமுடிந்தனர்
முழுதும்நெஞ்சுகாய்ந்தது பழுதுவந்துநேர்ந்தது
முற்றுயிர்கொடுக்கும்பேர்கள் கத்தியென்றெடுக்கும்பேர்கள்
முடவர்முதல்ஆகஇன்று சடுதிவரவேணும்என்று
மூயவிட்டதுதூதர்சொல்லப் போயவர்க்குஞ்சேதிசொல்ல
முந்திஇலங்கைநாடி வந்துதுக்கங்கொண்டாடி
மூண்டரக்கன்தன்னைத்தேற்றி சண்டையைஉட்கொண்டுதேற்றி
மூளுங்கனல்போலேபற்றி ஆளுங்கள்மேலேசுற்றி
மூடவும்பூமிஅசைத் தாடவுந்தேவர்அஞ்சி
வாடரும்வானரர்கண் டோடவுந்தேடி வந்த (மூல)

சரணங்கள்.

1. அஞ்சுமுகங்கள்ஈர் அஞ்சிமிகைவெற்பங்கள்
ஐம்பதுதலைகள்ஈர் ஐம்பது புசமலைகள்
ஐந்நூறுமுடிகள்ஈர் ஐந்நூறுதோள்அடிகள்
ஆயிரஞ்சிரங்கள்இரண் டாயிரங்கரங்கள்உடன்
அங்கம்மிகுகாத்திரங்கள் பொங்குபொறிநேத்திரங்கள்
அலைபோலும்நாக்குகள் மலைபோலும்மூக்குகள்
ஆவெனத்திறந்தவாய்கள் தாவெனபுகுந்தஈப்கள்
ஆகாசம்தொட்டகைகள் ஏகாசம்இட்டமெய்கள்
அடாக்கறுகறுத்துப் படையைகுறிகுறித்து
அண்டத்திலுள்ளோர் நவகண்டத்தில்உள்ளோரெல்லாம்

அடியோடெழுப்பிஅந்தக் கடல்எழும்பொங்கிஇந்த
அரும்பாக்குகள்நிறைபட்டாற்போல்-புற்றினில்ஈசல்
பெரும்போக்கு புறப்பட்டார்போல-மலைமகள்

ஆனபெருராட்சதர்கள்-மானம்அளவாநிறைந்து
ஆயிரம்வெள்ளம்சேனை-ரதங்களுடன்
பாய்பரிகொல்லும்யானை-இவைஉரைக்கில்

அஸ்தகிரிஏமகிரி-சித்திரகூடநாமகிரி
அனையபெருமத்தகெசங்கள்-தேவரைவென்று
தனிவிருதுபெற்றதுரங்கள்-கணக்கில்லாத

அண்டபகிரண்டமுட்டும்எண்டிசைஅகன்றமட்டும்
அளவுங்காத்திரரதங்கள்-கண்களிற்பொறி
வளரும்போர்த்துர கதங்கள்-முறைமுறையா

ஆற்றுமணல் அளவிட்டேநட்-சேத்திரம்அளவிட்டாலும்
அதிகக்குதிரைகூட்டம்-திக்குகள்எல்லாம்
பதறிக்கொள்ள ஆட்டபாட்டம்-கைக்கடல்

ஆகம்அணிபதக்கங்கள்-தோள்வளைகள் கால்வளைகள்
அக்குமணிகுண்டலங்கள்-மணியிழைத்த
பொற்கொலுசுவெண்டயங்கள்-வெற்றிகொடிகள்

ஆலவட்டம்தாலவட்டம்-சாமரங்கள்சுருட்டிகள்
அவுதாக்கள்குத்துக்குடைகள்-பீலிக்குடைகள்
கவிகைகள்சித்திரக்குடைகள்-வெயில்மறைக்க

அதிவிதநாகசுரம்-தவிலொடுதாரைசின்னம்
அறைந்தசங்குகள்எக்காளங்கள்-கர்ணுவொடு
சிறந்தகொம்புகள்கைத்தாளங்கள்-துத்தரிகள்

ஆசூளிகள்மேலங்கள்-தாகளம்டமாரங்கள்
ஐந்துவிதபேரிகைகள்-வீராணங்கள்
பம்பையொடுபூரிகைகள்-முழங்கிவர

அங்குசங்கள்பரிசைகள்-சங்கிலியன்வரிசைகள்
அஸ்திரம்வேலாயுதங்கள்-வல்உலக்கைகள்
சஸ்திரம்சூலாயுதங்கள்-இப்படிக்கொத்த

ஆயுதத்தின்பேதங்கள்-கோடிகோடிபூதங்கள்
அங்கைகொண்டுசூழ்ந்துவர-பேய்களும்கொண்டு
கங்குகங்காப்பாய்ந்துவர- புலிஇறைச்சி

ஆட்டிறைச்சிமான்இறைச்சி-மாட்டிறைச்சிநாய்இறைச்சி
அலகைகள்கொடுத்துவர-மதுக்குடங்கள்
பலபேய்கள்எடுத்துவர-கெக்கலிகொட்டி

அண்டமும்அகன்றநவ- கண்டமும்கிடுகிடென்ன
ஆர்பரித்துதொடைகள் தட்டி-விழிகள்எல்லாம்
தீப்பறக்கப்பொறிகள்கொட்டி-ராவணன்சொன்ன

ஆராடாமனிதன் அவன்-ஆரடாவென்றேகத்திகள்
அடங்கலும்வீசிக்கொண்டு-ராமன்எங்கேஎன்
றிடும்புகள்பேசிக்கொண்டு-விதம்விதமா

ஆளிபுலிகரடிகள்-ஞாளிகழுதைகள்மேலே
அரக்கர்மெத்தப்பாய்குவாரும்-சிங்கத்தில்ஏறி
இரைச்சலிட்டுச் சாய்வாரும்-சிலஅரக்கர்

ஆகத்தினில் அடங்காத-தாகத்தாலேமேகங்களை
அங்கையாற்பிடிப்பாரும்-சலம்பிழிந்து
செங்கையார்குடிப்பாரும்-அதுக்கிஷ்டம்ஆம்

ஆரும்வேசாறிஅந்த-நீரும்அகப்படாமல்
அலைகடலை அள்ளுவாரும்-பெருவாயால்
சலசலெனக்கொள்ளுவாரும்-கைகளைநீட்டி

அஷ்டகெசங்களைக்கூட்டச்-சுட்டெடுத்துதின்னவந்த
அனல்போல்சொரிவாரும்-மரங்களாலே
தினவுகளைச்சொறிவாரும்-பிறைகள்போலே

அக்கிரமம்மிகுந்தபல-உக்கிரதந்தங்களைக்காட்டி
ஆவென்றுதிறப்பாரும்-பசிக்குதையோ
கூவென்றுபறபாரும்-கழுதைமுகம்

ஆனைமுகம்புலிமுகம்-பூனைமுகம்பரிமுகம்
ஆகும்அரக்கர் அனந்தம்கண்கள்நெருப்பு
வேகும்அரக்கா அனந்தம்-சற்றுகிலும்

அஸ்தத்தில்விரல்இல்லாமல்-ஒற்றைங்கையையும்ஒற்றைக்காலும்
ஆனஅரக்கர்கோடி-இவரைக்கண்ட
போனஅரக்கர்கோடி-அவரைக்கண்ட

அண்டர்கள்எல்லாரும்நீல-கண்டன்இடம்போய்எப்படி
அய்யாஎன்றேஒடுங்கியே-உயிர்மேல்ஆசை
வையாமலேநடுங்கியே-சிவனேஇந்த

அம்புவியிற்கடல்களும்-பம்புசராசரங்களும்
அரக்கர்ஆய்வந்தன்என்று-ஓடிஒளித்துக்
குரங்கினம்தொந்தனஇன்று-நாங்களுமினி

அம்பரத்திருக்கும்இந்த-உம்பருலகத்தைவிட்டு
அப்பாலேசெல்வோமென்றார்-இருந்தால்இவர்
தப்பாமற்கொள்வார்என்றார்-என்னவேஅரன்

அந்தராமன்சரத்தாலே-இந்தஅரக்கர்கள்எல்லாம்
அந்தம்ஆகிப்போவார்இன்னம் நீங்கள்எல்லாரும்
சதம்ஆகிவாழ்வீர்என்ன-கேட்டமரர்கள்

அகத்தினிலேமுன்னம்-மிகுத்ததுயர்கள்எல்லாம்
அகற்றுப்பயங்கரம்விண்டார்-ராட்சதர்கோரம்
சகித்துத்தயிரியங்கொண்டார்-முனிவர்எல்லா

அண்டநிழல்இல்லையென்று-தண்டுகமண்டலங்கள்விட்
டலங்கோலம்ஆய்வெதும்பினர்-தாமரைஇலைச்
சலம்போலவே ததும்பினர்-சித்தர்கள்எல்லாம்

அனந்தம்அரக்கர்க்கொரு-குரங்கைஉரையிட்டாலும்
அளவிடத்தள்ளாதென்பார்-இந்தச்சேனைக்கு
களம்இடங்கொள்ளாதென்பார்-சாத்தியர்எல்லாம்

அத்தனைஇத்தனை அல்ல-இத்தனைபேர்தலைகளை
அய்யன் அம்புகொய்யுமோஎன்பார்-நமதுபங்கில்
தெய்வமென்னசெய்யுமோஎன்பார்-வித்தியாதரர்கள்

ஆயிரங்கோடி அந்தகர் -ஆகிலுமிவரைக்கொல்ல
அனந்தம்நாள்வேணுமென்பார்-உலகழிக்க
நினைந்ததோகாணுமென்பார்- கந்தருவர்கள்

ஆமையுஞ்சேஷனுமிந்தப்-பூமியுமெப்படியிவர்
அங்கத்தைச்சுமந்ததோஎன்பார்-இத்தனைபேரும்
எங்கிட்டுச்சமைந்ததோஎன்பார்-இவர்கள்இந்த

ஆச்சரியங்கொள்ளவெகு-மாச்சரியங்கொண்டரக்கர்
அஷ்டதிசைமேலுமேவினர்-ஆகாசமெனும்
வெட்டவெளிமேலுந்தாவினர்-இவரைக்கண்டு

ஆர்வம்உள்ளபதினெட்டு- வீரரொடுசாம்பவனும்
அரண்டங்கேநாட்டம்கொள்ளவே-நடுநடுங்கிக்
குரங்கெல்லாமோட்டங்கொள்ளவே- இவ்வகைநீசர்

அடர்ந்துலையுங்குன்றுங்-கடந்துநாலுதிக்கும்
படர்ந்துராகவன்முன்னே-தொடர்ந்துதொடர்ந்துவந்த (மூல)

2. எட்டிவருவார்சிலர் கிட்டிவருவார்சிலர்
ஈண்டிவருவார்சிலர் தாண்டிவருவார்சிலர்
ஏறிவருவார்சிலர் சீறிவருவார்சிலர்
இரைந்துவருவார்சிலர் விரைந்துவருவார்சிலர்
இடத்தில்வருவார்சிலர் வலத்தில்வருவார்சிலர்
எடுக்கவருவார்சிலர் முடுக்கவருவார்சிலர்
இடிஇடிப்பார்சிலர் பிடிபிடியென்பார்சிலர்
எற்றும்எற்றும்யென்பார்சிலர் குத்தும்குத்தும்என்பார்சிலர்
யெட்டும்யெட்டும்என்பார்சிலர் வெட்டும்வெட்டும்என்பார்சிலர்
யெதிர்யெதிர்என்பார்சிலர் மிதிமிதியென்பார்சிலர்

இந்தவகைராமனை-வந்துவந்துமென்மேலும்
ஈய்கள்மொய்த்துக்கொண்டவகைபோல்-பெரும்புலியை
நாய்கள்சுற்றிக்கொண்டவகைபோல்-சுற்றியில்அய்யன்

யென்சமர்த்துட்ராவணன்-தன்சமர்த்துவந்தபடை
யின்சமர்த்துபார்ப்போமென்றே-நினைந்துமெள்ள
புன்சிரிப்புகொண்டுகொண்டே-நிற்கராட்சுதர்

யெல்லாரும்இவன்வெகு-வல்லாளகண்டன்தனித்
திருக்குஞ்செருக்கேபோதும்-இதிலுஞ்செயம்
பெருக்கவேணுமோர்ஓதும்-யென்முதுகில்

யெத்தேசகாலமும்-வற்றாப்பெருஞ்சமுத்திர
யென்றேஅம்பறாத்தூணிசாத்தி-பிரசண்டகோ
தண்டவில்லைநாணியேற்றி-குணத்தொனிசெய்ய

திட்டபோதுமும்மதமும்-பொட்டெனவேவறண்டுகண்
டிருண்டசிலயானைகளுக்குத்-தொண்டையுக்கூட
வரண்டசிலயானைகளுக்குச்-சிலயானைமேல்

இருந்தபாகரைத்தள்ளி-வருந்தவதைத்துக்கையை
யெடுத்துப்பிடித்தஓட்டம்-பயத்தையெல்லாம்
விடுத்ததுதேவர்கூட்டம்- வல்அரக்கர்

ஏறிவந்தபுரவிகள்-வீறிவந்தகதிமாறி
இளைத்துத்தள்ளாடினவே-ராக்ஷதருக்கு
உளைத்துள்ளம்வாடினவே-பின்சாமிமுனைந்

திணைஇல்லாவெகுசுடு-கணைஏவிநின்றவர்கள்
எவருமிறக்கஅடித்தான்-அப்பாலேநின்ற
அவரும்பறக்கமுடித்தான்-முடிக்கவேநாம்

இருநூறுவெள்ளமிவன்-ஒருமானிடன்போகாதீர்
எனத்திரும்பிக்கூடிக்கொண்டார்-சூரியர்முன்னே
பனிக்குலம்போல்மூடிக்கொண்டார்-இவரேநமக்

கெடெனச்சினந்துகாற்-றுடிபோற்சுழலுங்கணை
இலக்கமற்றகணைதாக்கினன்-தாக்கிஅவரைத்
தொலைத்துவெட்டவெளிஆக்கினன்-பின்னுமரக்கர்

இருநூறுவெட்டமுடன்-ஒருநூறுவெள்ளங்கொண்டு
ஏகோபித்துமுளைத்துக்கொண்டார்-நெருங்கிவந்து
மாகோபத்தில்வளைத்துக்கொண்டார்- அவரவர்கள்

ஏறுவழிமாறவெகு-நூறுகணை தூறிமுது
கிட்டோடத் தறித்துநின்ருன்-சிலரைத்தரி
கெட்டோடமுறித்து நின்ருன்-விடவிடவே

இப்படிஐந்நூறுவெள்ளம்-தப்பறமுடிந்ததுகண்
டிசமானவன்னியென்பவன்-மிகவும்பர
வசம்ஆகியே புலம்புவன்-அரக்கர்இன்று

இறந்தனர்எல்லாரும் பறந்தனர்அய்யோஎன்
றேக்கமாய்க்கவலைபெற்று-குறுகுறுத்து
மூக்கிலேவிரலைவைத்து-இனிஎப்படி

ராகவன்முகமுன்நிற்கப்-போகுவோம்இதென்னமெத்த
லச்சைக்கேடென்றுவிளம்பி-விளம்பியபின்
அச்சத்தோடென்றுகிளம்பிப்-பலதிசையின்

இறைச்சலைமாற்றிநின்ற-அரக்கரைப்பார்த்துநீங்கள்
ஈடழிந்துநொந்ததென்றும்-மனிதற்கஞ்சி
ஒடிஇங்கேவந்ததென்றும்-தேவர்கள்கண்டால்

ஏச்சாகுமிதுகொஞ்சப்-பேச்சாகுமென்றவரை
ஏசிடா எச்சைஏசி-சீசீஎனவே
ரோஷமாவார்த்தைபேசி-அரக்கர்எல்லாம்

இரைந்தோங்கியேஒரு-பெரும்பாம்பைத்தேரைகள்
இளப்பம்என்றுசுற்றிக் கொண்டாற்போல்-விட்டிற்பூச்சிகள்
விளக்கைவந்துமொய்த்துக்கொண்டாற்போல-மொய்க்கமனிதன்

எம்மாத்திரமென்றுதானே-ஐந்நூறுவெள்ளஞ்சேனே
ஏகமாய்க்கடுகவிட்டான்-அம்பினுமதி
வேகமாய் முடுகவிட்டான்-விடித்தபின்னே

இளைத்தவன்போல் அவர்தன்னை-வளைத்திடும்படிக்குச்சற்றே
இடங்கொடுத்துப்பின்வாங்கினன்-எவருங்கைக்குள்
அடங்கவிட்டுமுன் ஓங்கினன்-வந்தஅரக்கர்

எறிநேரிசங்கட்டாரி- தறிதோமதங்கள்வாரி
லக்காகமீதில்சொரிந்தார்-அதுகள்நொக்கு
நொக்காகராமன்அரிந்தான்-பின்னும்நெருங்கி

இரதம்ஓர்பக்கத்தில்விட்டும்-புரவிஓர்பக்கத்தில்விட்டும்
யானைஓர்பக்கத்தில்விட்டும்-புரவிஓர்பக்கத்தில்விட்டும்
சேனைஓர்பக்கத்தில்விட்டும்-நிரைநிரையா

இரும்புலக்கைபிண்டிபாலம்-பெருத்தகத்திதண்டுசூலம்
என்னும்படைவாங்கிவிடுத்தார்-விடுத்தேஅதின்
பின்னுங்கணைஒங்கித்தொடுத்தார்-அவர்அருக்

கெத்தனைகையெத்தனைவில்-யெத்தனைஅம்பெத்தனைதண்
டெப்படி ஒருவன் தடுப்பான்-அவர்மேல்ஐயன்
எப்படிதான்போர்க் கொடுப்பான்-பெருமழைபோல்

எடுத்துவிட்டபடையெல்லாந்-தடுத்துவிட்டானென்றுவாயால்
யெட்டிக்கடிக்க மேவினார்-கைப்படிஆகக்
கட்டிப்பிடிக்கத் தாவினார்-ஆகாசத்தினி

ஈசனார்நிருதர்கள்-நாசமாய்ப்போவார்யென்
றெல்லோர்க்குமனந்தேற்றினார்-சாமியைத்தேவர்
உல்லாசமாக வாழ்த்தினார்-அந்தவேளையில்

எப்புறத்தும்ராக்ஷதர்கள்-அப்புறம்போகாமல்வாலிக்
கிரைக்காகத்தொகுத்துக்கொண்டான்-சுற்றிலும்போட்ட
சரக்கூடம்வகுத்துக்கொண்டான்-வகுத்தபின்பு

தங்கள்யானைகள்துர-கதங்கள்சேனைகள்பட
யெவரையுமண்ணிற் சதித்தான்-பிடித்தவில்லோ
டவர்அவர்முன்னிற் குதித்தான்-தனித்தனியே

இந்திரவாணம்மோகவாணஞ்-சந்திரவாணம்நாகவாணம்
எரிவாணம் வாயுவாணம்-விஜயமுர
ஹரிவாணம் மாயவாணம்-குபேரவாணம்

இமையாதவருணவாணம்-நமன்வாணனருணன்வாணம்
இடிவாணமாகநொடித்தான்-அரக்கர்தன்மை
அடியோடேசாகஅடித்தான்-பின்னையுமவர்

எண்இறந்தசேனைசண்டை-பண்ணமுடியாதென்றெண்ணி
ஏகமாகக் கடுகடுத்தான்-மந்திரஞ்சொல்லி
மோகனாஸ்திரந்தொடுத்தான்-தொடுத்தபோதில்

இந்தும்ராமன் அங்குராமன்-அங்கும்ராமன்இங்கும்ராமன்
யெங்கும்ராமன்ஆகத்தோற்றினான்-அதருக்கவர்
தங்களாலே சாகமாற்றினான்-இந்தவகையா

ஈனர்ஆராயிரவெள்ளஞ்-சேனையுமுகூர்த்தந்தன்னில்
இறும்படிஆகப் புடைத்தான்-ரணக்களத்தை
வெறுங்களமாகத் துடைத்தான்-அனந்தங்கோடி

எறிவாளிகள்பிறந்த கருமேகம்போற்சிறந்த
ஒருராமனால்இறந்த-சருகுகள்போற்பறந்த (மூலபல)

3. தோள்கள்அறுந்தபேரும் தாள்கள்முறித்தபேரும்
தொண்டைகள்இடித்தபேரும் இடைகள்ஒடித்தபேரும்

தொந்திகள்சரிந்தபேரும் சந்துகள்முறிந்தபேரும்
துணைக்கைகள்இற்றபேரும் கணைக்கால்கள்அற்றபேரும்

மொண்டைகள்தறிந்தபேரும் மண்டைகள்திறந்தபேரும்
துண்டந்துண்டமானபேரும் கண்டகண்டமானபேரும்

தூணிகள்இழந்தபேரும் நாணிகள்இழந்தபேரும்
தூரகம்உலைந்தபேரும் இரதங்களுலைந்தபேரும்

தோரணங்கள்கெட்டபேரும் வாரணங்கள்விட்டபேரும்
தோமரம்பறிந்தபேரும் சாமரம்எறிந்தபேரும்

தொட்டெடுத்துவாள்வெட்டு நடைகட்டைமேல்பட்டுத்
துள்ளித்துள்ளிநெளிப்பாரும் பிணங்கள்தம்மேல்
தள்ளித்தள்ளிஒளிப்பாரும் பலபலவா

துண்டங்கள் ஆம்உடம்புகள் இண்டங்கொடிபோலஅம்பு
துறுபட்டுமாய்வாரும் குறைத்தலைஆய்
அறுபட்டுச்சாய்வாரும் இவ்வளவென்று

சொல்இடமில்லாதபேருஞ் சல்லடைக்கண்போல்உடம்பு
தொளைபட்டுவீழ்வாரும் விடாய்எடுத்துக்
களைப்பட்டுச்சாய்வாரும் போடப்போடவும்

தொலையாஅம்புகளாலே தலைபோய்பம்பரம்போலே
சுற்றிசுற்றிமடிவாரும் முண்டங்கள்ஆகித்
தத்தித்தத்திப்படிவாரும்-நிலைகலங்கி

தோள்என்றுந்தாள்என்றும் வாள்என்றுமடையாளம்
தோற்றுமற்கெட்டபேரும் காயங்களாலே
ஆற்றுமற்பட்டபேருந் தலைகள் அற்றுத்

தும்பிமேலேநின்றபடி தொம்பர்போலாகுகொண்டு
தொப்பெனவேவீழ்வாரும் மண்ணைக்கடித்துக்
குப்புறவேதாள்வாரும் அம்புகள்எங்குஞ்

சொருகிஉயிர்விடச்சே மரணவலிப்பெடுத்துச்
சுருட்டிக்கொண்டுபடுப்பாரும் கண்பூச்சிபறந்
திருட்டிஉயிர்விடுப்பாரும் கைகால்கள்அற்றுக்

சுருங்காமலே அடிக்கும் பெருங்காற்றிற்கொம்புபோன
சோலைபோலேகாணுவாருந் தங்கள்குடலை
மாலைபோலே பூணுவாரும் அடுத்தடுத்துத்

தொண்ணூறுதாமய்யோ தண்ணீர்தண்ணீரென்று
துடிதுடித்துழைவாரும் ரத்தைஅள்ளிக்
குடிகுடித்துச்சாய்வாரும் மனிதன்என்று

துடுக்குச்சொல்லியவாயின் இடுக்குக்காரியம்அம்பு
சொரிபட்டுவதைவாருஞ் சின்னபின்னமா
அரிபட்டுச்சிதைவாருங் கழுக்கள்கொடுத்த

தொங்கியபனங்காயிலே நுங்குபோலக்கண்களும்போய்த்
டொங்கும்விழுந்தலை அனந்தம்ரத்தம்பெருகிப்
பொங்கிவிழுந்தலைஅனந்தங் கழுத்துகள்போய்த்

தூரத்தொலையில்விழப் பீரிட்டுரத்தம்எழ
ஊறுந்தலைகள் அனந்தம் ஒன்றின்மேல்ஒன்று
ஏறுந்தலைகள் அனந்தம் அந்தத்தலையைத்

தொந்தமிடும்பேயினங்கள் பந்துபோல் எடுத்தாடச்
சுற்றிலும்வீழ்தலைஅனந்தங் கடலின்கரை
முற்றிலும்வீழ்தலைஅனந்தஞ் சுவாமிஅம்பாலே

சொற்கமுண்டெங்களுக்கென்று கொக்கரித்துக்கொக்கரித்து
துடித்துவிழுந்தலைஅனந்தம் ஒன்றேடொன்றாக
அடித்துவிழுந்தலைஅனந்தம் அம்புபட்டிரு

துண்டாய்சிலைகள்விழ ரண்டாய்த்தலைகள்எழச்
சுழலுங்கவந்தம்அனந்தம் பிணங்களோடே
உழலுங்கவந்தம்அனந்தம் முடித்தலைகள்

துண்டித்துவிழவுந்தேகங்-கொண்டெட்டிநடந்தப்பாலே
சோருங்கவந்தம்அனந்தம் எதிர்எதிராக
நேருங்கவந்தம்அனந்தம்அனந்தம்நரம்பிசிக்க

துருவிட்டகணைபட்டு மாவட்டைஉருவிட்டுச்
கருளுங்கவந்தம் அனந்தம் நரம்பிசிக்க
உருளுங்கவந்தம்அனந்தம் நட்சத்திரம்போலத்

தொடுத்தமணிகுண்டலத்தை அடுத்தடுத்தம்மாணைபோடத்
தொட்டாளுஞ்சிலபேய்கள் கவந்தத்தொடு
முட்டாளுஞ்சிலபேய்கள் ரத்தத்தில்ஆனைத்

தோட்டியினிற்பிணங்களை மாட்டிவிளையாட்டுக்காகத்
தூண்டிவிடுஞ் சிலபேய்கள் அதைப்பறிக்கத்
தாண்டிவிழுஞ்சிலபேய்கள் தின்றுகொழுத்துச்

சுயம்கொண்டுராமனுக்குச் செயஞ் சயமென்றுசொல்லித்
துதித்தாடுப்சிலபேய்கள் பிணமலைமேல்
குதித்தாடுப்சிலபேய்கள் ஆனைமணியைச்

சோடானதாளம்ஆக்கி ஆடிக்கொண்டுராகவற்கு
ஸ்தோத்திரஞ்சொல்லும்சிலபேய்கள்சண்டைஉண்டென்று
சாஸ்திரஞ்சொல்லும்சிலபேய்கள் ராட்சதர்வாயில்

சுரைவிரைபோன்றபல்லைப் பொறியென்றுவாயில்கவ்வித்
தூவிஇடுப்சிலநாய்கள் லங்கையைப்பார்த்து
கூவிஇடும்சிலநாய்கள் ஈரலைஎல்லாம்

தோண்டித்தோண்டிப்பிடுங்கித் தாண்டித்தாண்டிப்பசியைத்
தொலைத்திடுப்சிலநாய்கள் களத்தில்எங்கும்
குலைத்திடும் சிலநாய்கள் பெருகும்ரத்தச்

சுனைக்குள்விழும்பிணத்தை உனக்கெனக்கென்றுசண்டை
தொடுத்திடும்சிலநரிகள் குட்டிக்கிரையாக்
கொடுத்திடும்சிலநரிகள் இழுத்திழுத்துத்

துணுக்குத்துணுக்காகக்கொத்தி பிணத்தைப்பெரும்பசிஆம்
சூளைஇடும்சிலநரிகள் இலங்கையைப்பார்த்து
ஊளைஇடுப்சிலநரிகள் எலும்புகளும்

தொண்டைகளும்மண்டைகளும்கொண்டுபோய்இலங்கையிலே
தூற்றும்சிலபருந்துகள் வீடுகள்மேலே
ஏற்றும்சிலபருந்துள் மூக்குகளாலே

தொப்புளின்நரம்புகளை முப்புரிகொல்வதுபோலச்
சுருட்டும்சிலகழுகுகள் தலைதலையாய்
உருட்டுப்சிலகழுகுகள் பிணமலைமேல்

தொத்திதொத்திமண்டைகளை கொத்திகொத்திமூக்கினாலே
தூக்கும்சிலகழுகுகள் ஓர்இடத்திலே
சேர்க்கும்சிலகழுகுகள் கைஒழியாமல்

துத்திரதுரத்திஅந்த அரக்கரைப்பிடித்தெம
தூதரும் சலித்தாரே எட்டுத்திசைக்கு
நாதரும்கெலித்தாரேபிணங்கள்மேலே

சோரும் அரக்கியர்கண் ணீரிற்குளித்துப்பூசைத்
தொண்டுபண்ணும் சிலகூளிஅதற்குபலன்
உண்டுபண்ணும் ரணகாளிசம்மோகனச்

சுடுகணைஒன்றாலேவிடும் மூலபலம்எல்லாம்
தொலைந்ததென்றார்சிலதேவர் ராவணன்கொட்டம்
குலைந்ததென்றார்சிலதேவர் இந்தக்கணையைத்

தொடுக்கிறவித்தைராகவனுக்கும் சிவனுக்கும்
தோணும்என்றார்சிலதேவர் பின்ஆர்அறிவார்
காணும்என்றார்சிலதேவர் ராகவன்மேலே

சொர்க்கத்தில்உள்ள கர்பகமலர்பறித்துத்
தூவினார்சிலதேவர் செயமங்களம்
கூறினார்சிலதேவர் இப்படிக்கொத்த

துரைராமன் முன்நடந்து திரைஆழிபோர்படர்ந்து
வகைஆன கோதண்டத்துக்கிரை ஆகவேமடிந்த (மூலபல)

ராவணனுக்கும் லட்சுமணனுக்கும் யுத்தம்.

விருத்தம்.

பெருமூலபலம்எல்லாம்இவ்வாறு சாமிகையிற் போனபின்னை, வருபோரில்இராவணனுந்தேர்கொண்டான் பத்தும்வில்லும்வாங்கிக் கொண்டான், ஒருநூறுகோடிதேர் நாநூறுகோடிபரிஒங்கும்யானை, இருநூறுகோடியுடன்குதித்திட்டான் இளையவன்வந் ததிர்த்திட்டானே

73-தரு-அசாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

லட்சுமணனுக்கும் ராவணனுக்கும் நேர்ந்ததேசண்டை
அட்சயமானமூலம் தன்னை

அநுபல்லவி.

அந்தக்கோதண்டம்உண்டுபுட்ட பின்னை
கத்திஅரக்கனுந்தேறிலே துள்ள
காவிலிளையவன் அனுமாற் கொள்ள (லட்)

சரணங்கள்.

1. குரங்குவெள்ளத்தாரும் அரக்கர்வெள்ளத்தாரும்
கூடித்தொந்தயுத்தம் ஆடினார்
குன்றும்மரங்களும் தெண்டும்சரங்களும்
கொண்டுஒன்றைஒன்றாற் சாடினான்

செருக்களத்தினில் அரக்கன்நொடிக்குள்ளே
சிலநூறுகோடிஅும் பேவினான்
திரும்பத்தம்பியும் அதுக்கதையேவிட்டுத்
தெள்ளுந்தவிடுபோலே தூவினான்
தூரத்திப்பத்தம்பை அரக்கன்எய்யவும்
சுவாமிஅதைக்கூடத் தூளிசெய்யவும்
அரக்கன்மோகன அஸ்திரந்தெறிவிக்கவும்
அய்யன்நாரணன் அம்பால்முறிக்கவும் (லட்சு)

2. கொஞ்சத்தனமெண்ணி அரக்கன்வீடணன்
மேலேமயன்வேலைத் தூண்டினான்
குறுக்கேதம்பிக்குமுன்னே அங்கதனோடு
அனுமான்அதுக்கெதிர் தாண்டினான்
தஞ்சமென்றவிபீஷணனுக்காகத்தம்பி
இருவரையுந்தள்ளி ஓங்கினான்
சகலபேர்களும் உருக்கவே அந்த
வேலைமார்பினில் வாங்கினான்
அஞ்சிவிபீஷணன் பயந்துவாடவும்
அரக்கன்செலித்தோமென் றாரில்வோடவும்
சஞ்சீவியைக்கொண்டு அனுமான்அழைக்கவும்
தம்பியுஞ் சேனைகளும்பிழைக்கவும்

3. பிழைத்ததம்பிவிபீஷணன்சுகமோ
சுகமோவென்று கிளம்பினான்
பின்புசாம்புவன்ராமன்சேவடி
முள்பின்உள்ளது விளம்பினான்
தழைத்தராகவன்உனைபோல்ஆர்என்று
தம்பிதன்புகழ் பாடினான்
தந்தனஞ்சிரஞ்சீவி என்றனு
மந்தனையுங்கொண் டாடினான்
அழைத்துவான வெள்ளங்கொர்ச்சிக்க
ஆசைமூவர்கள் பேசிஅர்ச்சிக்க
மழைக்குநிகர்மலர் தேவர்தூற்றிட
வாழிஇளையவன் என்றுவாழ்ந்திட (லட்)

மூலபலப்படுகளக்காட்சி.

விருத்தம்.

சீலமுள்ளராகவனும் இளையோன்தன்னைத்
தேற்றினன்பிறமுவிபீ ஷணனுமங்கே
கோலமுள்ளசுக்கிரீவன் அனுமான்சாம்பன்
குமுதன்முதலோரை எல்லாங்கூட்டிக்கொண்டான்
நாலுதிக்குஞ்சூரியன் முன்பணியைப்போலே
நாயகன்கைக்கோதண்ட மொன்றினலே
மூலபலப்படுகளத்தைப்பார் என்று
மூட்டினன்வகைவகையாய்க் காட்டினனே.

13-திபதை-மத்தியமாவதிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. வெற்றிக்கொள்ளவந்த மூலபலமான
வேதண்டமாப்வீர கோதண்டஞ்செய்ததைச்
சுற்றியசேனைப் படைத்தலைவருடன்
சுக்கிரீவரேவாருஞ்சுவாமி-விக்கிரமத்தைப்பாரும்

2. சண்டம்பிரசண்டம் பெருங்காற்றிலேவெகு
தாகத்தினல்விழுமேகக்குலம்போல
அண்டர்பெருமான் இராமன்கையால்வீழ்ந்த
ஆனைகளைப்பாருங் கிடக்கிறசேனைகளைப்பாரும்

3. துண்ணெனபொங்கிய ரத்தக்கடல்மேலே
சுவாமிஅம்பாலேசெங்-தாமரைபூப்போலே
வண்ணஞ்செவந்து மிதந்துவரும்முக
மண்டலத்தைப்பாருஞ்சிதறிய குண்டலத்தைப்பாரும்

4 சீராம்பெரும்பாய்கள் கட்டுங்கொடிஆகச்
செத்தகளத்திலே-ரத்தக்குளத்திலே
ஓராயிரங்கோடி கப்பலைப்போலவே
ஓடுந்தேரைபாரும்விசை அறுந்தாடும்தேரைப்பாரும்

5. கடலிலேபலமகரமீன்போல
கண்டித்தயானையும் துண்டித்தயானையும்
இடலமாகிய ரத்தக்கடல்மேலே
எழுதிரைத்தைப்பாரும் அழுந்திமுழுகிறதைப்பாரும்

6. கூத்தினில்நட்டுவன் பாத்திரம்என்றேத்தக்
குண்டலங்கள்குறைத்-துண்டலங்கள் ஆய்எங்கும்

பேர்த்துபேர்த்துநொண்டிக் கூத்தினைப்போல் ஆடும்
பிரேதங்களைப்பாரும் கைகள்கொட்டும் பூதங்களைப்பாரும்

7. பண்டுபட்டயானை வால்புறத்தே அறுப்
புண்டுபட்டயானையின் தலைகாணவே
ரண்டுபக்கமுந்தலை உள்ளமுயானைபோலும்
லட்சணத்தைபாரும்பேய்கள்தின்னும்பட்சணத்தைபாரும்

8. அந்தரத்தக்கடலுக்குள்ளேமத
யானைகொம்புஅந்திவாகனத்திலேஇளஞ்
சந்திரனைப்போல்மிதந்துமிதந்து
தளும்புவதைப்பாரும் அங்கங்கேகிளம்புவதைப்பாரும்

9. அத்திக்கொம்பால்தந்த சுத்திசெய்துரத்தம்
அப்பிஅப்பிவாயைக்கொப்புளித்துவீழ்ந்த
கத்திகளைக்கொண்டு நாக்குவழிக்கிற்
காளிகளைப்பாரும்சுற்றிவரும்கூளிகளைப்பாரும்

10. யுத்தக்களமென்னும் ரத்தவயல்மேலே
எற்றசதைஎன்னும்சேற்றினிடத்திலே
அஸ்திரங்கள்பயிர் ஒத்துக்கிடக்கிற
அற்புதத்தைப்பாரும்ரத்தந்தனி யற்புதத்தைப்பாரும்

11. கொண்டகணவன்என் னும்பிணத்தைக்கையில்
கொண்டெழுப்பும்பேயைக் கண்டஅரக்கியர்
அண்டமட்டும்அதை எட்டிப்பிடிக்கிற
ஆச்சரியத்தைப்பாரு மவருடையமாச்சரியத்தைப்பாரும்

12. தும்பிமுகத்திலே ராட்சதர்மீசையைத்
துள்ளுருகாச்சாத்திப்பிள்ளையார் என்றேத்திக்
கொம்பில்அவர்மண்டைத் தேங்காய்உடைக்கிற
குட்டிப்பேயைப்பாரும் குதிக்கிறமட்டிப்பேயைப்பாரும்

13. பேய்முகம்நாய்முகம் ஆகியராட்சதப்
பெண்டுகள்அந்தப் பிணம்பிடுங்கவந்த
பேய்முகம்நாய்முகம்கண்டே அடையாளம்
பிடிக்கிறதைப்பாரும் நல்வார்த்தைப்படிக்கிறதைப்பாரும்

14. பெண்அரம்பைக்கூத்து பார்க்கிறதெல்லாம்போய்
பேய்க்கூதத்தாச்சுதோ என்றுமுறைப்பட்டு
பண்ணுடனேகிழப் பெண்கள்ஒப்பாரி
பாடுவதைப்பாரும் தலைவிரித்தாடுவதைப்பாரும்

15. இந்திரலோகமும் சந்தரலோகமும்
எட்டுத்திக்குங்கொள்ளை இட்டுச்சிறைவைத்து
கந்தஅரக்கரை ராமன்வில்லுக்கிறை
கற்பித்ததைப்பாரும் இராவணன் ஒப்பித்ததைப்பாரும்

16. எள்இடவும்இடம் இல்லாமல்மண்டிய
இத்தனையுங் கைத்தனு ஒன்றாலே
வள்ளல்இராமன்மு கூர்த்தத்திற்கொன்றுயிர்
வாங்கினதைப்பாரும் பூமிபாரம் நீங்கினதைப்பாரும்

ராமரை மாலியவான்கொண்டாடல.

சந்தவிருத்தம்.

நீதன்கைவீசுசர மாரிபடவேபடை
பாடுண்டுபோனதை விபீஷணனுடேவிழி
நேர்கண்டெலோர்களும் இராகவனைமேவினர் அதன்மேலே
ஓதும்பிராணியுடன் ஓடியக்சானனன்
மூதண்டகோடிஉள தேவர்கள்பகிரிட
ஊர்எங்கும்வேணகளியாடல்விளையாடல்கள்செய்கிறபோதே
கோதண்டவாளியினில் மூலபலசேனையை
நாசஞ்செய்தான்எனவே ஓடிவருதூதர்கள்
கூறுஞ்சொலால்இதென மானிடனால்அவர்படுவாரோ
ஏதென்றுராவணன் விசாரிட்டமாலிய
வான்வந்துகாதுகளி லேகூறில்என
ராமன்பிரதாபசெய ராமன்இசை ஆண்டுபுகழ்வானே.

74-தரு-தோடிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராமனுக்குநிகர்ஆக ராவணா பூமியில்வேறுண்டோ

அநுபல்லவி.

மாமூலபலம்எல்லாம் ஒருத்தன்கொன்றதெந்த
வகையென்றுதூதரைப் பகையாலேமுந்தமுந்த
ஆமவன்கோதண்டம் வளைத்தானோபடைசிந்த
அரைஅம்புகால்அம்பு தெறித்தானோஎதோஅந்த (ரா)

சரணங்கள்.

1. பின்னுஞ்சொல்லுகிறேன் அவனுக்குனதுசண்டை
பிள்ளைவிளையாட்டல்லவோ அத்தாட்சி

மன்னும்மரமும்பல்லும் கல்லும்ஒருகரத்தால்
மண்ணோடேமண்ணாமே கண்காட்சி
சின்னமனிதனென்றும் ஒருத்தனென்றுமெண்ணாதே
தேவர்க்கும்தேவன் அவனவ னேசூட்சி
உன்னைக்கட்டினவாலி தன்னைக்கொன்றானேஇது
உன்அண்டையில்இருக்க இன்னம்என்னடாசாட்சி (ரா)

2. திண்டும்மிண்டுஞ்செல்லாதே தர்மஞ்சேருமிடத்தில்
செயமும்சேரும்அட நிரமூட
சண்டைஉன்னால்ஆகாது செத்தவர்க்கெல்லாஞ்சில
தர்பணஞ்செய்அட குடிகேட
பெண்டுகளேஅல்லாமல் லங்கையைவிட்டெனக்குப்
பின்படைவருவதுண் டோகூட
அண்டாநாயகனே ஒருத்தன்ஒருத்தன்என்றாய்
அண்டமழிக்குந்தேவர்ரண்டுபேர் உண்டோட (ரா)

3. வீரவேல்விட்டேனென்றும் லட்சுமணன்பட்டானென்றும்
வீம்புவார்த்தைகள்இங்கே தந்தாயே
மாருதிமருந்தாலே அவன்எழுந்தானேஇந்த
மதிமோசத்தால்அல்லவோ வெந்தாயே
காரியந்தெரிந்த விபீஷணன்சொல்லுக்கும்ப
கர்னன்சொல்லுங்கேட்க நொந்தாயே
வீரியத்தாய்அய்யோ காடுவாவாயென்ன
வீடுபோபோஎன்ன வினைகொண்டுவந்தாயே (ரா)

மூலபலப்படுகளத்தை ராவணன்கண்டது.

விருத்தம்.

வல்லாண்மைபேசிய ராவணன்மூஇந்த
வகைவகையாய்மாலியவான் சொல்லிச்சொல்லிப்
பொல்லாதபுண்ணிலே கோலிட்டாப்போல்
புடைபுடைத்தான் மூலபலமடிந்தவாறும்
சொல்லாலேதூதர்சொன்ன சொல்லுமுந்தன்
சொல்லும்நில்லவருமோ என்றரக்கன்பொங்கி
எல்லாம்பார்ப்போமெனக் கோபுரத்தின்மேலே
எறினன்படுகளங்கண் டாறினனே.

75-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்டானேராவணன்மேன்மேலே மூலப்படு
களத்தைஇருபது கண்களாலே

அநுபல்லவி.

மீண்டாந்தூதர்சொல் இன்றுமெய்யோபொய்யோ-என்று
மெத்தவிசாரப்படக்கணமேசென்றுஉத்தரகோபுரஉச்சியிலேநின்று

சரணங்கள்.

1. போனமுகந்தோறும் மலைமலையாப்பிணங்குவிய-இதுவேநல்ல
தானம்என்று மேகங்கள்வந்துகவிய-ராகவன்விட்ட
மானக்கணைகள்பட்ட பானத்தளவும்முட்ட
வானத்திலும்அட்ட கோணத்திலும்எட்ட
சோனைப்பெரியமலை தான்ஒத்தெழுந்தகொலை
ஆனைப்பிணங்களையும் சேனைப்பிணங்களையும் (கண்)

2. சீலமுனிவர்கள் கண்டேனேநடுநடுங்க-சீறிய-ஆல
காலம்ஆம்எனுங் கண்களைநாம்நரி-பிடுங்க-வீரகோதண்டம்
காலமாறிமழை போலேகணைசொரிய
நாலுதிசையும்வளைந் தோலமிடும்சொரிய
மூலபலப்படையைக் கோவிவேர்அரிய
மூலைக்குமூலை அளங் கோலம்ஆய்த்தெரிய (கண்)

3. பெருகவேகளம்எங்கெங்குங்கவந்தங்கள் ஆட-நட்டுவன்போல
அருகிலேநின்று பேய்தாளங்கள்போட-ராமன்பிடித்த
ஒருசிலை அதனாலே வரவரஒருகாலே
விரிகணை அறுபட நிருதர்முடிகள்கெட
எருபெருமலைமேலே வரும்அருவியைப்போல்
குருதிநீர் துள்ளத்துள்ளக்குருவிகள் கொள்ளக்கொள்ள(கண்)

4. மங்கைமீர்அந்தவானரம் பூச்சிகளைப்புடைத்து-நிமிஷத்திலே
உங்கள்முன்வருவேன்என்று கண்களை துடைத்துதுடுக்காவந்த
தங்கள்கணவன்கிடை அங்கெதிர்கண்டுகடைக்
கண்களில்நீர்பெருகி அங்கம்எல்லாம்உருகிப்
பெண்கள்திரண்டுமொய்த்துச் செங்கைதலையில்வைத்து
எங்கும்பதறிவிழ எங்குங்கதறி அழ (கண்)

5 பெரியவில்லுடன் அறுபட்டகைகளுங்கண்டுகண்கள்நீர்சொரிய
அரக்கியர் அடித்துக்கொண்டழுங்கூக்குரலுங்கண்டகண்டமாக
ஒருவன்குடல்சரிய ஒருவன்உடல்எரிய
ஒருவன் தலைமடிய ஒருவன் சிலை ஓடிய
ஒருவன்தொடையறிய ஒருவன்குடைமுறிய
ஒருவன்உயிர்வதை ஒருகணைசெய்ததை (கண்)

இராவணன் தேர்ஏறுதல்.

விருத்தம்.

மூலபலம்படுகளம் இவ்வாறுகண்டான்
முடிபுனைகோபுரமிறங்கிக் கோவில்சேர்ந்தான்
காலமெனுமுக்கோடி வயதுமீசன்
கைவரமுந்தொலைக்க ராவணன் முன்னுளில்
மால்எனும்ராகவன் கொடுத்தவரத்தினாலே
மதியும்அதுவிதியும் அதுஎனலால்துவார
பாலன்முன்முன்போல் வைகுந்தவாசல்ப்
படிகொள்வான்தேர்ஏர துடிகொள்வானே.

76–தரு-கலியாணராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தேர்மேற்கொண்டானே-இராவணன்–போர்மேற்கொண்டானே

அநுபல்லவி.

பார்மேலுந்திசை மேலும்மலைமேலும்
பாயுந்திரைகடல் மேலும்முட்டிய
ஆயிரம்புர விகளுங்கட்டிய (தே)

சரணங்கள்.

1. இதைத்தோடேவரச்சொல்லி உறுக்கினன்-தம்பி
இருந்தோரில்நூறுவெள்ளம் பொறுக்கினன்-சங்கம்
தொளித்துக்கையொடுகையை முறுக்கினன்-மேலே
தூணியும்கவசமும் இறுக்கினன்
கனத்தபூமியும் மலையும்வெடித்திட
முனைத்தபேரிகை குமுறிஇடித்திட
சினத்தினல்முக வேர்வைபொடித்திட
தனக்குஞ்சீதைக்கும் இடக்கண்துடித்திட (தேர்)

2. பத்துமுடியுந்தரித் தோங்கினான்-திசை
பத்தும்வெட்டியவாளைத் தாங்கினான்-சோ
பத்தால்அரமனையை நீங்கினான்-ஒரு
பத்துவில்லையுங்கையில் வாங்கினான்
செத்தபேர்களை எண்ணிமனம்நொந்து
சத்தமேகங்கள் போலேகால்ஐந்து
கைதலத்தில் வாரிக்கொடைதந்து
சுற்றிஅர்ச்சனை செய்துவலம்செய்து(தே)

3. இருபதுகைகளையும்வளை மாட்டினான்காதில்
இருபதுகுழைகளுங் பூட்டினான்-தும்பை
இருபதுதோளிலும் சூட்டினான்-கண்கள்
இருபதும்நெருப்புபோல்க் காட்டினான்
வருபெண்சானகி பதறுகிறதொன்று
ஒருமண்டோதரி கதறுகிறதொன்று
விருதெல்லார்களும் பார்க்கவேஇன்று
இருவரையில்ஒன் றாக்குவேன்என்று(தே)

இராவணன் அவசகுணங்கல் காணுதல்.

சந்தவிருத்தம்.

கதிர்விடுகுண்டலம்-மணிமகுடம் பலகடகம் அலங்கிருதம்மெ ன்போர்வை, கவசம்நெடுஞ்சரம்-அரைவடமீ அந்தைகள்-கலகலெ னும்பணி-யின்கோவை, அதுமுதல்கொண்டொரு பதுகையில்வெஞ் சிலைஒருபது செங்கையிலும்பாணம், எரிவிழிசிந்திய-கருமலைஎன்றெ னஎவரும்நடுங்க-நெடுந்தேர்மேல், மதிகரி சிந்திட-உடு நிறைசிந்திட பலைகள் அதிர்ந்திட-மண்பூமி,-மறுகிட எண்டிசை முருகிதியங்கிட மனிதன் எனும்சொல்-இடும்பாலே, அதிரமண்டலம்-அதிர ரதம் தனை-அதிறவிடென்ர-இலங்கேசன், அருகினில்எங்கனும்-இருபது கண்களில்-அவசகுனம்பல-கண்டானே.

77-தரு-பந்துவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இப்படியா அவசகுனங்கண்டானே-கண்டராவணன்
இடும்பாலேஎண்ணமற்சென்றானே

அநுபல்லவி.

கைப்படைஆனதைச் சேகரம்பண்ணி
காகுத்தன்சரத்துக்குக் கொடுத்திடஎண்ணி
அப்படிவந்தானே ராமன்மேலே
அறிந்திருந்தும்புத்திக் கெட்டவன்போலே

சரணங்கள்.

1. ஆனைகளுங்குதிரைகளும்பின்னுக்கு வாங்கிடக்கால்பதறவும்
அறுந்தகொடிமேல்பருந்துவீழவும்அங்கேரத்தத்துளிசிதறவும்
சேனைகாவலர்வாயெலாம்வெறும் பானைபோல்வரண்டுதறவும்
சேர நாய்களுஙபேய்களும்அழச் சூரியனைப்பார்த்தோற்கதறவும்
இப்படியா

2. தோள்வளைசரியமாலைகள்கரி இடப்புறக்கண்கண்துடிக்கவும்
தோகைமார்அழகாகம்மேல்விழ ஆகவாய்ச்சொல்படிக்கவும்
வாளின்வாய்முனைறடங்கவுங்கருந் தூளிஆனதுபிடிக்கவும்
வாளின்மேற்கருமேகமில்லாமல்வல்லிடிஇடிக்கவுங்கொள்ளிகள்
இப்படியா [வெடிக்கவும்

3. முறைமுறையாத்தேரிலேகட்டும் விருதுகேதனமழியவும்
முரசும்பேரியம் டமாறமுஞ் சருகுபோலேகிழியவும்
மறயவர்பூசுஞ்சந்தனம் வறவறென்றுபோய்க்கழியவும்
மண்மாரிகள்ஆனவைபொழியவும்பெண்ஆனையிலேமதம்வழிய
இப்படியா [வும்

ஸ்ரீராமர் தேர்ஏறுதல்.

சந்தவிருத்தம்.

ஆசைகள் அதிர இவரவசகுணம்இராவணன்எதிர்படதேர்விடலால்
ஆண்மைபெருகிபரீமறுபடிஅனுமான்மிசைவருதல்ஒழுதுமுனே
மாசறுசதுமுகன்நேசமொடுதவிய வாசவன்விடுகிறதேர்இதன்மேல்
மாருதிபுசம்எனஏறுதிஎனவரு மாதலிஉரைஆதரவாம்
ஏசறுமுதுமறைஏறிடவிதிநிலை ஏறிடமுனிவர்கள்தேவர்கள்ஈ
டேறிடமசம்நிறைவேரிடஅவர்அவர் ஏறியபதவியில்ஏறிடவே
வீசிடமழைபொழிகார்முகிஒளிவிடுமேர்எனும் மலைமிசைஏறுதல்
வீரன்இரவிகுலவீரன் அதலா குவீரன்இரமிசைஏறினனே [போல்

78-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

தேர்ஏறினனே ராமச்சந்திரன் தேர்ஏறினனே

அநுபல்லவி.

பார்மேலேலவைப்பது நேர்அல்ல அரவிந்த
பாதம்வைப்பாளென்னு மாதலிகொடுவந்த (தேர்)

சரணங்கள்.

1. சோதிபதிநுதலில் திருநாமமணிந்திட்டு
துலங்குமம்புறுத்தூணி வலப்புறத்தினில்இட்டு
காதல்செய்யுந்தும்பை மாலேதோள்மேல்விட்டு
கச்சைக்கட்டியமார்பில் வச்சிரகவசந்தொட்டு
குரோதஞ்செய்யுமிள நகைவிடுத்துக்கொண்டு
பாதந்தன்னில்மிதி யடிதொடுத்துக்கொண்டு
கோதண்டம்ஒருகை யினில்எடுத்துக்கொண்டு
தாய்தந்தமரவுரி யிணைஉடுத்திக்கொண்டு (தேர்)

2. ஆரவாரஞ்செய்யும் வீரவெண்டயஞ்சாத்தி
அங்கைத்தரத்துக்கு முன்கைக்கட்டியும்ஏற்றி
தாரணிஉள்ளோரும் வானவரும்போற்றி
தான்சொல்லவேலட்சுமி காந்தன்எண்றேதோற்றி
வீரபட்டம்வி சாலம்உள்ளநெற்றி
நேரில்இட்டதி காரமூஅளகத்தி
ஓர்வலப்புற மீதினிலேசுற்றி
ஆகும்ஓப்பிடொ ஞதஒருவெற்றி (தேர்)

3. தேவர்மடைந்தயர் சோபனங்கள்பாட
சீதைமனதில் நினைந்ததுகைகூட
தூவும்மலர்க்கை முனிவர்கள்கூத்தாட
சூரியன்தேர்ஓட்ட லங்கைதேற்கண்போட
யாவருங்கண் கண்டுதேறவும்
பாவிகள்சந் தங்கள்மாறவும்
தேவருக்கா நந்தம்ஊறவும்
ராவணன்வை குந்தம்ஏறவும் (தேர்)

மகோதரன் வதை.

விருத்தம்.

திருத்தேர்ஏறிராகவனுஞ் சென்றான்போர்க்குமகோதரனும்,
தரிக்காதெழுந்துராவணன்பால்சார்ந்துபோக்குவிடைகொடென்ன,

செருத்தான்செய்துலட்சுமணனை செயித்துவாவென்றனுப்பவந்து, கருத்தாவானராகவனைக்கடிந்தான் அவனால்மடிந்தானே.

79-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

மடிந்தானேமகோதரன்-ராமன்கைஅம்பால்-மடிந்தானேமண்மேல்

அநுபல்லவி.

கடிந்துராவணனால்லட்சு   மணன்மீதில்விடப்பட்டு
கடிகிஓடிஅவன்   மீதில்போரினைவிட்டு
தொடர்ந்துமாரன்மீத   னேகசரங்கள்தொட்டு
சூதும்வாஅஞ்சாமி   தொடுங்கணையாற்கெட்டு

சரணங்கள்.

1. அநுகூலசத்திராதி-ஆகிஇருந்தரா
வணன்குடியினைக்   கெடுத்து-தன்னுடைய
அகத்திலெண்ணமெல்லமுடித்திலங்கையின்மேலே
ஆசை   யினையும்விடுத்து-இணையில்லாரா
மனுக்குரதம்அனுப்புந்-தேவர்களையும்பக
வானையும்   கடுகடுத்துலட்டுமனனை
மடித்துவருவேனென்று வீரம்பேசிக்கையில்
வலிய   தனுவை-எடுத்து-அதிககடுஞ்
சினத்திநெடுபெருந்   தேரைஓட்டிக்கொண்டு
சேனைகளையெல்லாந்தன்   பின்னேகூட்டிக்கொண்டு
கனத்தவில்லைவளைத்து   நாணைபூட்டிக்கொண்டு
கணைகள்எய்துராமன்   கையில்மாட்டிக்கொண்டு(மடி)

2. போர்க்களத்தினில்வந்து-அட்டகாசஞ்செய்து
புவிஎங்குங்கிடுகிடு   டென்ன-லட்சுமணன்மீதிற்
போகவிட்டிடுந்தேரை-மறித்துராமன்மீதிற்
போகட்டும்விடுவி   டென்னசாரதிஇந்தப்
பார்க்குள்ராமனைவெல்லக்-கூடாதென்றுசொல்ல
பற்களைநெட்டுநெ   டென்னவேகடித்து
பாரடாஉன்னைவிழுங்குவேனென்ன-சாரதி
பயந்துடல்விடுவி   டென்னநடுநடுங்கி
கார்க்கடல்வண்ணன்ரா   மன்மீதில்தேர்விட
கலங்காமலேமகோ   தரன்நின்றுபோரிட
ஆர்க்குஞ்சேனைராமன்   அம்பினாற்பேர்கெட
அதமாகஅவன்மார்பில்   ஓர்அம்பின்கூர்பட(மடி)

3. மாலியவான்சொல்லால்-சீதையைவிடவேசம்
மதித்தராவணனை அன்று-தடுக்கப்பெரு
வயிற்றைச்சாய்த்துக்கொண்டு-குடகுடென்றேஓடி
வஞ்சனைஎண்ணி நின்று-அதிகபல
சாலியானராவணனேமூவுலகமும்
சௌரியத் தடனேவென்று-இன்றுமனம்
தளர்ந்திந்தச்சனகியை-விடல்ஆமோபோபோஉன்
தனக்கிது சரியோஎன்றுசொல்லியசொல்லும்
காலனைப்போல்அவன் பாவிலேயிருந்து
கழுவாக்கரைத்துநாளும் கலகஞ்செய்துதிரிந்து
சீலராமன்கணைக்குத் தன்சேனையைவிருந்து
செய்வித்தோர்கணையால்தன் பெருவயிறுஞ்சரிந்து (மடி)

கடைசிநாளில் இராவணயுத்தம்.

விருத்தம்.

திடுதிடென்னஓடிமகோ தரனுஞ்சென்ற
சேனைகளுஞ்சாமிகையில் மடிந்தபின்பு
முடுகிஇருவருந்தேரில் ஏறிக்கொண்டு
மூதண்டகோடிகளும் நடுங்கவிட்டே
கடுகிமலையோடுமலை எதிர்த்தாற்போல
கடலினோடுகடல்எதிர்த்தாற் போலவிற்கொண்
டடும்இராகவனும் இராவணனுமங்கே
அடுத்திட்டார்சண்டைசெய்யத் தொடுத்திட்டாரே.

80-தரு-தோடிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ராகவனுக்கும்ராவணனுக்கும்-நடந்ததேசண்டைதொடர்ந்ததே

அநுபல்லவி.

மேகத்தைப்போலவே அய்யன்கணைகள்சாட
மேலதைகாணமல் வெய்யன்கணைகள்மூட
வாகொத்ததேர்மேலே இருவருங்கதித்தாரே
வானமுப்பூமியும் ஒன்றாகமதித்தாரே
வானரவெள்ளம்கடல்ப்போலேசளத்தைப்போர்-வளைக்கவும்
ஏனர்விடும்கைச்சரத்தாலே நெளித்துப்போய்-இளைக்கவும்
வாரிவிடுங்கற்-பெருக்காலே அரக்கர்க்காவி-துள்ளவும்
வீரர்விடும்கைத்தடிக்குச்சூழ் குரங்குச்சேனைவிள்ளவும்

வடவையொடுபொரு வடவைஎனநிலை
மலையினொடுபொரு மலையதெனஅலை
கடலினொடுபொரு கடலதெனவிரி
ககனமொடுபொரு ககனம்எனஅரி (ரா)

சரணங்கள்.

1. அரக்கன்ராவணன் சிலசிலகணைஎய்தான்
அதைக்கண்டேராமன் தவிடுபொடிகள்செய்தான்
அரக்கன்நூறுநூறு யிரம்அம்பின்தூற்றினான்
அதைக்கண்டேராமன் நொடிஒன்றில்மாற்றினான்
அரக்கன்ஆயிரம் ஆயிரம்ஆயுதங்தொட்டான்
அதைக்கண்டேராமன் தூளிகள்தூளிகள்இட்டான்
அரக்கன்தேரைஆ காசத்திற்போக்கினான்
அதுக்கும்சாமிதேர் மேலாகத்தூக்கினான்
ஆதிநெடுஞ்சே-ஷனும்பட்சி சனுப்பொற்றா-ணிடத்தேகன
காசுரனும்-சிங்கமுந்தப்பா தடுத்துப்போர்-தொடுத்தால்என
ஆனதுரங்கம்-திருப்பிக்கோல் பிடித்துத்தேர்-விடுத்தேவரும்
மாதலிசங்கட-தொனிக்கச்சேபயப்பட்டார்-முடித்தேவரும்
அச்கணம்இருதேரும் தடந்தத்தும்-நிலந்தத்தும்
திக்குத்திசைகளும்போய் இடஞ்சுற்றும்-வலஞ்சுற்றும்
அப்புதம்மலைதாவும் அலைதாவும்கனல்தாவும்
இப்புறம்செவிதாவும் புவிதாவும்-கெவிதாவும்
அன்றுமுனிவர் பயந்துகடகட
என்றுபதறிந டுங்கிவிடவிட
அண்டமுகடுபி ளந்துநிலைகெட
மண்டலமும்மிசை விண்டுதலைகெட
அதிரமலைகளும் அதிரநிலைகளும்
அதிரவெகுதிசை அதிரமழைஇடி
அதிரஉததிகள் அதிரமதிகதிர்
உதிரஉடுவினம் அதிரஇப்படி (ரா)

2. வடதிசைமுதல் நாலுதிசையும்போவார்
கடலிலும்போவார் கடல்அப்புறமும்போவார்
மனதுவேகமோவென்ன வாயுவேகமோவென்ன
கனகலோகமோ கீழுலகமோஎன்ன

வருவர்ஓடுவர் கூடுவர்இருதேரும்
பொருவர்கேருவர் நேருவர்இதை ஆரும்
வனமாகஉரை யார்சொல்வார்ஒருக்காலே
குசவன்ஆனவன் விடுதிகிரியைப்போல
மாரிவழங்கும்-பிரசண்டக்கொண் டலைப்போலஇடித்தார்பல
தீவும்விசும்பும்-குலுங்கச்செஞ் சரக்கடா-முடித்தார்செல'
மாதலி அங்கம்-தொளைத்துப்பாய் பரிக்குக்கோல்-விடுத்தான் ஒரு
சாமிநெடுந்துர்யமறைத்தங்கேது சத்தைக்கீழ்ப்படுத்தான் அவனை
வளையராகவன்தேரை நிருதன்மூடலாமே
இளையவன்முதல்ஆனோர் களையானார் அதனமேலே.
மணவாளராகவன் பனிபோலஒருத்தானே
கணையெல்லாமறுத்தன் கொடியையுமறுத்தானே
மால்ஒத்தவன்படை மாரிபெய்திட
சூலப்படைகொடு சுவாமிகொய்திட
வன்னவாளியை அவன்விடுத்திட
அன்னத்தேகொடு சாமிதடுத்திட
மாமயன்படை அரக்கன்தொடுக்கவும்
சாமிகந்தரு வாஸ்திரமெடுக்கவும்
நாகலோகமும் புவியும்பொடிப்பொடி
ஆகவேகள மீதில்அடிக்கடி (ரா)

3. சாமிமேல்ஒரு தெண்டவன்விடுத்திட
சாமிஓர்அம்பு கொண்டதைத்தடுத்திட
சாமிமேல்அவன் மாயாஸ்திரம்போட
சாமிதான்ஞானஸ் திரத்தொடுத்ததைச்சாட
சாமிமேல்சூலம் அவன்விடச்சினங்கொண்டு
சாமிஓங்காரஞ் செய்ததுவிழக்கண்டு
சாமிமூவரும் இவன்என்னும்விவகாரம்
தம்பிசொன்னதை நினைந்தெல்ன அந்நேரம்
தாகருடன்செஞ்சரத்தைக் கைப்பிடித்துச்சாமிதொட்டே அவன்
நாகம்எனும்சஞ்சரத்தைக் கொத்தவிட்டுத் தூளிஇட்டான் ஒரு
சாமிதிரும்பத்தொடுத்துப் பொற்பிறைக்கொக்கும்சரத்தால்வரு
ராவணன்நெஞ்சைத்-தொளைத்தொற்றைச்-சிரத்தைத்துண்டமிட்டான்
தடுபடுசிரகாம் அவனுக்குமுளைத்திட
சரிசரிஅரியவே வாவரக்கிளைத்திட
தறிபடுகையால்மா தலிமார்பைகலக்கினன்
அவன்விடுதோமரத் தையும்அய்யன்விலக்கினன்
தயித்தியன்சரீ ரம்நிறைந்திட
மயிர்க்கோர்அம்பது ஆய்மறைந்திட

சலித்தவன்களை ஆய்விழுந்திட
உணர்ச்சிகொண்டுட னேஎழுந்திட
சாமும்விடுவிடு படையும்பொடிபட
சகலரதகஜ தளமும்அடிபட
இருவர்மனதிலும் வளரமுதுபகை
எவனும்உடல்விட விடெனஇவ்வகை (ராகவ)

4. எடுத்துராவணன் வளைத்தசிலைதன்னை
ஒடித்தும்நாணியை அறுத்தும்இப்படிபின்னை
இடக்கையோடவன் வலக்கையும்விழஎன்று
துடித்துராகவன் முடிக்கிறான்கணைஒன்று
இழுத்துத்தேர்வரு பரியும்பாகனும்சாக
அழுத்தத்தூணியும் குடையும்படையும்போக
எதிர்த்தராவணன் ஒருபதுமுடிமேலே
பதைத்துமாமலை யினில்விழும்இடிபோலே
ராமன்விடும்செஞ்சரத்திற்கொத்துடைபத்துப்-பனங்காய்என
நாய்நரிமண்டிக்கடிக்கக்கொக்கரித்துச் சுற்றிலும்போய்விழ
ராகவன் இப்படிதொடுத்துக்கத் தரிக்கத்தரிக்கத்தலை
ராவணனுக்குச்-சரிக்கட்டிச் சரிக்கட்டிகிளைத்துக்கொள்ள
இப்புறம்ராமன் அரக்கன் மாளும்வகைஎண்ணி
அப்புறம்விபீஷணன் உபாயமுறைபண்ண
லட்சுமிசீதையுங்காவல் கொண்டசிலறைதீர
தட்சணசூரியன்தேரும் லங்கைவழிசேர
இணக்கிடும்கர தண்டமனுபதி
வணங்கிடுகோ தண்டநடுவதில்
இட்டுகைப்பிரம் மாஸ்திரம்தனை
விட்டிடத்தனி ரார்ட்சதன்புனை
ரத்தினமணிமரு மத்தின்இடையிட்டு
வைத்தஅமுர்தக கடத்தில்அடிபட்டு
மத்தன்விடுகிற சித்திரரதம்விட்டும்
பத்துமணிமுடி தத்திவிழும்மட்டும் (ராக)

ஸ்ரீராமபாணத்தால் இராவணன்இறந்தது.

சந்தவிருத்தம்.

தூவிமுடிக்க-பிலாசம்எடுத்திரு-நாலுமதக்கரி-யைச்சாடி
சூரியனைத்திசை-மாறவிடுத்தொரு-குறைபடித்த-முடுக்காலே
பூவுலகத்தவர்-கீழுலகத்தவர்-மேலுலகத்தவர்-தப்பாதே
பூசைசெலுத்திட-ஆண்மைசெலுத்துபு-யாசலமிக்கத-சுக்ரீவன்

ஆவல்மிகுந்தொரு-சீதைபொருட்டினில்வீரமும்வெற்றியுமுக்கொடி
ஆயுசும்மட்டிடொ-ணாதஅரக்கரும்-ஆடலும்ஒக்க--விடுத்தேபின்
யாவரும்இக்கதை-ஆரமுதொப்பென-வேதிணஉத்தமர்-கற்ரோத
ராமசரத்தினில்-மாமலையொத்த-இராவணனிப்படி-பட்டானே.

அண்ணன் இறந்ததற்காக விபீஷணன் புலம்பல்.

விருத்தம்.

நிருதன்இவ்வாறழிந்தபின்பு சாமிதேரில்
நின்றிறங்கிஇவன்முதுகில் வடுவேதென்ருன்
வரும்முதல்நாள்அனுமான்கைக் குத்தால்வந்த
வடுஎனவீடணன்சொல்ல மகிழ்ந்தான்இப்பால்
அருளும்அய்யன்ஏவலினல் இவனும்போனன்
அண்ணஅண்ணஎன்றே அண்ணன்மேலே
ஒருமலைமேல்ஒருமலைபோய் வீழ்ந்தகண்ணீர்
ஒழுகின்ருன்பழமைசொல்லி அழுகின்ருனே.

14-திபதை-ஆகிரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. உண்டாற்கொல்லும்விஷம் உலகத்தில்எங்கெங்கும்
உண்டே அண்ணவே-சீதைஎன்று
கண்டாற்கொல்லும்விஷம் உன்னிடத்திலேமாத்திரம்
கண்டேன் அண்ணவே

2. இந்தஅநியாயத்தை-பிரம்மாவுடன்சொல்ல
இறந்தாயோ அண்ணவே-சீதையேலே
பந்தித்தஆசையும்-உயிரோடேகொண்டு
பறந்தாயோ அண்ணவே

3. உள்ளதோசீதையைத்-திருடுவதென்றென்னை
ஒட்டினல் அண்ணவே-உலகிலே
கள்ளனுக்குக்கூஎன்-றவன்மேல்பகைபோலக்
காட்டினய் அண்ணவே

4. அடிநாளைச்சாபத்தீடு-சீதையாய்வந்ததென்றேன்
அலைந்தாயே அண்ணவே-உடம்பெங்கும்
சுடுகிறசெந்தணலை-மடியிலேகட்டித்
தொலைந்தாயே அண்ணவே

5. நினையாதே சீதையைகுலையும்வாழ்என்றசொல்
நிறைத்ததோ அண்ணாவே-ராமனை
மனிதன்தனிதன்என்றவாயுந் துடுக்குமெங்கே
மறைந்தாயோ அண்ணாவே

6. வள்ளல்கும்பகர்னனும் மாலியவான்சொல்லியும்
மருண்டாயே அண்ணாவே-அடங்காமல்
துள்ளினமரடுபொதிசுமக்காதென்றாற்போல்பட்டுச்
சுருண்டாயே அண்ணாவே

7. சுற்றமுஞ்சேனையும்உன் பத்துமுடியும்முதல்நாள்
சோர்ந்தாயே அண்ணாவே-எல்லாரும்
செத்தபிரகாகிலும் ராமனைதெய்வமென்று
தேர்ந்தாயே அண்ணாவே

8. பரந்தக்யிலாசமும் உன்னுடைத்தோளுக்குப்
பற்றுமோ அண்ணாவே-தோள்மேலே
சுரந்துகுரங்குக்கூட்டம்இப்போதணிஅணியாத்
தொத்துமோ அண்ணாவே

9. விரிந்ததேவர்க்கெல்லாம்கடைக்கண்கொடாமல்வெடு
வெடுத்தாயே அண்ணாவே-களத்திலே
பருந்துங்கழுகுங்கொத்த முழுமுழுக்கண்கொடுத்துப்
படுத்தாயே அண்ணாவே

10. பூமலர்அம்புகளைக் காமன்கைஎய்தெய்து
பொழிந்ததே அண்ணாவே-இப்போதிந்த
ராமன்எய்தபிறகு காமன்எய்கிறதெல்லாம்
இழிந்ததே அண்ணாவே

11. சிறுமதிகொண்டல்லவோ மறுபெண்கள்மேல்ஆசை
திரண்டாயே அண்ணாவே.அவரவர்
பொறுமைஇடித்தல்லவோ மண்என்கிறபெண்மேலே
புரண்டாயே அண்ணாவே

12. பிரமாதிதேவர்கள் தந்தவரங்கள்எங்கே
பிரிந்ததோ அண்ணாவே-இன்றைக்கெம
தருமராஜனுக்கும் உன்னைதின்றுதொந்தி
சரிந்ததோ அண்ணாவே

மண்டோதரி புலம்பல்.

விருத்தம்.

நாடிவிபீஷணன் இவ்வாறழுதபோது
நல்லசாம்புவன்தேற்றத் தெளிந்தாஇப்பால்
பாடல்செய்யும்மடமாதர் அரக்கர்மாதர்
பாதாளமாதர்முதல் பலருஞ்சேர்ந்து
கூடமண்டோதரிஅங்கே கொள்கொம்பில்லாக்
கொடிபோலராவணன்பேர் உடல்மேல்வீழ்ந்து
தேடரியதுணைஇழந்த கிளிபோல்வாயைத்
திறக்கின்றாள் அழுதழுது பறக்கின்றாளே.

15-திபதை-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. என்னசெய்வேன்என்னசெய்வேன் மைந்நாகமலைபோல்உன்னை
இங்கேகண்டுநொந்தேன் லங்கைமன்னவா அய்யோ
உன்உயிரைக்கொன்றநமன் என்உயிரும்கைக்கொள்ளானோ
ஓடிவந்தேன்வந்தேன் லங்கைமன்னவா

2. கண்ஆனபேர்களை எல்லாம்புண்ணாக்கி வீடணன்என்னும்
கரும்பையும்வேம்பாக்கிவிட்டாய்லங்கைமன்னவா-அய்யோ
பெண்ஆனசீதைபிறக்க லங்கைஅழிந்துபோம்என்ற
பேச்சையேமெய்ஆக்கிவிட்டாய் லங்கை மன்னவா-அய்யோ

3 தினம் இந்தலோகத்திலே நீதேவராலுஞ்சாகாய்என்று
சிந்தைமகிழ்ச்சிஆனேனே லங்கைமன்னவா-அய்யோ
வினைபோல்இந்தநாளில்ஒரு மனிதனாலேசாவாய்என்று
விதிஅறியாமற்போனேனே லங்கைமன்னவா-அய்யோ

4. சீதைஆசையைவெளியில் ஓதாமல்அடங்கிக்கொண்டு
செருக்களத்தில்தூங்குகிறாயோ லங்கைமன்னவா-அய்யோ
ஏதையாசொர்க்கலோகத்துமாதருக்குள்உனக்கேற்க
எந்தப்பெண்ணைகாண்கிறாயோ லங்கைமன்னவா-அய்யோ

5. எட்டானைகொம்புபிடுங்க ஒட்டாமற் கெட்டியாகக்கட்டி
இருக்கிறமணிமார்ப்பாச்சே லங்கைமன்னவா-அய்யோ
சட்டம்ஆகராமன்அம்பு பட்டாடைமேல்ஊசிபோலத்
தட்டாமல்உருவிப்போச்சே லங்கைமன்னவா-அய்யோ

6 ஊரிலேசீதைமேல்வைத்த ஆசைஇந்தமட்டும்எங்கே
ஒளித்திருந்துவாதிச்சதே லங்கைமன்னவா-ரகு

வீரன்பாணம்உன்உடம்பை-எலிவெட்டிச்சோதிக்கிறதுபோல்
வெட்டி இன்றுசோதிச்சதே லங்கைமன்னவா

7. அனர்த்தமாவிளையும்அய்யோ-நினைக்காதேசீதைஎன்றேன்
அன்றுகேளாமல்வைத்தாய் லங்கைமன்னவா
உனக்குமுந்திக்கொள்ளாதமுன்-எனக்குநீமுந்திகொண்டாயே
ஓரவஞ்சகம்செய்தாயே லங்கைமன்னவா

8. நங்கைசூர்ப்பநகிசனகன்-நங்கையையெடுக்கச்சொல்லி
நமன்போல்வந்துநின்றாளே லங்கைமன்னவா-அய்யோ
என்கழுத்தும்பாவி அவள் தன்கழுத்தைப்போலே ஆக்க
எண்ணியேஉன்னைக்கொன்றாளே லங்கைமன்னவா

9. அந்தம்ஆம்சீதையை ஆருட-வந்தனைசெய்யும்தெய்வத்தை
ஆரோபோல்ஆசைப்பட்டாயே லங்கைமன்னவா-அய்யோ
இந்தமரத்தைவெட்டினாய்-இந்தஇடத்திற்சாயும்என்
றெண்ணாமற்புத்திகெட்டாயே லங்கைமன்னவா

10. வேதன்முதலோர்வரபிரசா-தத்தால்மூவுலகுக்கும்
வேந்தன்எனவாழ்ந்திட்டாயே லங்கைமன்னவா-அய்யோ
சீதைஆம்புரைமோர்விட்டு-வாழ்வாம்பாற்கடல்கெடுத்து
தெருவிலேஎன்னைவிட்டாயே லங்கைமன்னவா

சீதாதேவிக்கு அனுமார்ஜெயசேதி கூறல்.

விருத்தம்.

ஆனவண்டோதரிஇவ்வா றழுதுசேர்ந்தாள்
அரக்கனுக்குக்கடன் விபீஷணனும்செய்தான்
வானரவேந்தனுந் தம்பி தானும்செம்பொன்
மௌலிவைக்கயிலங்கை அபிஷேகம்கொண்டான்
மானவனும்மாருதியை ஏவத்தான்போய்
வாடியதோர்பயிர்க்குமழை பொழிந்தாற்போலச்
சானகிதன்காதில்இரா வணன்போர்வீழ்ந்த
தனம்சொல்வான்மகிழ்ந்துசோ பனம்சொல்வானே,

81-தரு-மத்தியமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சோபனம்சொல்லவந்தேன்-உன்தன்தொண்டன்அனுமந்தன்

அநுபல்லவி.

சோபனம்சானகித்தாயே முந்தமுந்த
சுவாமிராமகாரியமேசெயம் அந்த (சோப

சரணங்கள்.

1. ராமசாமிவிடும்ஒருணையட்டு ராவணனுயிர்விட்டு-ஒரு
மாமலைபோல்தரைமேல்வீழ்ந்தானே வைகுந்தம்சேர்ந்தானே-இந்த(சோ)

2. தேவர்முனிவர்சிறைநீங்கிமுன்போலேசெழிப்பாய்உன்னாலே பொல்லாப்
பாவிஅரக்கன்பயங்கரமவிண்டாரே-பதவிகள்கொண்டாரே-இந்த (சோ)

3. இங்கேமுன்மோதிரந்தந்தானே-இருளென்றுசொன்னேனே இப்போ
தங்கேநீஎழுந்திருள்எம்மானே-அனுக்கிரகஞ்செய்தானே-இந்த (சோ)

4. சந்திரன்இந்திரன்தேவர்க்குஸ்தாபனம்சகலர்க்கும்சோபனம் அம்மா
இந்தஅரக்கியரைநான்கொல்லவேணும்எனக்கிது சோபனங்காணும்இந்த
(சோபனம்)

சீதாதேவி அநுமாரை உபசரித்தல்.

விருத்தம்.

கனம்மலர்ந்தராமதூதுவன் இதுசோபனம் சொல்லக் காதில் கொண்டாள், தினம்மலர்த்த சாமி திருவடிமலரைத்திசைநோக்கித் தெண்டனிட்டாள், தனம்மலர்ந்தாள் அகம்மலர்ந்தாள் முகம்மலர்ந்தாள்என் அன்னை சானகிமுன்னாள். மனம்மலர்ந்த டறையெல்லாம் மாற்றினாள் அநுமானை வாழ்த்தினாளே.

82-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்நாளும் வாழிநீதானே-என்தெய்வம்
உன்னைப்போல்உண்டோ அநுமானே

அநுபல்லவி.

தென்இலங்கைஅரக்கன் தன்னைப்பட்சித்தாயே
பின்னைமங்களம்சொல்லி என்னைரட்சித்தாயே(என்நாளு)

சரணங்கள்.

1. இருக்கும்சிறைமீட்பேன்என்ற வாக்கியம் என்முன்
உரைத்தபடிசெய்தாயேஎன் பாக்கியம்-அப்பாவுன்.
கருத்தில்நீபிடித்ததேவை ராக்கியம்-உனக்குப்
பெருத்தஉலகும் கொடுத்தென்னசிலாக்கியம்
சிரத்தினால்வணக்கம் செய்வதேயோக்கியம்(என்)

2. மனத்தில்அடங்கா விசாரம்-நீங்கி
எனக்குநீதந்த சரீரம்-அய்யா
இனிச்சொல்வதென்ன உபசாரம்-அங்கே
தனித்தசாமிக்கும் செய்தாயேஆதாரம்
உனக்குநான்என்ன செய்வேன்உபகாரம்(எந்நாளு)

3. இதம்ஆம்என்சொல்லொன்றும் தாடதே-கோபம்
இவ்வரக்கியர்மேல் எடதேஇன்னம்
உதவிசெய்யும்செய்கை விடாத-வரங்கள்
எதுவுந்தந்தேன்நீ இனியபயப்படதே
முதல்வர்மூவருக்கும் முதுகுகொடாதே(எந்நாளு)

சீதாதேவி அக்கினியில் குளித்துஎழுந்தது.

விருத்தம்.

செவிக்கேசுபம்சொல்அநுமானைத் தேவிஇவ்வாழிகள்சொன்னாள்
திரவிபீஷணனும்சென்றான் திருச்சேர்வைக்குச்சமயம்என்றான்
புவிக்கோர்தாயேவருகஎன்றான் பூவைபழங்கோங்கொண்டான்
பூவாடினமேற்சென்றையன்புனைதாள் அம்பைபணிந்துநின்றாள்
தவத்தோர்க்கருளும்சிராமன் தனதுகுறிப்புவேறுகச்
சாமிஅடியேன்செய்தபிழை சகிப்பாஎன்றாள்தலைமேற்கை [விற்
குவித்தாள்முக்காவலம்வந்தாள் கொழுந்தன்வளர்த்த செழுந்தணை
குதித்தாளப்போதெழுந்தமருக் கொழுந்தாய்சீதைஎழுந்தாளே

83-தரு-பிலஹரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எழுந்தாளே பூங்கோதை எழுந்தாளேசீதை

அநுபல்லவி.

கொழுந்துபோல்ஒளிஓங்கி குளித்தசெந்தணல்நீங்கி(எழுந்)

சரணங்கள்.

1. புரந்தரன்இந்திராணி பூமேல்ஆரணன்வாணி
பூதேர்சர்வாணி
அருந்தவன் உடன்கூட அருந்ததியுங்கொண்டோட
அமரர்சோபனம்பாட பூமலர்போட (எழு)

2. திருமேனிதன்னில் வன்னசெழுமஞ்சள்ஒளிமின்ன
திக்சஎங்கும் பளபளென்ன

தருமம்புகழ்ந்துள்ளே தழைக்குப் எழுபதுவெள்ள
சகலசேனையும்மெள்ள கவலை தள்ள (எழு)

3. மலரடிகசங்காமல் மணிக்கூரைமசங்காமல்
மாலைவண்ட கசங்காமல்
கலைவைாரம்வாங்காமல் கனிவாய்நகைநீங்காமல்
கண்டோர்கள் ஏங்காமல் கூணம்தாங்காமல் (எழு)

4. குங்குமப்புலராமல் குழல்மேல்மைம்மலராமல்
கூந்தற்பூ உலராமல்
அங்கேராமன்முன்னாலே அக்கினிதேவன்கைமேலே
அலர்ந்ததாமரைபோலே மின்னலைப்போலே (எழு)

அக்கினிபகவான் முறையிடல்.

விருத்தம்.

எழுந்தகோர்சீதைதன்னை ஏந்தியஅக்கினிதேவன்
செழுந்துழாய்மாலைராமன் திருமுன்னேவைத்துவீழ்ந்தான்
புழுங்கினேன்சாமிஇந்தப் பூவைகற்பென்னுந்தீயால்
அழுங்கினேன் எனத்தன்வாய்மேல் அறைபிட்டான்முறையிட்டானே

84-தரு-பியாகடை-ராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னபிழைகள்செய்தேன்சாமி-நான் அக்கினிதேவன்
ஏதுபிழைகள் செய்தேன்சாமி

அநுபல்லவி.

பத்தினிசீதைதன்னை என்னில்இடுவித்தாயே
பதிவிரதாக்கினியாலே என்னைச்சுடுவித்தாயே (என்)

சரணங்கள்.

1. ஏதொருபொருளையும் சுடுவதெனதுசென்மம்
என்னையும்சுட்டதிந்த அன்னைபத்தினிதன்மம்
வேதத்தினும்எனை அல் லால்உண்டோஒளிகன்மம்
மெய்பொய்விளங்கும்என்மேல் செய்பல்ஆமோவன்மம்(எ)

2. பாலும்பதக்குமோரும் பதக்கென்றெண்ணப்போமோ
பைந்தொடிசீதைக்கிணை எந்தப்பெண்கள்தாமோ
நாலுந்தெரிந்தும்இந்தக் கோலம்செய்யல்ஆமோ
நங்கையிவளாலேஉன் அங்கம்இப்படிவேமோ (எ)

3. நீதிஅநுமான்சொன்ன சேதிக்கும்உண்டோலோபம்
நினைப்பறிந்தும்சோதித்தாய் உனக்கிதில்என்னலாபம்
சோதிஅருந்ததிக்கும் சீதைக்குண்டுபிரதாபம்
சொன்னேன்சத்தியம் இதற்கென்மேல்என்னகோபம் (எ)

ஸ்ரீராமர் சீதாதேவியை அங்கீகரித்தல்.

கலித்துறை.

மாட்சிஇவ்வாறுசொல்ல அக்கினிதேவனை வள்ளல்கண்டான்
சாட்சியெல்லோரும் நீயேசனகிக்கும் சத்தியஞ்சொன்னாய்
மீட்சிசெய்வார் என்றுவிட்டான் அப்போதுமிதிலைவல்லி
காட்சிசெயராகவன்முன்னேயிருந்து களித்தனளே.

பிரம்மதேவர் ஸ்ரீராமரைத் தோத்திரஞ்செய்தல்.

விருத்தம்.

அனல்போல்இவ்வாறெழுந்தநாளை அருளால்நோக்கிராகவனும்
கனமசேர்யென்றான் சனகிகுணம் கண்டுதுதித்தான்பிரமாவும்
நினைந்தான்சாமிநின்மகிமைநீயே அறிவாய்சீதையின்மேல் [னே
சினந்தான்ஏதென்றவள்பெருமை தெரிவிப்பான்புகழ்ந்துவிரிப்பா

15-கீர்த்தனை-பூபாளராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. பாராமாசவி குலராமாபுச
பலராமாகோ சலராமா
சராமாமனோ கரராமா
தரராமா ஆ பிரநாமா-ராமராமா

2. பள்ளமாயையிதற் குளேபுகுந்தெவர்க்கும்
பரமபதந்தருவாய் என்கோவே
கள்ளனும்ஆய்நின்று விளக்கும்பிடிக்கிறாய்உன்
கபட்டை ஆர்அறிவாரென் கர்த்தாவே-ராமராமா

3. முக்காடிட்டபிள்ளை முன்நின்றபிள்ளை அல்லால்
முதற்குட்டினபிள்ளையை அரியாதே
இக்காரியம்போலே ஒன்றைஒன்றெதிர்காட்டி
இடைநின்றஉனைக்காணப தெப்போதே-ராமராமா

4. நீதியாநாலாறு பேருக்குள் ஒருவனை
நீக்கியருளும்வித்தை பூண்டாயே

ஆதிமூலம்என்ற நாதத்திற்பதம்வைக்க
ஆனைக்குமுன்னேவந் தாண்டாயே-ராமராமா

5. கயிற்றைப்பாம்பென்னிக் கலங்கும்வண்ணம்ஒரு
கருக்கல்உண்டாகிய வகைபோலே
மயக்கத்திலேநாங்கள் மயங்கும்வண்ணம்இந்த
மயக்கங்காட்டலாமோ நெடுமாலே-ராமராமா

6. ஞாலந்தண்ணீர் அனல் வளிவெளிஇவற்றைந்து
நாலும்மூன்றிரண்டொன்றும் அதிகாரா
கோலம்மானிடங்காட்டி ஆளுக்குள்ளே ஆளாய்
குறுகுறுக்கிறதென்ன ரகுவீரா

6. மாயைதனைப்படைப்பாய் மாயையுந்துடைப்பாய் உன்
வல்லமைஅறியா நல்லோபூமி
மாயைக்குள்திரும்பவும் மயக்கங்காட்டினால்உன்
மகிமையைஅறிவ தெப்படிசாமி-ராமராமா

8. நீயுஞ்சீதையும்பெற்ற தாயுந்தந்தையும்என்றே
நினைக்கிறோம்நாங்கள் சதாகாலம்
தாய்இவள்மகிமையைப் புவிக்குக்காட்டவேண்டிச்
சாடிநீசெய்தாயோ இக்கோலம்-ராமராமா

9. கனிவினுலே எந்தஉயிரும்உயிருக்குள்ள
கருத்தும்நீதெரிவாயே பெரியோனே
சனகிகருத்துமாத்திரந்தெரியாததுபோல்இந்த
சாலம்செயல்ஆமோ நீதானே-ராமராமா

10. அக்கினியையுஞ்சுடும் அக்கினிசீதைபொன்
றக்குணிஅறிந்ததே இவள்சூட்சி
இக்கோலம்ராவணன்நிலத்தோடே
எடுத்தானேஇதைவிட என்சாட்சி-ராமராமா

11. தீயையும்பிழைசொன்ன வாயையும்வடவச்செந்
தீயையுங்கடும்இவள் பிரதாபம்
வாய்புளித்ததோமாங்காய் புளித்ததோஎன்று
மனதில்எண்ணினாலும் வெகுபாபம்-ராமராமா

12. எள்ளுக்குள்எண்ணெய்போலிருக்கிறநீசீதை
இடத்தில்இருக்கலையோ பர்த்தாவே
உள்ளக்கருத்தைவள்ளல் அறியும்என்வார்த்தை
உன்அல்லவோசொல்லாய் கர்த்தாவே-ராமராமா

13. எதிர்அரக்கரைகொன்றால் பதில்எங்களைவைத்தாய்
இந்தத்தயவுனக்கெங்கே போச்சோ
மிதிலைவல்லியைஇங்கே சோதித்தாய்எங்களை
விருந்திட்டுபகைகா மனதாச்சோ-ராமராமா

14. இழுக்காகியபொன்னைப் புடத்தில்வைத்தெடுப்பார்கள்
இவளுக்குண்டோசொல்லாய் விதியாசம்
அழுக்கில்லாதங்கத்தைப் புடத்தில்வைத்தெடுத்தாயே
ஐயாஉனக்குமுண்டோ மதிமோசம்ராமராமா

மக்களையும்மருமகளையும் சக்கிரவர்த்திபுகழ்தல்.

விருத்தம்.

ஆராதபிரமன் இவ்வாறுரைக்கத்தேவர்
அநுமதியால்தசரதன்தேர் நிலம்மேல்கொண்டான்
காராருங்குழற்சீதைக் குபசரித்தான்
கற்பகமேவாழியென்றான் இளையோன் தன்னைச்
சேராமல்அண்ணன்தாட் புண்ணும்இந்திரன்
தோட்புண்ணும்துடைத்தனையே என்றான்கண்ட
மாராப்பிராதனைத்தன் மார்பில்கட்டி
மகிழுவான் இவன்குணத்தைப் புகழுவானே.

85-தரு-மத்திமாவதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயனேஇன்றுன்னைக்கண்டேன் ஆனந்தங்கொண்டேன்

அநுபல்லவி.

வையம்ஆள்தசரதன்ஆம்என்னை-மலடுநீக்கிட பின்னை
வானவருக்கும்அந்நான்முகனுக்கும்எட்டா
மாயவன்உலகத்திலேஇரெண்டென்னைவைத்த (அய்யனே)

சரணங்கள்.

1. மல்லிகைப்பூமித்தாலும் வருந்தல்உன் தனிநாளிலே
வனத்தில்உள்ளகல்லும்முள்ளும் பொறுத்ததோ இந்தநாளிலே
எல்லாரும்காணக்கைகேசி சண்டாளிஎன்தோளிலே
இருந்தும்செவியைக்கடித்தாற்போல் உன்னைப்பிரிந்தாளேஒருகோளிலே
செல்லும்தரித்திரனுக்குத் திரவியங்கண்டெடுத்தாற்போல்
சென்மக்குருடனுக்குத் தெய்வங்கண்கொடுத்தாற்போல் (அய்யனே).

2. கைகேசிசொல்லம்புக்காயம் கொஞ்சத்திலேமாறுமோ
கட்டிக்கொண்டாறினதல்லாற் பின்னையொன்றால் ஆறுமோ
அய்யாஉன்வாய்முத்தம்போல் அமூர்தமும்சுவையூறுமோ
ஆர்முகம்உன்முகம்போல் ஆகுமோமனந்தேறுமோ
கையும்மெய்யும் என்தன் கண்கள்தெரிசித்தது
கண்கள்படைத்தபலன் இன்றல்லோலபித்து(அய்)

3. பரதனையுங்கூட்டிக்கொள்ள வேணுமோஉற்றுரிமைக்கு
பாருள்ளோருள்ளக்கொப்பாரோஎன் அப்பாஉந்தன் அருமைக்கு
துருவம்ஆம்அருந்ததிகூட நிகரோசீதைபெருமைக்கு
சோதிக்கவேணுமோஎன்ன சொல்வேன்உந்தன் ஒருமைக்கு
திருக்கண்டகண்ணுக்குத் தீங்குண்டோமென்மேலே
தேவாதிதேவர்க்கும் சிறந்தேனேஉன்னாலே(அய்)

மக்களையும்மருமகளையும் சக்ரவர்த்திபுகழ்தல்.

சந்தவிருத்தம்.

முடிபுனையும்தசரதன்உரைஇங்கிது முழுதும்மொழிந்துடனே
முதல்வர்வாம்தனில் அனைவர்களும்பழமுறையில்எழுந்தபின்னே
இடர்பெருகும்பரதனை அருளும்படி வடதிசைப்புஷ்பகமேல்
இரகுபதியும்சனகியும்ஒருதம்பியும்எவருநிறைந்திடுமுன்
மறுபடியும்வசந்தனைஒருநிமிஷப்பொடுவருகெனயெம்பெருமான்
வரைநிருபந்தனைமுடிமிசைகொண்டொருமறலியின்மண்டலமும்
அடுகளிறிந்திரன்உரைதருமண்டலம் அயன்உறைமண்டலமும்
அதிரதிரும்படிவிசை அனுமந்தன் அவ்வளவில்கிளம்பினனே.

86-தரு-அசோவரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாவி அனுமந்தன்வந்தானே-வசந்தனை-ராம
சாமிமுன்கொண்டோடிபாய்ந்தானே

அநுபல்லவி.

காவல்வசந்தனைமுன்போல-காட்டென்றுசெங்கைஓலே
காகுத்தன்எழுதிட எமபுரதிசைகண்டு
வேகத்துடனேஅரை நொடியினில்விசைகொண்டு(தா)

* இதை இரட்டித்துப்பாடும்போது உன்னை என்று முதலிலே கூட்டிப்பாடிக்கொள்ளவும்.

சரணங்கள்.

1. துருவிளமலோகத்தை வாட்டி வசந்தன்இல்லாமல்
சொல்லிஅரிஅரிஎன்றுபா ராட்டி காலில்விழுந்த
நரகவாசரைஅப்பால் ஓட்டி சாட்டடாஎன்று
நமனைவாலிற்சுருக்கி மாட்டி எங்கெங்கும்
கெருடவேகமொடு கந்தர்வலோகமும்
இருகண்ணும்சிமிட்டாமுன் இந்திரலோகமும்(தாவி)

2 ஐந்தாருநீழல்எங்குந் தேடி பயந்துவந்த
அந்தத்தேவரோடுரை யாடி சொற்கலோகத்தில்
சந்தேகம்உண்டென்றதை நாடி அந்தலோகத்தில்
சற்றுநேரத்திற்போய்க் கூடி அதற்கப்புறம்
பந்துபோல்எழும்பிப் பணைத்தவால்பெருக்கி
அந்தகனுடனே இந்திரனையுஞ்சுருக்கி(தாவி)

3. கவலையாபிரம்மலோகம் நோக்கி வசந்தனையிங்கே
காட்டென்றுபிரம்மாவுடன் தாக்கி இந்திரன் எமனோ
டவனையும்வாலில்கட்டித் தூக்கி சரசரென்று
அந்தஉலகைவிட்டுப் போக்கி மிகவுநல்ல
தவமிகுத்தபெருஞ் சத்தியமுனிவர்கிட்டும்
விவரமுத்திதரும் விஷ்ணுபதவிமட்டும்(தாவி)

ஸ்ரீராமர் சீதைக்கு லங்கையில் பலர்பட்ட இடங்களைக் காட்டுதல்.

விருத்தம்.

ஓசையுடன் அனுமான் இந்த வாறுவசந்தனைத்தநாதன்உடனே கொண்டார், ஆகமிது மிகக்களித்தார் வானரர்கள் மானிடர்கள்ஆனோர் இப்பால், வாகைபெரு தம்பியுந்தானும்படைபுஷ்பகமேல் மகிழ்ந்த ராமன், தோகைபெனும்சீதையுடன் சொல்லுவான் இவை இவைகள் சொல்லுவானே.

16-திபதை-சங்கராபரணம்-அடதாளசாப்பு

கண்ணிகள்.

1. கன்னிகையேஅந்த சனகன்வேள்வியில்வந்த
கற்புள் மடமானே
உன்னிமித்தத்தில்இந்த தென்னிலங்கைபோனதை
உற்றுப்பார் நீதானே

2. வடிகணை ஒன்றாலேநான் ராவணன்உயிர்கொண்ட
வடக்குவாசலைப் பாராய்
கெடிபெரும்நீலன் அந்த பிரகஸ்தன்உயிர்பறித்த
கிழக்குவாசலைப் பாராய்

3. தீரன் அங்கதன் அந்த வச்சிரதந்தனைக்கொன்ற
தெற்குவாசலைப் பாராய்
வீரன்உன்மைத்துனன் இந்திரசித்தனைக்கொன்ற
மேற்குவாசலைப் பாராய்

4. உருதிசொல்கும்பகர்ணன் அதிகாயன்முதல் ஆனோர்
உருண்டகளத்தைப் பாராய்
பிறகுமூலபலங்கள் கால்மாடுதலைமாடு
பிரண்டகளத்தைப் பாராய்

5. அடுபோரில்நமைக்காத்த அனுமான் அகம்பனை அன்
றடுகளத்தைப் பாராய்
படுபாவிஆம்மகோ தரன்என்கையிற்பட்ட
கடுகளத்தைப் பாராய்

6. வடிவானபாண்டப்கொட்டித்தட்டிச்செய்யும்குச
வனுக்குப்பலநாள் வேலை
தடிகாரனுக்கரை க்ஷணம்போல்அரக்கர்என்றால்
சமைந்ததைப்பார்கண் ணாலை

7. இந்திரசந்திரசூரியர் எட்டிப்பார்க்ககூடாத
ஏழுமதில்கள பாராய்
அந்தம்ஆம்பாதாள லோகத்தின்கீழும்போல்
அகழிகள் பாராய்

8. சுக்ரீவன்தங்கிநின்று ராவணன்மேற்பாய்ந்த
சுவேலைமலையைப் பாராய்
இக்கடல்சேனைபட்ட ரத்தக்கடலைக்கொண்ட
இந்தக்கடலைப் பாராய்

ஸ்ரீராமர்சீதைக்குச் சேதுவைக்காட்டி அதன்மகிமை கூறல்.

விருத்தம்

திறமென்கூந்தற்சானகிய பின்னை அனுமான்கண்டுவந்த
பிறகுகவிகள்ஒருநாளால் பெருக்கசெய்யும்பேர் அணைபாராய்

உறுதிஆகஇதன்மகிமை உரைக்கமுடியாதானும்
சிறிதுமொழிவேனெனராமன் சொல்வான்எடுத்துச்சொல்வானே

87-தரு-மோசனராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

இந்தசேதுவைகண்டாற்போமே சனகன்பெண்ணேஇகபரசித்தியே

அநுபல்லவி.

சந்ததமும்மனதினிற்பிரியாதே சகலபத்தினிகளுதொழவருமாதே

சரணங்கள்.

1. தந்தைதாயுடனேகுருதெய்வ நிந்தனையும்-கதிநீஎன்று
தஞ்சம்அடைந்தவரைகெஞ்ச அடிக்கும்சர்ப்பணையும்அதிதிகளை
அந்தணரைப்பசுமைந்தரைக்கொல்லும் வேதனையும்பஞ்சகாலத்தில்
அன்னமிட்டவரைக்கன்னமிட்டிடும் வஞ்சனையும்பயப்படாமல்
நிந்தைஆனகள்ளைக் குடிப்பதும்-பசு
மந்தைஉரஞ்சுகல்லை இடிப்பதும்-நடுச்
சந்திவிருட்சங்களை ஒடிப்பதும்-பிறர்
சொந்தப்பெண்களைக்கையைப் பிடிப்பதும்
நொந்தபேர்பொருளைக் கொண்டதோஷமும்
நோன்புகளைநடுவில் விண்டதோஷமும்
வந்தபேர்பசிக்க உண்டதோஷமும் (இந்த)

2. கேடுசெய்பவரோடுறவாகி தம்பிலையும்-வயிற்றினிற்ப
கிர்என்றிடவழக்கோரம் சொல்லியகெடுதலையும்-பாதிசாமத்தில்
வீடுகளில்மறைந்தோடி நெருப்பிடும்புலையும்-கண்ணிகள்குத்தி
விலங்கும்பறவைகளும்கலக்கிடவே செயுங்கொலைஆணும்பெண்ணும்
கூடுங்கூட்டுறவைப் பிறிப்பதும்-வழி
பாடுதப்பிநடக்கக் குறிப்பதும்-நடுக்
காடுகளிலேவெட்டிப் பறிப்பதும்-விளை
யாடும்பிள்ளைக்கழுத்தை முறிப்பதும்
நாடிக்கொடுப்பவரைத் தடுக்கும்பாவமும்
நாதன்இழந்தபெண்ணுடன் படுக்கும்பாவமும்
கோடைக்குளத்தைத்துத்து விடுக்கும்பாவமும்
கோட்சொல்லிகுடிகளைக் கெடுக்கும்பாவமும் (இந்தச்)

3. மாலைஇட்டவனைஇழந்தகொலும் பாதகமும்-வேறொருவனை
மருவுஅதனில்வந்தகருவை அழிக்கும்தோகமும்பாலும்தேனும்

போலஇருப்பவரைக்கலைக்கும்மிந்திர பேதமும்-மாதவிடாய்
பூத்தமங்கையரைச்சேர்த்தணைத்த சூதகமும்-தருவேன்என்று
மேலவர்களை அலைக் கழிப்பதும்-வழிச்
சாலைசத்திரங்களை அழிப்பது-செய்யும்
காலசெபத்தை ஒழிப்பதும்-இடும்
பாலேகவீசரைப் பழிப்பதும்
எனும்இறைச்சிகளைத் தின்றதோஷமும்
இருட்டினில்இடம்இல்லை என்றதோஷமும்
ஆற்றில்அம்மணத்துடன் சென்றதோஷம் (இந்தச்)

ஸ்ரீராமர் சீதைக்கு வந்தவழி அடையாளங்கூறல்.

விருத்தம்.

திருவணைப்பலன்ஈதென்று சிலையினல்பகுத்தராமன்
தருமலர்க்குழலியான சானகிவதனம்நோக்கிப்
பொருமலேஅயோத்திவிட்டுப் புறப்பட்டநாள்முன்தொட்டு
வரும்வழி அடையாளங்கள் வகுத்திட்டான்தொகுத்திட்டானே.

88-தரு-ஆனந்தபைரவிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சனகன்மாதே-பாராய்-சனகன்மாதே

அநுபல்லவி.

நினைவுடன்மனம் மகிழப்பாராய்பெண்ணே (சனகன்)

சரணங்கள்.

1 இலங்கைநகர்மேலேமுந்நாள் எழுந்தனுமான்பாயவே
இடம்தருமம்யேந்திரம்இது தானே
தலம்புகழஎன்னை வருணன அடைக்கலம்என்று
சரண்புகுந்ததானம்இது தானே-பெண்ணே (சனக)

2. மதிகதிர்உள்ளவும்போம் பொதியமலைஇதுதிவ்ய
மகத்துவம்உள்ள அகஸ்தியமுனிதானும்
கெதிரில்லஎதிரேநின்ற மலையிதுசுக்ரீவன்வாழ்
கிஷ்கிந்தைஅவனுக்கா தீனம்-பெண்ணே (சனக)

3. சந்திரனைநட்சத்திரம்போல் உந்தனைஇணங்கவே
சகிசெனங்கள் ஆகஒருக் காலே

இந்தமலைநின்றும்வா னரமாதர்உருமாறி
இதோவருகிறார்பார் கண்ணாலே-பெண்ணே (சனக)

4. கிளைக்கும்என் அம்பினாலே எழுமரங்களும்வீழ்ந்து
கிடக்கிறதைப்பார்நமக்கு நேராய்
வளைக்குமமழைகாலத்தில் தம்பியுடன்நான் இருந்த
மாலியவந்தமலைஇதனை பாராய்-பெண்ணே(சனக).

5. துதிசெய்சுதுன்பணிகளைச் சுக்ரீவன்காட்டநான்
துயருற்றமதங்கஅடி வாரம்
அதிகபயபக்தியா என்னையும்உன்னையுங்காத்த
அனுமன்கண்டதிவிடம்பம்பை ஓரம்-பெண்ணே(சனக)

6. தயவாகமனம்தேற்றிப் பசிஆற்றிஎனைப்போற்றி
சபரிமுத்திபெற்றதிந்தச் சாலை
உயிர்போதும்உனைத்தேடி வாடும்வழி மற்கவந்தன்
உயிர்கொண்டமூலைஇந்த மூலை-பெண்ணே(சனக)

7. எதிர்தரும்ராவணன்கையில் பழமைபாராட்டிஉன்னால்
இறந்ததங்கைக்கிங்கேநமஸ் காரம்
சதிர்செய்மூன்றுவருஷமும் நாம்இருக்கதம்பிசெய்த
சாலைஇதுபஞ்சவடி தீரம்-பெண்ணே (சனக)

8. இவிடம்மாரீசன்பட்டதிவிடம்சூர்ப்பனகிகெட்ட
திவிடம்கரராஷணர்வி நாசம்
இவிடம்கோதாவிரிஅன்னைஇவ்விடம்தம்பிகண்டதென்னை
இவிடம்உன்னைராவணன்செய்த மோசம்பெண்ணே(சனக)

9. தனித்துநீபுலம்பும்நாள்உன்நிமித்தம்உயிர்விடும்
சடாயுவனம்இதுஅவன்என் சாமி
அநித்தியமில்லாஅகஸ்தியமுனி எனக்குப்படைகொடுத்தஇடம்
அறிவையேசுதல்லோபுண்ணிய நாமிபெண்ணே(சனக)

10. இதுசுதிஷ்டமுனிவன் இதுதண்டகாரணயம்
இதுவேமுனிவர்கட்கு வாசம்
இதுசாபங்கமுனிதேவியுடன்முக்திபெற்ற
இடம்இதுஅதிகபிர காசம்-பெண்ணே(சனக)

11. இங்கேவிராதனைக்கொல்லத்தேவன் ஆகியெனைப்போற்றி
ஏகினான்அல்லவோவாளின் மீதே
தங்கப்பணிஉனக்கனுசூயைதாஎனஅத்திரி
தயவோடாதரித்தஸ்தலம் ஈதே-பெண்ணே(சனக)

12. கன்றுபிரிந்தபசுப்போல் நான்பிரியப்பரதன்வந்து
கண்டமலைஇதுசித்திர கூடம்
அன்றிளையவன்தள்ள வறிவந்தயமுனைஇதுக்
கடையாளம்பார்மூங்கிலாற்செய ஓடம்-பெண்ணே(சனக)

13. ஈர்ஏழுவருஷமும் நம்மைவரும்வழிநோக்கி
இருக்கும்பரத்துவனுக்கிது காணி
கார்எழுகுதன் காக்குங்கங்கையிதுநம்மைமுன்னுள
கரைஏற்றிவிட்டதிந்தத் தோணிபெண்ணே(சனக)

14 சீலம்உள்ளதந்தையார்க்கு எள்ளும்நீரும்நான் இறைத்த
தீர்த்தம்இதுகங்கைநதி நேத்தி
மூலமுதற்பொருள்இருக்கும் ஆலிலையைப்போல்இதோ
முன்காணும்நகரம்அ யோத்தி-பெண்ணே(சனக)

ஸ்ரீராமர் வரஇல்லையென்று பரதர் புலம்பல்.

விருத்தம்.

உரைத்தாலேஇந்தவிதம்உரைத்தராமன்
உடன்வருஞ்சேனையும் தானும்பரத்துவாசன்
வரச்சாலையினிற்புகுந்தான் அயோத்திதன்னில்
மாருதியை அனுப்ப அவன்வரும்போதிங்கே
தரத்தாலேஎனக்குரைத்த நாள்ஆச்சையோ
சாமிவருவானோ வாரானோஇன்னம்
வரக்காணேன்என்னுவி வைக்கேன்என்று
வாடுவான்பரதன்நொந்து தேடுவானே.

17-திபதை-பூபாளராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. பதினாலுவருஷம்போய்ப்பரதாநான்வருகிறேன்
பாரடாஎன்றாய்இந்தப் பூமி
பதினாலுவருஷத்துக் குள்ளோவருவது
பதினாலும்போயோஎன் சாமிராமராமா

2. உண்டானராமவாக் கொஆறேரண்டோஎன்தன்
ஊழ்வினைப்பயன்அது! தானோ
மண்டையில்லெழுதி மயிரால்மறைத்துவைத்த
மலரயன்கபடரி வேனோராமராமா

3. முக்கியபாதுகையே எல்லாத்தெய்வமும்என்று
முன்னுளிற்கட்டளேயிட் டாயே
தெற்குத்திசையேஎல்லாத் திசையும்ஆம்என்றென்னைத்
தினம்பார்த்துத்திசைக்கவிட் டாயே-ராமராமா

4. வருவான்என்சாமிஎன்னைப் பிரியாதேஎன்றுநெஞ்சை
மடக்கமடக்கமடங் காதே
இருபாதம்என்றுசொல்லும் கரைகண்டால்அல்லாமல்
என்கண்ணீர்வெள்ளம்அடங் காதே-ராமராமா

5. உருகிறதாய்மார்க்கும் ஊர்க்கும்எனக்குஞ்சொன்ன
ஒருவனைக்காணேன்கண் மீதே
வரும்விதிவந்ததென்றால் படும்விதிபடவேணும்
மாட்டோமென்றாலும் விடாதே-ராமராமா

6. அண்ணன்ஆம்என்சொல்லை சத்துருக்கனுங்கேளாமல்
அரசாளமனமங்கி னானே
அண்ணன் அழைத்துப்போன லட்சுமணன்போல்என்னையும்
அழைத்துப்போகூடஎன்கி னானே-ராமராமா

7. பூமிநெருப்பில்விழும் விழவேண்டாமென்றொரு
புத்திமதிசொல்லநில் லாயோ
சாமிபின்போனநெஞ்சே வருவானோவாரானோ
சற்றேநீவந்துசொல் லாயோ-ராமராமா

8. பொடித்தவனந்தனிலே எவருடஞ்சண்டையோ
புரோகிதரேசொல்லொ ணாதோ
நடுப்படையிற்போனாலும் வடுப்படாமல்திரும்பும்
நாயகன்வரத்தடை ஏதோ-ராமராமா

9. பருவங்கள்பதினாலுந் தவஞ்செய்தென்னகண்டேன்
படைத்தேனேஇந்தஅப வாதம்
பெருமாள்சென்றவழியிற் புல்லாய்முளைத்தாலும்
பெறல்ஆமேஆண்டவன் பாதம்-ராமராமா

10. அரசனையுங்காணேன் அரசுக்கரசாகின்ற
அண்ணனையுங்காணேன்நான் எம்மாத்திரம்
பரதன்என்றபேரைப் பரதன்என்றுசொல்லல்ஆம்
பாவிநான்அதற்கல்லோ பாத்திரம்-ராமராமா

சத்துருக்கன் அரசாட்சிக்கு உடன்படாமை.

விருத்தம்.

பரதன் இந்தவிதப் புலம்பிச் சாமிதெரிசனங்காணப்பாவினானே சாதம இனித்திப்பாய்வேன் உலகாள்வாய் சத்துருக்கா தம்பீ என்றான் விரவியகாதினிலதுபோய்நெருப்பாகச்சுட அவனும்வீழ்ந்துசோர்ந் தான், நரகப இன்றோ உனக்குப்பின்நிலம்என்றான எனக்கென்னநலம் என்றானே.

83-தரு-புன்னாகவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இதற்கோநான் ஆளானேன் இதற்கோ அண்ணாவே

அநுபல்லவி.

சதிக்குள் சத்துருக்கனை வாஎன்றழைத்திட்டாயே
சாமிபரதா என்னைக் கைநழுவவிட்டாயே (இதற்)

சரணங்கள்.

1. பூமிஆளச்சொல்லி என்னைத்தானே-விட்டுப்
போனால் என் ஆகுமோ கோமானே
ராமன்முகமும்உன் முகமுங்கண்டுநானே
ரண்டாட்டில் ஊட்டின குட்டிபோல்ஆனேனே (இதற்)

2. ஒருவன்கானகத்தில் ஏகவும்-அவன்
உடன்ஒருதம்பிதுணை போகவும்
ஒருதம்பி ஆனநீ நெருப்பிலேமூழ்கவும்
ஒருதம்பிஎன்உயிர் வல்லுயிராகவும் (இதற்)

3. எனக்குமாத்திரம்உடல் கெட்டியோ-உன்பின்
இருந்துலகாளாவிட்டால் நஷ்டியோ
உனக்குப்பின்வாராமல் எனக்கொருவெட்டியோ
உன்உயிரிலும்என்தன் உயிர்க்கருப்பட்டியோ (இதற்)

அக்கினியில்விழும் பரதரைக் கௌசலை அம்மன் தடுத்துக்கூறுதல்.

விருத்தம்.

வாடி இவ்வாறழுததம்பிக் கிரகங்கான்நான்போல்
மாள்வேன்எனில்இவன்புவியை ஆள்வான்என்று

கூடியமந்திரிமாரும் ஊர்உள்ளாரும்
குலைந்தலம்பரதன்தீ வளர்க்கச்சொன்னான்
நாடியதோர்கௌசலையும் கேட்டுவந்தாள்
நன்மகனேமகனேஎன் செய்வேன்என்றே
ஓடிஅவன்கையிணையைப் பிடித்தாள்புத்தி
உரைக்கின்றாள்மகன்மனதைக் கரைக்கின்றாளே.

90-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னநினைந்தாய்-பரதா-என்னநினைந்தாயே

அநுபல்லவி.

அன்னையெனும்கௌசலையை அகலவிட்டிடநீயே (என்)

சரணங்கள்.

1. முன்மகன் ஆகியராமன் முகம்பாராக்கவலைஎல்லாம்
உன்முகத்தைக்கண்டுநீங்கி உளம்குளிர்ந்தேன்மகனே
நின்முகமும்காட்டாமல் நெருப்பின்முகம்நீபார்த்தாம்
என்முகத்தைப்பார்க்குமுகம் எந்தமுகம்மகனே (என்)

2. எத்தனைராமரும்உனக் கிணை ஆவாராநீபோனால்
செத்துலகம்போம்எனது சீவனும்போம்மகனே
பெற்றமனம்பித்தென்றும் பிள்ளைமனம்கல்என்றும்
சுற்றிலும்சொல்கிறபடி துணிந்தாயோடாமகனே (என்)
இதம்கொண்டராமன்வர விதோஅதோஎன்றிருக்கநீ
மதம்கொண்டாற்போலஉயிரை மாய்க்கல்ஆமோமகனே
சுதந்தரமாத்தவஞ்செய்தும் சுகம்தக்கினதும் அல்ல
விரதம்தக்கினதும்அல்ல வேண்டாம்அடாமகனே (என்)

பரதர் கௌசலை அம்மனோடு முறையிட்டு இரங்கல்.

கொச்சகம்.

பன்னிஇதுதாய்சொல்லப் பரதன்ஈரேழ்ஆண்டும்அண்ணன்
சொன்னபடிகாத்திருந்தும் சுவாமிதெரிசனம்காணேன்
பின்னைஎனக்கார்இருந்தென ஆர்போய்என்பெருந்தீயில்
என்உயிரைவிடுவேன்என் றெழுவான்சொல்லிமொழிவானே.

91-தரு-சைந்தவிராகம்-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

இனிநான்இருக்கல்ஆமோதாயே

அநுபல்லவி.

அரியாயத்தில் அய்யனுக்-காகாமற்போய் (இனி)

சரணங்கள்.

1. மறுவில்லாவரம்கொண்டேன் நானே-அண்ணன்
வழிபார்த்துப்பார்த்தெந்தன் விழியும்பூத்தேனே
சிறுபிள்ளைபருவம்நான் தானே-இதிலே
சிறகுபறிகொடுத்த பறவைஆய்ப்போனேனே(இனி)

2. வருத்தம்அறியான்சாமி கொஞ்சம்-அறிந்தால்
வாராமல்இருப்பானோ எனக்குண்டோதஞ்சம்
நெருக்குதேகவலைப்பிர பஞ்சம்-என்னை
நெருப்பிலேபோட்டாலும்வேமோ என்நெஞ்சம்(இனி)

3. அரசனுக்குதவாமற் கெடுத்தேன்-அண்ணன்
அருமந்தமுடிக்குநான்சடைமுடிகொடுத்தேன்
தருமத்துரையைக்காட்டில் விடுத்தேன்-பரதன்
சாமித்துரோகிஎன்றே எங்கும்பேரெடுத்தேன்(இனி)

4. அய்யர்அன்னைசொல்லைநோ காமல்-கேட்க
அளிக்கத்தக்கவன்திருவுளத்துக் காமல்
செய்தேன்வெகுகுற்றம்போ காமல்-பல
தீட்டுக்குமுழுக்கொன்றோ நெருப்பில்மூழ்காமல்(இனி)

ஸ்ரீராமர்வரவை அனுமார் பரதருக்குக்கூறல்.

விருத்தம்.

தந்தாய்கௌசலைவந்தாளொடு பரதன்பாடுகள்இவைமுன்கூறி கொந்தார்அனலைவலம்சூழ்பொழுது குழந்தாய்குழியில்அமிழ்ந்தாதே, அந்தோபொறுபொறுமைந்தாபொறுபொறுஅன்பால்உன்துமுகம்தேடி, வந்தான்ரகுபதிவந்தான்என்அனுமான்தான்இம்முரை தந்தானே.

92-தரு-மத்தியமாவதிராகம்—அடதாள்சாப்பு.

பல்லவி.

வந்தான்வந்தான்பரதா-ரகுராமன்-வந்தான்வந்தான்பரதா.

அநுபல்லவி.

வந்தான்வந்தான்மோதிரம் தந்தான்தந்தான்கைமேல்
இந்தாஇந்தாதீயினில் முந்தாதேமுந்தாதே (வந்)

சரணங்கள்.

1. நாயகன்சொல்லறந்தாய் அண்ணாஎன்று பேயனைபோல்பறந்தாய்
தாயாரையுந்துறந்தாய்பழிபோட நீஇதற்கோபிறந்தாய்
சேயின்முகம்பார்க்கும் தாயின்முகம்போலே
காயும்பழுவுக்குச் சாயும்நிழல்போலே
தீயும்பயிருக்குப் பேயும்மழைபோல
மாயன்கஜேந்திரனுக் காய்வந்ததுபோல (வந்)

2. பொருந்ாதபுத்திதந்தாய் ஆலையிற்கரும்புபோல்மெத்தநைந்தாய்
துரும்புபோலவெற்றொந்தாய்ப்வீழ்வேனென்றுதீயைசுற்றிவந்தாய்
அரும்பதினால்ஆண்டு ஆச்சென்றதினாலே
வருந்தும்தம்பிமடி வான்என்றெருக்காலே
பரிந்திதோசித்திர கூடத்துக்கிப்பாலே
பிரிந்தகன்றைத்தேடித் திரும்பும்பசுவைப்போலே (வந்)

3. தீமைவிளைகள்மண்டுஇராவணப் பாமரன்ஆவிஉண்டு
சேமவெஞ்சேனைகொண்டு பரத்துவாசமாமுனிபூசைகண்டு
சாமிரகுகுல சோமான்இதோவந்தான்
பூமகள்சானகி வாமன்இதோவந்தான்
ஓமென்னும்ஆயிர நாமன்இதோவந்தான்
நீமறவாரகு ராமன்இதோவந்தான்(வந்)

பரதருக்குஅநுமார் சங்கிரகராமாயணம்கூறல்.

சந்தவிருத்தம்

இசந்தவாறனுமந்தன்ஓதி இடும்பகைமோதிரம்ஈய்ந்துடன்
சந்தமாமுடிகொண்டதோர் பரதன்கண்ணூரவளர்ந்தனன்
உந்தனோடுபிரிந்துராமன்ஒழிந்ததும்பின்நடந்ததும்
வந்தவாறும்அறிந்திடென்றுரு மாறினான் இவைகூறினான்.

93-தரு-கலியாணிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பரதமகாராசனேகேளாய்-ராமன்சேதி- பரதமகாராசனேகேளாய்

அநுபல்லவி.

திரம்உலாவியசித்திர கூடத்திலேமின்ன
திருவடிகள்நீகொண்டு போகிய அதின்பின்னே
இரகுபதிதண்டகவ னத்தில்அடிநீட்டினான்(பரத)
ராட்சதவீராதனை உபேகைஷயறமாட்டினான் (பரத)

சரணங்கள்.

1. அந்தமுனிவர்க்கபயம் ஈய்ந்தான்-பிறகு
அகஸ்தியமுனி ஆசிரமம்சேர்ந்தான்-அவன்
தந்தபடைமுழுவதும் கொண்டான்-வந்து
சானகியொடுபஞ்சவடி கண்டான்
வந்தசூர்ப்பநய அவன் வாதாடும்நாளிலே
வள்ளல்இளையவன் அங்கை மீதாடும்வாளிலே
கந்தமுலையுஞ்செவியும் நாசியும்நறுக்கினான்
கரதூஷணரையும்அவ ளாலேநொறுக்கினான்(பரத)

2. பின்னாகமானைவர விடவே-அதின்
பிறகுகணை ஒன்றில்அது படவே-ஒரு
சன்னியாசிராவணன் அடுத்தான்-சீதை
தன்னைநிலமங்கையோ டெடுத்தான்
அந்நிலையிலேவரு சடாயுவைவருத்தினான்
அம்மைஅசோகவனக் காவலில்இருத்தினான்
கன்னிகைதனைச்சாமி தேடிமனதேங்கினான்
கழுகரசனைக்கண்டு கவந்தன்உயிர்வாங்கினான் (பரத)

3. சவரிசொல்லியவழி நடந்தான்-என்
தனைஅடிமையாகவே தொடர்ந்தான்-பின்
கவுளமரங்கள்துணி செய்தான்-அந்த
காலன்வாலியையும்விழ எய்தான்
அவனியைச்சுக்கிரீவ னுக்குதவிமீளவும்
அடியேன்அறிந்தம்மை நிலைகண்டிமீளவும்
தவம்உளவிபீஷணர்க் கபயங்கொடுத்தனன்
சாமிதிருவணை ஒன்று கடல்மேல்எடுத்தனன்(பரத)

4- பண்டைலங்கையின்மதில் பிடித்தான்-எழு
பதுவெள்ளமும்கொண் டிடித்தான்-வெகு
கண்டகஅரக்கரை மடித்தான்-பயிர்க்
களைஎடுத்ததுபோல் எடுத்தான்

அண்டர்பணிதம்பியும்நெ டுங்கணைகள்தாக்கினன்
அதிகாயனையும்இந்திர சித்தையுமண்ணாக்கினன்
கொண்டல்மணிவண்ணனும் சிலைசணைமுடுக்கினன்
கும்பகர்னனையும்ரா வணனையும்ஒடுக்கினன் (பர)

5. மதிநுதல்சீதைதனை உற்றன்-அங்கே
வந்ததசரதன்வரம் பெற்றன்-தனது
பதியில்வரவேஉளம் மதித்தான்-புஷ்
பகமீதில்சேவடி பதித்தான்
எதிர்படுங்காடும்நாடுங் கண்டுதாண்டினன்
இமையவர்புரந்தரா திகள்புகழ்வேண்டினன்
அதிமுனிபரத்துவாசன் ஆசிரமம்மேவினன்
அதற்குமுன்உனைக்காண அடியேனைஏவினன் (பர)

ஸ்ரீராமர் அனுமாரை உடனுண்ண வேண்டுதல்.

விருத்தம்.

நீதமுடன் அனுமன்இது சொன்னன் இந்த
நிமிஷம்வந்துசாமிஉனக் கருள்வான்என்றன்
போதரவாய்பரத்துவாசன் மடத்திற்பூர்வ
போசனவேளையிற்போய் ராகவனைக்கண்டான்
பாதமலர்வணங்கினன் பரதன் தன்னைப்
பார்த்துங்கார்த்ததுஞ்சொன்னன் அப்போதையன்
காதலனே அனுமானே நீயேஎந்தன்
கண்என்றன்என்னுடன்வா எண்என்றனே.

94-தரு-மோகனராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாவா அனுமானே என்னுடன்உண்ண வாவாசீமானே

அநுபல்லவி.

ஜீவபயம்இல்லாமல் பரதனையுந்தேற
தேற்றிஎனக்குவந்து சொன்னஉன்இளைப்பாற (வாவா)

சரணங்கள்.

1. அங்கேபிரமாஸ்திரத்தால் விழுந்ததம்பிபிழைக்க
அமுர்தமருந்துதேடிக் கொடுத்தாயே
இங்கேஅக்கினியில் வீழ்ந்ததம்பிபிழைக்க
என்வரவைச்சொல்லிதூக்கி எடுத்தாயே

சங்கடவேதனைகள் ஏதேதுவந்தாலும்
தலையிட்டுக்கொண்டுதீர்க்கத் தொடுத்தாயே
பொங்கும்இருப்புக்கோட் டையுங்கற்கதவுமே
போலஎங்களைக்காக்க வாலாயம்அடுத்தாயே (வா)

2. பூட்டியதூதுநீபோய் அரக்கரைக்கொன்றரத்தம்
போச்சிலையேஇன்னமிலங் கையில்சுரம்
வாட்டம்இல்லாமற்சீதை தனையுந்தந்தாய்நல்ல
வாழ்வும்தந்தாய்எனக் குபகாரம்
கூட்டத்தினால்என்ன படையிலும்ஒருத்தன்
கொடையிலும்ஒருத்தன்உன் னதேவீரம்
தாஷ்டிகத்தம்பிமார்க்குந் தாய்மார்க்கும்எனைப்பெற்றோன்
தனக்கும்உனக்கும்நான் சொல்வதேன்உபகாரம் (வா)

3. சுக்ரீவனுக்கும்வி பீஷணனுக்குந்தங்கள்
துரைத்தனமேல்ஆசை எந்தாயே
எக்காலமும்உன்தன் ஆசைஎன்காரியத்தில்
எங்கெங்கும்போய்ச்சுற்றி நொந்தாயே
விக்கிரமம்நீசெய்து வருகையாலேநாங்கள்
விருந்தமுதிருந்துண்ணத் தந்தாலே
சர்க்கரைப்பந்தலிலே தேன்மாரிபொழிந்தாற்போல்
சந்தோஷவார்த்தைகொண்டு சமயத்தில்வந்தாயே (வா)

ஸ்ரீராமர்பரத்துவாசர்செய்த விருந்துண்ணல்.

விருத்தம்.

சுந்தரன்ஆம்ராமச்சந்திரன் இந்தவிதஉபசாரஞ்சொல்லச்சொல்ல
வந்தஅனுமான்ஒடுங்கிவணங்கிநின்றான்எல்லாரும்மகிழ்ந்தேஉண்ண
பந்தியிருந்தார்அனுமான்பரதனையே அடிக்கடிக்குப்படித்துப்பேச
அந்தவுரைசெவிக்கமுதாவிருந்தமுது திருந்தினன்அருந்தினனே.

95-தரு-தோட்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உண்டானேராமன் பரத்துவாசன்செய்தவிருந்
துண்டேஆனந்தங்கொண்டானே

அநுபல்லவி.

வண்டார்குழற்சீ தையும்இளஞ்சூரனும்
வானரேசனும் விபீஷணவீரனும்

கொண்டுடனே அருந்த கண்டுமெனம்திருந்த
அண்டம்எல்லாமிருந்த பண்டியிலேபொருநதுஉண்

சரணங்கள்.

1. ஓங்கியபொன் னுலகத்தினிற்பெண்கள்
ஓடிக்கொண்டுவந்த வழங்கமுதம்
நான்குதிசையிலும் உள்ளமுனிவர்கள்
நாடிக்கொண்டுவந்த கிழங்கமுதம்
மாங்கனியுங்கதலிப் பூங்கனியும்பலாத்
தேங்கனியும்பலவி ளாங்கனியுந்திருத்திப்
பாங்காகவேமென்மேலேபடையுந்தானும் அன்பாலே (உண்)

2. நானிலந்தனில் மாநலந்தரும்
நானுவிதம்உள்ள சூபமும்
வானமங்கையர் தான்உகந்திடும்
வகைவகையான அ பூபமும்
தேனுங்கறிவகைகள் தானுங்குளிர்ந்தநல்ல
பானசமுஞ்சமைத்த போனசமுங்கொண்டு
சேனை பூரவாரிக்க திருமேனியும்பூரிக்க(உண்)

3. பவ்வியவான் அநு மானைக்கடைக்கண்ணாலே
பார்த்துப்பார்த்துமனம் களிப்பூற
செவ்வையானதை வேத்தியஞ்செயக்கண்டு
தேவர்எல்லாம் சோபனங்கூற
இவ்வுலகத்தினிலும் அவ்வுலகத்தினிலும்
எவ்வுலகத்தினிலும் அவ்வவ்விடத்தில்உள்ள
திவ்வியசாரங்கள்பெற்று செவ்வாயமலரில்வைத்து(உண்)

பரத்துவாசர் முதலானோர்க்கு ஸ்ரீராமர் ராக்ஷதர் மாண்டவகைகூறல்.

விருத்தம்.

உண்டபின்புபரிகலத்தை அனுமான்கொண்டான்
ஒருசுக்கிரீவனுக்கும் விபீஷணற்குப் ஈய்ந்தான்
கண்டபடைகளுக்கும்இட்டான் தானும்பாதி
கைக்கொண்டான் அவனை அயோத்திபிலேவக
அண்டர்பிரான் அனுப்பினன் கடலைத்தாண்டி
அரக்கர்குலம்வேரோடே அழியவில்லால்
மண்டமரில்வென்றதெல்லாம் ராமச்சந்திரன்
வகைசொல்வான்முனிவருக்குத் தொகைசொல்வானே.

96-தரு-சௌராஷ்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இங்கேநாங்கள் இலங்கையைவென்றகதை
இந்தவாறுகாண் முனிவர்களே

அநுபல்லவி.

தங்குங்குரங்கெல்லாம் அணுப்போல்எதிர்தர
சண்டைசெய்யும்அரக்கர் மலைபோல்வரவர
அங்கேநீங்கள்முன் ஆசீர்வாதஞ்செய்ய
அணுவும்மலையாச்சந்த மலையும்அணுவாச்சையா (இங்)

சரணங்கள்.

1. வானரத்தால்அரக்கர் படையெல்லாமடிந்தது
மாயையெல்லாவிபீ ஷணனால்விடிந்தது
ஆனதம்பிமேல்ஒரு நாகாஸ்திரம்படிந்தது
அதுவுங்கருடனாலே பொடியாப்பொடிந்தது (இங்)

2. அந்தப்பிரமாஸ்திரத்தை அரக்கன்விடுத்துமொய்த்தான்
அமுர்தமருந்தை அனுமான்கொண்டுவந்துவைத்தான்
இந்தஅனுமானாலே இளையவன்உயிர்பெற்றான்
இளையவன்கைஅம்பாலே இந்திரசித்தனுஞ்செத்தான் (இங்)

3. மூலபலம்ராவணன் கும்பகர்னன்சென்மம்
முடியவேமுடிந்தது ராமபாணவன்மம்
எலவேதொலைந்தது எங்களைத்தொட்டகன்மம்
எங்களால்ஒன்றும்இல்லை எல்லாம்உங்கள்தன்மம் (இங்)

குகன் ஸ்ரீராமர் வரஇல்லையென்று வருந்துதல்,

விருத்தம்.

காக்காமல்இவ்வாறுசொன்னராமன்
கானமுனிவரைநிறுத்திஆசிகொண்டு
பரப்பாம்புஷ்பகங்கொண்டுகங்கைஆற்றின்
பக்கல்வரும்முன்னம்முன்னேபரிவினோடே
தரத்தாலேஎனக்குரைத்தநாளுங்கண்டேன்
சகுனமுங்கண்டேன் இன்னம்சாமிஇங்கே
வரக்காணேன்என் ஆவிவைக்கேன்என்று
வாடுவான்குகன்வருந்தித்தேடுவானே.

கஅ-திபதை-ஆணந்தபைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. ஆண்டுபதினலும்போய்வருகிறேம்என்ற அய்யன்வரவுகாணேனே
நீண்டப்பனமரம்போலவளர்ந்தேனே நிலத்தில்இருக்கநான்ஏனே
2. சாமியும்உன்தாயும்தப்பியும்உன்னைத்தவிக்கவிட்டு மறந்தாரோ
பூமியில்தங்களுடன்வாரார்க்குகன் புலையஎன்று துறந்தாரோ.
3. இச்சையாலேநான்என்னபிழைசெய்தாலு ஏழைஎன்றென்னைஅறியாரோ
நச்சுமாமரம்ஆனாலும்வச்சவர் நன்மரம்என்றுகுறியாரோ
4. உண்டால்பசிதீரும்என்றேஇந்தகஉலகம்சொல்லியமாண்பேனே
கண்டாற்பசிதீரும்என்சாமிமுகக் கமலத்தைஎன்றுகாண்பேனே
5. சேராதஒருதோழன்என்றவர் சொல்லியசொல்என்யொய்யோ
கார்மேனியும்கோதண்டமுமஎந்தன் கண்எதிரேநிற்குதையோ
6. அங்கேமுன்பழகினஊரை நினைக்காரோபகவானே
எங்கேயிருந்தாலும்ராமர்இருந்த இடம்அயோத்திதானே
7. வலக்கண்ணும்வலத்தோளும்துடிதுடித்து வருகிறதென்னஇதுதானே
செவிக்கும்ராகவன் தரிசனம்கிடைத்தாலு கிடைக்குமோஎனஅறியேனே
8. இனிமேல்ஒருதெய்வம்தன்னைக்கை எடுப்பானேசற்றும்நானே
தனியேஆணைதழுவும்கையாலேஆடு தழுவுமோஎன்கைதானே

பரதர் ஸ்ரீராமர் திருவடிகளிலே வணங்குதல்

விருத்தம்.

நையும்இந்தக்குகன் பணியச்சாமிவந்தான்
 நம்பிபரதனும்நீயும் சுகமேஎன்றான்
துய்யகுகன்சனகிவிபீஷணன் சுக்கிரீவன்
 துணைவனொடுபுஷ்பகமேல் அயோத்திசோமுன்
செய்யவசிஷ்டனும்பல பேர்களுந்தாய்மாரும்
 திரண்டுவரும்பரதனுக்குக் கையாலேஉன்
அய்யன்வந்தான்என்றனுமான் காட்டக்காட்சி
 யருளினன்ராமன் எழுந்தருஇனனே.

97-தரு-சாவேரிராகம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ராமன்எழுந்தருளினன்-பரதன்முன்சீதா-ராமன்எழுந்தருளினன்

அநுபல்லவி.

ஆமஎனும்தேவர்களுக் கமுதம்தந்தாற்போல
பூமியில்உள்ளார்க்கெல்லாம்போனபெருநாள்வந்தாற்போல(ரா)

சரணங்கள்.

1. தூயவர்க்கெல்லாமுத்தித் துறைகள்சித்தித்தாற்போல
ஓயுமுடலோர்க்கெல்லாம் உயிர்புகுந்தாற்போல
நேயமாதர்க்கெல்லாம் கண்ணிலம்வந்துதித்தாற்போல
தாயார்க்கெல்லாம்அப்போதுதான்பிள்ளைபெற்றாற்போல(ரா)

2. உத்தமர்கள்நாவுக்கெல்லாம் ஊறுந்தேன்மயமாக
மற்றவர்கண்வண்டுக்கெல்லாம் மலர்ந்தபங்கயமாக
அஸ்தசெந்தாமரைக்கெல்லாம் அருணோதயமாக
புத்திரர்க்கெல்லாந்தகைப் போலவேவசியமாக(ரா)

3. சரியும்மரவுரியும் சடையுநடையுஞ்சோர
வருகிறதம்பிவந்த வரவுகண்டுகண்ணீர
உருகிஉருகிஅவன் உடையகுறைகள்தீர
திருவுந்தம்பியுங்கவிச் சேனையுந்தானுஞ்சேர(ரா)

பரதருக்குஸ்ரீராமர் காட்சிகொடுத்தல்.

விருத்தம்.

இயல்புடன்இப்படிராமன் வந்தபோதில்
இதோவந்தான்சாமிஎன அனுமான்காட்ட
வியனுறு தாய்மாரும் ஊராரும்பார்க்க
மிடியனுக்குக்கனமழை கிடைத்தாற்போலச்
தயவுளதாய்முகங்காணும் சவலைபோலச்
சாமிமுகமிளையவனுந் தானுங்கண்டான்
உயிர்உருகஉளமுருகத் திருத்தாள்மேலே
வணங்கினான்பரதன்வந்து வணங்கினானே.

98-தரு-காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கணங்குலாவுந்தச ரதன்தன்னைதிர்ப்பட்டு
கண்டசீர்என்னைக் கண்டெண்டனிட்டு(வண)

சரணங்கள்.

1 அதிகானம்போய்வாழ்ந்தவன்உடம்பும் போற்றிஎன்றவன்
அடியேலேபோய்வீழ்ந்ததன்உடம்புங்கட்டிகொள்போதில்
அதுவோஅல்லதிதுவோபின்னைஎதுவோஉடல்பொதுவோஎன்ன
அணைத்துஅணைத்துராமன் கண்ணீர்த்துள்ளத்துள்ள
அய்யனேமகனே என்றுகட்டிக்கொள்ள(வண).

2. அடியேன்மேல் திருவுள்ளம்உதித்ததோ அடிமைபடைத்தால்
ஆளக்கடன்என்பது மதித்ததோதாதரிசனந்தந்
தாயேதந்தைதாயென்ன நீவளர்த்தாயேஇப்போ
தவித்தபயறுமுளைக் கத்தந்தகதைபோலே
ஆவிநீதந் தாயேஎன்னுருக்காலே(கண)
3. என்னோடேநீபிறந்ததெல்லாம் நான்பதராகி
இருந்தேனே நீவாராநாள்எல்லாம் நான் இருந்தாலும்
இருந்தேநின்றுபிறந்தேனகண்டுசிறந்தேகுறைமறைந்தேநிங்கே
இருந்தநாள்இருந் தேனேநிலயசெல்லி
இனறல்லோபிழைத் தேன்என்றுசொல்லிச்சொல்லி(கண)

நகரையையும் ஸ்ரீராமரையும் சீதையும் அலங்கரித்தல்.

விருத்தம்.

வந்ததம்பிஇந்தவகை பணிந்தான்ராமன்
மாதாக்கள்மூவரையும் பணிந்தான்பின்னே
அந்தலட்சுமணன்பரதன் பதம்பணிந்தான்
அவன்பதத்திற்சத்துருக்கன் பணிந்தான்இப்பால்
பந்தம்உள்ளசீதைநின்ற திசையேநோக்கிப்
பரதனுந்தம்பியும்பணிந்தார் சுமந்திரன்சொல்லால்
விந்தைவிந்தையா எவருங்கூடிநாடிநாளு
விதஞ்செய்தார்அயோத்தி அலங்கிருதஞ்செய்தாரே.

19-திபதை-மோகனராகம்-அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. தேசதேசமக ராசராமனுக்குத்
திருமுடி அபிஷேகம்-செய்ய
ராசராசர்கள்எல் லாரும்முறைமுறையா
எடுத்தனர் வைபோகம்
2. சேனைசேனைமக ராசராசர்களுந்
திரிந்தனர் சரிகைகள்-மிக
ஆனைமேலேநெடு வானமும்அதிர
அடித்தனர் பேரிகைகள்
3. சோதிமணிநெடு வீதியில்மகர
தோரணந் தூக்கினர்-திசை
மீதினிலேபிச காமல்நால்இரு
மேருவுண் டாக்கினர்
4. காரும்படிந்திடச் சூரியன்வெய்யல்மறைக்
காவணப்பந்தல் படுத்தார்-இனி
ஆரும்இங்ஙனே வாரும்என்றழைக்கும்பொன்
ஆலவட்டங்கள் தொடுத்தார்

5 முத்துக்குடைபவளச் சித்திரக்குடைகள்எங்கும்
முறைமுறையா நிறைத்தார்-அப்புறம்
சுற்றுக்குச்சுற்றிலே வானவர்கஉள்ள
சொர்னமலர்கள் விரைத்தார்

6. கோலப்பதுமைஇந்திர சாலப்பதுமைகட்டிக்
கூந்தற்கமுகு நட்டார்-சுற்றிலும்
மேலுக்குங்கீழுக்கும் கோலக்கண்ணாடிகள்
விதம்விதம்ஆக இட்டார்

7. சூடாகவால்வளைக் கோதையர்கீதங்கள்
சோபனமுடன் அமைத்தார்-அபினய
நாடகசாலையும் பாடகசாலையும்
நாலுமுகமும் சமைத்தார்

8. முத்தாலாத்தியும் பவளாலாத்தியும்
முகந்தோறுங் காட்டினார்-நல்ல
விஸ்தாரப்பெரு வீதியெல்லாம்பனிநீர்
வெள்ளங்களா ஆட்டினார்

9. பூந்துகில்கரித்து மாந்தழைவிரித்துப்
பூரணகும்பம் பதித்தார்-புவி
வேதந்தரும்பல மாந்தருமானந்தம்
மேற்கொண்டுகுதி குதித்தார்

10. ஆணிமுத்தும்பவளம் மாணிக்கத்தாற்செய்த
ஆபரணம் திருத்தினார்-சோபனம்
பாணிக்கும்நவரத்தின பாலிகையெங்கெங்கும்
பளபளென இருத்தினார்

11. கலவைப்பொடிகதம்பப் பொடிகள்குங்குமப்பொடி
கடைத்தலையெங்குங் கொட்டினார்-மெத்த
விலைபெற்றபொன்எழுத்து விசித்திரம்விசித்திரம்ஆன
மேற்கட்டியுங் கட்டினார்

12. சந்தனச்சேற்றிலும் அகிற்சேற்றிலும்போவோர்
சறுக்கிச்சறுக்கி விழுந்தார்-அதிலே
கெந்தப்பொடிஇறைத்துக் கெட்டிஆக்கிமெள்ளக்
கிளம்பிக்கிளம்பி எழுந்தார்

13. மாலையுஞ்சொர்னவானச் சோலையும்பந்தலும்
வாசற்குவாசல் விரித்தார்-தெய்வ
ஆலயங்களுமலர்ச் சோலையுஞ்சாலையும்
அணிபெறஅலங் கரித்தார்

14. கொதிகொளுங்கதிரவன் மறைபடாமாணிக்கக்
கொடிகளாலே மறைத்தார்-வெகு

விதம்விதமாகிய முத்துப்பவளங்களும்
வெள்ளியும்பொன்னும் இறைத்தார்

15. செப்பமுள்ளபளிங்கில் ஒப்பனைசெய்கனகத்
திண்ணையிற்கோலம் புனைந்தார்-நல்ல
முப்பழகுலைகட்டி அப்புறங்கனிவகை
முறைமுறையா வனைந்தார்

16. ஆனைநற்சதுரங்க சேனையுஞ்சிவிகையும்
அலங்கரித்தேறி வருவார்-இதை
மாநிலதானமுங் கன்னிகாதானமும்
வகைவகையாய்த் தருவார்

17. யாழும்வீணைகளுங் கின்னரிகளுங்கொண்டு
ராககீதம் படித்தார்-அலை
ஆழிபோற்குமுற மேளதாளங்களை
அதிரஅதிர அடித்தார்

18. சடைமுடிவள்ளலுக்குக் குடைமுடிதரித்திடத்
தக்கஅலங்கிருதமும் செய்தார்-எங்கும்
புடைவரும்தேவரும் மூவரும்பாவரும்
புஷ்பவருஷங்கள் பெய்தார்

19. மாமன்சனகனுந் தாய்மாருங்கண்டு
மகிழ்ச்சிகண்ணீர் துளித்தார்-தன்னும்
நாமிங்கேசெய்த தவமேதவமென்று
நகருளோருங் களித்தார்

20. கற்பனைகடந்தஎன் அப்பனைராமனைக்
காவலர்ஒப்பனை செய்தார்
பொற்புளகோதைஎன் தாயர்சீதையைப்
பூவையர்ஒப்பனை செய்தார்

21. சந்திரகுலத்தில்வந்த சீதைக்குநாதன்என்று
சந்திரன் புகழ்ந்தானே-கூட
இந்தவைபோகத்தை ஆயிரங்கண்ணிற்கண்டு
இந்திரன் மகிழ்ந்தானே

பட்டாபிஷேகமண்டபம் பாதர்சோடித்தல்.

விருத்தம்.

இங்கிப்படியேஅயோத்தியும் சீராமன்தானுஞ்சானகியும்
பொங்கத்துடனேசிங்காரம் புனைகின்றளவிற்பரதாழ்வான்
அங்கப்போதுசாமிமுடிக் கபிஷேகம்செய்மண்டபந்தான்
தங்கத்தாலுமேணியாலும் சமைத்தான்நன்றுயமைத்தானே.

99-தரு கேதாரகௌளராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிங்காரஞ்செய்தானே பரதன்-அபிஷேகமண்டபம்
சிங்காரஞ்செய்தானே பரதன்

அநுபல்லவி.

துங்கநவமணிகள் எங்கும்இருந்துசெய்ய
சூரியப்பிரபைகள்மேலே வாரிப்பிரபைகள்பெய்ய
இங்குள்ளபேருடன் அங்குள்ளபேருமுய்ய
ரகுராமனுக்குத்துய்ய மகுடாபிஷேகஞ்செய்ய(சிங்)

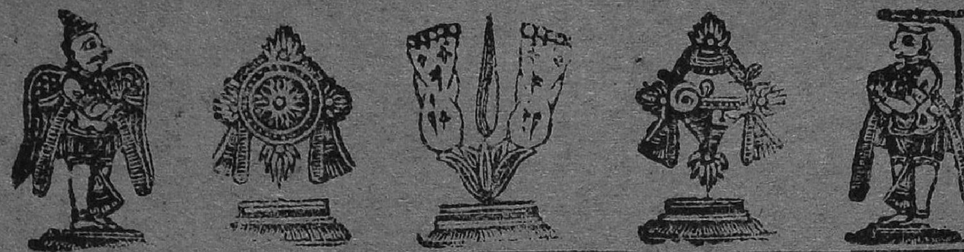
சரணங்கள்.

1. விவரநீலத்திலுங்கோமேதகத்திலும்
வேதிகையும்சிறந்த போதிகையும்-அடுக்கி
குவியும்உபானமும்பதுமமும்
கோமளத் தாலடுக்கி
தவளப்பளிக்குத்தன விசைவகுத்ததன்மேலே
சாதிமாணிக்கசிங்கா தனம்பதித்தொரூங்காலே
பவளத்தூண்கள்நட்டு மதிலைச்செய்தொருக்காலே
பதவிவிரும்புந்தொண்டர் இதயகமலம்போலே(சிங்)

2. துய்யமருமலர்ச்சரங்களைநிரைநிரை
தூக்கிவகைவகையாய் மேற்கட்டிடுள்நிருத்தி
பையக்கவுகள் கையினால்அசைக்கும்
பதுமைகள் சுற்றும்இருத்தி
எய்தும்அவர்மனதில் ஜெயம்சொல்லச்சொல்
இதுவோஅயோத்திநகர் அதுவோஅல்லஅல்ல
அய்யாஇதுஅந்த வைகுந்தமென்றுசொல்ல
ஆணிப்பொன்னினாலேஎங்கும் வர்ணித்துநல்லநல்ல(சிங்)

3. தேடிஉலகங் நாடிக்கும்பிடும்
சிகரகும்பங்கள்பலபல தகதகென்றுமின்னவே
ஈடுள்ளபுலிக்கண்ணாடிபோற்செய்தானே
எங்குமிகி நிகென்னவே
பாடிக்கொள்வேதமோ ஆயிரம்தலையாக
பாம்பணையோகடலோ அனந்தநாகரீக
வேடிக்கைநான்சொல்லக் கூடுமோதேவலோக
விசுவாகர்மாவினாலே உசிதம்உசிதம்ஆக(சிங்)

ஸ்ரீராமர் பட்டாபிஷேகம்.

விருத்தம்.

சித்திரமண்டபம்அதிலேஉள்ளக்கொண்டு தேவர்கள்மானிடர்கள்செய்யும்சேவைகொண்டு
சுத்திபெருகுசன்விபீஷணன்சுக்ரீவன் துணைவர்பணிகொண்டுசிங்காசனமேற்கொண்டு
சத்தியமும்நீதியுமேற்கொண்டுதுள்ளச் சகலமும்கைக்கொண்டுசெங்கோல்கொண்டராமன்
பத்தினிசானகியுடனேஉலகைஆளும் படிக்கொண்டான்அபிஷேகமுடிகொண்டானே.

100-தரு-செளராஷ்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மகுடாபிஷேகங்கொண்டானே-ஸ்ரீராமச்சந்திரன்-மகுடாபிஷேகங்கொண்டானே

அநுபல்லவி.

சகல ராசர்களும்-சகல தேசர்களும்-சகல வேதியரும்-சகல சாதியரும்
சகல மந்திரிகளும்-சகல தந்திரிகளும்-சகல முனிவர்களும்-சகல மனிதர்களும்
சந்திராதிமூவர்களும்-இந்திராதிதேவர்களும்-சந்தோஷமாய்பொருந்து-சிங்காதனத்திருந்து (மகு)

சரணங்கள்.

1. மாதவமுனிவர்கள் புடைசூட-பல வேதவேதியர்கள்மறை பாட
வானவர் ஆனவர் மலர்போட-ரம்பை மேனகைஊர்வசிநடம் ஆட
மாதலத்துள்ளதீர்த்தமும் ஓதுசமுத்திரதீர்த்தமும் வரிசையுடன் அனுமான் கொண்டுவர
சோதிமிக்கஆலாத்தி மீதிலட்சுமிபெண்கள் சுபசோபனஞ்சொல்லிக் கொண்டுவர
வானகத்தில்அமுர்தத்தை மானமிக்கமுனிவர்கள் மகிழ்ந்துமகிழ்ந்தாசிகள் விண்டுவர
ஞானமிக்கநாரதர் கானவித்தைமுறைமுறை நாலுவிதம்பாடிக் கொண்டுவர
மகதர்குகுதர்-பலர்-கவுடர்-யவனர்-பலர்-வடுகர்குடகர் பலர்துள்ளுவர்
வங்கர்அங்கர்கள்பலர்-கொங்கணர்தெங்கணர்பலர்-மாளவர்சாளவர்பலர்-லாடர்கள் மராடர்பலர்
வங்காளம்பப்பாத்துளோர்பலர் கொங்கீழம்குச்சரத்துளோர்பலர்
வந்தேசந்தித்திறைஞ்சிமுடிபணி யுந்தோறும்பட்டுதிர்ந்தபொடிமணி
வைத்தபதத்தில்டறுத்திட மற்றவர்சுற்றிலும்ஒற்றிவரச்சிலகொற்றவர்
மட்டுவகுத்துவகுத்துவரச்சில கட்டியம்உரைத்திடுபட்டர்செலச்சொல
வாமாபரர்க்குவெகு-நாமாபராக்குரண-வீமாபராக்குரகு-ராமாபராக்குஎன
வாசவர்க்கும்-கேசவர்க்கும்-ஈசுரர்க்கும்-மீசுரர்க்கும்
வல்லோன்எனப்பிதிர்கள்-பல்லோர்களும்துதிக்க-நல்லோர்களுங்கதிக்க-எல்லோர்களுந்துதிக்க (மகு)

2. பூசுரவசிட்டன் நிசுவாசன்-உர-கேசவன்முனிவன் பரத்துவாசன்
பூசிதகௌதமனுடன் வியாசன்-மிருகாசிபன் கோசிகன் துருவாசன்
பூந்துகில்சுற்றிநல்ல-மாந்தளைவைத்ததிவ்ய பூரணகும்பம்அவரவர் கொடுக்க
ஏந்துநெய்யும்பொரியும்-மாந்திஅக்கினிதேன்-எழும்பிஎழும்பிவரக்கொழுந் தெடுக்க
போந்தமுகூர்த்தம்வந்து-நேர்ந்ததெனத்திரண்டு-புண்ணியபுரோகிதர்கள் கடுகடுக்க
சூழ்ந்துபல்முனிவர்-சாந்திமந்திரம்சொல்லிச்-சுபம்தரும்நவக்கிரகசெபம் தொடுக்க
பூசுரர்உடைகளை வேசியர்கள் உடுக்க-வேசியர்உடைகளை பூசுரர்கள்உடுக்கப்
பூசியபொடிவகை வேசியர்கள்இறைக்க-வேசியர்மிசைஅது வேதியர்கள்-இறைக்க

பொன்போலும்சட்டமிட்டமாளிகை-மின்போலுஞ்சுற்றில்வைத்தபாளிகை
பொங்காரஞ்சுற்றிலும்பளபளென-எங்கேயுஞ்சித்திரம்தளதளென
புத்தமுதத்தைநிகர்த்தமொழிச்சியர்-அஸ்திரசத்திகள்ஒத்தவிழிச்சியர்
பொற்சட்டக்கையில்அப்பிஅடிக்கடி-கற்பகபுஷ்பம்இறைத்துசதிப்படி

போராடவேகுயில்கள்-கோர்பாடவேமயில்கள்-போலஆடவேதகவும்-சோல்ஆடவேமிகவும்
பூமிசளும்-பாமகளும்-காமகளு-மேமகிழ
பூசாதிதருமயோம-வேதாவுடனேலோக-மாதாளனும்வைபோக-சீதாசமேதன்ஆக (௩௫)

3. அங்கதன் அருகில்உடைவாள்பிடிக்க-சுக்கிரீவன்கையிலாகுதந்து தோள்பிடிக்க
அஞ்சிஅனுமான்சரமிதாள்பிடிக்கவந்து-அடைப்பம்சுமந்துமத வேள்பிடிக்க

அம்சமயமேவகிவெனும்லட்சுமணன்சத்துருக்கன்-அருகினில்நின்றுசவரிகள் வீச
பட்சம்உள்ளசுமந்திரன்-எச்சரிக்கைஎன்றுசொல்ல-பரதன்குடைபிடித்துநயம் பேச
அற்புதக்குபேரன்வந்து-பொற்பணி-திருத்தபணி-அணிபணிகண்டுசூரியன் கூச
சற்பனைகடந்தராமன்-ஒப்பனைசெய்திருமார்பில்-களபசந்தனங்கள்சந்திரன் பூச

அருள்முகககமலமும்-அதில்இருகமலமும்-இருள்கரகமலமும் இருபதகமலமும்
அனமிசைவருகிற-அயன்வருகமலமும்-வனிதைசனகிதிரு மலர்முககமலமும்

அன்பூறும்பச்சென்னுப்சொரூபமும்-முன்காணும்கைப்பிரசண்டசாபமும்
அங்கேகண்டுகொண்டபேர்இதை-இங்கேஎன்சொல்வோம்என்னவே அந்த
அந்தரதிந்திமிதிம்திம்திம்என-முந்தியசங்குகள்பம்பம்பம்என

ஆதாளிகொண்டுவிரி-பாதாளமும்திசையும்-ஆலோலம்மண்டுகடல்போலேமுழங்கியிட
அந்தலோகம்-இந்தலோகம்-எந்தலோக-மும்திரியும்
அனைத்துயிர்களும்ஒக்க-மலர்க்கைகுவித்துநிற்க-அதிஷ்டமயோத்திதக்க-வசிஷ்டமுனிவன்வைக்க

(மகுடாபிஷேகங்கொண்டானே.)

ஸ்ரீராமர் அரசியல்.

விருத்தம்.

திருமுருகுமேல்மகுடாபிஷேகம்கொண்டு
சீதையுடன்ரத்தினசிம்மாசனமேற்கொண்டு
தருமநிலைவசிஷ்டமுனி உரைக்கக்கொண்டு
தம்பியர்மன்னவர்வணங்கச் செங்கோல்கொண்டு
வருமறையோர்தம்ஆசீர் வாதம்கொண்டு
மன்உயிரைத்தன்உயிர்போல் மனத்துக்கொண்டு
கருமுகில்நேர்மேனிரகு ராமன்பூமி
காத்திட்டான்ஒருகுடைக்கீழ்ச் சேர்த்திட்டானே.

11-தரு-அசாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

காட்சியுடனேராமன்-தாழ்ச்சியில்லாமல் அர
சாட்சிசெய்திருந்தானே

அநுபல்லவி.

மீட்சிசெய்தசீதாச மேதன் ஆகவேவோங்கிக்
வீறும்சிங்காசனமேல் மேவிக்கருணைதேங்கி
மாட்சிபெறும்சடையாள் மரபோர்கொடுக்கவாங்கி
மணிமகுடத்தைஞான வசிஷ்டர்தரிக்கத்தாங்கி(காட்)

சரணங்கள்.

1. ஏர்க்கும்பசுவும்அதைத்-தாக்கும்வேங்கையும்ஒன்று
இசைந்திருக்கவேபகை நீக்கி
ஆர்க்கும்அடங்காததான்-மார்க்கம்உடைபொல்லா
அடையலர்பண்டைகளைப் போக்கி
சேர்க்கும்குடிகள்ஆறில் ஒருகடமைகொடுத்துச்
செழித்திடவேசெல்வம் தேக்கி
பார்க்கும்உறும்துயரை- நீக்கிஅருளவல்ல
பாதனைஇளவர சாக்கி
தார்ப்புயலட்சுமணன்சே னாபதிஆகிவீற
சத்துருக்கன்ஞாயாதிபதி ஆய்நீதிநிறைவேற
கார்க்கடல்வண்ணம்தேவர் கண்டுகண்களிப்பூற
கலைவல்லபலபல ரிஷிகள்பல்லாண்டுகூற(காட்)

2. மல்ஆர்புயசுக்கிரீவன்-முதலாம்வானரருக்கு
மாமணிப்பணிகளும் பாய்ந்து
கல்ஆர்சஞ்சீவிமலை-கொண்டுவந்தஅனுமார்
களிக்கப்பிரமபட்டமும் ஈய்ந்து
சொல்ஆர்விபீஷணனுக்- கரக்கவிமானம்தந்து
துதிருகன்சாம்புவந்தனுக் காய்ந்து
எல்ஆர்பலமணிகள்-கோர்வைசெய்திட்டகண்டி
எழில்பெறக்கழுத்தினில் வேய்ந்து
சல்லாபம்ஆகஅவர் தமையும்அனுப்பிவிட்டு
சாதுசனங்களுட னெப்பொழுதும்நட்டு
வல்லாளன்ஆகிக்கொடுங் கோல்மன்னவரைஅட்டு
வடிவழகியமலர்க்கையாற் செங்கோலைத்தொட்டு(காட்)

3. சேமமிகுந்தபரந்-தாமத்திலிருக்குரித்
தியசூரிகளும்பிர காச
ராமராச்சியத்துக்கிணை-ஆமோஎந்தலோகமும்
நாமும்அங்கேபோவோம்என்று பேச
சாமபேததான-தண்டம்அறிந்தராஜ
சமுகங்கள்எங்கும்வந்து மூச
காமராசனும்அந்த-திவ்வியமங்களவிக்கிர
கத்தைக்கண்டுகண்கள் கூச
நேமப்படியேமந்திரி பிரதானிகளுந்துய்ய
நெறியார்மனுவின்படி உரியஅரசுசெய்ய
ஏமம்பெறமாதமும் மாரிஎங்கெங்கும்பெய்ய
இகத்தினில்உள்ளசர்வ சீவாத்மாக்களும்உய்ய(காட்)

சமாப்தியில் மங்களம்.

பாயிரத்தில் வந்தமங்களத்தை அதின்விருத்தத்தோடே இவ்விடத்திற் பாடிக்கொள்க.

சமாப்தியில் சோபனம்.

பாலகாண்டத்தில் வந்தசோபனத்தை அதின்விருத்தத்தை விதக்கி இவ்விடத்திற் பாடிக்கொள்க.

வாழி.

விருத்தம்.

இரவிகுலம்வாழிசீ தாராமர்வாழி
இளையவர்மூவரும்வாழி இவர்பெண்டீர்வாழி
குருவசிஷ்டர்சுமந்திரர் அனுமார்சுக்கிரீவர்வாழி
குருவாழிகுகர்விபீ ஷணர்வாழிஇந்தப்
பரவியபார்கார் மும்மூர்த்திவாழி
பலஅமரர்முனிவர்பசு மதிகதிர்கள்வாழி
தருவளர்காழியின் அருணசல கவிசொல்லியகீர்த்
தனைபடிப்போருங்கேட்போரும் வாழிவாழி.

நூற்பயன்.

விருத்தம்,

ஞானநாயகன் ஆம்ராமன் நாடகம்இதையாச்சொல்லும்
கானபாகவதர்உள்ளம் களித்திடஇதனைக்கேட்போர்
தானம்ஆம்உலகிலுள்ள சௌபாக்கியமும்பெற்றேகல
வானநாட்டரசன்ஆக வசிகரம்பெறுவர்தாமே.

உயுத்தகாண்டம்.

முற்றிற்று.

விருத்தம்-கஉஎ-கலித்துறை-க-கொச்சகம்-க ஆக-கீஉகூ.

திபதை-உய-தரு-௱க-ஆக-கஉக.

பாயிரம்-க-க்கும்-காண்டங்கள்-கூ-க்கும்-கூடிய-கொச்சகம்-சா.

வெண்பா-உ-வசனம்-க-கலித்துறை-கவிருத்தம்-உசாஅ-ஆக-உஎஅ

தோடையம்-க-திபதைகள்-சாய-தருக்கள்-சகூஎ-ஆக-உருஅ.

சக்கிரவர்த்தித்திருமகனார்

திருவடிகளேசரணம்.

இராமநாடகம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

தலைப்புகளின் அகராதி.

விடுபட்டதுகள்.

தலைப்புகளின் அகராதி-முற்றும்.

இஃதில்.

ராவென்னும்வரிசையில் முதலில் ஸ்ரீஎன்னும்
அக்ஷரம்சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுவது.

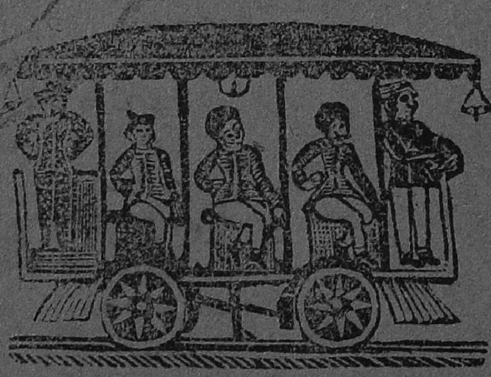
ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

விருத்த அகராதி.

விருத்த அகராதி.

முற்றிற்று.

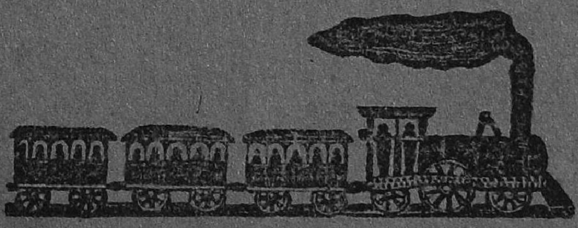
ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

தரு அகராதி.

ஆக தருக்கள்-199.

தருஅகராதி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

திபதை அகராதி.

ஆகதிபதைகள்-59.

திபதை அகராதி முற்றிற்று.